Digitally signed by Damjan Zugelj
DN: cn=Damjan Zugelj, c=si, o=state-institutions, ou=web-certificates, serialNumber=1235227414015
Reason: Direktor Uradnega lista Republike Slovenije
Date: 2006.12.21 07:57:15 +01'00'

Uradni list Republike Slovenije

Internet: http://www.uradni-list.si e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 135 Ljubljana, četrtek 21. 12. 2006 Cena 2000 SIT · 8,35 EUR ISSN 1318-0576 Leto XVI

BANKA SLOVENIJE

5655. **Sklep o izračunu kapitala bank in hranilnic**

Na podlagi 2. točke 129. člena in 194. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o izračunu kapitala bank in hranilnic

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(Vsebina sklepa)

(1) Ta sklep podrobneje določa sestavine in lastnosti, razmerja in omejitve ter odbitne postavke pri izračunu kapitala banke oziroma hranilnice (v nadaljevanju: banke) in opredeljuje minimalni kapital banke.

(2) Podlago za izračun kapitala in minimalnega kapitala banke predstavljajo računovodski izkazi banke, ki so sestavljeni skladno s Sklepom o poslovnih knjigah in letnih poročilih bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 64/05 in 45/06).

(3) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen

(Opredelitev pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v določbah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06; v nadaljevanju: ZBan-1), kot na primer:

(a) zavarovalnica, pozavarovalnica in družba za upravljanje v tretjem odstavku 5. člena,

(b) kreditna institucija v tretjem odstavku 13. člena,

(c) finančna institucija v prvem odstavku 15. člena,

(d) pokojninska družba v tretjem odstavku 15. člena,

(e) zavarovalni holding v četrtem odstavku 16. člena,

(f) kvalificirani delež v 23. členu,

(g) udeležba v 24. členu.

(2) Za namen tega sklepa "uprava banke" pomeni upravo v dvotirnem sistemu upravljanja banke oziroma izvršne direktorje upravnega odbora v enotirnem sistemu upravljanja banke.

3. člen

(Kapital)

(1) Kapital banke se glede na svoje lastnosti in v tem sklepu zahtevane pogoje deli na tri kategorije:

(a) temeljni kapital,

(b) dodatni kapital I,

(c) dodatni kapital II.

(2) Kapital banke se izračuna kot vsota temeljnega kapitala, dodatnega kapitala I in dodatnega kapitala II, pri čemer je potrebno v skladu s tem sklepom upoštevati:

(a) odbitne postavke, ki se odštevajo od posameznih kategorij kapitala;

(b) razmerja med posameznimi kategorijami oziroma sestavinami kapitala;

(c) namen posameznih kategorij kapitala.

4. člen

(Minimalni kapital)

Kapital banke mora vedno dosegati ali presegati višjo od vrednosti:

(a) zneska 5.000.000 eurov po 42. členu ZBan-1 oziroma v primeru hranilnice 1.000.000 eurov po 382. členu ZBan-1;

(b) seštevka kapitalskih zahtev po prvem odstavku 136. člena ZBan-1.

5. člen

(Uporaba kapitala in razmerja ter omejitve med posameznimi sestavinami kapitala)

(1) Temeljni kapital in dodatni kapital I se lahko uporabita za izpolnjevanje kapitalskih zahtev za kreditna, operativna ter tržna tveganja. Dodatni kapital II se lahko uporabi samo za izpolnjevanje kapitalskih zahtev za tržna tveganja, razen kapitalskih zahtev za tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotne stranke.

(2) Banka mora stalno izpolnjevati naslednja razmerja in omejitve med posameznimi sestavinami kapitala:

(a) dodatni kapital I ne sme presegati zneska temeljnega kapitala;

(b) vsota navadnih delnic in kapitalskih rezerv, povezanih z navadnimi delnicami, ter postavk rezerv in zadržanih dobičkov iz 8. člena tega sklepa, zmanjšana za odbitne postavke temeljnega kapitala iz 12. člena tega sklepa, mora biti večja od vsote preostalih sestavin temeljnega kapitala;

(c) vsota prednostnih kumulativnih delnic s fiksnim donosom in podrejenega dolga, ki se vključuje v dodatni kapital I, ne sme presegati 50% temeljnega kapitala;

(d) vsota postavk iz točke (a) in (b) 8. člena, zmanjšana za odbitne postavke iz 12. člena tega sklepa, mora vedno zadostovati za pokrivanje najmanj polovice (50%) zneska kapitalskih zahtev iz točke (b) 4. člena tega sklepa;

(e) vsota podrejenega dolga, ki se vključuje v dodatni kapital II, ne sme presegati 150% zneska temeljnega kapitala, zmanjšanega za odbitne postavke iz 22. člena tega sklepa, ki ni bil porabljen za pokrivanje kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, operativno tveganje, tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotne stranke (v nadaljevanju: prosti temeljni kapital);

(f) banka lahko omejitev iz točke (e) tega odstavka tudi presega, vendar le, če vsota dodatnega kapitala I in podrejenega dolga, ki se vključuje v dodatni kapital II, ne presega 250% prostega temeljnega kapitala. V tem primeru mora banka predhodno obvestiti Banko Slovenije;

(g) skupni znesek inovativnih instrumentov, ki se lahko vključi med sestavine temeljnega kapitala, nikoli ne sme presegati 15% temeljnega kapitala.

Če se pozneje med trajanjem inovativnih instrumentov pojavi njihov presežek nad omejitvijo iz prvega odstavka te točke, se znesek presežka lahko vključi med sestavine dodatnega kapitala I, vendar morajo biti ob tem izpolnjene vse zahteve oziroma omejitve za vključitev v dodatni kapital I. O vseh premikih inovativnih instrumentov iz temeljnega v dodatni kapital I in obratno mora banka predložiti obvestilo Banki Slovenije skupaj s poročili za izračun kapitala, ki so sestavni del Sklepa o poročanju o kapitalu in kapitalskih zahtevah bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o poročanju).

(3) Morebitni presežki posameznih sestavin kapitala banke nad omejitvami iz drugega odstavka tega člena se ne smejo upoštevati pri izračunu kapitala, razen če v tem sklepu ni drugače določeno.

6. člen

(Dovoljenje za preseganje predpisanih razmerij med posameznimi sestavinami kapitala)

(1) Banka lahko omejitve razmerij med posameznimi sestavinami kapitala, ki so predpisane v točkah (a) in (c) drugega odstavka 5. člena tega sklepa, prekorači samo, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenije navedeno dovoljenje izda, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) pri banki so podane izjemne okoliščine, ki bodo trajale le začasno;

(b) začasno prekoračenje zadevnega razmerja med posameznimi sestavinami kapitala ne sme vplivati na strategijo upravljanja s kapitalom banke, ki po prenehanju izjemnih okoliščin iz točke (a) tega odstavka in na podlagi realnih predpostavk predvideva izpolnjevanje minimalnega kapitala, brez preseganja predpisanih omejitev razmerij med posameznimi sestavinami kapitala.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

(a) dokazilo o nastanku izjemnih okoliščin iz točke (a) prvega odstavka tega člena;

(b) strategijo upravljanja s kapitalom banke iz točke (b) prvega odstavka tega člena;

(c) izračun kapitala na prvi dan preseganja zadevne omejitve in časovni načrt ponovne uskladitve s predpisanim razmerjem, vključno s simulacijo izračuna kapitala v obdobju usklajevanja.

(3) V izreku odločbe o izdaji dovoljenja za preseganje zadevne omejitve Banka Slovenije določi obdobje, v katerem je preseganje dovoljeno, in najvišje dovoljeno preseganje.

(4) Če banka zahtevo za izdajo dovoljenja vloži nemudoma po prekoračitvi zadevnega predpisanega razmerja, velja, da med postopkom o izdaji tega dovoljenja ne krši predpisanega razmerja.

(5) Ne glede na peti odstavek 377. člena ZBan-1 predhodno obvestilo Banki Slovenije za dovoljenje po prvem odstavku tega člena ni potrebno.

2. TEMELJNI KAPITAL

7. člen

(Splošno)

(1) Temeljni kapital banke je vsota postavk iz točke (a) in (b) 8. člena, zmanjšana za znesek odbitnih postavk iz 12. člena tega sklepa ter povečana za znesek inovativnih instrumentov iz točke (c) 8. člena, z upoštevanjem omejitev razmerij iz točke (b), (d) in (g) drugega odstavka 5. člena tega sklepa.

(2) Sestavine temeljnega kapitala banke iz točke (a) in (b) 8. člena tega sklepa morajo imeti najmanj naslednje lastnosti:

(a) stalnost oziroma so brez kakor koli določene ali nakazane zapadlosti in brez možnosti odpoklica na zahtevo imetnika;

(b) so neomejeno razpoložljivi za takojšnje pokrivanje tveganj in izgube v času rednega poslovanja v skladu s 379. členom Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06 in 60/06 – popr.; v nadaljevanju: ZGD-1);

(c) so podrejeni obveznostim do vseh drugih upnikov, tj. imetnikov instrumentov, ki nimajo lastnosti temeljnega kapitala;

(d) banka ima možnost omejiti izplačilo donosov;

(e) morajo biti prosti vseh predvidljivih davčnih obremenitev oziroma se lahko upoštevajo le v višini, ki se lahko uporabi za kritje tveganj in izgube, upoštevajoč davčne obremenitve.

(3) Inovativni instrumenti, ki se vključujejo v temeljni kapital banke, morajo izpolnjevati vse pogoje iz 11. člena tega sklepa.

8. člen

(Sestavine temeljnega kapitala)

Temeljni kapital banke sestavljajo:

(a) vplačani osnovni kapital in kapitalske rezerve iz 9. člena tega sklepa, razen osnovnega kapitala, vplačanega na podlagi prednostnih kumulativnih delnic in s temi delnicami povezanih kapitalskih rezerv;

(b) rezerve in zadržani dobiček ali izguba iz 10. člena tega sklepa;

(c) inovativni instrumenti iz 11. člena tega sklepa.

9. člen

(Vplačani osnovni kapital in kapitalske rezerve)

Vplačani osnovni kapital in kapitalske rezerve iz točke (a) 8. člena tega sklepa sestavljajo:

(a) navadne delnice in prednostne nekumulativne delnice po nominalni vrednosti;

(b) kapitalske rezerve, povezane z delnicami iz točke (a) tega odstavka.

10. člen

(Rezerve in zadržani dobiček ali izguba)

(1) Rezerve in zadržani dobiček ali izguba iz točke (b) 8. člena tega sklepa sestavljajo:

(a) rezerve iz dobička, v delu, za katerega se predvideva, da bo ostal še naprej sestavina kapitala in ne bo razdeljen;

(b) zadržani dobiček, oblikovan iz čistega dobička preteklih let, ki je neobremenjen z morebitnimi prihodnjimi obveznostmi in je potrjen na skupščini banke, v delu, za katerega se predvideva, da bo ostal še naprej sestavina kapitala in ne bo razdeljen;

V okviru te postavke mora banka upoštevati tudi zadržano izgubo z negativnim predznakom.

(c) dobiček med letom, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

– višino dobička potrdi pooblaščeni revizor s pisnim mnenjem; v enaki višini se dobiček lahko vključi v izračun temeljnega kapitala tudi v naslednjih poročevalskih obdobjih, če je banka realizirala višji dobiček od tistega, ki ga je potrdil pooblaščeni revizor;

– dobiček mora biti zmanjšan za morebitne vmesne (delne) dividende, izplačane med letom, davke in druge obveznosti, ki bremenijo dobiček;

– sredstva in obveznosti banke morajo biti vrednotene v skladu z veljavnimi računovodskimi standardi;

– organi vodenja ali nadzora banke morajo sprejeti odločitev, na podlagi katere se utemeljeno predvideva razporeditev dobička v rezerve ali zadržani dobiček, ki ga ni mogoče uporabiti za izplačilo delničarjem ali drugim osebam;

– vsa zahtevana dokazila, našteta v zgornjih alinejah, mora banka posredovati Banki Slovenije skupaj s poročili za izračun kapitala, ki so sestavni del sklepa o poročanju.

Pod pogoji iz te točke lahko banka v obdobju do sklepanja na skupščini pri izračunu temeljnega kapitala upošteva čisti dobiček poslovnega leta.

(2) V okviru postavke rezerve in zadržani dobiček ali izguba se ne upoštevajo presežki iz prevrednotenja (dobički ali izgube), ki izhajajo iz varovanja denarnih tokov finančnih instrumentov, merjenih po odplačni vrednosti, ter dobički ali izgube, nastale na podlagi uporabe opcije poštene vrednosti za obveznosti banke in so posledica sprememb v boniteti same banke.

(3) Seštevek postavk iz prvega odstavka tega člena se zmanjša za naslednje postavke:

(a) negativni učinki iz presežka iz prevrednotenja v zvezi z delnicami in deleži, razpoložljivimi za prodajo in izkazanimi po pošteni vrednosti;

(b) kumulativni dobički iz naložbenih nepremičnin, merjenih po modelu poštene vrednosti;

(c) neto dobički iz naslova kapitalizacije prihodnjih donosov listinjenih izpostavljenosti, ki izboljšujejo kreditno kvaliteto teh izpostavljenosti, če je banka v vlogi originatorja listinjenja.

11. člen

(Inovativni instrumenti)

(1) Banka lahko v izračun temeljnega kapitala v okviru omejitev iz drugega odstavka 5. člena tega sklepa vključi tudi inovativne instrumente, če je pridobila dovoljenje Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije izda dovoljenje za vključitev inovativnih instrumentov v temeljni kapital, če ti izpolnjujejo pogoje iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Izpolnjevanje pogojev, na katere se nanaša drugi odstavek tega člena, banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

(a) osnovna dokumentacija (pogodba, prospekt in drugo), povezana z izdajo inovativnih instrumentov;

(b) shematski prikaz izpolnjevanja zahtevanih lastnosti za inovativne instrumente, tj. navedbo posameznih lastnosti iz četrtega odstavka tega člena s sklici na osnovno dokumentacijo iz točke (a) tega odstavka (navedba člena, točke ali drugo) skupaj z mnenjem pooblaščenega revizorja, ki potrjuje, da inovativni instrumenti izpolnjujejo vsak posamezni pogoj iz četrtega odstavka tega člena;

(c) opis računovodske obravnave zadevnega inovativnega instrumenta skupaj z mnenjem pooblaščenega revizorja glede njene primernosti;

(d) izračun kapitala in kapitalskih zahtev po stanju na zadnji dan meseca pred vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja;

(e) projekcijo izračuna kapitala in kapitalskih zahtev za obdobje prihodnjih treh let.

(4) Inovativni instrumenti, ki se vključujejo v temeljni kapital, morajo, ne glede na pravno obliko ali računovodsko obravnavanje, izpolnjevati vse naslednje pogoje:

(a) izda jih banka, ki jih namerava vključiti v izračun temeljnega kapitala;

(b) so vplačani oziroma se sme upoštevati le vplačani znesek;

(c) izplačila (obresti, dividende idr.) iz naslova teh instrumentov so nekumulativna;

(d) so razpoložljivi za pokrivanje izgube v času rednega poslovanja;

(e) so podrejeni obveznostim do navadnih upnikov in obveznostim na podlagi podrejenih dolžniških instrumentov, kar pomeni, da se ob morebitnem stečaju izplačajo šele tik pred nekumulativnimi prednostnimi delnicami in navadnimi delnicami;

(f) so stalni oziroma ne morejo biti odpoklicani na zahtevo imetnika in tudi nimajo kakor koli določene ali nakazane zapadlosti;

(g) niso zavarovani niti pokriti z garancijo banke izdajateljice, z njo povezane osebe ali s kakšno drugo obliko pogodbe, ki bi v pravnem ali ekonomskem pogledu izboljšala stopnjo prioritete izplačil pred drugimi upniki;

(h) ne morejo biti unovčeni na zahtevo imetnika;

Odpoklic ali odkup instrumentov je mogoč s strani banke izdajateljice najprej po petih letih od izdaje in če je pridobila dovoljenje Banke Slovenije. Od dneva odpoklica ali odkupa inovativni instrumenti ne izpolnjujejo več pogojev za vključitev v izračun kapitala.

Banka Slovenije navedeno dovoljenje izda, če je izpolnjen eden od naslednjih dveh pogojev:

– banka inovativne instrumente nadomesti vsaj istočasno z enako ali bolj kakovostno obliko kapitala;

– če banka inovativnih instrumentov ne nadomesti, mora dokazati, da njen kapital brez inovativnih instrumentov zadošča glede na prevzeta tveganja banke in njeno poslovno strategijo.

Izpolnjevanje pogojev iz drugega pododstavka te točke banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

– projekcijo izračuna kapitala in kapitalskih zahtev z upoštevanjem nadomestnih instrumentov za obdobje prihodnjih treh let, če izpolnjuje pogoj iz prve alineje drugega pododstavka te točke;

– projekcijo izračuna kapitala in kapitalskih zahtev brez upoštevanja inovativnih instrumentov za obdobje prihodnjih treh let ter poslovno strategijo za isto obdobje, če izpolnjuje pogoje iz druge alineje drugega pododstavka te točke.

(i) glavne lastnosti instrumentov morajo biti predstavljene razumljivo in javno razkrite vsaj v letnem poročilu banke;

(j) vplačila na podlagi instrumentov morajo biti brezpogojno razpoložljiva banki izdajateljici;

(k) banka ima možnost, da, če za preteklo poslovno leto nima bilančnega dobička, ne izvrši izplačil po inovativnih instrumentih;

(l) izplačila iz naslova takih instrumentov so mogoča, če za to obstaja podlaga; če je višina izplačila vnaprej določena, sprememba bonitete banke izdajateljice ne sme vplivati na višino izplačil iz naslova teh instrumentov;

(m) kadar ima banka izdajateljica možnost predčasnega izplačila oziroma odkupa inovativnih instrumentov z uveljavitvijo nakupne opcije, je ta lahko povezana tudi z zmerno klavzulo donosa step-up, in sicer samo, če se ta uveljavi najprej po 10 letih od izdaje inovativnih instrumentov in če povečanje izhodiščne osnove ne presega manjše od vrednosti, izračunanih kot:

– 100 bazičnih točk, zmanjšanih za razliko (swap spread) med začetno indeksno osnovo in indeksno osnovo step-up in

– 50% začetnega kreditnega razmika, zmanjšanega za razliko (swap spread) med začetno indeksno osnovo in indeksno osnovo step-up.

Klavzula step-up se lahko izvrši samo enkrat v celotnem obdobju inovativnega instrumenta. Razmik (swap spread) mora biti določen na dan izdaje instrumentov, ko se določi cena instrumenta in mora izražati razliko v ceni na ta dan za referenčni vrednostni papir ali referenčno stopnjo ter tak vrednostni papir ali stopnjo, povečano za klavzulo step-up.

(5) Banka v zavarovanje za svoje izpostavljenosti ne sme sprejeti inovativnih instrumentov, katerih izdajateljica je.

(6) Ne glede na peti odstavek 377. člena ZBan-1 predhodno obvestilo Banki Slovenije za dovoljenja po tem členu ni potrebno.

12. člen

(Odbitne postavke pri izračunu temeljnega kapitala)

Seštevek postavk iz točke (a) in (b) 8. člena tega sklepa se zmanjša za naslednje postavke:

(a) lastne delnice, ki imajo značilnosti temeljnega kapitala, po knjigovodski vrednosti;

Upošteva se znesek lastnih delnic in znesek z lastnimi delnicami izenačenih delnic po 251. in 252. členu ZGD-1.

Ne glede na prvi in drugi pododstavek te točke se lastne delnice, pridobljene v zastavo, odštevajo po vrednosti terjatve, za katero so bile zastavljene. Če je vrednost prejetih lastnih delnic večja od zneska terjatve, se odšteva cel znesek terjatve (oziroma znesek terjatve, znižan za morebitne oslabitve oziroma rezervacije), za katero so bile pridobljene v zastavo lastne delnice. Če vrednost terjatve presega vrednost delnic, pridobljenih v zastavo, se odšteva celotna vrednost zastavljenih delnic.

(b) neopredmetena dolgoročna sredstva banke, vključno s presežkom iz prevrednotenja v zvezi z neopredmetenimi dolgoročnimi sredstvi;

(c) čista izguba poslovnega leta oziroma izguba med letom;

Pri postavki čista izguba poslovnega leta mora banka v skladu s šestim odstavkom 13. člena Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o tržnih tveganjih) upoštevati tudi ocenjeno višino potrebnih prilagoditev, če imajo te pomemben učinek.

(d) druge postavke;

– Drugi negativni (neto) presežki iz prevrednotenja, ki niso povezani z odbitnimi postavkami temeljnega kapitala in ne štejejo kot sestavina dodatnega kapitala I oziroma se ne upoštevajo v izračun kapitala.

Gre zlasti za negativne (neto) presežke iz prevrednotenja v zvezi z varovanjem neto naložb v družbe v tujini, v zvezi z nekratkoročnimi sredstvi v posesti za prodajo, v zvezi z varovanjem denarnih tokov – uspešni del varovanja, v zvezi s pridruženimi družbami in skupaj obvladovanimi družbami, obračunanih po kapitalski metodi, ter drugi presežki iz prevrednotenja.

– Znesek oslabitev finančnih sredstev, merjenih po metodi odplačne vrednosti in rezervacij za prevzete obveznosti po zunajbilančnih postavkah na podlagi mednarodnih standardov računovodskega poročanja (v nadaljevanju: MSRP), če zaradi zamika v knjiženju po stanju na dan, za katerega se izračunava kapital, še niso izkazane.

– Razlika med izkazanimi oslabitvami finančnih sredstev oziroma rezervacijami za prevzete obveznosti po zunajbilančnih postavkah na podlagi lastne metodologije po MSRP in zneskom ugotovljenih oslabitev oziroma rezervacij, izračunanih v skladu s Sklepom o ocenjevanju izgub iz kreditnega tveganja bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 67/05, 97/05 in 121/06).

3. DODATNI KAPITAL I

13. člen

(Splošno)

(1) Dodatni kapital I banke je vsota postavk iz 14. člena tega sklepa, z upoštevanjem omejitev razmerij med posameznimi sestavinami kapitala iz točk (a), (c) in (f) drugega odstavka 5. člena tega sklepa.

(2) Sestavina dodatnega kapitala I iz točke (a) 14. člena tega sklepa mora imeti najmanj naslednje lastnosti:

(a) je neomejeno razpoložljiva za takojšnje pokrivanje tveganj in izgube v času rednega poslovanja;

(b) mora biti prosta vseh predvidljivih davčnih obremenitev oziroma se lahko upošteva le v višini, ki se lahko uporabi za kritje tveganj in izgube, upoštevajoč davčne obremenitve.

14. člen

(Sestavine dodatnega kapitala I)

Dodatni kapital I banke sestavljajo:

(a) presežki iz prevrednotenja iz 15. člena tega sklepa;

(b) presežek oslabitev in rezervacij nad pričakovanimi izgubami, izračunanimi po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov (v nadaljevanju: po pristopu IRB) iz 16. člena tega sklepa;

(c) hibridni instrumenti iz 17. člena tega sklepa;

(d) presežki iz naslova inovativnih instrumentov iz 18. člena tega sklepa;

(e) prednostne kumulativne delnice brez fiksnega donosa iz 19. člena tega sklepa;

(f) podrejeni dolg iz 20. člena tega sklepa;

(g) prednostne kumulativne delnice s fiksnim donosom iz 21. člena tega sklepa.

15. člen

(Presežki iz prevrednotenja)

Med sestavine dodatnega kapitala I se upoštevajo naslednji presežki iz prevrednotenja:

(a) 80% zneska pozitivnih učinkov iz presežka iz prevrednotenja v zvezi z delnicami in deleži, razpoložljivimi za prodajo in izkazanimi po pošteni vrednosti;

(b) 80% zneska kumulativnih pozitivnih učinkov iz presežka iz prevrednotenja v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi, vrednotenimi po modelu poštene vrednosti;

(c) 80% zneska kumulativnih dobičkov iz naložbenih nepremičnin, merjenih po modelu poštene vrednosti.

16. člen

(Presežek oslabitev in rezervacij po pristopu IRB)

Banka, ki izračunava kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje po pristopu IRB, lahko vključi med sestavine dodatnega kapitala I pozitivno razliko med zneskom oslabitev in rezervacij za izpostavljenosti, ki so oblikovane skladno z MSRP, in zneskom pričakovane izgube, ki je izračunan v skladu s četrtim odstavkom 15. člena Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o pristopu IRB), vendar največ v višini 0,6% zneska tveganjem prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih po pristopu IRB. Pri tem se v izračunu zneska tveganjem prilagojenih izpostavljenosti ne vključujejo pozicije v listinjenju, ki prejmejo utež tveganja 1250%, skladno s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o listinjenju).

17. člen

(Hibridni instrumenti)

(1) Banka lahko v izračun dodatnega kapitala I vključi tudi hibridne instrumente, če je pridobila dovoljenje Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije izda dovoljenje za vključitev hibridnih instrumentov v dodatni kapital I, če ti izpolnjujejo pogoje iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Izpolnjevanje pogojev, na katere se nanaša drugi odstavek tega člena, banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

(a) osnovna dokumentacija (pogodba, prospekt in drugo), povezana z izdajo hibridnih instrumentov;

(b) shematski prikaz izpolnjevanja zahtevanih lastnosti za hibridne instrumente, tj. navedbo posameznih lastnosti iz četrtega odstavka tega člena s sklici na osnovno dokumentacijo iz točke (a) tega odstavka (navedba člena, točke ali drugo), skupaj z mnenjem pooblaščenega revizorja, ki potrjuje, da hibridni instrumenti izpolnjujejo vsak posamezni pogoj iz četrtega odstavka tega člena;

(c) opis računovodske obravnave zadevnega hibridnega instrumenta skupaj z mnenjem pooblaščenega revizorja glede njene primernosti;

(d) izračun kapitala in kapitalskih zahtev po stanju na zadnji dan meseca pred vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja;

(e) projekcijo izračuna kapitala in kapitalskih zahtev za obdobje prihodnjih treh let.

(4) Hibridni instrumenti, ki se vključujejo v dodatni kapital I, morajo, ne glede na pravno obliko (vrednostni papirji, kredit idr.) ali računovodsko obravnavanje, izpolnjevati vse naslednje pogoje:

(a) izda jih banka, ki jih namerava vključiti v izračun dodatnega kapitala I;

(b) so z nedoločenim rokom zapadlosti;

(c) so vplačani oziroma se sme upoštevati le vplačani znesek;

(d) ne morejo biti unovčeni na zahtevo imetnika;

Odpoklic ali odkup instrumenta s strani banke izdajateljice je mogoč najprej po 5 letih od izdaje in ob dovoljenju Banke Slovenije. Od dneva odpoklica ali odkupa hibridni instrument ne izpolnjuje več pogojev za vključitev v izračun kapitala.

Banka Slovenije navedeno dovoljenje izda, če je izpolnjen eden od naslednjih dveh pogojev:

– banka hibridne instrumente nadomesti vsaj istočasno z enako ali bolj kakovostno obliko kapitala;

– če banka hibridnih instrumentov ne nadomesti, mora dokazati, da njen kapital brez hibridnih instrumentov zadošča glede na prevzeta tveganja banke in na njeno poslovno strategijo.

Izpolnjevanje pogojev iz drugega pododstavka te točke banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

– projekcijo izračuna kapitala in kapitalskih zahtev z upoštevanjem nadomestnih instrumentov za obdobje prihodnjih treh let, če izpolnjuje pogoj iz prve alineje drugega pododstavka te točke;

– projekcijo izračuna kapitala in kapitalskih zahtev brez upoštevanja hibridnih instrumentov za obdobje prihodnjih treh let ter poslovno strategijo za isto obdobje, če izpolnjuje pogoje iz druge alineje drugega pododstavka te točke;

(e) so podrejeni obveznostim do navadnih upnikov in obveznostim na podlagi podrejenega dolga, kar pomeni, da se ob morebitnem stečaju izplačajo šele tik pred inovativnimi instrumenti in delnicami;

(f) so razpoložljivi za pokrivanje izgube v času rednega poslovanja;

(g) banka ima možnost, da, če ni izplačala dividend na delnice za preteklo poslovno leto in ni izvršila izplačil iz naslova inovativnih instrumentov, ne izvrši izplačil po hibridnih instrumentih;

(h) niso zavarovani niti pokriti z garancijo banke izdajateljice, z njo povezane osebe ali s kakšno drugo obliko pogodbe, ki bi v pravnem ali ekonomskem pogledu izboljšala stopnjo prioritete izplačil pred drugimi upniki;

(i) kadar ima banka izdajateljica možnost predčasnega izplačila oziroma odkupa hibridnih instrumentov z uveljavitvijo nakupne opcije, je ta lahko povezana s klavzulo donosa step-up, in sicer samo, če se ta uveljavi najprej po 5 letih od izdaje hibridnih instrumentov.

(5) Banka v zavarovanje za svoje izpostavljenosti ne sme sprejeti hibridnih instrumentov, katerih izdajateljica je.

(6) Ne glede na peti odstavek 377. člena ZBan-1 predhodno obvestilo Banki Slovenije za dovoljenja po tem členu ni potrebno.

18. člen

(Presežki iz naslova inovativnih instrumentov)

Med sestavine dodatnega kapitala I se lahko vključijo tudi inovativni instrumenti, za katere je Banka Slovenije izdala dovoljenje za vključitev v temeljni kapital banke, in sicer v delu, ki presega omejitev za vključevanje v temeljni kapital iz točke (g) drugega odstavka 5. člena tega sklepa.

19. člen

(Prednostne kumulativne delnice brez fiksnega donosa)

(1) V dodatni kapital I banke se lahko vključujejo tudi:

(a) prednostne kumulativne delnice po nominalni vrednosti;

(b) kapitalske rezerve, povezane z delnicami iz točke (a) tega odstavka.

Postavke iz točke (a) in (b) tega odstavka se za ugotavljanje višine dodatnega kapitala I zmanjšajo za lastne delnice, ki imajo značilnosti dodatnega kapitala I, pri čemer se upoštevajo enaka pravila, kakor so navedena v točki (a) 12. člena tega sklepa.

(2) Prednostne kumulativne delnice iz prvega odstavka tega člena morajo za vključevanje med sestavine dodatnega kapitala I v celoti izpolnjevati naslednje pogoje:

(a) stalnost oziroma so brez kakor koli določene ali nakazane zapadlosti in brez možnosti odpoklica na zahtevo imetnika;

(b) so neomejeno razpoložljive za takojšnje pokrivanje tveganj in izgube v času rednega poslovanja v skladu s 379. členom ZGD-1;

(c) so podrejene obveznostim do navadnih upnikov, obveznostim na podlagi podrejenega dolga in obveznostim na podlagi hibridnih instrumentov;

(d) banka lahko omeji izplačilo donosov;

(e) morajo biti proste vseh predvidljivih davčnih obremenitev oziroma se lahko upoštevajo le v višini, ki se lahko uporabi za kritje tveganj in izgube, upoštevajoč davčne obremenitve.

20. člen

(Podrejeni dolg za vključitev v dodatni kapital I)

(1) Banka lahko v izračun dodatnega kapitala I vključi tudi podrejeni dolg, če je pridobila dovoljenje Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije izda dovoljenje za vključitev podrejenega dolga v dodatni kapital I, če ta izpolnjuje pogoje iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Izpolnjevanje pogojev, na katere se nanaša drugi odstavek tega člena, banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

(a) osnovna dokumentacija (pogodba, prospekt in drugo), povezana z izdajo podrejenega dolga za vključitev v dodatni kapital I;

(b) shematski prikaz izpolnjevanja zahtevanih lastnosti za podrejeni dolg, ki se vključuje v dodatni kapital I, tj. navedbo posameznih lastnosti iz četrtega odstavka tega člena s sklici na osnovno dokumentacijo iz točke (a) tega odstavka (navedba člena, točke ali drugo), skupaj z mnenjem pooblaščenega revizorja, ki potrjuje, da podrejeni dolg izpolnjuje vsak posamezni pogoj iz četrtega odstavka tega člena;

(c) izračun kapitala in kapitalskih zahtev po stanju na zadnji dan meseca pred vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja;

(d) projekcijo izračuna kapitala in kapitalskih zahtev za obdobje prihodnjih treh let.

(4) Podrejeni dolg, ki se vključuje v dodatni kapital I, mora, ne glede na pravno obliko (vrednostni papirji idr.), izpolnjevati vse naslednje pogoje:

(a) izda ga banka, ki ga namerava vključiti v izračun dodatnega kapitala I;

(b) je vplačan oziroma se sme upoštevati le vplačani znesek;

(c) pogodbeni rok zapadlosti ni določen ali mora biti najmanj 5 let in en dan;

Če je rok zapadlosti podrejenega dolga določen, pogodba ne sme vsebovati določila, da je lahko ta predčasno izplačan zaradi posebnih okoliščin, razen v primeru prenehanja opravljanja bančnih storitev.

Če rok zapadlosti ni določen, je podrejeni dolg lahko izplačan le, če je podano petletno predhodno obvestilo Banki Slovenije.

Banka lahko podrejeni dolg izplača tudi pred potekom pogodbene zapadlosti ali brez petletnega predhodnega obvestila Banki Slovenije, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenije navedeno dovoljenje izda, če je izpolnjen eden od naslednjih dveh pogojev:

– banka podrejeni dolg nadomesti vsaj istočasno z enako ali bolj kakovostno obliko kapitala;

– če banka podrejenega dolga ne nadomesti, mora dokazati, da njen kapital brez podrejenega dolga zadošča glede na prevzeta tveganja banke in njeno poslovno strategijo.

Izpolnjevanje pogojev iz četrtega pododstavka te točke banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

– projekcijo izračuna kapitala in kapitalskih zahtev z upoštevanjem nadomestnih instrumentov za obdobje prihodnjih treh let, če izpolnjuje pogoj iz prve alineje četrtega pododstavka te točke;

– projekcijo izračuna kapitala in kapitalskih zahtev brez upoštevanja podrejenega dolga za obdobje prihodnjih treh let ter poslovno strategijo za isto poslovno obdobje, če izpolnjuje pogoje iz druge alineje četrtega pododstavka te točke;

(d) je podrejen obveznostim do navadnih upnikov in obveznostim na podlagi podrejenega dolga, ki se vključuje v dodatni kapital II;

(e) ni zavarovan niti pokrit z garancijo banke, z njo povezane osebe ali s kakšno drugo obliko pogodbe, ki bi v pravnem ali ekonomskem pogledu izboljšala stopnjo prioritete izplačil pred drugimi upniki;

(f) kadar ima banka izdajateljica možnost predčasnega izplačila oziroma odkupa podrejenega dolga z uveljavitvijo nakupne opcije, je ta lahko povezana s klavzulo donosa step-up, in sicer samo, če se ta uveljavi najprej po 5 letih od izdaje podrejenega dolga.

(5) Obseg vključevanja podrejenega dolga v dodatni kapital I se postopoma znižuje z 20-odstotnim kumulativnim diskontom v zadnjih petih letih pred zapadlostjo oziroma odplačilom na naslednji način:

(a) pri izračunu kapitala po stanju na dan, ki je pet let ali manj kot pet in več kot štiri leta pred dnevom izplačila celotnega ali delnega zneska vplačanega dolžniškega instrumenta, se za ta del zneska upošteva 20-odstotni diskont;

(b) pri izračunu kapitala po stanju na dan, ki je štiri leta ali manj kot štiri in več kot tri leta pred dnevom izplačila celotnega ali delnega zneska vplačanega dolžniškega instrumenta, se za ta del zneska upošteva 40-odstotni diskont;

(c) pri izračunu kapitala po stanju na dan, ki je tri leta ali manj kot tri in več kot dve leti pred dnevom izplačila celotnega ali delnega zneska vplačanega dolžniškega instrumenta, se za ta del zneska upošteva 60-odstotni diskont;

(d) pri izračunu kapitala po stanju na dan, ki je dve leti ali manj kot dve in več kot eno leto pred dnevom izplačila celotnega ali delnega zneska vplačanega dolžniškega instrumenta, se za ta del zneska upošteva 80-odstotni diskont;

(e) pri izračunu kapitala po stanju na dan, ki je eno leto ali manj kot eno leto pred dnevom izplačila celotnega ali delnega zneska vplačanega dolžniškega instrumenta, se upošteva 100-odstotni diskont oziroma se ta znesek ne šteje več v izračun kapitala.

(6) Pri instrumentih iz točke (f) četrtega odstavka tega člena, ki vključujejo možnost predčasnega izplačila dolga in povečanja obrestne mere ob neuresničitvi možnosti predčasnega izplačila, je obseg njihovega vključevanja v dodatni kapital I praviloma odvisen od višine pogodbeno določenega povečanja obrestne mere (step-up). Če povečanje obrestne mere ne presega 1,50 odstotne točke, se 20-odstotni kumulativni diskont uporablja za zadnjih pet let, ki preostajajo do pogodbenega dospetja. Kadar je v pogodbi predvideno povečanje obrestne mere večje od 1,50 odstotne točke, je potrebno 20-odstotni kumulativni diskont uporabljati že za zadnjih pet let do datuma mogočega predčasnega izplačila dolga oziroma izvršitve nakupne opcije.

Ne glede na določbe prvega pododstavka tega odstavka mora banka uporabljati ustrezen kumulativni diskont pri vključevanju instrumentov iz prvega pododstavka v dodatni kapital I že od takrat, ko postane očitno, da bo možnost predčasnega izplačila oziroma izvršitev nakupne opcije uresničena. Šteje se, da so izpolnjeni pogoji iz prvega stavka, če uprava banke sprejme odločitev, da bo banka izkoristila možnost predčasnega izplačila oziroma izvršitev nakupne opcije.

(7) Banka v zavarovanje za svoje izpostavljenosti ne sme sprejeti podrejenega dolga, katerega izdajateljica je.

(8) Ne glede na peti odstavek 377. člena ZBan-1 predhodno obvestilo Banki Slovenije za dovoljenja po tem členu ni potrebno.

21. člen

(Prednostne kumulativne delnice s fiksnim donosom)

(1) V dodatni kapital I banke se lahko vključujejo tudi:

(a) prednostne kumulativne delnice s fiksnim donosom po nominalni vrednosti;

(b) kapitalske rezerve, povezane z delnicami iz točke (a) tega odstavka.

Postavke iz točke (a) in (b) tega odstavka se za ugotavljanje višine dodatnega kapitala I zmanjšajo za lastne delnice, ki imajo značilnosti dodatnega kapitala I, pri čemer se upoštevajo enaka pravila, kakor so navedena v točki (a) 12. člena tega sklepa.

(2) Prednostne kumulativne delnice s fiksnim donosom iz prvega odstavka tega člena morajo za vključevanje med sestavine dodatnega kapitala I v celoti izpolnjevati naslednje lastnosti:

(a) stalnost oziroma so brez kakor koli določene ali nakazane zapadlosti in brez možnosti odpoklica na zahtevo imetnika;

(b) so neomejeno razpoložljive za takojšnje pokrivanje tveganj in izgube v času rednega poslovanja v skladu s 379. členom ZGD-1;

(c) so podrejene obveznostim do navadnih upnikov, obveznostim na podlagi podrejenega dolga in obveznostim na podlagi hibridnih instrumentov;

(d) banka lahko omeji izplačilo donosov;

(e) morajo biti proste vseh predvidljivih davčnih obremenitev oziroma se lahko upoštevajo le v višini, ki se lahko uporabi za kritje tveganj in izgube, upoštevajoč davčne obremenitve.

4. ODBITNE POSTAVKE OD TEMELJNEGA IN DODATNEGA KAPITALA I

22. člen

(Odbitne postavke)

(1) Temeljni kapital banke se zmanjša za polovico vsote vseh odbitnih postavk iz drugega odstavka tega člena, druga polovica te vsote pa se odšteje od dodatnega kapitala I. Ne glede na prvi stavek, se v primeru, da polovica seštevka vseh odbitnih postavk iz drugega odstavka tega člena presega dodatni kapital I, presežek vsote odbitnih postavk odšteje od temeljnega kapitala banke.

(2) Odbitne postavke so:

(a) naložbe v druge kreditne ali finančne institucije, ki posamično presegajo 10% osnovnega kapitala druge kreditne ali finančne institucije;

Upoštevajo se naložbe banke v delnice, poslovne deleže ali druge pravice, na podlagi katerih banka pridobi več kot 10% osnovnega kapitala drugih kreditnih ali finančnih institucij. Za namen ugotavljanja deleža v osnovnem kapitalu se upoštevajo vse neposredne in posredne naložbe banke v osnovni kapital drugih kreditnih ali finančnih institucij. Če neposredne in posre-

dne naložbe presegajo 10% osnovnega kapitala druge kreditne ali finančne institucije, so odbitna postavka vse neposredne naložbe banke, razen če so na podlagi tretjega odstavka 11. člena sklepa o tržnih tveganjih vključene v trgovalno knjigo.

(b) naložbe v inovativne in hibridne instrumente ter podrejeni dolg drugih kreditnih ali finančnih institucij, v katerih je banka posamično pridobila več kot 10% osnovnega kapitala;

Upoštevajo se naložbe banke v inovativne in hibridne instrumente ter podrejeni dolg drugih kreditnih ali finančnih institucij, razen če so na podlagi tretjega odstavka 11. člena sklepa o tržnih tveganjih vključene v trgovalno knjigo.

(c) naložbe banke v druge kreditne ali finančne institucije, ki posamično ne presegajo 10% osnovnega kapitala druge kreditne ali finančne institucije;

Naložbe banke v kapital, inovativne in hibridne instrumente ter podrejeni dolg v druge kreditne ali finančne institucije, ki ne spadajo v točki (a) in (b) tega odstavka in ki niso vključene v trgovalno knjigo na podlagi tretjega odstavka 11. člena sklepa o tržnih tveganjih, se odštevajo v znesku, ki presega 10% seštevka temeljnega in dodatnega kapitala I banke, izračunanega pred odštetjem postavk iz tega člena.

(d) udeležbe banke v zavarovalnicah, pozavarovalnicah, pokojninskih družbah in zavarovalnih holdingih;

Upoštevajo se naložbe banke v delnice, poslovne deleže ali druge pravice, na podlagi katerih je banka udeležena v zavarovalnicah, pozavarovalnicah, pokojninskih družbah ali zavarovalnih holdingih. Za namen ugotavljanja udeležbe se upoštevajo vsa neposredna in posredna imetništva banke v poslovnih deležih, delnicah ali drugih pravicah v zavarovalnicah, pozavarovalnicah, pokojninskih družbah in zavarovalnih holdingih iz bančne in iz trgovalne knjige. Če te naložbe presegajo delež, ki predstavlja udeležbo v zavarovalnici, pozavarovalnici, pokojninski družbi ali zavarovalnem holdingu, so odbitna postavka le neposredne naložbe banke.

(e) naložbe v finančne instrumente zavarovalnic, pozavarovalnic, pokojninskih družb ali zavarovalnih holdingov, v katerih je banka udeležena;

Upoštevajo se naložbe v tiste finančne instrumente navedenih oseb, ki se v skladu s členom 16(3) Direktive 73/239/EGS z dne 24. junija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja in členom 27(3) Direktive 2002/83/ES z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju lahko upoštevajo pri izračunu njihovega kapitala (prednostne kumulativne delnice, podrejeni dolg, vrednostni papirji brez zapadlosti ter drugi finančni instrumenti, ki izpolnjujejo v navedenih določbah predpisane pogoje).

(f) primanjkljaj oslabitev in rezervacij po pristopu IRB ter pričakovana izguba iz naslova lastniških instrumentov po pristopu IRB;

Banka, ki izračunava kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje po pristopu IRB, mora upoštevati naslednji odbitni postavki:

– morebitni presežek zneska pričakovanih izgub nad oblikovanimi oslabitvami in rezervacijami, izračunan v skladu s četrtim odstavkom 15. člena sklepa o pristopu IRB, in

– znesek pričakovane izgube za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, izračunan v skladu s 143. in 144. členom sklepa o pristopu IRB.

(g) zneski izpostavljenosti za pozicije v listinjenju z utežjo 1250%;

Upoštevajo se izpostavljenosti iz naslova pozicij v listinjenju, ki se jim v skladu z 22. in 39. členom sklepa o listinjenju pripiše utež tveganja 1250% in če jih banka ne vključi v izračun tveganjem prilagojenih izpostavljenosti za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje. Zneski teh izpostavljenosti se izračunajo v skladu z določbami navedenega sklepa o listinjenju.

(h) prenesena vrednost finančnih instrumentov, tujih valut ali blaga;

Upošteva se prenesena vrednost finančnih instrumentov, tujih valut ali blaga pri kapitalski obravnavi v primeru časovne neusklajenosti plačila ali izročitve po Tabeli 6 točke (b) prvega odstavka 44. člena sklepa o tržnih tveganjih.

(i) ocenjena višina potrebnih prilagoditev na postavkah trgovalne knjige;

Upošteva se ocenjena višina potrebnih prilagoditev na postavkah trgovalne knjige, izdelana v skladu s prvim do petim odstavkom 13. člena sklepa o tržnih tveganjih, če ta nima pomembnega učinka in če banka nima dodatnega kapitala II oziroma ta ne zadostuje za pokrivanje te odbitne postavke.

(j) znesek preseganj omejitev kvalificiranih deležev v osebah nefinančnega sektorja;

Upošteva se znesek preseganj omejitev naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja iz prvega odstavka 5. člena Sklepa o naložbah bank in hranilnic v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja (Uradni list RS, št. 135/06).

(3) Ne glede na določilo prvega odstavka tega člena se kapitalske naložbe v druge kreditne institucije, finančne institucije, zavarovalnice, pozavarovalnice, pokojninske družbe ali zavarovalne holdinge, ki jih je banka pridobila začasno, namesto izpolnitve denarne obveznosti pravne osebe v postopku finančnega prestrukturiranja te osebe, prva tri leta po pridobitvi ne štejejo med odbitne postavke po točkah (a), (b), (c), (d) in (e) drugega odstavka tega člena.

5. DODATNI KAPITAL II

23. člen
(Splošno)

(1) Dodatni kapital II banke predstavlja podrejeni dolg iz 24. člena tega sklepa, ob upoštevanju omejitev razmerij med posameznimi sestavinami kapitala iz točk (e) in (f) drugega odstavka 5. člena tega sklepa ter zmanjšan za odbitno postavko iz 25. člena tega sklepa.

(2) Banka mora najmanj 30 dni pred nameravano vključitvijo podrejenega dolga v dodatni kapital II obvestiti Banko Slovenije. Banka mora omenjenemu obvestilu priložiti:

(a) osnovno dokumentacijo (pogodba, prospekt in drugo), povezano z izdajo podrejenega dolga za vključitev v dodatni kapital II;

(b) shematski prikaz izpolnjevanja zahtevanih lastnosti za podrejeni dolg, ki se vključuje v dodatni kapital II, tj. navedbo posameznih lastnosti iz 24. člena tega sklepa s sklici na osnovno dokumentacijo iz točke (a) tega odstavka (navedba člena, točke ali drugo), skupaj z mnenjem pooblaščenega revizorja, ki potrjuje, da podrejeni dolg izpolnjuje vsak posamezni pogoj iz 24. člena tega sklepa;

(c) izračun kapitala in kapitalskih zahtev po stanju na zadnji dan meseca, pred mesecem, v katerem obvesti Banko Slovenije o nameravani vključitvi podrejenega dolga v dodatni kapital II;

(d) projekcijo izračuna kapitala in kapitalskih zahtev za obdobje prihodnjih dveh let.

24. člen
(Podrejeni dolg za vključitev v dodatni kapital II)

(1) Podrejeni dolg, ki se vključuje v dodatni kapital II, mora, ne glede na pravno obliko (vrednostni papirji idr.), izpolnjevati vse naslednje pogoje:

(a) izda ga banka, ki ga namerava vključiti v izračun dodatnega kapitala II;

(b) je vplačan oziroma se sme upoštevati le vplačani znesek;

(c) pogodbeni rok zapadlosti mora biti najmanj 2 leti in en dan;

Pogodba ne sme vsebovati določila, da je podrejeni dolg lahko predčasno izplačan zaradi posebnih okoliščin, razen v primeru prenehanja opravljanja bančnih storitev.

Banka lahko podrejeni dolg izplača tudi pred potekom pogodbene zapadlosti, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenije navedeno dovoljenje izda, če je izpolnjen eden od naslednjih dveh pogojev:

– banka podrejeni dolg nadomesti vsaj istočasno z enako ali bolj kakovostno obliko kapitala;

– če banka podrejenega dolga ne nadomesti, mora dokazati, da njen kapital brez podrejenega dolga zadošča glede na prevzeta tveganja banke in njeno poslovno strategijo.

Izpolnjevanje pogojev iz tretjega pododstavka te točke banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

– projekcijo izračuna kapitala in kapitalskih zahtev z upoštevanjem nadomestnih instrumentov za obdobje prihodnjih dveh let, če izpolnjuje pogoj iz prve alineje tretjega pododstavka te točke;

– projekcijo izračuna kapitala in kapitalskih zahtev brez upoštevanja podrejenega dolga za obdobje prihodnjih dveh let ter poslovno strategijo za isto poslovno obdobje, če izpolnjuje pogoje iz druge alineje tretjega pododstavka te točke.

(d) je podrejen obveznostim do navadnih upnikov;

(e) ni zavarovan niti pokrit za garancijo banke, z njo povezane osebe ali s kakšno drugo obliko pogodbe, ki bi v pravnem ali ekonomskem pogledu izboljšala stopnjo prioritete izplačil pred drugimi upniki;

(f) pogodba mora vsebovati določilo, da niti glavnica niti obresti iz podrejenega dolga ne moreta biti izplačani, če bi tako izplačilo povzročilo zmanjšanje kapitala banke pod višino njenih predpisanih minimalnih kapitalskih zahtev.

(2) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o vseh izplačilih iz podrejenega dolga iz tega člena, če njen kapital pade pod 120% minimalnih kapitalskih zahtev.

(3) Banka v zavarovanje za svoje izpostavljenosti ne sme sprejeti podrejenega dolga, katerega izdajateljica je.

(4) Ne glede na peti odstavek 377. člena ZBan-1 predhodno obvestilo Banki Slovenije za dovoljenje po prvem odstavku tega člena ni potrebno.

25. člen

(Odbitna postavka od dodatnega kapitala II)

Banka mora od dodatnega kapitala II po upoštevanju omejitve njegovega razmerja glede na prosti temeljni kapital iz točke (e) oziroma (f) drugega odstavka 5. člena tega sklepa odšteti ocenjeno višino potrebnih prilagoditev na postavkah trgovalne knjige, izdelano v skladu s prvim do petim odstavkom 13. člena sklepa o tržnih tveganjih, če ta nima pomembnega učinka.

6. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

26. člen

(Uporaba določb)

(1) Z dnem, ko začne veljati ta sklep, preneha veljati Sklep o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 85/02, 22/03, 36/04, 68/04, 103/04, 124/04, 62/05, 67/05 in 74/06).

(2) Banka, ki v izračun kapitala vključuje inovativne instrumente, hibridne instrumente in podrejeni dolg na podlagi Sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 85/02, 22/03, 36/04, 68/04, 103/04, 124/04, 62/05, 67/05 in 74/06), lahko še naprej uporablja določila omenjenega sklepa glede lastnosti teh instrumentov, vendar le do zapadlosti teh instrumentov po prvotno dogovorjenih pogojih.

(3) Banka, ki je za zavarovanje svojih terjatev sprejela podrejene dolžniške instrumente na podlagi Sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 85/02, 22/03, 36/04, 68/04, 103/04, 124/04, 62/05, 67/05 in 74/06), katerih izdajateljica je, lahko uporablja omenjene instrumente za zavarovanje le do izteka pogodbenega razmerja, za katero je bilo uporabljeno omenjeno zavarovanje, vendar se ti ne smejo upoštevati kot sestavina kapitala.

27. člen

(Veljavnost določb)

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007.

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

5656. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice

Na podlagi prve, druge in četrte alineje 4. točke in 13. točke 129. člena ter tretjega odstavka 405. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06) in prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Sloveniji (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(Vsebina sklepa)

(1) Ta sklep določa pravila o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice (v nadaljevanju: banke), in sicer:

(a) določitev vrednosti izpostavljenosti in opredelitev kategorij izpostavljenosti ter izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti;

(b) pravila za določanje uteži tveganja znotraj posameznih kategorij izpostavljenosti;

(c) način uporabe različnih bonitetnih ocen za določanje uteži tveganja;

(d) izračun zneska kapitalske zahteve za kreditno tveganje.

(2) Banka mora za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje uporabljati standardizirani pristop, razen če ima dovoljenje Banke Slovenije za uporabo pristopa na podlagi notranjih bonitetnih sistemov.

(3) Kapitalska zahteva za kreditno tveganje se izračuna najmanj v višini 8% vsote tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti, izračunanih v skladu z določbami 5. člena tega sklepa.

(4) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen

(Opredelitev pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v določbah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06; v nadaljevanju: ZBan-1), kot na primer:

1. družba za upravljanje v 3. točki tretjega odstavka 5. člena,

2. kreditna institucija v tretjem odstavku 13. člena,

3. banka v četrtem odstavku 13. člena,

4. investicijsko podjetje v prvem odstavku 14. člena,
5. institucija v tretjem odstavku 14. člena,
6. finančna institucija v prvem odstavku 15. člena,
7. finančni holding v prvem odstavku 16. člena,
8. družba za pomožne storitve v tretjem odstavku 17. člena,
9. država članica v prvem odstavku 18. člena,
10. tretja država v drugem odstavku 18. člena,
11. nadzorni organ v drugem in tretjem odstavku 19. člena,
12. nadrejena oseba in podrejena družba v 25. členu,
13. skupina povezanih oseb v prvem odstavku 30. člena,
14. izpostavljenost v prvem odstavku 113. člena,
15. stvarno kreditno zavarovanje v tretjem odstavku 116. člena,
16. posel začasne prodaje oziroma odkupa v 117. členu,
17. posoja oziroma izposoja vrednostnih papirjev ali blaga v 118. členu,
18. sekuritizacija (v nadaljevanju: listinjenje) v prvem odstavku 120. člena,
19. položaj v sekuritizaciji (v nadaljevanju: pozicija v listinjenju) v petem odstavku 120. člena,
20. finančni instrument v prvem odstavku 121. člena,
21. priznana borza v 123. členu.

(2) Za namene tega sklepa veljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. "enote centralne ravni države" so institucionalne enote, ki jih nadzorni organ zadevne države opredeli kot enote centralne ravni države. V Republiki Sloveniji so to institucionalne enote, ki so na podlagi Uredbe o standardni klasifikaciji institucionalnih sektorjev (Uradni list RS, št. 13/06) uvrščene v podsektor Neposredni uporabniki državnega proračuna (S.13111) ter Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Ljubljana;

2. "enote regionalne ali lokalne ravni države" so institucionalne enote, ki jih nadzorni organ zadevne države opredeli kot enote regionalne ali lokalne ravni države. V Republiki Sloveniji so to institucionalne enote, ki so na podlagi Uredbe o standardni klasifikaciji institucionalnih sektorjev (Uradni list RS, št. 13/06) uvrščene v podsektor Neposredni uporabniki proračunov občin (S.13131);

3. "osebe javnega sektorja" so osebe, ki jih nadzorni organ države, na območju katere so ustanovljene, opredeli kot osebe javnega sektorja, oziroma, če jih nadzorni organ države, na območju katere so ustanovljene, ne opredeli, so to:

– upravni organi, ki opravljajo nepridobitno dejavnost in ki so odgovorni enotam centralne, regionalne ali lokalne ravni države oziroma institucionalnim enotam, ki imajo enake pristojnosti kot enote regionalne ali lokalne ravni države;

– podjetja, ki opravljajo nepridobitno dejavnost in katerih ustanovitelji so enote centralne ravni države, ki tudi izrecno jamčijo za njihove obveznosti, vključno z osebami javnega prava, ki so pod javnim nadzorom.

V Republiki Sloveniji so to pravne osebe ali institucionalne enote, ki so na podlagi Uredbe o standardni klasifikaciji institucionalnih sektorjev (Uradni list RS, št. 13/06) uvrščene v podsektor Javne nefinančne družbe (S.11001), podsektor Javne druge denarne finančne institucije (S.12201), podsektor Javni drugi finančni posredniki, razen zavarovalnih družb in pokojninskih skladov (S.12301), podsektor Javni izvajalci pomožnih finančnih dejavnosti (S.12401), podsektor Javne zavarovalniške družbe in pokojninski skladi (S.12501), podsektor Državni skladi (S.13112), podsektor Druge enote centralne države (S.13113), podsektor Skladi lokalne države (S.13132), podsektor Druge enote lokalne države (S.13133) ali podsektor Skladi socialne varnosti (S.13140) in ki izpolnjujejo pogoje iz ene izmed naslednjih dveh alinej:

– so pravne osebe javnega prava oziroma njihove institucionalne enote, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali občinskih proračunov, ki jih Ministrstvo za finance določi v skladu s Pravilnikom o določitvi neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov (Uradni list RS, št. 46/03), ali ki so odgovorne enotam centralne ravni Republike Slovenije;

– so pravne osebe, ki opravljajo nepridobitno dejavnost in katerih ustanovitelji so enote centralne ravni države, ki tudi izrecno jamčijo za njihove obveznosti;

4. "multilateralna razvojna banka" je družba, katere družbenice oziroma članice so vsaj tri suverene države in katere osnovna dejavnost je zagotavljanje sredstev za financiranje gospodarskega razvoja vseh držav, ki so članice, ali pa samo izbrane skupine držav. Ne glede na prejšnji stavek se med multilateralne razvojne banke uvrstijo Medameriška investicijska korporacija (*Inter-American Investment Corporation*), Črnomorska trgovinska in razvojna banka (*Black Sea Trade and Development Bank*) in Centralnoameriška banka za gospodarsko integracijo (*Central American Bank for Economic Integration*);

5. "stanovanjske nepremičnine" so zemljišča, stavbe in posamezni deli stavb v etažni lastnini, ki so namenjeni bivanju, kot so na primer zemljišča na območju, predvidenem za pozidavo, stanovanja, stanovanjske hiše, garaže in počitniške hiše;

6. "poslovne nepremičnine" so zemljišča, stavbe in posamezni deli stavb v etažni lastnini, namenjeni opravljanju poslovne dejavnosti, kot so na primer zemljišča na območju, predvidenem za pozidavo, dokončani poslovni prostori, pisarne, trgovine, hoteli, poslovalnice in skladišča, ter druga zemljišča;

7. "zapadla postavka" je posamezna izpostavljenost, pri kateri dolžnik zamuja s plačilom celotne izpostavljenosti ali njenega dela, ki presega 100 eurov, za več kakor 90 dni;

8. "nezapadla izpostavljenost" je posamezna izpostavljenost, ki ni zapadla postavka;

9. "regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti" so izpostavljenosti do pravnih oseb v postopku stečaja ali prisilne poravnave in druge izpostavljenosti, za katere objektivni pogoji kažejo, da so zelo tvegane (kot na primer naložbe v podjetja oziroma sklade tveganega kapitala, v kapital nejavnih družb in naložbe v investicijske sklade s posebno visokim tveganjem);

10. "krite obveznice" so obveznice, ki so jih izdale banke na podlagi Zakona o hipotekarni in komunalni obveznici (Uradni list RS, št. 17/06) ali kreditne institucije na podlagi ustreznega predpisa druge države članice in katerih kritno premoženje je v oblikah izpostavljenosti, opredeljenih v Prilogi I tega sklepa;

11. "metoda na osnovi uteži tveganja enot centralne ravni države (*central government risk weight based method*)" je metoda, ki pri določanju uteži tveganja za izpostavljenosti do dolžnikov upošteva stopnjo kreditne kvalitete enot centralne ravni države, v kateri ima posamezni dolžnik sedež;

12. "metoda na osnovi bonitetne ocene (*credit assessment based method*)" je metoda, ki pri določanju uteži tveganja za izpostavljenosti do dolžnikov upošteva bonitetno oceno posameznega dolžnika oziroma bonitetno oceno njegovih finančnih instrumentov;

13. "ocenjena izpostavljenost" je izpostavljenost iz naslova finančnega instrumenta, ki ga je ocenila vsaj ena od zunanjih bonitetnih institucij, imenovanih za kategorijo izpostavljenosti, v katero je izpostavljenost razvrščena;

14. "neocenjena izpostavljenost" je izpostavljenost iz naslova finančnega instrumenta, ki ga ni ocenila nobena od zunanjih bonitetnih institucij, imenovanih za kategorijo izpostavljenosti, v katero je izpostavljenost razvrščena;

15. "izpostavljenost do institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno" je izpostavljenost iz naslova finančnega instrumenta institucije ali podjetja, ki ga je ocenila s kratkoročno bonitetno oceno vsaj ena od zunanjih bonitetnih institucij, imenovanih za kategorijo izpostavljenosti do institucij ali do podjetij;

16. "zunanja bonitetna institucija (v nadaljevanju: ECAI)" je pravna oseba, ki izdeluje pooblaščene in/ali nepoobla-

ščene bonitetne ocene za namen ovrednotenja kreditnega tveganja;

17. "primerna zunanja bonitetna institucija (v nadaljevanju: primerna ECAI)" je ECAI, ki jo Banka Slovenije na podlagi Sklepa o priznavanju zunanjih bonitetnih institucij (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o ECAI) uvrsti na seznam primernih zunanjih bonitetnih institucij za posamezno kategorijo izpostavljenosti;

18. "primerna izvozna agencija (v nadaljevanju: primerna ECA)" je:

– OECD;

– izvozna agencija, ki hkrati izpolnjuje naslednja pogoja:

(i) da ima sedež v državi, ki je v veljavnem Sporazumu o smernicah za uradno podprte izvozne kredite (*Arrangement on Guidelines for Officially Supported Export Credits*) opredeljena kot udeleženka (*participant*);

(ii) da bonitetne ocene, ki so povezane z osmimi minimalnimi premijami za zavarovanje izvoza (v nadaljevanju: MEIP), izdeluje na podlagi metodologije OECD in jih tudi javno objavlja;

19. "imenovana zunanja bonitetna institucija (v nadaljevanju: imenovana ECAI)" je primerna ECAI, ki jo banka izbere za določanje uteži tveganja pri posamezni kategoriji izpostavljenosti;

20. "imenovana izvozna agencija (v nadaljevanju: imenovana ECA)" je primerna ECA, ki jo banka izbere za določanje uteži tveganja pri kategoriji izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank;

21. "pooblaščena bonitetna ocena" je bonitetna ocena, ki je izdelana na zahtevo ocenjevanega subjekta;

22. "nepooblaščena bonitetna ocena" je bonitetna ocena, ki ni pooblaščena bonitetna ocena;

23. "zavarovanje s finančnim premoženjem" je zavarovanje, kot je opredeljeno v 12. do 13. členu Sklepa o kreditnih zavarovanjih (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o kreditnih zavarovanjih);

24. "posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja (*margin lending transactions*)" so posli, s katerimi kreditna institucija odobri kredit za nakup, prodajo, pokrivanje stroškov financiranja pri posoji in izposoji vrednostnih papirjev ali trgovanje z njimi. Posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja ne vključujejo drugih kreditov, ki so zavarovani z vrednostnimi papirji;

25. "posli z dolgim rokom poravnave (*long settlement transactions*)" so posli, pri katerih nasprotna stranka prevzame obveznost, da bo izročila vrednostni papir, blago ali tujo valuto za denarna sredstva, druge finančne instrumente oziroma blago ali obratno na datum poravnave ali izročitve, ki je naveden v pogodbi in presega običajni tržni standard za to vrsto posla oziroma največ pet delovnih dni sledi datumu, na katerega je kreditna institucija sklenila posel;

26. "kreditno tveganje nasprotne stranke (*counterparty credit risk* – v nadaljevanju: CCR)" je tveganje, da bo nasprotna stranka postala neplačnik pred končno poravnavo denarnih tokov iz tega posla;

27. "centralna nasprotna stranka (*central counterparty*)" je subjekt, ki pravno posreduje med nasprotnimi strankami v poslih (pogodbah), s katerimi se trguje na enem ali več finančnih trgih, in ki postane kupec za vsakega prodajalca in prodajalec za vsakega kupca;

28. "investicijska podjetja iz primernih tretjih držav" so pravne osebe, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

– ustrezale bi definiciji investicijskih podjetij, če bi bile ustanovljene v eni od držav članic;

– pridobile so dovoljenje za poslovanje v primerni tretji državi;

– dolžne so upoštevati in tudi dejansko upoštevajo pravila skrbnega in varnega poslovanja, ki so enakovredna tistim, ki veljajo za investicijska podjetja iz držav članic;

29. "primerne tretje države" so države, navedene v Prilogi V Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o tržnih tveganjih).

3. člen

(Vrednost izpostavljenosti)

(1) Vrednost izpostavljenosti iz posamezne postavke sredstev je enaka njeni knjigovodski vrednosti, vrednost izpostavljenosti iz posamezne zunajbilančne postavke iz Priloge II tega sklepa pa je enaka naslednjemu odstotku njene vrednosti:

(a) 100%, če je zunajbilančna postavka razvrščena med zunajbilančne postavke z visokim tveganjem;

(b) 50%, če je zunajbilančna postavka razvrščena med zunajbilančne postavke s srednjim tveganjem;

(c) 20%, če je zunajbilančna postavka razvrščena med zunajbilančne postavke z nizkim tveganjem;

(d) 0%, če je zunajbilančna postavka razvrščena med zunajbilančne postavke z zelo nizkim tveganjem.

(2) Če banka v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in če je izpostavljenost v obliki vrednostnih papirjev ali blaga nastala v okviru poslov začasne prodaje oziroma odkupa, posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali v okviru poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, se vrednost izpostavljenosti poveča s prilagoditvijo za nestanovitnost, ki se v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih uporablja za vrednostne papirje ali blago, na katere se izpostavljenost nanaša.

(3) Pri izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge I sklepa o tržnih tveganjih se vrednost izpostavljenosti določi v skladu z določbami oddelka 5.3 sklepa o tržnih tveganjih in z upoštevanjem učinkov novacij in drugih pogodb o pobotu v skladu z navedenimi določbami, medtem ko se lahko vrednost izpostavljenosti iz poslov začasne prodaje oziroma odkupa, posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in iz poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja določi v skladu z določbami oddelka 5.3 sklepa o tržnih tveganjih ali v skladu s 47. in 52. do 59. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih.

(4) Kadar je izpostavljenost zavarovana s stvarnim kreditnim zavarovanjem, se njena vrednost lahko spremeni v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih.

(5) Vrednost izpostavljenosti, ki se v skladu z določbo prvega odstavka 4. člena tega sklepa razvrstijo v kategorijo pozicij v listinjenju, se določi v skladu s četrtim poglavjem Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o listinjenju).

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena se vrednosti neporavnanih izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke določijo v skladu s šestim odstavkom 47. člena sklepa o tržnih tveganjih, vendar samo, če so izpostavljenosti centralne nasprotne stranke iz naslova CCR do vseh udeležencev, s katerimi posluje, dnevno v celoti zavarovane.

4. člen

(Kategorije izpostavljenosti)

(1) Za namen izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti mora banka vsako svojo izpostavljenost, za katero v skladu s sklepom o tržnih tveganjih ne izračunava kapitalske zahteve za tržna tveganja, razvrstiti v eno od naslednjih kategorij izpostavljenosti:

(a) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank,

(b) izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav,

(c) izpostavljenosti do oseb javnega sektorja,

(d) izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank,

(e) izpostavljenosti do mednarodnih organizacij,

(f) izpostavljenosti do institucij,

(g) izpostavljenosti do podjetij,

(h) izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno,

(i) izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami,

(j) zapadle postavke,

(k) regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti,

(l) izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice,

(m) pozicije v listinjenju,

(n) izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno,

(o) izpostavljenosti iz naslova naložb v odprte kolektivne naložbene podjeme (v nadaljevanju: izpostavljenosti iz naslova naložb v investicijske sklade),

(p) ostale izpostavljenosti.

Pri razvrščanju posameznih izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti iz prejšnjega stavka banka upošteva shematski prikaz postopka razvrščanja iz Priloge V tega sklepa.

(2) Izpostavljenost se lahko razvrsti v kategorijo izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno, če so hkrati izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) je izpostavljenost do ene ali več fizičnih ali pravnih oseb, ki se ne razvrščajo med velike družbe iz petega odstavka 55. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06 in 60/06 – popr.);

(b) skupni znesek izpostavljenosti iz postavk sredstev banke, njenih nadrejenih družb in njenih podrejenih družb do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb, vključno z zapadlimi postavkami, ne presega 1 milijon eurov. V ta znesek se ne prištevajo izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami. Banka mora izvesti vse razumne ukrepe za ugotovitev skupne višine izpostavljenosti;

(c) izpostavljenost ne sme biti naložba v vrednostne papirje;

(d) izpostavljenost mora biti ena od velikega števila izpostavljenosti s podobnimi lastnostmi, tako da so tveganja, povezana s takimi izpostavljenostmi, znatno zmanjšana. Šteje se, da je pogoj iz prejšnjega stavka izpolnjen, če skupna izpostavljenost do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb pred upoštevanjem učinkov kreditnega zavarovanja ne preseže 0,2% vsote vseh izpostavljenosti, ki izpolnjujejo pogoje iz točk (a) do (c) tega odstavka.

(3) Sedanja vrednost najmanjše vsote zneskov iz naslova finančnega zakupa, ki izpolnjuje pogoje iz točk (a) do (d) drugega odstavka tega člena, se lahko razvrsti v kategorijo izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno.

(4) V kategorijo izpostavljenosti do institucij se razvrsti tudi:

(a) izpostavljenosti do finančnih institucij, ki so pridobile dovoljenje za poslovanje in jih nadzorujejo nadzorni organi in ki so zavezane k izpolnjevanju pravil varnega in skrbnega poslovanja, enakovrednih tistim, ki veljajo za kreditne institucije,

(b) izpostavljenosti do investicijskih podjetij iz primernih tretjih držav in

(c) izpostavljenosti do priznanih klirinških hiš ter borz iz Priloge II sklepa o tržnih tveganjih.

5. člen

(Izračun tveganjem prilagojenega zneska izpostavljenosti)

(1) Tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti mora banka izračunati za vsako posamezno izpostavljenost, za katero v skladu s sklepom o tržnih tveganjih ne izračunava kapitalske zahteve za tržna tveganja, in sicer kot zmnožek njene vrednosti iz 3. člena tega sklepa in uteži tveganja.

(2) Utež tveganja posamezne izpostavljenosti se določi glede na kategorijo izpostavljenosti, v katero je ta razvrščena, in glede na stopnjo kreditne kvalitete, če se slednja v skladu z določbami 6. do 35. člena tega sklepa ugotavlja za kategorijo izpostavljenosti, v katero je zadevna izpostavljenost razvrščena.

(3) Ob upoštevanju določb 36. do 43. člena tega sklepa in vzporeditve bonitetnih ocen primernih ECAI s stopnjami kreditne kvalitete, ki jo določa in javno objavlja Banka Slovenije v skladu s sklepom o ECAI, se stopnja kreditne kvalitete posamezne izpostavljenosti določi glede na razpoložljive bonitetne ocene dolžnika in/ali njegovih finančnih instrumentov, ki jih izdelajo primerne ECAI, in/ali MEIP primerne ECA, ki jih banka v skladu s prvim in drugim odstavkom 36. člena tega sklepa imenuje za kategorijo izpostavljenosti, v katero se zadevna izpostavljenost razvršča.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se lahko izpostavljenostim, zavarovanim s primernimi oblikami kreditnega zavarovanja, ki se v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih lahko uporabljajo v standardiziranem pristopu, določi utež tveganja v skladu z navedenim sklepom.

(5) Tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti se za izpostavljenosti do institucij izračunajo po metodi na osnovi bonitetne ocene (*credit assessment based method*), kakor je določeno v 18. členu tega sklepa.

(6) Tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti se za pozicije v listinjenju izračunajo, kakor je določeno s sklepom o listinjenju.

(7) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko banka nezapadli izpostavljenosti, ki ji glede na stopnjo kreditne kvalitete ustreza utež tveganja 150%, dodeli utež tveganja 100%, če je zanjo oblikovala oslabitve ali rezervacije v znesku, ki ni nižji od 20% njene bruto vrednosti.

(8) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko banka za izračun tveganjem prilagojenega zneska izpostavljenosti uporabi utež tveganja 0% za svoje izpostavljenosti do nasprotne stranke, ki je njena nadrejena družba, njena podrejena družba, podrejena družba njene nadrejene družbe ali družba, s katero je povezana kot je opredeljeno v 29. členu ZBan-1, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) nasprotna stranka je institucija ali finančni holding, finančna institucija, družba za upravljanje ali družba za pomožne storitve, za katero se uporabljajo ustrezne zahteve skrbnega in varnega poslovanja;

(b) nasprotna stranka in banka sta vključeni v konsolidacijo iste skupine, in sicer po metodi popolne konsolidacije;

(c) za nasprotno stranko se uporabljajo isti postopki za vrednotenje, merjenje in kontrolo tveganj kakor za banko;

(d) nasprotna stranka ima sedež v Republiki Sloveniji;

(e) ni trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala od nasprotne stranke k banki ali za odplačilo obveznosti banke, ki ga poravna nasprotna stranka.

Pravilo iz prejšnjega stavka ne velja za izpostavljenosti, ki predstavljajo sestavine temeljnega kapitala iz 8. člena Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06) in sestavine dodatnega kapitala I iz 14. člena navedenega sklepa.

2. UTEŽI TVEGANJA ZA POSAMEZNE KATEGORIJE IZPOSTAVLJENOSTI

2.1. **Uteži tveganja za izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank**

6. člen

(Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank)

(1) Izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in do centralnih bank, za katere je na razpolago dolgoročna bonitetna ocena imenovane ECAI oziroma MEIP imenovane ECA, se dodeli utež tveganja v skladu s Tabelo 1 oziroma 2 tega odstavka.

Tabela 1

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	0%	20%	50%	100%	100%	150%

Tabela 2

MEIP	0	1	2	3	4	5	6	7
Utež tveganja	0%	0%	20%	50%	100%	100%	100%	150%

(2) Izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in do centralnih bank, za katere ni na razpolago dolgoročne bonitetne ocene imenovane ECAI oziroma MEIP imenovane ECA, se dodeli utež tveganja 100%.

7. člen

(Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank v domači valuti dolžnika)

Ne glede na določbe 6. člena tega sklepa se lahko izpostavljenostim do enot centralne ravni posamezne države članice in do njene centralne banke, ki so denominirane in financirane v njeni domači valuti, dodeli utež tveganja 0%.

8. člen

(Izpostavljenosti do Evropske centralne banke)

Ne glede na določbe 6. člena tega sklepa se izpostavljenostim do Evropske centralne banke dodeli utež tveganja 0%.

2.2. **Uteži tveganja za izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav**

9. člen

(Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav)

(1) Izpostavljenostim do enot regionalne ali lokalne ravni držav, za katere je na razpolago dolgoročna bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s Tabelo 3 tega odstavka.

Tabela 3

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20%	50%	50%	100%	100%	150%

(2) Izpostavljenostim do enot regionalne ali lokalne ravni držav, za katere ni na razpolago dolgoročne bonitetne ocene imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja:

(a) 50%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 0%, 20% ali 50%;

(b) 100%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 100%;

(c) 150%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 150%.

10. člen

(Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic z nizkim tveganjem)

(1) Ne glede na določbe 9. člena tega sklepa se lahko izpostavljenostim do enot regionalne ali lokalne ravni države članice, katerih tveganost se ne razlikuje od tveganosti enot centralne ravni države, na območju katere so ustanovljene, dodeli enaka utež tveganja kot izpostavljenostim do enot centralne ravni zadevne države članice v skladu s 6. členom tega sklepa.

(2) Banka lahko ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena samo, če je zadevna enota regionalne ali lokalne ravni države članice uvrščena na seznam iz Priloge III tega sklepa ali veljavni seznam nadzornega organa zadevne države članice. Banka Slovenije enote regionalne ali lokalne ravni Republike Slovenije uvrsti na zadevni seznam, če se tveganost teh enot zaradi njihovih pristojnosti pobiranja davkov in drugih javnih prihodkov ter obstoja posebnih institucionalnih mehanizmov, ki zmanjšujejo tveganje njihovega neplačila, ne razlikuje od tveganosti enot centralne ravni Republike Slovenije.

11. člen

(Izpostavljenosti do cerkva ali verskih skupnosti)

Izpostavljenostim do cerkve ali verske skupnosti, ki je pravna oseba javnega prava in ki ima v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo pravico pobirati davke, se dodeli utež tveganja v skladu z določbami 9. člena tega sklepa.

2.3. **Uteži tveganja za izpostavljenosti do oseb javnega sektorja**

12. člen

(Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja s sedežem v Republiki Sloveniji)

(1) Izpostavljenostim do oseb javnega sektorja s sedežem v Republiki Sloveniji, za katere je na razpolago dolgoročna bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s Tabelo 4 tega odstavka.

Tabela 4

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20%	50%	50%	100%	100%	150%

(2) Izpostavljenostim do oseb javnega sektorja s sedežem v Republiki Sloveniji, za katere ni na razpolago dolgoročne bonitetne ocene imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja:

(a) 50%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 0%, 20% ali 50%;

(b) 100%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 100%;

(c) 150%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 150%.

13. člen

(Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja s sedežem zunaj Republike Slovenije)

(1) Izpostavljenostim do oseb javnega sektorja s sedežem zunaj Republike Slovenije se dodeli utež tveganja 100%.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se izpostavljenostim do oseb javnega sektorja s sedežem v drugi državi članici, v kateri nadzorni organ svojim kreditnim institucijam dovoli za tehtanje izpostavljenosti do oseb javnega sektorja s sedežem v tej državi članici uporabo metode na osnovi bonitetne ocene (*credit assessment based method*), dodeli utež tveganja v skladu z določbami 12. člena tega sklepa.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se izpostavljenostim do oseb javnega sektorja s sedežem v drugi državi članici, v kateri nadzorni organ svojim kreditnim institucijam dovoli za tehtanje izpostavljenosti do oseb javnega sektorja s sedežem v tej državi članici uporabo metode na osnovi uteži tveganja enot centralne ravni države (*central government risk weight based method*), dodeli utež tveganja glede na stopnjo kreditne kvalitete enot centralne ravni države, v kateri ima dolžnik sedež, kot je prikazano v Tabeli 5 tega odstavka.

Tabela 5

Stopnja kreditne kvalitete enot centralne ravni države	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20%	50%	100%	100%	100%	150%

Izpostavljenostim do oseb javnega sektorja s sedežem v drugi državi članici se dodeli utež tveganja 100%, če enote centralne ravni države, v kateri ima dolžnik sedež, niso ocenjene. Ne glede na prejšnje določbe tega odstavka se lahko izpostavljenostim do oseb javnega sektorja s sedežem v drugi državi članici z originalno efektivno zapadlostjo do 3 mesecev dodeli utež tveganja 20%, vendar samo, če to izjemo dovoljuje nadzorni organ zadevne države članice.

14. člen

(Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja z nizkim tveganjem)

(1) Ne glede na določbe 12. in 13. člena tega sklepa se lahko izpostavljenostim do posamezne osebe javnega sektorja s sedežem v državi članici, katere tveganost se po mnenju nadzornega organa v zadevni državi članici ne razlikuje od tveganosti enot centralne ravni države, na območju katere je ustanovljena, dodeli enaka utež tveganja kot izpostavljenostim do enot centralne ravni zadevne države članice, pri čemer se upoštevajo določbe 6. člena tega sklepa.

(2) Banka lahko ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena samo, če je zadevna oseba javnega sektorja uvrščena na seznam iz Priloge IV tega sklepa ali veljavni seznam nadzornega organa zadevne države članice. Banka Slovenije osebe javnega sektorja s sedežem v Republiki Sloveniji uvrsti na zadevni seznam, če oceni, da se zaradi obstoja ustreznega jamstva enot centralne ravni Republike Slovenije tveganost zadevnih oseb javnega sektorja ne razlikuje od tveganosti enot centralne ravni Republike Slovenije.

2.4. **Uteži tveganja za izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank**

15. člen

(Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank)

(1) Izpostavljenostim do multilateralnih razvojnih bank, za katere je na razpolago dolgoročna bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s Tabelo 6 tega odstavka.

Tabela 6

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20%	50%	50%	100%	100%	150%

(2) Izpostavljenostim do multilateralnih razvojnih bank, za katere ni na razpolago dolgoročne bonitetne ocene imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja:

(a) 50%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 0%, 20% ali 50%;

(b) 100%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 100%;

(c) 150%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 150%.

16. člen

(Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank z nizkim tveganjem)

(1) Ne glede na določbe 15. člena tega sklepa se izpostavljenostim do naslednjih multilateralnih razvojnih bank dodeli utež tveganja 0%:

(a) Mednarodna banka za obnovo in razvoj (*International Bank for Reconstruction and Development*),

(b) Mednarodna finančna korporacija (*International Finance Corporation*),

(c) Medameriška razvojna banka (*Inter-American Development Bank*),

(d) Azijska razvojna banka (*Asian Development Bank*),

(e) Afriška razvojna banka (*African Development Bank*),

(f) Razvojna banka Sveta Evrope (*Council of Europe Development Bank*),

(g) Nordijska investicijska banka (*Nordic Investment Bank*),

(h) Karibska razvojna banka (*Caribbean Development Bank*),

(i) Evropska banka za obnovo in razvoj (*European Bank for Reconstruction and Development*);

(j) Evropska investicijska banka (*European Investment Bank*),

(k) Evropski investicijski sklad (*European Investment Fund*),

(l) Multilateralna agencija za zavarovanje investicij (*Multilateral Investment Guarantee Agency*).

(2) Deležu neplačanega kapitala, vpisanega v Evropski investicijski sklad, se dodeli utež tveganja 20%.

2.5. **Utež tveganja za izpostavljenosti do mednarodnih organizacij**

17. člen

(Izpostavljenosti do mednarodnih organizacij)

Izpostavljenostim do naslednjih mednarodnih organizacij se dodeli utež tveganja 0%:

(a) Evropska skupnost,

(b) Mednarodni denarni sklad,

(c) Banka za mednarodne poravnave.

2.6. **Uteži tveganja za izpostavljenosti do institucij**

18. člen

(Izpostavljenosti do institucij)

(1) Izpostavljenostim do institucij, za katere je na razpolago dolgoročna bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s Tabelo 7 tega odstavka.

Tabela 7

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20%	50%	50%	100%	100%	150%

(2) Izpostavljenostim do institucij, za katere ni na razpolago dolgoročne bonitetne ocene imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja:

(a) 50%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 0%, 20% ali 50%;

(b) 100%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 100%;

(c) 150%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 150%.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se neocenjenim izpostavljenostim do institucij s preostalo efektivno zapadlostjo do vključno 3 mesecev dodeli utež tveganja v skladu s Tabelo 8 tega odstavka, in sicer glede na druge razpoložljive dolgoročne bonitetne ocene imenovane ECAI (tj. dolgoročne bonitetne ocene dolžnika oziroma njegovih drugih finančnih instrumentov).

Tabela 8

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20%	20%	20%	50%	50%	150%

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se neocenjenim izpostavljenostim do institucij s preostalo efektivno zapadlostjo do 3 mesecev, za katere ni na razpolago nobene dolgoročne bonitetne ocene imenovane ECAI (tj. dolgoročne bonitetne ocene dolžnika oziroma njegovih drugih finančnih instrumentov), dodeli utež tveganja:

(a) 20%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 0% ali 20%;

(b) 50%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 50%;

(c) 100%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 100%;

(d) 150%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 150%.

(5) Ne glede na določbe prvega do četrtega odstavka tega člena in ob upoštevanju določb tretjega in četrtega odstavka 42. člena tega sklepa:

(a) se vse neocenjene dolgoročne in kratkoročne izpostavljenosti do institucije tehtajo z utežjo tveganja 150%, če se v skladu s Tabelo 11 31. člena tega sklepa izpostavljenosti do iste institucije s kratkoročno bonitetno oceno dodeli utež tveganja 150%;

(b) se vse neocenjene kratkoročne izpostavljenosti do institucije tehtajo z utežjo tveganja, ki ni nižja od 100%, če se v skladu s Tabelo 11 31. člena tega sklepa izpostavljenosti do iste institucije s kratkoročno bonitetno oceno dodeli utež tveganja, ki ni nižja od 50%.

19. člen

(Naložbe v kapital institucij)

Naložbam v lastniške finančne instrumente oziroma druge oblike kapitala, ki jih izdajo institucije in ki niso odbitna postavka od kapitala, se dodeli utež tveganja 100%.

20. člen

(Izpostavljenosti do institucij iz naslova obveznih rezerv pri centralnih bankah držav članic)

Če je izpostavljenost do institucij iz naslova obveznih rezerv, ki jih zahteva ECB ali centralna banka države članice, se tej izpostavljenosti dodeli utež tveganja, ki je enaka uteži tveganja za zadevno centralno banko, pri čemer morata biti izpolnjena naslednja dva pogoja:

(a) da obvezne rezerve banka izračunava in izpolnjuje na podlagi Uredbe (ES) št. 1745/2003 Evropske centralne banke z dne 12. septembra 2003 o uporabi obveznih rezerv ali naknadno sprejete enakovredne zakonodaje ali na podlagi ustreznega nacionalnega predpisa države članice;

(b) da so sredstva iz naslova obveznih rezerv banke v primeru stečaja institucije izločena iz stečajne mase in se banki povrnejo v celoti.

2.7. **Uteži tveganja za izpostavljenosti do podjetij**

21. člen

(Izpostavljenosti do podjetij)

(1) Izpostavljenostim do podjetij, za katere je na razpolago dolgoročna bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s Tabelo 9 tega odstavka.

Tabela 9

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20%	50%	100%	100%	150%	150%

(2) Izpostavljenostim do podjetij, za katere ni na razpolago dolgoročne bonitetne ocene imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja:

(a) 100%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 0%, 20%, 50% ali 100%;

(b) 150%, če se v skladu z določbami 6. člena tega sklepa enotam centralne ravni dolžnikove države dodeli utež tveganja 150%.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena in ob upoštevanju določb tretjega in četrtega odstavka 42. člena tega sklepa:

(a) se vse neocenjene dolgoročne in kratkoročne izpostavljenosti do podjetja tehtajo z utežjo tveganja 150%, če se v skladu s Tabelo 11 31. člena tega sklepa izpostavljenosti do istega podjetja s kratkoročno bonitetno oceno dodeli utež tveganja 150%;

(b) se vse neocenjene kratkoročne izpostavljenosti do podjetja tehtajo z utežjo tveganja, ki ni nižja od 100%, če se v skladu s Tabelo 11 31. člena tega sklepa izpostavljenosti do istega podjetja s kratkoročno bonitetno oceno dodeli utež tveganja, ki ni nižja od 50%.

2.8. **Utež tveganja za izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno**

22. člen

(Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno)

Izpostavljenostim, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega in tretjega odstavka 4. člena tega sklepa, se dodeli utež tveganja 75%.

2.9. **Uteži tveganja za izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami**

2.9.1. *Uteži tveganja za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami*

23. člen

(Izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami)

(1) Izpostavljenosti se v delu, ki je zavarovan s stanovanjskimi nepremičninami, dodeli:

(a) utež tveganja 100% ali

(b) utež tveganja, ki se dodeli dolžniku oziroma njegovemu finančnemu instrumentu, na katerega se izpostavljenost nanaša.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko izpostavljenosti, ki izpolnjuje vse pogoje iz 24. člena tega sklepa in ki je zavarovana s stanovanjskimi nepremičninami, ki so ali šele bodo v neposredni posesti lastnika, oziroma upravičenca v primeru osebnega investicijskega podjetja (*personal investment company*), ali v neposredni posesti najemnika, dodeli utež tveganja 35%.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko izpostavljenosti, ki izpolnjuje vse pogoje iz 24. člena tega sklepa in ki je zavarovana z delnicami v finskih stanovanjsko nepremičninskih družbah, ki poslujejo v skladu s finskim Zakonom o nepremičninskih družbah iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo, nanašajočo se na stanovanjske nepremičnine, katere so ali šele bodo v neposredni posesti lastnika ali najemnika, dodeli utež tveganja 35%.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko izpostavljenostim iz naslova poslov finančnega zakupa stanovanjskih nepremičnin, pri katerih je banka zakupodajalec, v delu, ki je zavarovan z lastninsko pravico na teh nepremičninah, ob izpolnjevanju vseh pogojev iz 24. člena tega sklepa dodeli utež tveganja 35%.

24. člen

(Pogoji za uporabo uteži tveganja 35% za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami)

(1) Da se izpostavljenosti, zavarovani s stanovanjsko nepremičnino, dodeli utež tveganja 35%, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) vrednost nepremičnine ne sme biti bistveno odvisna od kreditne kvalitete dolžnika, razen če izključno makroekonomski dejavniki vplivajo na vrednost nepremičnine in na izpolnjevanje obveznosti dolžnika;

(b) tveganost dolžnika ne sme biti bistveno odvisna od donosnosti zadevne nepremičnine ali projekta, ampak od zmogljivosti dolžnika, da poplača dolg iz drugih virov. Vračilo dolga kot tako ne sme biti bistveno odvisno od katerega koli denarnega pritoka, ki ga ustvarja zadevna nepremičnina, ki služi kot zavarovanje;

(c) izpolnjene morajo biti minimalne zahteve iz 17. člena sklepa o kreditnih zavarovanjih in pravila za vrednotenje iz 89. do 92. člena navedenega sklepa;

(d) vrednost zavarovane izpostavljenosti ne sme preseči 50% tržne vrednosti niti 60% hipotekarne kreditne vrednosti nepremičnine, če se slednja ugotavlja.

(2) Kadar je izpostavljenost zavarovana s stanovanjsko nepremičnino, ki je na ozemlju druge države članice, izpolnjevanje pogoja pod (b) iz prvega odstavka tega člena ni potrebno, vendar samo, če nadzorni organ države članice, v kateri stanovanjska nepremičnina leži, dovoljuje tako izjemo.

2.9.2. *Uteži tveganja za izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami*

25. člen

(Izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami)

(1) Izpostavljenosti se v delu, ki je zavarovan s poslovnimi nepremičninami, dodeli:

(a) utež tveganja 100% ali

(b) utež tveganja, ki se dodeli dolžniku oziroma njegovemu finančnemu instrumentu, na katerega se izpostavljenost nanaša.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko izpostavljenosti, ki izpolnjuje vse pogoje iz 26. člena tega sklepa in ki je zavarovana s poslovnimi nepremičninami, dodeli utež tveganja, kot je navedeno v četrtem in petem odstavku tega člena.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko izpostavljenosti iz naslova poslov finančnega zakupa poslovnih nepremičnin, pri katerih je banka zakupodajalec, v delu, ki je zavarovan z lastninsko pravico na teh nepremičninah, ob izpolnjevanju vseh pogojev iz 26. člena tega sklepa dodeli utež tveganja, kot je navedeno v četrtem in petem odstavku tega člena.

(4) Utež tveganja 50% se uporabi za del zavarovane izpostavljenosti, ki ne preseže 50% tržne vrednosti niti 60% hipotekarne kreditne vrednosti poslovne nepremičnine, če se slednja ugotavlja. Preostalemu delu zavarovane izpostavljenosti se dodeli utež tveganja 100%.

(5) Banka za izpostavljenost, zavarovano s poslovno nepremičnino, ki leži na ozemlju druge države članice, sme dodeliti utež tveganja, kot je navedeno v četrtem odstavku tega člena samo, če nadzorni organ te države članice svojim kreditnim institucijam dovoli tako uporabo.

26. člen

(Pogoji za uporabo uteži tveganja 50% za izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami)

(1) Da se delu izpostavljenosti iz četrtega odstavka 25. člena tega sklepa dodeli utež tveganja 50%, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) vrednost nepremičnine ne sme biti bistveno odvisna od kreditne kvalitete dolžnika, razen če izključno makroekonomski dejavniki vplivajo tako na vrednost nepremičnine kot tudi na izpolnjevanje obveznosti dolžnika;

(b) tveganost dolžnika ne sme biti bistveno odvisna od donosnosti zadevne nepremičnine ali projekta, ampak od zmogljivosti dolžnika, da poplača dolg iz drugih virov. Vračilo dolga kot tako ne sme biti bistveno odvisno od katerega koli denarnega pritoka, ki ga ustvarja zadevna nepremičnina, ki služi kot zavarovanje;

(c) izpolnjene morajo biti minimalne zahteve iz 17. člena sklepa o kreditnih zavarovanjih in pravila za vrednotenje iz 89. do 92. člena navedenega sklepa.

(2) Kadar je izpostavljenost zavarovana s poslovno nepremičnino, ki je na ozemlju druge države članice, izpolnjevanje pogoja pod (b) iz prvega odstavka tega člena ni potrebno, vendar samo, če nadzorni organ države članice, v kateri poslovna nepremičnina leži, dovoljuje tako izjemo.

2.10. **Uteži tveganja za zapadle postavke**

27. člen

(Zapadle postavke)

Banka mora delu zapadle postavke, ki ni zavarovan s primernimi oblikami kreditnega zavarovanja, ki se v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih lahko uporabljajo v standardiziranem pristopu, dodeliti utež tveganja:

(a) 150%, če so bile zanj oblikovane oslabitve v znesku, ki je nižji od 20% njegove bruto vrednosti;

(b) 100%, če so bile zanj oblikovane oslabitve v znesku, ki ni nižji od 20% njegove bruto vrednosti.

28. člen

(Zapadle postavke, zavarovane z nepremičninami)

Ne glede na določbo 27. člena tega sklepa lahko banka delu zapadle postavke, zavarovanim z nepremičninami, dodeli utež tveganja 100%.

2.11. **Utež tveganja za regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti**

29. člen

(Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti)

Banka mora regulatorno zelo tveganim izpostavljenostim dodeliti utež tveganja 150%.

2.12. **Uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice**

30. člen

(Izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice)

Izpostavljenostim iz naslova naložb v krite obveznice se dodeli utež tveganja glede na utež tveganja kreditne institucije, ki jih je izdala, in sicer v skladu s prvim in drugim odstavkom 18. člena tega sklepa in Tabelo 10 tega odstavka.

Tabela 10

Utež tveganja kreditne institucije	20%	50%	100%	150%
Utež tveganja izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice	10%	20%	50%	100%

2.13. **Uteži tveganja za izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno**

31. člen

(Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno)

Izpostavljenostim do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno imenovane ECAI se dodeli utež tveganja v skladu s Tabelo 11 tega odstavka.

Tabela 11

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20%	50%	100%	150%	150%	150%

2.14. **Uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova naložb v investicijske sklade**

32. člen

(Izpostavljenosti iz naslova naložb v investicijske sklade)

(1) Izpostavljenostim do investicijskih skladov, za katere je na razpolago dolgoročna bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s Tabelo 12 tega odstavka.

Tabela 12

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20%	50%	100%	100%	150%	150%

(2) Izpostavljenostim do investicijskih skladov, za katere ni na razpolago dolgoročne bonitetne ocene imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja 100%.

33. člen

(Obravnava naložb v investicijske sklade na podlagi njihovih osnovnih izpostavljenosti)

(1) Banka lahko določi utež tveganja za izpostavljenosti do investicijskega sklada v skladu z določbami drugega in tretjega odstavka tega člena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) investicijski sklad upravlja družba, ki je predmet nadzora v državi članici; če pa ga upravlja družba s sedežem zunaj države članice, morata biti izpolnjena naslednja dva pogoja:

– da je družba za upravljanje, ki upravlja investicijski sklad, predmet nadzora, ki je enakovreden nadzoru, določenemu v zakonodaji EU;

– da je zagotovljeno sodelovanje med Banko Slovenije in organom, pristojnim za nadzor zadevne družbe za upravljanje.

Ne glede na prejšnji stavek se lahko kot primeren investicijski sklad z družbo za upravljanje zunaj EU šteje tudi tisti investicijski sklad, ki ga je priznal kot primernega nadzorni organ druge države članice;

(b) prospekt investicijskega sklada ali enakovreden dokument vsebuje:

– navedbo kategorij sredstev, v katere lahko investicijski sklad vlaga;

– navedbo morebitnih omejitev naložb in metodologijo za njihov izračun;

(c) investicijski sklad poroča o svojem poslovanju najmanj enkrat letno, kar omogoča oceno sredstev, obveznosti, rezultata poslovanja in aktivnosti investicijskega sklada v obdobju, za katerega se poroča.

(2) Če banka pozna naložbe investicijskega sklada, lahko uteži tveganja teh naložb uporabi za izračun tehtane povprečne uteži tveganja za investicijski sklad.

(3) Če banka ne pozna naložb investicijskega sklada, lahko izračuna tehtano povprečno utež tveganja za investicijski sklad tako, da upošteva pravilo, v skladu s katerim investicijski sklad nalaga najprej, v največjem dovoljenem obsegu v okviru svoje naložbene politike, v kategorije izpostavljenosti, ki imajo najvišje uteži tveganja, nato pa v padajočem vrstnem redu še v naložbe z nižjimi utežmi tveganja, dokler ne doseže skupnega investicijskega limita.

(4) Banki lahko izračun uteži tveganja za investicijski sklad in poročilo o izračunu pripravi tretja oseba v skladu z metodami iz drugega in tretjega odstavka tega člena pod pogojem, da banka zagotovi pravilnost izračuna in poročila.

2.15 **Uteži tveganja za ostale izpostavljenosti**

34. člen

(Določene ostale izpostavljenosti)

(1) Opredmetenim osnovnim sredstvom se dodeli utež tveganja 100%.

(2) Aktivnim časovnim razmejitvam se dodeli utež tveganja 100%.

(3) Denarju na poti se dodeli utež tveganja 20%. Denarju v blagajni in enakovrednim denarnim postavkam se dodeli utež tveganja 0%.

(4) Odbitnim postavkam od kapitala se dodeli utež tveganja 0%.

(5) Naložbam v lastniške finančne instrumente oziroma v druge oblike kapitala, razen če so odbitne postavke od kapitala, se dodeli utež tveganja najmanj 100%.

(6) Zlatu v lastnem trezorju ali zlatu na posebni lokaciji, če je krito z obveznostmi v zlatu, se dodeli utež tveganja 0%.

(7) Pri pogodbah o prodaji in ponovnem nakupu sredstev (*assest sale and repurchase agreements*) ali pri dogovorih o nestandardiziranem terminskem nakupu sredstev (*outright forward purchases*) se uporabi utež tveganja, ki velja za instrumente, na katere se pogodbe ali dogovori nanašajo, in ne utež tveganja nasprotnih strank.

(8) Če banka zagotavlja kreditno zavarovanje za skupino izpostavljenosti pod pogojem, da *n*-to neplačilo med izpostavljenostmi povzroči plačilo iz naslova kreditnega zavarovanja ter prenehanje pogodbe, in:

(a) če je za produkt na razpolago bonitetna ocena primerne ECAI, ki jo je na podlagi prvega odstavka 10. člena sklepa o listinjenju banka imenovala za kategorijo pozicij v listinjenju, se mora določiti utež tveganja v skladu s sklepom o listinjenju;

(b) če za produkt ni na razpolago bonitetne ocene primerne ECAI, ki jo je na podlagi prvega odstavka 10. člena sklepa o listinjenju banka imenovala za kategorijo pozicij v listinjenju, se utež tveganja določi tako, da se uteži tveganja vseh izpostavljenosti v skupini, razen (n-1) izpostavljenosti, seštejejo, vendar največ do 1250%. Izpostavljenosti, ki se izključijo iz seštevka, so izpostavljenosti, ki posamično povzročajo nižji tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti, kakor je tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti katere koli druge izpostavljenosti, ki je vključena v seštevek.

35. člen

(Druge ostale izpostavljenosti)

Vsem izpostavljenostim, ki niso obravnavane v 6. do 34. členu tega sklepa in ki niso pozicije v listinjenju, se dodeli utež tveganja 100%.

3. UPORABA BONITETNIH OCEN ZA DOLOČANJE UTEŽI TVEGANJA

36. člen

(Imenovanje ECAI oziroma ECA)

(1) Banka lahko imenuje eno ali več primernih ECAI za vsako izmed naslednjih kategorij izpostavljenosti:

(a) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank;

(b) izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav;

(c) izpostavljenosti do oseb javnega sektorja;

(d) izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank;

(e) izpostavljenosti do institucij, vključno z izpostavljenostmi do institucij s kratkoročno bonitetno oceno;

(f) izpostavljenosti do podjetij, vključno z izpostavljenostmi do podjetij s kratkoročno bonitetno oceno;

(g) izpostavljenosti iz naslova naložb v investicijske sklade.

(2) Banka lahko za kategorijo izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank imenuje tudi eno ali več primernih ECA.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena banka ne more za primerno ECAI imenovati tiste ECAI:

(a) ki je njena podrejena družba,

(b) ki je njena nadrejena družba ali

(c) v kateri ima posredno ali neposredno več kot 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali več kot 10-odstotni delež v kapitalu, če ima skupaj z drugimi bankami posredno oziroma neposredno več kot 50-odstotni delež glasovalnih pravic ali več kot 50-odstotni delež v kapitalu.

(4) Banka, ki za posamezno kategorijo izpostavljenosti imenuje primerno ECAI oziroma primerno ECA, mora bonitetne ocene te ECAI oziroma MEIP te ECA uporabljati trajno in dosledno za vse izpostavljenosti iz zadevne kategorije.

37. člen

(Veljavnost bonitetnih ocen)

Banka mora uporabljati samo tiste bonitetne ocene imenovane ECAI oziroma tiste MEIP imenovane ECA, ki jih zadevna ECAI oziroma ECA objavlja kot veljavne na dan, za katerega se v skladu s Sklepom o poročanju o kapitalu in kapitalskih zahtevah bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06) poroča o kapitalski zahtevi za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu.

38. člen

(Uporaba pooblaščenih in nepooblaščenih bonitetnih ocen)

(1) Banka mora uporabljati pooblaščene in nepooblaščene bonitetne ocene imenovane ECAI.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena banka ne sme uporabljati nepooblaščenih bonitetnih ocen imenovane ECAI, če Banka Slovenije v skladu z 12. členom sklepa o ECAI razveljavi del priznanja primernosti zadevne ECAI, ki se nanaša na njene nepooblaščene bonitetne ocene, in tako na seznamu primernih ECAI iz prvega odstavka 34. člena sklepa o ECAI dovoli le uporabo pooblaščenih bonitetnih ocen.

39. člen

(Uporaba celotnih in delnih bonitetnih ocen)

Banka mora uporabljati samo tiste bonitetne ocene imenovane ECAI, ki upoštevajo dolgovano glavnico in dolgovane obresti.

40. člen

(Ena ali več bonitetnih ocen za isti finančni instrument ali za istega dolžnika)

(1) Če je finančni instrument ali dolžnika ocenila le ena imenovana ECAI oziroma ECA, se za določanje uteži tveganja uporabi ta bonitetna ocena oziroma MEIP.

(2) Če sta finančni instrument ali dolžnika ocenili dve imenovani ECAI oziroma ECA in če bonitetnima ocenama oziroma MEIP ustrezata različni uteži tveganja, se uporabi višja utež tveganja.

(3) Če je finančni instrument ali dolžnika ocenilo več imenovanih ECAI oziroma ECA, se upoštevata dve bonitetni oceni oziroma MEIP z najnižjima utežema tveganja. Če sta najnižji uteži tveganja enaki, se uporabi ta utež tveganja. Če se najnižji uteži tveganja razlikujeta, se uporabi višja utež tveganja.

41. člen

(Uporaba bonitetnih ocen dolžnika in finančnih instrumentov)

(1) Če je finančni instrument, na katerega se nanaša izpostavljenost do dolžnika, ocenjen, mora banka to bonitetno oceno uporabiti za določanje uteži tveganja izpostavljenosti.

(2) Če finančni instrument, na katerega se nanaša izpostavljenost do dolžnika, ni ocenjen, mora banka za določanje uteži tveganja izpostavljenosti uporabiti višjo izmed naslednjih dveh uteži tveganja:

(a) najvišja utež tveganja med utežmi tveganja, ki ustrezajo dolgoročnim bonitetnim ocenam dolžnika oziroma bonitetnim ocenam njegovih drugih finančnih instrumentov, ki so nadrejeni neocenjenemu finančnemu instrumentu, na katerega se nanaša izpostavljenost;

(b) utež tveganja, ki se v skladu z določbami 6. do 21. in 32. člena tega sklepa dodeli zadevni kategoriji izpostavljenosti, iz katere izhaja dolžnik, če na razpolago ni nobene dolgoročne bonitetne ocene imenovane ECAI.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko banka izpostavljenosti, ki se nanaša na neocenjeni finančni instrument, dodeli utež tveganja, ki ustreza bonitetni oceni finančnega instrumenta, ki je neocenjenemu instrumentu enakovreden ali podrejen. Za namen prejšnjega stavka se šteje, da je dolgoročna bonitetna ocena dolžnika dolgoročna bonitetna ocena njegovih najbolj nadrejenih nezavarovanih obveznosti (*the most senior unsecured obligations*).

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena lahko banka za izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice uporabi pravila o določanju uteži tveganja iz 30. člena tega sklepa.

(5) Banka bonitetne ocene enega podjetja v skupini ne sme uporabiti za določanje uteži tveganja izpostavljenosti do drugega podjetja iz iste skupine.

42. člen

(Uporaba kratkoročnih bonitetnih ocen)

(1) Banka lahko uporablja kratkoročne bonitetne ocene le za določanje uteži tveganja izpostavljenosti do institucij in do podjetij.

(2) Banka lahko kratkoročno bonitetno oceno finančnega instrumenta uporabi le za določanje uteži tveganja izpostavljenosti iz naslova ocenjenega finančnega instrumenta.

(3) Če se izpostavljenosti do institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno dodeli utež tveganja 150%, mora banka ne glede na določbo drugega odstavka tega člena vse neocenjene dolgoročne in neocenjene kratkoročne izpostavljenosti do istega dolžnika tehtati z utežjo tveganja 150%.

(4) Če se izpostavljenosti do institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno dodeli utež tveganja, ki ni nižja od 50%, mora banka ne glede na določbo drugega odstavka tega člena vse neocenjene kratkoročne izpostavljenosti do iste institucije ali podjetja tehtati z utežjo tveganja, ki ni nižja od 100%.

43. člen

(Uporaba bonitetne ocene finančnega instrumenta, denominiranega v domači valuti dolžnika)

(1) Bonitetne ocene finančnega instrumenta, denominiranega v domači valuti dolžnika, banka ne sme uporabiti za določanje uteži tveganja neocenjene izpostavljenosti do istega dolžnika, denominirane v tuji valuti.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko banka bonitetno oceno finančnega instrumenta, denominiranega v domači valuti dolžnika, uporabi za določanje uteži tveganja neocenjene izpostavljenosti do istega dolžnika, denominirane v tuji valuti, če je izpostavljenost banke nastala na podlagi soudeležbe multilateralne razvojne banke, navedene v prvem odstavku 16. člena tega sklepa.

4. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

44. člen

(Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav članic in njihovih centralnih bank, denominiranih in financiranih v domači valuti katere koli države članice)

Do 31. decembra 2012 se lahko ne glede na določbe 6. člena tega sklepa izpostavljenostim do enot centralne ravni posamezne države članice in do njene centralne banke, ki so denominirane in financirane v domači valuti katere koli države članice, dodeli utež tveganja 0%.

45. člen

(Krite obveznice, izdane pred 31. decembrom 2007)

Pri kritih obveznicah, izdanih pred 31. decembrom 2007, ni potrebno, da je kritno premoženje v eni izmed oblik iz Priloge I tega sklepa.

46. člen

(Odlog začetka uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje)

(1) Banka, ki v skladu s prvim odstavkom 405. člena ZBan-1 odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje do 1. januarja 2008, uporablja do tega datuma namesto določb 1. do 45. člena tega sklepa smiselno določbe V. in XIV. poglavja Sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 85/02, 22/03, 36/04, 68/04, 103/04, 124/04, 62/05, 67/05 in 74/06).

(2) Banka, ki začne uporabljati standardizirani pristop za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje tekom leta 2007, mora z dnem začetka uporabe omenjenega pristopa začeti uporabljati tudi določbe 1. do 45. člena tega sklepa.

47. člen

(Začetek veljavnosti sklepa)

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007.

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

Priloga I

OBLIKE IZPOSTAVLJENOSTI, PRIMERNE ZA KRITNO PREMOŽENJE

(1) Pri kritih obveznicah mora biti kritno premoženje v kateri koli izmed naslednjih oblik izpostavljenosti:

(a) izpostavljenosti do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni držav članic, njihovih centralnih bank in njihovih oseb javnega sektorja ali izpostavljenosti, zavarovane z njihovimi jamstvi;

(b) izpostavljenosti do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni tretjih držav, njihovih centralnih bank in njihovih oseb javnega sektorja, multilateralnih razvojnih bank in mednarodnih organizacij, ki v skladu z določbami tega sklepa ustrezajo stopnji kreditne kvalitete 1, ali izpostavljenosti, zavarovane z njihovimi jamstvi;

(c) izpostavljenosti do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni tretjih držav, njihovih centralnih bank in njihovih oseb javnega sektorja, multilateralnih razvojnih bank in mednarodnih organizacij, ki v skladu z določbami tega sklepa ustrezajo stopnji kreditne kvalitete 2, ali izpostavljenosti, zavarovane z njihovimi jamstvi, pri čemer vsota takih izpostavljenosti ne sme presegati 20% nominalnega zneska obveznosti iz naslova izdanih kritih obveznic;

(d) izpostavljenosti do institucij, ki se v skladu z določbami tega sklepa uvrstijo v stopnjo kreditne kvalitete 1, pri čemer vsota takih izpostavljenosti ne sme presegati 15% nominalnega zneska obveznosti iz naslova izdanih kritih obveznic. Izpostavljenosti, ki nastanejo z začetkom stečajnega postopka oziroma s prenosom in upravljanjem plačil dolžnikov iz naslova kreditov, zavarovanih z nepremičninami, na imetnike kritih obveznic, se ne upoštevajo pri izračunu omejitve v višini 15%. Kot primerno kritno premoženje se štejejo tudi izpostavljenosti do institucij iz držav članic z zapadlostjo do 100 dni, ki ustrezajo stopnji kreditne kvalitete 2;

(e) krediti ali deli kreditov, zavarovani s stanovanjskimi nepremičninami ali z delnicami v finskih stanovanjsko nepremičninskih družbah, pri čemer posamezni kredit ali zavarovani del kredita ne sme presegati 80% vrednosti stanovanjskih nepremičnin, danih v zavarovanje, ali skupnega zneska pravic do poplačila iz vrednosti stanovanjskih nepremičnin, danih v zavarovanje, če je ta nižji;

(f) krediti ali deli kreditov, zavarovani z nadrejenimi enotami (*senior units*), ki so bile izdane na podlagi predpisov držav članic o listinjenju kreditov, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, in od subjekta, katerega najmanj 90% celotnega zneska sredstev predstavljajo izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami, in pri katerem posamezna izpostavljenost, zavarovana s hipotekami, ne presega 80% vrednosti stanovanjskih nepremičnin, danih v zavarovanje, ali skupnega zneska pravic do poplačila iz vrednosti stanovanjskih nepremičnin, danih v zavarovanje, če je ta nižji. Enote morajo v skladu z določbami tega sklepa ustrezati stopnji kreditne kvalitete 1. Do 31. decembra 2010 je vsota takšnih izpostavljenosti neomejena, po tem datumu pa ne sme presegati 20% nominalnega zneska obveznosti iz naslova izdanih kritih obveznic. Izpostavljenosti, ki nastanejo z začetkom stečajnega postopka oziroma s prenosom in upravljanjem plačil dolžnikov iz naslova kreditov, ki so zavarovani z nepremičninami nadrejenih enot ali vrednostnih papirjev, se ne upoštevajo pri izračunu omejitve v višini 90%;

(g) krediti ali deli kreditov, zavarovani s poslovnimi nepremičninami, pri čemer posamezni kredit ali zavarovani del kredita ne sme presegati 60% vrednosti poslovnih nepremičnin, danih v zavarovanje, ali skupnega zneska pravic do poplačila iz vrednosti poslovnih nepremičnin, danih v zavarovanje, če je ta nižji. Omejitev iz prejšnjega stavka se lahko zviša do višine 70%, če vsota takih kreditov presega 10% nominalnega zneska obveznosti iz naslova izdanih kritih obveznic in če terjatve imetnikov kritih obveznic izpolnjujejo minimalne zahteve glede pravne gotovosti iz sklepa, ki ureja kreditna zavarovanja;

(h) krediti ali deli kreditov, zavarovani z nadrejenimi enotami (*senior units*), ki so bile izdane na podlagi predpisov držav članic o listinjenju kreditov, zavarovanih s poslovnimi nepremičninami, in od subjekta, katerega najmanj 90% celotnega zneska sredstev predstavljajo izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami, in pri katerem posamezna izpostavljenost, zavarovana s hipotekami, ne presega 60% vrednosti poslovnih nepremičnin, danih v zavarovanje, ali skupnega zneska pravic do poplačila iz vrednosti poslovnih nepremičnin, danih v zavarovanje, če je ta nižji. Enote morajo v skladu z določbami tega sklepa ustrezati stopnji kreditne kvalitete 1. Do 31. decembra 2010 je vsota takih izpostavljenosti neomejena, po tem datumu pa ne sme presegati 20% nominalnega zneska obveznosti iz naslova izdanih kritih obveznic. Izpostavljenosti, ki nastanejo z začetkom stečajnega postopka oziroma s prenosom in upravljanjem plačil dolžnikov iz naslova kreditov, ki so zavarovani z

nepremičninami nadrejenih enot ali vrednostnih papirjev, se ne upoštevajo pri izračunu omejitve v višini 90%;

(i) krediti ali deli kreditov, zavarovani z ladjami, pri čemer posamezni kredit ali zavarovani del kredita ne sme presegati 60% vrednosti ladij, danih v zavarovanje.

(2) Če so krite obveznice izdane na podlagi nepremičnin, morajo biti izpolnjene zahteve iz 17. člena sklepa o kreditnih zavarovanjih in pravila za vrednotenje iz 89. do 92. člena navedenega sklepa.

Priloga II

RAZVRSTITEV ZUNAJBILANČNIH POSTAVK

(1) ZUNAJBILANČNE POSTAVKE Z ZELO NIZKIM TVEGANJEM:

(a) prevzete kreditne obveznosti (iz naslova pogodb o kreditiranju, nakupu vrednostnih papirjev, zagotavljanju osebnih jamstev ali o akceptiranju menic), ki se lahko kadar koli brezpogojno prekličejo brez predhodnega obvestila oziroma pri katerih pride do samodejnega preklica, vezanega na poslabšanje kreditne kvalitete dolžnika. Limiti iz kategorije izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno se lahko štejejo kot preklicni, če zakonodaja o varstvu potrošnikov ali druga sorodna zakonodaja kreditni instituciji dovoljuje, da v pogodbah dogovori brezpogojni preklic;

(2) ZUNAJBILANČNE POSTAVKE Z NIZKIM TVEGANJEM:

(a) pogojne obveznosti iz naslova odprtih ali potrjenih dokumentarnih akreditivov, za katere obstaja možnost samoporavnave oziroma pri katerih blago, ki je predmet akreditiva, služi kot zavarovanje;

(b) prevzete kreditne obveznosti (iz naslova pogodb o kreditiranju, nakupu vrednostnih papirjev, zagotavljanju osebnih jamstev ali o akceptiranju menic) z originalno zapadlostjo do 1 leta, ki jih ni mogoče kadar koli brezpogojno preklicati brez predhodnega obvestila oziroma pri katerih ne pride do samodejnega preklica, vezanega na poslabšanje kreditne kvalitete;

(3) ZUNAJBILANČNE POSTAVKE S SREDNJIM TVEGANJEM:

(a) pogojne obveznosti iz naslova odprtih ali potrjenih dokumentarnih akreditivov, za katere ne obstaja možnost samoporavnave oziroma pri katerih blago, ki je predmet akreditiva, ne služi kot zavarovanje;

(b) pogojne obveznosti iz naslova izdanih ali potrjenih garancij za resnost ponudbe, garancij za dobro izvršitev posla, garancij za odpravo napak v garancijski dobi, garancij za vračilo zadržanih zneskov, garancij za plačilo carinskega dolga, garancij za plačilo davkov in drugih osebnih jamstev, ki nimajo lastnosti kreditnih nadomestkov;

(c) pogojne obveznosti iz naslova odprtih ali potrjenih nepreklicnih standby akreditivov, ki nimajo lastnosti kreditnih nadomestkov;

(d) prevzete kreditne obveznosti (iz naslova pogodb o kreditiranju, nakupu vrednostnih papirjev, zagotavljanju osebnih jamstev ali o akceptiranju menic) z originalno zapadlostjo nad 1 letom;

(e) prevzete obveznosti iz naslova odkupa neprodanih kratkoročnih in srednjeročnih evrozapisov (*Note Issuance Facilities – NIFs*) in obnavljajoče se prevzete obveznosti iz naslova kreditiranja poslovanja na trgu kratkoročnih in srednjeročnih evrozapisov (*Revolving Underwriting Facilities – RUFs*);

(4) ZUNAJBILANČNE POSTAVKE Z VISOKIM TVEGANJEM:

(a) pogojne obveznosti iz naslova izdanih ali potrjenih osebnih jamstev, ki imajo lastnosti kreditnih nadomestkov (garancija za zavarovanje plačila, garancija za vračilo avansa ipd.);

(b) pogojne obveznosti iz naslova kreditnih izvedenih finančnih instrumentov;

(c) pogojne obveznosti iz naslova akceptov in indosamentov menic;

(d) pogojne obveznosti iz naslova poslov z regresom;

(e) pogojne obveznosti iz naslova odprtih ali potrjenih nepreklicnih standby akreditivov, ki imajo lastnosti kreditnih nadomestkov;

(f) prevzete obveznosti iz naslova dogovorov o terminskem nakupu sredstev (*assets purchased under outright forward purchase agreements*);

(g) prevzete obveznosti iz naslova terminskih dogovorov o obrestni meri depozita (*forward forward deposits*);

(h) prevzete obveznosti iz naslova neplačanega dela vrednostnih papirjev oziroma deleža v kapitalu;

(i) prevzete obveznosti iz naslova pogodb o prodaji in ponovnem nakupu sredstev (*asset sale and repurchase agreements*);

(j) druge pogojne in prevzete obveznosti.

Priloga III

ENOTE LOKALNE ALI REGIONALNE RAVNI REPUBLIKE SLOVENIJE, KATERIH TVEGANOST SE NE RAZLIKUJE OD TVEGANOSTI ENOT CENTRALNE RAVNI REPUBLIKE SLOVENIJE

Ni takih enot lokalne ali regionalne ravni Republike Slovenije.

Priloga IV

OSEBE JAVNEGA SEKTORJA S SEDEŽEM V REPUBLIKI SLOVENIJI, KATERIH TVEGANOST SE NE RAZLIKUJE OD TVEGANOSTI ENOT CENTRALNE RAVNI REPUBLIKE SLOVENIJE

Javne agencije, ki so usklajene z Zakonom o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02).

Priloga V

SHEMATSKI PRIKAZ POSTOPKA RAZVRŠČANJA POSAMEZNIH IZPOSTAVLJENOSTI V KATEGORIJE IZPOSTAVLJENOSTI

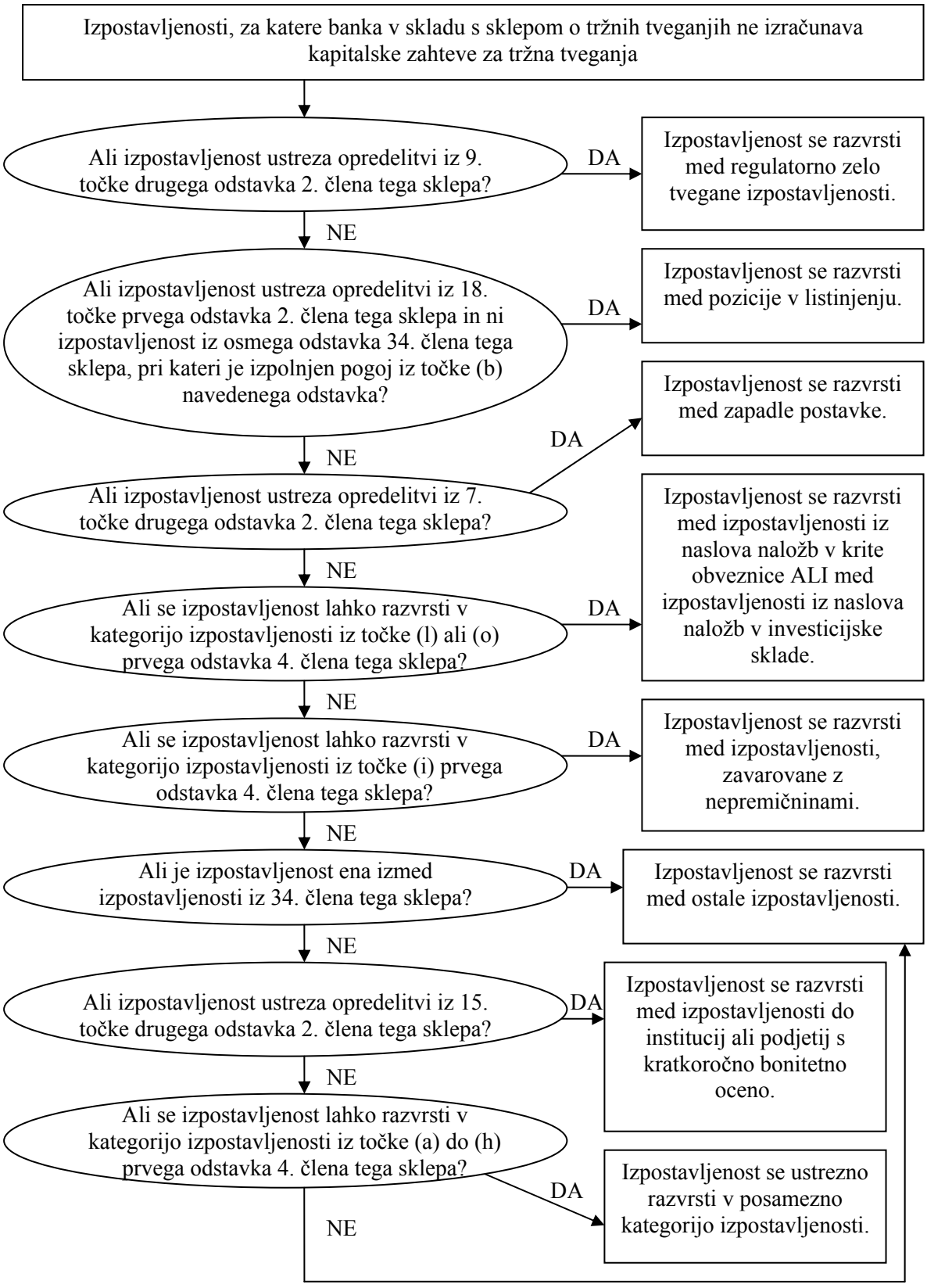

5657. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za banke in hranilnice

Na podlagi pete alineje 4. točke 129. člena in 405. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za banke in hranilnice

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(Vsebina sklepa)

(1) Ta sklep predpisuje podrobnejša pravila v zvezi z izračunom kapitalske zahteve za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov (v nadaljevanju: pristop IRB) v bankah in hranilnicah (v nadaljevanju: bankah), in sicer:

(a) pogoje in obseg uporabe pristopa IRB ter način njegove uvedbe;

(b) skupne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB za vse kategorije izpostavljenosti;

(c) dodatne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB po posameznih kategorijah izpostavljenosti;

(d) izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev;

(e) izračun zneskov pričakovanih izgub.

(2) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen

(Opredelitve pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v določbah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06**:** v nadaljevanju ZBan-1), kot na primer:

(a) institucija v tretjem odstavku 14. člena;

(b) finančna institucija v prvem odstavku 15. člena;

(c) nadzorni organ v prvem, drugem in tretjem odstavku 19. člena;

(d) centralne banke v 21. členu;

(e) nadrejena banka v prvem odstavku 26. člena;

(f) EU nadrejena banka v tretjem odstavku 26. člena;

(g) EU nadrejen finančni holding v četrtem odstavku 26. člena;

(h) tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev v 110. členu;

(i) kreditno tveganje nasprotne stranke (v nadaljevanju: CCR) v petem odstavku 111. člena;

(j) izpostavljenost v prvem odstavku 113. člena;

(k) verjetnost neplačila (v nadaljevanju: PD) v prvem odstavku 115. člena;

(l) neplačilo v drugem odstavku 115. člena;

(m) izguba v tretjem odstavku 115. člena;

(n) izguba ob neplačilu (v nadaljevanju: LGD) v četrtem odstavku 115. člena;

(o) konverzijski količnik (v nadaljevanju: CF) v petem odstavku 115. člena;

(p) pričakovana izguba (v nadaljevanju: EL) v šestem odstavku 115. člena.

(2) Ne glede na točko (k) prvega odstavka tega člena se za namen tega sklepa dolžnik, ki je v položaju neplačila, obravnava kot neplačnik, izpostavljenost pa kot neplačana.

(3) Za namen tega sklepa veljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) "stopnja neplačila" je razmerje med številom neplačnikov in številom vseh dolžnikov v določeni populaciji dolžnikov;

(2) "stopnja izgube" je razmerje med vsoto izgub ter vsoto vseh vrednosti izpostavljenosti v določeni populaciji izpostavljenosti;

(3) "dejanski LGD" je za nazaj ugotovljeni LGD na izpostavljenosti, ki je bila opredeljena kot neplačana;

(4) "dejanski CF" je za nazaj ugotovljeni CF na izpostavljenosti, ki je bila opredeljena kot neplačana;

(5) "poslovna enota" je ločena organizacijska enota ali samostojna pravna oseba, ločena poslovna linija, ločena homogena skupina izpostavljenosti znotraj banke ali bančne skupine ali druga vrsta subjektov;

(6) "minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB" so opredeljene v naslednjih poglavjih: Skupne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB (od 18. do 40. člena tega sklepa), Dodatne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, specifične za kategorije izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, do institucij ter do podjetij (od 42. do 49. člena tega sklepa), Dodatne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, specifične za posebne kreditne aranžmaje (od 59. do 60. člena tega sklepa), Dodatne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, specifične za odkupljene denarne terjatve do podjetij (od 65. do 72. člena tega sklepa), Dodatne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, specifične za kategorijo izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno (od 91. do 99. člena tega sklepa), Dodatne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, specifične za odkupljene denarne terjatve iz naslova bančništva na drobno (od 108. do 117. člena tega sklepa), Minimalne zahteve pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti po pristopu notranjih modelov (od 139. do 141. člena tega sklepa);

(7) "bonitetni sistem" obsega vse metode, procese, kontrole, zbiranje podatkov in informacijske sisteme, ki podpirajo ocenjevanje kreditnega tveganja, razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine in določitev ocen parametrov tveganja;

(8) "bonitetni razred dolžnikov" pomeni kategorijo tveganja v okviru bonitetne lestvice dolžnikov v bonitetnem sistemu, v katero se razvrstijo dolžniki na podlagi posebnih in jasnih bonitetnih meril, iz katerih so izpeljane ocene PD;

(9) "bonitetni razred izpostavljenosti" pomeni kategorijo tveganja v okviru bonitetne lestvice izpostavljenosti v bonitetnem sistemu, v katero se razvrstijo izpostavljenosti na podlagi posebnih in jasnih bonitetnih meril, iz katerih so izpeljane lastne ocene LGD za te izpostavljenosti;

(10) "skupina povezanih pravnih oseb" je skupina oseb, ki so povezane na način, določen v 56. členu veljavnega Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06 in 60/06 – popr.); v nadaljevanju: ZGD-1).

(11) "enote centralne ravni države" so institucionalne enote, ki jih nadzorni organ zadevne države opredeli kot enote centralne ravni države. V Republiki Sloveniji so to institucionalne enote, ki so na podlagi Uredbe o standardni klasifikaciji institucionalnih sektorjev (Uradni list RS, št. 13/06) uvrščene v podsektor Neposredni uporabniki državnega proračuna (S.13111) ter Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Ljubljana;

(12) "osebe javnega sektorja" so osebe, ki jih nadzorni organ države, na območju katere so ustanovljene, opredeli kot

osebe javnega sektorja, oziroma, če jih nadzorni organ države, na območju katere so ustanovljene, ne opredeli, so to:

– upravni organi, ki opravljajo nepridobitno dejavnost in ki so odgovorni enotam centralne, regionalne ali lokalne ravni države oziroma institucionalnim enotam, ki imajo enake pristojnosti kot enote regionalne ali lokalne ravni države;

– podjetja, ki opravljajo nepridobitno dejavnost in katerih ustanovitelji so enote centralne ravni države, ki tudi izrecno jamčijo za njihove obveznosti, vključno z osebami javnega prava, ki so pod javnim nadzorom.

V Republiki Sloveniji so to pravne osebe ali institucionalne enote, ki so na podlagi Uredbe o standardni klasifikaciji institucionalnih sektorjev (Uradni list RS, št. 13/06) uvrščene v podsektor Javne nefinančne družbe (S.11001), podsektor Javne druge denarne finančne institucije (S.12201), podsektor Javni drugi finančni posredniki, razen zavarovalnih družb in pokojninskih skladov (S.12301), podsektor Javni izvajalci pomožnih finančnih dejavnosti (S.12401), podsektor Javne zavarovalniške družbe in pokojninski skladi (S.12501), podsektor Državni skladi (S.13112), podsektor Druge enote centralne države (S.13113), podsektor Skladi lokalne države (S.13132), podsektor Druge enote lokalne države (S.13133) ali podsektor Skladi socialne varnosti (S.13140) in ki izpolnjujejo pogoje iz ene izmed naslednjih dveh alinej:

– so pravne osebe javnega prava oziroma njihove institucionalne enote, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali občinskih proračunov, ki jih Ministrstvo za finance določi v skladu s Pravilnikom o določitvi neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov (Uradni list RS, št. 46/03), ali ki so odgovorne enotam centralne ravni Republike Slovenije;

– so pravne osebe, ki opravljajo nepridobitno dejavnost in katerih ustanovitelji so enote centralne ravni države, ki tudi izrecno jamčijo za njihove obveznosti;

(13) "multilateralna razvojna banka" je družba, katere družbenice oziroma članice so vsaj tri suverene države in katere osnovna dejavnost je zagotavljanje sredstev za financiranje gospodarskega razvoja vseh držav članic ali pa samo izbrane skupine držav članic. Ne glede na prejšnji stavek se med multilateralne razvojne banke uvrstijo Medameriška investicijska korporacija (*Inter-American Investment Corporation*), Črnomorska trgovinska in razvojna banka (*Black Sea Trade and Development Bank*) in Centralnoameriška banka za gospodarsko integracijo (*Central American Bank for Economic Integration*);

(14) "krite obveznice" so obveznice, ki so jih izdale banke na podlagi Zakona o hipotekarni in komunalni obveznici (Uradni list RS, št. 17/06) ali kreditne institucije na podlagi ustreznega predpisa druge države članice in katerih kritno premoženje je v oblikah izpostavljenosti, opredeljenih v Prilogi I Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o standardiziranem pristopu).

(15) "primerna zunanja bonitetna institucija (v nadaljevanju: primerna ECAI)" je ECAI, ki jo Banka Slovenije na podlagi Sklepa o priznavanju zunanjih bonitetnih institucij (Uradni list RS, št. 135/06) uvrsti na seznam primernih zunanjih bonitetnih institucij za posamezno kategorijo izpostavljenosti;

(16) "imenovana zunanja bonitetna institucija (v nadaljevanju: imenovana ECAI)" je primerna ECAI, ki jo banka izbere za določanje uteži tveganja pri posamezni kategoriji izpostavljenosti;

(17) "profil tveganosti banke" je dokumentiran in kategoriziran zbir kvantitativnih in/ali kvalitativnih ocen merljivih in nemerljivih tveganj, ki jih banka prevzema v okviru svojega poslovanja;

(18) "uprava" je uprava v dvotirnem sistemu upravljanja banke oziroma so izvršni direktorji upravnega odbora v enotirnem sistemu upravljanja banke.

2. POGOJI IN OBSEG UPORABE PRISTOPA IRB TER NAČIN NJEGOVE UVEDBE

2.1. **Dovoljenja**

2.1.1. *Dovoljenje za uporabo pristopa IRB*

3. člen

(Pogoji in dokumentacija za izdajo dovoljenja)

(1) Banka mora za uporabo pristopa IRB pridobiti dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenija izda dovoljenje za uporabo pristopa IRB, če banka izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) ima zanesljive sisteme za upravljanje in bonitetno ocenjevanje izpostavljenosti iz naslova kreditnega tveganja, ki se izvajajo celovito;

(b) izpolnjuje vse minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, ki se nanašajo na zadevne kategorije izpostavljenosti, razen minimalnih zahtev za uporabo lastnih ocen LGD (in CF) za kategorije izpostavljenosti iz točk (a) do (c) 17. člena tega sklepa;

(c) dokaže, da na dan vložitve zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo pristopa IRB, za zadevne kategorije izpostavljenosti že najmanj tri leta uporablja bonitetne sisteme, ki so vseskozi okvirno skladni z minimalnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB iz točke (b) tega odstavka.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije iz Priloge I v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

(a) o splošnih informacijah,

(b) o doseganju okvirne skladnosti bonitetnih sistemov z minimalnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB za obdobje najmanj treh let pred vložitvijo zahteve (do 1. januarja 2010 pa za obdobje najmanj enega leta pred vložitvijo zahteve),

(c) o načrtu uvedbe pristopa IRB in stalnih izvzetjih,

(d) o izpolnjevanju zadevnih minimalnih zahtev,

(e) o samooceni, ki potrjuje skladnost banke z zadevnimi minimalnimi zahtevami pristopa IRB.

(3) Banka mora pogoje iz prvega odstavka tega člena izpolnjevati neprekinjeno, vseskozi od dne izdaje dovoljenja Banke Slovenije za uporabo pristopa IRB. Če banka preneha izpolnjevati pogoje iz prvega odstavka tega člena, mora Banki Slovenije predložiti časovni načrt doseganja ponovne skladnosti z zahtevami tega sklepa ali dokazati, da učinek neizpolnjevanja zahtev tega sklepa ni pomemben.

(4) Banka Slovenije v izreku odločbe o izdaji dovoljenja za uporabo pristopa IRB izrecno določi načrt postopne uvedbe pristopa IRB. V primeru pomembnih sprememb tega načrta mora banka vložiti zahtevo za spremembo zadevnega dovoljenja.

(5) Banka Slovenije v izreku odločbe o izdaji dovoljenja za uporabo pristopa IRB izrecno določi, za katere kategorije izpostavljenosti oziroma izpostavljenosti lahko banka uporablja standardizirani pristop. Če se banka odloči za spremembo stalnih izvzetij ali če ne izpolnjuje več pogojev za stalna izvzetja iz pristopa IRB iz 10. in 11. člena tega sklepa, mora nemudoma vložiti zahtevo za spremembo dovoljenja.

(6) Banka Slovenije v izreku določbe o izdaji dovoljenja za uporabo pristopa IRB izrecno določi izbor pristopa oziroma kombinacije pristopov za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov. Če se banka odloči za spremembo pristopa ali spremembo kombinacije pristopov za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, mora nemudoma vložiti zahtevo za spremembo dovoljenja.

(7) Natančnejša navodila za sestavo zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo pristopa IRB oziroma za sestavo zahteve za spremembo tega dovoljenja, so navedena v Prilogi I tega sklepa.

(8) Če zahteva za izdajo dovoljenja za uporabo pristopa IRB vsebuje celovit načrt postopne uvedbe pristopa IRB, se za zagotovitev izpolnjevanja minimalnih zahtev pristopa IRB

med izvajanjem načrta postopne uvedbe upoštevajo ustrezne določbe Smernic o uvedbi, potrditvi primernosti (validaciji) in ocenjevanju naprednih pristopov za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje in pristopov za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje na podlagi notranjih bonitetnih sistemov, izdanih s strani Odbora evropskih bančnih nadzornikov.

(9) Določila prvega do osmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, kadar nameravajo uporabljati pristop IRB v bančni skupini EU nadrejena banka in njene podrejene institucije ali banka in druge institucije, ki so podrejene EU nadrejenemu finančnemu holdingu in na podlagi 291. člena ZBan-1 skupaj vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo pristopa IRB.

(10) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo pristopa IRB EU nadrejeni banki ali banki, ki jo obvladuje EU nadrejen finančni holding, na podlagi odločitve iz tretjega in četrtega odstavka 291. člena ZBan-1. Pri tem v dovoljenju določi ali in v kolikšnem obsegu lahko ta EU nadrejena banka z njenimi podrejenimi institucijami ali ta banka z drugimi institucijami, ki so podrejene EU nadrejenemu finančnemu holdingu, skupaj izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 3. člena tega sklepa.

(11) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo pristopa IRB podrejeni banki s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je vložila zahtevo za izdajo dovoljenja skupaj z EU nadrejeno banko ali banko, ki je podrejena EU finančnemu holdingu, na podlagi odločitve iz tretjega, četrtega in šestega odstavka 291. člena ZBan-1.

4. člen

(Odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za uporabo pristopa IRB:

(a) če ravna v nasprotju z odredbo ali odredbo z dodatnimi ukrepi, s katero ji je bila naložena odprava kršitev pri izpolnjevanju pogojev iz točk (a) in (b) prvega odstavka 3. člena tega sklepa;

(b) če huje krši pogoje iz točk (a) in (b) prvega odstavka 3. člena tega sklepa.

(2) Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za uporabo pristopa IRB tudi na podlagi odločitve o odvzemu dovoljenja za uporabo pristopa IRB v bančni skupini, pri čemer se smiselno upoštevajo tretji, četrti in šesti odstavek 291. člena ZBan-1.

(3) Banka Slovenije lahko v odločbi o odvzemu dovoljenja določi prehodno obdobje, v katerem banka še sme uporabljati pristop IRB.

(4) Z odvzemom dovoljenja Banke Slovenije za uporabo pristopa IRB preneha tudi morebiti izdano dovoljenje Banke Slovenije za uporabo lastnih ocen.

2.1.2. *Dovoljenje za uporabo lastnih ocen*

5. člen

(Pogoji in dokumentacija za izdajo dovoljenja)

(1) Banka Slovenije lahko banki ob izdaji dovoljenja za uporabo pristopa IRB ali pozneje dovoli, da za kategorije izpostavljenosti iz točk (a) do (c) 17. člena tega sklepa uporablja lastne ocene LGD ali lastne ocene LGD in CF (v nadaljevanju: dovoljenje Banke Slovenije za uporabo lastnih ocen). Banka Slovenije to dovoljenje izda, če banka izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) ima zanesljive sisteme za upravljanje in bonitetno ocenjevanje, ki se nanašajo na lastne ocene LGD (in CF) za zadevne kategorije izpostavljenosti iz točk (a) do (c) 17. člena tega sklepa, in se celovito izvajajo;

(b) poleg minimalnih zahtev za uporabo pristopa IRB iz točke (b) prvega odstavka 3. člena tega sklepa izpolnjuje tudi minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, ki se nanašajo na lastne ocene LGD (in CF) za zadevne kategorije izpostavljenosti iz točk (a) do (c) 17. člena;

(c) dokaže, da na dan vložitve zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo lastnih ocen za zadevne kategorije izpostavljenosti že najmanj tri leta ocenjuje in uporablja lastne ocene LGD (in CF) na način, ki je vseskozi okvirno skladen z minimalnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB iz prejšnje točke tega odstavka.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije iz Priloge II v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

(a) o splošnih informacijah,

(b) o doseganju okvirne skladnosti bonitetnih sistemov z minimalnimi zahtevami za uporabo lastnih ocen LGD (in CF) za obdobje najmanj treh let, pred vložitvijo zahteve (do 1. januarja 2010 pa za obdobje najmanj enega leta pred vložitvijo zahteve),

(c) o načrtu uvedbe lastnih ocen LGD (in CF) in stalnih izvzetjih,

(d) o izpolnjevanju zadevnih minimalnih zahtev,

(e) o samooceni, ki potrjuje skladnost banke z minimalnimi zahtevami pristopa IRB.

(3) Banka mora pogoje iz prvega odstavka tega člena izpolnjevati neprekinjeno, vseskozi od dne izdaje dovoljenja Banke Slovenije za uporabo lastnih ocen. Če banka preneha izpolnjevati pogoje iz prvega odstavka tega člena, mora Banki Slovenije predložiti časovni načrt doseganja ponovne skladnosti z zahtevami tega sklepa ali dokazati, da učinek neizpolnjevanja zahtev tega sklepa ni pomemben.

(4) Banka Slovenije v izreku odločbe o izdaji dovoljenja za uporabo lastnih ocen izrecno navede, za katere parametre tveganja LGD (in CF) in za katere kategorije izpostavljenosti iz (a) in/ali (b) in/ali (c) točke 17. člena tega sklepa lahko banka uporablja lastne ocene. Če namerava banka razširiti uporabo lastnih ocen, mora pri Banki Slovenije vložiti ustrezno zahtevo za spremembo dovoljenja za uporabo lastnih ocen.

(5) Banka Slovenije v izreku določbe o izdaji dovoljenja za uporabo lastnih ocen izrecno določi načrt postopne uvedbe lastnih ocen LGD (in CF) za kategorije izpostavljenosti iz točk (a) do (c) prvega odstavka 17. člena tega sklepa. V primeru pomembnih sprememb načrta postopne uvedbe lastnih ocen LGD (in CF) za navedene kategorije izpostavljenosti mora banka vložiti zahtevo za spremembo zadevnega dovoljenja.

(6) Natančnejša navodila za sestavo zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo lastnih ocen oziroma za sestavo zahteve za spremembo tega dovoljenja, so navedena v Prilogi II tega sklepa.

(7) Če zahteva za izdajo dovoljenja za uporabo lastnih ocen LGD (in CF) vsebuje celovit načrt postopne uvedbe lastnih ocen LGD (in CF), se za zagotovitev izpolnjevanja minimalnih zahtev glede lastnih ocen LGD (in CF) med izvajanjem načrta postopne uvedbe upoštevajo ustrezne določbe Smernic o uvedbi, potrditvi primernosti (validaciji) in ocenjevanju naprednih pristopov za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje in pristopov za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje na podlagi notranjih bonitetnih sistemov, izdanih s strani Odbora evropskih bančnih nadzornikov.

(8) Določila prvega do sedmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, kadar nameravajo uporabljati lastne ocene LGD (in CF) v bančni skupini EU nadrejena banka in njene podrejene institucije ali banka in druge institucije, ki so podrejene EU nadrejenemu finančnemu holdingu in na podlagi 291. člena ZBan-1 skupaj vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo lastnih ocen.

(9) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo lastnih ocen EU nadrejeni banki ali banki, ki jo obvladuje EU nadrejen finančni holding na podlagi odločitve iz tretjega in četrtega odstavka 291. člena ZBan-1. Pri tem v dovoljenju določi ali in v kolikšnem obsegu lahko ta EU nadrejena banka z njenimi podrejenimi institucijami ali ta banka z drugimi institucijami, ki so podrejene EU nadrejenemu finančnemu holdingu, skupaj izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 5. člena tega sklepa.

(10) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo lastnih ocen podrejeni banki s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je vložila zahtevo za izdajo dovoljenja skupaj z EU nadrejeno banko ali banko, ki je podrejena EU finančnemu holdingu, na podlagi odločitve iz tretjega, četrtega in šestega odstavka 291. člena ZBan-1.

6. člen

(Odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za uporabo lastnih ocen:

(a) če ravna v nasprotju z odredbo ali odredbo z dodatnimi ukrepi, s katero ji je bila naložena odprava kršitev pri izpolnjevanju pogojev iz točke (a) in (b) prvega odstavka 5. člena tega sklepa;

(b) če huje krši pogoje iz točke (a) in (b) prvega odstavka 5. člena tega sklepa.

(2) Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za uporabo lastnih ocen tudi na podlagi odločitve o odvzemu dovoljenja za uporabo lastnih ocen v bančni skupini, pri čemer se smiselno upoštevata tretji, četrti in šesti odstavek 291. člena ZBan-1.

(3) Banka, ki ji je Banka Slovenije odvzela dovoljenje za uporabo lastnih ocen, mora z dnem izdaje odločbe o odvzemu tega dovoljenja za kategorije izpostavljenosti iz točk (a) do (c) 17. člena tega sklepa začeti uporabljati ocene LGD (in CF), predpisane v petem odstavku 13. člena tega sklepa.

2.1.3. *Dovoljenje za prehod s pristopa IRB na standardizirani pristop oziroma na predpisane vrednosti LGD (in CF)*

7. člen

(Dovoljenje za prehod na standardizirani pristop)

(1) Banka, ki uporablja pristop IRB, lahko namesto tega pristopa uporabi standardizirani pristop, vendar samo ob pridobitvi dovoljenja Banke Slovenije. Z izdajo tega dovoljenja prenehata dovoljenje Banke Slovenije za uporabo pristopa IRB ter morebiti izdano dovoljenje Banke Slovenije za uporabo lastnih ocen.

(2) Banka Slovenije dovoljenje iz prvega odstavka tega člena izda, če banka izkaže utemeljen razlog za spremembo pristopa.

(3) Navodila za sestavo zahteve za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena so navedena v Prilogi III tega sklepa.

8. člen

(Dovoljenje za prehod na uporabo predpisanih ocen CF (in LGD))

(1) Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF) za zadevne kategorije izpostavljenosti iz točk (a) do (c) 17. člena tega sklepa, lahko preide na uporabo ocen CF in (LGD), predpisanih v petem odstavku 13. člena tega sklepa, samo ob pridobitvi dovoljenja Banke Slovenije. Z izdajo tega dovoljenja preneha izdano dovoljenje Banke Slovenije za uporabo lastnih ocen.

(2) Banka Slovenije dovoljenje iz prvega odstavka tega člena izda, če banka izkaže utemeljen razlog za prehod z uporabe lastnih ocen LGD (in CF) na uporabo ocen CF (in LGD), predpisanih v petem odstavku 13. člena tega sklepa, za zadevne kategorije izpostavljenosti iz točk (a) do (c) 17. člena tega sklepa.

(3) Navodila za sestavo zahteve za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena so navedena v Prilogi IV tega sklepa.

2.2. **Postopna uvedba pristopa IRB**

9. člen

(Splošno)

(1) Ob upoštevanju 10. člena tega sklepa mora banka uvesti pristop IRB za vse izpostavljenosti.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se uvajanje pristopa IRB lahko izvaja postopno. Postopno uvajanje pristopa IRB se izvede ob upoštevanju pravil iz naslednjih odstavkov tega člena, ki preprečujejo selektivno uvajanje pristopa IRB z namenom doseganja zmanjšane kapitalske zahteve za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev.

(3) Pristop IRB se lahko postopno uvede:

(a) po različnih kategorijah izpostavljenosti iz 17. člena tega sklepa znotraj iste poslovne enote,

(b) po različnih poslovnih enotah v isti bančni skupini,

(c) po parametrih tveganja LGD in CF pri prehodu iz predpisanih ocen LGD in CF na uporabo lastnih ocen LGD (in CF) za kategorije izpostavljenosti iz točk (a) do (c) 17. člena tega sklepa.

(4) V primeru kategorije izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno iz 17. člena tega sklepa se pristop IRB lahko postopno uvede po vrstah izpostavljenosti, ki ustrezajo različnim korelacijam v prvem, četrtem in petem odstavku 102. člena tega sklepa.

(5) Banka mora na dan izdaje dovoljenja Banke Slovenije za uporabo pristopa IRB ta pristop uporabljati za najmanj 50% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti glede na celotne tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti brez upoštevanja izpostavljenosti iz prvega odstavka 10. člena tega sklepa.

(6) Za preostale tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti mora banka uvesti pristop IRB najpozneje v petih letih od izdaje dovoljenja Banke Slovenije za uporabo pristopa IRB za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev. To obdobje velja posebej za prehod iz standardiziranega pristopa na pristop IRB in posebej za prehod na lastne ocene LGD (in CF) za kategorije izpostavljenosti iz točk (a) do (c) 17. člena tega sklepa.

(7) Banka, ki uporablja pristop IRB za katerokoli kategorijo izpostavljenosti, mora nujno uporabljati hkrati pristop IRB za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, razen tistih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki so izvzete v skladu z 10. členom tega sklepa.

2.3. **Stalna izvzetja iz pristopa IRB**

10. člen

(Splošno)

(1) Banka, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za uporabo pristopa IRB, lahko uporabi standardizirani pristop za:

(a) kategorijo izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, če je število pomembnih nasprotnih strank omejeno in bi uporaba bonitetnega sistema za te stranke pomenila za banko pretirano obremenitev;

(b) kategorijo izpostavljenosti do institucij, če je število pomembnih nasprotnih strank omejeno in bi uporaba bonitetnega sistema za te stranke pomenila za banko pretirano obremenitev;

(c) nepomembne poslovne enote, kakor tudi nepomembne kategorije izpostavljenosti, kot so opredeljene v 11. členu tega sklepa;

(d) izpostavljenosti do enot centralne ravni Republike Slovenije in izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni Republike Slovenije ali do oseb javnega sektorja s sedežem v Republiki Sloveniji, če se izpostavljenostim do enot centralne ravni Republike Slovenije v standardiziranem pristopu dodeli utež tveganja 0%;

(e) izpostavljenosti do nasprotne stranke, ki je njena nadrejena družba, njena podrejena družba, podrejena družba njene nadrejene družbe ali družba, s katero je povezana kot je opredeljeno v 29. členu ZBan-1, če je nasprotna stranka institucija ali finančni holding, finančna institucija, družba za upra-

vljanje ali družba za pomožne storitve, za katero se uporabljajo ustrezne zahteve skrbnega in varnega poslovanja;

(f) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov do subjektov iz Republike Slovenije, za katere se v standardiziranem pristopu uporablja utež tveganja 0%, vključno z neposrednimi proračunskimi uporabniki, za katere se lahko uporablja utež tveganja 0%;

(g) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov do subjektov v Republiki Sloveniji, ki so nastale na podlagi zakonsko določenih programov za spodbujanje posebnih gospodarskih sektorjev, ki banki zagotavljajo precejšnje subvencije za naložbe in zahtevajo določeno obliko vladnega nadzora in omejitev za naložbe v lastniške instrumente. Uporaba standardiziranega pristopa za take izpostavljenosti je dovoljena, če so te izpostavljenosti enake ali manjše od 10% kapitala banke;

(h) izpostavljenosti do institucij iz naslova obveznih rezerv pri centralnih bankah držav članic, ki izpolnjujejo pogoje, določene v 20. členu sklepa o standardiziranem pristopu;

(i) izpostavljenosti, zavarovane z neposrednimi in posrednimi osebnimi jamstvi enot centralne ravni držav, kot so opredeljena v 39. členu Sklepa o kreditnih zavarovanjih (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o kreditnih zavarovanjih).

(2) Banka lahko standardizirani pristop uporabi tudi za izpostavljenosti iz točk (f) in (g) prvega odstavka tega člena iz drugih držav članic, če tako obravnavo dopuščajo pristojni nadzorni organi iz zadevnih držav članic.

(3) Banka lahko standardizirani pristop uporabi tudi za izpostavljenosti iz točke (d) prvega odstavka tega člena iz drugih držav članic, če tako obravnavno dopuščajo pristojni nadzorni organi iz zadevnih držav članic.

11. člen

(Nepomembne kategorije izpostavljenosti in nepomembne poslovne enote)

(1) Za namene točke (c) prvega odstavka 10. člena tega sklepa se šteje, da je kategorija izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov banke nepomembna, če je njena skupna vrednost, brez izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, nastalih na podlagi zakonsko določenih programov iz točke (g) prvega odstavka 10. člena tega sklepa, v povprečju v preteklem letu manjša ali enaka 10% kapitala banke. Če je število navedenih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov manjše od 10, znaša navedeni prag 5% kapitala banke.

(2) Ob upoštevanju prejšnjega odstavka se za namene točke (c) prvega odstavka 10. člena tega sklepa šteje, da so poslovne enote in/ali kategorije izpostavljenosti nepomembne, če je njihova kapitalska zahteva manjša ali enaka 15% kapitalske zahteve za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev.

Števec zajema vsoto kapitalske zahteve za vsako posamezno poslovno enoto in/ali kategorijo izpostavljenosti, ki jo banka namerava izvzeti po točki (c) prvega odstavka 10. člena tega sklepa. Kapitalska zahteva v števcu se izračuna v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu.

Imenovalec zajema vsoto kapitalske zahteve za vse izpostavljenosti in/ali kategorije izpostavljenosti, za katere se uporablja pristop IRB, in za izpostavljenosti, izvzete pod točko (c) prvega odstavka 10. člena tega sklepa. Kapitalska zahteva v imenovalcu se izračuna po pristopu, ki ga banka uporablja za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje v času izdelave izračuna. Pristop iz prejšnjega stavka zajema standardizirani pristop, pristop IRB oziroma pristop v skladu s 405. členom ZBan-1.

(3) Banka ali bančna skupina, ki uporablja pristop IRB, je odgovorna za spremljanje merila nepomembnosti. Če je prag 15% določen v prejšnjem odstavku tega člena, presežen, mora banka nemudoma obvestiti Banko Slovenije in ji predložiti načrt ukrepov za doseganje ponovne skladnosti ali vložiti zahtevo za spremembo dovoljenja za uporabo pristopa IRB. Če je banka predložila načrt ponovne skladnosti in ji ga ni uspelo realizirati v roku šestih mesecev, Banka Slovenije izda odločbo o spremembi dovoljena za uporabo pristopa IRB v kateri ukine stalno izvzetje iz pristopa IRB za zadevno kategorijo izpostavljenost ali poslovno enoto ter določi rok v katerem mora banka za to kategorijo izpostavljenosti ali poslovno enoto začeti uporabljati pristop IRB.

3. SKUPNE ZAHTEVE ZA IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE, TVEGANJEM PRILAGOJENIH ZNESKOV IZPOSTAVLJENOSTI IN ZNESKOV PRIČAKOVANIH IZGUB

3.1. **Izračun kapitalske zahteve**

12. člen

(Splošno)

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje in za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, izračunana po pristopu IRB, je seštevek vseh kapitalskih zahtev po posameznih kategorijah izpostavljenosti, kakor je to določeno v okviru poglavij tega sklepa, ki obravnavajo posamezne kategorije izpostavljenosti v 50., 61., 73., 81., 100., 123., 131., 146. in 150. členu tega sklepa.

3.2. **Skupne zahteve za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti**

13. člen

(Splošno)

(1) Tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti za kreditno tveganje za izpostavljenosti, ki spadajo v eno od kategorij izpostavljenosti iz točk (a) do (e) ali (g) prvega odstavka 17. člena tega sklepa, se izračunavajo, razen če niso izvzete iz kapitala, v skladu z 51., 52., 62. členom, prvim in drugim odstavkom 64. člena, 74., 75., 101., 102., 132. in 151. členom tega sklepa.

Tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja odkupljenih denarnih terjatev v okviru kategorij izpostavljenosti iz točk (c) in (d) prvega odstavka 17. člena tega sklepa, se izračunajo v skladu z 82., 83., 124. in 125. členom tega sklepa.

(2) Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za kreditno tveganje in za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev temelji na ustreznih parametrih tveganja, povezanih z zadevno izpostavljenostjo. Ti vključujejo verjetnost neplačila (PD), izgubo ob neplačilu (LGD), zapadlost (M) in vrednost izpostavljenosti. PD in LGD se lahko obravnavata posebej ali skupaj v skladu s 53., 54., 76., 77., 84., 85., 103., 104., 126., 127., 135. in 136. členom tega sklepa.

(3) Za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz točk (a) do (d) prvega odstavka 17. člena tega sklepa, mora banka zagotoviti svoje ocene PD v skladu z minimalnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB.

(4) Za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti iz točke (d) prvega odstavka 17. člena tega sklepa, mora banka zagotoviti svoje ocene LGD in CF v skladu z minimalnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB.

(5) Za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz točk (a) do (c) prvega odstavka 17. člena tega sklepa, mora banka uporabljati vrednosti LGD, navedene v prvem in tretjem odstavku 54., prvem odstavku 77., prvem odstavku 85. in v 156. členu tega sklepa in CF iz točk (a) do (c) osmega odstavka 14. člena in drugega odstavka 79. člena tega sklepa.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena za vse izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz točk (a) do (c) prvega odstavka 17. člena tega sklepa, lahko banka uporablja svoje ocene LGD (in CF) v skladu z minimalnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB.

(7) Če ni navedeno drugače, se vhodni parametri, verjetnost neplačila (PD), izguba ob neplačilu (LGD) in vrednost zapadlosti (M) določijo, kakor je navedeno v 53. do 55., 76. do 78., 84. do 86., 103., 104., 126., 127., 135. do 137. členu tega sklepa, vrednost izpostavljenosti pa se določi, kakor je navedeno v 14., 79., 87., 121., 128., 142. in 152. členu tega sklepa.

14. člen

(Določitev vrednosti izpostavljenosti)

(1) Če ni navedeno drugače, je vrednost izpostavljenosti iz postavk sredstev enaka vrednosti izpostavljenosti brez oslabitev (bruto vrednost). To pravilo velja tudi za sredstva, odkupljena po ceni, ki se razlikuje od dolgovanega zneska. Razlika med vrednostjo izpostavljenosti iz naslova odkupljenih sredstev in knjigovodsko vrednostjo te izpostavljenosti, evidentirano v bilanci banke, je označena kot diskont, če je vrednost izpostavljenosti višja, in kot premija, če je nižja.

(2) Če banka uporablja okvirne pogodbe o pobotu v zvezi s posli začasne prodaje/začasnega odkupa ali posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, mora vrednost izpostavljenosti izračunati v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih.

(3) Za bilančni pobot kreditov in depozitov mora banka za izračun vrednosti izpostavljenosti uporabljati metode iz sklepa o kreditnih zavarovanjih.

(4) Vrednost izpostavljenosti iz naslova zakupa je diskontirana najmanjša vsota plačil po zakupu. Najmanjša vsota plačil po zakupu je enaka plačilom, ki jih banka zahteva ali jih lahko zahteva od zakupnika med trajanjem pogodbe o zakupu, in plačilu iz naslova katere koli nakupne opcije iz zakupa, ki se bo z veliko verjetnostjo izvršila. Katera koli preostala vrednost iz naslova zakupa, zavarovana z osebnim jamstvom, ki izpolnjuje pogoje iz 29. in 30. člena sklepa o kreditnih zavarovanjih glede primernosti dajalcev zavarovanja kakor tudi minimalne zahteve za priznanje ostalih vrst osebnih jamstev, kakor je določeno v 35. do 39. členu sklepa o kreditnih zavarovanjih, je tudi vključena v najmanjšo vsoto plačil po zakupu.

(5) V primeru katere koli postavke iz poglavja 7 Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o tržnih tveganjih) se vrednost izpostavljenosti določi z metodo iz oddelka 5.3 sklepa o tržnih tveganjih.

(6) Če je izpostavljenost iz naslova vrednostnih papirjev ali blaga, prodanih ali posojenih na podlagi poslov začasne prodaje/začasnega odkupa ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov posojanja za povečanje trgovalnega portfelja, je vrednost izpostavljenosti enaka knjigovodski vrednosti vrednostnih papirjev ali blaga, evidentirani v bilanci banke, v skladu s 135. členom ZBan-1. Če se uporablja razvita metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, kakor je navedeno v 68. do 88. členu sklepa o kreditnih zavarovanjih, se vrednost izpostavljenosti poveča s prilagoditvijo za nestanovitnost, ki se uporablja za take vrednostne papirje ali blago. Vrednost izpostavljenosti iz naslova vrednostnih papirjev ali blaga, prodanih ali posojenih na podlagi poslov začasne prodaje/začasnega odkupa ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov posojanja za povečanje trgovalnega portfelja, je lahko določena v skladu s 47. in 52. do 59. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih ali oddelka 5.3. sklepa o tržnih tveganjih.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena se vrednost izpostavljenosti za neplačane izpostavljenosti za kreditno tveganje do centralne nasprotne stranke določi v skladu s šestim odstavkom 47. člena sklepa o tržnih tveganjih, ob pogoju, da so izpostavljenosti CCR (kreditno tveganje nasprotne stranke) centralne nasprotne stranke z vsemi udeleženci v svojih dogovorih vsakodnevno v celoti zavarovane.

(8) Vrednost izpostavljenosti iz zunajbilančnih postavk navedenih v točkah (a) do (c) tega odstavka se izračuna kot odobren, vendar neizkoriščen znesek izpostavljenosti, pomnožen s CF, in sicer:

(a) za nezavezujoče kreditne linije, ki jih lahko banka kadar koli brez predhodnega obvestila brezpogojno prekliče ali za katere je določen samodejen preklic zaradi poslabšanja kreditne kvalitete dolžnika, se uporablja CF 0%. Banka mora za uporabo CF 0% aktivno spremljati finančno stanje dolžnika, njen sistem notranjih kontrol pa ji mora omogočati, da takoj odkrije poslabšanje kreditne kvalitete dolžnika. Neizkoriščene kreditne linije iz naslova bančništva na drobno se lahko obravnavajo kot brezpogojno preklicne, če jih banka v skladu z zakonodajo o varstvu potrošnikov in sorodno zakonodajo ter pogodbenimi določili lahko prekliče v celotnem obsegu;

(b) za kratkoročne akreditive za plačilo blaga, ki je na poti, se uporablja CF 20% za banko, ki jih izda, in za tisto, ki jih potrdi;

(c) za druge kreditne linije, prevzete obveznosti iz naslova odkupa neprodanih kratkoročnih in srednjeročnih evrozapisov (angl. *Note Issuance Facilities – NIFs*) in obnavljajoče se prevzete obveznosti iz naslova kreditiranja poslovanja na trgu kratkoročnih in srednjeročnih evrozapisov (angl. *Revolving Underwriting Facilities – RUFs*) se uporablja CF 75%.

(9) Če se prevzeta finančna obveznost nanaša na povečanje druge prevzete finančne obveznosti, se uporablja nižji od dveh CF, povezanih s posamezno prevzeto finančno obveznostjo.

(10) Za vse zunajbilančne postavke, razen navedenih v prvem do osmem odstavku tega člena, drugem odstavku 79. in drugem odstavku 87. členu tega sklepa, je vrednost izpostavljenosti določena z naslednjimi odstotki od njenih vrednosti: 100%, če je postavka visokega tveganja, 50%, če je postavka srednjega tveganja, 20%, če je postavka nizkega tveganja in 0%, če je postavka zelo nizkega tveganja. Za te namene se zunajbilančne postavke razvrstijo v ustrezne kategorije tveganja, kakor je določeno v Prilogi II sklepa o standardiziranem pristopu.

(11) Ne glede na osmi odstavek tega člena lahko banka, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za uporabo lastnih ocen, za zunajbilančne postavke iz točk (a) do (c) osmega odstavka tega člena, drugega odstavka 79. člena in drugega odstavka 87. člena tega sklepa uporablja lastne ocene CF. V tem primeru obsegajo "druge kreditne linije" iz točke (c) osmega odstavka tega člena vse zunajbilančne postavke navedene v Prilogi II sklepa o standardiziranem pristopu, razen zunajbilančnih postavk z visokim tveganjem in zunajbilančnih postavk, ki niso vključene v točke (a) do (c) osmega odstavka tega člena, drugega odstavka 79. člena in drugega odstavka 87. člena tega sklepa.

3.3. **Skupne zahteve za izračun in obravnavo zneskov pričakovanih izgub**

15. člen

(Splošno)

(1) Zneski pričakovanih izgub za izpostavljenosti, ki spadajo v eno izmed kategorij izpostavljenosti iz točk (a) do (e) prvega odstavka 17. člena tega sklepa, se izračunajo v skladu z metodami iz tretjega odstavka tega člena, 57., 63., 88., 129. in 143. do 145. člena tega sklepa.

(2) Izračun zneskov pričakovanih izgub v skladu s tretjim odstavkom tega člena, 57., 63., 88., 129. in 143. do 145. člena tega sklepa temelji na istih vhodnih vrednostih PD, LGD in vrednosti izpostavljenosti za vsako izpostavljenost, kakor se uporabljajo za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti v skladu s 13. členom, 16. členom, prvim odstavkom 62. člena, 83., 125., prvim odstavkom 132. člena in 147. člena tega sklepa. Če banka uporablja lastne ocene LGD mora biti za neplačane izpostavljenosti ocena EL najboljša ocena EL za neplačane izpostavljenosti glede na deveti odstavek 33. člena tega sklepa.

(3) Če ni navedeno drugače, se vhodni parametri PD in LGD določijo, kakor je navedeno v 53. do 54., 76. do 77., 84. do 87., 103., 104., 126., 127., 135. do 136. členu tega sklepa, vrednost izpostavljenosti pa se določi, kakor je navedeno v 14., 79., 87., 121., 128., 142. in 152. členu tega sklepa.

(4) Zneski pričakovanih izgub, izračunani v skladu s 57., 63., 88., 106. in 129. členom tega sklepa, se odštejejo od vsote oslabitev in rezervacij za te izpostavljenosti, pri čemer so oslabitve in rezervacije oblikovane skladno z Mednarodnimi standardi računovodskega poročanja. Diskonti na izpostavljenosti iz postavk sredstev, ki so bile odkupljene v stanju neplačila, se v skladu s prvim odstavkom 14. člena tega sklepa obravnavajo enako kakor oslabitve. Zneski pričakovanih izgub za pozicije v listinjenju ter oslabitve in rezervacije za te izpostavljenosti niso vključene v ta izračun.

3.4. Skupne zahteve za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za izpostavljenosti do odprtih kolektivnih naložbenih podjemov

16. člen

(Splošno)

(1) Tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti do odprtih kolektivnih naložbenih podjemov (v nadaljevanju: investicijskih skladov) se izračunajo v skladu z metodami iz četrtega do enajstega odstavka tega člena.

(2) Zneski pričakovanih izgub za izpostavljenosti do investicijskih skladov se izračunajo v skladu z metodami iz 57., 63., 88., 106., 129. in 143. do 145. člena tega sklepa.

(3) Za namen tega sklepa izpostavljenost do investicijskega sklada zajema osnovne izpostavljenosti investicijskega sklada.

(4) Banka mora izračunati tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti za izpostavljenosti do investicijskih skladov v skladu z minimalnimi zahtevami tega sklepa in ob izpolnjevanju naslednjih pogojev:

(a) investicijski sklad izpolnjuje merila iz prvega odstavka 33. člena sklepa o standardiziranem pristopu in

(b) banka pozna vse izpostavljenosti investicijskega sklada.

(5) Če banka izpolnjuje pogoje iz točk (a) in (b) četrtega odstavka tega člena glede izpostavljenosti do investicijskega sklada, vendar ne izpolnjuje minimalnih zahtev tega sklepa glede izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti, mora izračunati tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti v skladu z naslednjimi pristopi:

(a) za izpostavljenosti investicijskega sklada, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz točke (e) prvega odstavka 17. člena tega sklepa, pristop enostavnih uteži tveganja iz 133. člena tega sklepa. Če za navedene namene banka ne more razlikovati med izpostavljenostmi iz naslova naložb v kapital nejavnih družb, lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, in drugih lastniških instrumentov, mora obravnavati zadevne izpostavljenosti kot izpostavljenosti iz naslova drugih lastniških instrumentov;

(b) za vse druge izpostavljenosti investicijskega sklada, standardizirani pristop, ob upoštevanju naslednjih sprememb:

– izpostavljenosti se razvrstijo v ustrezno kategorijo izpostavljenosti, hkrati pa se jim dodeli utež tveganja za eno stopnjo slabše kreditne kvalitete od stopnje kreditne kvalitete, ki bi se običajno dodelila izpostavljenostim;

– izpostavljenostim, katerim bi se v standardiziranim pristopu dodelila utež tveganja 150%, se dodeli utež tveganja 200%.

(6) Če banka ne izpolnjuje pogojev iz točk (a) ali (b) četrtega odstavka tega člena glede izpostavljenosti do investicijskega sklada, mora izračunati tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti v skladu s pristopom enostavnih uteži tveganja iz 133. člena tega sklepa ter ob upoštevanju sedmega in osmega odstavka tega člena.

(7) Če banka, glede na šesti odstavek tega člena, ne more razlikovati med izpostavljenostmi iz naslova naložb v kapital nejavnih družb, lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, in drugih lastniških instrumentov, mora izpostavljenosti investicijskega sklada obravnavati kot izpostavljenosti iz naslova drugih lastniških instrumentov.

(8) Glede na šesti odstavek tega člena mora banka izpostavljenosti investicijskega sklada, ki niso izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, razporediti v kategorije (naložbe v kapital nejavnih družb, lastniški instrumenti, s katerimi se trguje na borzi in drugi lastniški instrumenti) iz prvega odstavka 133. člena tega sklepa, vse druge izpostavljenosti pa dodeliti kategoriji drugih lastniških instrumentov.

(9) Namesto pristopa iz šestega odstavka tega člena lahko banka izračuna povprečne tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti v skladu s točkama (a) in (b) tega odstavka in ob upoštevanju desetega in enajstega odstavka tega člena:

(a) za izpostavljenosti investicijskega sklada, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov točke (e) prvega odstavka 17. člena tega sklepa, pristop enostavnih uteži tveganja iz 133. člena tega sklepa. Če za navedene namene banka ne more razlikovati med izpostavljenostmi iz naslova naložb v kapital nejavnih družb, lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, in drugih lastniških instrumentov, mora obravnavati zadevne izpostavljenosti kot izpostavljenosti iz naslova drugih lastniških instrumentov.

(b) za vse druge izpostavljenosti, standardizirani pristop, ob upoštevanju naslednjih sprememb:

– izpostavljenosti se razvrstijo v ustrezno kategorijo izpostavljenosti, hkrati pa se jim dodeli utež tveganja za eno stopnjo slabše kreditne kvalitete od stopnje kreditne kvalitete, ki bi se običajno dodelila izpostavljenostim;

– izpostavljenostim, katerim bi se v standardiziranim pristopu dodelila utež tveganja 150%, se dodeli utež tveganja 200%.

(10) Izračun in poročilo povprečnih tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti iz devetega odstavka tega člena lahko za banko opravi zunanji izvajalec ob upoštevanju pristopov iz točk (a) in (b) devetega odstavka tega člena.

(11) Banka lahko izračuna povprečne tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti v skladu s pristopoma iz točk (a) in (b) devetega odstavka tega člena samo ob pogoju, da zagotovi pravilnost svojega izračuna ali pravilnost izračuna in poročila zunanjega izvajalca.

4. KATEGORIJE IZPOSTAVLJENOSTI IN SKUPNE MINIMALNE ZAHTEVE ZA UPORABO PRISTOPA IRB

4.1. **Kategorije izpostavljenosti**

17. člen

(Splošno)

(1) Za namen izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti mora banka vsako svojo izpostavljenost, za katero v skladu s pododdelkom 4.5.3 ZBan-1 ne izračuna kapitalske zahteve za tržna tveganja, razvrstiti v eno od naslednjih kategorij izpostavljenosti:

(a) do enot centralne ravni držav in centralnih bank;

(b) do institucij;

(c) do podjetij;

(d) iz naslova bančništva na drobno;

(e) iz naslova lastniških instrumentov;

(f) pozicije v listinjenju;

(g) druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti.

(2) Metodologija, ki jo uporablja banka za razvrščanje izpostavljenosti v različne kategorije izpostavljenosti, mora zagotoviti pravilno in dosledno oblikovanje kategorij izpostavljenosti.

4.2. **Skupne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB**

18. člen

(Splošno)

Skupne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB morajo biti izpolnjene pri vseh kategorijah izpostavljenosti. Nana-

šajo se na bonitetne sisteme, količinsko opredelitev parametrov tveganja, potrditev primernosti (validacijo) bonitetnih sistemov in na korporacijsko upravljanje.

4.2.1. *Skupne minimalne zahteve za bonitetne sisteme*

19. člen

(Splošno)

(1) Bonitetni sistem banke mora obsegati vse metode, procese, kontrole, zbiranje podatkov in informacijske sisteme, ki podpirajo ocenjevanje kreditnega tveganja, razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine in določitev ocen parametrov tveganja.

(2) Če banka uporablja več bonitetnih sistemov, mora biti načelo razvrščanja dolžnika ali izpostavljenosti v bonitetni sistem dokumentirano in uporabljeno na način, ki ustrezno odraža stopnjo tveganja.

(3) Banka mora redno pregledovati merila in procese razvrščanja, da ugotovi, ali so bonitetni sistemi še naprej primerni za trenutno strukturo izpostavljenosti in zunanje pogoje.

(4) Če banka uporablja neposredne ocene parametrov tveganja, se lahko slednji obravnavajo kot rezultati bonitetnih razredov na zvezni bonitetni lestvici.

(5) Neposredne ocene parametrov tveganja so ocene, ki jih banka pridobi neposredno iz modela ali metode, za vsakega dolžnika in/ali izpostavljenost posebej. V tem primeru se lahko ta ocena obravnava kot bonitetni razred na zvezni bonitetni lestvici.

20. člen

(Opredelitev bonitetnih razredov ali skupin)

Banka mora pri opredelitvi bonitetnega razreda ali skupine upoštevati kvalitativna in kvantitativna merila. Bonitetni razredi z nejasnimi merili ali samo kvantitativnimi merili so neustrezni.

21. člen

(Razvrščanje v bonitetne razrede ali skupine)

(1) Banka mora vzpostaviti posebne opredelitve, procese in merila za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine v okviru bonitetnega sistema, pri čemer:

(a) morajo biti opredelitve in merila bonitetnih razredov ali skupin dovolj natančna, da omogočajo osebju, pristojnemu za dodeljevanje bonitetnih ocen, dosledno razvrščanje dolžnikov ali izpostavljenosti s podobnimi tveganji v iste bonitetne razrede ali skupine. Razvrščanje mora biti dosledno v različnih panogah, oddelkih in geografskih lokacijah;

(b) mora dokumentacija o postopku razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine omogočati tretjim osebam razumevanje razvrščanja izpostavljenosti, ponovitev razvrščanja in vrednotenje primernosti razvrščanja v bonitetne razrede ali skupine;

(c) morajo biti merila skladna z notranjimi kreditnimi standardi banke in z njenimi politikami za ravnanje s problematičnimi dolžniki in izpostavljenostmi.

(2) Banka mora pri razvrščanju dolžnikov in izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine upoštevati vse ustrezne informacije. Informacije morajo biti ažurne in omogočati banki predvidevanje prihodnjega gibanja izpostavljenosti. Manj informacij kot ima banka, bolj konzervativne morajo biti njene razvrstitve izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine dolžnikov in izpostavljenosti. Če so zunanje bonitetne ocene glavno merilo banke pri razvrščanju izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, mora banka upoštevati še druge ustrezne informacije.

(3) Banka mora pri razvrstitvah v bonitetne razrede in skupine dokumentirati okoliščine, v katerih se lahko s človeško presojo razveljavijo vhodni podatki ali izidi procesa razvrščanja, in osebje, odgovorno za odobritev teh razveljavitev. Banka mora dokumentirati te razveljavitve in osebe, ki so jih opravile. Banka mora analizirati gibanje izpostavljenosti, katerih razvrstitve so bile razveljavljene.

22. člen

(Uporaba modelov)

(1) Če banka uporablja statistične modele in druge mehanske metode za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede dolžnikov ali skupine izpostavljenosti, mora:

(a) dokazati, da ima model dobro napovedno moč in da kapitalska zahteva zaradi njegove uporabe ni izkrivljena. Vhodne spremenljivke predstavljajo razumno in učinkovito osnovo za napovedovanja. Model je v čim večji meri nepristranski;

(b) vzpostaviti proces za vrednotenje vhodnih podatkov v model, ki vključuje oceno natančnosti, popolnosti in primernosti podatkov;

(c) dokazati, da so uporabljeni podatki za izgradnjo modela reprezentativni za populacijo dejanskih dolžnikov ali izpostavljenosti banke;

(d) vzpostaviti redni ciklus preverjanja veljavnosti modela, ki vključuje spremljanje delovanja in stabilnosti modela, pregled specifikacij modela in testiranje pridobljenih rezultatov modela glede na dejanske izide;

(e) dopolnjevati statistični model s človeško presojo in človeškim nadzorom in tako pregledovati razvrstitve na podlagi modela ter zagotavljati pravilno uporabo modelov. Cilj postopkov preverjanja je ugotavljanje in omejevanje napak, povezanih s šibkostmi modela. Človeška presoja mora upoštevati vse pomembne informacije, ki jih model ne obravnava. Banka mora dokumentirati, kako naj bodo človeška presoja in rezultati modela medsebojno povezani.

(2) Banka, ki uporablja zunanji model ali dele zunanjega modela za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, mora poleg zahtev iz prvega odstavka tega člena izpolnjevati še naslednje zahteve:

(a) uporabniki morajo biti ustrezno izobraženi za uporabo modela,

(b) na razpolago morajo biti notranji inštruktorji,

(c) pripravljen mora biti načrt za zagotovitev potrditve primernosti zunanjega modela,

(d) zagotovljen mora biti nadaljnji razvoj modela v prihodnosti, če je potrebno,

(e) zagotovljena mora biti možnost ocene delovanja modela in po potrebi prilagoditve tudi, kadar zunanji prodajalec preneha dajati podporo ali v podobnih primerih.

(3) Zunanji model je model ali deli modela, ki jih uporablja banka in ki jih je razvila neodvisna zunanja tretja stranka, ki uporablja določene vhodne podatke za razvrščanje izpostavljenosti v določene bonitetne razrede ali skupine ali za ocenjevanje določenih parametrov tveganja.

23. člen

(Dokumentacija bonitetnih sistemov)

(1) Banka mora dokumentirati podrobnosti v zvezi s sestavo in delovanjem svojih bonitetnih sistemov. Dokumentacija dokazuje skladnost z minimalnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB in obravnava vprašanja, kot so razločevanje kategorij izpostavljenosti in/ali poslovnih enot, bonitetna merila, odgovornost strank, ki ocenjujejo dolžnike in izpostavljenosti, pogostost preverjanja razvrstitev in nadzor vodstva nad bonitetnimi sistemi.

(2) Banka mora dokumentirati razloge za izbor kvalitativnih in kvantitativnih meril za razvrščanje v bonitetne razrede ali skupine in analizo, ki ta izbor utemeljuje. Banka mora dokumentirati vse večje spremembe v bonitetnih sistemih. Dokumentirana mora biti tudi organizacija razvrščanja v bonitetne razrede ali skupine, vključno s sistemom notranjih kontrol na tem področju.

(3) Banka mora dokumentirati lastne opredelitve neplačila in izgube, ki se uporabljajo za notranje namene, in dokazati skladnost z opredelitvami iz tega sklepa.

(4) Če banka uporablja statistične modele v bonitetnih sistemih, mora dokumentirati njihove metodologije. Dokumentacija obsega:

(a) natančen opis teorije, predpostavk in/ali matematične in empirične osnove za dodelitev ocen bonitetnim razredom, posameznim dolžnikom, izpostavljenostim ali skupinam in vir(-e) podatkov, ki se uporablja(-jo) za ocenjevanje modela;

(b) opis statističnega procesa (vključno s testom delovanja statističnega modela izven vzorca in izven časa, na/v katerem je bil generiran razvojni vzorec) za potrditev primernosti modela;

(c) opis okoliščin, v katerih ta model ne deluje učinkovito.

(5) Uporaba zunanjega modela, ki vsebuje patentirano tehnologijo, ni opravičilo za izvzetje od obveznosti dokumentiranja ali katere koli druge zahteve za sistem razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine.

24. člen

(Zbiranje in shranjevanje podatkov)

Banka mora zbirati in shranjevati tiste podatke o bonitetnih sistemih, ki jih je dolžna javno razkriti. Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF) za kategorije izpostavljenosti iz točk (a) do (d) 17. člena tega sklepa mora zbirati in shranjevati tudi podatke iz 25. in 26. člena tega sklepa.

25. člen

(Zbiranje in shranjevanje podatkov za namen izračuna dejanskega LGD)

(1) Za namene izračuna izgube, ki je osnova izračuna dejanskega LGD, mora banka zbirati in shranjevati vsaj naslednje podatke o izgubi pri neplačanih izpostavljenostih:

(a) vrednost izpostavljenosti ob nastanku neplačila,

(b) poplačila, vključno s prihodki iz naslova prodaje neplačanih izpostavljenosti,

(c) stroške razreševanja izpostavljenosti, vključujoč pomembne neposredne in posredne stroške povezane s procesom razreševanja,

(d) datume in zneske različnih prejetih denarnih tokov (časovna spremljava procesa poplačila),

(e) diskontne stopnje, uporabljene pri diskontiranju denarnih tokov na trenutek nastanka neplačila.

(2) Za namene točke (c) prvega odstavka tega člena mora banka:

(a) evidentirati stroške razreševalnega procesa (stroški delovanja enote za izterjavo problematičnih kreditov),

(b) evidentirati stroške zunanjih storitev,

(c) evidentirati ustrezen odstotek ostalih stalnih stroškov,

(d) evidentirati pomembne stroške, ki jih je upoštevala pri izračunu izgube, in evidentirati nepomembne stroške, ki jih pri izračunu izgube ni upoštevala,

(e) dokazati, da je proces porazdelitve stroškov primeren.

(3) Za namene točke (e) prvega odstavka tega člena mora banka upoštevati:

(a) diskontno stopnjo, ki ni nižja od netvegane obrestne mere,

(b) če pri diskontiranju denarnih tokov na trenutek nastanka neplačila uporablja diskontno stopnjo, ki je enaka obrestni meri iz točke (a) tega odstavka, mora morebitna preostala tveganja vključiti v izračunu izgube drugje,

(c) proces, v katerem določi ustrezno diskontno stopnjo, mora biti enak za vse istovrstne izpostavljenosti,

(d) uporabo primerne diskontne stopnje.

26. člen

(Zbiranje in shranjevanje podatkov za namen izračuna dejanskega CF)

Za namene izračuna dejanskega CF mora banka zbirati in shranjevati vsaj naslednje podatke o neplačanih izpostavljenostih:

(a) neizkoriščen znesek prevzete finančne obveznosti ob neplačilu,

(b) neizkoriščen znesek prevzete finančne obveznosti v relevantni časovni točki pred nastankom neplačila, ki ustreza izbrani metodi za ocenjevanje CF,

(c) dejavnike, ki omogočajo smiselno združevanje neplačanih izpostavljenosti.

27. člen

(Testi izjemnih situacij)

(1) Banka mora vzpostaviti zanesljive procese za testiranje izjemnih situacij. Ti testi izjemnih situacij se uporabljajo pri presoji ustreznosti njene kapitalske zahteve za kreditno tveganje. Testiranje izjemnih situacij vključuje ugotavljanje morebitnih dogodkov ali prihodnjih sprememb v gospodarskih razmerah, ki bi lahko neugodno vplivale na izpostavljenosti banke, in presojo zmožnosti banke, da vzdrži take spremembe.

(2) Banka mora redno opravljati teste izjemnih situacij za kreditno tveganje, s katerimi presoja učinke nekaterih posebnih okoliščin na svojo skupno kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje. Uporabljen test, ki ga izbere banka, je predmet nadzorniškega pregleda. Uporabljen test mora biti smiseln in zmerno konzervativen, obravnavati pa mora vsaj učinek scenarijev blage recesije. Banka mora presoditi prehod med svojimi bonitetnimi razredi v razmerah, ki jih obravnava test izjemnih situacij. Struktura izpostavljenosti, zajeta v testih izjemnih situacij, mora vsebovati veliko večino celotne izpostavljenosti banke.

(3) Banka, ki izračunava tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti v skladu z drugim odstavkom 51. člena in petim odstavkom 52. člena tega sklepa, mora kot del svojega testa izjemnih situacij upoštevati tudi učinek poslabšanja kreditne kvalitete dajalcev zavarovanj, še posebno pa učinek poslabšanja kreditne kvalitete tistih dajalcev zavarovanj, ki ne izpolnjujejo meril primernosti, določenih v 31. členu sklepa o kreditnih zavarovanjih.

4.2.2. *Skupne minimalne zahteve za količinsko opredelitev parametrov tveganja*

4.2.2.1. Opredelitev neplačila

28. člen

(Splošno)

(1) Šteje se, da neplačilo posameznega dolžnika nastopi, ko se zgodi en ali oba od naslednjih dogodkov:

(a) banka meni, da obstaja majhna verjetnost, da bo dolžnik poravnal svoje kreditne obveznosti do banke, njene nadrejene družbe ali katere koli njej podrejene družbe v celoti, ne da bi bilo za poplačilo treba uporabiti ukrepe, kakor je unovčenje zavarovanja (če obstaja);

(b) dolžnik več kakor 90 dni zamuja s plačilom katere koli pomembne kreditne obveznosti do banke, njene nadrejene družbe ali katere koli njej podrejene družbe.

(2) Dnevi zamude začnejo teči, ko dolžnik svojih obveznosti ne poravna v pogodbeno dogovorjenih rokih oziroma prekorači odobrene okvirne kredite in je zadevni znesek v zamudi pomemben.

(3) Dnevi zamude za kreditne kartice začnejo teči od dne, ko bi obveznosti morale biti poravnane s strani dolžnika.

29. člen

(Majhna verjetnost plačila)

(1) Dogodki, ki nakazujejo majhno verjetnost plačila iz točke (a) prvega odstavka 28. člena tega sklepa, so:

(a) banka obravnava izpostavljenost kot nedonosno;

(b) banka izvede oslabitve, ki so posledica zaznave občutnega poslabšanja kreditne kvalitete dolžnika in/ali izpostavljenosti;

(c) banka proda izpostavljenost in ob tem utrpi pomembno ekonomsko izgubo;

(d) banka odobri prestrukturiranje problematične izpostavljenosti, kadar je verjetno, da se bodo učinki pomembne opustitve ali odloga plačila glavnice, obresti ali (če je primerno) opravnin pokazali v zmanjšani finančni obveznosti dolžnika. To v primeru izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ocenjenih na podlagi pristopa PD/LGD, vključuje tudi prestrukturiranje samega problematičnega lastniškega instrumenta;

(e) banka vloži predlog za stečajni postopek zoper dolžnika ali podoben predlog v zvezi z dolžnikovo kreditno obveznostjo do banke, njene nadrejene družbe ali katere koli njej podrejene družbe;

(f) dolžnik ali tretja oseba uvede stečajni ali podoben insolvenčni postopek nad dolžnikom, ki lahko vodi k zmanjšanju ali odložitvi plačila obveznosti banki, njeni nadrejeni družbi ali katere koli njej podrejeni družbi.

(2) Banka mora sprejeti in dokumentirati ustrezne politike, ki opredeljujejo dogodke iz prvega odstavka tega člena, predvsem pa:

(a) "nedonosnost" iz točke (a) prvega odstavka tega člena,

(b) "občutno poslabšanje kreditne kvalitete dolžnika in/ali izpostavljenosti" iz točke (b) prvega odstavka tega člena,

(c) "pomembno ekonomsko izgubo" iz točke (c) prvega odstavka tega člena,

(d) "pomembno opustitev" iz točke (d) prvega odstavka tega člena.

(3) Banka mora pri opredelitvi neplačila po točki (a) prvega odstavka 28. člena tega sklepa upoštevati najmanj dogodke, ki so opredeljeni v prvem odstavku tega člena.

(4) Banka lahko poleg dogodkov iz prvega odstavka tega člena opredeli še dodatne dogodke, ki nakazujejo majhno verjetnost plačila. Banka mora dokazati, da so dodatni dogodki relevantni in da odražajo njeno kreditno prakso. Banka mora dokumentirati te dodatne dogodke in razloge za njihovo vključitev v opredelitev neplačila.

(5) Opredelitev neplačila, ki jo uporablja banka za ocene parametrov tveganja, mora biti enaka ne glede na parameter tveganja, ki se ocenjuje (PD, LGD, CF ali EL).

30. člen

(Pomembna kreditna obveznost v zamudi)

Za namene opredelitve neplačila iz točke (b) prvega odstavka 28. člena tega sklepa je pomembna kreditna obveznost, opredeljena v prvem odstavku 46. člena ter drugem in tretjem odstavku 95. člena tega sklepa.

31. člen

(Ostale zahteve)

(1) Banka, ki uporablja zunanje podatke, ki niso sami po sebi skladni z opredelitvijo neplačila, mora izvesti ustrezne prilagoditve, da bi dosegla približno enakovrednost z opredelitvijo neplačila.

(2) Če banka meni, da pri določeni izpostavljenosti ali dolžniku ne obstajajo več okoliščine iz točk (a) in (b) prvega odstavka 28. člena tega sklepa, to izpostavljenost ali dolžnika preneha obravnavati kot neplačano. Če naknadno nastopijo razmere, ki ustrezajo opredelitvi neplačila, se šteje, da je ponovno nastopilo neplačilo.

(3) Banka mora opraviti analizo dolžnikov in/ali izpostavljenosti, pri katerih je nastopil dogodek neplačila iz 28. in 29. člena tega sklepa. Analiza vsebuje izračun razmerja med dolžniki in/ali izpostavljenostmi, ki jih je banka v skladu z drugim odstavkom tega člena prenehala obravnavati kot neplačnike oziroma neplačane izpostavljenosti, ter dolžniki in/ali izpostavljenostmi, ki so bili kadar koli obravnavani kot neplačniki oziroma neplačane izpostavljenosti.

(4) Banka mora imeti jasne in dokumentirane politike za določitev dolžnikov in/ali izpostavljenosti, ki jih v skladu z drugim odstavkom tega člena preneha obravnavati kot neplačnike oziroma neplačane izpostavljenosti.

4.2.2.2. Ocenjevanje parametrov tveganja

32. člen

(Splošno)

(1) Pri izdelavi lastnih ocen mora banka za parametre tveganja PD, LGD, CF in EL upoštevati vse pomembne podatke, informacije in metode. Ocene morajo biti izdelane na podlagi preteklih izkušenj in empiričnih dokazov in ne smejo temeljiti izključno na presoji. Ocene morajo biti utemeljene in intuitivne ter temeljiti na vseh pomembnih dejavnikih, ki vplivajo na parametre tveganja. Manj podatkov kot ima banka, bolj konzervativna mora biti v svojih ocenah.

(2) Banka mora biti sposobna razčleniti svoje izgube po stopnji neplačila, dejanskem LGD, dejanskem CF ali po stopnji izgube, če se uporabljajo ocene EL. Banka mora biti sposobna opredeliti vse pomembne dejavnike, ki vplivajo na posamezne parametre tveganja, navedene v prejšnjem stavku. Banka mora dokazati, da so njene ocene reprezentativne za dolgoročne izkušnje.

(3) Pri izdelavi ocen parametrov tveganja mora banka upoštevati vse spremembe kreditne prakse ali procesa izterjevanja v obdobjih opazovanja podatkov, ki so zahtevana za izdelavo ocen parametrov tveganja. Banka mora pri izdelavi ocen upoštevati posledice tehničnega napredka in novih podatkov ter drugih informacij, ko so te na razpolago. Banka mora pregledati svoje ocene, kadar se pojavijo nove informacije, vendar pa vsaj enkrat letno.

(4) Populacija izpostavljenosti, zastopana v podatkih, uporabljenih za ocenjevanje, kreditna praksa, ki se je uporabljala ob nastanku podatkov, in druge pomembne značilnosti morajo biti primerljive s tistimi, ki jih imajo izpostavljenosti in kreditna praksa banke v času izdelave ocen parametrov tveganja. Banka mora tudi dokazati, da so ekonomske in tržne razmere, v katerih so nastali podatki, pomembne za sedanje in bodoče razmere. Število izpostavljenosti v vzorcu in obdobje, ki ga pokrivajo podatki, ki se uporabljajo za količinsko opredelitev parametrov tveganja, morajo zadostovati, da banki zagotovijo zaupanje v natančnost in trdnost njenih ocen.

(5) Banka mora biti pri izdelavi ocen parametrov tveganja konzervativna sorazmerno s pričakovanim obsegom napak pri ocenjevanju. Če so metodologije in podatki manj zadovoljivi in je pričakovani obseg napak večji, mora biti tudi konzervativnost večja.

(6) Če banka za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje uporablja ocene parametrov tveganja, ki so različne od ocen, ki jih uporablja za notranje namene, mora to dokumentirati in utemeljiti.

(7) Če lahko banka podatke, ki so bili zbrani pred datumom začetka izvajanja tega sklepa, ustrezno prilagodi tako, da se doseže splošna enakovrednost z opredelitvami neplačila ali izgube iz tega sklepa, lahko v tem sklepu zahtevane standarde za podatke uporablja z določeno prožnostjo.

(8) Če banka uporablja skupne podatke, zbrane od več bank, mora dokazati, da:

(a) so bonitetni sistemi in merila razvrščanja v bonitetne razrede ali skupine drugih bank podobni njenim lastnim,

(b) so skupni podatki, zbrani od več bank, reprezentativni za strukturo izpostavljenosti, za katero se uporabljajo skupni podatki,

(c) dosledno in dalj časa uporablja skupne podatke, zbrane od več bank, pri izdelavi ocen parametrov tveganja.

(9) Čeprav banka uporablja skupne podatke, zbrane od več bank, je odgovorna za integriteto svojih bonitetnih sistemov. Banka mora znati dokazati, da ima dovolj lastnega znanja o svojih bonitetnih sistemih, vključno z učinkovito zmožnostjo nadzora in revizije.

33. člen

(Zahteve za lastne ocene LGD)

(1) Banka mora oceniti LGD po bonitetnih razredih ali skupinah na podlagi povprečnih dejanskih LGD po bonitetnih

razredih ali skupinah z uporabo vseh ugotovljenih neplačil v okviru podatkovnih virov (z neplačili tehtano povprečje).

(2) Banka mora uporabljati ocene LGD, ki so primerne za obdobje gospodarske recesije, če so bolj konzervativne od dolgoročnega povprečja. Bonitetni sistemi morajo zagotavljati konstantne dejanske LGD glede na bonitetni razred ali skupino. Banka mora sprejeti prilagoditve svojih ocen LGD po bonitetnih razredih ali skupinah, da bi tako omejila vpliv gospodarske recesije na kapital.

(3) Ocenjeni LGD, ki ga banka uporablja pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti, ne sme biti nižji od nič.

(4) Če ocene LGD upoštevajo učinke zavarovanj s premoženjem, mora banka oblikovati notranje zahteve za upravljanje z zavarovanji, za pravno gotovost in za upravljanje s tveganji, ki so okvirno skladne z zahtevami iz drugega poglavja sklepa o kreditnih zavarovanjih, ki se nanaša na primerne oblike kreditnih zavarovanj.

(5) Če banka priznava učinke zavarovanj s premoženjem že pri določanju vrednosti izpostavljenosti za kreditno tveganje nasprotne stranke v skladu s pododdelkom 5.3.4 ali 5.3.5 sklepa o tržnih tveganjih, se pričakovani zneski, ki bi se lahko iztržili iz takega zavarovanja s premoženjem, ne smejo upoštevati v ocenah LGD.

(6) Banka mora pri oceni LGD ugotavljati obseg medsebojne odvisnosti med tveganjem dolžnika in tveganjem zavarovanja s premoženjem ali dajalca zavarovanja s premoženjem. Primeri, pri katerih je stopnja medsebojne odvisnosti visoka, se morajo obravnavati konzervativno.

(7) Banka mora pri oceni LGD ugotavljati valutne neusklajenosti med osnovno izpostavljenostjo in zavarovanjem s premoženjem in jo obravnavati na konzervativno.

(8) Če ocene LGD upoštevajo učinke zavarovanj s premoženjem, te ocene ne smejo temeljiti izključno na ocenjeni tržni vrednosti zavarovanja s premoženjem. Ocene LGD morajo upoštevati možnost, da banka ne bo sposobna hitro unovčiti zavarovanja s premoženjem.

(9) Za neplačane izpostavljenosti mora banka uporabiti vsoto svojih najboljših ocen EL za vsako izpostavljenost glede na trenutne gospodarske razmere in druge okoliščine in mogočih dodatnih nepričakovanih izgub v obdobju razreševanja teh izpostavljenosti.

(10) Če banka neplačane zamudne obresti prizna v izkazu poslovnega izida banke, se te prištejejo k meritvi izpostavljenosti in izgube.

34. člen

(Zahteve za lastne ocene CF)

(1) Banka mora oceniti CF po skupinah na podlagi povprečnih dejanskih CF po skupinah z uporabo vseh ugotovljenih neplačil v okviru podatkovnih virov (z neplačili tehtano povprečje).

(2) Banka mora uporabljati ocene CF, ki so primerne za obdobje gospodarske recesije, če so bolj konzervativne od dolgoročnega povprečja. Bonitetni sistemi morajo zagotavljati konstantne dejanske CF glede na skupino. Banka mora sprejeti prilagoditve svojih ocen CF po skupinah, da bi tako omejila vpliv gospodarske recesije na kapital.

(3) Ocena CF mora odražati možnost dodatnega povečanja izpostavljenosti s strani dolžnika do trenutka nastanka neplačila ali po njem.

(4) Ocena CF mora vključevati več konzervativnosti, če je mogoče utemeljeno pričakovati večjo pozitivno korelacijo med pogostostjo neplačil in velikostjo ocene CF.

(5) Pri izdelavi ocene CF mora banka obravnavati specifične politike in strategije, sprejete za spremljavo izpostavljenosti. Banka mora pri izdelavi ocen CF upoštevati tudi zmožnost in pripravljenost preprečiti nadaljnje povečanje izpostavljenosti v okoliščinah, ki ne predstavljajo neplačila.

(6) Banka mora vzpostaviti primerne sisteme in postopke za spremljanje zneskov odobrenih sredstev, tekočega stanja iz naslova kreditnih linij ter sprememb stanja glede na dolžnika in na bonitetni razred. Banka mora biti sposobna spremljati stanja na dnevni osnovi.

(7) Če banka uporablja različne ocene CF za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in za notranje namene, jih mora dokumentirati in dokazati razumnost takih ocen.

(8) Ocenjeni CF, ki ga banka uporablja pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti, ne sme biti nižji od nič.

35. člen

(Zahteve za presojo učinka osebnih jamstev in primernih dajalcev osebnih jamstev)

(1) Zahteve iz tega člena se nanašajo na izpostavljenosti v kategorijah izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, do institucij, do podjetij, kjer se uporabljajo lastne ocene LGD (in CF) ter iz naslova bančništva na drobno. Zahteve iz tega člena, 36. in 99. člena tega sklepa se ne uporabljajo za osebna jamstva, ki jih zagotavljajo enote centralne ravni držav in centralnih bank ter institucij, če banka izpostavljenosti do teh oseb trajno izvzame iz pristopa IRB. V tem primeru se uporabljajo pravila iz sklepa o kreditnih zavarovanjih.

(2) Banka mora vzpostaviti jasna merila za priznavanje primernih dajalcev osebnih jamstev, katerih učinki se upoštevajo pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

(3) Za priznane dajalce osebnega jamstva se morajo uporabljati enaka pravila za razvrščanje v bonitetne razrede ali skupine kakor za dolžnike, kot je navedeno v 21., 43., 44., 60., 92. in 93. členu tega sklepa.

(4) Osebno jamstvo mora biti evidentirano pisno, za dajalca je nepreklicno in velja, dokler obveznost do banke ni v celoti izpolnjena. Osebno jamstvo mora biti prisilno izvršljivo v pravnem redu države, kjer ima dajalec osebnega jamstva premoženje, ki se lahko uporabi za poplačilo izpostavljenosti. Banka mora pri razvrstitvi izpostavljenosti, zavarovanih z osebnim jamstvom, v bonitetne razrede ali skupine upoštevati morebitna poslabšanja kvalitete dajalca osebnega jamstva.

(5) Banka mora vzpostaviti jasna merila za prilagoditev bonitetnih razredov, skupin ali ocen LGD. V primeru izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno in primernih odkupljenih denarnih terjatev pa jasna merila za prilagoditev procesov za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, ki odražajo učinke osebnih jamstev na izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti. Ta merila morajo ustrezati minimalnim zahtevam iz 21., 43., 44., 60., 92. in 93. člena tega sklepa.

(6) Merila morajo biti utemeljena in intuitivna. Vključevati morajo zmožnost in pripravljenost dajalca osebnega jamstva, da izvrši plačilo po osebnem jamstvu, predvideni časovni okvir plačil dajalca osebnega jamstva, stopnjo korelacije med dolžnikom in dajalcem osebnega jamstva ter obseg tveganja, ki ni pokrit z osebnim jamstvom.

36. člen

(Zahteve za presojo učinka kreditnih izvedenih finančnih instrumentov)

(1) Zahteve iz tega člena se nanašajo na izpostavljenosti v kategorijah izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, do institucij in do podjetij, kjer se uporabljajo lastne ocene LGD (in CF), in iz naslova bančništva na drobno.

(2) Minimalne zahteve za osebna jamstva, določena v 35. členu tega sklepa, se morajo uporabljati tudi za kreditne izvedene finančne instrumente, ki varujejo eno samo izpostavljenost (*single name*). Glede neusklajenosti med osnovno obveznostjo in referenčno obveznostjo kreditnega izvedenega finančnega instrumenta ali obveznostjo, ki se uporablja za določanje, ali je nastopil kreditni dogodek, se morajo uporabljati zahteve iz 41. člena sklepa o kreditnih zavarovanjih. V primeru

izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno in primernih odkupljenih denarnih terjatev se pravila iz tega odstavka uporabljajo za proces razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine.

(3) Merila morajo obravnavati strukturo izplačil kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in konzervativno presojati vpliv, ki jo ima na stopnjo in čas poplačil. Banka mora obravnavati obseg preostalega tveganja.

(4) Kreditni dogodek, na katerega se nanaša drugi odstavek tega člena, je zakonsko določen ali pogodbeno dogovorjen dogodek, ob nastopu katerega lahko banka začne postopek unovčitve kreditnega zavarovanja.

4.2.3. *Skupne minimalne zahteve za potrditev primernosti bonitetnih sistemov*

37. člen

(Splošno)

(1) Banka mora vzpostaviti zanesljive sisteme za potrditev primernosti glede točnosti in skladnosti bonitetnih sistemov. Banka mora zagotoviti, da ji njen notranji proces potrditve primernosti omogoča dosledno in smiselno presojo delovanja bonitetnih sistemov.

(2) Banka mora redno primerjati stopnje neplačil z ocenjenimi PD za vsak bonitetni razred. V primerih, ko je stopnja neplačila izven pričakovanega obsega za navedeni bonitetni razred, mora banka posebej analizirati razloge za odstopanje. Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), mora opraviti podobne analize za navedene ocene. Pri takih primerjavah se morajo uporabljati pretekli podatki, ki pokrivajo čim daljše obdobje. Banka mora dokumentirati metode in podatke, uporabljene v takih primerjavah. Analiza in dokumentacija se morata ažurirati vsaj enkrat letno.

(3) Banka mora uporabljati tudi druga orodja za količinsko potrditev primernosti parametrov tveganja, vključno s primerjavami z ustreznimi zunanjimi viri podatkov. Analiza mora temeljiti na podatkih, ki so reprezentativni za strukturo izpostavljenosti banke, so redno ažurirani in obsegajo ustrezno obdobje opazovanja. Presoje delovanja bonitetnih sistemov banke morajo temeljiti na čim daljšem obdobju.

(4) Uporabljene metode in podatki za količinsko potrditev primernosti parametrov tveganja morajo biti vseskozi dosledni. Spremembe metod ocenjevanja in potrditev primernosti parametrov tveganja ter podatkov (uporabljeni viri podatkov in obravnavana obdobja) morajo biti dokumentirani.

(5) Banka mora vzpostaviti zanesljive notranje standarde za primere, ko odstopanja stopenj neplačil, dejanskih LGD, dejanskih CF in stopenj izgub, če se uporabljajo ocene EL, postanejo dovolj pomembna, da spodbijajo veljavnost ocen. Ti standardi morajo upoštevati ekonomske cikle in podobne sistematične spremembe pri dejanskih neplačilih. Če so dejanske vrednosti še naprej višje od pričakovanih, mora banka popraviti oceno navzgor, da odrazi dejansko stanje neplačil in izgub.

4.2.4. *Skupne minimalne zahteve za korporacijsko upravljanje in nadzor*

38. člen

(Korporacijsko upravljanje)

(1) Uprava banke ali drug organ, ki ga imenuje uprava in višje vodstvo, mora potrditi vse pomembne vidike bonitetnih sistemov in procesov ocenjevanja parametrov tveganja. Osebe iz prvega stavka tega člena morajo razpolagati s splošnim znanjem o delovanju bonitetnih sistemov banke ter podrobnim razumevanjem izdelanih poročil o njihovem delovanju.

(2) Višje vodstvo mora obveščati upravo ali drug organ, ki ga imenuje uprava o vsaki spremembi ali odstopanju od uveljavljene prakse, ki bo pomembno vplivala na delovanje bonitetnih sistemov banke.

(3) Višje vodstvo mora razumeti zgradbo in delovanje bonitetnih sistemov. Višje vodstvo je odgovorno za pravilno delovanje bonitetnih sistemov. Enote za nadzor kreditnega tveganja morajo redno obveščati višje vodstvo o delovanju bonitetnih sistemov, o področjih, na katerih so potrebne izboljšave, in o izboljšavah glede na predhodno ugotovljene pomanjkljivosti.

(4) Analiza kreditnega tveganja, ugotovljenega po pristopu IRB, mora biti pomemben sestavni del poročila osebam iz prvega odstavka tega člena. Ta analiza mora vsebovati vsaj profil tveganosti po bonitetnih razredih, prehode med bonitetnimi razredi, oceno ustreznih parametrov za bonitetni razred in primerjavo stopenj neplačil, dejanskih LGD ter dejanskih CF s pričakovanji in rezultati testa izjemnih situacij. Pogostost poročanja je odvisna od pomembnosti in vrste informacij ter od ravni prejemnika.

39. člen

(Nadzor kreditnega tveganja)

(1) Enota za nadzor kreditnega tveganja mora biti neodvisna od osebja in enot, pristojnih za odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti, in mora poročati neposredno upravi in višjemu vodstvu. Enota mora biti odgovorna za oblikovanje ali izbiro, uvedbo, pregled in pravilnost delovanja bonitetnih sistemov. Enota mora redno pripravljati in analizirati poročila o rezultatih bonitetnih sistemov.

(2) Pristojnosti enote za nadzor kreditnega tveganja so:

(a) testiranje in spremljanje bonitetnih razredov in skupin,

(b) izdelovanje in analiza poročil o bonitetnih sistemih,

(c) izvajanje postopkov za preverjanje, ali so opredelitve bonitetnih razredov in skupin uporabljene dosledno v vseh oddelkih in na vseh geografskih lokacijah,

(d) preverjanje in dokumentiranje vseh sprememb bonitetnih sistemov, vključno z razlogi za spremembe,

(e) pregledovanje bonitetnih meril z namenom ugotavljanja, ali še vedno ohranjajo sposobnost predvidevanja tveganj. Spremembe bonitetnih sistemov morajo biti dokumentirane in shranjene,

(f) aktivno sodelovanje pri oblikovanju ali izbiranju, uvedbi in potrditvi primernosti modelov, ki se uporabljajo v bonitetnih sistemih,

(g) spremljanje in pregled modelov, ki se uporabljajo v bonitetnih sistemih,

(h) nenehno pregledovanje in dograjevanje modelov, ki se uporabljajo v bonitetnih sistemih.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko banka, ki uporablja skupne podatke, zbrane od več bank v skladu z osmim in devetim odstavkom 32. člena tega sklepa, prenese na zunanje izvajalce izvajanje naslednjih nalog:

(a) pridobivanje informacij, pomembnih za testiranje in spremljanje bonitetnih razredov in skupin,

(b) izdelovanje in analizo poročil o bonitetnih sistemih banke,

(c) pridobivanje podatkov v zvezi s pregledovanjem bonitetnih meril z namenom ugotavljanja, ali še vedno ohranjajo sposobnost predvidevanja tveganj,

(d) dokumentiranje sprememb bonitetnih sistemov,

(e) pridobivanje informacij v zvezi z nenehnim pregledovanjem in dograjevanjem modelov, ki se uporabljajo v bonitetnih sistemih.

(4) Banka, ki ravna v skladu s tretjim odstavkom tega člena, mora zagotoviti, da ima Banka Slovenije dostop do vseh pomembnih informacij od zunanjih izvajalcev, ki so potrebne za preverjanje skladnosti z minimalnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB, in da lahko opravlja preglede na kraju samem v istem obsegu kakor znotraj banke.

40. člen

(Notranje revidiranje)

Služba notranje revizije, druga primerljiva neodvisna služba banke ali neodvisna zunanja revizijska družba mora vsaj enkrat letno pregledati bonitetne sisteme banke in njene

dejavnosti s poudarkom na kreditnih dejavnostih in ocenjevanju parametrov tveganja PD, LGD, CF in EL. Pregled mora vključevati izpolnjevanje vseh veljavnih minimalnih zahtev za uporabo pristopa IRB.

5. KATEGORIJE IZPOSTAVLJENOSTI DO ENOT CENTRALNE RAVNI DRŽAV IN CENTRALNIH BANK, DO INSTITUCIJ IN DO PODJETIJ TER DODATNE MINIMALNE ZAHTEVE ZA UPORABO PRISTOPA IRB

5.1. **Opredelitev kategorij izpostavljenosti**

41. člen

(Splošno)

(1) V kategorijo izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank se vključujejo:

(a) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav,

(b) izpostavljenosti do enot regionalne ravni držav, lokalne ravni držav ali oseb javnega sektorja, ki se v standardiziranem pristopu obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav,

(c) izpostavljenosti do centralnih bank,

(d) izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank in mednarodnih organizacij, za katere se v standardiziranem pristopu uporablja utež tveganja 0%.

(2) V kategorijo izpostavljenosti do institucij se vključujejo:

(a) izpostavljenosti do institucij,

(b) izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav, ki se v standardiziranem pristopu ne obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav,

(c) izpostavljenosti do oseb javnega sektorja, ki se v standardiziranem pristopu obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij,

(d) izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank, za katere se v standardiziranem pristopu ne uporablja utež tveganja 0%,

(e) izpostavljenosti do investicijskih podjetij iz primernih tretjih držav in izpostavljenosti do priznanih borz ter klirinških družb iz Priloge II sklepa o tržnih tveganjih.

(3) V kategorijo izpostavljenosti do podjetij se vključujejo:

(a) izpostavljenosti do pravnih oseb, ki ustrezajo merilom za velike družbe iz petega odstavka 55. člena ZGD-1,

(b) izpostavljenosti do pravnih oseb, ki ne ustrezajo merilom za velike družbe iz petega odstavka 55. člena ZGD-1, če skupna izpostavljenost do take pravne osebe presega 1 milijon evrov, ali če izpostavljenost ne izpolnjuje meril iz točk (b) ali (c) ali (d) prvega odstavka 89. člena tega sklepa,

(c) vsaka izpostavljenost, ki je ni mogoče razvrstiti v kategorijo izpostavljenosti iz točk (a), (b) in (d) do (f) prvega odstavka 17. člena tega sklepa in točk (a) in (b) tega odstavka.

(4) Ne glede na točko (b) tretjega odstavka tega člena lahko banka izpostavljenosti do samostojnih podjetnikov posameznikov obravnava kot izpostavljenosti do pravnih oseb, ki ne ustrezajo merilom za velike družbe iz petega odstavka 55. člena ZGD-1.

5.2. **Dodatne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, specifične za kategorije izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, do institucij in do podjetij**

5.2.1. *Dodatne minimalne zahteve za bonitetne sisteme*

42. člen

(Struktura bonitetnih sistemov)

(1) Bonitetni sistemi morajo upoštevati značilnosti tveganja dolžnikov in izpostavljenosti.

(2) Bonitetni sistemi morajo vsebovati bonitetno lestvico dolžnikov, ki količinsko opredeljuje izključno tveganje neplačila dolžnika (PD). Bonitetna lestvica dolžnikov ima najmanj 7 bonitetnih razredov za plačnike in najmanj enega za neplačnike.

(3) "Bonitetni razred dolžnikov" pomeni kategorijo tveganja v okviru bonitetne lestvice dolžnikov v bonitetnem sistemu, v katero se razvrstijo dolžniki na podlagi posebnih in jasnih bonitetnih meril, iz katerih so izpeljane ocene PD. Banka mora dokumentirati odnos med bonitetnimi razredi dolžnikov glede na oceno PD, ki jo vsebuje vsak razred, in merili, ki se uporabljajo za določanje navedene ocene PD.

(4) Banka, ki ima svoje izpostavljenosti osredotočene na določen segment trga in na določen razpon ocen PD, mora imeti dovolj bonitetnih razredov dolžnikov v tem razponu PD, da se lahko izogne pretiranim koncentracijam dolžnikov v posameznem bonitetnem razredu. Znatne koncentracije v okviru posameznega bonitetnega razreda mora podpreti s prepričljivimi empiričnimi dokazi, da bonitetni razred dolžnikov, v katerem je prišlo do koncentracije, obsega ustrezno ozek razpon ocen PD in da ocena PD za vsakega izmed dolžnikov v tem bonitetnem razredu spada v navedeni razpon.

(5) Bonitetni sistem banke, ki uporablja lastne ocene LGD, mora vsebovati ločeno bonitetno lestvico izpostavljenosti, ki izkazuje izključno na LGD vezane značilnosti izpostavljenosti.

(6) "Bonitetni razred izpostavljenosti" pomeni kategorijo tveganja v okviru bonitetne lestvice izpostavljenosti v bonitetnem sistemu, v katero se razvrstijo izpostavljenosti na podlagi posebnih in jasnih bonitetnih meril, iz katerih so izpeljane lastne ocene LGD za te izpostavljenosti. Opredelitev bonitetnega razreda vključuje opis, kako se izpostavljenosti razvrstijo v bonitetni razred, in opis meril, ki se uporabljajo za določanje ocen LGD.

(7) Znatne koncentracije v okviru posameznega bonitetnega razreda izpostavljenosti se podprejo s prepričljivimi empiričnimi dokazi, da bonitetni razred izpostavljenosti obsega ustrezno ozek razpon ocene LGD in da ocena LGD za vsako izmed izpostavljenosti v tem bonitetnem razredu spada v navedeni razpon.

43. člen

(Razvrščanje v bonitetne razrede)

(1) Banka mora vsakega dolžnika razvrstiti v bonitetni razred dolžnikov v okviru procesa odobritve posla.

(2) Banka, ki uporablja lastne ocene LGD, mora v okviru procesa odobritve posla vsako izpostavljenost razvrstiti tudi v bonitetni razred izpostavljenosti.

(3) Banka mora vsaki pravni osebi pripisati svojo oceno PD. Banka lahko pripiše skupno oceno PD samo skupini povezanih pravnih oseb. Banka mora imeti ustrezne politike v zvezi z obravnavo posameznih dolžnikov in skupin povezanih pravnih oseb, pri čemer mora zagotoviti skladnost med dodeljevanjem bonitetnih ocen in opredelitvijo neplačila.

(4) Banka mora posamezne izpostavljenosti do istega dolžnika razvrstiti v isti bonitetni razred dolžnikov, ne glede na morebitne razlike v naravi vsakega posameznega posla. Izjeme, ko se posamezne izpostavljenosti do istega dolžnika lahko razvrstijo v več bonitetnih razredov, so:

(a) deželno transferno tveganje, ki je odvisno od tega, ali so izpostavljenosti denominirane v domači ali tuji valuti,

(b) če se upoštevanje učinkov osebnih jamstev, danih za posamezno izpostavljenost, odraža v prilagojeni razvrstitvi v bonitetni razred dolžnika,

(c) prepoved izmenjave podatkov o strankah zaradi predpisov s področja varstva potrošnikov, bančne tajnosti ali zaradi drugih predpisov.

44. člen

(Celovitost procesa razvrščanja v bonitetne razrede)

(1) Razvrščanja in redne preglede razvrščanja dolžnikov v bonitetne razrede dolžnikov oziroma izpostavljenosti v boni-

tetne razrede izpostavljenosti odobri neodvisna oseba, ki nima neposrednih koristi od odločitev o odobritvi posla.

(2) Banka mora ažurirati razvrstitve vsaj enkrat letno. Zelo tvegani dolžniki in problematične izpostavljenosti se pregledujejo pogosteje. Banka mora opraviti novo razvrstitev, če dobi na razpolago pomembne podatke o dolžniku ali izpostavljenosti.

(3) Banka mora vzpostaviti učinkovit proces za pridobivanje in ažuriranje ustreznih informacij o značilnostih dolžnika, ki vplivajo na PD, in o značilnostih izpostavljenosti, ki vplivajo na LGD (in CF).

45. člen

(Zbiranje in shranjevanje podatkov)

(1) Banka mora zbirati in hraniti:

(a) popolne podatke o preteklih razvrstitvah dolžnikov in priznanih dajalcev osebnih jamstev v bonitetne razrede,

(b) datume razvrščanja dolžnikov v bonitetne razrede,

(c) ključne podatke in metodologije za razvrščanje dolžnikov v bonitetne razrede,

(d) podatke o odgovornih osebah za razvrščanje dolžnikov v bonitetne razrede,

(e) identiteto neplačnikov in neplačanih izpostavljenosti,

(f) datum in okoliščine neplačil,

(g) podatke o ocenjenih PD in stopnjah neplačila, povezanih z bonitetnimi razredi in prehodi med bonitetnimi razredi.

(2) Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), mora poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena zbirati in hraniti podatke o primerjavah dejanskih LGD (in CF) z vrednostmi, navedenimi v prvem in tretjem odstavku 54. člena, 77. člena, prvem odstavku 85. člena oziroma v osmem odstavku 14. člena tega sklepa.

(3) Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), mora poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena zbirati in hraniti tudi:

(a) popolne podatke o preteklih razvrstitvah izpostavljenosti v bonitetne razrede ter ocenah LGD (in CF), povezanih z vsakim bonitetnim razredom,

(b) datume razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede in izdelave ocen LGD (in CF),

(c) ključne podatke in metodologije, uporabljene za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ter za ocenjevanje LGD (in CF),

(d) podatke o osebi, ki je razvrstila izpostavljenost v bonitetni razred in podatke o osebi, ki je zagotovila oceno LGD (in CF),

(e) podatke o ocenjenih in dejanskih LGD (in CF), povezanih z vsako neplačano izpostavljenostjo,

(f) podatke o vrednosti LGD za izpostavljenosti pred vrednotenjem učinkov osebnega jamstva ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in po njem. To velja za tiste banke, ki v ocenah LGD upoštevajo učinke zmanjševanja kreditnega tveganja iz naslova osebnih jamstev ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov,

(g) podatke o sestavnih delih izgube za vsako neplačano izpostavljenost v skladu s 25. členom tega sklepa.

5.2.2. *Dodatne minimalne zahteve za količinsko opredelitev parametrov tveganja*

5.2.2.1. Opredelitev neplačila

46. člen

(Splošno)

(1) Za namen točke (b) prvega odstavka 28. člena tega sklepa se šteje, da je kreditna obveznost v zamudi pomembna, če skupaj z morebitnimi drugimi kreditnimi obveznostmi tega dolžnika v zamudi presega 1000 evrov.

(2) Za izpostavljenosti do oseb iz drugih držav članic se za namene točke (b) prvega odstavka 28. člena tega sklepa lahko uporablja tisto število dni zamude, ki ni višje od števila, ki ga določi pristojni nadzorni organ iz te države članice.

5.2.2.2. Ocenjevanje parametrov tveganja

47. člen

(Zahteve za ocenjevanje PD)

(1) Banka mora ocenjevati PD za vsak bonitetni razred dolžnikov na podlagi dolgoročnih povprečij enoletnih stopenj neplačil.

(2) Banka lahko posamezno tehniko ocenjevanja PD uporablja samo, če je podprta z ustrezno analizo. Banka mora pri ocenjevanju PD na podlagi različnih tehnik upoštevati tudi kvalitativno presojo. Banka mora upoštevati kvalitativno presojo tudi pri prilagajanju tehnik in informacij zaradi njihovih omejitev.

(3) Če banka za ocenjevanje PD uporablja podatke o stopnjah neplačila, mora v svojih analizah dokazati, da njene ocene izpolnjujejo prevzete standarde in upoštevajo morebitne razlike, ki so nastale pri spremembah bonitetnega sistema. Če se prevzeti standardi ali bonitetni sistemi spremenijo, mora biti banka pri oceni PD bolj konzervativna.

(4) Če banka povezuje ali vzporeja svoje notranje bonitetne razrede z lestvico, ki jo uporabljajo ECAI ali podobne organizacije (zunanje organizacije), in dodeli svojim bonitetnim razredom PD, povzete po razredih zunanje organizacije, mora vzporejanje temeljiti na primerjavi notranjih in zunanjih meril za razvrščanje v bonitetne razrede in na primerjavi razvrstitev vsakega skupnega dolžnika v notranje in zunanje bonitetne razrede. Izogibati se je treba pristranskosti in nedoslednosti v postopku vzporejanja ali v osnovnih podatkih. Merila zunanje organizacije, ki so osnova za podatke uporabljene za ocenjevanje PD, morajo biti usmerjena samo v oceno tveganja neplačila in ne smejo odražati značilnosti izpostavljenosti. Proces vzporejanja banke vključuje primerjavo uporabljenih opredelitev neplačila ob upoštevanju 28. do 31. člena tega sklepa. Banka mora dokumentirati podlago za vzporejanje.

(5) Če banka uporablja statistične modele za napovedovanje neplačil, je lahko PD kot enostavno povprečje ocen PD za posamezne dolžnike v določenem bonitetnem razredu. Banka mora pri uporabi modelov za določanje PD izpolnjevati standarde iz 22. člena tega sklepa.

(6) Ne glede na to, ali banka za določanje svojih ocen PD uporablja zunanje, notranje ali skupne podatke, zbrane od več bank, ali pa kombinacijo vseh treh, mora biti obdobje uporabljenega predhodnega opazovanja podatkov dolgo vsaj pet let za vsaj enega od virov podatkov. Če je iz posameznega vira na voljo daljše obdobje opazovanja in so ti podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje. Ta odstavek se uporablja tudi pri pristopu PD/LGD v okviru kategorije izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov. Za banko, ki vlaga zahtevo za uporabo pristopa IRB in hkrati ne vlaga zahteve za uporabo lastnih ocen LGD (in CF), se zahteva glede obdobja opazovanja skrajša s petih na dve leti. Obdobje opazovanja se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let.

48. člen

(Zahteve za lastne ocene LGD glede obdobja opazovanja)

Ko banka začne uporabljati pristop IRB, morajo njene ocene LGD temeljiti na podatkih, za katere je izpolnjeno obdobje predhodnega opazovanja najmanj pet let za vsaj en vir podatkov. To obdobje se z vsakim letom uporabe pristopa IRB poveča za eno leto, dokler ne pokriva najmanj sedmih let. Če je iz posameznega vira na voljo daljše obdobje opazovanja in so podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje.

49. člen

(Zahteve za lastne ocene CF glede obdobja opazovanja)

Ko banka začne uporabljati pristop IRB, morajo njene ocene CF temeljiti na podatkih, za katere je izpolnjeno obdobje predhodnega opazovanja najmanj pet let za vsaj en vir podatkov. To obdobje se z vsakim letom uporabe pristopa IRB poveča za eno leto, dokler ne pokriva najmanj sedmih let. Če

je iz posameznega vira na voljo daljše obdobje opazovanja in so podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje.

5.3. **Izračuni**

5.3.1. *Izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje*

50. člen

(Splošno)

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje za kategorije izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank, do institucij ter do podjetij znaša 8% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

5.3.1.1. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti

51. člen

(Splošno)

(1) Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti = RW * vrednost izpostavljenosti.

(2) Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti za vsako izpostavljenost, ki izpolnjuje zahteve iz 31. in 42. člena sklepa o kreditnih zavarovanjih, se lahko prilagodi v skladu s spodnjo formulo:

Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti = RW * vrednost izpostavljenosti * (0.15 + 160*PDpp)

kjer je

PDpp = PD dajalca zavarovanja

52. člen

(Izračun uteži tveganja (RW))

(1) Ob upoštevanju šestega do osmega odstavka tega člena, 62. in 64. člena tega sklepa se uteži tveganja za izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, do institucij in do podjetij izračunajo v skladu z naslednjimi formulami:

Utež tveganja (RW) =

$$\left(LGD^{*}N[(1-R)^{-0,5}*G(PD)+\left(R/(1-R)\right)^{0,5}*G(0,999)]-PD^{*}LGD\right)*(1-1,5^{*}b)^{-1}*\left(1+(M-2,5)^{*}b\right)*12,5*1,06$$

kjer je

N(x) je kumulativna porazdelitvena funkcija za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (to je verjetnost, da je normalna slučajna spremenljivka s povprečjem nič in varianco ena, manjša ali enaka *x)*.

$$\text{Korelacija } (R)=0,12\times\left(1-EXP(-50^{*}PD)\right)/\left(1-EXP(-50)\right)+0,24^{*}[1-\left(1-EXP(-50^{*}PD)\right)/\left(1-EXP(-50)\right)]$$

G(*z*) je inverzna kumulativna porazdelitvena funkcija za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (to je vrednost *x* tako, da N (x) = *z)*.

$$\text{Faktor zapadlosti } (b)=\left(0,11852-0,05478^{*}\ln(PD)\right)^{2}$$

(2) Če je ocena PD enaka 0%, je utež tveganja (RW) enaka nič.

(3) Če je PD enak 100%, je:

(a) utež tveganja enaka nič za neplačane izpostavljenosti, če banka uporablja vrednosti LGD, določene v prvem in tretjem odstavku 54. člena, 77. členu in prvem odstavku 85. člena tega sklepa;

(b) utež tveganja enaka: Max {0, 12.5 *(LGD-EL_{BE})} za neplačane izpostavljenosti, če banka uporablja lastne ocene LGD.

(4) EL_{BE} iz točke (b) tretjega odstavka tega člena je najboljša ocena EL banke za neplačane izpostavljenosti, kakor je določeno v devetem odstavku 33. člena tega sklepa.

(5) Za izpostavljenosti, ki izpolnjujejo zahteve iz 31. in 42. člena sklepa o kreditnih zavarovanjih, se utež tveganja izračuna v skladu s prvim odstavkom tega člena, ob upoštevanju PD dolžnika in LGD primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja. Faktor zapadlosti (b) se izračuna ob upoštevanju nižjega izmed PD dajalca zavarovanja in PD dolžnika.

(6) Za izpostavljenosti do podjetij, kjer konsolidirani čisti prihodki od prodaje v skupini povezanih pravnih oseb v katero spada tudi obravnavano podjetje, znašajo manj kakor 50 milijonov evrov, lahko banka uporabi korelacijsko formulo za izračun uteži tveganja za izpostavljenosti do vseh podjetij v skupini iz tega odstavka. V tej formuli je S izražen kot konsolidirani čisti prihodki od prodaje v milijonih evrov, s tem da S znaša najmanj 5 milijonov evrov in največ 50 milijonov evrov. Če ima banka izpostavljenost iz naslova skupine odkupljenih denarnih terjatev, se konsolidirani čisti prihodki od prodaje izračunajo kot povprečje čistih prihodkov od prodaje posameznih oseb v tej skupini, tehtanih z obsegom odkupljenih denarnih terjatev od teh posameznih oseb.

$$\text{Korelacija } (R) = 0{,}12 \times \left(1 - EXP(-50^{*}PD)\right) / \left(1 - EXP(-50)\right) + 0{,}24^{*}\left[1 - \left(1 - EXP(-50^{*}PD)\right) / \left(1 - EXP(-50)\right)\right] - 0{,}04^{*}\left(1 - (S-5)/45\right)$$

(7) Banka namesto konsolidiranih čistih prihodkov od prodaje uporabi konsolidirano bilančno vsoto skupine povezanih pravnih oseb, kadar je konsolidirana bilančna vsota pomembnejši kazalec kakor konsolidirani čisti prihodki od prodaje.

(8) Če banka nastopa kot dajalec kreditnega zavarovanja s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom za več izpostavljenosti pod pogojem, da neplačilo *n*-te izmed zavarovanih izpostavljenosti sproži plačilo na podlagi tega instrumenta in da z nastopom tega kreditnega dogodka pogodba iz kreditnega izvedenega finančnega instrumenta preneha veljati ter da ima kreditni izvedeni finančni instrument zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI, se uporabljajo uteži tveganja, predpisane v Sklepu o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o listinjenju). Če kreditni izvedeni finančni instrument nima bonitetne ocene primerne ECAI, se uteži tveganja za izpostavljenosti, ki jih krije kreditni izvedeni finančni instrument, seštejejo, razen za izpostavljenosti *n*-1. Pri tem seštevku vsota EL, pomnoženih z 12,5 in tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti, ne presega nominalnega zneska zavarovanja, ki ga zagotavlja kreditni izvedeni finančni instrument, pomnoženega z 12,5. Izpostavljenosti *n-1*, ki se izključijo iz seštevka, se določijo na podlagi tega, da vključujejo tiste izpostavljenosti, od katerih vsaka povzroča nižji tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti kakor tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti katere koli izpostavljenosti, ki je vključena v seštevek.

53. člen

(Vrednosti PD)

(1) PD za izpostavljenosti iz kategorije izpostavljenosti do podjetij ali do institucij znaša najmanj 0,03%.

(2) PD neplačnikov znaša 100%.

(3) Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), učinke osebnih kreditnih zavarovanj v svojih ocenah PD upošteva v skladu z določbami iz sklepa o kreditnih zavarovanjih.

(4) Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), lahko učinke osebnih kreditnih zavarovanj prizna tako, da oceno PD prilagodi v skladu s četrtim odstavkom 54. člena tega sklepa.

54. člen

(Vrednosti LGD)

(1) Banka mora uporabljati naslednje vrednosti LGD:

(a) 45% za nepodrejene izpostavljenosti brez primernega zavarovanja s premoženjem,

(b) 75% za podrejene izpostavljenosti brez primernega zavarovanja s premoženjem,

(c) 12,5% za krite obveznice, kakor so opredeljene v deseti točki drugega odstavka 2. člena in 45. člena sklepa o standardiziranem pristopu.

(2) "Podrejena izpostavljenost" iz točke (b) prvega odstavka tega člena je izpostavljenost, ki se na podlagi pravnega razmerja med dolžnikom in banko v primeru stečaja poplača šele po poplačilu drugih terjatev do dolžnika.

(3) Banka lahko učinke stvarnih in osebnih kreditnih zavarovanj v LGD upošteva v skladu z določbami iz sklepa o kreditnih zavarovanjih.

(4) Če banka uporablja lastne ocene LGD (in CF), lahko, ne glede na prvi in tretji odstavek tega in 77. člena ter prvi odstavek 85. člena tega sklepa, upošteva učinke osebnih kreditnih zavarovanj tako, da ocene PD in/ali LGD prilagodi v skladu z minimalnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB. Te ocene ne sme prilagoditi tako, da bi bila utež tveganja, izračunana s tako prilagojenim PD ali LGD, nižja od uteži tveganja za primerljive neposredne izpostavljenosti do izdajatelja osebnega jamstva.

(5) Ne glede na prvi, tretji in četrti odstavek tega člena, 77. člena ter prvi odstavek 85. člena tega sklepa mora biti za namen drugega odstavka 51. in petega odstavka 52. člena tega sklepa ocena LGD za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja enaka bodisi oceni LGD za nezavarovano izpostavljenost do dajalca zavarovanja ali oceni LGD za nezavarovano izpostavljenost do dolžnika. Katero od obeh ocen LGD mora banka uporabiti, je odvisno od tega, ali bo poplačilo zavarovane izpostavljenosti v primeru neplačila dolžnika in dajalca osebnega jamstva odvisno od finančnega stanja dolžnika ali od finančnega stanja dajalca osebnega jamstva. To mora biti razvidno iz razpoložljive evidence in pogojev osebnega jamstva.

55. člen

(Vrednost zapadlosti (M))

(1) Banka mora, ob upoštevanju drugega odstavka tega člena in 78. člena tega sklepa, dodeliti izpostavljenostim, ki izhajajo iz poslov začasne prodaje/začasnega odkupa ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, vrednost zapadlosti (v nadaljevanju: M) 0,5 leta, vsem drugim izpostavljenostim pa M 2,5 leta.

(2) Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF) za izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, do institucij ali do podjetij, mora izračunavati M za vsako od teh izpostavljenosti, kakor je navedeno v točki (a) do (c) in (f) tega odstavka in 78. člena tega sklepa ter ob upoštevanju tretjega do petega odstavka tega člena. M v nobenem primeru ni večji od 5 let.

Izračun M je naslednji:

(a) za instrument s postopnim pritokom denarnih sredstev se M izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$M = MAX\left\{1;\ MIN\left\{\sum_t t^* CF_t / \sum_t CF_t,\ 5\right\}\right\}$$

kjer

CF_t pomeni denarne tokove (plačila glavnice, obresti in opravnin), ki jih po pogodbi plačuje dolžnik v obdobju t;

(b) za izvedene finančne instrumente, ki so predmet okvirne pogodbe o pobotu, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti izpostavljenosti, kjer je M vsaj 1 leto. Nominalni znesek vsake izpostavljenosti se uporablja za tehtanje zapadlosti;

(c) za izpostavljenosti, ki nastanejo na podlagi transakcij v celoti ali delno zavarovanih izvedenih finančnih instrumentov (navedenih v poglavju 7 sklepa o tržnih tveganjih) in v celoti ali delno zavarovanih poslov posojanja za povečanje trgovalnega portfelja, ki so predmet okvirne pogodbe o pobotu, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov, kjer je M vsaj 10 dni. Nominalni znesek vsakega posla se uporablja za tehtanje zapadlosti;

(d) za izpostavljenosti, ki so vključene v metodo notranjih modelov, kot je določena v pododdelku 5.3.5 sklepa o tržnih tveganjih, in za katere je najdaljša zapadlost pogodbe, vključene v nize/nabore pobotov večja od enega leta, se izračuna M v skladu z naslednjo formulo:

$$M = MIN\left(\frac{\sum_{k=1}^{tk\le 1\,year} EffectiveEE_k{}^* \Delta t_k{}^* df_k + \sum_{tk>1\,year}^{maturity} EE_k{}^* \Delta t_k{}^* df_k}{\sum_{k=1}^{tk\le 1\,year} EffectiveEE_k{}^* \Delta t_k{}^* df_k};\ 5\right)$$

kjer je:

df_k netvegan diskontni faktor za prihodnje časovno obdobje tk;

preostali simboli so opredeljeni v pododdelku 5.3.5 sklepa o tržnih tveganjih.

Ne glede na prvi odstavek točke (d) drugega pododstavka tega odstavka lahko banka, ki uporablja notranji model za izračun enostranskega popravka vrednotenja zaradi kreditnega tveganja nasprotne stranke, uporablja efektivno kreditno trajanje (*efective credit duration*), ocenjeno s tem modelom, kot vrednost M.

Ob upoštevanju tretjega odstavka tega člena se za nize/nabore pobotov v katerem imajo vse pogodbe originalno zapadlost manj kot eno leto, uporabi formula iz točke (a) drugega odstavka tega člena.

(e) za namene drugega odstavka 51. člena in petega odstavka 52. člena tega sklepa mora biti M efektivna zapadlost kreditnega zavarovanja, vendar mora znašati najmanj 1 leto.

(f) za vse druge instrumente, razen navedenih v tem odstavku, ali če banka ne more izračunati M, kakor je navedeno v točki (a) tega odstavka, je M največji preostali čas (izražen v letih), ki ga ima dolžnik na voljo, da v celoti izpolni svoje pogodbene obveznosti, pri čemer je M najmanj 1 leto;

(3) Ne glede na točke (a), (b) in (f) prejšnjega odstavka tega člena in drugega odstavka 78. člena tega sklepa je M vsaj en dan za:

(a) v celoti ali delno zavarovane izvedene finančne instrumente, navedene v poglavju 7 sklepa o tržnih tveganjih,

(b) v celoti ali delno zavarovane posle posojanja za povečanje trgovalnega portfelja,

(c) posle začasne prodaje/začasnega odkupa, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga.

(4) M je vsaj en dan za navedene posle in instrumente iz točk (a) do (c) tretjega odstavka tega člena, če dokumentacija zahteva dnevno oblikovanje kritja in dnevno prevrednotovanje ter vključuje postopke, ki omogočajo takojšnjo unovčenje ali kompenzacijo zavarovanja v primeru neplačila ali nezmožnosti oblikovanja kritja.

(5) Banka za izpostavljenosti do podjetij iz držav članic, katerih konsolidirani čisti prihodki od prodaje in konsolidirana bilančna vsota znašajo manj kakor 500 milijonov evrov, lahko uporabi M, kakor je določeno v prvem odstavku tega člena.

(6) Neusklajenosti zapadlosti med izpostavljenostjo in zavarovanjem se obravnava v skladu s pravili, določenimi v sklepu o kreditnih zavarovanjih.

56. člen

(Izračun vrednosti izpostavljenosti)

Vrednost izpostavljenosti se izračuna, kot je navedeno v 14. členu tega sklepa.

5.3.2. *Izračun zneskov pričakovanih izgub*

57. člen

(Splošno)

(1) Zneski pričakovanih izgub za izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, do institucij ter do podjetij, se izračunajo v skladu z naslednjima formulama:

Pričakovana izguba (EL) = PD × LGD

Znesek pričakovane izgube = EL × vrednost izpostavljenosti

(2) Če banka uporablja lastne ocene LGD (in CF), je za neplačane izpostavljenosti (PD = 100%), EL najboljša ocena EL za neplačane izpostavljenosti, kakor je opredeljeno v devetem odstavku 33. člena tega sklepa.

(3) Za izpostavljenosti, ki se obravnavajo v skladu z drugim odstavkom 51. in petim odstavkom 52. člena tega sklepa, mora biti EL enak nič.

5.4. **Posebni kreditni aranžmaji v okviru kategorije izpostavljenosti do podjetij**

5.4.1. *Opredelitev posebnih kreditnih aranžmajev*

58. člen

(Splošno)

V okviru kategorije izpostavljenosti do podjetij mora banka ločeno obravnavati izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev. To so izpostavljenosti, ki imajo naslednje značilnosti:

(a) dolžnik je oseba, ki je bila ustanovljena posebej za financiranje in/ali upravljanje premičnega in nepremičnega premoženja;

(b) pogodbeni dogovor daje banki znatno mero kontrole nad premičnim in/ali nepremičnim premoženjem in dohodkom iz tega naslova;

(c) primarni vir poplačila obveznosti do banke je dohodek, ki ga ustvari premično in/ali nepremično premoženje.

5.4.2. *Dodatne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, specifične za posebne kreditne aranžmaje*

5.4.1.1. Dodatne minimalne zahteve za bonitetne sisteme

59. člen

(Struktura bonitetnih sistemov)

(1) Banki, ki uporablja metodo iz drugega do petega odstavka 62. člena tega sklepa za dodeljevanje uteži tveganja izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, ni treba izpolnjevati zahteve glede oblikovanja bonitetne lestvice dolžnikov, kot je opredeljeno v drugem odstavku 42. člena tega sklepa.

(2) Banka mora imeti, ne glede na prvi odstavek tega člena, za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev vsaj 4 bonitetne razrede za plačnike in vsaj enega za neplačnike.

60. člen

(Razvrščanje v bonitetne razrede)

Banka, ki uporablja metodo iz drugega do petega odstavka 62. člena tega sklepa za dodeljevanje uteži tveganja izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, mora vsako tako izpostavljenost dodeliti bonitetnemu razredu v skladu z drugim odstavkom 59. člena tega sklepa.

5.4.3. *Izračuni*

61. člen

(Splošno)

Izračun kapitalske zahteve, izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti, izračun vrednosti izpostavljenosti in izračun zneskov pričakovanih izgub so pri posebnih kreditnih aranžmajih enaki kot pri kategoriji izpostavljenosti do enot centralne ravni države, do institucij ter do podjetij, razen če je z 62. in 63. členom tega sklepa določeno drugače.

5.4.3.1. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti

62. člen

(Splošno)

(1) Banka mora tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, pri katerih ne more dokazati, da njene ocene PD ustrezajo minimalnim zahtevam pristopa IRB, izračunati v skladu z drugim do petim odstavkom tega člena. Tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, pri katerih pa banka lahko dokaže, da njene ocene PD ustrezajo minimalnim zahtevam pristopa IRB, lahko izračuna bodisi v skladu z drugim do petim odstavkom tega člena ali v skladu s pravili, ki veljajo za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za kategorijo izpostavljenosti do podjetij (51. do 55. člen tega sklepa).

(2) Banka mora izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev dodeliti uteži tveganja v skladu s Tabelo 1.

Tabela 1: Uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev

Preostala zapadlost	bonitetni razred 1	bonitetni razred 2	bonitetni razred 3	bonitetni razred 4	bonitetni razred 5
manj kakor 2,5 leta	50%	70%	115%	250%	0%
enako ali več kakor 2,5 leta	70%	90%	115%	250%	0%

(3) Če banka za razvrščanje izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev uporablja merila, ki so strožja od tistih, ki jih predpiše Banka Slovenije, lahko za izpostavljenosti v bonitetnem razredu 1 uporabi utež 50%, in za izpostavljenosti v bonitetnem razredu 2 utež 70%, ne glede na preostalo zapadlost.

(4) Banka mora izdelati metodologijo razvrščanja izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev v bonitetne razrede. Pri tem mora upoštevati vsaj naslednje dejavnike iz Priloge V tega sklepa: finančno trdnost projekta, ki je financiran s posebnim kreditnim aranžmajem, politično in pravno okolje, značilnosti posla, finančno stabilnost oseb udeleženih v projektu, vključno z morebitnim javnim sofinanciranjem in zavarovanja.

(5) Merila za razvrščanje izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev v bonitetne razrede v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena so navedena v Prilogi V tega sklepa.

5.4.3.2. Izračun zneskov pričakovanih izgub

63. člen

(Splošno)

(1) Vrednosti EL za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, ki jih banka razvršča v bonitetne razrede v skladu z drugim do petim odstavkom 62. člena tega sklepa, se dodelijo v skladu s Tabelo 2.

Tabela 2: Vrednost EL za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev

Preostala zapadlost	bonitetni razred 1	bonitetni razred 2	bonitetni razred 3	bonitetni razred 4	bonitetni razred 5
manj kakor 2,5 leta	0%	0.4%	2.8%	8%	50%
enako ali več kakor 2,5 leta	0.4%	0.8%	2.8%	8%	50%

(2) Če banka v skladu s tretjim odstavkom 62. člena tega sklepa uporablja utež tveganja za bonitetni razred 1 50% in za bonitetni razred 2 70%, lahko za izpostavljenosti v bonitetnem razredu 1 uporablja EL 0% in v bonitetnem razredu 2 EL 0.4% ne glede na preostalo zapadlost.

5.5. **Odkupljene denarne terjatve v okviru kategorije izpostavljenosti do podjetij**

64. člen

(Opredelitev odkupljenih denarnih terjatev do podjetij)

(1) Banka mora odkupljene denarne terjatve do podjetij obravnavati znotraj kategorije izpostavljenosti do podjetij, pri čemer mora izpolnjevati minimalne zahteve iz 65. do 69. člena tega sklepa. Če poleg omenjenih minimalnih zahtev odkupljene denarne terjatve do podjetij izpolnjujejo še pogoje iz točk (a) do (d) prvega odstavka 107. člena tega sklepa, lahko banka uporablja minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, ki se nanašajo na količinsko opredelitev parametrov tveganja za izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno. Banka lahko obravnavo iz prejšnjega stavka uporabi samo, če bi bilo upoštevanje minimalnih zahtev za uporabo pristopa IRB, ki se nanašajo na količinsko opredelitev parametrov tveganja za izpostavljenosti do podjetij, zanjo neupravičeno obremenjujoče.

(2) Za odkupljene denarne terjatve do podjetij se lahko vračljivi popusti za odkupe (refundable purchase discounts), zavarovanja s premoženjem ali delna osebna jamstva, ki zagotavljajo varovanje pred prvo izgubo v primeru izgube iz naslova neplačil, izgube iz naslova tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ali obojega, obravnavajo kakor pozicije ob prvi izgubi po pristopu IRB v okviru sklepa o listinjenju.

(3) Če ima banka v razmerju do prodajalca odkupljenih denarnih terjatev do podjetij pravico do popolnega regresa, ji teh denarnih terjatev ni treba obravnavati po pravilih za odkupljene denarne terjatve do podjetij, ampak lahko tak posel obravnava kot izpostavljenost do prodajalca, zavarovano s temi terjatvami.

5.5.1. *Dodatne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, specifične za odkupljene denarne terjatve do podjetij*

5.5.1.1. Zahteve za upravljanje z odkupljenimi denarnimi terjatvami do podjetij

65. člen

(Pravna gotovost)

S pogodbo o odkupu denarnih terjatev mora biti določeno, da je banka v vseh predvidljivih okoliščinah dejanski imetnik odkupljenih denarnih terjatev in da je končni prejemnik vseh denarnih nakazil iz teh terjatev. Če dolžnik izvaja plačila neposredno prodajalcu ali tretji osebi, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, mora banka redno preverjati, ali so ji plačila posredovana v celoti in v rokih, določenih v pogodbi. Banka mora zagotoviti, da je tudi v primeru stečaja prodajalca ali tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, nedvomna imetnica odkupljenih denarnih terjatev ter denarnih prejemkov po teh terjatvah. Banka mora imeti izdelane postopke tudi za druge situacije, ki bi lahko banki zmanjšali možnost unovčenja ali prenosa odkupljenih denarnih terjatev.

66. člen

(Učinkovitost sistemov spremljanja)

Če dolžnik izvaja plačila neposredno prodajalcu odkupljenih denarnih terjatev ali tretji osebi, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, mora banka spremljati kakovost odkupljenih denarnih terjatev ter finančno stanje prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, predvsem pa mora:

(a) presojati korelacijo med kakovostjo odkupljenih denarnih terjatev in finančnim stanjem prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, ter imeti vzpostavljene notranje politike in postopke, ki zagotavljajo zadostno zaščito pred preveliko odvisnostjo med kakovostjo odkupljenih denarnih terjatev in finančnim stanjem prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, vključno z razvrščanjem vsakega prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, v bonitetne razrede ali skupine;

(b) vzpostaviti jasne in učinkovite politike ter postopke za določanje primernosti prodajalca denarnih terjatev in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca. Banka ali njen zastopnik mora opravljati redne preglede teh oseb, da preveri natančnost poročil, ki jih pošiljata prodajalec ali tretja oseba, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, odkriva goljufije ali operativne pomanjkljivosti ter preveri kakovost kreditnih politik prodajalca in politik in postopkov izterjave, ki jih ima tretja oseba, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca. Ugotovitve pri teh pregledih se morajo dokumentirati;

(c) presojati značilnosti skupin odkupljenih denarnih terjatev, pretekla zaostala plačila prodajalca denarnih terjatev, problematične terjatve in vnaprej vračunane stroške za problematične terjatve, plačilne pogoje in morebitne medsebojne pobote;

(d) vzpostaviti učinkovite politike in postopke za spremljanje koncentracije odkupljenih denarnih terjatev do posameznega dolžnika znotraj skupine odkupljenih denarnih terjatev in med njimi;

(e) zagotoviti, da od tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, prejme pravočasna in dovolj natančna poročila o zapadlosti in zmanjšanju vrednosti odkupljenih denarnih terjatev. S tem se zagotavlja skladnost banke z lastnimi merili primernosti in politikami financiranja, ki urejajo odkupljene denarne terjatve, ter zagotovi učinkovit način za spremljanje in preverjanje prodajnih pogojev prodajalca in stopnjo zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev.

67. člen

(Učinkovitost sistema razreševanja problematičnih odkupljenih denarnih terjatev)

Banka mora vzpostaviti sisteme in postopke za zgodnje odkrivanje poslabšanja finančnega stanja prodajalca, če dolžnik izvaja plačila neposredno njemu, in kakovosti odkupljenih denarnih terjatev ter za preventivno obravnavanje nastajajočih težav. Banka mora vzpostaviti zlasti jasne in učinkovite politike, postopke in informacijske sisteme za spremljanje kršitev dogovorov, ter jasne in učinkovite politike in postopke za začetek pravnih postopkov in za ravnanje s problematičnimi odkupljenimi denarnimi terjatvami.

68. člen

(Učinkovitost sistema notranjih kontrol)

(1) Banka mora vzpostaviti jasne in učinkovite politike in postopke, ki urejajo kontrolo odkupljenih denarnih terjatev. Pisne notranje politike morajo obsegati vse pomembne elemente programa odkupa denarnih terjatev, vključno s stopnjami predplačil, opredelitvijo primernih zavarovanj s premoženjem, potrebno dokumentacijo v procesu odkupa denarnih terjatev, mejami koncentracije in načinom ravnanja z denarnimi prejemki iz tega naslova. Ti elementi morajo upoštevati vse ustrezne in pomembne dejavnike, predvsem pa finančno stanje prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, če dolžnik izvaja plačila neposredno njemu, tveganje koncentracij ter gibanje kakovosti odkupljenih denarnih terjatev ter krog strank prodajalca.

(2) Notranji sistem za kontrolo zavarovanj s premoženjem mora zagotoviti, da banka izvede plačila odkupljenih denarnih terjatev samo, če je hkrati izveden prenos zavarovanja le-teh s premoženjem, vključno z dokumentacijo.

69. člen

(Skladnost z notranjimi politikami in postopki banke)

Banka mora vzpostaviti učinkovit notranji proces za presojanje skladnosti odkupovanja denarnih terjatev z vsemi notranjimi politikami in postopki. Ta proces mora vključevati:

(a) redne preglede vseh kritičnih faz programa banke za odkup denarnih terjatev;

(b) preverjanje ločevanja nalog med:

– ocenjevanjem PD osnovnega dolžnika in ocenjevanjem PD prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca;

– ocenjevanjem PD prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, in neposrednim pregledovanjem poslovanja prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca;

(c) vrednotenje delovanja zalednih služb, s posebnim poudarkom na kvalifikacijah, izkušnjah in strukturi zaposlenih ter na avtomatiziranih podpornih sistemih.

5.5.1.2. Ocenjevanje parametrov tveganja

70. člen

(Splošno)

Za odkupljene denarne terjatve morajo ocene parametrov tveganja odražati vse pomembne informacije, ki jih ima na razpolago banka. Te informacije se nanašajo na kakovost osnovnih denarnih terjatev, vključno s podatki za podobne skupine odkupljenih denarnih terjatev, s katerimi razpolaga sama banka, ali ki jih pridobi od prodajalca, ali od zunanjih virov. Če banka pridobi podatke od prodajalca, jih mora ustrezno ovrednotiti.

71. člen

(Zahteve za ocenjevanje PD in LGD)

(1) Banka lahko za odkupljene denarne terjatve do podjetij namesto ocene PD uporabi oceno EL po posameznih bonitetnih razredih dolžnikov iz dolgoročnih povprečij enoletnih stopenj neplačil.

(2) Če banka izdeluje dolgoročne povprečne ocene PD in LGD za odkupljene denarne terjatve do podjetij iz ocene EL in ustrezne ocene PD ali LGD, mora proces za ocenjevanje EL izpolnjevati celotne standarde za ocenjevanje PD in LGD v skladu z minimalnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB, izid ocenjevanja EL pa mora biti skladen z minimalnimi zahtevami za ocenjevanje LGD iz prvega odstavka 33. člena tega sklepa.

72. člen

(Prilagoditve zaradi upoštevanja učinkov osebnih jamstev)

Prilagoditve zaradi upoštevanja učinkov osebnih jamstev v primeru odkupljenih denarnih terjatev se izvajajo v skladu s petim odstavkom 35. člena tega sklepa.

5.5.2. *Izračuni*

5.5.2.1. Izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje

73. člen

(Splošno)

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje za odkupljene denarne terjatve v okviru kategorije izpostavljenosti do podjetij znaša 8% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

5.5.2.1.1. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti

74. člen

(Splošno)

Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti = RW * vrednost izpostavljenosti.

75. člen

(Izračun uteži tveganja (RW))

Utež tveganja za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za odkupljene denarne terjatve v okviru kategorije izpostavljenosti do podjetij se izračuna v skladu z 52. členom tega sklepa.

76. člen

(Vrednosti PD)

(1) Če banka ne more dokazati, da njene ocene PD za odkupljene denarne terjatve do podjetij izpolnjujejo minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, mora oceno PD določiti na naslednji način:

(a) za nepodrejene odkupljene denarne terjatve do podjetij je ocena PD enaka oceni EL, deljeni z LGD za te denarne terjatve;

(b) za podrejene odkupljene denarne terjatve do podjetij je ocena PD ocena enaka oceni za EL.

(2) Če lahko banka uporablja lastne ocene LGD za izpostavljenosti do podjetij in če banka lahko zanesljivo razstavi svoje ocene EL za odkupljene denarne terjatve do podjetij na oceno PD in LGD, se lahko uporablja tako pridobljeni PD.

77. člen

(Vrednosti LGD)

(1) Če banka ne more dokazati, da njene ocene PD za odkupljene denarne terjatve do podjetij izpolnjujejo minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, mora uporabljati naslednje vrednosti LGD:

(a) 45% za nepodrejene odkupljene denarne terjatve do podjetij,

(b) 100% za podrejene odkupljene denarne terjatve do podjetij.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, prvi in tretji odstavek 54. člena in prvi odstavek 85. člena tega sklepa se za izračun kapitalske zahteve za tveganje neplačila lahko uporablja lastna ocena LGD za odkupljene denarne terjatve do podjetij, če banka uporablja lastne ocene LGD (in CF) za izpostavljenosti do podjetij in če banka lahko zanesljivo razstavi svoje ocene EL za odkupljene denarne terjatve do podjetij na PD in LGD.

78. člen

(Vrednost zapadlosti (M))

(1) Banka, ki lahko uporablja lastne ocene LGD (in CF) za kategorijo izpostavljenosti do podjetij, izračuna M, kakor je določeno v drugem odstavku tega člena in ob upoštevanju tretjega do šestega odstavka 55. člena tega sklepa. M v nobenem primeru ni večji od 5 let.

(2) Če banka lahko dokaže, da njene ocene PD za odkupljene denarne terjatve do podjetij izpolnjujejo minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, je M za že odkupljene denarne terjatve enak z izpostavljenostjo tehtani povprečni zapadlosti, pri čemer je M vsaj 90 dni. Enaka vrednost M se uporablja tudi za še ne odkupljene denarne terjatve, za katere se je banka zavezala, da jih bo odkupila, če pogodba o bodočem odkupu vsebuje učinkovite mehanizme za zaščito banke pred znatnim poslabšanjem kakovosti prihodnjih denarnih terjatev, ki jih mora v skladu s pogodbo še odkupiti. Če pogodba takih mehanizmov ne vsebuje, se M za še ne odkupljene denarne terjatve izračuna kot vsota dni trajanja potencialne denarne terjatve z najbolj oddaljenim datumom dospelosti in preostalega obdobja do izteka pogodbe o odkupu prihodnjih denarnih terjatev, pri čemer je M vsaj 90 dni.

79. člen

(Izračun vrednosti izpostavljenosti)

(1) Vrednost izpostavljenosti za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti iz naslova odkupljenih denarnih terjatev je enaka vrednosti izpostavljenosti brez oslabitev (bruto vrednost), od katere se odšteje kapitalska zahteva za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev pred uporabo kreditnih zavarovanj.

(2) Za bodoče denarne terjatve do podjetij, ki jih bo banka odkupila na podlagi sklenjene okvirne pogodbe, lahko banka uporablja CF 0%, če jih lahko brezpogojno prekliče ali za katere je določen samodejen preklic kadar koli brez predhodnega obvestila. Banka mora za uporabo CF 0% aktivno spremljati finančno stanje dolžnika, njeni sistemi notranjih kontrol pa ji morajo omogočati, da takoj odkrije poslabšanje kreditne kvalitete dolžnika.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek tega člena lahko banka, ki je pridobila dovoljenje za uporabo lastnih ocen, za zadevne produkte uporablja lastne ocene CF.

5.5.2.2. Izračun zneskov pričakovanih izgub za kreditno tveganje

80. člen

(Splošno)

Zneski pričakovanih izgub za odkupljene denarne terjatve v okviru kategorije izpostavljenosti do podjetij se izračunajo v skladu z naslednjima formulama:

Pričakovana izguba (EL) = PD × LGD

Znesek pričakovane izgube = EL × vrednost izpostavljenosti

5.5.2.3. Izračun kapitalske zahteve za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev

81. člen

(Splošno)

Kapitalska zahteva za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev za odkupljene denarne terjatve do podjetij v okviru kategorije izpostavljenosti do podjetij znaša 8% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

5.5.2.3.1. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti

82. člen

(Splošno)

Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti = RW * vrednost izpostavljenosti.

83. člen

(Izračun uteži tveganja (RW))

Uteži za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij se izračunajo v skladu s formulo iz prvega do četrtega odstavka 52. člena tega sklepa. Vhodni parametri PD in LGD se določijo, kakor je navedeno v 53., 54., 76., 77., 84., 85., 103., 104., 126., 127., 135. in 136. členu tega sklepa, vrednost izpostavljenosti se določi, kakor je navedeno v 14., 79., 87., 121., 128., 142. in 152. členu tega sklepa, M pa je 1 leto. Če lahko banka dokaže, da tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ni pomembno, ga ni treba upoštevati.

84. člen

(Vrednosti PD)

Za izračun kapitalske zahteve za tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij je ocena PD enaka oceni EL. Če banka uporablja lastne ocene LGD za izpostavljenosti do podjetij in če lahko zanesljivo razstavi svoje ocene EL za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev podjetij na PD in LGD, lahko uporablja tako pridobljeno oceno PD. Banka lahko prizna učinke osebnega kreditnega zavarovanja v oceni PD v skladu s Sklepom o kreditnih zavarovanjih. Banka, ki uporablja lastne ocene LGD za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, lahko prizna učinke osebnih zavarovanj s prilagoditvijo ocen PD v skladu z zahtevami iz četrtega odstavka 54. člena tega sklepa.

85. člen

(Vrednosti LGD)

(1) Za izračun kapitalske zahteve za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij mora banka uporabljati vrednost LGD 75%.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, prvi in tretji odstavek 54. člena in prvega odstavka 77. člena tega sklepa se za izračun kapitalske zahteve za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij lahko uporablja lastna ocena LGD za odkupljene denarne terjatve do podjetij, če banka uporablja lastne ocene LGD (in CF) za izpostavljenosti do podjetij in če banka lahko zanesljivo razstavi svoje ocene EL za odkupljene denarne terjatve do podjetij na PD in LGD.

86. člen

(Vrednost zapadlosti (M))

(1) Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF) za kategorijo izpostavljenosti do podjetij, izračuna M, kakor je določeno v drugem odstavku tega člena in ob upoštevanju tretjega do šestega odstavka 55. člena tega sklepa. M v nobenem primeru ni večji od 5 let.

(2) Če banka lahko dokaže, da njene ocene PD za odkupljene denarne terjatve do podjetij izpolnjujejo minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, je M za že odkupljene denarne terjatve enak z izpostavljenostjo tehtani povprečni zapadlosti, pri čemer je M vsaj 90 dni. Enaka vrednost M se uporablja tudi za še ne odkupljene denarne terjatve, za katere se je banka zavezala, da jih bo odkupila, če pogodba o bodočem odkupu vsebuje učinkovite mehanizme za zaščito banke pred znatnim poslabšanjem kakovosti prihodnjih denarnih terjatev, ki jih mora v skladu s pogodbo še odkupiti. Če pogodba takih mehanizmov ne vsebuje, se M za še ne odkupljene denarne terjatve izračuna kot vsota dni trajanja potencialne denarne terjatve z najbolj oddaljenim datumom dospelosti in preostalega obdobja do izteka pogodbe o odkupu prihodnjih denarnih terjatev, pri čemer je M vsaj 90 dni.

87. člen

(Izračun vrednosti izpostavljenosti)

(1) Vrednost izpostavljenosti za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev je vrednost izpostavljenosti brez oslabitev (bruto vrednost).

(2) Za bodoče denarne terjatve do podjetij, ki jih bo banka odkupila na podlagi sklenjene okvirne pogodbe, lahko banka uporablja CF 0%, če jih lahko banka brezpogojno prekliče ali za katere je določen samodejen preklic kadar koli brez predhodnega obvestila. Banka mora za uporabo CF 0% aktivno spremljati finančno stanje dolžnika, njeni sistemi notranjih kontrol pa ji morajo omogočati, da takoj odkrije poslabšanje kreditne kvalitete dolžnika.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek tega člena lahko banka, ki je pridobila dovoljenje za uporabo lastnih ocen, za zadevne produkte uporablja lastne ocene CF.

5.5.2.4. Izračun zneskov pričakovanih izgub za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev

88. člen

(Splošno)

Zneski pričakovanih izgub zaradi tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev v okviru kategorije izpostavljenosti do podjetij se izračunajo v skladu z naslednjima formulama:

Pričakovana izguba (EL) = PD × LGD

Znesek pričakovane izgube = EL × vrednost izpostavljenosti

6. KATEGORIJA IZPOSTAVLJENOSTI IZ NASLOVA BANČNIŠTVA NA DROBNO IN DODATNE MINIMALNE ZAHTEVE ZA UPORABO PRISTOPA IRB

6.1. **Opredelitev kategorije izpostavljenosti**

89. člen

(Splošno)

(1) V kategorijo izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno se vključujejo izpostavljenosti, ki izpolnjujejo naslednja merila:

(a) so izpostavljenosti do ene ali več fizičnih ali pravnih oseb, ki ne ustrezajo merilom za velike družbe iz petega odstavka 55. člena ZGD-1. Izpostavljenost do navedenih pravnih oseb spada v kategorijo izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno le, če skupni znesek izpostavljenosti iz postavk sredstev banke, njene nadrejene družbe in njenih podrejenih družb do posamezne osebe ali skupine povezanih pravnih oseb, vključno z zapadlimi izpostavljenostmi, ne presega 1 milijon evrov. V ta znesek se ne prištevajo izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami. Banka

mora izvesti vse razumne ukrepe za ugotovitev skupne višine izpostavljenosti;

(b) banka jih pri svojem upravljanju s tveganji vseskozi obravnava dosledno in na podoben način;

(c) se ne obravnavajo tako individualno, kakor se obravnavajo izpostavljenosti v kategoriji izpostavljenosti do podjetij;

(d) vsaka predstavlja eno od znatnega števila izpostavljenosti, ki se obravnavajo na podoben način.

(2) Sedanja vrednost najmanjše vsote plačil po zakupu, ki izpolnjuje pogoje iz točk (a) do (d) prvega odstavka tega člena, je primerna za kategorijo izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno.

(3) Za namene točke (a) prvega odstavka tega člena mora banka za primere začasnih preseganj meje skupne izpostavljenosti 1 milijon evrov jasno opredeliti okoliščine, v katerih dolžniki lahko kljub temu ostanejo v kategoriji izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno. V primerih stalnih preseganj meje skupne izpostavljenosti 1 milijon evrov, mora banka take dolžnike ali izpostavljenosti prenesti v kategorijo izpostavljenosti do podjetij.

(4) Za namene točke (a) prvega odstavka tega člena se izpostavljenosti do samostojnih podjetnikov posameznikov lahko obravnavajo kot izpostavljenosti do pravnih oseb, ki ne ustrezajo merilom za velike družbe iz petega odstavka 55. člena ZGD-1.

(5) Za namene točke (b) prvega odstavka tega člena banka ne sme spreminjati obstoječe obravnave izpostavljenosti samo za namen zmanjševanja kapitalske zahteve.

(6) Za namene točke (c) prvega odstavka tega člena mora banka izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno obravnavati drugače kot izpostavljenosti v kategoriji izpostavljenosti do podjetij. Različna obravnava izpostavljenosti se odraža predvsem skozi naslednje elemente:

(a) tržne in prodajne aktivnosti,

(b) bonitetni sistem,

(c) kreditno odločanje,

(d) kreditna zavarovanja,

(e) spremljavo izpostavljenosti,

(f) sisteme zgodnjega opozarjanja na poslabšanje kreditne kvalitete,

(g) proces razreševanja problematičnih izpostavljenosti.

90. člen

(Opredelitev kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti)

(1) Izpostavljenosti se opredelijo kot kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) izpostavljenosti so do fizičnih oseb;

(b) izpostavljenosti so obnavljajoče, nezavarovane, in če se ne izkoristijo, jih banka takoj in brezpogojno prekliče (v tem smislu so obnavljajoče se izpostavljenosti opredeljene kot izpostavljenosti, pri katerih stanje izpostavljenosti do dolžnikov lahko niha na podlagi njihove odločitve o črpanju sredstev in vračilu do omejitve, ki jo določi banka). Neizkoriščena odobrena sredstva se lahko obravnavajo kot brezpogojno preklicna, če jih banka v skladu s predpisi o varstvu potrošnikov in sorodnimi predpisi ter pogodbenimi določili lahko prekliče v celotnem obsegu;

(c) največja izpostavljenost do posamezne fizične osebe v tej podkategoriji znaša 100.000 evrov ali manj;

(d) skupine izpostavljenosti so pokazale majhno nestanovitnost stopenj izgub glede na povprečno stopnjo izgub, zlasti znotraj nizkih razponov PD.

(2) Ne glede na točko (b) prvega odstavka tega člena je izpostavljenost lahko zavarovana s splošnim zavarovanjem, ki pokriva več izpostavljenosti istega dolžnika. Za namen izračuna kapitalske zahteve se taka izpostavljenost obravnava kot nezavarovana, poplačila iz zavarovanja pa se ne upoštevajo pri oceni LGD.

(3) Za namene točke (d) prvega odstavka tega člena mora banka zagotoviti podatke o povprečju in standardnem odklonu stopnje izgube za vse podkategorije in vrste produktov v kategoriji izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno.

6.2. **Dodatne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, specifične za kategorijo izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno**

6.2.1. *Dodatne minimalne zahteve za bonitetne sisteme*

91. člen

(Struktura bonitetnih sistemov)

(1) Bonitetni sistemi morajo upoštevati tveganje dolžnikov in izpostavljenosti ter morajo zajemati vse ustrezne značilnosti dolžnikov in izpostavljenosti.

(2) Bonitetni razredi ali skupine morajo biti oblikovani tako, da zagotavljajo smiselno količinsko opredelitev in potrditev primernosti parametrov tveganja na ravni bonitetnega razreda ali skupine. Izpostavljenosti in dolžniki se morajo med bonitetnimi razredi ali skupinami razporediti tako, da se preprečijo pretirane koncentracije.

(3) Banka mora zagotoviti, da razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine zagotavlja:

(a) smiselno razlikovanje tveganja,

(b) razvrstitev dovolj homogenih izpostavljenosti v posamezno skupino ter

(c) natančno in dosledno ocenjevanje značilnosti izgub na ravni bonitetnega razreda ali skupine.

(4) Ob razvrščanju izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine mora banka upoštevati naslednje dejavnike tveganja:

(a) značilnosti dolžnika,

(b) značilnosti izpostavljenosti in vrsto zavarovanja s premoženjem; banka mora posebej obravnavati primere, kjer je več izpostavljenosti kritih z istim zavarovanjem s premoženjem,

(c) nerednost plačil, razen če banka dokaže, da nerednost plačil ni pomemben dejavnik tveganja za izpostavljenost.

92. člen

(Razvrščanje v bonitetne razrede ali skupine)

Banka mora vsako izpostavljenost razvrstiti v bonitetni razred ali skupino v okviru procesa odobritve posla.

93. člen

(Celovitost procesa razvrščanja v bonitetne razrede ali skupine)

Banka mora vsaj enkrat letno ažurirati razvrstitve dolžnikov in izpostavljenosti ali vsaj enkrat letno pregledati značilnosti izgub in nerednosti plačil vsakega opredeljenega bonitetnega razreda ali skupine. Banka mora tudi vsaj enkrat letno pregledati posamezne izpostavljenosti v reprezentativnem vzorcu v vsakem bonitetnem razredu ali skupini, da bi zagotovila, da se izpostavljenosti še naprej razvrščajo v pravilne bonitetne razrede ali skupine.

94. člen

(Zbiranje in shranjevanje podatkov)

Banka mora zbirati in hraniti:

(a) podatke, uporabljene v procesu razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine;

(b) podatke o ocenjenih PD, LGD in CF, povezanih z bonitetnimi razredi ali skupinami izpostavljenosti;

(c) identiteto neplačnikov in neplačanih izpostavljenosti;

(d) podatke o bonitetnih razredih ali skupinah za neplačane izpostavljenosti, v katere so bile razvrščene v letu pred neplačilom, in dejanske LGD in CF za te izpostavljenosti;

(e) podatke o stopnjah izgub za kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno.

6.2.2. *Dodatne minimalne zahteve za količinsko opredelitev tveganja*

6.2.2.1. Opredelitev neplačila

95. člen

(Splošno)

(1) Banka lahko opredelitev neplačila uporabi na ravni izpostavljenosti ali dolžnika.

(2) Če banka opredeli neplačilo na ravni izpostavljenosti, se za namen točke (b) prvega odstavka 28. člena tega sklepa šteje, da je kreditna obveznost v zamudi pomembna, če presega 100 evrov.

(3) Če banka opredeli neplačilo na ravni dolžnika, se za namen točke (b) prvega odstavka 28. člena tega sklepa šteje, da je kreditna obveznost do fizičnih oseb v zamudi pomembna, če skupaj z drugimi kreditnimi obveznostmi do tega dolžnika v zamudi presega 100 evrov. Za izpostavljenosti do pravnih oseb iz točke (a) prvega odstavka 89. člena tega sklepa se šteje, da je kreditna obveznost v zamudi pomembna, če skupaj z drugimi kreditnimi obveznostmi do tega dolžnika v zamudi presega 1000 evrov.

(4) Kadar banka uporablja opredelitev neplačila na ravni izpostavljenosti, to neplačilo vpliva na PD, dodeljen dolžniku za to izpostavljenost, in na PD vseh ostalih izpostavljenosti do tega dolžnika.

(5) Za izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno do oseb iz drugih držav članic se za namene točke (b) prvega odstavka 28. člena tega sklepa lahko uporablja tisto število dni zamude, ki ni višje od števila, ki ga določi pristojni nadzorni organ iz te države članice.

6.2.2.2. Ocenjevanje parametrov tveganja

96. člen

(Zahteve za ocenjevanje PD)

(1) Banka mora oceniti PD za vsak bonitetni razred dolžnikov ali skupino izpostavljenosti na podlagi dolgoročnih povprečij enoletnih stopenj neplačil.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko banka izdeluje ocene PD tudi iz ocen EL in ustreznih ocen LGD.

(3) Banka mora kot primarni vir informacij za ocenjevanje značilnosti izgub uporabljati notranje podatke za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine. Banka lahko uporablja zunanje podatke (vključno s skupnimi podatki zbranimi od več bank) ali statistične modele za količinsko opredelitev parametrov tveganja, če je mogoče dokazati močno povezavo med:

(a) procesom banke za razvrstitev izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine in procesom, ki ga uporablja zunanji vir podatkov;

(b) notranjim profilom tveganosti banke in sestavo zunanjih podatkov.

(4) Če banka izdeluje dolgoročne povprečne ocene PD in LGD za izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno iz ocene EL in ustrezne ocene PD ali LGD, mora proces za ocenjevanje EL izpolnjevati celotne standarde za ocenjevanje PD in LGD v skladu z minimalnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB, izid ocenjevanja EL pa mora biti skladen z minimalnimi zahtevami za ocenjevanje LGD iz prvega odstavka 33. člena tega sklepa.

(5) Ne glede na to, ali banka za ocenjevanje značilnosti izgub uporablja zunanje, notranje ali skupne podatke, zbrane od več bank, ali pa kombinacijo vseh treh, mora biti obdobje uporabljenega predhodnega opazovanja podatkov dolgo vsaj pet let za vsaj enega od virov podatkov. Če je iz posameznega vira na voljo daljše obdobje opazovanja in so ti podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje. Banki ni treba pripisovati enakega pomena preteklim podatkom, če lahko dokaže, da so novejši podatki boljši napovedovalec stopenj izgube. Za banko, ki vlaga zahtevo za uporabo pristopa IRB, se zahteva glede obdobja opazovanja skrajša s petih na dve leti. Obdobje opazovanja se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let.

(6) Banka mora ugotoviti in analizirati pričakovane spremembe parametrov tveganja v življenjskem ciklu kreditnih izpostavljenosti (učinki sezonskosti).

97. člen

(Zahteve za lastne ocene LGD)

(1) Ne glede na prvi odstavek 33. člena tega sklepa lahko banka izdeluje ocene LGD iz ocen EL in ustreznih ocen PD.

(2) Ne glede na tretji in četrti odstavek 34. člena tega sklepa lahko banka prikazuje prihodnja črpanja sredstev v svojih ocenah LGD ali v svojih ocenah CF.

(3) Ocene LGD morajo temeljiti na podatkih, ki zajemajo obdobje vsaj pet let. Ne glede na prvi odstavek 33. člena tega sklepa banki ni treba pripisovati enakega pomena preteklim podatkom, če lahko dokaže, da so novejši podatki boljši napovedovalec stopenj izgube. Za banko, ki vlaga zahtevo za uporabo pristopa IRB, se zahteva glede obdobja opazovanja skrajša s petih na dve leti. Obdobje opazovanja se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let.

98. člen

(Zahteve za lastne ocene CF)

(1) Ne glede na tretji in četrti odstavek 34. člena tega sklepa lahko banka prikazuje prihodnja črpanja sredstev v svojih ocenah CF ali v svojih ocenah LGD.

(2) Ocene CF morajo temeljiti na podatkih, ki zajemajo obdobje vsaj pet let. Ne glede na prvi odstavek 34. člena tega sklepa banki ni treba pripisovati enakega pomena preteklim podatkom, če lahko dokaže, da so novejši podatki boljši napovedovalec črpanj. Za banko, ki vlaga zahtevo za uporabo pristopa IRB, se zahteva glede obdobja opazovanja skrajša s petih na dve leti. Obdobje opazovanja se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let.

99. člen

(Minimalne zahteve za presojo učinkov osebnih jamstev)

(1) V primeru osebnih jamstev za izpostavljenosti, ki se vključujejo v kategorijo izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno, se zahteve iz 35. člena tega sklepa uporabljajo tudi za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine ter za oceno PD.

(2) Prilagoditve zaradi upoštevanja učinkov osebnih jamstev v primeru izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno se izražajo v skladu s petim odstavkom 35. člena tega sklepa.

6.3. **Izračuni**

6.3.1. *Izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje*

100. člen

(Splošno)

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje za kategorijo izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno znaša 8% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

6.3.1.1. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti

101. člen

(Splošno)

(1) Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti = RW * vrednost izpostavljenosti.

(2) Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti za vsako izpostavljenost, kot so opredeljene v prvem odstavku 89. člena

tega sklepa in ki izpolnjujejo zahteve iz 31. in 42. člena sklepa o kreditnih zavarovanjih, se lahko izračuna v skladu z drugim odstavkom 51. in petim odstavkom 52. člena tega sklepa.

102. člen

(Izračun uteži tveganja (RW))

(1) Ob upoštevanju četrtega in petega odstavka tega člena se uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno izračunajo v skladu z naslednjimi formulami:

Utež tveganja (RW) =

$$\left(LGD^{*}N\{(1-R)^{-0,5}G(PD)+\left(R/(1-R)\right)^{0,5}G(0,999)\}-PD^{*}12,5^{*}1,06\right)$$

kjer je

N(x) je kumulativna porazdelitvena funkcija za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (to je verjetnost, da je normalna slučajna spremenljivka s povprečjem nič in varianco ena, manjša ali enaka *x).*

$$\text{Korelacija (R)} = 0.03 \times \left(1-EXP(-35^{*}PD)\right)/\left(1-EXP(-35)\right)+0.16^{*}[1-\left(1-EXP(-35^{*}PD)\right)/\left(1-EXP(-35)\right)]$$

G(z) je inverzna kumulativna porazdelitvena funkcija za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (to je vrednost *x* tako, da N(x) = *z*).

(2) Če je PD enak 100%, je utež tveganja enaka: Max {0, 12.5 *(LGD-EL_{BE})}.

(3) $EL_{BE,}$ iz drugega odstavka tega člena je najboljša ocena EL banke za neplačane izpostavljenosti, kakor je določeno v devetem odstavku 33. člena tega sklepa.

(4) Za izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno, zavarovane z nepremičninami, se namesto korelacije (R) z vrednostjo 0,15 uporabi vrednost korelacije, izračunane s korelacijsko formulo iz prvega odstavka tega člena.

(5) Za kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno, kot so opredeljene v 90. členu tega sklepa, se namesto korelacije (R) z vrednostjo 0,04 uporabi vrednost korelacije, izračunane s korelacijsko formulo iz prvega odstavka tega člena.

103. člen

(Vrednosti PD)

(1) PD za izpostavljenosti iz kategorije izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno znaša najmanj 0,03%.

(2) PD neplačnikov ali PD neplačanih izpostavljenosti znaša 100%.

(3) Banka lahko učinke osebnega kreditnega zavarovanja prizna tako, da oceno PD ali LGD prilagodi v skladu z drugim odstavkom 104. člena tega sklepa.

104. člen

(Vrednosti LGD)

(1) Banka mora zagotoviti lastne ocene LGD ob upoštevanju minimalnih zahtev za uporabo pristopa IRB.

(2) Banka lahko učinke osebnih kreditnih zavarovanj prizna tako, da prilagodi ocene PD ali LGD v skladu z minimalnimi zahtevami iz 35., 36. in 99. člena tega sklepa. Banka izpostavljenostim, zavarovanim z osebnim jamstvom, teh ocen ne sme prilagoditi tako, da bi bila utež tveganja izračunana s tako prilagojenim PD ali LGD, nižja od uteži tveganja za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca osebnega jamstva.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena mora biti za namen drugega odstavka 51. člena in petega odstavka 52. člena tega sklepa ocena LGD za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja enaka bodisi oceni LGD za nezavarovano izpostavljenost do dajalca zavarovanja ali oceni LGD za nezavarovano izpostavljenost do dolžnika. Katero od obeh ocen LGD mora banka uporabiti, je odvisno od tega ali bo poplačilo zavarovane izpostavljenosti v primeru neplačila dolžnika in dajalca osebnega jamstva odvisno od finančnega stanja dolžnika ali od finančnega stanja dajalca osebnega jamstva. To je razvidno iz razpoložljive evidence in pogojev osebnega jamstva.

105. člen

(Izračun vrednosti izpostavljenosti)

Vrednost izpostavljenosti se izračuna, kot je navedeno v 14. členu tega sklepa.

6.3.2. *Izračun zneskov pričakovanih izgub*

106. člen

(Splošno)

(1) Zneski pričakovanih izgub za izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno se izračunajo v skladu z naslednjima formulama:

Pričakovana izguba (EL) = PD × LGD

Znesek pričakovane izgube = EL × vrednost izpostavljenosti

(2) EL za neplačane izpostavljenosti (PD = 100%) je najboljša ocena EL banke za neplačane izpostavljenosti, kakor je opredeljeno v devetem odstavku 33. člena tega sklepa.

6.4. **Odkupljene denarne terjatve v okviru kategorije izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno**

107. člen

(Opredelitev odkupljenih denarnih terjatev iz naslova bančništva na drobno)

(1) Banka mora odkupljene denarne terjatve obravnavati znotraj kategorije izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno, pri čemer mora poleg minimalnih zahtev iz 108. do 112. člena tega sklepa izpolnjevati še naslednje pogoje:

(a) denarne terjatve je odkupila od oseb, ki niso članice skupine povezanih pravnih oseb, v kateri je tudi banka, njena izpostavljenost do dolžnika iz naslova odkupljenih denarnih terjatev pa se mora obravnavati ločeno od njenih neposrednih in posrednih izpostavljenosti do tega dolžnika;

(b) odkupljene denarne terjatve so ustvarjene na strogo poslovni podlagi med prodajalcem in dolžnikom. Denarne terjatve podjetij do drugih podjetij v skupini povezanih pravnih oseb in denarne terjatve, ki so predmet medsebojnega pobotanja med podjetji, ki kupujejo in prodajajo drugo drugemu, niso primerne;

(c) je upravičena do vseh prihodkov od odkupljenih denarnih terjatev ali do sorazmernega (*pro-rata*) deleža v teh prihodkih;

(d) odkupljene denarne terjatve so dovolj razpršene.

(2) Za odkupljene denarne terjatve se lahko vračljivi popusti za odkupe (refundable purchase discounts), zavarovanja s premoženjem ali delna osebna jamstva, ki zagotavljajo varovanje pred prvo izgubo v primeru izgube iz naslova neplačila, izgube iz naslova tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ali obojega, obravnavajo kakor pozicije ob prvi izgubi po pristopu IRB v okviru sklepa o listinjenju.

(3) Če ima banka v razmerju do prodajalca odkupljenih denarnih terjatev pravico do popolnega regresa, ji teh denarnih terjatev ni treba obravnavati po pravilih za odkupljene denarne terjatve, ampak lahko tak posel obravnava kot izpostavljenost do prodajalca, zavarovano s temi terjatvami.

6.4.1. *Dodatne minimalne zahteve za uporabo pristopa IRB, specifične za odkupljene denarne terjatve v okviru kategorije izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno*

6.4.1.1. Zahteve za upravljanje z odkupljenimi denarnimi terjatvami v okviru kategorije izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno

108. člen

(Pravna gotovost)

S pogodbo o odkupu denarnih terjatev mora biti določeno, da je banka v vseh predvidljivih okoliščinah dejanski imetnik odkupljenih denarnih terjatev in da je končni prejemnik vseh denarnih nakazil iz teh terjatev. Če dolžnik izvaja plačila neposredno prodajalcu ali tretji osebi, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, mora banka redno preverjati, ali so ji plačila posredovana v celoti in v rokih, določenih v pogodbi. Banka mora zagotoviti, da je tudi v primeru stečaja prodajalca ali tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, nedvomna imetnica odkupljenih denarnih terjatev in denarnih prejemkov po teh terjatvah. Banka mora imeti izdelane postopke tudi za druge situacije, ki bi lahko banki zmanjšali možnost unovčenja ali prenosa odkupljenih denarnih terjatev.

109. člen

(Učinkovitost sistemov spremljanja)

Če dolžnik izvaja plačila neposredno prodajalcu odkupljenih denarnih terjatev ali tretji osebi, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, mora banka spremljati kakovost odkupljenih denarnih terjatev ter finančno stanje prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, predvsem pa mora:

(a) presojati korelacijo med kakovostjo odkupljenih denarnih terjatev in finančnim stanjem prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, ter imeti vzpostavljene notranje politike in postopke, ki zagotavljajo zadostno zaščito pred preveliko odvisnostjo med kakovostjo odkupljenih denarnih terjatev in finančnim stanjem prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, vključno z razvrščanjem vsakega prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, v bonitetne razrede ali skupine;

(b) vzpostaviti jasne in učinkovite politike ter postopke za določanje primernosti prodajalca denarnih terjatev in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca. Banka ali njen zastopnik mora opravljati redne preglede teh oseb, da preveri natančnost poročil, ki jih pošiljata prodajalec ali tretja oseba, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, odkriva goljufije ali operativne pomanjkljivosti ter preveri kakovost kreditnih politik prodajalca in politik in postopkov izterjave, ki jih ima tretja oseba, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca. Ugotovitve pri teh pregledih se morajo dokumentirati;

(c) presojati značilnosti skupin odkupljenih denarnih terjatev, pretekla zaostala plačila prodajalca denarnih terjatev, problematične terjatve in vnaprej vračunane stroške za problematične terjatve, plačilne pogoje in morebitne medsebojne pobote;

(d) vzpostaviti učinkovite politike in postopke za spremljanje koncentracije odkupljenih denarnih terjatev do posameznega dolžnika in koncentracije denarnih terjatev po njihovih značilnostih znotraj skupine odkupljenih denarnih terjatev in med njimi;

(e) zagotoviti, da od tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, prejme pravočasna in dovolj natančna poročila o zapadlosti in zmanjšanju vrednosti odkupljenih denarnih terjatev. S tem se zagotavlja skladnost banke z lastnimi merili primernosti in politikami financiranja, ki urejajo odkupljene denarne terjatve, ter zagotovi učinkovit način za spremljanje in preverjanje prodajnih pogojev prodajalca in stopnjo zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev.

110. člen

(Učinkovitost sistema razreševanja problematičnih odkupljenih denarnih terjatev)

Banka mora vzpostaviti sisteme in postopke za zgodnje odkrivanje poslabšanja finančnega stanja prodajalca oziroma tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, če dolžnik izvaja plačila neposredno njemu, in kakovosti odkupljenih denarnih terjatev ter za preventivno obravnavanje nastajajočih težav. Banka mora vzpostaviti zlasti jasne in učinkovite politike, postopke in informacijske sisteme za spremljanje kršitev dogovorov ter jasne in učinkovite politike in postopke za začetek pravnih postopkov in za ravnanje s problematičnimi odkupljenimi denarnimi terjatvami.

111. člen

(Učinkovitost sistema notranjih kontrol)

(1) Banka mora vzpostaviti jasne in učinkovite politike in postopke, ki urejajo kontrolo odkupljenih denarnih terjatev. Pisne notranje politike morajo obsegati vse pomembne elemente programa odkupa denarnih terjatev, vključno s stopnjami predplačil, opredelitvijo primernih zavarovanj s premoženjem, potrebno dokumentacijo v procesu odkupa denarnih terjatev, mejami koncentracije in načinom ravnanja z denarnimi prejemki iz tega naslova. Ti elementi morajo upoštevati vse ustrezne in pomembne dejavnike, predvsem pa finančno stanje prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, če dolžnik izvaja plačila neposredno njemu, tveganje koncentracij ter gibanje kakovosti odkupljenih denarnih terjatev ter krog strank prodajalca.

(2) Notranji sistem za kontrolo zavarovanj s premoženjem mora zagotoviti, da banka izvede plačila odkupljenih denarnih terjatev, samo če je hkrati izveden prenos zavarovanja le-teh s premoženjem, vključno z dokumentacijo.

112. člen

(Skladnost z notranjimi politikami in postopki banke)

Banka mora vzpostaviti učinkovit notranji proces za presojanje skladnosti odkupovanja denarnih terjatev z vsemi notranjimi politikami in postopki. Ta proces mora vključevati:

(a) redne preglede vseh kritičnih faz programa banke za odkup denarnih terjatev;

(b) preverjanje ločevanja nalog med:

– ocenjevanjem PD osnovnega dolžnika in ocenjevanjem PD prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca;

– ocenjevanjem PD prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca, ter neposrednim pregledovanjem poslovanja prodajalca in tretje osebe, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca;

(c) vrednotenje delovanja zalednih služb, s posebnim poudarkom na kvalifikacijah, izkušnjah in strukturi zaposlenih ter na avtomatiziranih podpornih sistemih.

6.4.1.2. Dodatne minimalne zahteve za bonitetne sisteme

113. člen

(Struktura bonitetnih sistemov)

Za namene točke (b) tretjega odstavka 91. člena tega sklepa mora banka pri izpostavljenostih iz naslova odkupljenih denarnih terjatev upoštevati prodajalčevo poslovno prakso in heterogenost njegovih strank.

6.4.1.3. Dodatne minimalne zahteve za ocenjevanje parametrov tveganja

114. člen

(Splošno)

Za odkupljene denarne terjatve morajo ocene parametrov tveganja odražati vse pomembne informacije, ki jih ima na razpolago banka. Te informacije se nanašajo na kakovost osnovnih denarnih terjatev, vključno s podatki za podobne skupine odkupljenih denarnih terjatev, s katerimi razpolaga sama banka, ali ki jih pridobi od prodajalca, ali od zunanjih virov. Če banka pridobi podatke od prodajalca, jih mora ustrezno ovrednotiti.

115. člen

(Zahteve za ocenjevanje PD)

Za odkupljene denarne terjatve lahko banka za ocenjevanje PD uporablja zunanje in notranje podatke.

116. člen

(Zahteve za lastne ocene LGD)

Za odkupljene denarne terjatve lahko banka za ocenjevanje LGD uporablja zunanje in notranje podatke.

117. člen

(Prilagoditve zaradi upoštevanja učinkov osebnih jamstev)

Prilagoditve zaradi upoštevanja učinkov osebnih jamstev v primeru odkupljenih denarnih terjatev se izvajajo v skladu s petim odstavkom 35. člena tega sklepa.

6.4.2. *Izračuni*

6.4.2.1. Izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje

118. člen

(Splošno)

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje za odkupljene denarne terjatve v okviru kategorije izpostavljenosti bančništva na drobno znaša 8% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

6.4.2.1.1. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti

119. člen

(Splošno)

Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti = RW * vrednost izpostavljenosti.

120. člen

(Izračun uteži tveganja (RW))

(1) Utež tveganja za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za odkupljene denarne terjatve se izračuna v skladu s 102. členom tega sklepa.

(2) Če banka ne more ločiti odkupljenih denarnih terjatev zavarovanih z nepremičninami, in odkupljenih kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno od drugih izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno, mora banka uporabljati utež tveganja, ki pomeni največjo kapitalsko zahtevo za navedene izpostavljenosti.

121. člen

(Izračun vrednosti izpostavljenosti)

Vrednost izpostavljenosti za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za odkupljene denarne terjatve je vrednost izpostavljenosti brez oslabitev (bruto vrednost) od katere se odšteje kapitalska zahteva za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev pred uporabo kreditnih zavarovanj.

6.4.2.2. Izračun zneskov pričakovanih izgub za kreditno tveganje

122. člen

(Splošno)

Zneski pričakovanih izgub za odkupljene denarne terjatve v okviru kategorije izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno se izračunajo v skladu z naslednjima formulama:

Pričakovana izguba (EL) = PD × LGD

Znesek pričakovane izgube = EL × vrednost izpostavljenosti

6.4.2.3. Izračun kapitalske zahteve za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev

123. člen

(Splošno)

Kapitalska zahteva za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev v okviru kategorije izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno znaša 8% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

6.4.2.3.1. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti

124. člen

(Splošno)

Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti = RW * vrednost izpostavljenosti.

125. člen

(Izračun uteži tveganja (RW))

Uteži za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se izračunajo v skladu s formulo iz prvega do četrtega odstavka 52. člena tega sklepa. Vhodni parametri PD in LGD se določijo, kakor je navedeno v 53. do 54., 76. do 77., 84. do 85., 103., 104., 126., 127., 135. do 136. členu tega sklepa, vrednost izpostavljenosti se določi, kakor je navedeno v 14., 79., 87., 121., 128., 142. in 152. členu tega sklepa, M pa je 1 leto. Če lahko banka dokaže, da tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ni pomembno, ga ni treba upoštevati.

126. člen

(Vrednosti PD)

(1) Za izračun kapitalske zahteve za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev je ocena PD enaka oceni EL. Če lahko banka svoje ocene EL za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev zanesljivo razstavi na ocene PD in LGD, lahko uporablja tako pridobljeno oceno PD.

(2) Če banka za izračun kapitalske zahteve za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev uporablja vrednost LGD 75%, se učinki osebnega kreditnega zavarovanja lahko priznajo s prilagoditvijo ocen PD, ob upoštevanju drugega poglavja sklepa o kreditnih zavarovanjih, ki se nanaša na minimalne zahteve za njihovo priznanje.

127. člen

(Vrednosti LGD)

Za izračun kapitalske zahteve za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se uporablja vrednost LGD 75%. Če lahko banka svoje ocene EL za tveganje zmanj-

šanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev zanesljivo razstavi na ocene PD in LGD, se lahko uporablja tako pridobljena ocena LGD.

128. člen

(Izračun vrednosti izpostavljenosti)

Vrednost izpostavljenosti za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev je enaka vrednosti izpostavljenosti brez oslabitev (bruto vrednost).

6.4.2.4. Izračun zneskov pričakovanih izgub za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev

129. člen

(Splošno)

Zneski pričakovanih izgub zaradi tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev v okviru kategorije izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno se izračunajo v skladu z naslednjima formulama:

Pričakovana izguba (EL) = PD × LGD

Znesek pričakovane izgube = EL × vrednost izpostavljenosti

7. KATEGORIJA IZPOSTAVLJENOSTI IZ NASLOVA LASTNIŠKIH INSTRUMENTOV IN DODATNE MINIMALNE ZAHTEVE ZA UPORABO PRISTOPA IRB

7.1. **Opredelitev kategorije izpostavljenosti**

130. člen

(Splošno)

V kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov se vključujejo:

(a) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki se v primeru stečaja izdajatelja poplačujejo iz razdelitvene mase, ki ostane po celotnem poplačilu vseh nepodrejenih in podrejenih terjatev do izdajatelja;

(b) izpostavljenosti iz naslova dolžniških instrumentov, katerih ekonomska vsebina je podobna izpostavljenostim iz točke (a) tega odstavka.

7.2. **Izračuni**

7.2.1. *Izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje*

131. člen

(Splošno)

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov znaša 8% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

7.2.1.1. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti

132. člen

(Splošno)

(1) Banka mora, ne glede na drugi odstavek 13. člena tega sklepa, za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za kreditno tveganje za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov uporabiti enega od pristopov iz 133., 134., ali 138. člena tega sklepa. Pristop iz 138. člena tega sklepa lahko uporabi samo, če izpolnjuje dodatne minimalne zahteve iz 139. do 141. člena tega sklepa.

(2) Če banka za notranje upravljanje s tveganji iz naslova lastniških instrumentov hkrati uporablja različne pristope iz 133., 134. in 138. člena tega sklepa, jih lahko tako uporablja tudi za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti. Pri tem pa mora biti njena izbira pristopov dosledna in ne sme biti pogojena samo s ciljem zmanjševanja kapitalske zahteve.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko banka tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti iz naložb v kapital družb za pomožne storitve izračunava tako, kot pri kategoriji izpostavljenosti iz točke (g) prvega odstavka 17. člena tega sklepa (druga sredstva iz nekreditnih obveznosti).

7.2.1.1.1. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti po pristopu enostavnih uteži tveganja

133. člen

(Splošno)

(1) Po pristopu enostavnih uteži tveganja se tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti = RW * vrednost izpostavljenosti.

Vrednosti uteži tveganja (RW) so naslednje:

(a) 190% za izpostavljenosti iz naslova naložb v kapital nejavnih družb, če so dovolj razpršene,

(b) 290% za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi,

(c) 370% za vse druge izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

(2) Kratke pozicije denarnih sredstev (bančnih vlog ali denarju podobnih instrumentov) in izvedeni finančni instrumenti v bančni knjigi se lahko izravnajo z dolgimi pozicijami v istih posameznih instrumentih, če so bili ti instrumenti izrecno določeni kot varovanja posebnih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov in če zagotavljajo varovanje vsaj še eno leto. Druge kratke pozicije se obravnavajo, kakor da so dolge pozicije z ustreznimi utežmi tveganja, ki se uporabljajo za absolutno vrednost vsake pozicije. Za pozicije z neusklajeno zapadlostjo se uporabljajo pravila o neusklajenosti zapadlosti, ki veljajo za kategorijo izpostavljenosti do podjetij.

(3) Banka lahko prizna učinke osebnega kreditnega zavarovanja, pridobljenega za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, v skladu s pravili iz sklepa o kreditnih zavarovanjih.

7.2.1.1.2. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti po pristopu PD/LGD

134. člen

(Splošno)

(1) Po pristopu PD/LGD se tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov izračunajo v skladu s formulami iz prvega do četrtega odstavka 52. člena tega sklepa. Če banka nima dovolj informacij za uporabo opredelitve neplačila iz 28. do 31. člena tega sklepa, mora za uteži tveganja uporabiti faktor povečanja 1,5.

(2) Na ravni posamezne izpostavljenosti vsota EL, pomnožene z 12,5, in tveganjem prilagojenega zneska izpostavljenosti, ne sme presegati vrednosti izpostavljenosti, pomnožene z 12,5.

(3) Banka lahko prizna učinke osebnega kreditnega zavarovanja, pridobljenega za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, v skladu z metodami iz sklepa o kreditnih zavarovanjih. Za del izpostavljenosti iz naslova lastniškega instrumenta, ki je zavarovana z osebnim kreditnim zavarovanjem, se uporablja LGD 90%, razen za z osebnim jamstvom zavarovane dele izpostavljenosti iz naslova naložb v kapital nejavnih družb, ki so dovolj razpršene, kjer se lahko uporabi LGD 65%. Za te namene M znaša 5 let.

135. člen

(Vrednosti PD)

Ocena PD se določi v skladu z metodami, ki jih banka uporablja za izračun ocene PD pri kategoriji izpostavljenosti do podjetij. Pri tem pa mora banka upoštevati naslednje minimalne vrednosti PD:

(a) 0,09% za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, če je naložba del dolgoročnega odnosa s stranko;

(b) 0,09% za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se ne trguje na borzi, če donosi iz naložb temeljijo na rednih in periodičnih denarnih tokovih, ki ne izhajajo iz kapitalskih dobičkov;

(c) 0,40% za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, vključno z drugimi kratkimi pozicijami, kakor je navedeno v drugem odstavku 133. člena tega sklepa;

(d) 1,25% za vse druge izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, vključno z drugimi kratkimi pozicijami, kakor je navedeno v drugem odstavku 133. člena tega sklepa.

136. člen

(Vrednosti LGD)

(1) Izpostavljenostim iz naslova naložb v kapital nejavnih družb, ki so dovolj razpršene, se lahko dodeli LGD 65%.

(2) Vsem drugim izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov se dodeli LGD 90%.

137. člen

(Vrednost zapadlosti (M))

Za vse izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov se dodeli M 5 let.

7.2.1.1.3. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti po pristopu notranjih modelov

138. člen

(Splošno)

(1) Po pristopu notranjih modelov so tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov enaki potencialni izgubi na izpostavljenostih iz naslova lastniških instrumentov, dobljeni z uporabo notranjih modelov tvegane vrednosti (VaR) ob upoštevanju 99. percentila enostranskega intervala zaupanja, pomnoženi z 12,5. Za dejavnik tveganja se uporabi razliko med četrtletnimi donosi in ustrezno netvegano stopnjo, izračunano v dolgoročnem vzorčnem obdobju. Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti na ravni posamezne izpostavljenosti ni manjši od vsote minimalnega tveganjem prilagojenega zneska izpostavljenosti, izračunanega na podlagi pristopa PD/LGD, in ustrezne EL, pomnožene z 12,5 in izračunane na osnovi minimalne vrednosti PD, določene v točki (a) 135. člena tega sklepa in pripadajoče vrednosti LGD, določene v 136. členu tega sklepa.

(2) Banka lahko prizna učinke osebnega kreditnega zavarovanja, pridobljenega za izpostavljenost iz naslova lastniških instrumentov.

139. člen

(Dodatne minimalne zahteve glede količinske opredelitve tveganja)

Banka, ki za izračun tveganjem prilagojenih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov uporablja pristop notranjih modelov, mora izpolnjevati naslednje dodatne minimalne zahteve:

(a) ocena potencialne izgube mora biti robustna glede na negativna gibanja na trgu, ki vplivajo na dolgoročni profil tveganja posameznih naložb banke v lastniške instrumente. Podatki, uporabljeni za prikaz porazdelitve donosa, morajo odražati najdaljše obdobje opazovanja, za katerega je mogoče pridobiti smiselne podatke za prikaz profila tveganja posameznih naložb banke v lastniške instrumente. Uporabljeni podatki morajo zadostovati za izdelavo konzervativnih, statistično zanesljivih in trdnih ocen izgub, ki ne smejo temeljiti izključno na presoji. Banka mora zagotoviti, da uporabljeni scenarij izjemnih situacij zagotavlja konzervativno oceno potencialnih izgub v zadevnem dolgoročnem tržnem ali ekonomskem ciklusu. Da bi banka dosegla dovolj realistične in konzervativne rezultate modelov, mora empirične analize razpoložljivih podatkov združevati s prilagoditvami, ki temeljijo na različnih dejavnikih. Pri izdelavi modelov tvegane vrednosti (VaR) za ocenjevanje potencialnih četrtletnih izgub lahko banka uporablja četrtletne podatke ali pretvarja podatke iz krajših časovnih zaporedij na četrtletne protivrednosti z uporabo analitično primernih metod. Te metode morajo biti podprte z empiričnimi dokazi z dobro razvitim in dokumentiranim miselnim procesom in analizo. Tak pristop mora banka uporabljati konzervativno in dosledno. Če so na voljo samo omejeni ustrezni podatki, mora banka dodati ustrezne mere konzervativnosti;

(b) uporabljeni modeli morajo biti sposobni primerno zajemati vsa pomembna tveganja, ki jih vsebujejo donosi iz lastniških instrumentov, vključno s splošnim tržnim tveganjem in posebnim tveganjem iz skupine izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov. Notranji modeli morajo primerno razlagati pretekle spremembe cen, zajemati razsežnost in spremembe strukture skupine izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov in biti robustni glede na negativna gibanja na trgu. Populacija tveganih izpostavljenosti, ki je zastopana v podatkih, uporabljenih za ocenjevanje, mora ustrezati ali biti vsaj primerljiva z izpostavljenostmi iz naslova lastniških instrumentov;

(c) notranji modeli morajo biti primerni za profil tveganja in kompleksnost skupine izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov. Če so vrednosti pomembnih naložb po svoji naravi zelo nelinearne, mora banka notranje modele izdelati tako, da primerno zajamejo tveganja, povezana s takimi instrumenti;

(d) vzporejanje posameznih pozicij z njej podobnimi pozicijami (proxies), tržnimi indeksi in dejavniki tveganja mora biti utemeljeno, intuitivno in konceptualno trdno;

(e) banka mora z empiričnimi analizami dokazati primernost dejavnikov tveganja, vključno z njihovo zmožnostjo zajeti splošno in posebno tveganje;

(f) ocene nestanovitnosti donosov izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov morajo vsebovati vse ustrezne in razpoložljive podatke, informacije in metode. Banka mora uporabljati notranje podatke, ki so bili neodvisno revidirani, ali podatke iz zunanjih virov (vključno s skupnimi podatki, zbranimi od več bank);

(g) vzpostavljen mora biti temeljit in izčrpen program za testiranje izjemnih situacij.

140. člen

(Dodatne minimalne zahteve glede vključitve v proces upravljanja s tveganji in kontrol)

Banka mora za razvoj in uporabo notranjih modelov za namene izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov izoblikovati politike, postopke in kontrole, ki bodo zagotavljali celovitost modela in procesa modeliranja. Politike, postopki in kontrole morajo obsegati predvsem:

(a) popolno integracijo notranjih modelov v celoten upravljavski informacijski sistem banke in v upravljanje s skupino izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki so postavke bančne knjige. Notranji modeli morajo biti popolnoma vpeti v strukturo upravljanja s tveganji banke, če se posebej uporabljajo pri merjenju in presoji obnašanja skupine izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov (vključno s tveganju prilagojenim obnašanjem), razporejanju ekonomskega kapitala izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov in ovrednotenju celotne kapitalske ustreznosti ter procesa upravljanja z naložbami;

(b) vzpostavljene sisteme upravljanja ter postopke in kontrolne funkcije za zagotovitev rednega in neodvisnega pregledovanja vseh elementov notranjega modeliranja, vključno z odobritvijo sprememb modelov, izbiro vhodnih podatkov in preverjanjem rezultatov modelov, kakor je neposredna verifikacija izračunov tveganja. S preverjanji je treba presojati natančnost, popolnost in ustreznost vhodnih in izhodnih podatkov modelov, pri čemer se je treba osredotočiti na iskanje in omejevanje potencialnih napak, vezanih na znane pomanjkljivosti, in na identi-

fikacijo neznanih pomanjkljivosti modelov. Take preglede lahko izvaja služba notranje revizije in/ali zunanja revizijska družba;

(c) ustrezne sisteme in postopke za spremljanje naložbenih omejitev in tveganih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;

(d) enote, pristojne za oblikovanje in uporabo modelov, morajo biti funkcionalno neodvisne od enot, pristojnih za upravljanje s posameznimi naložbami;

(e) osebe, pristojne za kateri koli vidik procesa modeliranja, morajo biti ustrezno usposobljene. Vodstvo mora funkciji modeliranja nameniti dovolj izkušene in sposobne kadre.

141. člen

(Potrditev primernosti in dokumentacija)

(1) Banka mora vzpostaviti zanesljive sisteme za potrditev primernosti (validacijo) natančnosti in doslednosti notranjih modelov in procesov modeliranja. Vsi pomembni elementi notranjih modelov, procesi modeliranja in procesi potrditve primernosti se morajo dokumentirati, vključno z odgovornostmi oseb, ki sodelujejo pri modeliranju, odobritvi in procesih pregleda modela.

(2) Banka mora uporabljati proces notranje potrditve primernosti za ocenjevanje delovanja notranjih modelov in procesov na dosleden in smiseln način.

(3) Uporabljene metode in podatki za količinsko potrditev primernosti parametrov tveganja morajo biti vseskozi dosledni. Spremembe metod ocenjevanja in potrditve primernosti ter spremembe podatkov (uporabljeni viri podatkov in obravnavana obdobja) morajo biti dokumentirane.

(4) Banka mora redno primerjati dejanske donose iz lastniških instrumentov (izračunane z uporabo dejanskih in hipotetičnih dobičkov in izgub) z modeliranimi ocenami. Pri takih primerjavah mora banka uporabljati pretekle podatke, ki pokrivajo čim daljše obdobje. Banka mora dokumentirati metode in podatke, uporabljene v takih primerjavah. Analizo in dokumentacijo je treba ažurirati vsaj enkrat letno.

(5) Banka mora uporabljati tudi druga orodja za količinsko potrditev primernosti parametrov tveganja in primerjave z zunanjimi viri podatkov. Analiza mora temeljiti na podatkih, ki so primerni za skupino izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, so redno ažurirani in obsegajo ustrezno obdobje opazovanja. Notranje presoje delovanja modelov banke morajo temeljiti na čim daljšem obdobju.

(6) Banka mora vzpostaviti zanesljive notranje standarde za primere, ko primerjava dejanskih donosov iz lastniških instrumentov z modeliranimi ocenami spodbija veljavnost teh ocen ali modelov kot takih. Ti standardi morajo upoštevati ekonomske cikle in podobne sistematične spremenljivosti pri donosih iz lastniških instrumentov. Vse spremembe notranjih modelov, ki so posledica pregledov modelov, je treba dokumentirati in morajo biti skladne s standardi banke za pregled modelov.

7.2.1.1.4. Izračun vrednosti izpostavljenosti

142. člen

(Splošno)

Vrednost izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov je enaka njeni knjigovodski vrednosti.

7.2.2. *Izračun zneskov pričakovanih izgub*

143. člen

(Pristop enostavnih uteži tveganja)

Zneski pričakovanih izgub za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri katerih se tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti izračunavajo v skladu s pristopom enostavnih uteži tveganja iz 133. člena tega sklepa, se izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

Znesek pričakovane izgube = EL × vrednost izpostavljenosti.

Vrednosti EL so naslednje:

(a) 0,8% za izpostavljenosti iz naslova naložb v kapital nejavnih družb, če so dovolj razpršene;

(b) 0,8% za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi;

(c) 2,4% za vse druge izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

144. člen

(Pristop PD/LGD)

Zneski pričakovanih izgub za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri katerih se tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti izračunavajo v skladu s pristopom PD/LGD iz 134. do 137. člena tega sklepa, se izračunajo v skladu z naslednjima formulama:

Znesek pričakovane izgube = EL × vrednost izpostavljenosti

Pričakovana izguba (EL) = PD × LGD

145. člen

(Pristop notranjih modelov)

Zneski pričakovanih izgub za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri katerih se tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti izračunavajo v skladu s pristopom notranjih modelov iz 138. do 141. člena tega sklepa, znašajo nič.

8. POZICIJE V LISTINJENJU

8.1. **Izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje**

146. člen

(Splošno)

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje za pozicije v listinjenju znaša 8% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

8.1.1. *Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti*

147. člen

(Splošno)

Za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju iz točke (f) prvega odstavka 17. člena tega sklepa se uporabljajo pravila iz sklepa o listinjenju.

8.2. **Izračun zneskov pričakovanih izgub**

148. člen

(Splošno)

Za izračun zneskov pričakovanih izgub za pozicije v listinjenju iz točke (f) prvega odstavka 17. člena tega sklepa se uporabljajo pravila iz sklepa o listinjenju.

9. KATEGORIJA IZPOSTAVLJENOSTI DRUGA SREDSTVA IZ NASLOVA NEKREDITNIH OBVEZNOSTI

9.1. **Opredelitev kategorije izpostavljenosti**

149. člen

(Splošno)

Druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti vključujejo tudi preostalo vrednost zakupljenega premičnega in nepremičnega premoženja, če ni vključena v izpostavljenost iz naslova zakupa, kakor je opredeljena v četrtem odstavku 14. člena tega sklepa.

9.2. **Izračuni**

9.2.1. *Izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje*

150. člen

(Splošno)

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje za druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti znaša 8% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

9.2.1.1. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti

151. člen

(Splošno)

(1) Tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti drugih sredstev iz naslova nekreditnih obveznosti so enaki vrednosti izpostavljenosti, opredeljeni v 152. členu tega sklepa.

(2) Kadar je izpostavljenost preostala vrednost iz naslova zakupa, mora biti vsako leto prilagojena tako, da se tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti izračuna na naslednji način:

Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti = 1/t*100%*vrednost izpostavljenosti

kjer je
t število let trajanja pogodbe o zakupu

152. člen

(Izračun vrednosti izpostavljenosti)

Vrednost izpostavljenosti drugih sredstev iz naslova nekreditnih obveznosti je enaka njeni knjigovodski vrednosti.

9.2.2. *Izračun zneskov pričakovanih izgub*

153. člen

(Splošno)

Znesek pričakovane izgube za izpostavljenosti drugih sredstev iz naslova nekreditnih obveznosti je nič.

10. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

154. člen

(Skrajšanje predhodne uporabe pristopa IRB)

(1) Za banko, ki vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo pristopa IRB pred 1. januarjem 2010, se zahteva po predhodni uporabi bonitetnih sistemov iz točke (c) prvega odstavka 3. člena tega sklepa skrajša s treh na eno leto.

(2) Za banke, ki vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo lastnih ocen pred 1. januarjem 2009, se zahteva po predhodni uporabi lastnih ocen LGD (in CF) iz točke (c) prvega odstavka 5. člena tega sklepa skrajša s treh na dve leti.

155. člen

(Vrednost LGD za izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami)

Do 31. decembra 2010 z neplačili tehtano povprečje LGD za vse izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami in brez osebnih jamstev enot centralne ravni države, ne sme biti nižje od 10%.

156. člen

(Vrednost LGD za krite obveznice)

Do 31. decembra 2010 se lahko kritim obveznicam, kakor so opredeljene v deseti točki drugega odstavka 2. člena in 45. člena sklepa o standardiziranem pristopu, dodeli vrednost LGD 11,25%, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) krite obveznice so zavarovane s primernimi sredstvi, opredeljenimi v točkah (a) do (d) prvega odstavka Priloge I sklepa o standardiziranem pristopu, ki jim pripada stopnja kreditne kvalitete 1, določene v standardiziranem pristopu;

(b) vrednost sredstev, opredeljenih v točkah (e) do (h) prvega odstavka Priloge I sklepa o standardiziranem pristopu, ki se uporabljajo za zavarovanje kritih obveznic, ne sme presegati 10% nominalne vrednosti neporavnanih obveznosti izdaje kritih obveznic;

(c) krite obveznice niso zavarovane s sredstvi, opredeljenimi v točki (i) prvega odstavka Priloge I sklepa o standardiziranem pristopu;

(d) če imajo krite obveznice najboljšo bonitetno oceno imenovane ECAI, ki jo ta dodeljuje kritim obveznicam.

157. člen

(Izvzetje določenih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz pristopa IRB)

Banka in njene podrejene banke v Republiki Sloveniji lahko do 31. decembra 2017 iz pristopa IRB izvzamejo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki jih imajo na dan 31. decembra 2007. Izvzeta pozicija se meri kot število delnic, posedovanih na navedeni datum, in dodatnih delnic, ki so neposredno posledica lastništva prvo omenjenih, vendar le, dokler ne povečajo sorazmernega deleža lastništva v zadevnem podjetju. Če se sorazmerni delež lastništva v določenem podjetju poveča, presežnega deleža lastništva ni mogoče izvzeti. Prav tako se izvzetje ne uporablja za lastniške instrumente, ki so bili izvzeti, nato pa so bili prodani in ponovno odkupljeni. Za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki se v skladu s tem odstavkom lahko izvzamejo iz pristopa IRB, se uporablja standardizirani pristop.

158. člen

(Odlog začetka uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje)

(1) Banka, ki v skladu s 405. členom ZBan-1 odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje za izpostavljenosti, ki so stalno izvzete iz pristopa IRB ali so predmet postopne uvedbe do 1. januarja 2008, smiselno uporablja določbe V. in XIV. poglavja Sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 85/02, 22/03, 36/04, 68/04, 103/04, 124/04, 62/05, 67/05 in 74/06).

(2) Banka, ki začne uporabljati standardizirani pristop za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje za izpostavljenosti, ki so stalno izvzete iz pristopa IRB ali so predmet postopne uvedbe med letom 2007, mora z dnem začetka uporabe omenjenega pristopa začeti uporabljati določbe sklepa o standardiziranem pristopu.

159. člen

(Uveljavitev in začetek uporabe sklepa)

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007, razen šestega odstavka 13. člena tega sklepa, ki začne veljati 1. januarja 2008.

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

PRILOGE

Priloga I: Zahteva za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo pristopa IRB

Priloga II: Zahteva za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo lastnih ocen LGD (in CF)

Priloga III: Zahteva za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za prehod s pristopa IRB na standardizirani pristop

Priloga IV: Zahteva za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za prehod z uporabe lastnih ocen LGD (in CF) na uporabo predpisanih ocen CF (in LGD)

Priloga V: Nadzorniška merila za razvrščanje izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev

PRILOGA I

Prejemnik:

Banka Slovenije
Slovenska cesta 35
1505 Ljubljana

Vložnik:
(Firma in sedež banke, navedba zakonitih zastopnikov, ki so upravičeni vložiti zahtevo oziroma izdati pooblastilo za vložitev zahteve)

Pooblaščenec[1]:
(Osebno ime oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedež)

ZAHTEVA ZA IZDAJO DOVOLJENJA BANKE SLOVENIJE ZA UPORABO PRISTOPA IRB

Kontaktna oseba za obravnavo zahteve	
Delovno mesto	
Naziv	
Telefon	
E-pošta	

Podpis zakonitih zastopnikov in/ali pooblaščencev:

_____

_____

_____

_____

[1] Izpolni se samo, če ga banka ima. V tem primeru mora biti priloženo tudi ustrezno pooblastilo.

UTEMELJITEV ZAHTEVE

ODDELEK A - Dokumentacija o splošnih informacijah, kakor je določeno v točki (a) drugega odstavka 3. člena tega sklepa (oziroma dokumentacija o bonitetnih sistemih in kontrolnem okolju)

A.1. Navedite razloge, zakaj vlagate zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo pristopa IRB in cilje te uvedbe.

A.2. Priložite seznam vseh notranjih dokumentov, za katere menite, da so relevantni za zahtevo, vključno s kratkim opisom vsebine.

A.3. Pojasnite, ali vlagate to zahtevo za raven skupine ali za posamično raven.

A.4. Priložite seznam oseb, ki so vključene v izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu IRB v skupini, ter navedite odgovorne osebe. Če na podlagi 291. člena ZBan-1 pri Banki Slovenije skupaj vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo pristopa IRB EU nadrejena banka in njene podrejene institucije ali banka in druge institucije, ki so podrejene EU nadrejenemu finančnemu holdingu, priložite seznam teh oseb.

A.5. Navedite osebe, ki so na vseh ravneh odgovorne za delovanje in nadzor bonitetnih sistemov, ki jih nameravate uporabljati za izračun kapitalske zahteve po pristopu IRB, s posebnim poudarkom na področjih odobritev bonitetnih ocen, kreditov, vrednotenja zavarovanj in ravnanja s problematičnimi krediti.

A.6. Priložite preglednico bonitetnih sistemov, vključno z modeli in/ali metodami, ki se uporabljajo ali se nameravajo uporabljati za razvrščanje dolžnikov in/ali izpostavljenosti in/ali ocenjevanje vsakega parametra tveganja za vsako kategorijo/podkategorijo izpostavljenosti, poslovno enoto in banko.

A.7. Opišite strukturo in pogostost poročanja projektnih skupin za uvedbo pristopa IRB oddelku za upravljanje s tveganji, službi notranje revizije in upravi.

A.8. Povzemite, kako in v kakšnem obsegu pristop IRB predstavlja sestavni del pri upravljanju s tveganji in poslovanju. Natančne odgovore navedite za naslednje aktivnosti:

(a) odobravanje kreditov/produktov,
(b) določanje limitov,
(c) poročanje,
(d) oblikovanje oslabitev in rezervacij,
(e) druga relevantna merila, ki se uporabljajo pri odločitvah v zvezi s kreditnim tveganjem.

ODDELEK B – Dokumentacija o doseganju okvirne skladnosti bonitetnih sistemov z minimalnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB za obdobje najmanj treh let pred vložitvijo zahteve (do 1. januarja 2010 pa za obdobje najmanj enega leta pred vložitvijo zahteve), kakor je določeno v točki (b) drugega odstavka 3. člena tega sklepa

B.1. Kdaj so bili bonitetni sistemi, ki jih nameravate uporabljati za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu IRB, razviti?

B.2. Navedite datume, za katere ocenjujete, da je vsak od teh bonitetnih sistemov postal okvirno skladen z minimalnimi zahtevami.

B.3. Razložite, kje se kaže okvirna skladnost z minimalnimi zahtevami za zgoraj navedene bonitetne sisteme in pri tem upoštevajte najmanj zahteve iz oddelka D. Priložite ustrezne dokaze.

ODDELEK C - Dokumentacija o načrtu uvedbe pristopa IRB in stalnih izvzetjih, kakor je določeno v točki (c) drugega odstavka 3. člena tega sklepa (oziroma načrt uvedbe)

C.1. Za vsako banko ali posamezno banko v bančni skupini, kategorijo/podkategorijo izpostavljenosti, kot so navedene v Tabeli 1, in poslovno enoto priložite načrt uvedbe pristopa IRB, ki vključuje:

(a) merila za oblikovanje poslovne enote;

(b) kratek opis vrst produktov;

(c) datum uvedbe pristopa IRB ali stalno izvzetje:

- za kategorije/podkategorije izpostavljenosti in poslovne enote, za katere nameravate takoj začeti uporabljati pristop IRB za izračun kapitalske zahteve, navedite datum, na katerega ste po vaši oceni dosegli popolno skladnost z zadevnimi minimalnimi zahtevami;
- za kategorije/podkategorije izpostavljenosti in poslovne enote, pri katerih nameravate pristop IRB uvesti postopno, navedite datum, kdaj boste dosegli popolno skladnost z zadevnimi minimalnimi zahtevami, in datum, na katerega nameravate uvesti pristop IRB za izračun kapitalske zahteve;
- navedite kategorije/podkategorije izpostavljenosti oziroma izpostavljenosti in poslovne enote, ki jih nameravate stalno izvzeti iz pristopa IRB;

(d) poročila po stanju na zadnji dan zadnjega četrtletja pred vložitvijo zahteve za kategorije/podkategorije izpostavljenosti in poslovne enote in stalna izvzetja, ki vključujejo:

- število nasprotnih strank in izpostavljenosti;
- vrednost izpostavljenosti;
- tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti;

(e) kratek opis uporabe kreditnih zavarovanj.

Tabela 1: Razčlenitev kategorij/podkategorij izpostavljenosti

Kategorije/podkategorije izpostavljenosti	
Enote centralne ravni držav in centralnih bank skupaj	
	enote centralne ravni držav
	centralne banke
	multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije
	enote regionalne in lokalne ravni držav
	osebe javnega sektorja
Institucije skupaj	
	multilateralne razvojne banke
	enote regionalne in lokalne ravni držav
	osebe javnega sektorja
Podjetja skupaj	
	velika podjetja[1]
	odkupljene denarne terjatve do podjetij
	posebni kreditni aranžmaji
	SME-ji kot podjetja[2]
Bančništvo na drobno skupaj	
	zavarovane s stanovanjsko nepremičnino
	kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti
	SME-ji kot bančništvo na drobno[3]
	odkupljene denarne terjatve
	ostalo bančništvo na drobno
Lastniški instrumenti skupaj	
Pozicije v listinjenju	
Ostale nekreditne obveznosti skupaj	

[1] Kakor so opredeljena v točki (a) tretjega odstavka 41. člena tega sklepa.
[2] Kakor so opredeljeni v točki (b) tretjega odstavka 41. člena tega sklepa.
[3] Kakor so opredeljeni v prvem odstavku 89. člena tega sklepa.

C.2. Utemeljite, da je uporaba standardiziranega pristopa za stalno izvzete kategorije izpostavljenosti/podkategorije izpostavljenosti/izpostavljenosti in/ali poslovne enote upravičena.

C.3. Priložite simulacijo poročila o kapitalski zahtevi za kreditno tveganje po pristopu IRB (na obrazcih, ki so sestavni del sklepa, ki ureja poročanje o izračunu kapitalskih zahtev) po stanju na zadnji dan zadnjega četrtletja pred vložitvijo zahteve.

C.4. Priložite projektni načrt in kratko vsebino z opisom vsaj naslednjih aktivnosti:
(a) razvoj metodologij bonitetnega ocenjevanja,
(b) priprava tehničnih konceptov za IT podporo metodologijam bonitetnega ocenjevanja,
(c) IT uvedba,
(d) izobraževanje kadrov, vključno z vodstvenim kadrom,
(e) prehod iz obstoječih bonitetnih sistemov na nove,
(f) dokončna notranja odobritev novih bonitetnih sistemov za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje s strani pristojnih organov banke.

ODDELEK D – Dokumentacija o izpolnjevanju zadevnih minimalnih zahtev, kakor je določena v točki (d) drugega odstavka 3. člena tega sklepa (oziroma dokumentacija o bonitetnih sistemih in kontrolnem okolju)

Splošne informacije o bonitetnih sistemih in količinski opredelitvi parametrov tveganja

D.1. Priložite dokument, v katerem je določeno načelo za razvrščanje dolžnikov ali izpostavljenosti v posamezen bonitetni sistem.

Za vsak posamezen bonitetni sistem priložite naslednjo dokumentacijo[1]:

D.2. Ime bonitetnega sistema.

D.3. Banka, ki je izdelala bonitetni sistem.

D.4. Parameter tveganja: PD, LGD, CF.

D.5. Kategorija izpostavljenosti/poslovna enota.

D.6. Povzemite določitev in izbiro kvalitativnih in kvantitativnih meril za razvrščanje v bonitetne razrede ali skupine (navedite tudi število bonitetnih razredov ali skupin).

D.7. Opišite postopek delovanja bonitetnega sistema, vključno z razveljavitvami in procesom ažuriranja bonitetnih ocen.

D.8. Prikažite porazdelitev izpostavljenosti po bonitetnih razredih ali skupinah.

D.9. Navedite datum začetka uporabe bonitetnega sistema za notranje namene.

D.10. Navedite vrednost izpostavljenosti, ki jo pokriva bonitetni sistem.

D.11. Navedite tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti, ki jih pokriva bonitetni sistem.
D.12. Navedite število dolžnikov ali izpostavljenosti, ki jih razvršča bonitetni sistem.

D.13. Navedite število neplačnikov in/ali neplačil v opazovanem obdobju in dolžino opazovanega obdobja, ki ga pokriva bonitetni sistem.

[1] Kadar vprašanje po svoji vsebini zahteva prikaz na določen datum, upoštevajte stanje na zadnji dan zadnjega četrtletja pred vložitvijo zahteve.

D.14. Navedite stopnjo izgub v opazovanem obdobju in dolžino opazovanega obdobja, ki ga pokriva bonitetni sistem.

D.15. Navedite pogostost razveljavitev izhodnih rezultatov bonitetnega sistema.

D.16. Opis ponovnega razvrščanja predhodno neplačanih dolžnikov in/ali izpostavljenosti, za katere ne obstajajo več okoliščine, ki opredeljujejo nastanek neplačila.

D.17. Vrsta modela (statističen, strukturen, eksperten ipd.).

D.18. Opišite predpostavke in/ali matematične in empirične osnove za dodelitev ocen bonitetnim razredom, dolžnikom, izpostavljenostim ali skupinam, če v bonitetnem sistemu uporabljate statistične modele.

D.19. Navedite seznam notranjih in/ali zunanjih modelov, ki se uporabljajo v bonitetnem sistemu, vključno z oceno njihove pomembnosti.

D.20. Navedite, ali uporabljate notranje in/ali zunanje modele za namen razvrščanja dolžnikov/izpostavljenosti in/ali ocenjevanja parametrov tveganja.

D.21. Opišite način razvrščanja izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti in uporabljene metodologije razvrščanja.

D.22. Opišite proces ocenjevanja relevantnih parametrov tveganja.

D.23. Navedite lastne opredelitve neplačila in izgube in dokažite skladnost z opredelitvami iz tega sklepa.

D.24. Navedite število izpostavljenosti in/ali dolžnikov, ki so razvrščeni na osnovi notranjih in/ali zunanjih modelov.

D.25. Na kratko opišite odgovornosti strank, vključenih v postopke modeliranja.

D.26. Priložite diagram IT arhitekture – zbiranja podatkov, shranjevanja podatkov in kako so podatki združeni za namen izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

D.27. Navedite, kako zagotavljate skladnost z minimalnimi zahtevami glede podatkov, predvsem glede:

(a) natančnosti, popolnosti in primernosti podatkov, ki se uporabljajo za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti,
(b) reprezentativnosti podatkov,
(c) ugotavljanja pomanjkljivosti v podatkih,
(d) ocene vpliva pomanjkljivosti podatkov na izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

D.28. Navedite začetni datum zbiranja notranjih podatkov za ocenjevanje PD, LGD (in CF).

D.29. Navedite obseg, do katerega je razvrščanje avtomatizirano (tj. brez dodatnega poseganja).

D.30. Uporaba zunanjih podatkov (da/ne)?
D.31. Navedite seznam uporabljenih zunanjih virov podatkov v bonitetnem sistemu.

D.32. Navedite delež in pomembnost uporabljenih zunanjih virov podatkov.

D.33. Pojasnite način prilagoditve zunanjih in/ali skupnih podatkov, zbranih od več bank.

D.34. Pojasnite način vključevanja sprememb gospodarskih razmer in njihov vpliv na zgodovinske podatke.

D.35. Na kratko opišite način izvedbe testa izjemnih situacij.

Potrditev primernosti posameznega bonitetnega sistema

D.36. Datum zadnjega celovitega procesa potrditve primernosti ali testa delovanja bonitetnega sistema.

D.37. Navedite odgovorno osebo, ki je potrdila skladnost procesa potrditve primernosti bonitetnega sistema z minimalnimi zahtevami tega sklepa.

D.38. Preverite povzetek ugotovitev in rezultatov zadnjega procesa potrditve primernosti ali testa delovanja bonitetnega sistema. Povzetek mora vključevati:

(a) kako banka zagotavlja natančnost vhodnih podatkov za bonitetni sistem (ali za modele/metode, ki se uporabljajo v bonitetnem sistemu);

(b) notranje ali zunanje benchmarke, s katerimi se je primerjal bonitetni sistem (ali modeli/metode, ki se uporabljajo v bonitetnem sistemu), in rezultate teh primerjav;

(c) statistične tehnike ali teste, ki so se uporabljali pri procesu potrditve primernosti razločevalne moči bonitetnega sistema (ali modelov/metod, ki se uporabljajo v bonitetnem sistemu), in rezultate teh testov, vključno s prekoračitvami notranje določenih pragov;

(d) statistične tehnike ali teste, ki so se uporabljali pri procesu potrditve primernosti kalibracije bonitetnega sistema (ali modelov/metod, ki se uporabljajo v bonitetnem sistemu), in rezultate teh testov, vključno s prekoračitvami notranje določenih pragov;

(e) kvalitativne tehnike (ali kvantitativne tehnike, če niso bile vključene v dosedanje odgovore), ki so se uporabljale pri procesu potrditve primernosti neprekinjene ustreznosti bonitetnega sistema (ali modelov/metod, ki se uporabljajo v bonitetnem sistemu);

(f) razlago, zakaj potrditev primernosti velja le za določen del bonitetnega sistema in zakaj preostali del bonitetnega sistema zahteva nadaljnje izvajanje procesa potrditve primernosti;

(g) kakršen koli nadaljnji predvideni razvoj bonitetnega sistema.

Korporacijsko upravljanje in nadzor

D.39. Opišite organizacijo bonitetnega razvrščanja.

D.40. Predložite poročila službe notranje revizije o pregledih bonitetnih sistemov za zadnja tri leta pred vložitvijo zahteve (če je vloga vložena pred 1. januarjem 2010, pa le za zadnje leto).

D.41. Povzemite pristop k celovitemu upravljanju in nadzoru kreditnega tveganja. Povzetek mora vključevati:

(a) opis vloge in neodvisnosti enote za nadzor kreditnega tveganja,

(b) opis zagotavljanja neodvisnosti razvrščanja in pregledov razvrščanja,

(c) opis morebitnih sprememb bonitetnih sistemov,

(d) navedbo zunanjega izvajalca katere koli funkcije kreditne kontrole,

(e) opis kontrole zunanjih modelov.

ODDELEK E – Dokumentacija, ki na podlagi samoocene potrjuje skladnost z minimalnimi zahtevami tega sklepa, kakor je določeno v točki (e) drugega odstavka 3. člena tega sklepa (oziroma samoocena)

E.1. Opišite izveden proces samoocenjevanja z vidika posameznih minimalnih zahtev pristopa IRB ob upoštevanju ravni pomembnosti.

E.2. Navedite seznam minimalnih zahtev, ki niso izpolnjene, in časovni načrt doseganja skladnosti.

PRILOGA II

Prejemnik:

Banka Slovenije
Slovenska cesta 35
1505 Ljubljana

Vložnik:
(Firma in sedež banke, navedba zakonitih zastopnikov, ki so upravičeni vložiti zahtevo oziroma izdati pooblastilo za vložitev zahteve)

Pooblaščenec1:
(Osebno ime oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedež)

ZAHTEVA ZA IZDAJO DOVOLJENJA BANKE SLOVENIJE ZA UPORABO LASTNIH OCEN LGD (in CF)

Kontaktna oseba za obravnavo zahteve	
Delovno mesto	
Naziv	
Telefon	
E-pošta	

Podpis zakonitih zastopnikov in/ali pooblaščencev

_____

_____

_____

_____

[1] Izpolni se samo, če ga banka ima. V tem primeru mora biti priloženo tudi ustrezno pooblastilo.

UTEMELJITEV ZAHTEVE

ODDELEK A - Dokumentacija o splošnih informacijah, kakor je določeno v točki (a) drugega odstavka 5. člena tega sklepa (oziroma dokumentacija o bonitetnih sistemih in kontrolnem okolju)

A.1. Navedite razloge, zakaj vlagate zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo lastnih ocen LGD (in CF) in cilje te uvedbe.

A.2. Priložite seznam vseh notranjih dokumentov, za katere menite, da so relevantni za zahtevo, vključno s kratkim opisom vsebine.

A.3. Pojasnite, ali vlagate to zahtevo za raven skupine ali za posamično raven.

A.4. Priložite seznam oseb, ki so vključene v izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu IRB v skupini, ter navedite odgovorne osebe. Če na podlagi 291. člena ZBan-1 pri Banki Slovenije skupaj vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo pristopa IRB EU nadrejena banka in njene podrejene institucije ali banka in druge institucije, ki so podrejene EU nadrejenemu finančnemu holdingu, priložite seznam teh oseb.

A.5. Navedite osebe, ki so na vseh ravneh odgovorne za delovanje in nadzor bonitetnih sistemov, ki jih nameravate uporabljati za izračun kapitalske zahteve pri uporabi lastnih ocen LGD (in CF), s posebnim poudarkom na področjih odobritev bonitetnih ocen, kreditov, vrednotenja zavarovanj in ravnanja s problematičnimi krediti.

A.6. Priložite preglednico bonitetnih sistemov, vključno z modeli in/ali metodami, ki se uporabljajo ali se nameravajo uporabljati za razvrščanje izpostavljenosti in/ali ocenjevanje parametrov tveganja LGD (in CF) za vsako kategorijo/podkategorijo izpostavljenosti, poslovno enoto in banko.

A.7. Opišite strukturo in pogostost poročanja projektnih skupin pri uporabi lastnih ocen LGD (in CF) oddelku za upravljanje s tveganji, službi notranje revizije in upravi.

A.8. Povzemite, kako in v kakšnem obsegu lastne ocene LGD (in CF) predstavljajo sestavni del pri upravljanju s tveganji in poslovanju. Natančne odgovore navedite za naslednje aktivnosti:

(a) odobravanje kreditov/produktov,
(b) določanje limitov,
(c) poročanje,
(d) oblikovanje oslabitev in rezervacij,
(e) druga relevantna merila, ki se uporabljajo pri odločitvah v zvezi s kreditnim tveganjem.

ODDELEK B – Dokumentacija o doseganju okvirne skladnosti bonitetnih sistemov z minimalnimi zahtevami za uporabo lastnih ocen LGD (in CF) za obdobje najmanj treh let pred vložitvijo zahteve (do 1. januarja 2010 pa za obdobje najmanj enega leta pred vložitvijo zahteve), kakor je določeno v točki (b) drugega odstavka 5. člena tega sklepa

B.1. Kdaj so bili bonitetni sistemi, ki jih nameravate uporabljati za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri uporabi lastnih ocen LGD (in CF), razviti?

B.2. Navedite datume, za katere ocenjujete, da je vsak od teh bonitetnih sistemov postal okvirno skladen z minimalnimi zahtevami.

B.3. Razložite, kje se kaže okvirna skladnost z minimalnimi zahtevami za zgoraj navedene bonitetne sisteme in pri tem upoštevajte najmanj zahteve iz oddelka D. Priložite ustrezne dokaze.

ODDELEK C - Dokumentacija o načrtu postopne uvedbe lastnih ocen LGD (in CF), kakor je določeno v točki (c) drugega odstavka 5. člena tega sklepa (oziroma načrt uvedbe)

C.1. Za vsako banko ali za posamezno banko v bančni skupini, kategorijo/podkategorijo izpostavljenosti, kot so navedene v Tabeli 1, in poslovno enoto priložite načrt uvedbe lastnih ocen LGD (in CF), ki vključuje:

(a) merila za oblikovanje poslovne enote;

(b) kratek opis vrst produktov;

(c) datum uvedbe lastnih ocen LGD (in CF):

- za kategorije/podkategorije izpostavljenosti in poslovne enote, za katere nameravate takoj začeti uporabljati lastne ocene LGD (in CF) za izračun kapitalske zahteve, navedite datum, na katerega ste po vaši oceni dosegli popolno skladnost z zadevnimi minimalnimi zahtevami;
- za kategorije/podkategorije izpostavljenosti in poslovne enote, pri katerih nameravate lastne ocene LGD (in CF) uvesti postopno, navedite datum, kdaj boste dosegli popolno skladnost z zadevnimi minimalnimi zahtevami, in datum, na katerega nameravate uvesti lastne ocene LGD (in CF) za izračun kapitalske zahteve;

(d) poročila po stanju na zadnji dan zadnjega četrtletja pred vložitvijo zahteve za kategorije/podkategorije izpostavljenosti in poslovne enote, ki vključujejo:

- število nasprotnih strank in izpostavljenosti;
- vrednost izpostavljenosti;
- tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti;

(e) kratek opis uporabe kreditnih zavarovanj.

Tabela 1: Razčlenitev kategorij/podkategorij izpostavljenosti

Kategorije/podkategorije izpostavljenosti	
Enote centralne ravni držav in centralnih bank skupaj	
	enote centralne ravni držav
	centralne banke
	multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije
	enote regionalne in lokalne ravni držav
	osebe javnega sektorja
Institucije skupaj	
	multilateralne razvojne banke
	enote regionalne in lokalne ravni držav
	osebe javnega sektorja
Podjetja skupaj	
	velika podjetja[1]
	odkupljene denarne terjatve do podjetij
	posebni kreditni aranžmaji
	SME-ji kot podjetja[2]

C.4. Priložite simulacijo poročila o kapitalski zahtevi za kreditno tveganje pri uporabi lastnih ocen LGD (in CF) (na obrazcih, ki so sestavni del sklepa, ki ureja poročanje o izračunu kapitalskih zahtev) po stanju na zadnji dan zadnjega četrtletja pred vložitvijo zahteve.

C.5. Priložite projektni načrt in kratko vsebino z opisom vsaj naslednjih aktivnosti:

(a) razvoj metodologij bonitetnega ocenjevanja,

(b) priprava tehničnih konceptov za IT podporo metodologijam bonitetnega ocenjevanja,

(c) IT uvedba,

[1] Kakor so opredeljeni v točki (a) tretjega odstavka 41. člena tega sklepa.

[2] Kakor so opredeljeni v točki (b) tretjega odstavka 41. člena tega sklepa.

(d) izobraževanje kadrov, vključno z vodstvenim kadrom,
(e) prehod iz obstoječih bonitetnih sistemov na nove,
(f) dokončna notranja odobritev novih bonitetnih sistemov za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje s strani pristojnih organov banke.

ODDELEK D – Dokumentacija o izpolnjevanju zadevnih minimalnih zahtev, kot je določena v točki (d) drugega odstavka 5. člena tega sklepa (oziroma dokumentacija o bonitetnih sistemih in kontrolnem okolju)

Splošne informacije o bonitetnih sistemih in količinski opredelitvi parametrov tveganja

D.1. Priložite dokument, v katerem je določeno načelo za razvrščanje izpostavljenosti v posamezen bonitetni sistem.

Za vsak posamezen bonitetni sistem priložite naslednjo dokumentacijo[1]:

D.2. Ime bonitetnega sistema.

D.3. Banka, ki je izdelala bonitetni sistem.

D.4. Parameter tveganja: LGD, CF.

D.5. Kategorija izpostavljenosti/poslovna enota.

D.6. Povzemite določitev in izbiro kvalitativnih in kvantitativnih meril za razvrščanje v bonitetne razrede ali skupine (navedite tudi število bonitetnih razredov ali skupin).

D.7. Opišite postopek delovanja bonitetnega sistema, vključno z razveljavitvami in procesom ažuriranja bonitetnih ocen.

D.8. Prikažite porazdelitev izpostavljenosti po bonitetnih razredih ali skupinah.

D.9. Navedite datum začetka uporabe bonitetnega sistema za notranje namene.

D.10. Vrednost izpostavljenosti, ki jo pokriva bonitetni sistem.

D.11. Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti, ki jih pokriva bonitetni sistem.

D.12. Število dolžnikov ali izpostavljenosti, ki jih razvršča bonitetni sistem.

D.13. Število neplačnikov in/ali neplačil v opazovanem obdobju in dolžino opazovanega obdobja, ki ga pokriva bonitetni sistem.

D.14. Stopnja izgub v opazovanem obdobju in dolžina opazovanega obdobja, ki ga pokriva bonitetni sistem.

D.15. Pogostost razveljavitev izhodnih rezultatov bonitetnega sistema.

D.16. Opis ponovnega razvrščanja predhodno neplačanih dolžnikov in/ali izpostavljenosti, za katere ne obstajajo več okoliščine, ki opredeljujejo nastanek neplačila.

D.17. Vrsta modela (statističen, strukturen, eksperten ipd.).

[1] Kadar vprašanje po svoji vsebini zahteva prikaz na določen datum, upoštevajte stanje na zadnji dan zadnjega četrtletja pred vložitvijo zahteve.

D.18. Opišite predpostavke in/ali matematične in empirične osnove za dodelitev ocen bonitetnim razredom, dolžnikom, izpostavljenostim ali skupinam, če v bonitetnem sistemu uporabljate statistične modele.

D.19. Seznam notranjih in/ali zunanjih modelov, ki se uporabljajo v bonitetnem sistemu, vključno z oceno njihove pomembnosti.

D.20. Uporaba notranjih in/ali zunanjih modelov za namen razvrščanja izpostavljenosti in/ali ocenjevanja parametrov tveganja.

D.21. Opišite način razvrščanja izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti in uporabljene metodologije razvrščanja.

D.22. Opišite proces ocenjevanja relevantnih parametrov tveganja.

D.23. Navedite lastne opredelitve neplačila in izgube in dokažite skladnost z opredelitvami iz tega sklepa.

D.24. Število izpostavljenosti, ki so razvrščene na osnovi notranjih in/ali zunanjih modelov.

D.25. Na kratko opišite odgovornosti strank, vključenih v postopke modeliranja.

D.26. Priložite diagram IT arhitekture – zbiranja podatkov, shranjevanja podatkov in kako so podatki združeni za namen izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

D.27. Navedite, kako zagotavljate skladnost z minimalnimi zahtevami glede podatkov, predvsem glede:

(a) natančnosti, popolnosti in primernosti podatkov, ki se uporabljajo za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti,
(b) reprezentativnosti podatkov,
(c) ugotavljanja pomanjkljivosti v podatkih,
(d) ocene vpliva pomanjkljivosti podatkov na izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

D.28. Začetni datum zbiranja notranjih podatkov za ocenjevanje LGD (in CF).

D.29. Obseg, do katerega je razvrščanje avtomatizirano (tj. brez dodatnega poseganja).

D.30. Uporaba zunanjih podatkov (da/ne)?

D.31. Seznam uporabljenih zunanjih virov podatkov v bonitetnem sistemu.

D.32. Delež in pomembnost uporabljenih zunanjih virov podatkov.

D.33. Pojasnite način prilagoditve zunanjih in/ali skupnih podatkov, zbranih od več bank.

D.34. Pojasnite način vključevanja sprememb gospodarskih razmer in njihov vpliv na zgodovinske podatke.

D.35. Na kratko opišite način izvedbe testa izjemnih situacij.

Potrditev primernosti posameznega bonitetnega sistema

D.36. Datum zadnjega celovitega procesa potrditve primernosti ali testa delovanja bonitetnega sistema.

D.37. Navedite odgovorno osebo, ki je potrdila skladnost procesa potrditve primernosti bonitetnega sistema z minimalnimi zahtevami tega sklepa.

D.38. Preverite povzetek ugotovitev in rezultatov zadnjega procesa potrditve primernosti ali testa delovanja bonitetnega sistema. Povzetek mora vključevati:

(a) kako banka zagotavlja natančnost vhodnih podatkov za bonitetni sistem (ali za modele/metode, ki se uporabljajo v bonitetnem sistemu);

(b) notranje ali zunanje benchmarke, s katerimi se je primerjal bonitetni sistem (ali modeli/metode, ki se uporabljajo v bonitetnem sistemu), in rezultate teh primerjav;

(c) statistične tehnike ali teste, ki so se uporabljali pri ovrednotenju razločevalne moči bonitetnega sistema (ali modelov/metod, ki se uporabljajo v bonitetnem sistemu), in rezultate teh testov, vključno s prekoračitvami notranje določenih pragov;

(d) statistične tehnike ali teste, ki so se uporabljali pri potrditvi primernosti kalibracije bonitetnega sistema (ali modelov/metod, ki se uporabljajo v bonitetnem sistemu), in rezultate teh testov, vključno s prekoračitvami notranje določenih pragov;

(e) kvalitativne tehnike (ali kvantitativne tehnike, če niso bile vključene v dosedanje odgovore), ki so se uporabljale za potrditev primernosti neprekinjene ustreznosti bonitetnega sistema (ali modelov/metod, ki se uporabljajo v bonitetnem sistemu);

(f) razlago, zakaj potrditev primernosti velja le za določen del bonitetnega sistema in zakaj preostali del bonitetnega sistema zahteva nadaljnje izvajanje procesa potrditve primernosti;

(g) kakršen koli nadaljnji predvideni razvoj bonitetnega sistema.

Korporacijsko upravljanje in nadzor

D.39. Opišite organizacijo bonitetnega razvrščanja.

D.40. Predložite poročila službe notranje revizije o pregledih bonitetnih sistemov za zadnja tri leta pred vložitvijo zahteve (če je vloga vložena pred 1.januarja 2010, pa le za zadnje leto).

D.41. Povzemite pristop k celovitemu upravljanju in nadzoru kreditnega tveganja. Povzetek mora vključevati:

(a) opis vloge in neodvisnosti enote za nadzor kreditnega tveganja,

(b) opis zagotavljanja neodvisnosti razvrščanja in pregledov razvrščanja,

(c) opis morebitnih sprememb bonitetnih sistemov,

(d) navedbo zunanjega izvajalca katere koli funkcije kreditne kontrole,

(e) opis kontrole zunanjih modelov.

ODDELEK E – Dokumentacija, ki na podlagi samoocene potrjuje skladnost z minimalnimi zahtevami tega sklepa, kakor je določeno v točki (e) drugega odstavka 5. člena tega sklepa (oziroma samoocena)

E.1. Opišite izvedeni proces samoocenjevanja z vidika posameznih minimalnih zahtev pristopa IRB ob upoštevanju ravni pomembnosti.

E.2. Navedite seznam minimalnih zahtev, ki niso izpolnjene, in časovni načrt doseganja skladnosti.

PRILOGA III

Prejemnik:

Banka Slovenije
Slovenska cesta 35
1505 Ljubljana

Vložnik:
(Firma in sedež banke, navedba zakonitih zastopnikov, ki so upravičeni vložiti zahtevo oziroma izdati pooblastilo za vložitev zahteve)

Pooblaščenec[1]:
(Osebno ime oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedež)

ZAHTEVA ZA IZDAJO DOVOLJENJA BANKE SLOVENIJE ZA PREHOD S PRISTOPA IRB NA STANDARDIZIRANI PRISTOP

Kontaktna oseba za obravnavo zahteve	
Delovno mesto	
Naziv	
Telefon	
E-pošta	

Podpis zakonitih zastopnikov in/ali pooblaščencev

_____

_____

_____

_____

[1] Izpolni se samo, če ga banka ima. V tem primeru mora biti priloženo tudi ustrezno pooblastilo.

UTEMELJITEV ZAHTEVE

ODDELEK A – Dokumentacija o spremembi pristopa kakor je določeno v 7. členu tega sklepa

A.1. Utemeljite razlog za prehod s pristopa IRB na standardizirani pristop.

A.2. Navedite datum prehoda in ga utemeljite.

PRILOGA IV

Prejemnik:

Banka Slovenije
Slovenska cesta 35
1505 Ljubljana

Vložnik:
(Firma in sedež banke, navedba zakonitih zastopnikov, ki so upravičeni vložiti zahtevo oziroma izdati pooblastilo za vložitev zahteve)

Pooblaščenec[1]:
(Osebno ime oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedež)

ZAHTEVA ZA IZDAJO DOVOLJENJA BANKE SLOVENIJE ZA PREHOD Z UPORABE LASTNIH OCEN LGD (IN CF) NA UPORABO PREDPISANIH OCEN CF (IN LGD)

Kontaktna oseba za obravnavo zahteve	
Delovno mesto	
Naziv	
Telefon	
E-pošta	

Podpis zakonitih zastopnikov in/ali pooblaščencev

_____

_____

_____

_____

[1] Izpolni se samo, če ga banka ima. V tem primeru mora biti priloženo tudi ustrezno pooblastilo.

UTEMELJITEV ZAHTEVE

ODDELEK A – Dokumentacija o spremembi pristopa, kakor je določeno v 8. členu tega sklepa

A.1. Utemeljite razlog za prehod z uporabe lastnih ocen LGD (in CF) na uporabo predpisanih ocen CF (in LGD).

A.2. Za vsako posamezno kategorijo/podkategorijo izpostavljenosti, kot so navedene v Tabeli 1, za katero nameravate uvesti predpisane ocene CF (in LGD), opredelite:

(a) kratek opis vrst produktov;

(b) poročila po stanju na zadnji dan zadnjega četrtletja pred vložitvijo zahteve za kategorije/podkategorije izpostavljenosti, ki vključujejo:

- število nasprotnih strank in izpostavljenosti,
- vrednost izpostavljenosti,
- zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti ob uporabi lastnih LGD (in CF) in predpisanih ocen CF (in LGD),

(c) navedite datum prehoda in ga utemeljite.

Tabela 1: Razčlenitev kategorij/podkategorij izpostavljenosti.

Kategorije/podkategorije izpostavljenosti	
Enote centralne ravni držav in centralnih bank skupaj	
	enote centralne ravni držav
	centralne banke
	multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije
	enote regionalne in lokalne ravni držav
	osebe javnega sektorja
Institucije skupaj	
	multilateralne razvojne banke
	enote regionalne in lokalne ravni držav
	osebe javnega sektorja
Podjetja skupaj	
	velika podjetja[1]
	odkupljene denarne terjatve do podjetij
	posebni kreditni aranžmaji
	SME-ji kot podjetja[2]

A.3. Za vsako posamezno poslovno enoto, za katero nameravate uvesti predpisane ocene CF (in LGD), opredelite:

(a) merila za oblikovanje poslovne enote,

(b) kratek opis vrst produktov,

(c) poročila po stanju na zadnji dan zadnjega četrtletja pred vložitvijo zahteve, za poslovne enote, ki vključujejo:

- število nasprotnih strank in izpostavljenosti,
- vrednost izpostavljenosti,
- tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti ob uporabi lastnih LGD (in CF) in predpisanih ocen CF (in LGD),

(d) navedite datum prehoda in ga utemeljite.

[1] Kakor so opredeljeni v točki (a) tretjega odstavka 41. člena tega sklepa.
[2] Kakor so opredeljeni v točki (b) tretjega odstavka 41. člena tega sklepa.

PRILOGA V: NADZORNIŠKA MERILA ZA RAZVRŠČANJE IZPOSTAVLJENOSTI IZ NASLOVA POSEBNIH KREDITNIH ARANŽMAJEV

Banka mora vsak posebni kreditni aranžma glede na njegove značilnosti razvrstiti v eno od naslednjih skupin in razvrstiti v enega izmed petih bonitetnih razredov glede na merila iz pripadajočih tabel:

a) projektno financiranje (Tabela 1),
b) financiranje nepremičnega premoženja, ki ustvarja dohodek (Tabela 2),
c) financiranje premičnega premoženja (Tabela 3),
d) financiranje blaga (Tabela 4).

V bonitetni razred 5 se razvrstijo neplačane izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev.

PROJEKTNO FINANCIRANJE

Značilnost projektnega financiranje je, da banka projekt obravnava kot vir odplačila kredita in zavarovanje za svojo izpostavljenost. Ta vrsta financiranja je običajna za velike, kompleksne in drage projekte, ki vključujejo na primer izgradnjo elektrarn, obratov kemične industrije, rudnikov, transportne, okoljske in telekomunikacijske infrastrukture. Projektno financiranje je lahko v obliki financiranja izgradnje novih objektov ali financiranja obnove obstoječih objektov, z izboljšavami ali brez.

V takih transakcijah se banka poplača izključno ali skoraj izključno iz prihodkov projekta, na primer od prodaje elektrike tako financirane elektrarne ipd. Kreditojemalec je običajno subjekt s posebnim namenom (SPE - special purpose vehicle), ki lahko opravlja izključno funkcije izgradnje, lastništva in obratovanja projekta. Posledica tega je, da je poplačilo kredita odvisno predvsem od denarnega toka, ki ga ustvarja projekt, in od vrednosti zavarovanja, ki ga predstavlja premoženje v tem projektu.

Tabela 1: Bonitetni razredi za izpostavljenosti iz naslova projektnega financiranja

	Bonitetni razred 1	**Bonitetni razred 2**	**Bonitetni razred 3**	**Bonitetni razred 4**
Osnovno merilo: Finančna trdnost (stabilnost) projekta				
Podrobnejša merila: *- Tržni pogoji*	Malo konkurenčnih dobaviteljev ali znatne in dolgotrajne prednosti glede lokacije, stroškov ali tehnologije. Povpraševanje je močno in naraščajoče.	Malo konkurenčnih dobaviteljev ali so lokacija, stroški in tehnologija boljši od povprečja za take projekte, vendar se taka situacija lahko spremeni. Povpraševanje je močno in stabilno.	Projekt nima nobenih prednosti v lokaciji, stroških ali tehnologiji. Povpraševanje je ustrezno in stabilno.	Projekt ima lokacijo, stroške ali tehnologijo slabšo od povprečja za take projekte. Povpraševanje je slabo in v upadanju.

- *Finančni kazalniki (npr. stopnja pokritja dolga (DSCR - debt service coverage ratio), stopnja pokritja življenjske dobe kredita (LLCR – loan life coverage ratio), stopnja pokritja življenjske dobe projekta (PLCR – project life coverage ratio) in stopnja pokritja dolga s kapitalom (debt to equity ratio)*	Zelo dobri finančni kazalniki glede na tveganost projekta; zelo robustne ekonomske predpostavke.	Zelo dobri ali dobri finančni kazalniki glede na tveganost projekta; robustne ekonomske predpostavke.	Povprečni finančni kazalniki glede na tveganost projekta.	Slabi finančni kazalniki glede na tveganost projekta.
- *Analize stresnih situacij*	Projekt lahko izpolnjuje finančne obveznosti ob upoštevanju nepretrganih, izjemno stresnih ekonomskih ali sektorskih pogojev.	Projekt lahko izpolnjuje finančne obveznosti ob upoštevanju normalnih stresnih ekonomskih ali sektorskih pogojev. Projekt lahko postane neplačljiv samo pod izjemnimi ekonomskimi pogoji.	Projekt je občutljiv na stresne situacije, ki niso nenavadne za ekonomski cikel in lahko postane neplačljiv v običajni ekonomski recesiji.	Projekt bo zelo verjetno postal neplačljiv, če se ekonomski pogoji kmalu ne izboljšajo.
- *Finančna struktura* - odplačilna doba kredita glede na trajanje projekta	Življenjska doba projekta znatno presega odplačilno dobo kredita.	Življenjska doba projekta presega odplačilno dobo kredita.	Življenjska doba projekta presega odplačilno dobo kredita.	Življenjska doba projekta je lahko krajša od odplačilne dobe kredita.
- *Finančna struktura* - amortizacijski načrt	Proporcionalno odplačevanje kredita skozi obdobje trajanja kredita (amortising debt).	Proporcionalno odplačevanje kredita skozi obdobje trajanja kredita (amortising debt).	Neproporcionalno odplačevanje kredita skozi obdobje trajanja kredita z večjimi anuitetami ob koncu.	Neproporcionalno odplačevanje kredita skozi obdobje trajanja kredita z velikimi anuitetami ob koncu ali v enkratnem znesku.
Osnovno merilo: Politično in pravno okolje				
Podrobnejša merila: - *Politično tveganje, vključno s transfernim tveganjem glede na vrsto projekta in instrumente zmanjšanja tveganja*	Zelo nizka izpostavljenost tveganju; močni instrumenti za zmanjšanje tveganja, če so potrebni.	Nizka izpostavljenost tveganju; zadovoljivi instrumenti za zmanjšanje tveganja, če so potrebni.	Zmerna izpostavljenost tveganju; sprejemljivi instrumenti za zmanjšanja tveganja.	Visoka izpostavljenost tveganju; instrumenti za zmanjšanje tveganja so šibki ali jih ni.

- *Tveganje višje sile (vojna, civilni nemiri…)*	Nizka izpostavljenost tveganju.	Sprejemljiva izpostavljenost tveganju.	Povprečna izpostavljenost tveganju.	Podpovprečna izpostavljenost tveganju, ki ni v celoti zmanjšana.
- *Državna pomoč in dolgoročna pomembnost projekta za državo*	Projekt je strateškega pomena za državo (po možnosti izvozno usmerjen). Močna državna pomoč.	Projekt je pomemben za državo. Dobra državna pomoč.	Projekt nima strateškega pomena za državo, ampak ji prinaša nedvomne koristi. Državna pomoč ni eksplicitno določena.	Projekt ni pomemben za državo. Državna pomoč je slaba ali je ni.
- *Stabilnost pravnega in regulatornega okolja (tveganje spremembe relevantne zakonodaje)*	Dolgoročno ugodno in stabilno regulatorno okolje.	Srednjeročno ugodno in stabilno regulatorno okolje.	Regulatorne spremembe se lahko predvidijo s precejšnjo stopnjo verjetnosti.	Trenutne ali prihodnje regulatorne spremembe lahko negativno vplivajo na projekt.
- *Pridobitev vseh potrebnih podpor in odobritev olajšav pri izpolnjevanju zadevnih predpisov*	V celoti.	V zadovoljivem obsegu.	Delno.	V minimalnem obsegu.
- *Prisilna izvršljivost pogodb in zavarovanj*	V celoti prisilno izvršljivi.	V celoti prisilno izvršljivi.	Prisilno izvršljivi tudi, kadar obstajajo določeni nepomembni problemi.	Glede dejanske izvršbe obstajajo pomembni nerazrešeni problemi.
Osnovno merilo: Značilnosti projekta				
Podrobnejša merila: *- Dizajn in tehnologija*	V celoti preizkušeni.	V celoti preizkušeni.	Sta preizkušeni – obstajale so začetne napake, ki so bile odpravljene.	Nista preizkušeni; obstajajo težave s tehnologijo in dizajnom.
- *Tveganje gradnje* - dovoljenja in postopki njihovega pridobivanja	Pridobljena so vsa dovoljenja.	Nekatera dovoljenja še vedno niso pridobljena, vendar je njihova pridobitev zelo verjetna.	Nekatera dovoljenja še vedno niso pridobljena, vendar je postopek pridobitve dovoljenja dobro opredeljen in običajen.	Ključna dovoljenja je šele treba pridobiti; postopek pridobitve ni običajen. Postavljene so lahko dodatne zahteve.
- *Tveganje gradnje* - vrsta gradbene pogodbe	Pogodba EPC (engineering and procurement contract) o izgradnji na ključ po določeni ceni in na določen datum.	Pogodba EPC o izgradnji na ključ po določeni ceni in na določen datum.	Pogodba o izgradnji na ključ po določeni ceni in na določen datum z enim ali več podizvajalci.	Pogodba o izgradnji na ključ z nedoločeno ali delno določeno ceno izgradnje in/ali problemi dokončanja del z več podizvajalci.

- *Tveganje gradnje* - garancije za dobro izvedbo del	Visoke odškodnine za kršenje pogodbenih določil zagotovljene s pologom denarnih sredstev in/ali kakovostnimi garancijami za dobro izvedbo del od oseb z odličnim finančnim stanjem.	Znatne odškodnine za kršenje pogodbenih določil zagotovljene s pologom denarnih sredstev in/ali garancijami za dobro izvedbo del od oseb z dobrim finančnim stanjem.	Zadostne odškodnine za kršenje pogodbenih določil zagotovljene s pologom denarnih sredstev in/ali garancijami za dobro izvedbo del od oseb z dobrim finančnim stanjem.	Nezadostne odškodnine ali odškodnine za kršenje pogodbenih določil brez pologa denarnih sredstev ali slabe garancije za dobro izvedbo del.
- *Tveganje gradnje* - pretekle izkušnje in finančna moč podizvajalcev pri izgradnji podobnih projektov	Zelo dobre.	Dobre.	Zadovoljive.	Slabe.
- *Tveganje obratovanja* - pogodbe za zagotavljanje neprekinjenega delovanja in vzdrževanje (pogodba O&M - operations and maintenance contract)	Močna dolgoročna pogodba O&M s pogodbeno stimulacijo za učinkovitost in/ali rezervni skladi O&M (reserve account).	Dolgoročna pogodba O&M in/ali rezervni skladi O&M.	Omejena pogodba O&M ali rezervni skladi O&M.	pogodbe O&M ni: tveganje visokih operativnih stroškov, ki presega zavarovanje.
- *Tveganje obratovanja* - strokovno znanje operaterjev, njihove pretekle izkušnje in finančna trdnost	Zelo močna ali predana tehnična pomoč operaterjev.	Dobra tehnična pomoč operaterjev.	Sprejemljiva tehnična pomoč operaterjev.	Omejena/slaba tehnična pomoč operaterjev oziroma ostaja odvisnost lokalnih operaterjev od lokalnih oblasti.
- *Tveganje nakupa* - če obstaja pogodba "take or pay" ali pogodba "fixed-price off-take"	Odlična plačilna sposobnost kupca; močne klavzule za prekinitev pogodbe; rok izvršitve nakupne pogodbe znatno presega obdobje trajanja kredita.	Dobra plačilna sposobnost kupca; močne klavzule za prekinitev pogodbe; rok izvršitve nakupne pogodbe presega obdobje trajanja kredita.	Sprejemljiva plačilna sposobnost kupca; običajne klavzule za prekinitev pogodbe; rok izvršitve nakupne pogodbe presega obdobje trajanja kredita.	Slaba plačilna sposobnost kupca; slabe klavzule za prekinitev pogodbe; rok izvršitve nakupne pogodbe ne presega obdobje trajanja kredita.
- *Tveganje nakupa* - če ne obstaja pogodba " take or pay " ali pogodba "fixed-price off-take"	Projekt proizvaja pomembne storitve ali blago, ki se prodajajo na svetovnem trgu; izdelek oziroma storitev se lahko brez težav prodaja po predvideni ceni tudi, ko so tržne stopnje rasti nižje od preteklih.	Projekt proizvaja pomembne storitve ali blago, ki se prodajajo na regionalnem trgu po predvidenih cenah ob dosedanjih stopnjah rasti.	Projekt proizvaja storitve ali blago, ki se prodajajo na omejenem trgu po nižjih cenah od predvidenih.	Projekt proizvaja storitve ali blago po katerih povprašuje en ali nekaj kupcev oziroma se tega blaga ali storitev ponavadi ne prodaja vnaprej znanim kupcem.

Tveganje dobave				
- *Tveganje dobave* - tveganje cene, količine in prevoza surovin; pretekle izkušnje dobavitelja in njegova finančna trdnost	Dolgoročna pogodba z dobaviteljem z odličnim finančnim stanjem.	Dolgoročna pogodba z dobaviteljem z dobrim finančnim stanjem.	Dolgoročna pogodba z dobaviteljem z dobrim finančnim stanjem – ostaja določena stopnja cenovnega tveganja.	Kratkoročna ali dolgoročna pogodba s finančno šibkim dobaviteljem – zagotovo ostaja določena stopnja cenovnega tveganja.
- *Tveganje dobave* - tveganja omejenih virov (npr. naravni vir)	Neodvisno nadzorovani, preizkušeni in razviti viri, ki znatno presegajo potrebe med trajanjem projekta.	Neodvisno nadzorovani, preizkušeni in razviti viri, ki presegajo potrebe med trajanjem projekta.	Preizkušeni viri zadostujejo potrebam projekta do zapadlosti kredita.	Projekt se do določene mere zanaša na potencialne in še nerazvite vire.
Osnovno merilo: Stabilnost investitorja (sponzorja)				
Pretekle izkušnje investitorja, njegova finančna trdnost in njegove izkušnje v državi/sektorja	Močan investitor z izvrstnimi izkušnjami in odličnim finančnim stanjem.	Dober investitor z zadovoljivimi izkušnjami in dobrim finančnim stanjem.	Ustrezen investitor z ustreznimi izkušnjami in dobrim finančnim stanjem.	Slab investitor brez ali z vprašljivimi izkušnjami in/ali slabim finančnim stanjem.
Podpora investitorja v obliki lastništva, lastniške klavzule(ownership clause) in pripravljenosti za vlaganje dodatnih denarnih sredstev, če je potrebno	Močna. Projekt je visokega strateškega pomena za investitorja (osnovna dejavnost – dolgoročna strategija).	Dobra. Projekt je strateškega pomena za investitorja (osnovna dejavnost – dolgoročna strategija).	Sprejemljiva. Projekt je za investitorja pomemben (osnovna dejavnost).	Omejena. Projekt ni del investitorjeve dolgoročne strategije ali osnovne dejavnosti.
Osnovno merilo: Zavarovanja				
Odstop pogodb in sredstev na računih	V celoti.	Delen.	Še sprejemljiv.	Slab.
Zavarovanje projekta s sredstvi, upoštevajoč njihovo kvaliteto, vrednost in unovčljivost	Pravica do unovčitve z najboljšim vrstnim redom vseh sredstev, potrebnih za njegovo izvedbo.	Pravica do unovčitve z drugim najboljšim vrstnim redom vseh sredstev, potrebnih za njegovo izvedbo.	Sprejemljiva pravica do unovčitve vseh sredstev, potrebnih za njegovo izvedbo.	Majhen obseg zavarovanj; šibka klavzula prepovedi dajanja novih zavarovanj od dolžnika (weak negative pledge clause).

Kontrola banke nad denarnimi tokovi projekta (npr. opravljanje plačilnega prometa, odpiranje računov za zavarovanja (escrow accounts))	Močna.	Dobra.	Zadovoljiva.	Slaba.
Trdnost paketa klavzul, ki zagotavljajo finančno trdnost kreditojemalca (obvezna predplačila, odlogi plačil, omejitve dividend…)	Za to vrsto projekta je paket klavzul trden; finančna konstrukcija projekta ne zahteva dodatnega zadolževanja.	Za to vrsto projekta je paket klavzul dober; finančna konstrukcija projekta le izjemoma zahteva dodatno zadolževanja.	Za to vrsto projekta je paket klavzul zadovoljiv; finančna konstrukcija projekta zahteva omejeno dodatno zadolževanje.	Za to vrsto projekta paket klavzul ni zadosten; finančna konstrukcija projekta zahteva obsežno dodatno zadolževanje.
Rezervni skladi (servisiranje dolga, pogodbe O&M, obnova in zamenjava, nepredvideni dogodki…)	Obdobje pokritja je daljše od povprečja, vsi rezervni skladi so polni in vsebujejo denarna sredstva ali akreditive kreditnih institucij z najvišjimi bonitetnimi ocenami.	Povprečno obdobje pokritja; vsi rezervni skladi so polni.	Povprečno obdobje pokritja; vsi rezervni skladi so polni.	Obdobje pokritja je krajše od povprečja, rezervni skladi se polnijo iz denarnih tokov projekta.

FINANCIRANJE NEPREMIČNEGA PREMOŽENJE, KI USTVARJA DOHODEK

Značilnost financiranja nepremičnega premoženja, ki ustvarja dohodek, je, da so odplačila kredita odvisna od denarnih tokov, ki jih ustvarja financirano nepremično premoženje. Osnovni vir poplačila so na splošno lahko zakupnine ali prihodki od prodaje nepremičnega premoženja. Kreditojemalec je lahko (ni pa nujno) subjekt s posebnim namenom (SPE - special purpose vehicle), podjetje, usmerjeno v izgradnjo ali posedovanje nepremičnega premoženja, pa tudi podjetje z viri dohodka, ki ne izhaja samo iz nepremičnega premoženja. Pomembna razlika med izpostavljenostmi iz naslova financiranja nepremičnega premoženja, ki ustvarja dohodek, in drugimi izpostavljenostmi v okviru kategorije izpostavljenosti do podjetij, ki so zavarovane z nepremičninami, je v tem, da je pri prvih poplačilo odvisno predvsem od denarnih tokov, ki jih ustvarja financirano nepremično premoženje.

Tabela 2: Bonitetni razredi za izpostavljenosti iz naslova financiranja nepremičnega premoženja, ki ustvarja dohodek

	Bonitetni razred 1	**Bonitetni razred 2**	**Bonitetni razred 3**	**Bonitetni razred 4**
Osnovno merilo: Finančna trdnost				
Podrobnejša merila: *- Tržni pogoji*	Ponudba in povpraševanje za vrsto in lokacijo nepremičnine, ki je predmet projekta, sta uravnotežena. Število konkurenčnih nepremičnin, ki prihajajo na trg, je enako ali manjše od predvidenega povpraševanja.	Ponudba in povpraševanje za vrsto in lokacijo nepremičnine, ki je predmet projekta sta trenutno uravnoteženi. Število konkurenčnih nepremičnin, ki prihajajo na trg je, približno enako predvidenemu povpraševanju.	Ponudba in povpraševanje za vrsto in lokacijo nepremičnine, ki je predmet projekta sta približno uravnotežena. Konkurenčne nepremičnine prihajajo na trg, ostala pa so v fazi priprave na vstop. Dizajn in uporabnost nepremičnine je slabše konkurenčen glede na prihajajoče nepremičnine.	Ponudba in povpraševanje za vrsto in lokacijo nepremičnine, ki je predmet projekta, sta v izrazitem neravnotežju. Ni jasno, kdaj se bodo pogoji izboljšali ter ponudba in povpraševanje vrnila v ravnotežje. Zakupniki se ob izteku zakupne pogodbe ne odločijo za nakup. Novi pogoji zakupa niso tako ugodni kot dosedanji.
- Finančni kazalniki (stopnja pokritja dolga (DSCR - debt service coverage ratio), LTV – loan-to-value) in stopnje predplačil	Kazalec pokritja dolga z dohodkom od nepremičnine (DSCR), ki je predmet projekta, je močan (DSCR za fazo gradnje ni pomemben), kazalec LTV (loan-to-value) pa je, glede na vrsto nepremičnine nizek. Nepremičnina, ki je predmet projekta, se lahko proda po tržnih pogojih.	DSCR in LTV sta zadovoljiva. Nepremičnina, ki je predmet projekta, se lahko proda po tržnih pogojih.	DSCR projekta se je poslabšal, njegova vrednost se je zmanjšala, kar je povzročilo povečanje LTV.	DSCR projekta se je občutno poslabšal, njegov LTV pa je precej višji kot je običajno za nove kredite.

- Analize stresnih situacij	Viri, struktura obveznosti in sredstev projekta omogočajo pokritje finančnih obveznosti v hudih finančnih stresih (npr. obrestne mere, ekonomska recesija).	Projekt lahko pokrije finančne obveznosti med nepretrganim finančnim stresom (npr. obrestne mere, ekonomska recesija). Projekt bo verjetno v stanju neplačila le v težkih ekonomskih pogojih.	Med gospodarsko recesijo bo projekt ustvarjal nižje prihodke, kar bo omejilo možnosti financiranja projekta in pomembno povečalo tveganje neplačila.	Finančni pogoji projekta so slabi, obstaja velika verjetnost neplačila, če se pogoji v bližnji prihodnosti ne bodo izboljšali.
Osnovno merilo: Predvideni denarni tokovi				
Podrobnejša merila: *- Za zaključen in stabilen projekt*	Zakupi iz naslova projekta so dolgoročni, sklenjeni z zakupniki s trdno plačilno sposobnostjo; datumi zapadlosti so razpršeni. Zakupi na nepremičnini se obnavljajo. Stopnja zasedenosti je visoka. Stroški (vzdrževanje, zavarovanje in davki na nepremičnino) so predvidljivi.	Večina zakupov iz naslova projekta je dolgoročnih, sklenjenih z zakupniki, z različno plačilno sposobnostjo. Fluktuacija zakupnikov je normalna. Stopnja zasedenosti je visoka. Stroški so predvidljivi.	Večina zakupov iz naslova projekta je srednjeročnih, manj je dolgoročnih, sklenjenih z zakupniki, z različno plačilno sposobnostjo. Fluktuacija zakupnikov je zmerna. Stopnja zasedenosti je zmerna. Stroški so relativno predvidljivi, vendar nihajo skladno s prihodki.	Ročnost zakupov iz naslova projekta je različna, sklenjena z zakupniki z različno plačilno sposobnostjo. Fluktuacija zakupnikov je zelo visoka. Stopnja zasedenosti je majhna. Pojavljajo se večji stroški, zaradi priprave nepremičnine za nov zakup.
- Za zaključen a nestabilen projekt	Zakup izpolnjuje ali presega načrtovanja. Projekt bo dosegel stabilnost v bližnji prihodnosti.	Zakup izpolnjuje ali presega načrtovanja. Projekt bo dosegel stabilnost v bližnji prihodnosti.	Zakup je v okviru načrtovanega. Stabilnost projekta še nekaj časa ne bo dosežena.	Zakupnina ne dosega pričakovanj. Kljub doseženi načrtovani stopnji zasedenosti je stopnja pokritja z denarnimi tokovi komaj še ustrezna zaradi premajhnih prihodkov.
- Za fazo gradnje	Projekt je v celoti vnaprej zakupljen ali vnaprej prodan zakupniku ali kupcu z naložbeno bonitetno oceno (investment grade) ali ima banka zavezo druge osebe z naložbeno bonitetno oceno, da bo prevzela financiranje projekta.	Projekt je v celoti vnaprej zakupljen ali vnaprej prodan dobro plačilno sposobnemu zakupniku ali kupcu ali ima banka zavezo druge osebe z dobro plačilno sposobnostjo, da bo prevzela financiranje.	Zakup je v okviru načrtovanega, vendar nepremičnina ni nujno vnaprej zakupljena. Možnost prevzema financiranja ni nujna. Banka je lahko stalni financer.	Projekt se poslabšuje zaradi prevelikih stroškov, slabšanja tržnih razmer, odpovedi zakupnikov ali drugih dejavnikov. Lahko pride do spora s stranko, ki zagotavlja trajno financiranje.

Osnovno merilo: Značilnosti nepremičnine				
Podrobnejša merila: *- Lokacija*	Nepremičnina je na zelo privlačni lokaciji, ki ima dostop do storitev, ki jih zakupniki želijo.	Nepremičnina je na zelo privlačni lokaciji, ki ima dostop do storitev, ki jih zakupniki želijo.	Nepremičnina je na lokaciji, ki ji primanjkuje konkurenčnih prednosti.	Nepremičnina ima določene težave zaradi lokacije, kvalitete, dizajna in vzdrževanja.
- Dizajn in pogoji	Nepremičnina ima prednosti zaradi dizajna, kvalitete in vzdrževanja ter je zelo konkurenčna v primerjavi z novimi nepremičninami.	Nepremičnina ima prednosti zaradi dizajna, kvalitete in vzdrževanja. Dizajn in uporabnost nepremičnine sta konkurenčna v primerjavi z novimi nepremičninami.	Nepremičnina je ustrezna glede dizajna, kvalitete in vzdrževanja.	Nepremičnina ima pomanjkljivosti glede dizajna, kvalitete in vzdrževanja.
- Nepremičnina je v gradbeni fazi	Proračun gradnje je konzervativen, tehnična tveganja pa omejena; pogodbeni izvajalci so visoko usposobljeni.	Proračun gradnje je konzervativen, tehnična tveganja pa omejena; pogodbeni izvajalci so visoko usposobljeni.	Proračun gradnje je ustrezen, pogodbeni izvajalci so povprečno usposobljeni.	Projekt je presegel proračun ali je nerealen glede na tehnična tveganja. Pogodbeni izvajalci so lahko podpovprečno usposobljeni.
Osnovno merilo: Trdnost investitorja (sponzorja)/projektanta (developer)				
Podrobnejša merila: *- Finančno stanje in pripravljenost podpreti projekt*	Investitor/projektant je prispeval znatno denarno pomoč v gradbeni fazi ali fazi nakupa. Finančno stanje investitorja/projektanta je zelo dobro in je malo zadolžen. Projekti investitorja/projektanta so razpršeni glede na vrsto in geografsko lokacijo.	Investitor/projektant je prispeval materialno pomembno denarno pomoč v gradbeni fazi ali fazi nakupa. Finančno stanje investitorja/projektanta omogoča financiranje projekta v primeru primanjkljaja denarnih tokov. Projekti investitorja/projektanta ležijo na več različnih geografskih lokacijah.	Prispevek investitorja/projektanta je lahko nepomemben ali nedenaren. Finančno stanje investitorja/projektanta je podpovprečno.	Investitor/projektant ni sposoben ali pripravljen financirati projekta.

- Reference in pretekle izkušnje pri podobnih projektih	Zelo izkušeno vodstvo in visoka kakovost investitorja. Odlične reference ter dolge in uspešne izkušnje pri podobnih projektih.	Izkušeno vodstvo in primerna kakovost investitorja. Investitor in vodstvo imata uspešne izkušnje pri podobnih projektih.	Povprečno izkušeno vodstvo in povprečna kakovost investitorja. Pretekle izkušnje vodstva in investitorja ne zbujata resnih skrbi.	Neučinkovito vodstvo in podpovprečna kakovost investitorja. Neustrezna usposobljenost vodstva in investitorja je prispevala k težavam pri vodenju projektov v preteklosti.
- Odnosi s pomembnimi udeleženci na trgu nepremičnin	Zelo dobri odnosi z vodilnimi udeleženci, kot so nepremičninski agenti.	Preizkušeni odnosi z vodilnimi udeleženci, kot so nepremičninski agenti.	Primerni odnosi z nepremičninskimi agenti in ostalimi udeleženci, ki zagotavljajo pomembne nepremičninske storitve.	Slabi odnosi z nepremičninskimi agenti in/ali ostalimi udeleženci, ki zagotavljajo pomembne nepremičninske storitve.
Osnovno merilo: Zavarovanje				
Podrobnejša merila: *- Pravica do unovčitve nepremičnine*	Nedvomna, z najboljšim vrstnim redom.	Nedvomna, z najboljšim vrstnim redom.	Nedvomna, z najboljšim vrstnim redom.	Pravica z omejenimi zmožnostmi za unovčitev.
- Odstop zakupnin (za projekte, dane v dolgoročni zakup)	Banka je prejemnica nakazil o zakupih. Razpolaga z informacijami o vsakokratnih zakupnikih, kar ji omogoča obveščanje, da morajo zakupnino nakazovati njej (npr. seznam zakupnin in kopije zakupov projekta).	Banka je prejemnica nakazil o zakupih. Razpolaga z informacijami o vsakokratnih zakupnikih, kar ji omogoča obveščanje, da morajo zakupnino nakazovati njej (npr. seznam zakupnin in kopije zakupov projekta).	Banka je prejemnica nakazil o zakupih. Razpolaga z informacijami o vsakokratnih zakupnikih, kar ji omogoča obveščanje, da morajo zakupnino nakazovati njej (npr. seznam zakupnin in kopije zakupov projekta).	Banka ni prejemnica nakazil po zakupih ali ne razpolaga z informacijami o vsakokratnih zakupnikih, kar ji onemogoča obveščanje, da morajo zakupnino nakazovati njej.
Kakovost zavarovalne police	Ustrezna.	Ustrezna.	Ustrezna.	Neustrezna.

FINANCIRANJE PREMIČNEGA PREMOŽENJA

Značilnost financiranja premičnega premoženja (premičnine večje vrednosti) je, da je odplačilo kredita odvisno od denarnih tokov, ki jih ustvarja zadevna premičnina, ki je bila financirana in zastavljena/odstopljena banki (npr. ladje, letala, sateliti, vlaki …). Osnovni vir odplačila kredita so lahko zakupnine/najemnine z eno ali več nasprotnimi strankami. Če gre za izpostavljenost do kreditojemalca, katerega finančno stanje in plačilna sposobnost ne omogočata odplačila kredita brez unovčitve zavarovanja, se taka izpostavljenost obravnava kot izpostavljenost do podjetja, zavarovana s premičnim premoženjem, ki je financirano.

Tabela 3: Bonitetni razredi za izpostavljenosti iz naslova financiranja premičnega premoženja

	Bonitetni razred 1	**Bonitetni razred 2**	**Bonitetni razred 3**	**Bonitetni razred 4**
Osnovno merilo: Finančna trdnost projekta				
Podrobnejša merila: *- Tržni pogoji*	Povpraševanje je močno in narašča, visoke vstopne ovire na trg, nizka občutljivost za spremembe v tehnologiji in v ekonomskem okolju.	Povpraševanje je močno in stabilno, nekaj vstopnih ovir na trg, nekaj občutljivosti za spremembe v tehnologiji in v ekonomskem okolju.	Povpraševanje je primerno in stabilno, večje vstopne ovire na trg, pomembna občutljivost za spremembe v tehnologiji in v ekonomskem okolju.	Povpraševanje je slabo in upada, velika občutljivost za spremembe v tehnologiji in v ekonomskem okolju, visoka negotovost okolja.
- Finančni kazalniki (stopnja pokritja dolga (DSCR - debt service coverage ratio), LTV – loan-to-value)	Zelo dobri finančni kazalniki glede na vrsto sredstev. Zelo trdne ekonomske predpostavke.	Dobri/sprejemljivi finančni kazalniki glede na vrsto sredstev. Trdne ekonomske predpostavke.	Povprečni finančni kazalniki za to vrsto sredstev.	Slabi finančni kazalniki glede na vrsto sredstev.
- Analize stresnih situacij	Stabilni dolgoročni prihodki, ki lahko vzdržijo resne stresne pogoje med trajanjem ekonomskega cikla.	Zadovoljivi kratkoročni prihodki. Manjše finančne težave ne vplivajo na odplačilo kredita. Neplačilo lahko nastopi le v ekonomskih pogojev.	Negotovi kratkoročni prihodki. Denarni tokovi so občutljivi za stresne situacije, ki niso nenavadne za ekonomski cikel. Neplačilo lahko nastopi v normalni ekonomski recesiji.	Prihodki so zelo negotovi; tudi v normalnih ekonomskih pogojih lahko nastopi neplačilo, razen če se pogoji ne izboljšajo.

- Likvidnost trga	Svetovni trg; premično premoženje je visoko likvidno.	Svetovni ali regionalni trg; premično premoženje je likvidno.	Regionalni trg z omejenimi možnostmi v kratkem obdobju, kar nakazuje nižjo likvidnost.	Lokalni trg in/ali slaba prepoznavnost. Nizka likvidnost ali nelikvidnost. Premično premoženje se trži predvsem na tržnih nišah.
Osnovno merilo: Politično in pravno okolje				
Podrobnejša merila: *- Politično tveganje, vključujoč transferno tveganje*	Zelo nizko; močni instrumenti za zmanjšanje tveganja, če so potrebni.	Nizko; zadovoljivi instrumenti za zmanjšanje tveganja, če so potrebni.	Zmerno; primerni instrumenti za zmanjšanje tveganja.	Visoko; slabi instrumenti za zmanjšanje tveganja ali jih sploh ni.
- Pravno in regulatorno tveganje	Pravni red omogoča ponoven prevzem v posest in prisilno izvršljivost pogodb.	Pravni red omogoča ponoven prevzem v posest in prisilno izvršljivost pogodb.	Pravni red omogoča ponoven prevzem v posest in prisilno izvršljivost pogodb tudi če so sodni postopki dolgotrajni in težki.	Slabo ali nestabilno pravno in regulatorno okolje. Postopki za ponoven prevzem v posest in prisilno izvršitev pogodb so lahko dolgi ali nemogoči.
Osnovno merilo: Značilnosti posla				
Podrobnejša merila: *- Finančni pogoji v primerjavi z ekonomsko življenjsko dobo premičnega premoženja*	Proporcionalno odplačilo kredita skozi obdobje trajanja kredita. Odloga odplačila ni.	Neproporcionalno odplačilo kredita, vendar le z nekoliko večjimi anuitetami ob koncu.	Neproporcionalno odplačilo kredita z velikimi anuitetami ob koncu; mogoč je odlog odplačila.	Celotno odplačilo kredita ob koncu ali zelo neproporcionalno odplačevanje kredita z zelo visokimi anuitetami na koncu.

Osnovno merilo: Tveganje obratovanja				
Podrobnejša merila: *- Dovoljenja*	Vsa dovoljenja so pridobljena; premično premoženje izpolnjuje sedanje in predvidene varnostne predpise.	Vsa dovoljenja so pridobljena ali pa so v procesu pridobitve; premično premoženje izpolnjuje sedanje in predvidene varnostne predpise.	Večina dovoljenj je pridobljenih ali pa so v postopku pridobitve; postopek pridobitve dovoljenja za nepridobljena dovoljenja je običajen, premično premoženje izpolnjuje sedanje varnostne predpise.	Pojavljajo se problemi pri pridobitvi vseh zahtevanih dovoljenj; del predvidenega načrta in/ali predvidenih aktivnosti bo verjetno treba ponovno preveriti.
- Struktura in narava pogodb delovanja in vzdrževanja (pogodbe O&M)	Močna dolgoročna pogodba O&M s pogodbeno stimulacijo za učinkovitost in/ali rezervnimi skladi O&M (če je potrebno).	Dolgoročna pogodba O&M in/ali rezervni skladi O&M (če je potrebno).	Omejena pogodba O&M ali rezervni sklad O&M.	Pogodbe O&M ni: tveganje visokih operativnih stroškov, ki presega zavarovanje.
- Finančna trdnost operaterja, pretekle izkušnje pri upravljanju s takim premičnim premoženjem in zmožnost ponovnega trženja premičnega premoženja, ki ni več zakupljeno	Odlične pretekle izkušnje in močna zmožnost ponovnega trženja.	Zadovoljive pretekle izkušnje in zmožnost ponovnega trženja.	Slabe ali kratkotrajne pretekle izkušnje in negotove zmožnosti ponovnega trženja.	Neznane pretekle izkušnje ali jih sploh ni in nezmožnost ponovnega trženja.
Osnovno merilo: Značilnosti premičnega premoženja				
Podrobnejša merila: *- Kvaliteta, velikost, dizajn in vzdrževanje (npr. starost, velikost letala) v primerjavi z ostalim premičnim premoženjem na istem trgu*	Močna prednost pri dizajnu in vzdrževanju. Standardna kvaliteta omogoča likvidnost premičnega premoženja.	Nadpovprečen dizajn in vzdrževanje. Standardna kvaliteta, z redkimi izjemami, omogoča likvidnost premičnega premoženja.	Povprečen dizajn in vzdrževanje. Kvaliteta je nekoliko specifična, kar povzroča nekoliko manjšo likvidnost premičnega premoženja.	Podpovprečen dizajn in vzdrževanje. Premično premoženje je pred koncem svoje ekonomske dobe. Kvaliteta je zelo specifična; trg za to premično premoženje je zelo majhen.

- Vrednost ponovne prodaje (preprodaje)	Trenutna vrednost pri ponovni prodaji je precej nad vrednostjo dolga.	Vrednost pri ponovni prodaji je zmerno nad vrednostjo dolga.	Vrednost pri ponovni prodaji je malo nad vrednostjo dolga.	Vrednost pri ponovni prodaji je pod vrednostjo dolga.
- Občutljivost vrednosti in likvidnosti premičnega premoženja za ekonomske cikle	Vrednost in likvidnost premičnega premoženja sta relativno neobčutljivi za ekonomske cikle.	Vrednost in likvidnost premičnega premoženja sta občutljivi za ekonomske cikle.	Vrednost in likvidnost premičnega premoženja sta kar občutljivi za ekonomske cikle.	Vrednost in likvidnost premičnega premoženja sta zelo občutljivi za ekonomske cikle.
Osnovno merilo: Trdnost investitorja (sponzorja)				
Podrobnejša merila: *- Finančna trdnost operaterja, pretekle izkušnje pri upravljanju s takim premičnim premoženjem in zmožnost ponovnega trženja premičnega premoženja, ki ni več zakupljeno*	Odlične pretekle izkušnje in močna zmožnost ponovnega trženja.	Zadovoljive pretekle izkušnje in zmožnost ponovnega trženja.	Slabe ali kratkotrajne pretekle izkušnje in negotove zmožnosti ponovnega trženja.	Neznane pretekle izkušnje ali jih sploh ni in nezmožnost ponovnega trženja.
- Pretekle izkušnje in finančna trdnost investitorja	Investitor z odličnimi preteklimi izkušnjami in zelo dobrim finančnim stanjem.	Investitor z dobrimi preteklimi izkušnjami in dobrim finančnim stanjem.	Investitor z ustreznimi preteklimi izkušnjami in dobrim finančnim stanjem.	Investitor z vprašljivimi preteklimi izkušnjami ali brez preteklih izkušenj in/ali šibkim finančnim stanjem.
Osnovno merilo: Zavarovanja				
Podrobnejša merila: *- Kontrola premičnega premoženja*	Pravna dokumentacija zagotavlja banki učinkovito kontrolo nad premičnim premoženjem ali nad lastnikom tega premoženja.	Pravna dokumentacija zagotavlja banki učinkovito kontrolo nad premičnim premoženjem ali nad podjetjem, katerega last je.	Pravna dokumentacija zagotavlja banki učinkovito kontrolo nad premičnim premoženjem ali nad podjetjem, katerega last je.	Pravna dokumentacija banki ne zagotavlja učinkovite kontrole nad premičnim premoženjem, zato obstaja tveganje izgube kontrole nad premičnim premoženjem.

- Pravice in sredstva, ki so na razpolago banki za nadzor lokacije in stanja premičnega premoženja	Banka lahko nadzira lokacijo in stanja premičnega premoženja kadar koli in kjer koli (redna poročila, možnost pregledovanja).	Banka lahko nadzira lokacijo in stanja premičnega premoženja kadar koli in kjer koli.	Banka lahko nadzira lokacijo in stanja premičnega premoženja skoraj kadar koli in kjer koli.	Možnost banke, da lahko nadzira lokacijo in stanja premičnega premoženja je omejena.
Zavarovalna polica proti poškodbam	Zelo dobra zavarovalna polica vključujoč "collateral damages" pri zavarovalnicah z zelo dobrimi bonitetnimi ocenami.	Dobra zavarovalna polica (ne vključuje "collateral damages") pri zavarovalnicah z dobrimi bonitetnimi ocenami.	Zadovoljiva zavarovalna polica (ne vključuje "collateral damages") pri zavarovalnicah s povprečnimi bonitetnimi ocenami.	Slaba zavarovalna polica (ne vključuje "collateral damages") ali zavarovanje pri zavarovalnicah z nizkimi bonitetnimi ocenami.

FINANCIRANJE BLAGA

Značilnost financiranje blaga je strukturirano kratkoročno financiranja rezerv, zalog ali terjatev iz naslova blaga, s katerim se trguje na blagovni borzi (npr. nafta, kovine ali pridelki). Vir odplačila tega kredita so iztržki od prodaje zadevnega blaga, kreditojemalec pa nima drugih prihodkov za poplačilo izpostavljenosti. Taka narava financiranja odtehta slabo kreditno kvaliteto kreditojemalca. Bonitetna ocena izpostavljenosti bolj kot kreditno kvaliteto kreditojemalca odraža kratkoročno zmožnost zamenjave blaga v denarna sredstva in sposobnost banke pri strukturiranju take transakcije.
Če banka lahko izdela bonitetno oceno kreditojemalca na osnovi njegovih širših aktivnosti, ki jih trenutno opravlja, se blago obravnava kot zavarovanje in se taka izpostavljenost ne šteje za posebni kreditni aranžma.

Tabela 4: Bonitetni razredi za izpostavljenosti iz naslova financiranja blaga

	Bonitetni razred 1	**Bonitetni razred 2**	**Bonitetni razred 3**	**Bonitetni razred 4**
Osnovno merilo: Finančna trdnost				
Podrobnejša merila: *- Stopnja presežnega zavarovanja posla*	Zelo visoka.	Visoka.	Povprečna.	Podpovprečna.

Osnovno merilo: Politično in pravno okolje				
Podrobnejša merila: *- Deželno tveganje*	Ni deželnega tveganja.	Omejeno deželno tveganje (predvsem, če so zaloge v offshore centrih razvijajočih se držav).	Obstaja deželno tveganje (predvsem, če so zaloge v offshore centrih razvijajočih se držav).	Veliko deželno tveganje (rezerve so v razvijajoči državi).
- Načini zmanjšanja deželnega tveganja	Zelo močni. - zelo močni offshore mehanizmi; - strateško pomembno blago; - prvovrstni kupec.	Močni. - močni offshore mehanizmi; - strateško pomembno blago; - dober kupec.	Sprejemljivi. - sprejemljivi offshore mehanizmi; - blago manjšega strateškega pomena; - sprejemljiv kupec.	Delni. - ni offshore mehanizmov; - blago brez strateškega pomena; - slab kupec.
Osnovno merilo: Značilnosti blaga				
Podrobnejša merila: *- Likvidnost in občutljivost za poškodbe*	Blago kotira, cena je lahko varovana s terminskimi pogodbami ali OTC instrumenti. Blago ni občutljivo za poškodbe.	Blago kotira, cena je lahko varovana z OTC instrumenti. Blago ni občutljivo za poškodbe.	Blago ne kotira, a je likvidno. Obstaja negotovost glede varovanja cena. Blago ni občutljivo za poškodbe.	Blago ne kotira. Likvidnost je omejena glede na velikost in globino trga. Ni primernih instrumentov varovanja cene. Blago je občutljivo za poškodbe.
Osnovno merilo: Trdnost investitorja (sponzorja)				
Podrobnejša merila: *- Finančna trdnost*	Zelo dobra glede na način trgovanja in tveganja.	Dobra.	Povprečna.	Podpovprečna.
- Pretekle izkušnje, vključujoč zmožnost upravljanja logističnega procesa	Bogate izkušnje v zvezi z zadevno transakcijo. Zelo dobri pretekli uspehi na področju poslovanja in stroškovne učinkovitosti.	Zadostne izkušnje v zvezi z zadevno transakcijo. Nadpovprečni pretekli uspehi na področju poslovanja in stroškovne učinkovitosti.	Omejene izkušnje v zvezi z zadevno transakcijo. Povprečni pretekli uspehi na področju poslovanja in stroškovne učinkovitosti.	V splošnem omejene ali negotove pretekle izkušnje. Poslovni uspehi in stroškovna učinkovitost so nestanovitni.

- Kontrole trgovanja in politike varovanja	Trdni standardi za izbiro nasprotne stranke, varovanje in nadzor.	Ustrezni standardi za izbiro nasprotne stranke, varovanje in nadzor.	Pretekli posli so potekali brez problemov ali z manjšimi problemi.	Obstajajo pomembne izgube na preteklih poslih.
- Kvaliteta razkritij	Odlična.	Dobra.	Zadovoljiva.	Razkritja so nekonsistentna ali pomanjkljiva.
Osnovno merilo: Zavarovanja				
Podrobnejša merila: *- Kontrola blaga*	Pravna dokumentacija zagotavlja banki učinkovito kontrolo nad blagom.	Pravna dokumentacija zagotavlja banki učinkovito kontrolo nad blagom.	Med procesom banka izgubi kontrolo nad blagom. Posledice izgube kontrole nad blagom se zmanjšajo s pomočjo poznavanja procesa trgovanja ali s pomočjo posega tretje stranke.	Obstaja možnost, da banka izgubi kontrolo nad blagom. S tem je lahko ogroženo odplačilo kredita.
- Zavarovalna polica proti poškodbam	Zelo dobra zavarovalna polica, vključujoč "collateral damages" pri zavarovalnicah z zelo dobrimi bonitetnimi ocenami.	Dobra zavarovalna polica (ne vključuje "collateral damages") pri zavarovalnicah z dobrimi bonitetnimi ocenami.	Zadovoljiva zavarovalna polica (ne vključuje "collateral damages") pri zavarovalnicah s povprečnimi bonitetnimi ocenami.	Slaba zavarovalna polica (ne vključuje "collateral damages") ali zavarovanje pri zavarovalnicah z nizkimi bonitetnimi ocenami.

5658. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju

Na podlagi 129. in 405. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06) in prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. Vsebina in namen sklepa

1. člen

(1) Ta sklep določa pravila o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje bank in hranilnic (v nadaljevanju: bank) pri listinjenju, in sicer:

(a) minimalne zahteve za priznanje prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja pri listinjenih izpostavljenostih bank;

(b) uporabo bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij za listinjene izpostavljenosti bank;

(c) izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti oziroma tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za listinjene izpostavljenosti bank;

(d) izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje listinjenih izpostavljenosti bank.

(2) Listinjenje in izpeljanke iz te besede imajo po tem sklepu enak pomen kot sekuritizacija in izpeljanke iz te besede v Zakonu o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06; v nadaljevanju: ZBan-1).

(3) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

1.2. Pojmi, ki so uporabljeni v pomenu, opredeljenem v ZBan-1

2. člen

Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v določbah ZBan-1, kot na primer:

(a) nadzorni organ v drugem odstavku 19. člena,

(b) tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev v 110. členu,

(c) nadzorni organ v drugem odstavku 19. člena,

(d) tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev v 110. členu,

(e) verjetnost neplačila v prvem odstavku 115. člena,

(f) neplačilo v drugem odstavku 115. člena,

(g) izguba v tretjem odstavku 115. člena,

(h) izguba ob neplačilu (LGD) v četrtem odstavku 115. člena,

(i) konverzijski količnik (CF) v petem odstavku 115. člena,

(j) pričakovana izguba (EL) v šestem odstavku 115. člena,

(k) kreditno zavarovanje v prvem in drugem odstavku 116. člena,

(l) stvarno kreditno zavarovanje v tretjem odstavku 116. člena,

(m) osebno kreditno zavarovanje v četrtem odstavku 116. člena,

(n) sekuritizacija (v nadaljevanju: listinjenje) v prvem odstavku 120. člena,

(o) tradicionalna sekuritizacija (v nadaljevanju: tradicionalno listinjenje) v drugem odstavku 120. člena,

(p) sintetična sekuritizacija (v nadaljevanju: sintetično listinjenje) v tretjem odstavku 120. člena,

(q) segment kreditnega tveganja (v nadaljevanju: tranša) v četrtem odstavku 120. člena,

(r) položaj v sekuritizaciji (v nadaljevanju: pozicija v listinjenju) v petem odstavku 120. člena,

(s) izvorna banka v šestem odstavku 120. člena,

(t) sponzor v sedmem odstavku 120. člena,

(u) kreditna izboljšava v osmem odstavku 120. člena,

(v) pravna oseba s posebnim namenom sekuritizacije (v nadaljevanju: SSPE) v devetem odstavku 120. člena,

(w) standardizirani pristop v 1. točki 138. člena,

(x) pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov (v nadaljevanju: pristop IRB) v 2. točki 138. člena.

1.3. Opredelitve pojmov

3. člen

Za namen tega sklepa veljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) "stopnja neplačila" je razmerje med številom neplačnikov in številom vseh dolžnikov v določeni populaciji dolžnikov;

(2) "stopnja izgube" je razmerje med vsoto izgub ter vsoto vseh vrednosti izpostavljenosti v določeni populaciji izpostavljenosti;

(3) "dejanski LGD" je za nazaj ugotovljeni LGD na izpostavljenosti, ki je bila opredeljena kot neplačana;

(4) "dejanski CF" je za nazaj ugotovljeni CF na izpostavljenosti, ki je bila opredeljena kot neplačana;

(5) "izpostavljenost" je sredstvo ali zunajbilančna postavka, ki se ne upošteva pri izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja;

(6) "bonitetni sistem" obsega vse metode, procese, kontrole, zbiranje podatkov in informacijske sisteme, ki podpirajo ocenjevanje kreditnega tveganja, razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine in določitev ocen parametrov tveganja;

(7) "bonitetni razred dolžnikov" pomeni kategorijo tveganja v okviru bonitetne lestvice dolžnikov v bonitetnem sistemu, v katero se razvrstijo dolžniki na podlagi posebnih in jasnih bonitetnih meril, iz katerih so izpeljane ocene PD;

(8) "bonitetni razred izpostavljenosti" pomeni kategorijo tveganja v okviru bonitetne lestvice izpostavljenosti v bonitetnem sistemu, v katero se razvrstijo izpostavljenosti na podlagi posebnih in jasnih bonitetnih meril, iz katerih so izpeljane lastne ocene LGD za te izpostavljenosti;

(9) "stopnja kreditne kvalitete" je stopnja, s katero Banka Slovenije vzporedi posamezno bonitetno oceno primerne ECAI;

(10) "zunanja bonitetna institucija (v nadaljevanju: ECAI)" je pravna oseba, ki izdeluje pooblaščene in/ali nepooblaščene bonitetne ocene za namen ovrednotenja kreditnega tveganja;

(11) "primerna zunanja bonitetna institucija (v nadaljevanju: primerna ECAI)" je ECAI, ki jo Banka Slovenije na podlagi Sklepa o priznavanju zunanjih bonitetnih institucij (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o ECAI), uvrsti na seznam primernih zunanjih bonitetnih institucij za posamezno kategorijo izpostavljenosti;

(12) "imenovana zunanja bonitetna institucija" (v nadaljevanju: imenovana ECAI) je primerna ECAI, ki jo banka izbere za določanje uteži tveganja;

(13) "kreditno tveganje nasprotne stranke (Counterparty Credit Risk – v nadaljevanju: CCR)" je tveganje, da bo nasprotna stranka postala neplačnik pred končno poravnavo denarnih tokov iz tega posla;

(14) "investitor" je oseba, ki ni izvorna banka, sponzor ali serviser in nase prevzema kreditno tveganje listinjenih izpostavljenosti;

(15) "serviser" je banka, ki upravlja skupino izpostavljenosti v listinjenju, v smislu izterjave glavnice, obresti in drugih prilivov iz skupine izpostavljenosti, ki jih nato posreduje investitorjem in drugim upnikom v listinjenju;

(16) "presežni razmik" je razlika med prejetimi obrestmi iz skupine izpostavljenosti in plačanimi obrestmi imetnikom pozicij v listinjenju ter drugimi izdatki listinjenja;

(17) "skupina izpostavljenosti" vključuje eno ali več osnovnih izpostavljenosti iz katerih se oblikujejo tranše, ki odražajo različno stopnjo kreditnega tveganja;

(18) "vgrajena nakupna opcija" pomeni pogodbeno možnost, da izvorna banka začasno odkupi ali poplača pozicije v listinjenju pred odplačilom vseh osnovnih izpostavljenosti, če znesek še neodplačanih osnovnih izpostavljenosti pade pod določeno raven;

(19) "okvirni likvidnostni kredit" pomeni pozicijo v listinjenju, ki izhaja iz pogodbenega sporazuma o zagotavljanju pravočasne poravnave obveznosti do investitorjev;

(20) "Kirb" pomeni 8% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti, ki bi bili v skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov izračunani za listinjene izpostavljenosti (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o pristopu IRB), če slednje ne bi bile listinjene, čemur se prišteje znesek pričakovanih izgub, povezan z zadevnimi izpostavljenostmi, izračunan v skladu z navedenim sklepom;

(21) "Kirbr" je razmerje med Kirb in vrednostjo skupine izpostavljenosti, ki je predmet listinjenja;

(22) "metoda nadzorniške formule" pomeni metodo izračunavanja tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju v skladu s 27., 28., 37. in 38. členom tega sklepa;

(23) "neocenjena pozicija" pomeni pozicijo v listinjenju, ki nima bonitetne ocene od primerne ECAI v skladu z 9. členom tega sklepa;

(24) "ocenjena pozicija" pomeni pozicijo v listinjenju, ki ima bonitetno oceno od primerne ECAI v skladu z 9. členom tega sklepa;

(25) "program komercialnih vrednostnih papirjev s premoženjskim kritjem (v nadaljevanju: program ABCP)" pomeni program listinjenja, pri katerem se vrednostni papirji izdajo pretežno v obliki komercialnih zapisov z originalno zapadlostjo do enega leta ali manj;

(26) "metoda bonitetnih ocen" pomeni metodo izračunavanja tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju v skladu s 26. členom tega sklepa;

(27) "relistinjenje" je listinjenje listinjene izpostavljenosti;

(28) "splošna tržna motnja" je situacija, ko skozi različne posle več kot en SSPE ne zmore poravnati zapadlih obveznosti in ta nezmožnost ni posledica poslabšanja kreditne kvalitete te osebe ali kreditne kvalitete listinjenih izpostavljenosti;

(29) "obnavljajoča izpostavljenost" je izpostavljenost, pri kateri lahko dolgovani zneski dolžnika nihajo glede na njegovo odločitev o črpanju in odplačevanju kredita v dogovorjenih okvirih;

(30) "predčasno odplačilo" je pogodbeno določilo, po katerem se ob nastopu določenih dogodkov pozicije v listinjenju izplačajo investitorjem pred originalno zapadlostjo izdanih vrednostnih papirjev;

(31) "naložbeni razred" (investment grade) so bonitetne ocene, katerim je v skladu s sklepom o ECAI dodeljena:

– v okviru standardiziranega pristopa stopnja kreditne kvalitete, ki ni slabša od 3,

– v okviru metode bonitetnih ocen pri pristopu IRB stopnja kreditne kvalitete, ki ni slabša od 8, če gre za dolgoročne bonitetne ocene, oziroma stopnja kreditne kvalitete, ki ni slabša od 3, če gre za kratkoročne bonitetne ocene;

(32) "izpostavljenost iz naslova bančništva na drobno", kakor je opredeljena v 89. členu sklepa o pristopu IRB.

2. PRENOS KREDITNEGA TVEGANJA NA TRETJE OSEBE

2.1. **Splošno**

4. člen

(1) Če izvorna banka prenese pomemben delež kreditnega tveganja v zvezi s listinjenimi izpostavljenostmi na tretje osebe v skladu s pogoji iz tega poglavja, lahko:

(a) v primeru tradicionalnega listinjenja, listinjene izpostavljenosti izključi iz svojega izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti oziroma tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub;

(b) v primeru sintetičnega listinjenja, za listinjene izpostavljenosti izračuna tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti v skladu z oddelkom 4.2. tega sklepa oziroma tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu z oddelkom 4.3. tega sklepa.

(2) Če izvorna banka ne prenese pomembnega deleža kreditnega tveganja v zvezi z listinjenimi izpostavljenostmi na tretje osebe, ne sme izračunavati tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti skladno z določili oddelka 4.2. tega sklepa oziroma tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu z oddelkom 4.3. tega sklepa za nobeno pozicijo v zadevnem listinjenju, temveč jo mora obravnavati kot da ta ne bi bila listinjena.

(3) Izvorna banka ocenjuje prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja na podlagi interne metode, ki mora ustrezati posebnostim zadevnega listinjenja in izvorne banke.

(4) Ne glede na ugotovitev izvorne banke na podlagi izračunov iz tretjega odstavka tega člena, da gre za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja, lahko Banka Slovenije odloči, da do prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja v konkretnem primeru listinjenja ni prišlo.

(5) Izvorna banka, ki izračunava tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti v skladu s prvim odstavkom tega člena ali banka v vlogi sponzorja ne sme zagotavljati večje podpore investitorjem v smislu zmanjšanja potencialnih ali dejanskih izgub glede na pogodbeno določene.

(6) Če izvorna banka ali banka v vlogi sponzorja deluje v nasprotju s petim odstavkom tega člena, mora izračunavati kapitalsko zahtevo za listinjene izpostavljenosti kot da te ne bi bile listinjene. Banka mora javno razkriti podporo investitorjem, ki presega pogodbeno določeno, in njen vpliv na kapital banke.

2.2. **Minimalne zahteve za priznanje prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja na tretje osebe pri tradicionalnem listinjenju**

5. člen

Izvorna banka v tradicionalnem listinjenju lahko izključi iz izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti oziroma tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub listinjene izpostavljenosti, če je bil prenesen na tretje osebe pomemben delež kreditnega tveganja, pri čemer mora ta prenos izpolnjevati naslednje pogoje:

(a) dokumentacija o listinjenju odraža ekonomsko vsebino posla;

(b) listinjene izpostavljenosti so zunaj dosega izvorne banke in njenih upnikov, kar velja tudi v primeru likvidacije ali stečaja. Navedeno izvorna banka dokazuje z neodvisnim pravnim mnenjem;

(c) izdani vrednostni papirji ne predstavljajo plačilnih obveznosti izvorne banke;

(d) prevzemnik listinjenih izpostavljenosti je SSPE;

(e) izvorna banka nima dejanske ali posredne kontrole nad prenesenimi izpostavljenostmi. Izvorna banka ima dejansko kontrolo nad prenesenimi izpostavljenostmi, če ima pravico, da od prevzemnika ponovno odkupi predhodno prenesene izpostavljenosti z namenom pridobitve določenih koristi, ali če je dolžna ponovno prevzeti tveganje prenesenih izpostavljenosti. Ohranitev servisiranja pravic ali obveznosti, ki se nanašajo

na zadevne izpostavljenosti, sama po sebi ne predstavlja posrednega nadzora izvorne banke nad izpostavljenostmi;

(f) če obstaja vgrajena nakupna opcija, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

– vgrajena nakupna opcija je uresničljiva po presoji izvorne banke,

– vgrajena nakupna opcija se lahko uveljavi samo, če 10% ali manj prvotne vrednosti listinjenih izpostavljenosti ostane neodplačane,

– vgrajena nakupna opcija ni strukturirana tako, da bi preprečevala dodeljevanje izgub pozicijam kreditne izboljšave investitorjev ali drugim pozicijam investitorjev, in tudi drugače ni strukturirana na način, ki bi zagotavljal povečanje kreditne izboljšave;

(g) dokumentacija o listinjenju ne vsebuje klavzul, ki

– zahtevajo, da izvorna banka izboljša pozicije v listinjenju, kar med drugim vključuje spremembo skupine izpostavljenosti ali povečanje donosa, ki se izplača investitorjem zaradi poslabšanja kreditne kvalitete listinjenih izpostavljenosti, razen v primeru določb o predčasnem odplačilu, ali

– povečujejo donos, ki se izplača imetnikom pozicij v listinjenju zaradi poslabšanja kreditne kvalitete skupine izpostavljenosti.

2.3. **Minimalne zahteve za priznanje prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja na tretje osebe pri sintetičnem listinjenju**

6. člen

Izvorna banka v sintetičnem listinjenju lahko izračunava tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti oziroma tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub za listinjene izpostavljenosti v skladu z oddelkom 2.4. in poglavjem 4. tega sklepa, če je bil s stvarnim ali z osebnim kreditnim zavarovanjem na tretje osebe prenesen pomemben delež kreditnega tveganja, pri čemer mora ta prenos izpolnjevati naslednje pogoje:

(a) dokumentacija o listinjenju odraža ekonomsko vsebino posla;

(b) kreditno zavarovanje, s katerim se prenese kreditno tveganje, izpolnjuje merila primernosti in minimalne zahteve za priznanje kreditnih zavarovanj iz poglavja 2. Sklepa o kreditnih zavarovanjih (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o kreditnih zavarovanjih), pri čemer se SSPE ne prizna za primernega dajalca osebnih kreditnih zavarovanj;

(c) instrumenti, ki se uporabljajo za prenos kreditnega tveganja, ne smejo vsebovati zahtev ali pogojev, ki:

– nalagajo izvorni banki pomemben prag, ki mora biti dosežen, da se kreditno zavarovanje v primeru kreditnega dogodka sploh sproži,

– dopuščajo prenehanje kreditnega zavarovanja zaradi poslabšanja kreditne kvalitete skupine izpostavljenosti,

– zahtevajo, da izvorna banka izboljša kreditno kvaliteto pozicij v listinjenju, razen v primeru določb o predčasnem odplačilu,

– povečujejo stroške izvorne banke za kreditno zavarovanje ali povečujejo donos, ki se izplača imetnikom pozicij v listinjenju zaradi poslabšanja kreditne kvalitete skupine izpostavljenosti;

(d) neodvisno pravno mnenje potrjuje izterljivost kreditnega zavarovanja v vseh relevantnih pravnih redih.

2.4. **Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti izvorne banke za izpostavljenosti v sintetičnem listinjenju**

7. člen

(1) Izvorna banka mora izračunati tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti za izpostavljenosti, ki izpolnjujejo pogoje iz oddelka 2.3. tega sklepa, in sicer za celotno skupino izpostavljenosti v skladu s poglavjem 4. tega sklepa in ne v skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za standardizirani pristop (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o standardiziranem pristopu) ali sklepom o pristopu IRB, pri čemer mora upoštevati pododdelek 2.4.1. tega sklepa.

(2) Izvorna banka mora izračunati tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti za vse tranše v listinjenju, vključno s tistimi, ki jim je bilo priznano zmanjšanje kreditnega tveganja v skladu s 4. poglavjem tega sklepa, ob upoštevanju pododdelka 2.4.1. tega sklepa. Če se na primer tranša prenese na tretjo osebo z osebnim kreditnim zavarovanjem, se utež tveganja te tretje osebe uporabi za tranšo pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti izvorne banke.

(3) Za izvorno banko, ki izračunava tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub za listinjene izpostavljenosti po pristopu IRB, je znesek pričakovanih izgub iz naslova teh izpostavljenosti enak nič.

2.4.1. *Obravnava neusklajenosti zapadlosti v sintetičnem listinjenju*

8. člen

(1) Izvorna banka mora ob upoštevanju prvega odstavka 7. člena pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti upoštevati morebitno neusklajenost zapadlosti med kreditnim zavarovanjem, s katerim je doseženo tranširanje, in listinjenimi izpostavljenostmi v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena.

(2) Za zapadlost listinjenih izpostavljenosti se upošteva najdaljša zapadlost izpostavljenosti, ki ne sme biti daljša od petih let. Zapadlost kreditnega zavarovanja se določi v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih.

(3) Izvorna banka ne sme upoštevati morebitne neusklajenosti zapadlosti pri izračunavanju tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za tranše ali dele tranš, ki jim v skladu s poglavjem 4. tega sklepa pripada utež tveganja v višini 1250%. Za vse druge tranše ali dele tranš se obravnava neusklajenost zapadlosti v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih po naslednji formuli:

$$RW^* = [RW(SP) \times (t-t^*)/(T-t^*)] + [RW(Ass) \times (T-t)/(T-t^*)]$$

(4) Simboli v formuli iz tretjega odstavka tega člena pomenijo:

RW* = tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti za listinjene izpostavljenosti za izračun kapitalske zahteve v skladu s točko b) 4. člena Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o kapitalu);

RW(SP) = tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti, izračunani v skladu s prvim odstavkom 7. člena tega sklepa, če ne bi bilo nobene neusklajenosti zapadlosti;

t = preostala zapadlost kreditnega zavarovanja, izražena v letih, ali vrednost T, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

t* = 0,25;

T = preostala zapadlost osnovnih izpostavljenosti, izražena v letih, ali 5 let, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

RW(Ass) = tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti, izračunani za listinjene izpostavljenosti, kot da ne bi bile listinjene.

3. BONITETNE OCENE ECAI

3.1. **Zahteve, ki jih morajo izpolniti bonitetne ocene ECAI**

9. člen

V skladu s sklepom o ECAI morajo bonitetne ocene primerne ECAI, ki jih banka uporablja za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju, izpolnjevati standarde verodostojnosti in preglednosti, in sicer:

(a) ne sme biti nobene neskladnosti med vrstami plačil, ki se odražajo v bonitetni oceni, in vrstami plačil, do katerih je

banka upravičena v skladu s pogodbo, iz katere izhaja zadevna pozicija v listinjenju in

(b) bonitetne ocene so javno dostopne na trgu. Bonitetne ocene so javno dostopne, če so objavljene na javno dostopnem mediju in vključene v matriko prehodov ECAI. Bonitetne ocene niso javno dostopne, če so dostopne samo omejenemu številu oseb.

3.2. **Uporaba bonitetnih ocen**

10. člen

(1) Banka lahko za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju uporablja bonitetne ocene ene ali več primernih ECAI.

(2) Banka ne sme za svoje pozicije v nekaterih tranšah uporabljati bonitetnih ocen ene primerne ECAI, za pozicije v drugih tranšah v okviru istega listinjenja pa bonitetnih ocen druge primerne ECAI.

(3) Kadar ima pozicija dve bonitetni oceni imenovanih ECAI, mora banka uporabiti manj ugodno bonitetno oceno.

(4) Kadar ima pozicija v listinjenju več kot dve bonitetni oceni imenovanih ECAI, mora banka uporabiti dve najugodnejši bonitetni oceni. Če sta dve najugodnejši bonitetni oceni različni, banka uporabi manj ugodno bonitetno oceno.

(5) Če je kreditno zavarovanje, ki izpolnjuje pogoje iz poglavja 2. sklepa o kreditnih zavarovanjih, zagotovljeno neposredno SSPE in se istočasno odraža v bonitetni oceni imenovane ECAI za pozicijo v listinjenju, banka uporabi utež tveganja, povezano s to bonitetno oceno. Če kreditno zavarovanje ne izpolnjuje zahtev iz poglavja 2. sklepa o kreditnih zavarovanjih, se bonitetna ocena ne prizna. Če se kreditno zavarovanje ne zagotovi SSPE, temveč neposredno poziciji v listinjenju, se taka bonitetna ocena ne prizna.

(6) Uporaba bonitetnih ocen imenovane ECAI za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju mora biti dosledna in ne sme biti selektivna.

4. IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE IN TVEGANJEM PRILAGOJENIH ZNESKOV IZPOSTAVLJENOSTI ZA POZICIJE V LISTINJENJU

4.1. **Splošno**

11. člen

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje pozicij v listinjenju znaša 8% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

12. člen

(1) Banka mora pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju uporabiti uteži tveganja iz oddelka 4.2. in 4.3. tega sklepa.

(2) Če se izpostavljenost nanaša na različne tranše, se izpostavljenost do vsake tranše obravnava kot posamezna pozicija v listinjenju. Dajalci kreditnega zavarovanja za pozicije v listinjenju se obravnavajo kot imetniki pozicij v listinjenju. Pozicije v listinjenju vključujejo tudi izpostavljenosti, ki nastanejo na osnovi obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov.

(3) Če je pozicija v listinjenju zavarovana s stvarnim ali osebnim kreditnim zavarovanjem, se lahko utež tveganja za to pozicijo prilagodi v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih, v povezavi s tem sklepom.

(4) Ob upoštevanju določil prvega odstavka in točke (g) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu se mora tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti za pozicije v listinjenju vključiti v skupne tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti banke za namen točke b) 4. člena istega sklepa.

13. člen

(1) Pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju je:

(a) vrednost bilančne pozicije enaka njeni knjigovodski vrednosti, če banka uporablja za izračun standardizirani pristop;

(b) vrednost bilančne pozicije enaka njeni knjigovodski vrednosti, povečani za oblikovane oslabitve, če banka uporablja za izračun pristop IRB; in

(c) vrednost zunajbilančne pozicije v listinjenju enaka njeni nominalni vrednosti, pomnoženi s konverzijskim količnikom. Konverzijski količnik znaša 100%, razen če ni drugače določeno.

(2) Vrednost pozicije v listinjenju, ki izhaja iz izvedenega finančnega instrumenta, navedenega v Prilogi I Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o tržnih tveganjih), se določi v skladu z oddelkom 5.3. sklepa o tržnih tveganjih.

(3) Če je pozicija v listinjenju zavarovana s stvarnim ali osebnim kreditnim zavarovanjem, se vrednost te pozicije prilagodi v skladu z zahtevami sklepa o kreditnih zavarovanjih, v povezavi s tem sklepom.

(4) Če ima banka dve ali več prekrivajočih se pozicij v listinjenju, mora v obsegu prekrivanja v svoj izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti vključiti zgolj pozicijo ali del pozicije, ki prispeva k višjim tveganjem prilagojenim zneskom izpostavljenosti. Za namen tega odstavka "prekrivanje" pomeni, da pozicije v celoti ali delno predstavljajo izpostavljenost do istega tveganja, tako kot da v obsegu prekrivanja obstaja ena sama izpostavljenost.

4.2. **Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju po standardiziranem pristopu**

14. člen

(1) Ob upoštevanju 15. člena tega sklepa se ocenjenim pozicijam v listinjenju dodeli utež tveganja v skladu s tabelo 1 in 2.

Tabela 1: Pozicije v listinjenju brez kratkoročnih bonitetnih ocen

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	Več kot 4
Utež tveganja v %	20	50	100	350	1250

Tabela 2: Pozicije v listinjenju s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	Več kot 3
Utež tveganja v %	20	50	100	1250

(2) Banka neocenjenim pozicijam v listinjenju dodeli utež tveganja 1250%, razen če ni s tem sklepom drugače določeno.

4.2.1. *Izvorna banka in sponzor*

15. člen

Izvorna banka ali sponzor lahko upošteva tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti za pozicije v listinjenju največ v višini tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti, ki bi jih izračunala za listinjene izpostavljenosti, kot če te ne bi bile listinjene. Pri tem se za vse zapadle postavke iz 27. in 28. člena sklepa o standardiziranem pristopu ter regulatorno zelo tvegane postavke iz 29. člena navedenega sklepa uporabi utež tveganja 150%.

4.2.2. *Obravnava neocenjenih pozicij*

16. člen

(1) Banka, ki ima neocenjene pozicije v listinjenju, lahko pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za te pozicije ravna v skladu z drugim odstavkom tega člena, vendar le pod pogojem, da je sestava skupine izpostavljenosti v listinjenju vseskozi znana.

(2) Banka lahko uporabi tehtano povprečje uteži tveganja, katere bi za listinjene izpostavljenosti po sklepu o standardiziranem pristopu uporabila banka, ki je imetnik izpostavljenosti, pomnoženo z razmerjem koncentracije. Razmerje koncentracije je enako vsoti nominalnih zneskov vseh tranš, deljeni z vsoto nominalnih zneskov tranš, podrejenih ali enakovrednih tranši, v kateri je pozicija, vključno s to tranšo. Tako izračunana utež tveganja ne sme biti višja od 1250% ali nižja od katere koli uteži tveganja, ki se uporablja za ocenjeno nadrejeno tranšo. Če banka ne more določiti uteži tveganja za listinjene izpostavljenosti v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu, mora uporabiti za pozicijo v listinjenju utež tveganja v višini 1250%.

4.2.3. *Obravnava neocenjenih pozicij v listinjenju v tranši druge izgube ali boljši tranši v programu ABCP*

17. člen

(1) Če banka lahko ravna v skladu 18. do 20. člena tega sklepa, lahko za pozicije v listinjenju, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka tega člena, uporabi utež tveganja, ki je večja izmed dveh:

(a) 100%; ali

(b) najvišja med utežmi tveganja, ki bi jo za katero koli od listinjenih izpostavljenosti, v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu, uporabila banka, če te ne bi bile listinjene.

(2) Banka lahko ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena, če je pozicija v listinjenju:

(a) v tranši druge izgube ali boljši tranši, pri čemer mora tranša prve izgube zagotavljati pomembno kreditno izboljšavo tranši druge izgube;

(b) takšne kvalitete, ki je enakovredna naložbenemu razredu ali boljša;

(c) v lasti banke, ki ni imetnik pozicije v tranši prve izgube v istem listinjenju.

4.2.4. *Obravnava neocenjenih okvirnih likvidnostnih kreditov*

4.2.4.1. Primerni okvirni likvidnostni krediti

18. člen

(1) Za namen določitve vrednosti izpostavljenosti neocenjene pozicije v listinjenju v obliki okvirnega likvidnostnega kredita mora pozicija v listinjenju izpolnjevati naslednje pogoje, da se lahko šteje za primeren okvirni likvidnostni kredit:

(a) dokumentacija o okvirnem likvidnostnem kreditu mora jasno določati in opredeljevati okoliščine, pod katerimi se lahko črpa okvirni likvidnostni kredit;

(b) okvirnega likvidnostnega kredita ni mogoče črpati za kritje izgub, ki so nastale že v času črpanja;

(c) okvirni likvidnostni kredit se uporablja izključno za pokrivanje občasnih razlik med prilivi in odlivi v listinjenju in ne sme biti trajen ali reden vir financiranja listinjenja;

(d) odplačilo črpanih zneskov iz okvirnega likvidnostnega kredita ne sme biti podrejeno terjatvam investitorjev, razen terjatvam izhajajočih iz obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, provizij ali podobnih drugih plačil, niti ne sme priti do odloga plačila ali opustitve;

(e) okvirnega likvidnostnega kredita ni mogoče črpati potem, ko so bile uporabljene vse kreditne izboljšave;

(f) pogodba o okvirnem likvidnostnem kreditu mora vsebovati določbo:

– ki sproži samodejno zmanjšanje zneska, ki je lahko črpan, za znesek neplačil; ali

– ki sproži prekinitev pogodbe o okvirnem likvidnostnem kreditu, če povprečna kvaliteta skupine izpostavljenosti, ki je sestavljena iz ocenjenih instrumentov, pade pod naložbeni razred.

(2) Če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, lahko banka za določitev vrednosti izpostavljenosti neocenjene pozicije v listinjenju v obliki primernega okvirnega likvidnostnega kredita:

(a) uporabi konverzijski količnik v višini 20% na nominalni znesek okvirnega likvidnostnega kredita z originalno zapadlostjo enega leta ali manj;

(b) uporabi konverzijski količnik v višini 50% na nominalni znesek okvirnega likvidnostnega kredita z originalno zapadlostjo več kot eno leto.

(3) Banka mora za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za neocenjene pozicije v listinjenju v obliki primernega okvirnega likvidnostnega kredita uporabiti najvišjo utež tveganja v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu, kot če te ne bi bile listinjene.

4.2.4.2. Konverzijski količinik za primerne okvirne likvidnostne kredite, ki se lahko črpajo samo v primeru splošne tržne motnje

19. člen

Banka lahko uporabi konverzijski količnik 0% na nominalni znesek okvirnega likvidnostnega kredita pri določitvi vrednosti izpostavljenosti tistega okvirnega likvidnostnega kredita:

(a) ki je lahko črpan samo v primeru splošne tržne motnje in

(b) pri katerem so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 18. člena tega sklepa.

4.2.4.3. Konverzijski količinik za primerne likvidnostne kredite kot predujme

20. člen

Banka lahko uporabi konverzijski količnik 0% na nominalni znesek okvirnega likvidnostnega kredita pri določitvi vrednosti izpostavljenosti tistega okvirnega likvidnostnega kredita:

(a) ki je brezpogojno preklicen,

(b) pri katerem so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 18. člena tega sklepa,

(c) je odplačilo črpanih zneskov iz okvirnega likvidnostnega kredita nadrejeno katerim koli drugim terjatvam iz denarnih tokov, izhajajočih iz listinjenih izpostavljenosti.

4.2.5. *Upoštevanje kreditnih zavarovanj pri pozicijah v listinjenju*

21. člen

Če banka za pozicijo v listinjenju pridobi kreditno zavarovanje, lahko izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti prilagodi v skladu s 3. poglavjem sklepa o kreditnih zavarovanjih.

4.2.6. *Zmanjšanje tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti*

22. člen

(1) Banka lahko v skladu s prvim odstavkom 22. člena sklepa o kapitalu vrednost pozicije v listinjenju, kateri je dodelila utež tveganja 1250%, odšteje od kapitala, namesto da take pozicije vključi v izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti. Če so pozicije v listinjenju zavarovane s stvarnim kreditnim zavarovanjem, se od kapitala odšteje vrednost pozicij, ki je prilagojena v skladu s 3. poglavjem sklepa o kreditnih zavarovanjih.

(2) Če banka ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena, se za namen 15. člena tega sklepa 12,5-kratnik odštetega

zneska iz prvega odstavka tega člena odšteje od zneska, ki je v 15. členu določen kot največji tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti.

4.3. **Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju po pristopu IRB**

4.3.1. *Vrstni red metod za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju*

23. člen

(1) Banka mora pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za ocenjene pozicije v listinjenju ali pozicije v listinjenju, pri katerih se lahko uporabi povzeta bonitetna ocena, ki je opredeljena v 25. členu tega sklepa, uporabiti metodo bonitetnih ocen iz odseka 4.3.2.1. tega sklepa.

(2) Banka mora pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za neocenjene pozicije, katerim se povzeta bonitetna ocena ne more dodeliti, uporabiti metodo notranjega ocenjevanja iz 4.3.4. pododdelka tega sklepa, če je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za uporabo metode notranjega ocenjevanja v okviru dovoljenja za izračun kapitalske zahteve na podlagi pristopa IRB. Če banka dovoljenja iz prejšnjega stavka ni pridobila oziroma metode notranjega ocenjevanja ne more uporabiti, uporabi metodo nadzorniške formule iz pododdelka 4.3.3. tega sklepa.

(3) Banka, ki ni izvorna banka ali sponzor, mora za uporabo metode nadzorniške formule za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju pridobiti dovoljenje Banke Slovenije v okviru dovoljenja za izračun kapitalske zahteve na podlagi pristopa IRB.

(4) Za pozicije v listinjenju, ki so neocenjene in pri katerih se ne more uporabiti povzeta bonitetna ocena, se uporabi utež tveganja 1250% v primeru:

(a) da izvorna banka ali sponzor ne more izračunati Kirb in nima dovoljenja Banke Slovenije za uporabo pristopa notranjega ocenjevanja za pozicije v programu ABCP;

(b) da banka, ki ni izvorna banka ali sponzor, ni pridobila dovoljenja za uporabo metode nadzorniške formule ali dovoljenja za uporabo pristopa notranjega ocenjevanja za pozicije v programu ABCP.

4.3.2. *Maksimalni tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti za pozicije v listinjenju*

24. člen

Izvorna banka, banka v vlogi sponzorja ali druga banka, ki izračunava Kirb, lahko upošteva kot najvišje tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti za pozicije v listinjenju tiste zneske, ki dajo kapitalsko zahtevo enako vsoti:

(a) 8% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti, izračunanih kot če izpostavljenosti ne bi bile listinjene in bi bile v bilanci stanja te banke; in

(b) zneskov pričakovanih izgub pri teh izpostavljenostih.

4.3.2.1. Uporaba povzetih bonitetnih ocen

25. člen

Banka mora neocenjeni poziciji v listinjenju dodeliti bonitetno oceno tiste ocenjene pozicije (v nadaljevanju: referenčne pozicije), ki je najbolj nadrejena vendar hkrati podrejena zadevni neocenjeni poziciji v listinjenju (v nadaljevanju: povzeto bonitetno oceno), pri čemer morata biti izpolnjeni še naslednji minimalni zahtevi:

(a) zapadlost referenčnih pozicij mora biti enaka ali daljša od zapadlosti zadevne neocenjene pozicije;

(b) vse povzete bonitetne ocene se morajo redno posodabljati, tako da odražajo vse morebitne spremembe bonitetne ocene referenčnih pozicij.

4.3.3. *Metoda bonitetnih ocen*

26. člen

(1) Če banka za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za ocenjene pozicije v listinjenju uporablja metodo bonitetnih ocen, izpostavljenostim dodeli utež tveganja v skladu tabelama 3 in 4. Ustrezna utež tveganja se pomnoži z 1,06.

Tabela 3: Pozicije v listinjenju brez kratkoročnih bonitetnih ocen

Stopnja kreditne kvalitete	Utež tveganja v %		
	A	B	C
1	7	12	20
2	8	15	25
3	10	18	35
4	12	20	35
5	20	35	35
6	35	50	50
7	60	75	75
8	100	100	100
9	250	250	250
10	425	425	425
11	650	650	650
Več kot 11	1250	1250	1250

Tabela 4: Pozicije v listinjenju s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami

Stopnja kreditne kvalitete	Utež tveganja v %		
	A	B	C
1	7	12	20
2	12	20	35
3	60	75	75
Več kot 3	1250	1250	1250

(2) Ob upoštevanju tretjega in četrtega odstavka tega člena se uteži tveganja iz stolpca A tabele 3 in 4 lahko uporabijo le za pozicije v listinjenju v najbolj nadrejeni tranši. Pri določitvi najbolj nadrejene tranše ni treba upoštevati zneskov, ki so nastali na osnovi obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, provizij ali podobnih drugih plačil.

(3) Banka lahko uporabi utež tveganja 6% za pozicijo v listinjenju, ki je v najbolj nadrejeni tranši v listinjenju, če je ta tranša v vseh pogledih nadrejena drugi tranši, katere pozicije bi v skladu s tabelo 3 oziroma 4 dobile utež tveganja 7%, ob predpostavki, da:

(a) banka zagotovi, da je taka uporaba upravičena glede na zmožnost pokrivanja izgub podrejenih tranš v listinjenju; in

(b) ima pozicija bonitetno oceno, ki ustreza stopnji kreditne kvalitete 1 v tabeli 3 oziroma 4, ali, če je neocenjena, izpolnjuje zahteve 25. člena tega sklepa, pri čemer so referenč-

ne pozicije v podrejeni tranši, ki bi jim bila v skladu s tabelo 3 oziroma 4 dodeljena utež tveganja 7%.

(4) Uteži tveganja iz stolpca C tabele 3 in 4 se uporabijo za pozicijo v listinjenju, kjer je efektivno število listinjenih izpostavljenosti manjše od šest. Pri izračunu efektivnega števila listinjenih izpostavljenosti se morajo vse izpostavljenosti do istega dolžnika obravnavati kot ena izpostavljenost. Efektivno število listinjenih izpostavljenosti se izračuna na naslednji način:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kjer EADi predstavlja vsoto vrednosti vseh izpostavljenosti do i-tega dolžnika. V primeru relistinjenja mora banka upoštevati število listinjenih izpostavljenosti v skupini izpostavljenosti, ne pa tudi števila osnovnih izpostavljenosti v prvotnih skupinah izpostavljenosti iz katerih izhajajo listinjene izpostavljenosti, ki so predmet relistinjenja. Če je na razpolago podatek o deležu portfelja, ki predstavlja največjo listinjeno izpostavljenost – C1, lahko banka izračuna N kot 1/C1.

(5) Uteži tveganja iz stolpca B tabele 3 in 4 se uporabijo za vse preostale pozicije v listinjenju, ki niso zajete v drugem do četrtem odstavku tega člena.

(6) Banka lahko v skladu s 34. do 36. členom tega sklepa pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju upošteva kreditno zavarovanje.

4.3.4. *Metoda nadzorniške formule*

27. člen

(1) Če banka za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti uporablja metodo nadzorniške formule, mora, ob upoštevanju 33. člena tega sklepa, za pozicijo v listinjenju uporabiti večjo izmed dveh uteži:

(a) 7%; ali

(b) utež tveganja iz drugega odstavka tega člena.

(2) Ob upoštevanju 33. člena tega sklepa je utež tveganja enaka:

12.5 x (S[L+T] – S[L]) / T

kjer je:

$$S[x] = \begin{cases} x & \text{če je} \quad x \le Kirbr \\ Kirbr + K[x] - K[Kirbr] + (d \cdot Kirbr/\omega)(1 - e^{\omega(Kirbr - x)/Kirbr}) & \text{če je} \quad Kirbr < x \end{cases}$$

kjer je:

$$h = (1 - Kirbr / ELGD)^N$$

$$c = Kirbr /(1 - h)$$

$$v = \frac{(ELGD - Kirbr) Kirbr + 0.25 (1 - ELGD) Kirbr}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + Kirbr^2}{1 - h} - c^2 \right) + \frac{(1 - Kirbr) Kirbr - v}{(1 - h)\tau}$$

$$g = \frac{(1 - c)c}{f} - 1$$

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta[Kirbr; a, b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - Beta[x; a, b]) x + Beta[x; a + 1, b] c)$$

τ = 1000
ω = 20.

V zgoraj navedenih formulah se Beta [x; a, b] nanaša na kumulativno beta distribucijo s parametroma a in b, ovrednotenima pri vrednosti x.

T je velikost tranše, v kateri je pozicija, in se izračuna kot razmerje med nominalnim zneskom tranše in vrednostjo skupine izpostavljenosti, ki je predmet listinjenja. Za namen izračuna T je vrednost izpostavljenosti izvedenega finančnega instrumenta iz Priloge I sklepa o tržnih tveganjih, pri katerem nadomestitveni stroški niso pozitivna vrednost, enaka potencialni bodoči kreditni izpostavljenosti, izračunani v skladu z oddelkom 5.3. sklepa o tržnih tveganjih.

Kirbr je razmerje med Kirb in vrednostjo skupine izpostavljenosti, ki je predmet listinjenja (na primer, če je Kirbr enak 15%, se v formuli uporabi 0,15).

L je stopnja kreditne izboljšave in se izračuna kot razmerje med nominalnim zneskom vseh tranš, ki so podrejene tranši, v kateri je pozicija v listinjenju, in vrednostjo skupine izpostavljenosti, ki je predmet listinjenja. Kapitalizirani bodoči prihodki se ne smejo vključiti v izračun L. Za namen izračuna L se zneski, ki jih nasprotne stranke dolgujejo v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti iz Priloge I sklepa o tržnih tveganjih in ki predstavljajo tranše, podrejene zadevni tranši, lahko izračunajo po nadomestitvenih stroških (brez potencialnih bodočih kreditnih izpostavljenosti).

N je efektivno število izpostavljenosti, izračunano v skladu s četrtim odstavkom 26. člena tega sklepa.

ELGD, z izpostavljenostjo tehtano povprečje izgube ob neplačilu, se izračuna:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

kjer LGDi predstavlja povprečni LGD, povezan z vsemi izpostavljenostmi do i-tega dolžnika, pri čemer se LGD izračuna v skladu s sklepom o pristopu IRB. V primeru relistinjenja je za listinjene pozicije LGD 100%. Če se kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev obravnavata znotraj listinjenja skupaj (npr. za kritje izgub iz obeh navedenih tveganj je na razpolago skupna rezerva ali skupno presežno zavarovanje), se LGD, ki se upošteva, izračuna kot tehtano povprečje LGD za kreditno tveganje in 75% LGD za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev. Uteži morajo ločene za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev.

4.3.4.1. Možne poenostavitve vhodnih podatkov

28. člen

(1) Če vrednost največje listinjene izpostavljenosti C_1 ni večja od 3% celotne vsote vrednosti listinjenih izpostavljenosti, potem lahko banka pri uporabi metode nadzorniške formule določi, da je LGD 50%, N pa enak bodisi:

(a)

$$N = \left(C_1 C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m-1} \right) \max\{1 - m C_1, 0\} \right)^{-1}$$

ali

(b) N=1/ C_1,

kjer je C_m razmerje med vsoto vrednosti največjih m listinjenih izpostavljenosti in vrednostjo skupine izpostavljenosti, ki je predmet listinjenja. Banka lahko sama določi katere izpostavljenosti šteje med največje m izpostavljenosti.

(2) Pri listinjenju iz naslova bančništva na drobno lahko banka, ki uporablja metodo nadzorniške formule, upošteva v višini 0 spremenljivki h in v.

(3) Banka lahko v skladu s 34. in 35. ter 37. in 38. členom tega sklepa upošteva kreditno zavarovanje pri pozicijah v listinjenju.

4.3.5. *Metoda notranjega ocenjevanja za pozicije v programu ABCP*

29. člen

Banka lahko za neocenjene pozicije v programu ABCP uporabi izvedeno bonitetno oceno iz tretjega odstavka tega člena, če je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za uporabo metode notranjega ocenjevanja v okviru dovoljenja za uporabo pristopa IRB in če so istočasno izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pozicije v komercialnem zapisu, izdanem v okviru programa ABCP, so ocenjene;

(b) notranja metodologija ocenjevanja kreditne kvalitete pozicije v programu ABCP je skladna z javno dostopno metodologijo ocenjevanja ene ali več primernih ECAI za ocenjevanje vrednostnih papirjev, ki so kriti s listinjenimi izpostavljenostmi. Za primerne ECAI se štejejo tiste, ki so izdelale oceno za komercialni zapis, izdan v programu ABCP;

(c) kvantitativni dejavniki, kot so dejavniki izjemnih situacij, ki se uporabljajo pri oceni pozicije, morajo biti vsaj toliko konzervativni kot tisti, ki se uporabljajo v okviru ustrezne metodologije ocenjevanja primernih ECAI;

(d) pri razvoju metodologije notranjega ocenjevanja mora banka upoštevati ustrezne javno objavljene metodologije primernih ECAI in to ustrezno dokumentirati. Metodologijo mora redno posodabljati, tako kot je določeno v točki (h) tega odstavka;

(e) metodologija za notranje ocenjevanje mora vsebovati bonitetne razrede. Razredi bonitetnih ocen morajo biti skladni z bonitetnimi ocenami primernih ECAI, kar mora biti dokumentirano;

(f) metodologija notranjega ocenjevanja se mora uporabljati v sistemu upravljanja s tveganji, vključno s procesi odločanja, zagotavljanja upravljavskih informacij in razporejanja kapitala;

(g) proces notranjega ocenjevanja in kvaliteta bonitetnih ocen za izpostavljenosti v programu ABCP morata biti predmet rednega neodvisnega pregleda, ki ga izvaja služba notranje revizije ali zunanjerevizijska družba ali ECAI ali druga neodvisna služba banke. Če navedeno funkcijo opravlja služba notranje revizije ali druga neodvisna služba banke, ta ne sme imeti odnosov s strankami, povezanimi s programom ABCP;

(h) banka mora redno spremljati kvaliteto svojih notranjih bonitetnih ocen z namenom ovrednotenja metodologije notranjega ocenjevanja, ki jo mora redno prilagajati glede na spremembo kvalitete izpostavljenosti;

(i) program ABCP vključuje standarde v obliki kreditnih in investicijskih smernic. Pri odločanju o nakupu izpostavljenosti mora upravitelj programa ABCP upoštevati vrsto izpostavljenosti, vrsto in vrednost izpostavljenosti iz naslova zagotovitve okvirnih likvidnostnih kreditov in kreditnih izboljšav, porazdelitve izgub ter pravno in ekonomsko izločitev prenesenih izpostavljenosti od prodajalca. Opraviti mora analizo kreditne tveganosti prodajalca izpostavljenosti, ki vključuje analizo pretekle in pričakovane bodoče finančne uspešnosti, trenutni tržni položaj, pričakovano bodočo konkurenčnost, stopnjo finančnega vzvoda, denarni tok, pokritost obresti in bonitetno oceno dolga. Poleg tega mora opraviti pregled prodajalčevih standardov za izdajo komercialnih zapisov, sposobnosti servisiranja in procesov izterjave;

(j) standardi programa ABCP morajo vsebovati minimalna merila primernosti izpostavljenosti, predvsem pa:

– izključevati nakup izpostavljenosti, ki so zapadle ali neplačane;

– omejevati presežno koncentracijo do posameznega dolžnika ali do geografskega območja;

– omejevati ročnost izpostavljenosti, ki se kupujejo;

(k) program ABCP mora vsebovati politike in procese izterjave, ki upoštevajo operativno sposobnost in kreditno kvaliteto serviserja. Program ABCP mora z različnimi metodami zmanjševati tveganje za prodajalca/serviserja;

(l) skupna ocena izgube skupine izpostavljenosti, ki je predmet nakupa v okviru programa ABCP, mora upoštevati vsa možna tveganja, kot sta kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev. Če je obseg kreditne izboljšave, ki jo zagotovi prodajalec, zasnovan samo na izgubah iz kreditnega tveganja, se mora vzpostaviti ločena rezerva za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, če je slednje pomembno za določeno skupino

izpostavljenosti. Poleg tega se mora v okviru programa ABCP pri določanju obsega zahtevane stopnje kreditne izboljšave upoštevati obdobje opazovanja podatkov vsaj dveh zadnjih let, pri čemer morajo biti med podatke vključene izgube, neredna plačila, zmanjšanje vrednosti odkupljenih denarnih terjatev in stopnja obračanja denarnih terjatev; in

(m) program ABCP mora v procesu nakupa izpostavljenosti vsebovati posebne pokazatelje za namen zmanjšanja tveganja morebitnega poslabšanja kreditne kvalitete skupine izpostavljenosti.

(2) Ne glede na točko b) prvega odstavka tega člena banka ni dolžna zagotavljati skladnosti metodologije notranjega ocenjevanja z ustrezno javno objavljeno metodologijo primernih ECAI, če gre za posebne oblike listinjenja, za katere še ne obstaja javno dostopna metodologija ocenjevanja ECAI.

(3) Banka mora razvrstiti neocenjeno pozicijo v enega od bonitetnih razredov. Za neocenjeno pozicijo se uporabi izvedena bonitetna ocena, to je tista, ki je enaka bonitetni oceni primerne ECAI za zadevni bonitetni razred. Če je ta izvedena bonitetna ocena ob začetku listinjenja enaka naložbenemu razredu ali boljša, se šteje za enakovredno bonitetni oceni primerne ECAI za namen izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

4.3.6. *Okvirni likvidnostni krediti*

30. člen

Določbe tega poglavja se uporabljajo za določanje vrednosti izpostavljenosti neocenjene pozicije v listinjenju v obliki določenih vrst okvirnih likvidnostnih kreditov.

4.3.6.1. Konverzijski količinik za primerne okvirne likvidnostne kredite, ki se lahko črpajo samo v primeru splošne tržne motnje

31. člen

Banka lahko uporabi konverzijski količnik 20% na nominalni znesek okvirnega likvidnostnega kredita pri določitvi vrednosti izpostavljenosti tistega okvirnega likvidnostnega kredita:

(a) ki je lahko črpan samo v primeru splošne tržne motnje in

(b) pri katerem so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 18. člena tega sklepa.

4.3.6.2. Konverzijski količnik za primerne okvirne likvidnostne kredite kot predujme

32. člen

Banka lahko uporabi konverzijski količnik 0% na nominalni znesek okvirnega likvidnostnega kredita pri določitvi vrednosti izpostavljenosti tistega okvirnega likvidnostnega kredita, ki izpolnjuje pogoje, določene v 20. členu tega sklepa.

4.3.6.3. Izjemna obravnava okvirnih likvidnostnih kreditov, kadar ni mogoče izračunati Kirb

33. člen

(1) Če izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za listinjene izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene, za banko ni smiseln, ji Banka Slovenije lahko izjemoma dovoli začasno uporabo metode iz drugega odstavka tega člena za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za neocenjeno pozicijo v listinjenju v obliki okvirnega likvidnostnega kredita, ki izpolnjuje pogoje za primeren okvirni likvidnostni kredit, določene v 18. členu tega sklepa, ali okvirnega likvidnostnega kredita, ki ustreza pogojem iz 31. člena tega sklepa.

(2) Banka lahko največjo utež tveganja, ki bi jo v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu uporabila za katero koli od listinjenih izpostavljenosti, če slednje ne bi bile listinjene, uporabi za pozicijo v listinjenju v obliki okvirnega likvidnostnega kredita. Banka lahko pri izračunu vrednosti izpostavljenosti pri okvirnih likvidnostnih kreditih z originalno zapadlostjo eno leto ali manj, na nominalni znesek okvirnega likvidnostnega kredita uporabi konverzijski količnik 50%. Če okvirni likvidnostni kredit ustreza pogojem iz 31. člena tega sklepa, lahko banka uporabi konverzijski količnik 20%. V vseh drugih primerih mora uporabiti konverzijski količnik 100%.

4.3.7. *Upoštevanje kreditnih zavarovanj pri pozicijah v listinjenju*

4.3.7.1. Stvarno kreditno zavarovanje

34. člen

Če banka za pozicijo v listinjenju pridobi stvarno kreditno zavarovanje, ga lahko upošteva v obsegu, ki je določen pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti po standardiziranem pristopu v oddelku 2.1. sklepa o kreditnih zavarovanjih, če slednje izpolnjuje minimalne zahteve iz istega oddelka navedenega sklepa.

4.3.7.2. Osebno kreditno zavarovanje

35. člen

Banka lahko pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju upošteva kot primerne dajalce osebnih kreditnih zavarovanj tiste, ki so opredeljeni v pododdelku 2.2.1. sklepa o kreditnih zavarovanjih, in kot osebna kreditna zavarovanja tista, ki ustrezajo določbam oddelka 2.2. navedenega sklepa.

4.3.7.3. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju z upoštevanjem kreditnih zavarovanj

4.3.7.3.1. Metoda bonitetnih ocen

36. člen

Če banka pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju uporablja metodo bonitetnih ocen, lahko vrednost izpostavljenosti in/ali tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju, za katero pridobi kreditno zavarovanje, izračuna v skladu s poglavjem 3. sklepa o kreditnih zavarovanjih, v delu, ki se nanaša na standardizirani pristop.

4.3.7.3.2. Metoda nadzorniške formule – polno zavarovanje

37. člen

(1) Če banka pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju uporablja metodo nadzorniške formule, mora določiti efektivno utež tveganja pozicije, in sicer tako, da tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti pozicije deli z vrednostjo izpostavljenosti pozicije in rezultat pomnoži s 100.

(2) Pri stvarnem kreditnem zavarovanju banka tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti pozicije v listinjenju izračuna tako, da polno prilagojeno vrednost izpostavljenosti te pozicije E* pomnoži z efektivno utežjo tveganja iz prvega odstavka tega člena. E* se izračuna v skladu z 69. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih, pri čemer je E znesek pozicije v listinjenju.

(3) Pri osebnem kreditnem zavarovanju banka tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti pozicije v listinjenju izračuna tako, da vrednost osebnega kreditnega zavarovanja G_A pomnoži z utežjo tveganja dajalca zavarovanja, rezultat pa prišteje znesku, ki je enak razliki med vrednostjo pozicije v listinjenju in G_A, pomnoženi z efektivno utežjo tveganja iz prvega odstavka tega člena. Banka kot G_A upošteva vrednost osebnega kreditnega zavarovanja, ki je prilagojena za morebitno valutno

neusklajenost in neusklajenost zapadlosti, kot je določeno v oddelku 3.2. sklepa o kreditnih zavarovanjih.

4.3.7.3.3. Metoda nadzorniške formule – delno zavarovanje

38. člen

(1) Banka lahko ravna v skladu s 37. členom tega sklepa, če se kreditno zavarovanje nanaša na tranšo prve izgube ali če je namenjeno sorazmernemu pokrivanju izgub iz pozicije v listinjenju.

(2) V vseh drugih primerih banka pozicijo v listinjenju obravnava kot dve ali več pozicij, pri čemer je pozicija brez zavarovanja pozicija z nižjo kreditno kvaliteto. Banka tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti za to pozicijo izračuna v skladu s pododdelkom 4.3.4. tega sklepa, pri čemer upošteva naslednje prilagoditve:

(a) pri stvarnem kreditnem zavarovanju se T spremeni v e*;

(b) pri osebnem kreditnem zavarovanju se T spremeni v T – g.

(3) Simboli iz drugega odstavka tega člena pomenijo:

T kot je opredeljen v drugem odstavku 27. člena tega sklepa,

e* je razmerje med E* in skupnim hipotetičnim zneskom skupine izpostavljenosti,

E* je polno prilagojena vrednost izpostavljenosti pozicije v listinjenju, ki se izračuna v skladu z 69. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih, pri čemer je E znesek pozicije v listinjenju,

g je razmerje med nominalnim zneskom osebnega kreditnega zavarovanja, prilagojenim za valutno neusklajenost ali neusklajenost zapadlosti v skladu z oddelkom 3.2. sklepa o kreditnih zavarovanjih, in vrednostjo skupine izpostavljenosti, ki je predmet listinjenja.

Pri osebnem kreditnem zavarovanju se utež dajalca zavarovanja dodeli tistemu deležu pozicije, ki ni zajet v prilagojenem T, ki je opredeljen v drugem odstavku tega člena.

4.3.8. *Zmanjšanje tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti*

39. člen

(1) Banka lahko tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti za pozicije v listinjenju z utežjo tveganja 1250% zmanjša za 12,5-kratnik zneska oslabitev in rezervacij, ki jih je oblikovala za listinjene izpostavljenosti. Banka mora oblikovane oslabitve in rezervacije iz prejšnjega stavka izključiti iz izračuna v zvezi z zneski pričakovanih izgub iz petega odstavka 18. člena sklepa o pristopu IRB.

(2) Banka lahko tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti za pozicije v listinjenju zmanjša za 12,5-kratnik zneska oslabitev in rezervacij, ki jih je oblikovala za te pozicije.

(3) Banka lahko v skladu s prvim odstavkom 22. člena sklepa o kapitalu vrednost pozicije v listinjenju, ki ji pripada utež tveganja 1250%, odšteje od kapitala, namesto da tako pozicijo vključi v izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

(4) Za namen tretjega odstavka tega člena:

(a) se lahko vrednost izpostavljenosti pozicije v listinjenju določi na podlagi tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti, ob upoštevanju zmanjšanj iz prvega in drugega odstavka tega člena;

(b) izračun vrednosti izpostavljenosti pozicije v listinjenju lahko odraža stvarno kreditno zavarovanje na način, kot je določen v IV.3.6. tega sklepa;

(c) če banka za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju uporablja metodo nadzorniške formule in je pri tem L < ali enak Kirbr in [L+T] > Kirbr, lahko pozicijo v listinjenju obravnava kot dve poziciji, pri čemer je za nadrejeno pozicijo L enak Kirbr.

(5) Če banka ravna v skladu s tretjim odstavkom tega člena, mora 12,5-kratnik odštetega zneska iz navedenega odstavka odšteti od maksimalnega tveganjem prilagojenega zneska izpostavljenosti za pozicije v listinjenju, ki ga banka izračuna v skladu s 24. členom tega sklepa.

5. DODATNE KAPITALSKE ZAHTEVE ZA LISTINJENJE OBNAVLJAJOČIH SE IZPOSTAVLJENOSTI Z MOŽNOSTJO PREDČASNEGA ODPLAČILA

5.1. **Splošno**

40. člen

(1) Če izvorna banka obnavljajoče se izpostavljenosti, ki se lahko predčasno odplačajo, listini, mora zaradi možnosti povečanja kreditnega tveganja iz naslova predčasnega odplačila izračunati tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti v skladu s tem poglavjem.

(2) Banka izračuna tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti za vsoto udeležbe izvorne banke in udeležbe investitorjev.

(3) Pri listinjenjih, ki zajemajo obnavljajoče in neobnavljajoče se izpostavljenosti, izvorna banka izračuna tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti v skladu s tem poglavjem za tisti del skupine izpostavljenosti, ki vsebuje obnavljajoče se izpostavljenosti.

5.2. **Posebnosti obravnave listinjenja obnavljajočih se izpostavljenosti z možnostjo predčasnega odplačila po standardiziranem pristopu**

41. člen

(1) Udeležba izvorne banke je vrednost izpostavljenosti tistega hipotetičnega dela črpanih zneskov iz skupine izpostavljenosti, katerega delež v razmerju do zneska celotne skupine izpostavljenosti določa delež denarnih tokov iz glavnice in obresti ter drugih povezanih zneskov, ki niso razpoložljivi za izplačila imetnikom pozicij v listinjenju. Udeležba izvorne banke ne sme biti podrejena udeležbi investitorjev.

(2) Udeležba investitorjev je vrednost izpostavljenosti preostalega hipotetičnega dela črpanih zneskov iz skupine izpostavljenosti, ki ni zajet v udeležbi izvorne banke.

(3) Izpostavljenost izvorne banke iz njenih pravic v zvezi z udeležbo izvorne banke se ne upošteva kot pozicija v listinjenju, ampak kot sorazmerna (pro-rata) izpostavljenost do listinjenih izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene.

5.3. **Posebnosti obravnave listinjenja obnavljajočih se izpostavljenosti z možnostjo predčasnega odplačila po pristopu IRB**

42. člen

(1) Udeležba izvorne banke se izračuna kot vsota:

(a) vrednosti izpostavljenosti tistega dela črpanih zneskov iz skupine izpostavljenosti, katerega delež v razmerju do zneska celotne skupine izpostavljenosti določa delež denarnih tokov iz glavnice in zbranih obresti ter drugih povezanih zneskov, ki niso razpoložljivi za izplačila imetnikom pozicij v listinjenju; in

(b) vrednosti izpostavljenosti tistega dela nečrpanih zneskov kreditnih linij, katerih delež v razmerju do celotne vrednosti takih nečrpanih zneskov je enak deležu vrednosti izpostavljenosti iz točke (a) do celotne vrednosti črpanih zneskov iz skupine izpostavljenosti.

(2) Udeležba izvorne banke ne sme biti podrejena udeležbi investitorjev.

(3) Udeležba investitorjev je vsota vrednosti izpostavljenosti tistega dela črpanih zneskov iz skupine izpostavljenosti, ki ni zajet v točki a) prvega odstavka tega člena, in vrednosti izpostavljenosti tistega dela nečrpanih zneskov kreditnih linij, ki ni zajet v točki (b) prvega odstavka tega člena.

(4) Izpostavljenost izvorne banke iz njenih pravic v zvezi z delom udeležbe izvorne banke iz točke (a) prvega odstavka

tega člena se ne upošteva kot pozicija v listinjenju, ampak kot sorazmerna (pro-rata) izpostavljenost do listinjenih izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene, v vrednosti iz navedene točke. Upošteva se, da ima izvorna banka sorazmerno (pro-rata) izpostavljenost do nečrpanih zneskov kreditnih linij v vrednosti iz točke (b) prvega odstavka tega člena.

5.4. **Izjeme pri obravnavi listinjenja obnavljajočih se izpostavljenosti z možnostjo predčasnega odplačila**

43. člen

Iz izračuna kapitalske zahteve za listinjenje obnavljajočih se izpostavljenosti z možnostjo predčasnega odplačila so izvzete izvorne banke v takih listinjenjih, pri katerih:

(a) investitorji ostanejo polno izpostavljeni do vseh bodočih črpanj kreditojemalcev, tako da se niti v primeru dogodka predčasnega odplačila tveganje iz osnovne izpostavljenosti ne prenese nazaj na izvorno banko, in

(b) predčasno odplačilo sprožijo izključno dogodki, ki niso povezani z donosnostjo listinjenih izpostavljenosti ali poslovanjem izvorne banke, kot so spremembe v davčni zakonodaji ali predpisih.

5.4.1. *Maksimalni tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti za pozicije v listinjenju obnavljajočih se izpostavljenosti z možnostjo predčasnega odplačila*

44. člen

(1) Skupna vsota tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v udeležbi investitorjev in tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju iz prvega odstavka 40. člena tega sklepa, ki jo izračuna izvorna banka, ne sme presegati večje izmed dveh:

(a) tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v udeležbi investitorjev in

(b) tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za listinjene izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene v znesku, ki je enak udeležbi investitorjev.

(2) Neto dobički iz naslova kapitalizacije prihodnjih donosov, ki se v skladu z drugim odstavkom 10. člena sklepa o kapitalu ne upoštevajo v okviru postavke rezerv in zadržanega dobička ali izgube, se izvzamejo iz izračuna maksimalnega zneska, določenega v prvem odstavku tega člena.

5.5. **Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za listinjenje obnavljajočih se izpostavljenosti z možnostjo predčasnega odplačila**

45. člen

(1) Banka izračuna tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti za pozicije v listinjenju obnavljajočih se izpostavljenosti z možnostjo predčasnega odplačila tako, da znesek udeležbe investitorjev pomnoži z zmnožkom ustreznega konverzijskega količnika, kot je določeno v petem, šestem in sedmem odstavku tega člena, in tehtanim povprečjem uteži tveganja, ki bi jih banka dodelila listinjenim izpostavljenostim, če te ne bi bile listinjene.

(2) Pogodbeno določeno predčasno odplačilo se šteje kot kontrolirano, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) izvorna banka ima ustrezen načrt upravljanja kapitala zaradi zagotavljanja zadostnega obsega kapitala in likvidnostni načrt zaradi zagotavljanja likvidnosti v primeru predčasnega odplačila;

(b) skozi celotno trajanje posla se izvaja sorazmerna (pro-rata) delitev med udeležbo izvorne banke in udeležbo investitorjev za plačila obresti in glavnice, stroškov, izgub in izterjanih zneskov na podlagi stanja neodplačanih denarnih terjatev na enega ali več referenčnih datumov v posameznem mesecu;

(c) obdobje odplačila je dovolj dolgo, kar pomeni, da je ob nastopu predčasnega odplačila vsaj 90% celotnega dolga (udeležba izvorne osebe in udeležba investitorjev) odplačanega ali se šteje za neplačanega;

(d) hitrost odplačevanja ni večja od premočrtnega odplačila skozi obdobje, ki je določeno v točki (c) tega odstavka.

(3) Pri listinjenju obnavljajočih se izpostavljenosti z možnostjo predčasnega odplačila iz naslova bančništva na drobno, ki niso zavezujoče in so brezpogojno preklicne brez predhodnega obvestila in kjer se predčasno odplačilo sproži s padcem stopnje presežnega razmika pod določeno raven, banka primerja trimesečno povprečno stopnjo presežnega razmika s stopnjami presežnega razmika, pri katerih se zahteva zajemanje presežnega razmika.

(4) Pri listinjenjih brez izrecne zahteve po zajemanju presežnega razmika se upošteva, da je stopnja presežnega razmika, pri kateri se določi zajemanje, za 4,5 odstotne točke višja od stopnje presežnega razmika, pri kateri se sproži predčasno odplačilo.

(5) Konverzijski količnik, ki izhaja iz tabele 5, se določi glede na dejansko trimesečno povprečno stopnjo presežnega razmika.

Tabela 5: Konverzijski količniki glede na dejansko povprečno stopnjo presežnega razmika

	Listinjenja, pri katerih je predčasno odplačilo kontrolirano	Listinjenja, pri katerih predčasno odplačilo ni kontrolirano
Dejanska trimesečna povprečna stopnja presežnega razmika	Konverzijski količnik v %	Konverzijski količnik v %
Nad stopnjo A	0	0
Stopnja A	1	5
Stopnja B	2	15
Stopnja C	10	50
Stopnja D	20	100
Stopnja E	40	100

pri čemer je pomen dejanskih trimesečnih povprečnih stopenj presežnega razmika naslednji:

(a) stopnja A pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 133,33% stopnje presežnega razmika, pri katerih se določi zajemanje, vendar ne manjše od 100% te stopnje;

(b) stopnja B pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 100% stopnje presežnega razmika, pri katerih se določi zajemanje, vendar ne manjše od 75% te stopnje;

(c) stopnja C pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 75% stopnje presežnega razmika, pri katerih se določi zajemanje, vendar ne manjše od 50% te stopnje;

(d) stopnja D pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 50% stopnje presežnega razmika, pri katerih se določi zajemanje, vendar ne manjše od 25% te stopnje;

(e) stopnja E pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 25%% stopnje presežnega razmika, pri katerih se določi zajemanje.

(6) Za vse druga listinjenja, pri katerih je predčasno odplačilo kontrolirano, se uporabi konverzijski količnik 90%.

(7) Za vse druge listinjenja, pri katerih predčasno odplačilo ni kontrolirano, se uporabi konverzijski količnik 100%.

6. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

46. člen

(1) Banka, ki v skladu s 405. členom ZBan-1 odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje do 1. januarja 2008, določbe tega sklepa ne uporablja do omenjenega datuma.

(2) Banka, ki začne uporabljati standardizirani pristop ali pristop IRB za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje med letom 2007, mora z dnem začetka uporabe omenjenega pristopa začeti uporabljati tudi določbe tega sklepa.

47. člen

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007.

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

5659. Sklep o kreditnih zavarovanjih

Na podlagi 4. točke 129. in 405. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o kreditnih zavarovanjih

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. **Vsebina in namen sklepa**

1. člen

(1) Ta sklep določa:

(a) oblike kreditnih zavarovanj, ki jih banke in hranilnice (v nadaljevanju: banke) lahko uporabljajo za namene zmanjševanja kreditnega tveganja (primerna kreditna zavarovanja);

(b) minimalne zahteve, ki morajo biti izpolnjene pri vsaki primerni obliki kreditnega zavarovanja, da se njeni učinki na zmanjševanje kreditnega tveganja lahko priznajo;

(c) izračun učinkov primernih kreditnih zavarovanj na zmanjševanje kreditnega tveganja.

(2) Banka, ki uporablja standardizirani pristop ali ki uporablja pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov brez lastnih ocen izgube ob neplačilu (in konverzijskih količnikov) lahko kreditna zavarovanja v skladu s tem sklepom upošteva:

(a) pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti za namene izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti denarne terjatve v skladu s točko (b) 4. člena Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o kapitalu) ter

(b) pri izračunu zneskov pričakovane izgube za namene izračuna višine odbitne postavke iz točke (f) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu in postavke kapitala iz točke (b) drugega odstavka 14. člena istega sklepa.

(3) Banka, ki uporablja pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov z lastnimi ocenami izgube ob neplačilu (in konverzijskih količnikov), pravila tega sklepa upošteva samo v primerih in v obsegu, kot je opredeljeno v Sklepu o izračunu kapitalske zahteve za pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o pristopu IRB).

1.2. **Pojmi, ki so uporabljeni v pomenu, opredeljenem v Zakonu o bančništvu**

2. člen

Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v določbah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06; v nadaljevanju: ZBan-1), kot na primer:

(a) standardizirani pristop v 1. točki 138. člena,

(b) pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov (v nadaljevanju: pristop IRB) v 2. točki 138. člena,

(c) neplačilo v drugem odstavku 115. člena,

(d) kreditno zavarovanje v prvem in drugem odstavku 116. člena,

(e) stvarno kreditno zavarovanje v tretjem odstavku 116. člena,

(f) osebno kreditno zavarovanje v četrtem odstavku 116. člena,

(g) posel začasne prodaje v 117. členu,

(h) posel začasnega odkupa v 117. členu,

(i) posoja vrednostnih papirjev ali blaga v 118. členu,

(j) izposoja vrednostnih papirjev ali blaga v 118. členu,

(k) denarju podoben instrument v 119. členu,

(l) nadzorni organ v drugem in tretjem odstavku 19. člena,

(m) institucija v 14. členu,

(n) centralne banke v 21. členu,

(o) verjetnost neplačila (v nadaljevanju: PD) v prvem odstavku 115. člena,

(p) izguba v tretjem odstavku 115. člena,

(q) izguba ob neplačilu (v nadaljevanju: LGD) v četrtem odstavku 115. člena,

(r) konverzijski količnik (v nadaljevanju: CF) v petem odstavku 115. člena,

(s) tveganje zmanjšanja vrednosti denarnih terjatev v 110. členu,

(t) sekuritizacija (v nadaljevanju: listinjenje) v prvem odstavku 120. člena,

(u) segment kreditnega tveganja (v nadaljevanju: tranša) v četrtem odstavku 120. člena.

1.3. **Opredelitve pojmov**

3. člen

(1) Za namen tega sklepa veljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) "kreditni dogodek" je zakonsko določen ali pogodbeno dogovorjen dogodek, ob nastopu katerega lahko banka začne postopek unovčitve kreditnega zavarovanja;

(b) "zavarovan kreditni posel" je vsaka izpostavljenost, ki je zavarovana s premoženjem in za katero ni dogovorjena pravica banke do rednega vzdrževanja kritja;

(c) "posel z instrumenti kapitalskega trga" je vsaka izpostavljenost, ki je zavarovana s premoženjem in za katero je dogovorjena pravica banke do rednega vzdrževanja kritja;

(d) "osebe javnega sektorja" so osebe, ki jih nadzorni organ države, na območju katere so ustanovljene, opredeli kot osebe javnega sektorja, oziroma, če jih nadzorni organ države, na območju katere so ustanovljene, ne opredeli, so to:

– upravni organi, ki opravljajo nepridobitno dejavnost in ki so odgovorni enotam centralne, regionalne ali lokalne ravni države oziroma institucionalnim enotam, ki imajo enake pristojnosti kot enote regionalne ali lokalne ravni države;

– podjetja, ki opravljajo nepridobitno dejavnost in katerih ustanovitelji so enote centralne ravni države, ki tudi izrecno jamčijo za njihove obveznosti, vključno z osebami javnega prava, ki so pod javnim nadzorom.

V Republiki Sloveniji so to pravne osebe ali institucionalne enote, ki so na podlagi Uredbe o standardni klasifikaciji institucionalnih sektorjev (Uradni list RS, št. 13/06) uvrščene v podsektor Javne nefinančne družbe (S.11001), podsektor Javne druge denarne finančne institucije (S.12201), podsek-

tor Javni drugi finančni posredniki, razen zavarovalnih družb in pokojninskih skladov (S.12301), podsektor Javni izvajalci pomožnih finančnih dejavnosti (S.12401), podsektor Javne zavarovalniške družbe in pokojninski skladi (S.12501), podsektor Državni skladi (S.13112), podsektor Druge enote centralne države (S.13113), podsektor Skladi lokalne države (S.13132), podsektor Druge enote lokalne države (S.13133) ali podsektor Skladi socialne varnosti (S.13140) in ki izpolnjujejo pogoje iz ene izmed naslednjih dveh alinej:

– so pravne osebe javnega prava oziroma njihove institucionalne enote, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali občinskih proračunov, ki jih Ministrstvo za finance določi v skladu s Pravilnikom o določitvi neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov (Uradni list RS, št. 46/03), ali ki so odgovorne enotam centralne ravni Republike Slovenije;

– so pravne osebe, ki opravljajo nepridobitno dejavnost in katerih ustanovitelji so enote centralne ravni države, ki tudi izrecno jamčijo za njihove obveznosti;

(e) "priznane borze" so borze iz Priloge II Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o tržnih tveganjih);

(f) "glavni indeks" je vodilni indeks na določenem segmentu borznega trga, ki kaže na gibanje tečajev tega trga vrednostnih papirjev in ga investitorji uporabljajo kot pokazatelj trenda na tem trgu;

(g) "kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (v nadaljevanju: investicijski sklad)" je podjem, za katerega se uporablja Direktiva 85/611/EGS Evropskega parlamenta in Sveta z njenimi poznejšimi dopolnitvami (88/220/EGS, 95/26/ES, 2000/64/ES, 2001/107/ES, 2001/108/ES, 2004/39/ES in 2005/1/ES);

(h) "obdobje unovčenja" je nadzorniško določen čas, ki je v povprečju potreben za prodajo pozicije v finančnem instrumentu;

(i) "stanovanjske nepremičnine" so zemljišča, stavbe in posamezni deli stavb v etažni lastnini, ki so namenjeni za bivanje, kot so na primer zemljišča na območju, predvidenem za pozidavo, stanovanja, stanovanjske hiše, garaže in počitniške hiše;

(j) "poslovne nepremičnine" so zemljišča, stavbe in posamezni deli stavb v etažni lastnini, namenjeni opravljanju poslovne dejavnosti, kot so na primer zemljišča na območju, predvidenem za pozidavo, dokončani poslovni prostori, pisarne, trgovine, hoteli, poslovalnice in skladišča, ter druga zemljišča;

(k) "posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja" (*margin lending transactions*) so posli, s katerimi banka odobri kredit za nakup, prodajo, pokrivanje stroškov financiranja pri posoji in izposoji vrednostnih papirjev ali trgovanje z njimi; posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja ne vključujejo drugih kreditov, ki so zavarovani z vrednostnimi papirji;

(l) "primerna zunanja bonitetna institucija (v nadaljevanju: primerna ECAI)" je ECAI, ki jo Banka Slovenije na podlagi Sklepa o priznavanju zunanjih bonitetnih institucij (Uradni list RS, št. 135/06), uvrsti na seznam primernih zunanjih bonitetnih institucij za posamezno kategorijo izpostavljenosti;

(m) "enote centralne ravni države" so institucionalne enote, ki jih nadzorni organ zadevne države opredeli kot enote centralne ravni države. V Republiki Sloveniji so to institucionalne enote, ki so na podlagi Uredbe o standardni klasifikaciji institucionalnih sektorjev (Uradni list RS, št. 13/06) uvrščene v podsektor Neposredni uporabniki državnega proračuna (S.13111) ter Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Ljubljana;

(n) "enote regionalne ali lokalne ravni države" so institucionalne enote, ki jih nadzorni organ zadevne države opredeli kot enote regionalne ali lokalne ravni države. V Republiki Sloveniji so to institucionalne enote, ki so na podlagi Uredbe o standardni klasifikaciji institucionalnih sektorjev (Uradni list RS, št. 13/06) uvrščene v podsektor Neposredni uporabniki proračunov občin (S.13131);

(o) "multilateralna razvojna banka" je družba, katere družbenice oziroma članice so vsaj tri suverene države in katere osnovna dejavnost je zagotavljanje sredstev za financiranje gospodarskega razvoja vseh držav članic ali pa samo izbrane skupine držav članic. Ne glede na prejšnji stavek se med multilateralne razvojne banke uvrsti Medameriška investicijska korporacija (*Inter-American Investment Corporation*), Črnomorska trgovinska in razvojna banka (*Black Sea Trade and Development Bank*) in Centralnoameriška banka za gospodarsko integracijo (*Central American Bank for Economic Integration*);

(p) "primerna izvozna agencija (v nadaljevanju: primerna ECA)" je:

– OECD;

– izvozna agencija, ki hkrati izpolnjuje naslednja pogoja:

i. da ima sedež v državi, ki je v veljavnem Sporazumu o smernicah za uradno podprte izvozne kredite (*Arrangement on Guidelines for Officially Supported Export Credits*) opredeljena kot udeleženka (*participant*);

ii. da bonitetne ocene, ki so povezane z osmimi minimalnimi premijami za zavarovanje izvoza, izdeluje na podlagi metodologije OECD in jih tudi javno objavlja;

(q) "stopnja kreditne kvalitete" je stopnja, s katero Banka Slovenije vzporedi posamezno bonitetno oceno primerne ECAI, kakor je določeno v tretjem odstavku 5. člena Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o standardiziranem pristopu).

(2) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

4. člen

(1) Ob upoštevanju 145. člena ZBan-1 so primerna sredstva, ki se uporabljajo za stvarno kreditno zavarovanje, tista, ki so opredeljena v drugem poglavju tega sklepa (natančneje v 7., 9., 11. do 13., 16., 18., 20., 22., 24., 26. in 28. členu tega sklepa).

(2) Pri stvarnem kreditnem zavarovanju mora imeti banka pravico, da v primeru neplačila s strani dolžnika, njegovega stečaja ali drugega kreditnega dogodka, opredeljenega v dokumentaciji o poslu, na hiter način unovči ali pridrži sredstva za zavarovanje. To mora veljati tudi za primer, ko so sredstva, ki so dana v zavarovanje, pri tretji osebi kot skrbniku. Stopnja korelacije med vrednostjo sredstev, ki so dana v zavarovanje, in kreditno kvaliteto dolžnika ne sme biti čezmerna.

(3) Ob upoštevanju 145. člena ZBan-1 so primerni dajalci osebnih kreditnih zavarovanj in vrste pogodb o osebnem kreditnem zavarovanju tisti, ki so navedeni v drugem poglavju tega sklepa (natančneje v pododdelkih 2.2.1. in 2.2.2. tega sklepa).

(4) Učinki primernih oblik kreditnih zavarovanj na zmanjšanje kreditnega tveganja se priznajo, če so izpolnjene minimalne zahteve, določene v drugem poglavju tega sklepa (natančneje v drugem in tretjem odstavku 6. člena ter v 8., 10., 14., 15., 17., 19., 21., 23., 25., 27. in 35. do 42. členu tega sklepa).

5. člen

(1) Če so izpolnjene zahteve iz 145. člena ZBan-1 in 4. člena tega sklepa, se lahko izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti oziroma tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub spremeni v skladu z določbami tretjega do šestega poglavja tega sklepa.

(2) Nobeni izpostavljenosti, ki je zavarovana s primerno obliko kreditnega zavarovanja, ne more biti dodeljena višja utež tveganja ali višji znesek pričakovanih izgub, kot jo ima identična izpostavljenost brez kreditnega zavarovanja.

(3) Če tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti že v okviru določb o standardiziranem pristopu oziroma pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF) upoštevajo kreditno zavarovanje, se učinki kreditnega zavarovanja ne izračunavajo na podlagi tega sklepa.

2. PRIMERNE OBLIKE KREDITNIH ZAVAROVANJ
IN MINIMALNE ZAHTEVE ZA NJIHOVO PRIZNANJE

6. člen

(1) V tem poglavju so navedene primerne oblike kreditnih zavarovanj in minimalne zahteve, ki morajo biti izpolnjene pri vsaki od teh primernih oblik kreditnih zavarovanj.

(2) Banka mora imeti ustrezne procese upravljanja s tveganji za kontrolo tistih tveganj, katerim bi lahko bila izpostavljena zaradi uporabe kreditnih zavarovanj.

(3) Ne glede na kreditna zavarovanja, ki se upoštevajo pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti oziroma tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub, mora banka še naprej izvajati presojo celotnega kreditnega tveganja osnovne izpostavljenosti. V primeru poslov začasne prodaje/začasnega odkupa in/ali posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga se samo za namene tega odstavka kot osnovna izpostavljenost šteje neto znesek izpostavljenosti.

2.1. **Stvarno kreditno zavarovanje**

2.1.1. *Bilančni pobot*

7. člen

(1) Bilančni pobot medsebojnih terjatev med banko in dolžnikom se lahko upošteva kot primerna oblika stvarnega kreditnega zavarovanja.

(2) Primernost bilančnega pobota je omejena na vzajemna stanja denarnih sredstev med banko in dolžnikom, to je kredite in depozite.

(3) Določilo iz drugega odstavka tega člena ne velja za okvirne pogodbe o pobotu iz 9. člena tega sklepa.

8. člen

(1) Za priznanje učinkov pogodbe o bilančnem pobotu na zmanjšanje kreditnega tveganja morajo biti izpolnjene naslednje minimalne zahteve:

(a) morajo biti pravno učinkovite in prisilno izvršljive po pravu, ki velja zanje, vključno v primerih nesolventnosti ali stečaja nasprotne stranke;

(b) banka mora imeti vseskozi pregled nad sredstvi in obveznostmi, ki so predmet pogodb o pobotu;

(c) banka mora spremljati in kontrolirati tveganja, povezana s prekinitvijo kreditnega zavarovanja;

(d) banka mora spremljati in kontrolirati zajete izpostavljenosti na neto osnovi.

(2) Minimalne zahteve iz prvega odstavka tega člena ne veljajo za okvirne pogodbe o pobotu iz 9. člena tega sklepa.

2.1.2. *Okvirne pogodbe o pobotu, ki zajemajo posle začasne prodaje/začasnega odkupa in/ali posojo/izposojo vrednostnih papirjev ali blaga in/ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga*

9. člen

(1) Banka, ki uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz 68. do 89. člena tega sklepa, lahko upošteva učinke okvirnih pogodb o pobotu, ki zajemajo posle začasne prodaje/začasnega nakupa, posojo/izposojo vrednostnih papirjev ali blaga in/ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga z nasprotno stranko.

(2) Premoženje, sprejeto v zavarovanje, in vrednostni papirji ali blago, izposojeni v okviru takih pogodb, morajo ustrezati kriterijem za primernost zavarovanja s premoženjem iz 12. in 13. člena tega sklepa.

(3) Določba drugega odstavka tega člena ne posega v določbe Priloge II Direktive 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij.

10. člen

(1) Za priznanje učinkov okvirne pogodbe o pobotu, ki zajema posle začasne prodaje/začasnega nakupa in/ali posojo/izposojo vrednostnih papirjev ali blaga in/ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, na zmanjšanje kreditnega tveganja morajo biti izpolnjene naslednje minimalne zahteve:

(a) morajo biti pravno učinkovite in prisilno izvršljive po pravu, ki velja zanje, vključno v primerih stečaja ali nesolventnosti nasprotne stranke;

(b) pogodbi zvesti stranki morajo dati pravico, da v primeru neplačila, vključno z nastopom stečaja ali nesolventnosti nasprotne stranke, odstopi od pogodbe in izvede pravočasno poravnavo vseh poslov iz pogodbe;

(c) predvidevati morajo pobot dobičkov in izgub iz poslov, poravnanih na podlagi okvirne pogodbe o pobotu, tako da ena stranka dolguje drugi en sam neto znesek.

(2) Poleg minimalnih zahtev iz prvega odstavka tega člena morajo biti izpolnjene tudi minimalne zahteve za priznanje zavarovanja s finančnim premoženjem v okviru razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, določene v 14. členu tega sklepa.

2.1.3. *Zavarovanje s premoženjem*

11. člen

(1) Oblike zavarovanj s premoženjem, ki jih banka lahko upošteva pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti oziroma tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub, so odvisne od tega:

(a) ali se za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti oziroma tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub uporablja standardizirani pristop ali pristop IRB brez lastnih ocen LGD (in CF);

(b) ali se uporablja enostavna ali razvita metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz tretjega poglavja tega sklepa;

(c) ali je posel uvrščen med postavke trgovalne ali bančne knjige – kadar gre za posle začasne prodaje/začasnega nakupa in posojo/izposojo vrednostnih papirjev ali blaga.

(2) V skladu s tem sklepom se naslednje oblike zavarovanja s premoženjem upoštevajo kot primerne le v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF):

(a) zavarovanje z nepremičninami (16. člen tega sklepa),

(b) zavarovanje z denarnimi terjatvami (18. člen tega sklepa),

(c) zavarovanje s premičninami (20. člen tega sklepa).

(3) V skladu s tem sklepom se v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF) kot zavarovane s premoženjem lahko obravnavajo tudi izpostavljenosti iz naslova zakupa.

(4) Zavarovanje s finančnim premoženjem se lahko upošteva kot primerno v okviru standardiziranega pristopa in pristopa IRB brez lastnih ocen LGD (in CF), vendar je nabor primernega finančnega premoženja odvisen od metode, ki jo banka uporablja za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem:

(a) če banka uporablja enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, se kot primerno lahko šteje le finančno premoženje iz 12. člena tega sklepa;

(b) če banka uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, se poleg finančnega premoženja iz 12. člena tega sklepa kot primerno lahko šteje tudi finančno premoženje iz 13. člena tega sklepa.

2.1.3.1. Zavarovanje s finančnim premoženjem

12. člen

(1) Kot primerno zavarovanje s finančnim premoženjem se v okviru vseh pristopov in metod lahko priznajo:

(a) bančne vloge pri banki ali denarju podobni instrumenti, ki jih ima banka;

(b) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno primerne ECAI oziroma primerne ECA, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank v standardiziranem pristopu ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 4;

(c) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale institucije, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno primerne ECAI, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do kreditnih institucij v standardiziranem pristopu ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 3;

(d) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdali drugi subjekti, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno primerne ECAI, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do podjetij v standardiziranem pristopu ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 3;

(e) dolžniški vrednostni papirji s kratkoročno bonitetno oceno primerne ECAI, ki po pravilih za tehtanje kratkoročnih izpostavljenosti v standardiziranem pristopu ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 3;

(f) dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale institucije, katerih vrednostni papirji nimajo bonitetne ocene primerne ECAI, če izpolnjujejo merila iz četrtega odstavka tega člena;

(g) enote investicijskih skladov, če izpolnjujejo merila iz petega in šestega odstavka tega člena;

(h) lastniški vrednostni papirji ali zamenljive obveznice, vključeni v glavni indeks;

(i) zlato.

(2) Za namene točke (b) prvega odstavka tega člena dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke, vključujejo:

(a) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke;

(b) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote regionalne ali lokalne ravni držav, ki se v standardiziranem pristopu obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav, na ozemlju katerih so ustanovljene;

(c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale osebe javnega sektorja, ki se v skladu s 14. členom sklepa o standardiziranem pristopu obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav, na ozemlju katerih so ustanovljene;

(d) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale multilateralne razvojne banke, za katere se v standardiziranem pristopu uporablja utež tveganja 0%;

(e) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale mednarodne organizacije, za katere se v standardiziranem pristopu uporablja utež tveganja 0%.

(3) Za namene točke (c) prvega odstavka tega člena dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale institucije, vključujejo:

(a) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale institucije;

(b) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote regionalne ali lokalne ravni države in ki se v standardiziranem pristopu ne obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države, na ozemlju katere so ustanovljene;

(c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale osebe javnega sektorja in ki se v standardiziranem pristopu obravnavajo kot izpostavljenosti do kreditnih institucij;

(d) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale multilateralne razvojne banke, razen tistih, za katere se v standardiziranem pristopu uporablja utež tveganja 0%.

(4) Dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale institucije, katerih vrednostni papirji nimajo bonitetne ocene primerne ECAI, se lahko upoštevajo kot primerno zavarovanje s finančnim premoženjem, če izpolnjujejo naslednja merila:

(a) so uvrščeni v borzno trgovanje na priznani borzi;

(b) iz njih izhajajoči dolg se v primeru stečaja izdajatelja ne poplačuje podrejeno;

(c) vse preostale bonitetno ocenjene izdaje vrednostnih papirjev tega izdajatelja z enakimi pravicami glede prednosti pri poplačilu, za katere je na razpolago bonitetna ocena priznane ECAI, imajo bonitetno oceno primerne ECAI, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do institucij ali po pravilih za tehtanje kratkoročnih izpostavljenosti v standardiziranem pristopu ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 3;

(d) banka nima nobenih informacij, ki bi kazale, da bi se izdaji lahko upravičeno dodelila nižja bonitetna ocena od navedene pod točko (c) tega odstavka;

(e) banka lahko dokaže, da je dolžniški vrednostni papir dovolj likviden.

(5) Enote investicijskih skladov se lahko upoštevajo kot primerno zavarovanje s finančnim premoženjem, če izpolnjujejo naslednja merila:

(a) njihova cena (borzni tečaj) je dnevno javno objavljena;

(b) investicijski sklad je omejen na naložbe v instrumente, ki po prvem do četrtem odstavku tega člena veljajo kot primerno zavarovanje s finančnim premoženjem.

(6) Če investicijski sklad za varovanje dovoljenih naložb uporablja (ali bi lahko uporabljal) izvedene finančne instrumente za zaščito pred tveganji, izhajajočimi iz naložb investicijskega sklada, to ne izključuje primernosti enot navedenega investicijskega sklada.

(7) Če sta za vrednostni papir izdelani dve bonitetni oceni primernih ECAI, se za namene točk (b) do (e) prvega odstavka tega člena uporablja manj ugodna bonitetna ocena. Kadar je za vrednostni papir izdelanih več kakor dve bonitetni oceni primernih ECAI, se uporabita dve najugodnejši bonitetni oceni. Če se dve najugodnejši bonitetni oceni razlikujeta, se uporablja manj ugodna bonitetna ocena izmed obeh.

13. člen

(1) Če banka uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz tretjega poglavja tega sklepa, se poleg zavarovanja s finančnim premoženjem iz 12. člena tega sklepa kot primerno zavarovanje s finančnim premoženjem priznajo:

(a) lastniški vrednostni papirji ali zamenljive obveznice, ki niso vključeni v glavni indeks, pač pa so uvrščeni v borzno trgovanje na priznani borzi;

(b) enote investicijskih skladov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– njihova cena (borzni tečaj) je dnevno javno objavljena; in

– investicijski sklad je omejen na naložbe v instrumente, ki so primerni za priznanje na podlagi prvega do četrtega odstavka 12. člena tega sklepa, ter v postavke iz točke (a) tega odstavka.

(2) Če investicijski sklad za varovanje dovoljenih naložb uporablja (ali bi lahko uporabljal) izvedene finančne instrumente za zaščito pred tveganji, izhajajočimi iz naložb investicijskega sklada, to ne izključuje primernosti enot navedenega investicijskega sklada.

14. člen

Ne glede na to, katero metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem uporablja banka, morajo biti za priznanje učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem na zmanjšanje kreditnega tveganja izpolnjene naslednje minimalne zahteve:

(a) nizka korelacija:

– kreditna kvaliteta dolžnika in vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem ne smeta biti v bistveni pozitivni korelaciji;

– vrednostni papirji, katerih izdajatelj je dolžnik ali katera koli oseba iz skupine oseb, ki so povezane na način, določen v 56. členu Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06 in 60/06 – popr.; v nadaljevanju: ZGD-1), v kateri je tudi dolžnik, niso primerni. Ne glede na to pa se lahko ko primerne uporabljajo dolžnikove lastne izdaje kritih obveznic, ki ustrezajo definiciji iz 10. točke drugega odstavka 2. člena in 45. členu sklepa o standardiziranem pristopu, kadar so dane kot zavarovanje za posle začasne prodaje/začasnega odkupa. Hkrati mora biti izpolnjena zahteva iz prve alineje te točke;

(b) pravna gotovost:

– banka mora izpolnjevati vse pogodbene in zakonske zahteve v zvezi s prisilno izvršljivostjo zavarovanja s finančnim premoženjem po pravu, ki velja zanj, in sprejeti vse potrebne ukrepe, da to prisilno izvršljivost zagotovijo;

– banka mora izvesti dovolj natančne pravne preglede, ki potrjujejo prisilno izvršljivost dogovorov o zavarovanjih s finančnim premoženjem po pravu, ki velja zanje. Da zagotovijo neprekinjeno prisilno izvršljivost, morajo po potrebi te preglede ponavljati;

(c) operativne zahteve:

– banka mora pravilno dokumentirati dogovore o zavarovanju s finančnim premoženjem, določeni morajo biti jasni in zanesljivi postopki za pravočasno unovčenje;

– banka mora uveljaviti zanesljive postopke in procese za kontrolo tveganj iz naslova uporabe zavarovanj s finančnim premoženjem, vključno s:

i. tveganjem neučinkovitosti ali zmanjšane učinkovitosti zavarovanj s finančnim premoženjem,

ii. tveganjem v zvezi z vrednotenjem zavarovanj s finančnim premoženjem,

iii. tveganjem v zvezi s prenehanjem zavarovanj s finančnim premoženjem ter

iv. tveganjem koncentracije, ki nastane zaradi uporabe zavarovanj s finančnim premoženjem in medsebojnega vpliva med temi zavarovanji in celotnim profilom tveganosti banke;

– banka mora imeti dokumentirane politike in prakse v zvezi z vrstami in obsegom zavarovanj s finančnim premoženjem, ki jih sprejema;

– banka mora izračunavati tržno vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem in ga ustrezno prevrednotiti vsaj enkrat na šest mesecev ali kadar koli ima razloge za sum, da je nastopilo znatno zmanjšanje njegove tržne vrednosti;

– če je zavarovanje s finančnim premoženjem pri tretji osebi, mora banka sprejeti primerne ukrepe, da zagotovi, da tretja oseba ločuje to zavarovanje od lastnih sredstev.

15. člen

Za priznanje učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem na zmanjšanje kreditnega tveganja, kadar banka uporablja enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, mora biti poleg minimalnih zahtev iz 14. člena tega sklepa izpolnjena tudi dodatna minimalna zahteva, ki določa, da preostala zapadlost zavarovanja s finančnim premoženjem ni krajša kot preostala zapadlost izpostavljenosti.

2.1.3.2. Zavarovanje z nepremičninami v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF)

16. člen

(1) Stanovanjske nepremičnine, ki so ali šele bodo v neposredni posesti lastnika oziroma upravičenca v primeru osebnega investicijskega podjetja (*personal investment company*) ali v neposredni posesti najemnika, in poslovne nepremičnine se lahko priznajo kot primerno zavarovanje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) vrednost nepremičnine ne sme biti bistveno odvisna od kreditne kvalitete dolžnika. Ta zahteva ne izključuje okoliščin, ko dejavniki izključno makroekonomske narave vplivajo na vrednost nepremičnine in na izpolnjevanje obveznosti dolžnika;

(b) tveganost dolžnika ne sme biti bistveno odvisna od donosnosti zadevne nepremičnine ali projekta, ampak od zmogljivosti dolžnika, da poplača dolg iz drugih virov. Vračilo dolga kot tako ne sme biti bistveno odvisno od katerega koli denarnega pritoka, ki ga ustvarja zadevna nepremičnina, ki služi kot zavarovanje.

(2) Banka lahko kot primerno zavarovanje prizna tudi delnice v finskih stanovanjsko nepremičninskih družbah, ki poslujejo v skladu s finskim Zakonom o nepremičninskih družbah iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo, nanašajočo se na stanovanjske nepremičnine, ki so ali še bodo v neposredni posesti lastnika ali najemnika. Če so ti pogoji izpolnjeni, jih lahko obravnava kot zavarovanje s stanovanjskimi nepremičninami.

(3) Kadar je izpostavljenost zavarovana s stanovanjsko nepremičnino, ki je na ozemlju druge države članice, izpolnjevanje kriterija iz točke (b) prvega odstavka tega člena ni potrebno, vendar le pod pogojem, da nadzorni organ iz države članice, v kateri je stanovanjska nepremičnina, dovoljuje tako izjemo.

(4) Kadar je izpostavljenost zavarovana s poslovno nepremičnino, ki je na ozemlju druge države članice, izpolnjevanje kriterija iz točke (b) prvega odstavka tega člena ni potrebno, vendar le pod pogojem, da nadzorni organ iz države članice, v kateri se poslovna nepremičnina nahaja, dovoljuje tako izjemo.

17. člen

Za priznanje učinkov zavarovanja z nepremičninami na zmanjšanje kreditnega tveganja morajo biti izpolnjene naslednje minimalne zahteve:

(a) pravna gotovost:

hipoteka ali druga pravica do poplačila iz vrednosti nepremičnine mora biti prisilno izvršljiva po pravu, ki velja za konkretno razmerje zavarovanja z nepremičnino v trenutku njegove sklenitve, in mora biti pravilno in pravočasno dokumentirana in vknjižena v javnih knjigah. Pogodbe morajo odražati nedvomno pravico banke na nepremičnini (izpolnjene so vse pravne zahteve za ustanovitev zavarovanja). Pogodba o zavarovanju in pravni postopki unovčitve zavarovanj z nepremičninami morajo banki omogočati unovčitev zavarovanja v razumnem času;

(b) spremljanje vrednosti nepremičnin:

– banka mora ob pridobitvi nepremičnine v zavarovanje pridobiti oceno njene vrednosti, ki jo izdela neodvisen cenilec, nato pa mora gibanje te vrednosti redno spremljati. Lastno oceno te vrednosti mora za poslovne nepremičnine izdelati najmanj enkrat letno, za stanovanjske nepremičnine pa najmanj enkrat na tri leta. Pogostejša izdelava lastnih ocen vrednosti je potrebna v primeru pomembnih sprememb pogojev na trgu. Za tako spremljanje gibanja vrednosti nepremičnine in za ugotavljanje, katere nepremičnine je treba prevrednotiti, se lahko uporabljajo statistične metode. Ponovno oceno neodvisnega cenilca je potrebno pridobiti vsakokrat, ko informacije kažejo, da bi se vrednost nepremičnine glede na splošne tržne cene lahko bistveno zmanjšala. Za posamične izpostavljenosti, ki presegajo 3 milijone evrov ali 5% kapitala banke in so zavarovane z nepremičninami, je potrebno ponovno oceno neodvisnega cenilca pridobiti vsaj vsaka tri leta;

– "neodvisni cenilec" je oseba, ki ima potrebne kvalifikacije, znanje in izkušnje za izvajanje cenitve, in ki je neodvisna od procesa odločanja o poslih, ki so zavarovani z nepremičninami; v primeru ocenjevanja vrednosti nepremičnin, ki so v Republiki Sloveniji, velja, da imajo potrebne kvalifikacije, znanje in izkušnje za izvajanje cenitve osebe, ki so pooblaščeni ocenjevalci vrednosti nepremičnin po zakonu, ki ureja revidiranje;

(c) dokumentacija:

vrste stanovanjskih in poslovnih nepremičnin, ki jih kot zavarovanje sprejema banka, in njene kreditne politike v tej zvezi, morajo biti jasno dokumentirane;

(d) zavarovanje:

banka mora vzpostaviti postopke za spremljanje, da je nepremičnina, ki je prejeta v zavarovanje, primerno škodno zavarovana.

2.1.3.3. Zavarovanje z denarnimi terjatvami v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF)

18. člen

(1) Denarne terjatve, povezane s komercialnimi posli ali posli z originalno zapadlostjo največ eno leto, se lahko upo-

števajo kot primerno zavarovanje. Denarne terjatve, ki veljajo za primerna kreditna zavarovanja, ne vključujejo tistih, ki so povezane z listinjenjem, podudeležbami, kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti ali zneski, ki jih dolgujejo osebe, povezane z banko na način, določen v 56. členu ZGD-1.

(2) Podudeležba iz prejšnjega odstavka pomeni pogodbo, s katero banka drugi kreditni instituciji proda del že črpanega kredita.

19. člen

Za priznanje učinkov zavarovanja z denarnimi terjatvami na zmanjšanje kreditnega tveganja morajo biti izpolnjene naslednje minimalne zahteve:

(a) pravna gotovost:

– pravni mehanizem, s katerim se zagotavlja zavarovanje z denarnimi terjatvami, mora banki zagotavljati nedvomno pravico iz tega zavarovanja;

– banka mora sprejeti vse potrebne ukrepe za izpolnjevanje zahtev lokalnega pravnega reda glede prisilne izvršljivosti pravic iz zavarovanja. Vzpostavljen mora biti okvir, ki omogoča posojilodajalcu, da na denarnih terjatvah, prejetih v zavarovanje, pridobi pravico z najboljšim vrstnim redom, razen če boljši vrstni red drugih – privilegiranih – upravičencev temelji na zakonu ali podzakonskih predpisih;

– banka mora opraviti zadosten pravni pregled, ki potrjuje prisilno izvršljivost zavarovanja z denarnimi terjatvami po pravu, ki velja zanj;

– dogovori o zavarovanju z denarnimi terjatvami morajo biti primerno dokumentirani, obstajati morajo jasni in zanesljivi postopki za njihovo pravočasno unovčenje. Postopki banke morajo zagotavljati upoštevanje pravnih pogojev v zvezi z ugotavljanjem neplačila dolžnika in pravočasnim unovčenjem zavarovanja z denarnimi terjatvami. V primeru finančnih težav ali neplačila kreditojemalca mora biti banka pravno upravičena prodati ali odstopiti denarne terjatve tretjim osebam brez soglasja dolžnikov po teh denarnih terjatvah;

(b) upravljanje s tveganji:

– banka mora imeti zanesljiv proces za ugotavljanje kreditnega tveganja, povezanega z denarnimi terjatvami, pridobljenimi za zavarovanje svoje izpostavljenosti. Tak proces mora med drugim vsebovati analize kreditojemalčevega poslovanja in gospodarske dejavnosti ter vrst strank, s katerimi kreditojemalec posluje. Če se banka opira na kreditojemalčevo oceno kreditne sposobnosti njegovih strank, mora pregledati kreditojemalčevo kreditno prakso, da preveri njeno zanesljivost in verodostojnost;

– presežek med vrednostjo denarnih terjatev, pridobljenih za zavarovanje, in zneskom izpostavljenosti mora odražati vse ustrezne dejavnike, vključno s stroški unovčenja, koncentracijo znotraj skupine denarnih terjatev, ki jih je v zavarovanje dal posamezen kreditojemalec, in potencialno tveganje koncentracije znotraj celotne izpostavljenosti banke, ki ni zajeto s splošno metodologijo banke. Banka mora ohranjati neprekinjen proces spremljanja, ki ustreza tej obliki zavarovanja. Poleg tega mora redno pregledovati skladnost s kreditnimi klavzulami, okoljskimi omejitvami in drugimi predpisi;

– denarne terjatve, ki jih da v zavarovanje kreditojemalec, morajo biti razpršene in ne smejo biti v čezmerni korelaciji s kreditojemalcem. Če obstaja bistvena pozitivna korelacija, morajo biti spremljajoča tveganja ustrezno upoštevana pri določanju presežka v zavarovanje danih denarnih terjatev nad izpostavljenostjo;

– denarne terjatve do pravnih ali fizičnih oseb, ki so podrejene dolžniku (vključno z zaposlenimi pri teh osebah), se ne priznajo za instrument zavarovanja;

– banka mora imeti dokumentiran proces za izterjavo plačil iz naslova denarnih terjatev, kadar dolžniki po terjatvah, danih v zavarovanje, zamujajo s plačili ali pride do njihovega neplačila. Vzpostavljeni morajo biti za izterjavo potrebni mehanizmi, tudi če banka pričakuje, da bo kreditojemalec sam izterjal zastavljene denarne terjatve.

2.1.3.4. Zavarovanje s premičninami v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF)

20. člen

(1) Zavarovanja s premičninami se lahko upoštevajo kot primerna, če izpolnjujejo naslednja dva pogoja:

(a) obstoj likvidnih trgov za prodajo teh zavarovanj na hiter in ekonomsko učinkovit način;

(b) obstoj dobro uveljavljenih, javno dostopnih tržnih cen za ta zavarovanja. Banka mora biti tudi sposobna dokazati, da neto cene, ki jih doseže ob unovčenju teh zavarovanj, znatno ne odstopajo od tržnih cen.

(2) Šteje se, da sta pogoja iz prvega odstavka tega člena izpolnjena pri naslednjih vrstah premičnin:

(a) osebna in tovorna vozila;

(b) ladje, jadrnice, letala;

(c) blago, s katerim se trguje na organizirani borzi;

(d) premičnine, ki se vpisujejo v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih nepremičnin po Uredbi o registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih nepremičnin ali v podoben register po vsebinsko enakovrednih predpisih drugih držav.

21. člen

Za priznanje učinkov zavarovanja s premičninami na zmanjšanje kreditnega tveganja morajo biti izpolnjene naslednje minimalne zahteve:

(a) dogovor o zavarovanju mora biti pravno učinkovit ter prisilno izvršljiv po pravu, ki velja zanj, in mora banki omogočati unovčenje vrednosti nepremičnine v razumnem času;

(b) razen dovoljenih privilegiranih terjatev iz druge alineje točke (a) 19. člena tega sklepa so dovoljene samo tiste pravice na predmetih zavarovanja, ki imajo najboljši vrstni red. Banka mora tako imeti prednost do prihodkov iz unovčitve zavarovanja pred vsemi drugimi posojilodajalci;

(c) vrednost premičnine je potrebno redno spremljati, najmanj pa enkrat na leto. Pogostejše spremljanje je potrebno, če se razmere na trgu zelo spreminjajo;

(d) kreditna pogodba mora vključevati natančen opis zavarovanja in natančno specifikacijo načina in pogostosti prevrednotenja;

(e) vrste zavarovanja s premičninami, ki jih sprejema banka, ter politike in prakse za ustrezen obseg vsake vrste zavarovanja glede na znesek izpostavljenosti je potrebno jasno dokumentirati v notranjih kreditnih politikah in postopkih, ki morajo biti na razpolago za preverjanje;

(f) zahteve glede zavarovanja, ki so opredeljene v kreditnih politikah banke, morajo ustrezati:

– znesku izpostavljenosti,

– zmožnosti hitrega unovčenja zavarovanja,

– zmožnosti objektivnega določanja cene ali tržne vrednosti,

– pogostosti, s katero je mogoče hitro pridobiti oceno vrednosti (vključno s strokovno oceno ali vrednotenjem), in

– nestanovitnosti ali nadomestku za nestanovitnost vrednosti zavarovanja;

(g) začetno vrednotenje in prevrednotenje morata v celoti upoštevati vsa morebitna poslabšanja ali zastarelost zavarovanja. Posebno pozornost je treba pri vrednotenju in prevrednotenju namenjati učinkom minevanja časa na zavarovanja, ki so občutljiva za modo ali datum;

(h) banka mora imeti pravico do fizičnega pregleda premičnin. Vzpostavljene morajo biti politike in postopki, ki obravnavajo uresničevanje pravice do fizičnega pregleda;

(i) banka mora vzpostaviti postopke za spremljanje, ali so premičnine, sprejete v zavarovanje, primerno škodno zavarovane.

2.1.3.5. Obravnavanje izpostavljenosti iz naslova zakupa kot zavarovane s premoženjem v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF)

22. člen

Izpostavljenosti iz naslova poslov, s katerimi banka daje v zakup določene stvari tretji stranki, se obravnavajo enako kakor krediti, zavarovani s temi stvarmi (pri izračunu učinkov se upoštevajo določbe 98. člena tega sklepa).

23. člen

Za obravnavo izpostavljenosti iz naslova poslov zakupa kot zavarovanih s stvarmi, danimi v zakup, morajo biti izpolnjene naslednje minimalne zahteve:

(a) za priznavanje stvari, danih v zakup, kot zavarovanja s premoženjem, morajo biti izpolnjene minimalne zahteve iz 17. oziroma 21. člena tega sklepa;

(b) zakupodajalec mora vzpostaviti zanesljivo upravljanje s tveganji glede na uporabo, za katero so bile stvari dane v zakup, njihovo starost in načrtovano trajanje uporabe, vključno z ustreznim spremljanjem njihove vrednosti;

(c) vzpostavljen mora biti zanesljiv pravni okvir, ki določa zakupodajalčevo pravno lastništvo sredstva in njegovo zmožnost pravočasnega uresničevanja pravic, ki jih ima kot lastnik; in

(d) razlika med neamortiziranim zneskom vrednosti stvari in njeno tržno vrednostjo ne sme biti tako velika, da bi bilo kreditno zavarovanje precenjeno – če to ni bilo upoštevano že pri izračunu LGD.

2.1.4. *Drugo stvarno kreditno zavarovanje*

2.1.4.1. Vložena denarna sredstva ali denarju podobni instrumenti pri tretji instituciji

24. člen

Vložena denarna sredstva ali denarju podobni instrumenti, ki so pri tretji instituciji na neskrbniški pogodbeni osnovi in so zastavljeni banki, se lahko upoštevajo kot primerno kreditno zavarovanje.

25. člen

Za priznanje učinkov zavarovanja z vloženimi denarnimi sredstvi ali denarju podobnimi instrumenti pri tretji instituciji na zmanjšanje kreditnega tveganja morajo biti izpolnjene naslednje minimalne zahteve:

(a) terjatev dolžnika do tretje institucije mora biti izrecno zastavljena ali prenesena na banko, taka zastava ali prenos pa morata biti učinkovita in prisilno izvršljiva po pravu, ki velja zanje;

(b) tretja institucija mora biti obveščena o zastavi ali prenosu;

(c) na podlagi obvestila lahko tretja institucija izvede plačila samo banki ali drugim strankam s privoljenjem banke;

(d) zastava ali prenos morata biti brezpogojna in nepreklicna.

2.1.4.2. Police življenjskega zavarovanja, zastavljene banki

26. člen

Police življenjskega zavarovanja, zastavljene banki, se lahko upoštevajo kot primerno kreditno zavarovanje.

27. člen

Za priznanje zavarovanja s policami življenjskega zavarovanja, zastavljenih banki, na zmanjšanje kreditnega tveganja morajo biti izpolnjene naslednje minimalne zahteve:

(a) družba, ki daje življenjsko zavarovanje, se na podlagi 29. člena tega sklepa lahko upošteva kot primeren dajalec osebnih kreditnih zavarovanj;

(b) polica življenjskega zavarovanja je izrecno zastavljena banki ali je nanjo prenesena;

(c) družba, ki daje življenjsko zavarovanje, mora biti obveščena o zastavi ali prenosu in zaradi tega ne sme plačati na podlagi pogodbe izplačljivih zneskov brez privoljenja banke;

(d) določene odkupne vrednosti police ni mogoče zmanjšati;

(e) v primeru dolžnikovega neplačila mora banka imeti pravico do odpovedi police in pravočasnega prejetja njene odkupne vrednosti;

(f) banka mora biti obveščena o vsakem neplačilu po polici;

(g) kreditno zavarovanje se mora zagotavljati do dospelosti kredita; kadar to ni mogoče, ker se zavarovalno razmerje izteče pred dospelostjo kredita, mora banka zagotoviti, da do dospelosti kredita kot zavarovanje velja znesek, ki izhaja iz zavarovalne pogodbe;

(h) zastava ali prenos morata biti pravno učinkovita in prisilno izvršljiva po pravu, ki velja zanje v času sklenitve kreditne pogodbe.

2.1.4.3. Instrumenti institucij, odkupni na zahtevo

28. člen

Instrumenti, ki jih je izdala tretja institucija in jih bo ta institucija odkupila na zahtevo, se lahko upoštevajo kot primerno kreditno zavarovanje.

2.2. **Osebno kreditno zavarovanje in kreditni zapisi**

2.2.1. *Primerni dajalci osebnih kreditnih zavarovanj*

2.2.1.1. Splošno

29. člen

Kot primerni dajalci osebnih kreditnih zavarovanj se lahko upoštevajo naslednje osebe:

(a) enote centralne ravni držav in centralne banke;

(b) enote regionalne ali lokalne ravni držav;

(c) multilateralne razvojne banke;

(d) mednarodne organizacije, do katerih izpostaljenostim je v standardiziranem pristopu pripisana utež tveganja 0%;

(e) osebe javnega sektorja, do katerih terjatve se v standardiziranem pristopu obravnavajo kakor terjatve do institucij ali enot centralne ravni držav;

(f) institucije;

(g) druge gospodarske družbe, vključno z družbami, ki so banki nadrejene ali podrejene, ki:

– imajo bonitetno oceno priznane ECAI, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do podjetij v standardiziranem pristopu ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 2;

– nimajo bonitetne ocene priznane ECAI, imajo pa oceno PD, ki je izdelana v skladu z minimalnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB, kot so opredeljene v 6. točki 2. člena sklepa o pristopu IRB in ki ustreza bonitetnim ocenam ECAI, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do podjetij v standardiziranem pristopu ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 2 – v primeru bank, ki za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub uporabljajo pristop IRB brez lastnih ocen LGD (in CF).

30. člen

Kadar banka uporablja pristop IRB brez lastnih ocen LGD (in CF), mora za dajalca osebnega jamstva izdelati ustrezno bonitetno oceno v skladu z minimalnimi zahtevami za uporabo pristopa IRB, kot so opredeljene v 6. točki 2. člena sklepa o pristopu IRB.

2.2.1.2. Dajalci osebnih kreditnih zavarovanj, primerni za namene drugega odstavka 51. člena in petega odstavka 52. člena sklepa o pristopu IRB

31. člen

(1) Dajalci osebnih kreditnih zavarovanj, primerni za namene drugega odstavka 51. člena in petega odstavka 52. člena sklepa o pristopu IRB, so institucije, zavarovalnice, pozavarovalnice in izvozne agencije, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) imajo dovolj znanja in izkušenj pri dajanju osebnih kreditnih zavarovanj;

(b) njihovo poslovanje je pravno urejeno na način, ki vsebinsko ustreza pravilom varnega in skrbnega poslovanja za banke, ali pa imajo v času, ko dajo osebno kreditno zavarovanje, bonitetno oceno priznane ECAI, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do podjetij v standardiziranem pristopu ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 3;

(c) imajo v času, ko dajo osebno kreditno zavarovanje, ali v katerem koli poznejšem časovnem obdobju notranjo bonitetno oceno s PD, ki je enak ali nižji od tistega, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do podjetij v standardiziranem pristopu ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 2;

(d) imajo notranjo bonitetno oceno s PD, ki je enak ali nižji od tistega, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do podjetij v standardiziranem pristopu ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 3.

(2) Osebna kreditna zavarovanja, ki jih dajejo izvozne agencije, za namene tega člena ne smejo biti krite s kakršnimi koli izrecnimi posrednimi jamstvi enot centralne ravni držav.

2.2.2. *Primerne vrste kreditnih izvedenih finančnih instrumentov*

32. člen

Kot primerne se lahko upoštevajo naslednje vrste kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in instrumentov, ki so lahko sestavljeni iz takih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov ali pa so jim ekonomsko podobni. To so:

(a) kreditne zamenjave (*credit default swaps),*

(b) zamenjave skupnega donosa (*total return swaps),*

(c) kreditni zapisi (*credit linked notes*) v obsegu, kot so vplačani v denarju.

33. člen

Če banka kupi kreditno zavarovanje v obliki zamenjave skupnega donosa in knjiži neto plačila, prejeta na podlagi zamenjave kot neto prihodek, hkrati pa ne knjiži nasprotno učinkujočega zmanjšanja vrednosti zavarovane aktive (z zmanjšanjem poštene vrednosti ali z oblikovanjem oslabitev), se kreditno zavarovanje ne prizna.

34. člen

Če banka izvaja interno varovanje s pomočjo kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, tako da zavaruje kreditno tveganje izpostavljenosti v bančni knjigi s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom iz postavk trgovalne knjige, je potrebno, da bi bilo zavarovanje priznano za namene tega sklepa, kreditno tveganje, preneseno v tržno knjigo, prenesti na tretjo stranko ali več tretjih strank. V takih primerih se, ob upoštevanju skladnosti takih prenosov z zahtevami za priznavanje kreditnih zavarovanj iz tega sklepa, uporabljajo pravila za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v primeru pridobitve osebnega kreditnega zavarovanja iz tretjega do šestega poglavja tega sklepa.

2.2.3. *Minimalne zahteve*

2.2.3.1. Skupne minimalne zahteve za osebna jamstva in kreditne izvedene finančne instrumente

35. člen

Ob upoštevanju 37. člena tega sklepa morajo biti za priznanje učinkov osebnih kreditnih zavarovanj iz naslova osebnih jamstev ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na zmanjšanje kreditnega tveganja izpolnjene naslednje minimalne zahteve:

(a) osebno kreditno zavarovanje mora biti vzpostavljeno neposredno med banko in dajalcem osebnega kreditnega zavarovanja;

(b) obseg osebnega kreditnega zavarovanja mora biti jasno opredeljen in nedvomen;

(c) pogodba o osebnem kreditnem zavarovanju ne sme vsebovati nobene klavzule, katere izpolnitev je izven neposrednega nadzora banke in ki bi:

– dajalcu osebnega kreditnega zavarovanja dovoljevala, da enostransko prekliče zavarovanje;

– povečala dejanske stroške zavarovanja zaradi poslabšanja kreditne kvalitete zavarovane izpostavljenosti;

– lahko preprečila obveznost dajalca osebnega kreditnega zavarovanja, da pravočasno plača, če prvotni dolžnik ne poravna zapadlih plačil;

– dajalcu osebnega kreditnega zavarovanja dovoljevala, da skrajša zapadlost kreditnega zavarovanja;

(d) biti mora pravno učinkovito prisilno izvršljivo po pravu, ki velja zanj v trenutku sklenitve kreditne pogodbe.

36. člen

Banka mora vzpostaviti sisteme za upravljanje morebitne koncentracije tveganja, ki izhaja iz uporabe osebnih jamstev ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, ter mora biti sposobna prikazati, kako je njena strategija uporabe kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in osebnih jamstev povezana z njenim upravljanjem celotnega profila tveganj.

2.2.3.2. Minimalne zahteve za posredna osebna jamstva držav in drugih oseb javnega sektorja

37. člen

(1) Če je izpostavljenost zavarovana z osebnim jamstvom, za katerega posredno jamči enota centralne ravni države ali centralna banka, enota regionalne ali lokalne ravni države ali oseba javnega sektorja, do katere terjatve se v standardiziranem pristopu obravnavajo kot terjatve do enot centralne ravni države, na ozemlju katere je ustanovljena, multilateralna razvojna banka, za katero se v standardiziranem pristopu uporablja utež tveganja 0%, ali oseba javnega sektorja, do katere terjatve se v standardiziranem pristopu obravnavajo kot terjatve do kreditnih institucij, se lahko šteje, da je izpostavljenost zavarovana z neposrednim osebnim jamstvom teh oseb, če so izpolnjene naslednje minimalne zahteve:

(a) posredno osebno jamstvo mora kriti vse sestavine kreditnega tveganja terjatve;

(b) neposredno jamstvo in posredno jamstvo morata izpolnjevati zahteve za jamstva, določene v 35., 36. in 38. členu tega sklepa, razen da se za posredno jamstvo ne zahteva neposrednosti;

(c) kritje mora biti zanesljivo in pretekla evidenca ne sme nakazovati, da je kritje posrednega osebnega jamstva manj kot dejansko enakovredno kritju neposrednega osebnega jamstva zadevne osebe.

(2) Banka lahko posredno jamstvo uporabi tudi, če ni zagotovila katera izmed oseb iz prvega odstavka tega člena, temveč neka tretja oseba, vendar pa vsaj ena izmed oseb iz prvega odstavka tega člena neposredno osebno jamči za posredno osebno jamstvo te tretje osebe. Izpolnjene morajo biti tudi minimalne zahteve iz točk (a) do (c) prvega odstavka tega člena.

2.2.3.3. Dodatne minimalne zahteve za osebna jamstva

38. člen

Za priznanje učinkov osebnih jamstev na zmanjšanje kreditnega tveganja morajo biti izpolnjene še naslednje minimalne zahteve:

(a) ob nastopu kršitve in/ali neplačila dolžnika mora imeti banka pravico, da od dajalca osebnega jamstva pravočasno zahteva vse zapadle denarne zneske iz naslova terjatve, v zvezi s katero je zagotovljeno zavarovanje. Plačilo dajalca osebnega jamstva ne sme biti pogojeno s tem, da bi morala banka najprej terjati dolžnika. V primeru osebnih jamstev, s katerimi so zavarovani stanovanjski hipotekarni krediti, je glede zahtev iz tretje alineje točke (c) 35. člena tega sklepa ter te točke dopustno, da se izvršijo v obdobju 24 mesecev;

(b) osebno jamstvo mora biti izrecno dokumentirana obveznost, ki jo prevzame dajalec osebnega jamstva;

(c) osebno jamstvo mora kriti vse vrste plačil, za katere se pričakuje, da jih v zvezi s terjatvijo opravi dolžnik. Če pa so določene vrste plačil izključene iz osebnega jamstva, je potrebno priznano vrednost jamstva prilagoditi tako, da so upoštevane omejitve kritja.

39. člen

V primeru osebnih jamstev, zagotovljenih v okviru vzajemnih jamstvenih shem, ki jih v ta namen priznajo nadzorni organi ali jih zagotovijo ali za njih posredno osebno jamčijo osebe, navedene v 37. členu tega sklepa, se šteje, da so zahteve iz točke (a) 38. člena tega sklepa izpolnjene, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) banka mora imeti pravico, da od dajalca osebnega jamstva pravočasno pridobi začasno plačilo, izračunano tako, da predstavlja grobo oceno zneska ekonomske izgube, vključno z izgubami zaradi neplačila obresti in drugih vrst plačil, ki jih je dolžnik obvezan poravnati, za katero je verjetno, da jo bo imela banka sorazmerno z jamstvenim kritjem;

(b) banka mora biti sposobna dokazati, da jo tako osebno jamstvo učinkovito varuje pred izgubami.

2.2.3.4. Dodatne minimalne zahteve za kreditne izvedene finančne instrumente

40. člen

Za priznanje učinkov na zmanjšanje kreditnega tveganja morajo kreditni izvedeni finančni instrumenti izpolnjevati še naslednje minimalne zahteve:

(a) v skladu s točko (b) tega člena morajo kreditni dogodki, ki so določeni v pogodbi o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu, obsegati najmanj:

– neplačilo zapadlih zneskov v skladu s pogoji osnovne obveznosti, veljavnimi v času neplačila (z obdobjem odloga plačila, ki je bodisi usklajeno z obdobjem odloga plačila po osnovni obveznosti ali krajše od tega obdobja);

– stečaj, nesolventnost, nelikvidnost ali njegovo pisno priznanje takega stanja in podobne dogodke;

– restrukturiranje osnovne obveznosti, ki se nanaša na odpis ali odlog plačila glavnice, obresti ali opravnin/provizij, zaradi česar nastane dogodek kreditne izgube (tj. oslabitev vrednosti v breme izkaza poslovnega izida);

(b) če kreditni dogodki, določeni v pogodbi o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu, ne zajemajo restrukturiranja osnovne obveznosti, kakor je opisano v tretji alineji točke (a) tega člena, se lahko kreditno zavarovanje kljub temu upošteva, če se zniža njegova priznana vrednost, kakor je določeno v drugem odstavku 104. člena tega sklepa;

(c) če kreditni izvedeni finančni instrumenti dopuščajo denarno poravnavo, je potrebno vzpostaviti zanesljiv postopek vrednotenja za natančno ocenjevanje izgube. Rok za pridobitev vrednosti osnovne obveznosti po nastanku kreditnega dogodka mora biti jasno določen;

(d) če se za poravnavo zahtevata pravica in sposobnost prejemnika zavarovanja, da osnovno obveznost prenese na dajalca zavarovanja, morajo pogodbena določila osnovne obveznosti določati, da nobeno zahtevano soglasje k takemu prenosu ne sme biti neutemeljeno zavrnjeno;

(e) istovetnost strank, pristojnih za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, je potrebno jasno opredeliti. To ugotavljanje ne sme biti odgovornost samo dajalca zavarovanja, ampak tudi prejemnika zavarovanja.

41. člen

Neusklajenost med osnovno obveznostjo in referenčno obveznostjo po kreditnem izvedenem finančnem instrumentu (tj. obveznostjo, ki se uporablja za ugotavljanje vrednosti denarne poravnave, ali obveznostjo, ki jo je treba prenesti) ali med osnovno obveznostjo in obveznostjo, ki se uporablja za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, je dovoljena samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) referenčna obveznost ali obveznost, ki se uporablja za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, mora biti za primer stečaja uvrščena *pari passu* z osnovno obveznostjo ali njej podrejena;

(b) osnovna obveznost in referenčna obveznost ali obveznost, ki se uporablja za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, morata imeti istega dolžnika (tj. isto pravno osebo), uveljavljeni pa morata biti tudi prisilno izvršljivi klavzuli o navzkrižni ugotovitvi neplačila ali o navzkrižni takojšnji zapadlosti.

2.2.3.5. Minimalne zahteve za osebna kreditna zavarovanja za namene drugega odstavka 51. člena in petega odstavka 52. člena sklepa o pristopu IRB

42. člen

Za priznanje učinkov osebnih kreditnih zavarovanj, ki se uporabljajo za namene drugega odstavka 51. člena in petega odstavka 52. člena sklepa o pristopu IRB, na zmanjšanje kreditnega tveganja morajo izpolnjevati naslednje minimalne zahteve:

(a) osnovna obveznost je:

– izpostavljenost, ki v skladu s tretjim odstavkom 41. člena sklepa o pristopu IRB spada v kategorijo izpostavljenosti do podjetij, razen izpostavljenosti do zavarovalnic in pozavarovalnic ali

– izpostavljenost do enote regionalne ali lokalne ravni države ali do osebe javnega sektorja, ki v skladu s točkama (b) in (c) drugega odstavka 41. člena sklepa o pristopu IRB ne spada v kategorijo izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank ali

– izpostavljenost do pravnih oseb, ki ne ustrezajo merilom za velike gospodarske družbe po veljavnem ZGD-1 in ki v skladu s prvim odstavkom 89. člena sklepa o pristopu IRB spada v kategorijo izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno;

(b) osnovni dolžniki ne smejo biti člani iste skupine oseb, povezanih na način, določen v 56. členu ZGD-1, kot dajalec osebnega kreditnega zavarovanja;

(c) izpostavljenost mora biti varovana z enim od naslednjih instrumentov:

– nefinanciranim kreditnim izvedenim finančnim instrumentom (to je kreditnim izvedenim finančnim instrumentom, ki ne predvideva začetnega vplačila investitorja oziroma dajalca zavarovanja) ali osebnim jamstvom, s katerim je zavezana ena sama oseba ali

– kreditnim izvedenim finančnim instrumentom na podlagi prvega neplačila – v tem primeru se obravnava iz tega člena uporabi za tisto izpostavljenost v košarici, katere tveganjem prilagojeni znesek je najnižji ali

– kreditnim izvedenim finančnim instrumentom na podlagi n-tega neplačila – tako zavarovanje je primerno samo, če je bilo pridobljeno tudi primerno zavarovanje na podlagi n-1-tega neplačila ali če je pri n-1 izpostavljenostih v košarici že prišlo do neplačila; v tem primeru se obravnava iz tega člena uporabi za tisto izpostavljenost v košarici, katere tveganjem prilagojeni znesek je najnižji;

(d) osebno kreditno zavarovanje mora izpolnjevati minimalne zahteve iz 35., 36., 38., 40. in 41. člena tega sklepa;

(e) utež tveganja za izpostavljenost ne sme upoštevati nobenega učinka osebnega kreditnega zavarovanja pred njegovo uporabo v skladu s tem členom;

(f) banka mora imeti pravico od dajalca osebnega kreditnega zavarovanja prejeti plačilo, ne da bi ji bilo pred tem potrebno sprožiti pravne postopke za izterjavo plačila od dolžnika, ter mora to plačilo tudi utemeljeno pričakovati. Sprejeti mora potrebne ukrepe, da se prepriča, ali bo dajalec osebnega kreditnega zavarovanja res takoj izvršil plačilo, če pride do kreditnega dogodka;

(g) osebno kreditno zavarovanje mora pokriti vse kreditne izgube, ki so povezane z varovanim deležem izpostavljenosti in ki so posledica kreditnih dogodkov, opredeljenih v pogodbi;

(h) če je za primer unovčenja osebnega kreditnega zavarovanja predvidena stvarna poravnava, mora obstajati pravna gotovost glede prenosljivosti obveznosti, ki jih mora banka v tem primeru prenesti na dajalca zavarovanja (kredita, obveznice ali potencialne obveznosti). Če banka ne namerava prenesti osnovne obveznosti, mora zagotoviti, da je obveznost, ki jo bo prenesla, dovolj likvidna, tako da jo bo lahko v skladu s pogodbo kupila zaradi prenosa;

(i) pogoje in določila celotnega dogovora o osebnem kreditnem zavarovanju morata dajalec osebnega kreditnega zavarovanja in banka pisno potrditi ter jim zagotoviti pravno učinkovitost;

(j) banka mora imeti izdelan postopek za identifikacijo čezmerne korelacije med kreditno sposobnostjo dajalca osebnega kreditnega zavarovanja in dolžnikom iz osnovne obveznosti, ki temelji na njuni odvisnosti od skupnih dejavnikov, razen dejavnikov sistemskega tveganja;

(k) v primeru zavarovanja pred tveganjem zmanjšanja vrednosti denarne terjatve prodajalec kupljenih denarnih terjatev ne sme biti član iste skupine oseb, povezanih na način, določen v 56. členu ZGD-1, kot dajalec osebnega kreditnega zavarovanja.

3. IZRAČUN UČINKOV ZMANJŠANJA KREDITNEGA TVEGANJA ZARADI UPOŠTEVANJA KREDITNIH ZAVAROVANJ

43. člen

Kadar banka pridobi kreditna zavarovanja, ki ustrezajo zahtevam iz drugega poglavja tega sklepa, se lahko izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti oziroma tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub spremeni v skladu z določbami tega poglavja. Pri tem se upoštevajo tudi določbe četrtega do šestega poglavja tega sklepa.

44. člen

Denarna sredstva, vrednostni papirji ali blago, kupljeni, izposojeni ali prejeti na podlagi posla začasne prodaje/začasnega odkupa ali posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, se obravnavajo kot zavarovanje s premoženjem.

3.1. **Stvarno kreditno zavarovanje**

3.1.1. *Kreditni zapisi*

45. člen

Naložbe v kreditne zapise, ki jih izda banka, se pri izračunu učinkov na zmanjševanje kreditnega tveganja obravnavajo kot zavarovanje z bančnimi vlogami pri banki.

3.1.2. *Bilančni pobot*

46. člen

Krediti in depoziti pri banki, za katere velja bilančni pobot, se pri izračunu učinkov na zmanjševanje kreditnega tveganja obravnavajo kot zavarovanje z bančnimi vlogami pri banki.

3.1.3. *Okvirne pogodbe o pobotu, ki zajemajo posle začasne prodaje/začasnega odkupa in/ali posojo/izposojo vrednostnih papirjev ali blaga in/ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga*

3.1.3.1. Izračun polno prilagojene vrednosti izpostavljenosti

47. člen

(1) Za izračun polno prilagojene vrednosti izpostavljenosti (E*) za izpostavljenosti, izhajajoče iz okvirnih pogodb o pobotu, ki zajemajo posle začasne prodaje/začasnega odkupa in/ali posojo/izposojo vrednostnih papirjev ali blaga in/ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga lahko banka uporabi:

(a) nadzorniške prilagoditve ali lastne ocene v skladu z 48. do 51. členom tega sklepa ali

(b) notranji model v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena ter 52. do 59. členom tega sklepa.

(2) Notranji model lahko banka uporablja namesto nadzorniških prilagoditev ali lastnih ocen za vse okvirne pogodbe o pobotu iz prvega odstavka tega člena, razen za tiste, ki zajemajo posle z izvedenimi finančnimi instrumenti.

(3) Notranji model lahko banka uporabi tudi za izračun polno prilagojene vrednosti izpostavljenosti (E*) za izpostavljenosti, izhajajoče iz dvostranskih okvirnih pogodb o pobotu, ki zajemajo posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja in ki ustrezajo kriterijem iz pododdelka 5.3.6. sklepa o tržnih tveganjih.

3.1.3.1.1. Nadzorniške prilagoditve ali lastne ocene

48. člen

(1) Kadar banka uporablja nadzorniške prilagoditve ali lastne ocene, se neto pozicija v vsaki vrsti vrednostnih papirjev ali blaga izračuna tako, da se od skupne vrednosti tovrstnih vrednostnih papirjev ali blaga, posojenih, prodanih ali zagotovljenih na podlagi okvirne pogodbe iz prvega odstavka 47. člena tega sklepa, odšteje skupna vrednost tovrstnih vrednostnih papirjev ali blaga, izposojenih, kupljenih ali prejetih na podlagi te pogodbe.

(2) Za namene prvega odstavka tega člena vrsta vrednostnih papirjev pomeni vrednostne papirje, ki jih izda ista oseba, ki imajo isti datum izdaje, isto zapadlost in za katere veljajo isti pogoji in zahteve ter ista obdobja unovčenja, kakor so določeni v 70. do 87. členu tega sklepa.

49. člen

Kadar banka uporablja nadzorniške prilagoditve ali lastne ocene, se neto pozicija v vsaki valuti, razen v valuti poravnave okvirne pogodbe o pobotu iz prvega odstavka 47. člena tega sklepa, izračuna tako, da se od skupne vrednosti v tej valuti nominiranih vrednostnih papirjev, posojenih, prodanih ali zagotovljenih na podlagi te okvirne pogodbe o pobotu, in denarnih sredstev v tej valuti, posojenih ali prenesenih na podlagi te okvirne pogodbe o pobotu, odšteje skupna vrednost v tej valuti nominiranih vrednostnih papirjev, izposojenih, kupljenih ali prejetih na podlagi te okvirne pogodbe o pobotu, in denarna sredstva v tej valuti, izposojena ali prejeta na podlagi te okvirne pogodbe o pobotu.

50. člen

(1) Kadar banka uporablja nadzorniške prilagoditve ali lastne ocene, se prilagoditev za nestanovitnost, ki ustreza dani vrsti vrednostnih papirjev ali denarnim sredstvom, uporabi za absolutno vrednost pozitivne ali negativne neto pozicije v tovrstnih vrednostnih papirjih.

(2) Kadar banka uporablja nadzorniške prilagoditve ali lastne ocene, se prilagoditev za nestanovitnost zaradi valutnega tveganja (FX) uporabi za neto pozitivno ali negativno pozicijo v vsaki valuti, razen v valuti poravnave okvirne pogodbe o pobotu iz prvega odstavka 47. člena tega sklepa.

51. člen

(1) Kadar banka uporablja nadzorniške prilagoditve ali lastne ocene, se polno prilagojena vrednost izpostavljenosti (E*) izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$E^* = \max \{0, [(\sum(E) - \sum(C)) + \sum(|\text{neto pozicija v vsakem vrednostnem papirju}| \times H_{SEC}) + (\sum|E_{FX}| \times H_{FX})]\}$

(2) Pomen simbolov v formuli iz prvega odstavka tega člena je naslednji:

(a) E* je polno prilagojena vrednost izpostavljenosti;

(b) če se za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti uporablja standardiziran pristop, je E vrednost vsake posamezne izpostavljenosti iz okvirne pogodbe o pobotu iz prvega odstavka 47. člena tega sklepa, kot če bi bila nezavarovana;

(c) če se za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub uporablja pristop IRB brez lastnih ocen LGD (in CF), je E vrednost vsake posamezne izpostavljenosti iz okvirne pogodbe o pobotu iz prvega odstavka 47. člena tega sklepa, kot če bi bila nezavarovana;

(d) C je tržna vrednost vrednostnih papirjev ali blaga, izposojenih, kupljenih ali prejetih, ali pa znesek denarnih sredstev, izposojenih ali prejetih v zvezi z vsako tako izpostavljenostjo;

(e) H_{SEC} je v odstotkih izražena prilagoditev za nestanovitnost, ki ustreza določeni vrsti vrednostnih papirjev;

(f) E_{FX} je neto pozicija (pozitivna ali negativna) v dani valuti, razen v valuti poravnave okvirne pogodbe o pobotu iz prvega odstavka 47. člena tega sklepa, izračunana v skladu z 49. členom tega sklepa;

(g) H_{FX} je v odstotkih izražena prilagoditev zaradi valutne neusklajenosti.

3.1.3.1.2. Notranji model

52. člen

Kadar banka uporablja notranji model, mora upoštevati učinke korelacije med pozicijami vrednostnih papirjev, za katere velja okvirna pogodba o pobotu iz drugega odstavka 47. člena tega sklepa, kakor tudi likvidnost zadevnih instrumentov. Notranji model, ki ga banka uporablja, mora zagotavljati ocene možne spremembe vrednosti nezavarovanega zneska izpostavljenosti ($\sum E - \sum C$).

53. člen

(1) Banka lahko notranji model uporabi ne glede na to, ali uporablja standardizirani pristop ali pristop IRB brez lastnih ocen LGD (in CF).

(2) Če banka uporablja notranji model, ga mora uporabljati za vse nasprotne stranke in vse vrednostne papirje, razen za nebistvene portfelje. Za slednje lahko uporabi nadzorniške prilagoditve ali lastne ocene, kakor je določeno v 48. do 51. členu tega sklepa.

54. člen

(1) Notranji model lahko uporablja tista banka, ki je v skladu z 8. poglavjem sklepa o tržnih tveganjih pridobila dovoljenje Banke Slovenije za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga ali dovoljenje pristojnega organa iz druge države članice za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga na enotni osnovi.

(2) Banka, ki dovoljenja iz prvega odstavka tega člena ni pridobila, lahko pri Banki Slovenije zahteva izdajo dovoljenja za uporabo notranjega modela za izračun polno prilagojene vrednosti izpostavljenosti iz okvirnih pogodb o pobotu iz drugega odstavka 47. člena tega sklepa.

(3) Banka Slovenije banki izda dovoljenje iz drugega odstavka tega člena, če je sistem upravljanja tveganj, ki ga banka uporablja za upravljanje tveganj, ki izhajajo iz poslov, zajetih z okvirno pogodbo o pobotu iz drugega odstavka 47. člena tega sklepa, ustrezno zasnovan, če se izvaja celovito ter zlasti če so izpolnjeni naslednji kvalitativni standardi:

(a) notranji model mora izpolnjevati zahteve iz petega in šestega odstavka 69. člena ter 70. člena sklepa o tržnih tveganjih;

(b) notranji model mora biti tesno vključen v dnevni proces upravljanja s tveganji banke in mora biti podlaga za poročanje upravi banke o izpostavljenostih tveganjem;

(c) banka mora imeti organizacijsko enoto za kontrolo tveganj, ki mora biti neodvisna od poslovnih trgovalnih enot in mora poročati neposredno upravi. Ta organizacijska enota mora biti odgovorna za oblikovanje in izvajanje sistema upravljanja s tveganji. Izdelovati in analizirati mora dnevna poročila o rezultatih modela upravljanja s tveganji in o ustreznih ukrepih, ki jih je treba sprejeti v zvezi z določanjem pozicijskih limitov;

(d) dnevna poročila enote za kontrolo tveganj je potrebno pregledovati na ravni vodstva, ki ima dovolj pooblastil za ukrepanje v smislu zmanjšanja ustvarjenih pozicij in celotne izpostavljenosti tveganjem;

(e) banka mora imeti v organizacijski enoti za kontrolo tveganj dovolj osebja, usposobljenega za uporabo razvitejših modelov;

(f) banka mora imeti vzpostavljene postopke za spremljanje in zagotavljanje skladnosti z dokumentirano skupino internih politik in kontrol v zvezi s splošnim delovanjem sistema za merjenje tveganj;

(g) modeli banke morajo imeti dokazano zgodovino zadostne stopnje natančnosti pri merjenju tveganj, izkazane s testiranjem rezultatov merjenja za nazaj z uporabo najmanj enoletnih podatkov;

(h) banka mora pogosto izvajati strog program testiranja izjemnih situacij, pri čemer mora rezultate teh testiranj pregledovati višje vodstvo. To jih mora upoštevati v politikah in limitih, ki jih določa;

(i) banka mora v okviru svojega rednega procesa notranjega revidiranja opraviti neodvisen pregled sistema merjenja tveganj. Ta pregled mora zajemati dejavnosti poslovnih trgovalnih enot in dejavnosti neodvisne organizacijske enote za kontrolo tveganj;

(j) banka mora pregled svojega sistema upravljanja tveganj opraviti najmanj enkrat letno.

(4) Izpolnjevanje pogojev iz tretjega odstavka tega člena banka izkazuje s predložitvijo ustrezne dokumentacije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja za uporabo notranjega modela.

(5) Banka mora pogoje iz tretjega odstavka tega člena izpolnjevati neprekinjeno, vseskozi od izdaje dovoljenja Banke Slovenije naprej.

(6) Banka Slovenije banki dovoljenje iz drugega odstavka tega člena odvzame, če:

(a) banka ravna v nasprotju z odredbo Banke Slovenije ali odredbo Banke Slovenije z dodatnimi ukrepi, s katero ji je bila naložena odprava kršitev pri izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka tega člena;

(b) banka huje krši izpolnjevanje pogojev iz tretjega odstavka tega člena.

55. člen

Za izračun možne spremembe polno prilagojene vrednosti izpostavljenosti iz okvirnih pogodb o pobotu iz drugega odstavka 47. člena tega sklepa v notranjem modelu veljajo naslednje minimalne zahteve:

(a) najmanj dnevni izračun možne spremembe vrednosti;

(b) 99. percentil enostranskega intervala zaupanja;

(c) 5-dnevno obdobje unovčenja, razen v primeru poslov, ki niso posli začasne prodaje/začasnega odkupa vrednostnih papirjev ali posoja/izposoja vrednostnih papirjev, za katere se uporablja 10-dnevno obdobje unovčenja;

(d) efektivna dolžina obdobja predhodnega opazovanja mora trajati najmanj eno leto, razen če je uporaba krajšega

obdobja opazovanja utemeljena z občutno povečano nestanovitnostjo cen;

(e) trimesečno posodabljanje časovnih vrst podatkov.

56. člen

Notranji model mora zajemati zadostno število dejavnikov tveganj, tako da zajame vsa bistvena cenovna tveganja.

57. člen

Če ima banka, ki uporablja notranji model, sistem za merjenje korelacij, ki je ustrezen in se izvaja celovito, lahko ta banka uporablja empirične korelacije znotraj kategorij tveganj in med kategorijami tveganj.

58. člen

(1) Banka, ki uporablja notranji model, polno prilagojeno vrednost izpostavljenosti (E*) izračuna v skladu z naslednjo formulo:

E* = max {0, [(∑E – ∑C) + (*VaR* ocena notranjega modela)]}

(2) Pomen simbolov v formuli iz prvega odstavka tega člena je naslednji:

(a) E* je polno prilagojena vrednost izpostavljenosti;

(b) če se za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti uporablja standardizirani pristop, je E vrednost vsake posamezne izpostavljenosti iz pogodbe, kot če bi bila nezavarovana;

(c) če se za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub uporablja pristop IRB brez lastnih ocen LGD (in CF), je E vrednost vsake posamezne izpostavljenosti iz pogodbe, kot če bi bila nezavarovana;

(d) C je tržna vrednost vrednostnih papirjev ali blaga, izposojenih, kupljenih ali prejetih, ali denarna sredstva, izposojena ali prejeta v zvezi z vsako tako izpostavljenostjo.

59. člen

Pri izračunu zneskov polno prilagojenih vrednosti izpostavljenosti z uporabo notranjih modelov mora banka uporabiti rezultat modela za predhodni delovni dan.

3.1.3.2. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za posle začasne prodaje/začasnega odkupa in/ali posojo/izposojo vrednostnih papirjev ali blaga in/ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, zajete z okvirno pogodbo o pobotu

60. člen

Za namene izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti v standardiziranem pristopu, se kot vrednost izpostavljenosti do nasprotne stranke, ki izhaja iz poslov na podlagi okvirne pogodbe o pobotu uporabi E*, izračunana v skladu z 48. do 59. členom tega sklepa.

61. člen

Za namene izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF) se kot vrednost izpostavljenosti do nasprotne stranke, ki izhaja iz poslov na podlagi okvirne pogodbe o pobotu uporabi E*, izračunana v skladu z 48. do 59. členom tega sklepa.

3.1.4. *Zavarovanje s finančnim premoženjem*

3.1.4.1. Enostavna metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

62. člen

Enostavna metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem se lahko uporablja samo, kadar banka za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti uporablja standardizirani pristop. Hkratna uporaba enostavne in razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem ni dovoljena.

63. člen

Pri enostavni metodi za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem je vrednost finančnega premoženja enaka njegovi tržni vrednosti, določeni v skladu s četrto alinejo točke (c) 14. člena tega sklepa.

64. člen

(1) Za tiste dele izpostavljenosti, ki so zavarovani s tržno vrednostjo priznanega zavarovanja s finančnim premoženjem, se uporabi utež tveganja, ki bi bila v standardiziranem pristopu uporabljena za neposredno izpostavljenost banke iz naslova zadevnega instrumenta zavarovanja s finančnim premoženjem, pri čemer ne sme biti nižja od 20%, razen v primerih, za katere je v 65. do 67. členu tega sklepa določena drugačna utež tveganja.

(2) Za preostanek izpostavljenosti (ki ni zavarovana) se uporabi utež tveganja, ki bi bila v standardiziranem pristopu uporabljena za nezavarovano izpostavljenost do dolžnika.

65. člen

Za s finančnim premoženjem zavarovano izpostavljenost, ki izhaja iz poslov začasne prodaje/začasnega odkupa in posoje/izposoje vrednostnih papirjev, ki izpolnjujejo kriterije iz 86. in 87. člena tega sklepa, se uporabi utež tveganja 0%. Če dolžnik v tem poslu ni prvovrstni tržni udeleženec iz točke (h) drugega odstavka 86. člena tega sklepa, se uporabi utež tveganja 10%.

66. člen

(1) Za vrednosti izpostavljenosti, ki se v skladu s poglavjem 5.3. sklepa o tržnih tveganjih izračunajo za izvedene finančne instrumente, naštete v Prilogi I sklepa o tržnih tveganjih in dnevno vrednotene po tekočih tržnih cenah, se v delu, v katerem so zavarovane z denarnimi sredstvi ali denarju podobnimi instrumenti, uporablja utež tveganja 0%, če ni valutne neusklajenosti.

(2) Za vrednosti izpostavljenosti iz poslov iz prvega odstavka tega člena se v delu, v katerem so zavarovane z dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke, katerim se v standardiziranem pristopu pripiše utež tveganja 0%, uporablja utež tveganja 10%.

(3) Za namene drugega odstavka tega člena se šteje, da "dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke", zajemajo tudi dolžniške vrednostne papirje iz točk (a), (b), (d) in (e) drugega odstavka 12. člena tega sklepa.

67. člen

(1) Pri drugih poslih (ki niso posli iz 65. in 66. člena tega sklepa) se utež tveganja 0% lahko uporabi, če sta izpostavljenost in zavarovanje nominirana v isti valuti in:

(a) je zavarovanje bančna vloga ali denarju podoben instrument ali

(b) je zavarovanje v obliki dolžniških vrednostnih papirjev, ki so jih izdale enote centralne ravni države ali centralne banke in za katere se v standardiziranem pristopu lahko uporabi utež tveganja 0%, pri čemer banka tržno vrednost tega zavarovanja zniža za 20%.

(2) Za namene prvega odstavka tega člena se šteje, da "dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni države ali centralne banke" vključujejo dolžniške vrednostne papirje iz točk (a), (b), (d) in (e) drugega odstavka 12. člena tega sklepa.

3.1.4.2. Razvita metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

68. člen

(1) Razvita metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem se mora uporabljati v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF), lahko pa se uporablja tudi v standardiziranem pristopu.

(2) Pri razviti metodi za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem se pri tržni vrednosti zavarovanja s premoženjem, zaradi upoštevanja nestanovitnosti cen, uporabijo "prilagoditve za nestanovitnost", kakor je določeno v 70. do 87. členu tega sklepa.

(3) Kadar zavarovanje in osnovna izpostavljenost nista nominirana v isti valuti, se prilagoditvi za nestanovitnost, ki ustreza vrsti zavarovanja, doda še prilagoditev, ki odraža valutno nestanovitnost, kakor je določeno v 70. do 87. členu tega sklepa. Pri tem je potrebno upoštevati drugačno obravnavo valutnih neusklajenosti v primeru poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti na prostem trgu, določeno v naslednjem odstavku tega člena.

(4) V primeru poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti na prostem trgu, kritimi z okvirnimi pogodbami o pobotu, ki so priznane v skladu s poglavjem 5.3.6. sklepa o tržnih tveganjih, se prilagoditev, ki odraža valutno nestanovitnost, uporabi vedno, kadar obstaja neskladje med valuto zavarovanja in valuto poravnave. Tudi v primeru, ko se v poslih, kritih z okvirno pogodbo o pobotu, uporablja več valut, se uporabi samo ena prilagoditev za nestanovitnost.

3.1.4.2.1. Izračun prilagojenih vrednosti zavarovanja in izpostavljenosti

69. člen

(1) Nestanovitnosti prilagojena vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem, ki jo je treba upoštevati v primeru vseh poslov, razen poslov na podlagi priznanih okvirnih pogodb o pobotu, za katere veljajo določbe 47. do 61. člena tega sklepa, se izračuna na naslednji način:

$C_{VA} = C \times (1-H_C-H_{FX})$

(2) Nestanovitnosti prilagojena vrednost izpostavljenosti, ki jo je treba upoštevati, se izračuna na naslednji način:

$E_{VA} = E \times (1+H_E)$, v primeru poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti na prostem trgu pa $E_{VA} = E$

(3) Polno prilagojena vrednost izpostavljenosti (E*), ki upošteva nestanovitnost izpostavljenosti in učinke zavarovanja s finančnim premoženjem, se izračuna na naslednji način:

$E^* = \max \{0, [E_{VA} - C_{VAM}]\}$

(4) Simboli v formulah iz prvega do tretjega odstavka tega člena imajo naslednji pomen:

(a) C_{VA} je nestanovitnosti prilagojena vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem;

(b) C je tržna vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem, določena v skladu s četrto alinejo točke (c) 14. člena tega sklepa;

(c) H_C je v odstotkih izražena prilagoditev za nestanovitnost zavarovanja s finančnim premoženjem, izračunana v skladu s 70. do 87. členom tega sklepa;

(d) H_{FX} je v odstotkih izražena prilagoditev za nestanovitnost zaradi valutne neusklajenosti, izračunana v skladu s 70. do 87. členom tega sklepa;

(e) E_{VA} je nestanovitnosti prilagojeni znesek izpostavljenosti;

(f) E je vrednost nezavarovane izpostavljenosti, kakor bi bila določena v standardiziranem pristopu ali v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF) – odvisno od tega, kateri pristop banka uporablja. Za ta namen banka, ki uporablja standardizirani pristop, kot vrednost izpostavljenosti zunajbilančnih postavk, ki so naštete v Prilogi II sklepa o standardiziranem pristopu, uporabi kar 100% njihove vrednosti (namesto odstotkov njihove vrednosti, določenih v prvem odstavku 3. člena sklepa o standardiziranem pristopu). Banka, ki uporablja pristop IRB brez lastnih ocen LGD (in CF), pri izračunu vrednosti izpostavljenosti postavk, naštetih v osmem, devetem in desetem odstavku 14. člena ter drugem odstavku 79. člena sklepa o pristopu IRB, uporabi konverzijski količnik 100% (namesto konverzijskega količnika v odstotku, določenem v navedenih določbah);

(g) H_E je v odstotkih izražena prilagoditev za nestanovitnost izpostavljenosti (E), izračunana v skladu s 70. do 87. členom tega sklepa;

(h) E* je polno prilagojena vrednost izpostavljenosti, ki upošteva nestanovitnost izpostavljenosti in učinke zavarovanja s finančnim premoženjem;

(i) C_{VAM} je nestanovitnosti prilagojena vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem (C_{VA}), dodatno prilagojena zaradi neusklajenosti zapadlosti v skladu z določbami četrtega poglavja tega sklepa.

3.1.4.2.2. Izračun prilagoditev za nestanovitnost

70. člen

(1) Prilagoditve za nestanovitnost izpostavljenosti in zavarovanja s finančnim premoženjem se lahko izračunajo na dva načina:

(a) z uporabo nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost (v nadaljevanju: nadzorniške prilagoditve), kakor je določeno v 71. in 72. členu tega sklepa, ali

(b) z uporabo lastnih ocen prilagoditev za nestanovitnost (v nadaljevanju: lastne ocene), kakor je določeno v 73. do 84. členu tega sklepa.

(2) Banka lahko izbere, ali bo uporabljala nadzorniške prilagoditve ali lastne ocene neodvisno od tega, ali za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti uporablja standardizirani pristop ali pristop IRB brez lastnih ocen LGD (in CF). Če banka želi uporabiti lastne ocene, jih mora uporabiti za vse vrste instrumentov, razen za nebistvene portfelje, za katere lahko uporabi nadzorniške prilagoditve.

(3) Če je izpostavljenost zavarovana z več oblikami primernega zavarovanja s finančnim premoženjem, je prilagoditev za nestanovitnost:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

kjer je a_i delež posameznega zavarovanja v celotnem zavarovanju s finančnim premoženjem, H_i pa je prilagoditev za nestanovitnost, ki se nanaša na to zavarovanje.

3.1.4.2.2.1. Nadzorniške prilagoditve za nestanovitnost

71. člen

(1) Nadzorniške prilagoditve za nestanovitnost (H_E, H_C in H_{FX}) ob predpostavki dnevnega prevrednotenja so opredeljene v tabelah 1 do 4.

Tabela 1: Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje (H_E in H_C)

Stopnja kreditne kvalitete, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniških vrednostnih papirjev	Preostala zapadlost	Za dolžniške vrednostne papirje					
		izdane s strani oseb iz točke (b) prvega odstavka 12. člena tega sklepa (v %)			izdane s strani oseb iz točke (c) in (d) prvega odstavka 12. člena tega sklepa (v %)		
		20-dnevno obdobje unovčenja	10-dnevno obdobje unovčenja	5-dnevno obdobje unovčenja	20-dnevno obdobje unovčenja	10-dnevno obdobje unovčenja	5-dnevno obdobje unovčenja
1	2	3	4	5	6	7	8
1	≤ 1 leto	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
	> 1 ≤ 5 let	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 5 let	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
2–3	≤ 1 leto	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	> 1 ≤ 5 let	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243
	> 5 let	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
4	≤ 1 leto	21,213	15	10,607	N/A	N/A	N/A
	> 1 ≤ 5 let	21,213	15	10,607	N/A	N/A	N/A
	> 5 let	21,213	15	10,607	N/A	N/A	N/A

Tabela 2: Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami (H_E in H_C)

Stopnja kreditne kvalitete, s katero je povezana bonitetna ocena kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev	Za dolžniške vrednostne papirje s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami					
	izdane s strani oseb iz točke (b) prvega odstavka 12. člena tega sklepa (v %)			izdane s strani oseb iz točke (c) in (d) prvega odstavka 12. člena tega sklepa (v %)		
	20-dnevno obdobje unovčenja	10-dnevno obdobje unovčenja	5-dnevno obdobje unovčenja	20-dnevno obdobje unovčenja	10-dnevno obdobje unovčenja	5-dnevno obdobje unovčenja
1	2	3	4	5	6	7
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2–3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Tabela 3: Prilagoditve za nestanovitnost za druge vrste zavarovanja s finančnim premoženjem ali izpostavljenosti (H_E in H_C)

	20-dnevno obdobje unovčenja (v %)	10-dnevno obdobje unovčenja (v %)	5-dnevno obdobje unovčenja (v %)
1	2	3	4
Lastniški vrednostni papirji v glavnem indeksu, zamenljive obveznice v glavnem indeksu	21,213	15	10,607
Drugi lastniški vrednostni papirji ali zamenljive obveznice, uvrščene na priznani borzi	35,355	25	17,678
Bančne vloge ali denarju podobni instrumenti	0	0	0
Zlato	21,213	15	10,607

Tabela 4: Prilagoditve za nestanovitnost zaradi valutne neusklajenosti (H_{FX})

20-dnevno obdobje unovčenja (v %)	10-dnevno obdobje unovčenja (v %)	5-dnevno obdobje unovčenja (v %)
1	2	3
11,314	8	5,657

(2) Stopnja kreditne kvalitete v tabelah iz prvega odstavka tega člena, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniških vrednostnih papirjev, je tista stopnja kreditne kvalitete, ki se v standardiziranem pristopu povezuje z dano zunanjo bonitetno oceno. Za te namene se uporablja tudi sedmi odstavek 12. člena tega sklepa.

(3) Kadar banka uporablja nadzorniške prilagoditve, se kot obdobje unovčenja za zavarovane kreditne posle upošteva 20 delovnih dni. Kot obdobje unovčenja za posle začasne prodaje/začasnega odkupa (razen če taki posli vključujejo prenos blaga ali zajamčenih pravic v zvezi z lastništvom blaga) in posojo/izposojo vrednostnih papirjev ali blaga se upošteva 5 delovnih dni. Kot obdobje unovčenja za druge posle z instrumenti kapitalskega trga se upošteva 10 delovnih dni.

72. člen

(1) Kadar banka uporablja nadzorniške prilagoditve, je za vrednostne papirje, ki ne veljajo za primerne po 12. členu tega sklepa, ali za blago, ki so posojeni ali prodani v okviru poslov začasne prodaje/začasnega odkupa ali posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, prilagoditev za nestanovitnost enaka kakor za lastniške vrednostne papirje, ki jih ni v glavnem indeksu, so pa uvrščeni v borzno trgovanje na priznani borzi (razvidno iz Tabele 4).

(2) Kadar banka uporablja nadzorniške prilagoditve, je prilagoditev za nestanovitnost za enote investicijskih skladov, primerne po 12. členu tega sklepa, tehtano povprečje prilagoditev za nestanovitnost, ki bi bile ob upoštevanju obdobja unovčenja posla, kakor je določeno v tretjem odstavku 71. člena tega sklepa, uporabljene za premoženje, v katero je investicijski sklad investiral. Če pa premoženje, v katero je investicijski sklad investiral, banki ni znano, mora banka uporabiti največjo prilagoditev za nestanovitnost, ki bi bila uporabljena za katero koli premoženje, v katero ima investicijski sklad pravico investirati.

(3) Kadar banka uporablja nadzorniške prilagoditve, so prilagoditve za nestanovitnost za neocenjene dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo institucije in ki izpolnjujejo kriterije primernosti iz četrtega odstavka 12. člena tega sklepa, iste kakor prilagoditve za vrednostne papirje, ki jih izdajo institucije ali podjetja z zunanjo bonitetno oceno, povezano s stopnjama kreditne kvalitete 2 ali 3.

(4) Stopnja kreditne kvalitete v prvem do tretjem odstavku tega člena, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniških vrednostnih papirjev, je tista stopnja kreditne kvalitete, ki se v standardiziranem pristopu povezuje z dano zunanjo bonitetno oceno. Za te namene se uporablja tudi sedmi odstavek 12. člena tega sklepa.

3.1.4.2.2.2. Lastne ocene prilagoditev za nestanovitnost

73. člen

(1) Banka, ki izpolnjuje kvantitativne zahteve iz 76. do 81. člena tega sklepa in kvalitativne zahteve iz 82. do 84. člena tega sklepa, lahko za izračun prilagoditev za nestanovitnost zavarovanj s finančnim premoženjem in izpostavljenosti uporablja svoje lastne ocene.

(2) Banka, ki izpolnjuje pogoje za uporabo lastnih ocen iz prvega odstavka tega člena in ki jih tudi namerava uporabljati, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije. Če banka uporablja lastne ocene, jih mora uporabljati za vse vrste finančnega premoženja in brez utemeljenega razloga ter predhodnega obvestila Banki Slovenije ne sme preiti na uporabo nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost.

74. člen

Banka, ki uporablja lastne ocene, mora nestanovitnost zavarovanja s finančnim premoženjem ali valutno neusklajenost oceniti brez upoštevanja kakršnih koli korelacij med nezavarovano izpostavljenostjo, zavarovanjem s finančnim premoženjem in/ali menjalnimi tečaji.

75. člen

Banka, ki uporablja lastne ocene, mora uporabiti 99. percentil enostranskega intervala zaupanja.

76. člen

Banka, ki uporablja lastne ocene, mora kot obdobje unovčenja za zavarovane kreditne posle upoštevati 20 delovnih dni. Kot obdobje unovčenja za posle začasne prodaje/začasnega odkupa (razen če taki posli vključujejo prenos blaga ali zajamčenih pravic v zvezi z lastništvom blaga) in posojo/izposojo vrednostnih papirjev ali blaga mora upoštevati 5 delovnih dni. Kot obdobje unovčenja za druge posle z instrumenti kapitalskega trga mora upoštevati 10 delovnih dni.

77. člen

(1) Banka, ki uporablja lastne ocene, lahko uporabi vrednosti prilagoditev za nestanovitnost, ki jih izračuna glede na dejansko obdobje unovčenja, z uporabo formule kvadratnega korena časa, podaljšano ali skrajšano do obdobja unovčenja, ki je za zadevno vrsto posla določeno v 76. členu tega sklepa:

$$H_M = H_N \sqrt{T_M / T_N}$$

(2) Simboli v formuli iz prvega odstavka tega člena imajo naslednji pomen:

(a) H_M je v odstotkih izražena prilagoditev za nestanovitnost za dejansko obdobje unovčenja, kot ga oceni banka;

(b) H_N je v odstotkih izražena prilagoditev za nestanovitnost iz prvega odstavka 71. člena tega sklepa za obdobje unovčenja T_N;

(c) T_M je dejansko obdobje unovčenja, kot ga oceni banka;

(d) T_N je obdobje unovčenja, določeno v 76. členu tega sklepa.

78. člen

Banka, ki uporablja lastne ocene, mora upoštevati stopnjo likvidnosti finančnega premoženja nižje kvalitete. Kadar obstaja dvom glede likvidnosti zavarovanja s finančnim premoženjem, je obdobje unovčenja potrebno prilagoditi navzgor. Banka mora tudi identificirati, kdaj lahko pretekli podatki podcenijo morebitno nestanovitnost, npr. v primeru fiksnih menjalnih tečajev. Take primere je potrebno obravnavati s scenarijem izjemnih situacij.

79. člen

(1) Če banka uporablja lastne ocene, mora dolžina obdobja predhodnega opazovanja (vzorčnega obdobja) za izračun prilagoditev za nestanovitnost znašati najmanj eno leto. Za banko, ki uporablja sistem tehtanja ali druge metode za obdobje predhodnega opazovanja, mora efektivna dolžina obdobja opazovanja znašati najmanj eno leto (to pomeni, da tehtano povprečje časovnih zaostankov posameznih opazovanj ne sme biti krajše od 6 mesecev).

(2) Banka Slovenije lahko od banke, ki uporablja lastne ocene, zahteva, da svoje prilagoditve za nestanovitnost izračuna z uporabo krajšega obdobja opazovanja, če je to utemeljeno zaradi nenadno povečane nestanovitnosti cen.

80. člen

Banka, ki uporablja lastne ocene, mora svoje časovne vrste podatkov posodabljati najmanj vsake tri mesece in jih ponovno oceniti, kadarkoli pride do bistvenih sprememb tržnih cen. To pomeni, da se prilagoditve za nestanovitnost izračunajo najmanj vsake tri mesece.

81. člen

(1) Banka, ki uporablja lastne ocene, mora ocene nestanovitnosti uporabljati v dnevnem procesu upravljanja s tveganji, vključno v povezavi z internimi limiti izpostavljenosti.

(2) Banka, ki uporablja lastne ocene in je obdobje unovčenja, ki ga uporablja v dnevnem procesu upravljanja s tveganji, za zadevne posle daljše od obdobja, določenega v 76. členu tega sklepa, se prilagoditve za nestanovitnost povečajo v skladu s formulo kvadratnega korena časa, določeno v 77. členu tega sklepa (H_M).

82. člen

Banka, ki uporablja lastne ocene, mora imeti vzpostavljene postopke za spremljanje in zagotavljanje skladnosti sistema za ocenjevanje prilagoditev za nestanovitnost z dokumentirano politiko in kontrolami za delovanje tega sistema in za vključevanje teh ocen v proces upravljanja s tveganji.

83. člen

Banka, ki uporablja lastne ocene, mora v okviru procesa notranjega revidiranja redno izvajati neodvisni pregled sistema za ocenjevanje prilagoditev za nestanovitnost. Pregled celotnega sistema za ocenjevanje prilagoditev za nestanovitnost in vključevanja teh prilagoditev v proces upravljanja s tveganji banke, je potrebno opraviti najmanj enkrat letno, pri čemer je potrebno oceniti najmanj:

(a) vključevanje ocenjenih prilagoditev za nestanovitnost v dnevno upravljanje s tveganji;

(b) upravičenost kakršnih koli občutnih sprememb v procesu ocenjevanja prilagoditev za nestanovitnost;

(c) doslednost, pravočasnost in zanesljivost podatkovnih virov, uporabljenih za delovanje sistema za ocenjevanje prilagoditev za nestanovitnost, vključno z neodvisnostjo teh podatkovnih virov;

(d) točnost in ustreznost predpostavk v zvezi z nestanovitnostjo.

3.1.4.2.2.3. Popravek prilagoditev za nestanovitnost zaradi pogostosti prevrednotenja

84. člen

(1) Prilagoditve za nestanovitnost, določene v 71. in 72. členu tega sklepa, so prilagoditve za nestanovitnost, ki se uporabljajo ob predpostavki dnevnega prevrednotenja. Tudi če banka uporablja svoje lastne ocene prilagoditev za nestanovitnost v skladu s 73. do 83. členom tega sklepa, morajo biti te izračunane najprej ob predpostavki dnevnega prevrednotenja. Če se prevrednotenje izvaja manj kot enkrat dnevno, se uporabijo večje prilagoditve za nestanovitnost. Slednje se izračunajo tako, da se prilagoditve za nestanovitnost na podlagi dnevnega prevrednotenja povečajo z uporabo naslednje formule kvadratnega korena časa:

$$H = H_M \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

(2) Simboli v formuli iz prvega odstavka tega člena imajo naslednji pomen:

(a) H je v odstotkih izražena prilagoditev za nestanovitnost;

(b) H_M je v odstotkih izražena prilagoditev za nestanovitnost, ob predpostavki dnevnega prevrednotenja;

(c) N_R je dejansko število delovnih dni med prevrednotenjem;

(d) T_M je obdobje unovčenja za zadevno vrsto posla.

3.1.4.2.2.4. Pogoji za uporabo 0-odstotne prilagoditve za nestanovitnost

85. člen

(1) Kjer v zvezi s posli začasne prodaje/začasnega odkupa in posojo/izposojo vrednostnih papirjev banka uporablja bodisi nadzorniške prilagoditve bodisi lastne ocene in so izpolnjeni pogoji, določeni v tem členu, lahko namesto prilagoditev za nestanovitnost, izračunanih v skladu s 70. do 84. členom tega sklepa, uporabi prilagoditve za nestanovitnost po stopnji 0%. Te možnosti ne more uporabiti banka, ki uporablja notranji model, kakor je določeno v 52. do 59. členu tega sklepa.

(2) Pogoji za uporabo 0-odstotne prilagoditve za nestanovitnost so:

(a) izpostavljenost in tudi zavarovanje s finančnim premoženjem predstavljajo bančne vloge ali denarju podobni instrumenti ali dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni države ali centralne banke iz točke (b) prvega odstavka 12. člena tega sklepa in za katere se v standardiziranem pristopu uporablja utež tveganja 0%;

(b) izpostavljenost in zavarovanje s finančnim premoženjem sta nominirana v isti valuti;

(c) bodisi zapadlost posla ni daljša od enega dne bodisi se izpostavljenost in zavarovanje s finančnim premoženjem dnevno vrednotita po tekočih tržnih cenah ali se kritje dnevno vzdržuje;

(d) čas od zadnjega vzdrževanja kritja, ko to ni bilo več zadostno glede na tržne cene, in unovčenja zavarovanja s finančnim premoženjem ne sme biti daljši od štirih poslovnih dni;

(e) posel se poravna v okviru sistema poravnave, uveljavljenega za to vrsto posla;

(f) dokumentacija, ki zajema pogodbo, je standardna tržna dokumentacija za posle začasne prodaje/začasnega odkupa ali posojo/izposojo vrednostnih papirjev z zadevnimi vrednostnimi papirji;

(g) posel ureja dokumentacija, ki določa, da se lahko pogodba takoj odpove, če nasprotna stranka ne izpolni obveznosti izročiti gotovino ali vrednostne papirje oziroma ne zagotovi kritja ali če drugače ne izpolni svoje obveznosti;

(h) nasprotna stranka mora biti "prvovrstni tržni udeleženec". Prvovrstni tržni udeleženci so naslednje osebe:

– osebe, navedene v točki (b) prvega odstavka 12. člena tega sklepa, do katerih izpostavljenostim je v standardiziranem pristopu pripisana utež tveganja 0%;

– institucije;

– druga finančna podjetja (vključno z zavarovalnicami),

i. do katerih izpostavljenostim je v standardiziranem pristopu pripisana utež tveganja 20% ali

ii. za katere po notranjih ocenah banke obstaja verjetnost neplačila, ki je enakovredna verjetnosti, povezani z bonitetno oceno primerne ECAI, ki se v skladu s pravili za tehtanje izpostavljenosti do podjetij v standardiziranem pristopu povezuje najmanj s stopnjo kreditne kvalitete 2 – kadar nimajo ocen priznane ECAI in pod pogojem, da banka uporablja pristop IRB brez lastnih ocen LGD (in CF);

– regulirani investicijski skladi, ki morajo izpolnjevati zahteve v zvezi s kapitalom ali finančnimi vzvodi;

– regulirani pokojninski skladi;

– priznane klirinške organizacije iz Priloge II sklepa o tržnih tveganjih.

86. člen

Če v primeru poslov začasne prodaje/začasnega odkupa ali posoje/izposoje vrednostnih papirjev, nanašajoče se na vrednostne papirje, ki jih izda enota centralne ravni določene države članice, nadzorni organ iz te države članice dovoli uporabo možnosti, določene v 85. členu tega sklepa, potem lahko tudi banke s sedežem v Republiki Sloveniji za iste posle uporabljajo isti pristop.

3.1.4.2.3. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in pričakovanih izgub

87. člen

Za namene izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti v standardiziranem pristopu se kot vrednost izpostavljenosti uporabi E*, izračunana v skladu z 69. členom tega sklepa. V primeru zunajbilančnih postavk iz Priloge II sklepa o standardiziranem pristopu se kot E* uporabi vrednost, ki se množi z odstotki iz prvega odstavka 3. člena sklepa o standardiziranem pristopu, da se pridobi vrednost izpostavljenosti.

88. člen

(1) Za namene izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF) se kot LGD uporabi LGD* (dejanska izguba ob neplačilu), izračunana v skladu s tem členom:

LGD* = LGD x (E*/E)

(2) Simboli v formuli iz prvega odstavka tega člena imajo naslednji pomen:

(a) LGD* je dejanska izguba ob neplačilu;

(b) LGD je izguba ob neplačilu, ki bi se v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF) uporabila za izpostavljenost, če ta ne bi bila zavarovana;

(c) E* je polno prilagojena vrednost izpostavljenosti, ki upošteva nestanovitnost izpostavljenosti in učinke zavarovanja s finančnim premoženjem (izračunana v skladu z 69. členom tega sklepa);

(d) E je vrednost nezavarovane izpostavljenosti, kakor bi bila določena v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF).

3.1.5. *Zavarovanje z nepremičninami, denarnimi terjatvami in premičninami v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF)*

3.1.5.1. Vrednotenje

89. člen

Nepremičnine, ki jih banka sprejme v zavarovanje, mora neodvisni cenilec vrednotiti po tržni vrednosti ali po vrednosti, ki je nižja od tržne. V državah članicah, ki so s predpisi določile kriterije za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti, lahko neodvisni cenilec nepremičnine vrednoti po hipotekarni kreditni vrednosti ali po vrednosti, ki je nižja od hipotekarne kreditne vrednosti.

90. člen

(1) Banka mora nepremičnino, sprejeto v zavarovanje, vrednotiti po njeni tržni vrednosti. Tržna vrednost je ocenjeni znesek, za katerega bi lahko bila nepremičnina na datum vrednotenja izmenjana med kupcem in prodajalcem na podlagi izključno poslovnih odnosov in po ustreznem trženju, pri čemer je vsaka posamezna stranka dobro obveščena in ravna preudarno ter brez prisile.

(2) Banka mora tržno vrednost nepremičnine dokumentirati na pregleden in jasen način.

91. člen

(1) Hipotekarna kreditna vrednost je vrednost nepremičnine, določena s skrbno oceno možnosti za njeno prodajo v prihodnosti, ob upoštevanju dolgoročnih trajnostnih vidikov te nepremičnine, običajnih in lokalnih razmer na trgu ter njene trenutne in alternativne primerne uporabe. Pri ocenjevanju hipotekarne kreditne vrednosti se špekulativni elementi ne smejo upoštevati.

(2) Banka mora hipotekarno kreditno vrednost nepremičnine dokumentirati na pregleden in jasen način.

92. člen

(1) Vrednost zavarovanja z nepremičnino je tržna vrednost te nepremičnine, ki je ustrezno zmanjšana tako, da odraža rezultate spremljanja vrednosti nepremičnine, kot se zahteva s 17. členom tega sklepa, in ki upošteva kakršne koli predhodne terjatve, s katerimi je ta nepremičnina obremenjena.

(2) Če se za nepremičnino ugotavlja njena hipotekarna kreditna vrednost, je vrednost zavarovanja z nepremičnino hipotekarna kreditna vrednost te nepremičnine, ki je ustrezno zmanjšana tako, da odraža rezultate spremljanja vrednosti nepremičnine, kot se zahteva s 17. členom tega sklepa, in ki upošteva kakršne koli predhodne terjatve, s katerimi je ta nepremičnina obremenjena.

93. člen

Vrednost denarnih terjatev je enaka njihovemu nominalnemu znesku.

94. člen

Banka mora premičnino, sprejeto v zavarovanje, vrednotiti po njeni tržni vrednosti, to je po ocenjenem znesku, za katerega bi lahko bila premičnina na datum vrednotenja izmenjana med kupcem in prodajalcem, ki posel sklepata brez prisile in na podlagi izključno poslovnih odnosov.

3.1.5.2. Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub

95. člen

Za namene izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF) se kot LGD uporabi LGD* (dejanska izguba ob neplačilu), izračunana v skladu s 96. in 97. členom tega sklepa.

96. člen

(1) Če je razmerje med vrednostjo zavarovanja (C) in vrednostjo izpostavljenosti (E) nižje od ravni praga C* (zahtevana minimalna raven zavarovanja s premoženjem za dano izpostavljenost), kakor je določena v tabeli 5 iz 97. člena tega sklepa je kot LGD* potrebno uporabiti LGD, določeno v sklepu o pristopu IRB za nezavarovane izpostavljenosti do nasprotne stranke.

(2) Če razmerje med vrednostjo zavarovanja (C) in vrednostjo izpostavljenosti (E) presega drugo, višjo raven praga C** (zahtevana raven zavarovanja s premoženjem za dodelitev polnega priznanja LGD), kakor je določena v tabeli 5 iz 97. člena tega sklepa, je LGD* enaka vrednosti, ki je predpisana v navedeni tabeli.

(3) Če zahtevana raven zavarovanja s premoženjem C** ni dosežena za izpostavljenost kot celoto, se šteje, da je izpostavljenost sestavljena iz dveh izpostavljenosti, to je deleža, v zvezi s katerim je dosežena zahtevana raven zavarovanja s premoženjem C**, in iz preostalega deleža.

97. člen

(1) LGD* in zahtevane ravni zavarovanja s premoženjem za zavarovane deleže izpostavljenosti so določene v tabeli 5.

Tabela 5: LGD* in zahtevane ravni zavarovanja s premoženjem za zavarovane deleže izpostavljenosti:

	LGD* za nepodrejene terjatve in potencialne obveznosti	LGD* za podrejene terjatve	Minimalna raven zavarovanja, potrebna za priznanje LGD* (C*)	Raven zavarovanja, potrebna za priznanje LGD* za celotno izpostavljenost (C**)
1	2	3	4	5
Denarne terjatve	35%	65%	0%	125%
Stanovanjske nepremičnine/poslovne nepremičnine	35%	65%	30%	140%
Druga zavarovanja s premoženjem	40%	70%	30%	140%

(2) Podrejena terjatev v Tabeli 5 iz prvega odstavka tega člena je terjatev, ki se na podlagi pravnega razmerja med dolžnikom in banko v primeru stečaja dolžnika poplača šele po poplačilu drugih terjatev do dolžnika.

98. člen

Banka lahko za deleže izpostavljenosti, ki so polno zavarovani s stanovanjsko ali poslovno nepremičnino z ozemlja druge države članice, namesto obravnave iz 95. do 97. člena tega sklepa uporabi utež 50%, vendar le pod pogojem, da nadzorni organ iz države članice, v kateri se nepremičnina nahaja, dovoljuje tako izjemo in ob izpolnitvi enakih pogojev, kot veljajo v tej državi članici.

3.1.6. *Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v primeru mešanih paketov zavarovanja s premoženjem*

99. člen

(1) Če banka za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub uporablja pristop IRB brez lastnih ocen LGD (in CF), izpostavljenost pa je zavarovana s finančnim premoženjem in drugim primernim zavarovanjem s premoženjem, se LGD* (dejanska izguba ob neplačilu), ki se uporabi kot LGD za namene sklepa o pristopu IRB, izračuna na način, določen v drugem in tretjem odstavku tega člena.

(2) Banka mora nestanovitnosti prilagojeno vrednost izpostavljenosti (vrednost po upoštevanju prilagoditve za nestanovitnost, kakor je določeno v 69. členu tega sklepa) razdeliti na deleže, od katerih je vsak krit s samo eno vrsto zavarovanja s premoženjem. To pomeni, da mora banka izpostavljenost razdeliti na delež, krit s primernim zavarovanjem s finančnim premoženjem, delež, krit z denarnimi terjatvami, deleže, krite z zavarovanjem s poslovno nepremičnino in/ali zavarovanjem s stanovanjsko nepremičnino, delež, krit z drugim primernim zavarovanjem s premoženjem, in nezavarovani delež – odvisno od tega, katera zavarovanja uporablja za to izpostavljenost in v kakšnem obsegu.

(3) LGD* se za vsak delež izpostavljenosti izračuna ločeno, v skladu z določbami tega sklepa, ki se nanašajo na posamezno vrsto primernega zavarovanja s premoženjem.

3.1.7. *Drugo stvarno kreditno zavarovanje*

3.1.7.1. Vložena denarna sredstva ali denarju podobni instrumenti pri tretjih institucijah

100. člen

Denarna sredstva ali denarju podobni instrumenti pri tretjih institucijah se obravnavajo kot osebna jamstva tretjih institucij.

3.1.7.2. Police življenjskega zavarovanja, zastavljene banki

101. člen

(1) Police življenjskega zavarovanja, zastavljene banki, se obravnavajo kot osebna jamstva podjetij, ki zagotavljajo življenjsko zavarovanje.

(2) Vrednost tako priznanega kreditnega zavarovanja je enaka odkupni vrednosti police življenjskega zavarovanja.

3.1.7.3. Instrumenti institucij, odkupni na zahtevo

102. člen

(1) Instrumenti institucij, odkupni na zahtevo, se obravnavajo kot osebna jamstva institucij izdajateljic.

(2) Vrednost tako priznanega kreditnega zavarovanja je naslednja:

(a) če bo instrument odkupljen po svoji nominalni vrednosti, predstavlja vrednost zavarovanja ta znesek;

(b) če bo instrument odkupljen po tržni ceni, predstavlja vrednost zavarovanja vrednost instrumenta, vrednotenega na enak način, kot se vrednotijo dolžniški vrednostni papirji, navedeni v četrtem odstavku 12. člena tega sklepa.

3.2. **Osebno kreditno zavarovanje**

3.2.1. *Vrednotenje*

103. člen

(1) Vrednost osebnega kreditnega zavarovanja (G) je znesek, za katerega se je dajalec zavarovanja zavezal, da ga bo plačal v primeru neplačila dolžnika ali ob nastanku drugih določenih kreditnih dogodkov.

(2) V primeru kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, ki kot kreditni dogodek ne vključujejo restrukturiranja osnovne obveznosti z odpisom ali odlogom plačila glavnice, obresti ali nadomestil, katerih posledica je dogodek kreditne izgube (npr. prilagoditev vrednosti v breme izkaza poslovnega izida):

(a) se vrednost kreditnega zavarovanja, ugotovljena v skladu s prvim odstavkom tega člena, zniža za 40%, kadar se je dajalec osebnega kreditnega zavarovanja zavezal plačati znesek, ki ne presega vrednosti izpostavljenosti;

(b) vrednost kreditnega zavarovanja, ugotovljena v skladu s prvim odstavkom tega člena, ne sme presegati 60% vrednosti izpostavljenosti, kadar se je dajalec osebnega kreditnega zavarovanja zavezal plačati znesek, ki presega vrednost izpostavljenosti.

104. člen

(1) Če je osebno kreditno zavarovanje nominirano v valuti, ki se razlikuje od valute, v kateri je nominirana izpostavljenost (valutna neusklajenost), se vrednost osebnega kreditnega

zavarovanja z uporabo prilagoditve za nestanovitnost H_{FX} zniža na naslednji način:

$G^* = G \times (1-H_{FX})$

(2) Simboli v formuli iz prejšnjega odstavka imajo naslednji pomen:

(a) G* je vrednost osebnega kreditnega zavarovanja (G), prilagojena za valutno tveganje;

(b) G je nominalni znesek osebnega kreditnega zavarovanja;

(c) H_{FX} je prilagoditev za nestanovitnost zaradi valutne neusklajenosti med kreditnim zavarovanjem in osnovno obveznostjo, izračunana v skladu s 70. do 84. členom tega sklepa.

(3) Če valutne neusklajenosti ni, velja:

$G^* = G$

105. člen

Prilagoditve za nestanovitnost, ki se uporabijo zaradi valutne neusklajenosti, se lahko izračunajo z uporabo nadzorniških prilagoditev ali z uporabo lastnih ocen, kot je to opredeljeno v 70. do 84. členu tega sklepa.

3.2.2. *Izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub*

3.2.2.1. Delno zavarovanje – tranširanje

106. člen

Če banka delež tveganja kredita prenese v eni tranši ali več tranšah, se uporabijo pravila, določena v Sklepu o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o listinjenju). Šteje se, da so pragi pomembnosti, pod katerimi se v primeru izgube ne opravi nobeno plačilo, enakovredni zadržanim pozicijam prve izgube in da vplivajo na povečanje tranširanega prenosa tveganja.

3.2.2.2. Standardizirani pristop

3.2.2.2.1. Polno zavarovanje

107. člen

(1) Za namen izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti v standardiziranem pristopu je g utež tveganja, dodeljena izpostavljenosti, ki je polno zavarovana z osebnim kreditnim zavarovanjem (G_A).

(2) Simboli iz prvega odstavka tega člena imajo naslednji pomen:

(a) g je utež tveganja izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, kakor je določeno v sklepu o standardiziranem pristopu;

(b) G_A je vrednost G*, izračunana v skladu s 104. členom tega sklepa in dodatno prilagojena za neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v četrtem poglavju tega sklepa.

3.2.2.2.2. Delno zavarovanje

108. člen

(1) Če je z osebnim kreditnim zavarovanjem zavarovani znesek nižji od vrednosti izpostavljenosti, zavarovani in nezavarovani delež pa bi imela v primeru stečaja enak vrstni red poplačila (banka in dajalec osebnega kreditnega zavarovanja si delita izgube *pro-rata*), je dopuščena sorazmerna regulatorna kapitalska olajšava. Za namen standardiziranega pristopa se tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$(E-G_A) \times r + G_A \times g$

(2) Simboli v formuli iz prvega odstavka tega člena imajo naslednji pomen:

(a) E je vrednost izpostavljenosti;

(b) G_A je vrednost G*, izračunana v skladu s 104. členom tega sklepa in dodatno prilagojena za neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v četrtem poglavju tega sklepa;

(c) r je utež tveganja izpostavljenosti do dolžnika, kakor je določeno v sklepu o standardiziranem pristopu;

(d) g je utež tveganja izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, kakor je določeno v sklepu o standardiziranem pristopu.

3.2.2.2.3. Osebna jamstva enot centralne ravni držav članic in centralnih bank držav članic

109. člen

Kadar za izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti osebno jamčijo enote centralne ravni držav članic ali centralne banke držav članic, pri čemer je to osebno jamstvo nominirano v domači valuti dolžnika, v tej valuti pa je financirana tudi izpostavljenost, se lahko za take izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti uporabi obravnava, določena v 7. členu sklepa o standardiziranem pristopu.

3.2.2.3. Pristop IRB brez lastnih ocen LGD (in CF)

110. člen

(1) Za namen izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v pristopu IRB brez lastnih ocen LGD (in CF) se pravila iz drugega do četrtega odstavka tega člena uporabljajo za izpostavljenosti, ki so polno zavarovane z osebnim kreditnim zavarovanjem, in za izpostavljenosti, ki so z osebnim kreditnim zavarovanjem le delno zavarovane, zavarovani in nezavarovani delež pa bi imela v primeru stečaja enak vrstni red poplačila (banka in dajalec osebnega kreditnega zavarovanja si delita izgube *pro-rata*).

(2) Za zavarovani del izpostavljenosti (na podlagi prilagojene vrednosti kreditnega zavarovanja G_A) je PD za namene sklepa o pristopu IRB enak PD dajalca osebnega kreditnega zavarovanja ali PD med PD dolžnika in PD dajalca osebnega kreditnega zavarovanja, če polna substitucija ne bi bila upravičena. V primeru podrejenih izpostavljenosti in nepodrejenega osebnega kreditnega zavarovanja se lahko šteje, da je LGD, ki se uporabi za namene sklepa o pristopu IRB, tisti, ki ustreza nepodrejenim terjatvam.

(3) Za vse nezavarovane dele izpostavljenosti se kot PD uporabi PD dolžnika, kot LGD pa LGD osnovne izpostavljenosti.

(4) G_A je vrednost G*, izračunana v skladu s 104. členom tega sklepa, dodatno prilagojena za neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v četrtem poglavju tega sklepa.

(5) Podrejena terjatev (izpostavljenost, osebno jamstvo) iz drugega odstavka tega člena je terjatev (izpostavljenost, osebno jamstvo), ki se na podlagi pravnega razmerja med dolžnikom in banko v primeru stečaja dolžnika poplača šele po poplačilu drugih terjatev do dolžnika.

4. NEUSKLAJENOST ZAPADLOSTI

111. člen

Pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti nastane neusklajenost zapadlosti, ko je preostala zapadlost kreditnega zavarovanja krajša od preostale zapadlosti zavarovane izpostavljenosti.

112. člen

Če obstaja neusklajenost zapadlosti med kreditnim zavarovanjem in zavarovano izpostavljenostjo, se kreditno zavarovanje ne prizna, če je:

(a) preostala zapadlost zavarovanja krajša od treh mesecev ali

(b) originalna zapadlost zavarovanja krajša od 1 leta ali

(c) izpostavljenost kratkoročna izpostavljenost, za katero velja zapadlost (M) vsaj en dan, kakor je določeno v tretjem in četrtem odstavku 55. člena sklepa o pristopu IRB.

4.1. **Opredelitev zapadlosti**

113. člen

(1) Preostala zapadlost zavarovane izpostavljenosti je najdaljše možno preostalo obdobje, po izteku katerega mora dolžnik izpolniti svoje obveznosti, pri čemer je navzgor omejeno na 5 let.

(2) Preostala zapadlost kreditnega zavarovanja je obdobje do prvega dne, ko to zavarovanje lahko preneha ali je lahko odpovedano, razen za primere, za katere tretji odstavek tega člena določa drugače.

(3) Če obstaja možnost enostranske prekinitve zavarovanja s strani dajalca zavarovanja, se kot obdobje preostale zapadlosti kreditnega zavarovanja upošteva obdobje do prvega dne, ko se lahko ta možnost uveljavi. Če obstaja možnost enostranske prekinitve zavarovanja s strani banke, dogovorjeni pogoji zavarovanja pa banko spodbujajo, da zaključi posel pred njegovo pogodbeno zapadlostjo, se kot obdobje preostale zapadlosti zavarovanja upošteva obdobje do prvega dne, ko se lahko ta možnost uveljavi; sicer se lahko šteje, da taka možnost nima vpliva na preostalo zapadlost zavarovanja.

(4) Če ni možno preprečiti prenehanja kreditnega izvedenega finančnega instrumenta pred iztekom morebitnega obdobja odloga plačila, po izteku katerega se šteje, da je prišlo do neplačila osnovne obveznosti, se zapadlost zavarovanja zmanjša za trajanje obdobja odloga plačila.

4.2. **Upoštevanje kreditnega zavarovanja**

4.2.1. *Izpostavljenosti, zavarovane s finančnim premoženjem – enostavna metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem*

114. člen

Kadar banka uporablja enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in pri takem zavarovanju obstaja neusklajenost zapadlosti, kakor je določena v 111. členu tega sklepa, se tako zavarovanje ne prizna.

4.2.2. *Izpostavljenosti, zavarovane s finančnim premoženjem – razvita metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem*

115. člen

(1) Kadar banka uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, morata biti zapadlost kreditnega zavarovanja in zapadlost izpostavljenosti v skladu z naslednjo formulo upoštevani v prilagojeni vrednosti zavarovanja s finančnim premoženjem:

$$C_{VAM} = C_{VA} \times (t-t^*)/(T-t^*)$$

(2) Simboli v formuli iz prvega odstavka tega člena imajo naslednji pomen:

(a) C_{VAM} je nestanovitnosti prilagojena vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem (C_{VA}), dodatno prilagojena zaradi neusklajenosti zapadlosti;

(b) C_{VA} je nestanovitnosti prilagojena vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem, izračunana v skladu z 69. členom tega sklepa, ali znesek izpostavljenosti, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

(c) t je število preostalih let do dneva zapadlosti kreditnega zavarovanja, določeno v skladu s 113. členom tega sklepa, ali vrednost T, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

(d) T je število preostalih let do dneva zapadlosti izpostavljenosti, izračunano v skladu s 113. členom tega sklepa, ali 5 let, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

(e) t* je 0,25.

(3) C_{VAM} se vključi v formulo za izračun polno prilagojene vrednosti izpostavljenosti (E*), določene v 69. členu tega sklepa.

4.2.3. *Izpostavljenosti, zavarovane z osebnim kreditnim zavarovanjem*

116. člen

(1) Zapadlost osebnega kreditnega zavarovanja in zapadlost izpostavljenosti morata biti v skladu z naslednjo formulo upoštevani v prilagojeni vrednosti osebnega kreditnega zavarovanja:

$$G_A = G^* \times (t-t^*)/(T-t^*)$$

(2) Simboli v formuli iz prvega odstavka tega člena imajo naslednji pomen:

(a) G_A je G*, prilagojen za neusklajenost zapadlosti;

(b) G* je znesek zavarovanja, prilagojen za valutno neusklajenost;

(c) t je število preostalih let do dneva zapadlosti kreditnega zavarovanja, določeno v skladu s 113. členom tega sklepa, ali vrednost T, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

(d) T je število preostalih let do dneva zapadlosti izpostavljenosti, določeno v skladu s 113. členom tega sklepa, ali 5 let, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

(e) t* je 0,25.

(3) G_A se nato upošteva kot vrednost zavarovanja za namene 103. do 110. člena tega sklepa.

5. KOMBINACIJE KREDITNIH ZAVAROVANJ V STANDARDIZIRANEM PRISTOPU

117. člen

Kadar banka, ki za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti uporablja standardizirani pristop, za zmanjševanje kreditnega tveganja pri eni sami izpostavljenosti uporablja več kot eno obliko kreditnega zavarovanja (npr. uporablja zavarovanje s premoženjem in osebno jamstvo), ki vsako zase le deloma krije izpostavljenost, mora izpostavljenost razdeliti na dele, ki so kriti s posamezno obliko kreditnega zavarovanja (npr. na del, ki je krit z zavarovanjem s premoženjem, in na del, ki je krit z osebnim jamstvom). Tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti mora biti izračunan posebej za vsak del v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu in tem sklepom.

118. člen

Če ima kreditno zavarovanje, ki ga zagotovi en sam dajalec zavarovanja, različne zapadlosti, se smiselno uporablja pristop iz 117. člena tega sklepa.

6. KOŠARICA KREDITNIH ZAVAROVANJ

6.1. **Kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi prvega neplačila**

119. člen

Če banka pridobi kreditno zavarovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom za več izpostavljenosti pod pogojem, da neplačilo prve izmed zavarovanih izpostavljenosti sproži plačilo na podlagi kreditnega zavarovanja s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom in da z nastopom tega kreditnega dogodka pogodba za kreditni izvedeni finančni instrument preneha veljati, lahko banka izračun tveganjem prilagojenega zneska izpostavljenosti, če uporablja pristop IRB brez

lastnih ocen LGD (in CF) pa tudi zneska pričakovanih izgub, za tisto izpostavljenost, katere tveganjem prilagojeni znesek bi bil v odsotnosti kreditnega zavarovanja s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom najnižji, prilagodi v skladu s tem sklepom. To lahko stori samo, če je vrednost izpostavljenosti manjša ali enaka vrednosti kreditnega zavarovanja s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom.

6.2. **Kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila**

120. člen

V primeru, da neplačilo *n*-te izmed zavarovanih izpostavljenosti sproži plačilo na podlagi kreditnega zavarovanja s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom, sme banka, ki pridobi tako zavarovanje, le-tega za namen izračuna tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti, če uporablja pristop IRB brez lastnih ocen LGD (in CF) pa tudi zneskov pričakovanih izgub, priznati samo, če je bilo zavarovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom pridobljeno tudi za neplačila od 1 do *n*-1 ali če je že prišlo do števila neplačil *n*-1. V teh primerih se uporablja metodologija, določena v 119. členu tega sklepa za kreditne izvedene finančne instrumente na podlagi prvega neplačila, ustrezno spremenjena za produkte *n*-tega neplačila.

7. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

121. člen

(1) Banka, ki v skladu s 405. členom ZBan-1 odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje do 1. januarja 2008, določbe tega sklepa ne uporablja do omenjenega datuma.

(2) Banka, ki začne uporabljati standardizirani pristop ali pristop IRB za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje tekom leta 2007, mora z dnem pričetka uporabe omenjenega pristopa začeti uporabljati tudi določbe tega sklepa.

122. člen

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007.

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

5660. Sklep o priznavanju zunanjih bonitetnih institucij

Na podlagi tretje alineje 4. točke 129. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06) in prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Sloveniji (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o priznavanju zunanjih bonitetnih institucij

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(Vsebina sklepa)

(1) Ta sklep določa:

(a) priznavanje primernosti posameznih vrst bonitetnih ocen zunanje bonitetne institucije ali skupine zunanjih bonitetnih institucij za namen:

– izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu, opredeljenem v Sklepu o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o standardiziranem pristopu), in/ali

– izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju po standardiziranem pristopu, opredeljenem v Sklepu o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o listinjenju), ali

– izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju po metodi bonitetnih ocen v okviru pristopa na podlagi notranjih bonitetnih sistemov, opredeljenem v sklepu o listinjenju

(v nadaljevanju: za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje);

(b) vzporejanje bonitetnih ocen primerne zunanje bonitetne institucije ali skupine zunanjih bonitetnih institucij s stopnjami kreditne kvalitete (v nadaljevanju: vzporejanje bonitetnih ocen);

(c) razloge za razveljavitev priznanja primernosti zunanje bonitetne institucije ali skupine zunanjih bonitetnih institucij v celoti ali delno;

(d) način objavljanja seznama primernih posameznih zunanjih bonitetnih institucij in skupin zunanjih bonitetnih institucij ter vzporeditve njihovih bonitetnih ocen;

(e) posredovanje informacij in podatkov Banki Slovenije od primernih zunanjih bonitetnih institucij.

(2) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen

(Opredelitev pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v določbah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06; v nadaljevanju: ZBan-1), kot na primer:

(a) banka v prvem odstavku 13. člena,
(b) kreditna institucija v tretjem odstavku 13. člena,
(c) hranilnica v petem odstavku 13. člena,
(d) institucija v tretjem odstavku 14. člena,
(e) država članica v prvem odstavku 18. člena,
(f) tretja država v drugem odstavku 18. člena,
(g) nadzorni organ v drugem odstavku 19. člena,
(h) nadrejena oseba in podrejena družba v 25. členu,
(i) sekuritizacija (v nadaljevanju: listinjenje) v prvem odstavku 120. člena,
(j) finančni instrument v prvem odstavku 121. člena.

(2) Za namen tega sklepa veljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) "zunanja bonitetna institucija (v nadaljevanju: ECAI)" je pravna oseba, ki izdeluje pooblaščene in/ali nepooblaščene bonitetne ocene za namen ovrednotenja kreditnega tveganja;

(b) "pooblaščena bonitetna ocena" je bonitetna ocena, ki je izdelana na zahtevo ocenjevanega subjekta;

(c) "nepooblaščena bonitetna ocena" je bonitetna ocena, ki ni pooblaščena bonitetna ocena;

(d) "skupina zunanjih bonitetnih institucij (v nadaljevanju: skupina ECAI)" vključuje nadrejeno ECAI in tiste podrejene ECAI, ki uporabljajo enako metodologijo in postopke pri izdelavi, pregledu in umiku bonitetnih ocen, kot jih uporablja nadrejena ECAI;

(e) "osnovni tržni segmenti" so:

– segment javnih financ (*public finance*), ki vključuje osebe javnega prava, ki opravljajo nepridobitno dejavnost, in njihove nestrukturirane finančne instrumente;

– segment oseb, ki opravljajo pridobitno dejavnost (*commercial entities*), ki vključuje osebe javnega in zasebnega prava, ki opravljajo pridobitno dejavnost, ter njihove nestrukturirane finančne instrumente;

– segment strukturiranih financ (*structured finance*), ki vključuje strukturirane finančne instrumente, vključno s finančnimi instrumenti v listinjenju;

(f) "tržni segment" je:

– osnovni tržni segment ali

– ožje opredeljen segment oseb in/ali finančnih instrumentov, za katere ECAI uporablja enako metodologijo in postopke pri izdelavi, pregledu in umiku bonitetnih ocen.

2. PRIZNAVANJE PRIMERNOSTI ECAI ALI SKUPINE ECAI, VZPOREJANJE BONITETNIH OCEN IN RAZVELJAVITEV PRIZNANJA PRIMERNOSTI

2.1. **Priznanje primernosti ECAI ali skupine ECAI**

3. člen

(Pogoji in dokumentacija za izdajo priznanja primernosti ECAI ali skupine ECAI)

(1) Banka Slovenije na zahtevo ECAI ali nadrejene ECAI za skupino ECAI (v nadaljevanju: vlagatelj), ki mora biti podana na obrazcu iz Priloge I tega sklepa, izda priznanje primernosti posameznih vrst bonitetnih ocen vlagatelja za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje (v nadaljevanju: priznanje primernosti ECAI ali skupine ECAI), če je metodologija, ki jo vlagatelj uporablja za ocenjevanje posameznega tržnega segmenta (v nadaljevanju: metodologija), v skladu s standardi objektivnosti, neodvisnosti, neprekinjenega preverjanja in preglednosti iz oddelka 3.1 tega sklepa ter če so bonitetne ocene, ki so rezultat metodologije (v nadaljevanju: bonitetne ocene), v skladu s standardoma verodostojnosti in preglednosti iz oddelka 3.2 tega sklepa.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena vlagatelj dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije v okviru zahteve za izdajo priznanja primernosti ECAI ali skupine ECAI (v nadaljevanju: zahteva):

(a) ustrezno dokazilo, da bo bonitetne ocene ECAI, na katero se zahteva nanaša, uporabljala za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje najmanj ena banka s sedežem v Republiki Sloveniji:

– ki ni njena nadrejena družba,

– ki ni njena podrejena družba in

– ki nima posredno ali neposredno več kot 10-odstotnega deleža glasovalnih pravic ali več kot 10-odstotnega deleža v kapitalu zadevne ECAI, če ima skupaj z drugimi bankami s sedežem v Republiki Sloveniji posredno ali neposredno več kot 50-odstotni delež glasovalnih pravic ali več kot 50-odstotni delež v kapitalu zadevne ECAI.

Kot ustrezno dokazilo velja izjava banke s sedežem v Republiki Sloveniji, da namerava za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje uporabljati bonitetne ocene vlagatelja, podana na obrazcu iz Priloge II tega sklepa. Ne glede na prejšnji stavek lahko Banka Slovenije na podlagi lastnega poizvedovanja ugotovi, če namerava za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje vsaj ena od bank s sedežem v Republiki Sloveniji uporabljati bonitetne ocene vlagatelja. Banka Slovenije izvede poizvedovanje iz prejšnjega stavka le, če vlagatelj k zahtevi priloži izjavo o dovoljenju za poizvedovanje, podano na obrazcu iz Priloge III tega sklepa;

(b) izjava o skladnosti metodologij in postopkov skupine ECAI, podana na obrazcu iz Priloge IV tega sklepa, če se zahteva nanaša na priznanje primernosti skupine ECAI;

(c) izpolnjen enotni osnovni prijavni paket iz Priloge V tega sklepa, ki mora vključevati dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali metodologija izpolnjuje standarde objektivnosti, neodvisnosti, neprekinjenega preverjanja in preglednosti, ter dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali bonitetne ocene izpolnjujejo standarda verodostojnosti in preglednosti. Enotni osnovni prijavni paket in njegove priloge se predložijo v slovenskem jeziku. Ne glede na prejšnji stavek lahko Banka Slovenije v primeru, kadar vlagatelj ne predloži izpolnjenega enotnega osnovnega prijavnega paketa in/ali njegovih prilog v slovenskem jeziku, obravnava zahtevo, če presodi, da slovenskega prevoda izpolnjenega enotnega prijavnega paketa in/ali njegovih prilog ne potrebuje;

(d) fotokopije veljavnih odločb ali drugih listin o priznanju primernosti vlagatelja za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje, ki jih izdajo nadzorni organi držav članic, in pisno dovoljenje vlagatelja, da posamezni nadzorni organi držav članic, ki se v tem dovoljenju imensko navedejo, lahko Banki Slovenije na njeno zahtevo posredujejo pridobljene informacije in njihove ugotovitve v zvezi s priznanjem primernosti vlagatelja za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje. Banka Slovenije lahko od vlagatelja zahteva, da ji naknadno predloži overjene slovenske prevode posameznih listin iz prejšnjega stavka, če presodi, da jih potrebuje;

(e) fotokopije veljavnih odločb ali drugih listin o priznanju primernosti vlagatelja za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje, ki jih izdajo nadzorni organi tretjih držav, in pisno dovoljenje vlagatelja, da posamezni nadzorni organi tretjih držav, ki se v tem dovoljenju imensko navedejo, lahko Banki Slovenije na njeno zahtevo posredujejo pridobljene informacije in njihove ugotovitve v zvezi s priznanjem primernosti vlagatelja za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje. Banka Slovenije lahko od vlagatelja zahteva, da ji naknadno predloži overjene slovenske prevode posameznih listin iz prejšnjega stavka, če presodi, da jih potrebuje.

(3) ECAI ali skupina ECAI mora pogoje iz prvega odstavka tega člena izpolnjevati redno, vseskozi od dneva izdaje priznanja primernosti zadevne ECAI ali skupine ECAI.

(4) Banka Slovenije v izreku odločbe o izdaji priznanja primernosti ECAI ali skupine ECAI določi, katere vrste bonitetnih ocen zadevne ECAI ali skupine ECAI lahko banke s sedežem v Republiki Sloveniji uporabljajo za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje.

2.2. **Načini priznavanja primernosti ECAI ali skupine ECAI ter vzporejanja bonitetnih ocen**

4. člen

(Načini priznavanja primernosti)

(1) Kadar vlagatelj v zahtevi, ki jo je vložil pri Banki Slovenije, navede, da jo je vložil ali da jo namerava vložiti tudi pri enem ali več drugih nadzornih organih držav članic, Banka Slovenije v roku enega meseca od prejema zahteve sporoči vlagatelju odločitev, kako bo obravnavala zahtevo:

(a) ali bo sama ovrednotila primernost vlagatelja;

(b) ali bo sodelovala v skupnem procesu ocenjevanja iz 8. člena tega sklepa, in bo tako odločala o primernosti vlagatelja na podlagi skupnega mnenja, opredeljenega v drugem odstavku 8. člena tega sklepa, in drugih morebitnih informacij, ki jih bo pridobila od vlagatelja v skladu s četrtim odstavkom 8. člena tega sklepa;

(c) ali bo priznala primernost vlagatelja posredno, kar pomeni, da bo priznala primernost na podlagi listine o priznanju primernosti iz točke (d) drugega odstavka 3. člena tega sklepa ali na podlagi listine, iz katere je razvidno, da je vlagatelja priznal kot primernega vsaj en nadzorni organ države članice, in s katero vlagatelj dopolni svojo zahtevo takoj, ko z njo razpolaga.

(2) Določba prvega odstavka tega člena se smiselno uporabi tudi, kadar vsaj en nadzorni organ države članice, pri katerem je lahko vlagatelj bodisi institucija bodisi katera koli druga oseba, obvesti Banko Slovenije o prejemu zahteve za priznanje primernosti iste ECAI ali skupine ECAI, za katero je zahtevo prejela tudi Banka Slovenije.

5. člen

(Opredelitev vzporejanja bonitetnih ocen)

Vzporejanje bonitetnih ocen je postopek, v katerem se povežejo posamezne bonitetne ocene primerne ECAI ali skupine ECAI s stopnjami kreditne kvalitete iz sklepa o standardiziranem pristopu in/ali iz sklepa o listinjenju.

6. člen

(Načini vzporejanja bonitetnih ocen)

(1) Kadar vlagatelj v zahtevi, ki jo je vložil pri Banki Slovenije, navede, da jo je vložil ali da jo namerava vložiti tudi pri enem ali več drugih nadzornih organih držav članic, Banka Slovenije v roku enega meseca od prejema zahteve sporoči vlagatelju odločitev, kako bo vzporedila bonitetne ocene vlagatelja, če ga bo priznala kot primernega:

(a) ali bo sama vzporedila bonitetne ocene vlagatelja v skladu z določbami četrtega poglavja tega sklepa;

(b) ali bo sodelovala v skupnem procesu ocenjevanja iz 8. člena tega sklepa, in bo tako pri vzporejanju bonitetnih ocen vlagatelja upoštevala vzporeditev iz skupnega mnenja, opredeljenega v drugem odstavku 8. člena tega sklepa, in druge morebitne informacije, ki jih bo pridobila od vlagatelja v skladu s četrtim odstavkom 8. člena tega sklepa;

(c) ali bo vzporedila bonitetne ocene vlagatelja posredno, kar pomeni, da bo bonitetne ocene vlagatelja vzporedila na podlagi vzporeditve bonitetnih ocen vlagatelja, ki jo izdela drug nadzorni organ države članice.

(2) Določba prvega odstavka tega člena se smiselno uporabi tudi, kadar vsaj en nadzorni organ države članice, pri katerem je lahko vlagatelj bodisi institucija bodisi katera koli druga oseba, obvesti Banko Slovenije o prejemu zahteve za priznanje primernosti iste ECAI ali skupine ECAI, za katero je zahtevo prejela tudi Banka Slovenije.

7. člen

(Preverjanje ustreznosti vzporeditve bonitetnih ocen)

(1) Ustreznost prvotne ali poznejše vzporeditve bonitetnih ocen primerne ECAI ali skupine ECAI Banka Slovenije redno preverja.

(2) Kadar Banka Slovenije ugotovi, da prvotna ali poznejša vzporeditev bonitetnih ocen primerne ECAI ali skupine ECAI, ki jo objavlja Banka Slovenije, ni več ustrezna, Banka Slovenije ponovno izvede postopek vzporejanja bonitetnih ocen bodisi v sodelovanju z nadzornimi organi držav članic bodisi sama, pri čemer upošteva določbe četrtega poglavja tega sklepa.

(3) Kadar nadzorni organ katere koli države članice vzporedi bonitetne ocene primerne ECAI ali skupine ECAI drugače od vzporeditve, ki jo objavlja Banka Slovenije, lahko Banka Slovenije svojo vzporeditev zamenja z vzporeditvijo, ki jo izdela zadevni nadzorni organ države članice.

8. člen

(Skupni proces ocenjevanja)

(1) Kadar je zahteva za priznanje primernosti iste ECAI ali skupine ECAI vložena pri nadzornih organih različnih držav članic, ki so pristojni za nadzor nad kreditnimi institucijami, v obdobju enega meseca, se slednji lahko odločijo za sodelovanje v skupnem procesu ocenjevanja.

(2) Namen skupnega procesa ocenjevanja iz prvega odstavka tega člena je izdelati skupno mnenje:

(a) o primernosti zadevne ECAI ali skupine ECAI in

(b) o vzporeditvi bonitetnih ocen zadevne ECAI ali skupine ECAI.

(3) V postopku skupnega procesa ocenjevanja se upoštevajo določbe veljavnih smernic za priznavanje zunanjih bonitetnih institucij, ki jih izda Odbor evropskih bančnih nadzornikov.

(4) Sodelovanje Banke Slovenije v skupnem procesu ocenjevanja ne izključuje njene pravice, da od vlagatelja zahteva katere koli dodatne informacije, če oceni, da jih potrebuje za svojo odločitev v postopku priznavanja primernosti vlagatelja.

2.3. **Razveljavitev priznanja primernosti ECAI ali skupine ECAI**

9. člen

(Vrsta razveljavitve)

(1) Ob upoštevanju razlogov iz 10. do 13. člena tega sklepa Banka Slovenije razveljavi priznanje primernosti ECAI ali skupine ECAI v celoti ali delno.

(2) V skladu z veljavnimi smernicami za priznavanje zunanjih bonitetnih institucij, ki jih izda Odbor evropskih bančnih nadzornikov, Banka Slovenije obvesti nadzorne organe drugih držav članic, ki so pristojni za nadzor nad kreditnimi institucijami, o vsaki razveljavitvi iz prvega odstavka tega člena.

10. člen

(Razlogi za razveljavitev priznanja primernosti v celoti)

(1) Banka Slovenije razveljavi priznanje primernosti ECAI ali skupine ECAI v celoti, kadar:

(a) na podlagi lastne ocene ali ocene, izdelane v sodelovanju z nadzornimi organi držav članic, ugotovi, da zadevna ECAI ali skupina ECAI pri vseh tržnih segmentih ne izpolnjuje več vseh standardov za priznavanje primernosti iz tretjega poglavja tega sklepa;

(b) nadzorni organ države članice – na podlagi njegovega priznanja primernosti je v skladu s točko (c) prvega odstavka 4. člena tega sklepa posredno priznala primernost zadevne ECAI ali skupine ECAI – razveljavi svoje priznanje primernosti zadevne ECAI ali skupine ECAI;

(c) zadevna ECAI ali skupina ECAI huje krši določbe o posredovanju informacij in podatkov Banki Slovenije iz 36. člena tega sklepa.

(2) Banka Slovenije lahko razveljavi priznanje primernosti ECAI ali skupine ECAI, če kateri koli nadzorni organ države članice razveljavi svoje priznanje primernosti zadevne ECAI ali skupine ECAI.

(3) Banka Slovenije lahko razveljavi priznanje primernosti ECAI ali skupine ECAI, če zadevna ECAI ali skupina ECAI uporablja priznanje primernosti v ekonomsko propagandne namene.

11. člen

(Razlogi za razveljavitev priznanja primernosti bonitetnih ocen posameznega tržnega segmenta)

(1) Banka Slovenije razveljavi tisti del priznanja primernosti ECAI ali skupine ECAI, ki se nanaša na tržni segment, za katerega:

(a) na podlagi lastne ocene ali ocene, izdelane v sodelovanju z nadzornimi organi držav članic, ugotovi, da zadevna primerna ECAI ali skupina ECAI ne izpolnjuje več vseh standardov za priznavanje primernosti iz tretjega poglavja tega sklepa;

(b) nadzorni organ države članice – na podlagi njegovega priznanja primernosti je v skladu s točko (c) prvega odstavka 4. člena tega sklepa posredno priznala primernost zadevne ECAI ali skupine ECAI – razveljavi svoje priznanje primernosti.

(2) Banka Slovenije lahko razveljavi priznanje primernosti bonitetnih ocen posameznega tržnega segmenta primerne ECAI ali skupine ECAI, če kateri koli nadzorni organ države članice razveljavi svoje priznanje primernosti bonitetnih ocen zadevnega tržnega segmenta ECAI ali skupine ECAI.

12. člen

(Razlogi za razveljavitev priznanja primernosti nepooblaščenih bonitetnih ocen)

Banka Slovenije razveljavi del priznanja primernosti ECAI ali skupine ECAI, ki se nanaša na nepooblaščene bonitetne ocene, kadar ugotovi:

(a) da je kvaliteta teh bonitetnih ocen slabša od kvalitete pooblaščenih bonitetnih ocen ali

(b) da te bonitetne ocene zadevna primerna ECAI ali skupina ECAI uporablja kot orodje za izsiljevanje ocenjevanih subjektov, ki si pri njej za plačilo ne dajo izdelati pooblaščenih bonitetnih ocen.

13. člen

(Razlogi za razveljavitev priznanja primernosti bonitetnih ocen posamezne podrejene ECAI)

Ne glede na določbe 10. do 12. člena tega sklepa lahko Banka Slovenije razveljavi le tisti del priznanja primernosti skupine ECAI, ki se nanaša na bonitetne ocene podrejene ECAI:

(a) ki ne uporablja več enake metodologije in postopkov pri izdelavi, pregledu in umiku bonitetnih ocen, kot jih uporablja primerna nadrejena ECAI,

(b) ki uporablja priznanje primernosti v ekonomsko propagandne namene ali

(c) ki uporablja svoje nepooblaščene bonitetne ocene kot orodje za izsiljevanje ocenjevanih subjektov, ki si pri njej za plačilo ne dajo izdelati pooblaščenih bonitetnih ocen.

3. STANDARDI ZA PRIZNAVANJE PRIMERNOSTI ECAI ALI SKUPINE ECAI

14. člen

(Splošno pravilo pri ovrednotenju primernosti)

Skladnost metodologije s standardi objektivnosti, neodvisnosti, neprekinjenega preverjanja in preglednosti ter skladnost bonitetnih ocen s standardoma verodostojnosti in preglednosti se ovrednoti ločeno po posameznih tržnih segmentih.

3.1. **Standardi za metodologijo**

15. člen

(Standard objektivnosti metodologije)

Metodologija je objektivna, če se uporablja dosledno, sistematično in trajno ter če temelji na preteklih izkušnjah.

16. člen

(Ovrednotenje metodologije z vidika standarda objektivnosti)

Objektivnost metodologije se ovrednoti na podlagi naslednjih meril:

(a) obstoj kvantitativnih listinskih dokazov, ki kažejo na raznolikost bonitetnih ocen v določenem obdobju in potrjujejo veljavnost metodologije, kot so na primer matrike prehodov;

(b) obstoj procesov za ocenjevanje dejavnikov, ki vplivajo na kreditno sposobnost ocenjevanih subjektov in finančnih instrumentov, in procesov za vključevanje teh dejavnikov v zadevno metodologijo;

(c) obstoj postopkov, ki zagotavljajo, da se metodologija uporablja dosledno pri izdelavi vseh bonitetnih ocen znotraj posameznega tržnega segmenta.

17. člen

(Standard neodvisnosti metodologije)

Metodologija je neodvisna, če je neodvisna od političnih vplivov ali omejitev ter ekonomskih pritiskov, ki bi lahko vplivali na posamezne bonitetne ocene.

18. člen

(Ovrednotenje metodologije z vidika standarda neodvisnosti)

(1) Neodvisnost metodologije se ovrednoti na podlagi naslednjih meril:

(a) lastniška in organizacijska struktura ECAI;

(b) finančni viri ECAI;

(c) struktura zaposlenih in strokovnost ECAI;

(d) korporacijsko upravljanje ECAI.

(2) Glede lastniške in organizacijske strukture ECAI je standard neodvisnosti metodologije izpolnjen, če ima ECAI ustrezne varovalne mehanizme, ki zagotavljajo, da njeni lastniki ne vplivajo na dejavnost izdelovanja bonitetnih ocen, in ki preprečujejo, da bi zunanji politični ali ekonomski pritiski ogrozili objektivnost bonitetnega procesa. Dejavnost izdelave bonitetnih ocen mora biti funkcionalno in organizacijsko ločena od ostalih dejavnosti ECAI, ki lahko negativno vplivajo na objektivnost bonitetnih ocen, kot je na primer dejavnost svetovanja.

(3) Glede finančnih virov ECAI je standard neodvisnosti metodologije izpolnjen, če so ti dolgoročno stabilni in če ima ECAI vzpostavljene ustrezne varovalne mehanizme, ki zagotavljajo, da je ECAI neodvisna od svojih glavnih strank, ki lahko negativno vplivajo na objektivnost bonitetnih ocen.

(4) Glede strukture zaposlenih in strokovnosti ECAI je standard neodvisnosti metodologije izpolnjen, če imajo zaposleni v ECAI znanja in izkušnje, ki so potrebne za izvajanje posameznih nalog, kot na primer, da ima vedno vsaj ena oseba, ki je vključena v bonitetni proces, najmanj tri leta delovnih izkušenj na delovnem mestu bonitetnega analitika ali na primerljivem delovnem mestu. Zagotovljeno mora biti zadostno število zaposlenih za dosledno izdelavo bonitetnih ocen in za vzdrževanje rednih stikov z ocenjevanimi subjekti, če slednji predstavljajo enega izmed vhodnih podatkov metodologije.

(5) Glede korporacijskega upravljanja ECAI je standard neodvisnosti metodologije izpolnjen, če je:

(a) zagotovljeno redno notranje revidiranje;

(b) zagotovljena integriteta bonitetnega procesa z ustreznimi pisnimi akti, v katerih so opredeljeni notranji postopki, pravila vodenja, cenovna politika in notranji kodeks ravnanja;

(c) zagotovljeno razkritje okoliščin, v katerih je ali bi lahko prišlo do nasprotij interesov, in obstoj mehanizmov za prepoznavanje dejanskih in potencialnih nasprotij interesov, njihovo preprečevanje, upravljanje in odpravljanje.

19. člen

(Standard neprekinjenega preverjanja metodologije)

Standard neprekinjenega preverjanja metodologije je izpolnjen, če so bonitetne ocene predmet rednih pregledov in se odzivajo na spremembe finančnih pogojev. Pregledi morajo biti izvedeni po vsakem pomembnejšem dogodku, katerega vpliv lahko povzroči spremembo bonitetne ocene že ocenjenega subjekta, in najmanj enkrat na leto.

20. člen

(Ovrednotenje metodologije z vidika standarda neprekinjenega preverjanja)

(1) Standard neprekinjenega preverjanja metodologije se ovrednoti na podlagi naslednjih meril:

(a) testiranje pravilnosti bonitetnih ocen za nazaj;

(b) notranji redni pregledi bonitetnih ocen;

(c) obseg stikov z višjim vodstvom ocenjevanih subjektov;

(d) sprotno informiranje Banke Slovenije o pomembnih spremembah v metodologiji.

(2) Glede testiranja pravilnosti bonitetnih ocen za nazaj je standard neprekinjenega preverjanja metodologije izpolnjen, če se testiranje pravilnosti bonitetnih ocen za nazaj izvaja že najmanj eno leto, in sicer ločeno po posameznih tržnih segmentih.

(3) Glede notranjih rednih pregledov bonitetnih ocen je standard neprekinjenega preverjanja metodologije izpolnjen, če so vzpostavljeni postopki, ki zanesljivo zaznavajo spremembe notranjih in zunanjih dejavnikov vsakega ocenjevanega subjekta, in če se ob vseh večjih spremembah katerega koli dejavnika, ki vpliva na poslovanje ocenjevanega subjekta, ponovno izdela bonitetna ocena zadevnega subjekta. Vsaka bonitetna ocena mora biti pregledana v okviru rednega pregleda, ki se mora izvesti najmanj enkrat na leto, ne glede na to, ali je bila v vmesnem obdobju med rednima pregledoma bonitetna ocena

že popravljena zaradi večje spremembe katerega koli dejavnika, ki vpliva na poslovanje ocenjevanega subjekta.

(4) Glede obsega stikov z višjim vodstvom ocenjevanih subjektov je standard neprekinjenega preverjanja metodologije izpolnjen, če je zagotovljeno, da Banka Slovenije kadar koli na zahtevo pridobi informacijo o obsegu stikov z višjim vodstvom ocenjevanih subjektov, vsebovano v poročilu o rednem pregledu, ki mora biti v skladu s tretjim odstavkom tega člena izveden najmanj enkrat na leto.

(5) Glede sprotnega informiranja Banke Slovenije o pomembnih spremembah v metodologiji je standard neprekinjenega preverjanja metodologije izpolnjen, če je zagotovljeno, da je Banka Slovenije obveščena sproti o vsakem dogodku, ki povzroči spremembo podatka, navedenega v izpolnjenem enotnem osnovnem prijavnem paketu iz točke (c) drugega odstavka 3. člena tega sklepa.

21. člen

(Standard preglednosti metodologije)

Metodologija je pregledna, če so osnovna načela metodologije javno dostopna in je s tem omogočeno, da potencialni uporabniki bonitetnih ocen sami presodijo ustreznost njihove izdelave.

22. člen

(Ovrednotenje metodologije z vidika standarda preglednosti)

(1) Preglednost metodologije se ovrednoti na podlagi naslednjih meril:

(a) obseg podatkov o metodologiji, ki so dostopni javnosti, in

(b) način objavljanja teh podatkov.

(2) Glede podatkov o metodologiji, ki so dostopni javnosti, je standard preglednosti metodologije izpolnjen, če ti vključujejo najmanj opredelitev posameznih kategorij bonitetnih ocen, podan na razumljiv način, in sprotno razkrivanje vseh pomembnih sprememb v metodologiji, ki so posledica dogodkov iz petega odstavka 20. člena tega sklepa.

(3) Glede načina objavljanja podatkov je standard preglednosti metodologije izpolnjen, če vlagatelj uporablja ustrezne metode razkrivanja podatkov, kot sta na primer objava na javno dostopnih spletnih straneh ECAI ali objava v brezplačnih publikacijah ECAI.

3.2. **Standarda za bonitetne ocene**

23. člen

(Standard verodostojnosti bonitetnih ocen)

Bonitetne ocene so verodostojne, če so na trgu sprejete kot verodostojne in zanesljive.

24. člen

(Ovrednotenje bonitetnih ocen z vidika standarda verodostojnosti)

(1) Verodostojnost bonitetnih ocen se ovrednoti zlasti na podlagi naslednjih meril:

(a) tržni delež ECAI pri izdelovanju bonitetnih ocen posameznega tržnega segmenta;

(b) delež prihodkov ECAI iz dejavnosti izdelovanja bonitetnih ocen posameznega tržnega segmenta v celotnih prihodkih;

(c) povezava med cenovno politiko ECAI in njenimi bonitetnimi ocenami;

(d) informacija, da vsaj dve kreditni instituciji uporabljata ali nameravata uporabljati bonitetne ocene posameznega tržnega segmenta za namen izdaje dolžniških vrednostnih papirjev in/ali za namen ocenjevanja kreditnega tveganja.

(2) Bonitetne ocene finančnih instrumentov v listinjenju se ovrednotijo kot verodostojne le, če ECAI dokaže svoje sposobnosti na tem področju, ki se lahko utemeljijo na podlagi velikega in stabilnega tržnega deleža.

25. člen

(Standard preglednosti bonitetnih ocen)

Bonitetne ocene so pregledne, če so dostopne sproti, in sicer vsem bankam po enakih ekonomskih pogojih za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje.

26. člen

(Ovrednotenje bonitetnih ocen z vidika standarda preglednosti)

(1) Preglednost bonitetnih ocen se ovrednoti na podlagi naslednjih meril:

(a) ažurnost dostopa bank do bonitetnih ocen,

(b) uporaba instrumentov cenovne politike.

(2) Glede ažurnosti dostopa bank do bonitetnih ocen je standard preglednosti bonitetnih ocen izpolnjen:

(a) če je vsaka posamezna bonitetna ocena ECAI, ki svojim strankam ne zaračunava dostopa do bonitetnih ocen, dostopna takoj, ko je izdelana ali popravljena, vsem bankam za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje ali

(b) če je vsaka posamezna bonitetna ocena ECAI, ki svojim strankam zaračunava dostop do bonitetnih ocen, dostopna takoj, ko je izdelana ali popravljena, vsem bankam za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje, ki so naročniki dostopa do bonitetnih ocen zadevne ECAI.

(3) Glede uporabe instrumentov cenovne politike je standard preglednosti bonitetnih ocen izpolnjen, če ECAI ne uporablja instrumentov cenovne diskriminacije, kot je na primer instrument dumpinških cen.

(4) Ne glede na določbi drugega in tretjega odstavka tega člena se bonitetne ocene finančnih instrumentov v listinjenju ovrednotijo kot pregledne le, če so dostopne javnosti in če so vključene v matrike prehodov.

4. POTEK IN MERILA ZA VZPOREJANJE BONITETNIH OCEN PRIMERNE ECAI ALI SKUPINE ECAI

4.1. **Vzporejanje bonitetnih ocen za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu**

27. člen

(Merila za vzporejanje osnovnih bonitetnih ocen)

Pri vzporejanju osnovnih bonitetnih ocen za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu Banka Slovenije upošteva triletno kumulativno stopnjo neplačila (v nadaljevanju: triletna CDR) in druge informacije, navedene v pododdelkih C.I, C.III in C.IV Priloge V tega sklepa.

28. člen

(Vzporejanje dolgoročnih osnovnih bonitetnih ocen)

(1) Osnovo za vzporejanje dolgoročnih osnovnih bonitetnih ocen predstavljata:

(a) primerjava dejanskega ali pričakovanega desetletnega povprečja triletne CDR vseh ocenjenih oseb, ki opravljajo pridobitno dejavnost, in/ali njihovih nestrukturiranih finančnih instrumentov, katerim je bila podeljena enaka dolgoročna osnovna bonitetna ocena vlagatelja, z dolgoročno referenčno triletno CDR posamezne stopnje kreditne kvalitete iz Tabele 1 tega odstavka in

(b) primerjava dveh najnovejših triletnih CDR vseh ocenjenih oseb, ki opravljajo pridobitno dejavnost, in/ali njihovih nestrukturiranih finančnih instrumentov, katerim je bila podeljena enaka dolgoročna osnovna bonitetna ocena vlagatelja, s stopnjo opazovanja in sprožitve posamezne stopnje kreditne kvalitete iz Tabele 2 tega odstavka.

Tabela 1: Dolgoročna referenčna triletna CDR posamezne stopnje kreditne kvalitete

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5
Dolgoročna referenčna triletna CDR	0,10%	0,25%	1,00%	7,50%	20,00%

Tabela 2: Stopnja opazovanja in stopnja sprožitve posamezne stopnje kreditne kvalitete

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5
Stopnja opazovanja	0,8%	1,0%	2,4%	11,0%	28,6%
Stopnja sprožitve	1,2%	1,3%	3,0%	12,4%	35,0%

(2) Banka Slovenije najprej vzporedi dolgoročne osnovne bonitetne ocene na podlagi primerjave dejanskega ali pričakovanega desetletnega povprečja triletne CDR posamezne dolgoročne osnovne bonitetne ocene z dolgoročnimi referenčnimi triletnimi CDR iz Tabele 1 prvega odstavka tega člena. Ustreznost dobljene vzporeditve se nato preveri s stopnjo opazovanja in sprožitve posamezne stopnje kreditne kvalitete iz Tabele 2 prvega odstavka tega člena, in sicer:

(a) če je najnovejša triletna CDR določene dolgoročne osnovne bonitetne ocene nad stopnjo opazovanja, ki v skladu s Tabelo 2 prvega odstavka tega člena pripada stopnji kreditne kvalitete, s katero je vzporejena zadevna dolgoročna osnovna bonitetna ocena, Banka Slovenije prerazporedi zadevno dolgoročno osnovno bonitetno oceno v manj ugodno stopnjo kreditne kvalitete le, če ugotovi, da so višje stopnje neplačil posledica slabše kakovosti bonitetnih ocen vlagatelja glede na bonitetne ocene primerljivih ECAI;

(b) če sta dve najnovejši triletni CDR določene dolgoročne osnovne bonitetne ocene nad stopnjo sprožitve, ki v skladu s Tabelo 2 prvega odstavka tega člena pripada stopnji kreditne kvalitete, s katero je vzporejena zadevna dolgoročna osnovna bonitetna ocena, Banka Slovenije praviloma prerazporedi zadevno dolgoročno osnovno bonitetno oceno v manj ugodno stopnjo kreditne kvalitete.

(3) V končni vzporeditvi dolgoročnih osnovnih bonitetnih ocen Banka Slovenije poleg vzporeditve na podlagi triletne CDR upošteva tudi druge informacije, navedene v pododdelku C.I Priloge V tega sklepa.

29. člen

(Vzporejanje kratkoročnih osnovnih bonitetnih ocen)

Banka Slovenije vzporedi kratkoročne osnovne bonitetne ocene na podlagi končne vzporeditve dolgoročnih osnovnih bonitetnih ocen iz tretjega odstavka 28. člena tega sklepa in informacije vlagatelja o njegovi lastni vzporeditvi kratkoročnih osnovnih bonitetnih ocen z dolgoročnimi osnovnimi bonitetnimi ocenami, ki jo mora podati v skladu s točko C.IV.1 Priloge V tega sklepa.

30. člen

(Vzporejanje primernih bonitetnih ocen investicijskih skladov)

(1) Banka Slovenije vzporedi primerne bonitetne ocene investicijskih skladov na podlagi končne vzporeditve dolgoročnih osnovnih bonitetnih ocen iz tretjega odstavka 28. člena tega sklepa in informacije vlagatelja o njegovi lastni vzporeditvi primernih bonitetnih ocen investicijskih skladov z dolgoročnimi osnovnimi bonitetnimi ocenami, ki jo mora podati v skladu s točko C.III.8 Priloge V tega sklepa.

(2) Primerne bonitetne ocene investicijskih skladov iz prvega odstavka tega člena so tiste vrste bonitetnih ocen dolžniških investicijskih skladov, ki v glavnem upoštevajo kreditno kvaliteto posameznih naložb investicijskega sklada, medtem ko druge dejavnike, kot so na primer kvaliteta upravljanja sklada, občutljivost sklada za spremembe tržnih pogojev, stopnja razpršenosti naložb sklada, usklajevanje ročnosti naložb in obveznosti sklada, upoštevajo le delno.

4.2. **Vzporejanje bonitetnih ocen za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju**

31. člen

(Vzporejanje bonitetnih ocen finančnih instrumentov v listinjenju)

Banka Slovenije vzporedi bonitetne ocene za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju v skladu z vzporeditvijo bonitetnih ocen strukturiranih financ iz 32. in 33. člena tega sklepa.

32. člen

(Vzporejanje dolgoročnih bonitetnih ocen strukturiranih financ)

(1) Pri vzporejanju dolgoročnih bonitetnih ocen strukturiranih financ Banka Slovenije upošteva kvantitativne in kvalitativne informacije, navedene v pododdelkih C.II in C.IV Priloge V tega sklepa.

(2) Informacije iz prvega odstavka tega člena, ki jih vlagatelj posreduje v okviru enotnega osnovnega prijavnega paketa iz točke (c) drugega odstavka 3. člena tega sklepa, se primerjajo z zadevnimi podatki vodilnih ECAI na področju ocenjevanja strukturiranih financ (v nadaljevanju: vodilne ECAI).

(3) Na podlagi primerjave iz drugega odstavka tega člena in ob upoštevanju mnenja nadzornih organov različnih držav o vzporeditvi dolgoročnih bonitetnih ocen strukturiranih financ vodilnih ECAI, Banka Slovenije vzporedi dolgoročne bonitetne ocene strukturiranih financ vlagatelja.

33. člen

(Vzporejanje kratkoročnih bonitetnih ocen strukturiranih financ)

Banka Slovenije vzporedi kratkoročne bonitetne ocene strukturiranih financ na podlagi vzporeditve dolgoročnih bonitetnih ocen strukturiranih financ in informacije vlagatelja o njegovi lastni vzporeditvi kratkoročnih bonitetnih ocen strukturiranih financ z dolgoročnimi bonitetnimi ocenami strukturiranih financ, ki jo mora podati v skladu s točko C.IV.2 Priloge V tega sklepa.

5. OBJAVLJANJE PRIMERNIH ECAI

34. člen

(Način objavljanja)

(1) Seznam primernih posameznih ECAI in skupin ECAI Banka Slovenije objavlja na svoji spletni strani.

(2) Banka Slovenije primerno ECAI ali skupino ECAI uvrsti na seznam nemudoma po izdaji odločbe o priznanju primernosti.

(3) Banka Slovenije izbriše zadevno ECAI ali skupino ECAI iz seznama nemudoma po izdaji odločbe o razveljavitvi priznanja primernosti. Če Banka Slovenije le delno razveljavi priznanje primernosti, nemudoma po izdaji odločbe o delni razveljavitvi popravi v seznamu le podatke, na katere se delna razveljavitev nanaša.

(4) Banka Slovenije seznam nemudoma ustrezno popravi, če ponovno vzporedi ali zamenja vzporeditev bonitetnih ocen primerne ECAI ali skupine ECAI.

35. člen

(Vsebina objave)

Seznam primernih ECAI iz prvega odstavka 34. člena tega sklepa vsebuje naslednje podatke:

(a) firma primerne ECAI in vseh njenih primernih podrejenih ECAI;

(b) način priznavanja primernosti;

(c) navedba tržnih segmentov, na katere se nanaša priznanje primernosti;

(d) navedba tistih kategorij izpostavljenosti iz 4. člena sklepa o standardiziranem pristopu, pri katerih lahko banke s sedežem v Republiki Sloveniji uporabljajo bonitetne ocene primerne ECAI ali njene skupine ECAI;

(e) navedba oznak primernih bonitetnih ocen in njihove vzporeditve s stopnjami kreditne kvalitete iz sklepa o standardiziranem pristopu in/ali iz sklepa o listinjenju;

(f) navedba, ali banke s sedežem v Republiki Sloveniji lahko uporabljajo nepooblaščene bonitetne ocene primerne ECAI in/ali njene skupine ECAI.

6. POSREDOVANJE INFORMACIJ IN PODATKOV BANKI SLOVENIJE

36. člen

(Posredovanje informacij in podatkov)

Primerna ECAI ali skupina ECAI mora Banki Slovenije posredovati:

(a) informacije o pomembnih spremembah v metodologiji v skladu s petim odstavkom 20. člena tega sklepa;

(b) podatke o triletni CDR posameznega tržnega segmenta, izračunani za preteklo koledarsko leto, in sicer najpozneje do konca tekočega koledarskega leta;

(c) enotni osnovni prijavni paket iz Priloge V tega sklepa, in sicer vsakih pet let po njegovi prvi predložitvi za namen ponovnega celotnega rednega pregleda primernosti vlagatelja;

(d) druge informacije na zahtevo Banke Slovenije.

7. KONČNA DOLOČBA

37. člen

(Začetek veljavnosti sklepa)

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007.

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

Priloga I

Vlagatelj (firma in sedež)/Applicant (its company name and location of the registered office):

_____

_____

_____

_____

_____

Naslovnik/Addressee:

BANKA SLOVENIJE
Slovenska cesta 35
SI – 1505 LJUBLJANA
SLOVENIJA

ZAHTEVA ZA PRIZNANJE PRIMERNOSTI/APPLICATION FOR THE RECOGNITION OF ELIGIBILITY

V skladu z Zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06) in Sklepom o priznavanju zunanjih bonitetnih institucij (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep) vlagamo zahtevo za izdajo priznanja primernosti za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje na podlagi podatkov in dokumentacije, kot je navedeno spodaj/Pursuant to the Banking Act (Official Gazette of the RS, No. 131/06) and the Regulation on the Recognition of External Credit Assessment Institutions (Official Gazette of the RS, No. 135/06; hereinafter: the Regulation), we hereby apply for the recognition of eligibility with a view to the calculation of capital requirements for credit risk to be issued on the basis of information and evidence as stated below.

I. PODATKI O ZAKONITEM ZASTOPNIKU VLAGATELJA/INFORMATION REFERRING TO THE LEGAL REPRESENTATIVE OF THE APPLICANT

Naziv (*obkrožite*)/Title (*circle*): G./Mr. Ga./Mrs. Gdč./Ms.

Ime/First name: _____

Priimek/Surname: _____

Naziv delovnega mesta/Job title: _____

Naslov stalnega ali začasnega prebivališča/Mailing address (permanent or temporary):

ulica ali kraj, hišna številka/Street and number:

_____

poštna številka, pošta/Postal code, town: _____

država/Country: _____

Telefonska številka/Phone number (*inclusive of the country code*): _____

Faks/Fax number (*inclusive of the country code*): _____

Elektronski naslov/*E-mail address*: _____

II. PODATKI O POOBLAŠČENCU/INFORMATION REFERRING TO THE ATTORNEY-IN-FACT[1]

Naziv (*obkrožite*)/Title (*circle*): G./Mr. Ga./Mrs. Gdč./Ms.

Ime/First name: _____

Priimek/Surname: _____

Naslov stalnega ali začasnega prebivališča/Mailing address (permanent or temporary):

ulica ali kraj, hišna številka/Street and number:

_____

poštna številka, pošta/Postal code, town: _____

država/Country: _____

Telefonska številka/Phone number (*inclusive of the country code*): _____

Faks/Fax number (*inclusive of the country code*): _____

Elektronski naslov/*E-mail address*: _____

POOBLASTILO/POWER OF ATTORNEY

Podpisani pooblaščam/I, the undersigned, hereby appoint _____

_____*(ime in priimek pooblaščenca/first name and surname of the attorney-in-fact)* **za zastopanje v zadevi priznavanja primernosti za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje/as my agent to act for me in any lawful way with respect to the matter of the recognition of eligibility with a view to the calculation of capital requirements for credit risk.**

Podpis vlagateljevega zakonitega zastopnika/
Signature of the legal representative of the applicant

_____

III. SPLOŠNI PODATKI O ZAHTEVI/GENERAL INFORMATION ON APPLICATION

1. Vrsta zahteve za priznanje primernosti (*ustrezno obkrožite*)/The type of application for the recognition of eligibility (*circle as appropriate*):
   a. za uporabo bonitetnih ocen vlagatelja ali skupine ECAI pri izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu/to use credit assessments of the applicant or the ECAI group for the calculation of capital requirements for credit risk under the Standardised Approach;
   b. za uporabo bonitetnih ocen vlagatelja ali skupine ECAI pri izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju/to use credit assessments of the applicant or the ECAI group for the calculation of capital requirements for the credit risk of securitisation.

[1] Izpolni se samo, če ima vlagatelj pooblaščenca./Complete only if the applicant has the attorney-in-fact.

2. Tržni segmenti, za katere vlagatelj želi priznanje primernosti/Market segments for which the applicant is seeking the recognition of eligibility:

_____

_____

_____

3. Firma in sedež podrejenih ECAI, za katere vlagatelj želi priznanje primernosti/The company name and location of the registered office of the ECAI subsidiaries for which the applicant is seeking the recognition of eligibility:

_____

_____

_____

4. Države, v katerih vlagatelj želi ali namerava pridobiti priznanje primernosti (*ustrezno obkrožite in dopolnite*)/Countries in which the applicant is seeking or intends to seek the recognition of eligibility (*circle and fulfil as appropriate)*:

1. Avstrija/Austria
2. Belgija/Belgium
3. Ciper/Cyprus
4. Češka/Czech Republic
5. Danska/Denmark
6. Estonija/Estonia
7. Finska/Finland
8. Francija/France
9. Nemčija/Germany
10. Grčija/Greece
11. Madžarska/Hungary
12. Irska/Ireland
13. Italija/Italy
14. Latvija/Latvia
15. Litva/Lithuania
16. Luksemburg/Luxembourg
17. Malta/Malta
18. Nizozemska/Netherlands
19. Poljska/Poland
20. Portugalska/Portugal
21. Slovaška/Slovak Republic
22. Slovenija/Slovenia
23. Španija/Spain
24. Švedska/Sweden
25. Velika Britanija/United Kingdom
26. Islandija/Iceland
27. Lihtenštajn/Liechtenstein
28. Norveška/Norway

29. Druge/ Others:

_____

_____

_____

IV. PRILOGE (*ustrezno obkrožite in dopolnite*)/APPENDICES (*circle and fulfil as appropriate)*

1. Izjava o nameri uporabe bonitetnih ocen iz drugega stavka točke (a) drugega odstavka 3. člena sklepa/Statement concerning the Intent of the Use of Credit Assessments laid down in Article 3(2), Item (a), Sentence 2 of the Regulation;

2. Izjava o dovoljenju za poizvedovanje iz četrtega stavka točke (a) drugega odstavka 3. člena sklepa/Statement concerning the Permission for Enquiry laid down in Article 3(2), Item (a), Sentence 4 of the Regulation;

3. Izjava o skladnosti metodologij in postopkov skupine ECAI iz točke (b) drugega odstavka 3. člena sklepa/Decleration of Conformity of ECAI Group's Methodologies and Procedures laid down in Article 3(2), Item (b) of the Regulation;

4. Izpolnjen enotni osnovni prijavni paket iz točke (c) drugega odstavka 3. člena sklepa s prilogami/Completed Common Basis Application Pack laid down in Article 3(2), Item (c) of the Regulation with appendices;

5. Drugo/Other:

_____

_____

_____

Datum (dan, mesec, leto)/Date (day, month, year): _____

Ime in priimek vlagateljevega zakonitega zastopnika/First name and surname of the legal representative of the applicant:

_____

Žig vlagatelja/Stamp of the applicant:

Podpis vlagateljevega zakonitega zastopnika/Signature of the legal representative of the applicant:

_____

PRILOGA/APPENDIX:

IZJAVA O NAMERI UPORABE BONITETNIH OCEN/STATEMENT CONCERNING THE INTENT OF THE USE OF CREDIT ASSESSMENTS

Podpisani izjavljam, da bo/I, the undersigned, hereby certify that _____

_____

(firma in sedež banke ali hranilnice/the company name and location of the registered office of bank or savings bank), katere predsednik uprave sem, uporabljala bonitetne ocene/whose President of the Management Board I am, will use the credit assessments of _____

_____

(firma in sedež zunanje bonitetne institucije/the company name and location of the registered office of the External Credit Assessment Institution)

(*ustrezno obkrožite*)/(*circle as appropriate)*

a. pri izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu/for the calculation of capital requirements for credit risk under the Standardised Approach,
b. pri izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju/for the calculation of capital requirements for the credit risk of securitisation,

če jo bo Banka Slovenije priznala za primerno zunanjo bonitetno institucijo/if it is recognised as an eligible External Credit Assessment Institution by the Bank of Slovenia.

Datum (dan, mesec, leto)/Date (day, month, year): _____
Ime in priimek predsednika uprave banke ali hranilnice/First name and surname of the President of the Management Board of the bank or savings bank:

_____

Žig banke ali hranilnice/Stamp of the bank or savings bank:

Podpis predsednika uprave banke ali hranilnice/Signature of the President of the Management Board of the bank or savings bank:

_____

Priloga III

PRILOGA/APPENDIX:

IZJAVA O DOVOLJENJU ZA POIZVEDOVANJE/STATEMENT CONCERNING PERMISSION FOR ENQUIRY

Podpisani dovolim Banki Slovenije, da izvede poizvedbo pri bankah in hranilnicah s sedežem v Republiki Sloveniji, če namerava katera izmed njih uporabljati naše bonitetne ocene za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje/I, the undersigned, hereby allow the Bank of Slovenia to enquire at banks and savings banks incorporated in Slovenia if any of them intend to use our credit assessments for the calculation of capital requirements for credit risk.

Datum (dan, mesec, leto)/Date (day, month, year): _____

Ime in priimek vlagateljevega zakonitega zastopnika/First name and surname of the legal representative of the applicant:

_____

Žig vlagatelja/Stamp of the applicant:

Podpis vlagateljevega zakonitega zastopnika/Signature of the legal representative of the applicant:

_____

Priloga IV

PRILOGA/APPENDIX:

IZJAVA O SKLADNOSTI METODOLOGIJ IN POSTOPKOV SKUPINE ECAI/DECLARATION OF THE CONFORMITY OF ECAI GROUP'S METHODOLOGIES AND PROCEDURES

Podpisani izjavljam, da naslednje podrejene družbe/I, the undersigned, hereby declare that the following subsidiaries:

_____

_____

_____

(firma in sedež podrejenih ECAI/the company name and location of the registered office of the ECAI subsidiaries) uporabljajo enako osnovno metodologijo in postopke kot vlagatelj znotraj vsakega izmed naslednjih tržnih segmentov (*ustrezno dopolnite*)/use the same core methodology and procedures as the applicant within each of the following market segments (*fulfil as appropriate)*:

_____

_____

_____

Datum (dan, mesec, leto)/Date (day, month, year): _____

Ime in priimek vlagateljevega zakonitega zastopnika/First name and surname of the legal representative of the applicant:

_____

Žig vlagatelja/Stamp of the applicant:

Podpis vlagateljevega zakonitega zastopnika/Signature of the legal representative of the applicant:

_____

Priloga V

PRILOGA:

ENOTNI OSNOVNI PRIJAVNI PAKET

A. SPLOŠNE INFORMACIJE

A.I.1. Vrste bonitetnih ocen, ki jih vlagatelj izdeluje: pooblaščene in/ali nepooblaščene bonitetne ocene s kratkim pojasnilom temeljnih načel politike izdelave nepooblaščenih bonitetnih ocen.

A.I.2. Države, v katerih je vlagatelj prisoten.

A.I.3. Pregled pravnoorganizacijske oblike ECAI in skupine, kateri pripada: lastništvo, najpomembnejše podrejene družbe, pomožne in druge dejavnosti, ki jih opravlja, itd. Podatki o lastništvu morajo vključevati seznam delničarjev ali družbenikov, ki imajo več kot npr. 10-odstotni delež v kapitalu ECAI.

A.I.4. Število redno zaposlenih.

A.I.5. Število in odstotek prihodkov od najpomembnejših strank in/ali naročnikov (npr. stranke ali naročniki, ki predstavljajo 5-odstotni ali večji delež celotnih prihodkov).

A.I.6. Podatki, ki prikazujejo finančni položaj in rezultat ECAI: računovodski izkazi ECAI za pretekla tri leta in, če je mogoče, napovedi za prihodnja tri leta; alternativa je pismo nadrejene družbe o podpori.

A.I.7. Ali upoštevate kodeks ravnanja, ki je skladen s tržnimi standardi ali mednarodno priznanimi načeli?

B. INFORMACIJE, IZ KATERIH JE RAZVIDNO IZPOLNJEVANJE MERIL ZA PRIZNAVANJE PRIMERNOSTI[2]

B.I. OBJEKTIVNOST METODOLOGIJE

B.I.1. Kratek opis metodologije ocenjevanja in postopkov ter opis, kako se metodologija določi, implementira in spreminja. Vključevati mora opis postopkov, ki se uporabljajo za zagotavljanje dosledne uporabe metodologije ocenjevanja pri vseh bonitetnih ocenah, zlasti vlogo bonitetnih odborov in smernice, ki jih ti uporabljajo, obseg podatkov, ki jih posredujejo ocenjevani subjekti, dostop do nejavnih informacij itd.

B.I.2. Za vsak segment, v okviru katerega se dosledno uporablja enaka osnovna metodologija (npr. segment strukturiranih financ, segment javnih financ, segment oseb, ki opravljajo pridobitno dejavnost), kratek opis kvantitativnih vhodnih podatkov: glavne spremenljivke, viri podatkov, predpostavke in uporabljene kvantitativne metode, obseg podatkov, ki jih posredujejo ocenjevani subjekti, itd.

B.I.3. Za vsak segment, v okviru katerega se dosledno uporablja enaka osnovna metodologija (npr. segment strukturiranih financ, segment javnih financ, segment oseb, ki opravljajo pridobitno dejavnost), kratek opis kvalitativnih vhodnih podatkov, zlasti obseg kvalitativne presoje, npr. strategije, poslovnih načrtov ocenjevanih subjektov itd.

B.I.4. Povzetek glavnih razlik v osnovnih metodologijah glede na geografsko območje.

B.I.5. Opis metodologije, ki se uporablja za preverjanje pravilnosti, doslednosti in razlikovalne moči bonitetnih sistemov, skupaj s podatki o rezultatih in sklepi take analize.

B.II. NEODVISNOST METODOLOGIJE

B.II.1. Opis postopkov, katerih cilj je zagotovitev poštene in objektivne bonitetne ocene: mehanizmi za prepoznavanje dejanskih in morebitnih nasprotij interesov, njihovo preprečevanje, upravljanje in odpravljanje.

---

[2] Vlagatelj naj ne navaja podvojenih odgovorov in podatkov, vendar pa mora pri vsakem merilu nedvoumno navesti razlike med tržnimi segmenti, na katere se nanaša zahteva za priznanje primernosti.

B.II.2. Podroben opis varovalnih mehanizmov, kadar se ocenjujejo delničarji ali druge osebe iz skupine povezanih oseb.

B.II.3. Dokaz in potrditev obstoja službe notranje revizije in/ali dokaz, da obstajajo sredstva, ki zagotavljajo, da se notranji postopki izdelave, pregleda in umika bonitetnih ocen izvajajo učinkovito.

B.II.4. Dokaz in potrditev, da so člani bonitetnih skupin in odborov ustrezno usposobljeni – vključno z obsegom znanja – ter da imajo izkušnje na področju bonitetnega ocenjevanja in da svoje spretnosti vzdržujejo in nadgrajujejo z ustreznimi programi usposabljanja.

B.II.5. Opis glavnih značilnosti notranjega kodeksa ravnanja ECAI.

B.II.6. Dokaz in potrditev, da politika nagrajevanja zaposlenih, vključenih v bonitetno ocenjevanje, ne vpliva na izdelavo neodvisnih in objektivnih bonitetnih ocen: npr. potrdilo, da nagrada analitika ni vezana na odločitve pri bonitetnem ocenjevanju, na honorarje od ocenjevanih subjektov ali na prihodke od investitorjev ali naročnikov.

B.II.7. Podatki o politiki ECAI glede honorarjev.

B.II.8. Potrdilo, da zaposleni, vključeni v bonitetni proces, niso v kakršnem koli poslovnem odnosu z ocenjevanimi subjekti, kar bi lahko negativno vplivalo na izdelavo neodvisnih in visoko kvalitetnih bonitetnih ocen.

B.III. NEPREKINJENO PREVERJANJE METODOLOGIJE

B.III.1. Splošni podatki o pregledih bonitetnih ocen: npr. ustaljen postopek, glavne značilnosti, obseg, pogostost, sodelujoči zaposleni/skupine zaposlenih, uporabljena sredstva, obdelava, glavne faze postopka spremljave, posodabljanje podatkov, upoštevanje podatkov, ki jih posredujejo ocenjevani subjekti, samodejni sistemi opozarjanja, mehanizmi, ki dopuščajo, da se sistematične napake pri bonitetnem ocenjevanju odrazijo v morebitnih spremembah metod bonitetnega ocenjevanja itd.

B.III.2. Povzetek rezultatov opravljenih pregledov bonitetnih ocen.

B.III.3. Dokaz, da je vzpostavljen sistem testiranja za nazaj in da deluje že najmanj eno leto.

B.III.4. Obseg stikov z višjim vodstvom ocenjevanih subjektov.

B.IV. PREGLEDNOST METODOLOGIJE

B.IV.1. Dokaz, da so osnovne informacije o metodologiji, ki jo ECAI uporablja za izdelavo bonitetnih ocen, objavljene.

B.IV.2. Opis načinov javne objave metodologij in pogojev za dostop morebitnih prihodnjih uporabnikov do bonitetnih ocen.

B.IV.3. Opis politike preglednosti glede na vrsto bonitetne ocene: pooblaščene in nepooblaščene.

B.V. VERODOSTOJNOST BONITETNIH OCEN

B.V.1. Kakršen koli dokaz o tem, da se trg zanaša na bonitetne ocene, kot je na primer tržni delež, število ocenjevanih subjektov, koliko časa ECAI deluje na trgu, prihodki iz dejavnosti izdelovanja bonitetnih ocen.

B.VI. PREGLEDNOST BONITETNIH OCEN

B.VI.1. Kratek opis ustaljenih postopkov razkrivanja.

C. INFORMACIJE, POTREBNE ZA VZPOREDITEV BONITETNIH OCEN

C.I. INFORMACIJE, POTREBNE ZA VZPOREDITEV OSNOVNIH DOLGOROČNIH BONITETNIH OCEN

C.I.1. Opredelitev neplačila.

C.I.2. CDR za triletno obdobje za vsako kategorijo bonitetnih ocen (predloži se enkrat letno, če je ECAI priznana za primerno), vsaj dve najnovejši CDR.

C.I.3. Desetletno povprečje triletne CDR ali navedba pričakovanega desetletnega povprečja, če dejanski podatek ni razpoložljiv.

C.I.4. Ciljna verjetnost neplačila za vsako kategorijo bonitetnih ocen, če se ta uporablja.

C.I.5. Opis metodologije za izračun CDR: izbira skupine (statična vs. dinamična/prilagojena), opredelitev neplačila, agregacija neplačil (mehanizem tehtanja).

C.I.6. Statistična značilnost stopnje neplačila.

C.I.7. Dinamične značilnosti metodologije ocenjevanja (ob določenem času ali skozi cikel).
C.I.8. Pomen kategorij posameznih bonitetnih ocen.
C.I.9. Razpon bonitetnih ocen, ki jih ECAI dodeljuje.
C.I.10. Časovni razpon bonitetnih ocen.
C.I.11. Matrike prehodov.
C.I.12. Geografska pokritost.

C.II. INFORMACIJE, POTREBNE ZA VZPOREDITEV DOLGOROČNIH BONITETNIH OCEN STRUKTURIRANIH FINANC

C.II.1. Opredelitev neplačila/oslabitve, na osnovi katere se izračunavajo stopnje neplačila/oslabitve.
C.II.2. Predstavitev bonitetnih podatkov skupaj z opredelitvijo glavnih značilnosti (npr. osnovni razlogi za izbor določenega časovnega obdobja, na podlagi katerega je narejena študija, in vpliv vrnitve in umika bonitetnih ocen na ugotovitve študije, način upoštevanja sezonske komponente).
C.II.3. Podatki o poslabšanju/izboljšanju bonitetnih ocen.
C.II.4. Pomen kategorij posameznih bonitetnih ocen.
C.II.5. Razpon bonitetnih ocen, ki jih ECAI dodeljuje.
C.II.6. Časovni razpon bonitetnih ocen.
C.II.7. Matrike prehodov.
C.II.8. Geografska pokritost.

C.III. DODATNE INFORMACIJE, POTREBNE PRI BONITETNIH OCENAH INVESTICIJSKIH SKLADOV

C.III.1. Predstavitev bonitetnih ocen investicijskih skladov, ki v osnovi upoštevajo bonitetne ocene posameznih naložb investicijskega sklada.
C.III.2. Opis drugih dejavnikov, ki se upoštevajo, in koliko se ti dejavniki upoštevajo.
C.III.3. Pomen kategorij posameznih bonitetnih ocen.
C.III.4. Razpon bonitetnih ocen, ki jih ECAI dodeljuje.
C.III.5. Časovni razpon bonitetnih ocen.
C.III.6. Matrike prehodov.
C.III.7. Geografska pokritost.
C.III.8. Povezava med bonitetnimi ocenami investicijskih skladov in dolgoročnimi osnovnimi bonitetnimi ocenami.

C.IV. DODATNE INFORMACIJE, POTREBNE ZA VZPOREDITEV KRATKOROČNIH BONITETNIH OCEN

C.IV.1. Povezava med kratkoročnimi osnovnimi bonitetnimi ocenami in dolgoročnimi osnovnimi bonitetnimi ocenami.
C.IV.2. Povezava med kratkoročnimi bonitetnimi ocenami strukturiranih financ in dolgoročnimi bonitetnimi ocenami strukturiranih financ.

D. SEZNAM PRILOG K ENOTNEMU OSNOVNEMU PRIJAVNEMU PAKETU

5661. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice

Na podlagi 5. točke 129. člena in 405. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(Vsebina sklepa)

(1) Ta sklep predpisuje podrobnejša pravila v zvezi z izračunom kapitalske zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice (v nadaljevanju: banke).

(2) Tržna tveganja po tem sklepu vključujejo:

(a) pozicijsko tveganje (posebno in splošno tveganje spremembe cen finančnih instrumentov):

– v zvezi z dolžniškimi finančnimi instrumenti,

– v zvezi z lastniškimi finančnimi instrumenti,

(b) tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotne stranke,

(c) valutno tveganje,

(d) tveganje spremembe cen blaga,

(e) tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti na podlagi trgovanja.

(3) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen

(Splošni pojmi)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v določbah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06; v nadaljevanju: ZBan-1), kot na primer:

(a) investicijsko podjetje v prvem odstavku 14. člena,

(b) lokalno podjetje v drugem odstavku 14. člena,

(c) institucija v tretjem odstavku 14. člena,

(d) verjetnost neplačila (v nadaljevanju: PD) v prvem odstavku 115. člena,

(e) neplačilo v drugem odstavku 115. člena,

(f) izguba ob neplačilu (v nadaljevanju: LGD) v četrtem odstavku 115. člena,

(g) konverzijski količnik (v nadaljevanju: CF) v petem odstavku 115. člena,

(h) pričakovana izguba (v nadaljevanju: EL) v šestem odstavku 115. člena,

(i) posel začasne prodaje oziroma odkupa v 117. členu,

(j) posoja oziroma izposoja vrednostnih papirjev ali blaga v 118. členu,

(k) denarju podoben instrument v 119. členu,

(l) izvorna banka v šestem odstavku 120. člena,

(m) sponzor v sedmem odstavku 120. člena,

(n) finančni instrument v prvem odstavku 121 člena,

(o) izvedeni finančni instrument v petem odstavku 121. člena,

(p) zamenljiv vrednostni papir v tretjem odstavku 121. člena,

(r) nakupni bon v četrtem odstavku 121. člena,

(s) organiziran trg v 122. členu,

(t) priznana borza v 123. členu.

(2) Za namen tega sklepa veljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) "izvedeni finančni instrumenti, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC)", so finančni instrumenti, opredeljeni v Prilogi I tega sklepa, razen tistih, ki se jim v skladu s Tabelo 7 48. člena tega sklepa dodeli vrednost izpostavljenosti nič;

(b) "financiranje blaga (*stock financing*)" predstavlja pozicije, kjer je blago fizično prodano vnaprej (terminsko) in so stroški financiranja vključeni do dneva (terminske) prodaje;

(c) "klirinški član" je član borze ali klirinške družbe, ki je v neposrednem pogodbenem odnosu s centralno nasprotno stranko (tržni garant);

(d) "delta" je pričakovana sprememba cene opcije, ki nastane zaradi spremembe cene osnovnega finančnega instrumenta, na katerega se opcija nanaša;

(e) "centralna nasprotna stranka" (*Central counterparty*) je subjekt, ki pravno posreduje med nasprotnimi strankami v poslih (pogodbah), s katerimi se trguje na enem ali več finančnih trgih, in ki postane kupec za vsakega prodajalca in prodajalec za vsakega kupca;

(f) "kreditno tveganje nasprotne stranke" (*Counterparty Credit Risk* – v nadaljevanju: CCR) je tveganje, da bo nasprotna stranka postala neplačnik pred končno poravnavo denarnih tokov iz tega posla;

(g) "posli z dolgim rokom poravnave" (*Long settlement transactions*) so posli, pri katerih nasprotna stranka prevzame obveznost, da bo izročila vrednostni papir, blago ali tujo valuto za denarna sredstva, druge finančne instrumente oziroma blago ali obratno na datum poravnave ali izročitve, ki je naveden v pogodbi in presega običajni tržni standard za to vrsto posla oziroma največ pet delovnih dni sledi datumu, na katerega je banka sklenila posel;

(h) "posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja" (*Margin Lending Transactions*) so posli, s katerimi banka odobri kredit za nakup, prodajo, pokrivanje stroškov financiranja pri posoji in izposoji vrednostnih papirjev ali trgovanje z njimi; posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja ne vključujejo drugih kreditov, ki so zavarovani z vrednostnimi papirji;

(i) "primerna zunanja bonitetna institucija" (v nadaljevanju: primerna ECAI) je ECAI, ki jo Banka Slovenije na podlagi Sklepa o priznavanju zunanjih bonitetnih institucij (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o ECAI) uvrsti na seznam primernih zunanjih bonitetnih institucij za posamezno kategorijo izpostavljenosti;

(j) "stopnja kreditne kvalitete" je stopnja, s katero Banka Slovenije vzporedi posamezno bonitetno oceno primerne ECAI;

(k) "uprava" je uprava v dvotirnem sistemu upravljanja banke oziroma so izvršni direktorji upravnega odbora v enotirnem sistemu upravljanja banke.

3. člen

(Pojmi v zvezi z nizom/naborom pobotov, nizom varovanj in z njimi povezanih izrazov)

Za namen tega sklepa se upoštevajo naslednje opredelitve nizov/naborov pobotov, nizov varovanj in z njimi povezanih izrazov:

(a) "niz/nabor pobotov" (*Netting Set*) je skupina poslov z eno samo nasprotno stranko, ki so predmet prisilno izvršljivega dvostranskega dogovora o pobotu in za katere se pobot priznava na podlagi 70. člena tega sklepa in Sklepa o kreditnih zavarovanjih (Uradni list, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o kreditnih zavarovanjih); vsak posel, za katerega se ne uporablja prisilno izvršljiv dvostranski dogovor o pobotu, priznan na podlagi 70. člena tega sklepa, se za namen tega sklepa razume kot samostojen niz pobotov;

(b) "tveganost pozicije" (*Risk Position*) je vrednost tveganja, ki je dodeljena poslu na podlagi standardizirane metode iz 50. do 52. člena tega sklepa po vnaprej določenem algoritmu;

(c) "niz varovanj" (*Hedging Set*) je skupina tveganosti pozicij iz poslov v okviru enega samega niza pobotov, za katere je za določanje vrednosti izpostavljenosti na podlagi standardizirane metode iz 50. do 52. člena tega sklepa pomemben samo njihov saldo;

(d) "dogovor o kritju" (*Margin Agreement*) je pogodba ali določba v pogodbi, na podlagi katere mora stranka nasprotni stranki zagotoviti zavarovanje s premoženjem, če izpostavljenost nasprotne stranke do prve stranke preseže določeno raven. Kot zavarovanje s premoženjem se šteje zavarovanje s finančnim premoženjem, nepremičninami, premičninami in denarnimi terjatvami;

(e) "prag kritja" (*Margin Threshold*) je največji znesek izpostavljenosti nasprotne stranke, pri katerem ta še nima pravice, da bi od prve stranke zahteval zagotovitev zavarovanja s premoženjem;

(f) "obdobje kritja za tveganje" (*Margin Period of Risk*) je čas od zadnje zagotovitve zavarovanja s premoženjem, ki krije niz pobotov transakcij z nasprotno stranko, ki je postala neplačnik, do trenutka, ko se njena pozicija zapre in je nastalo tržno tveganje ponovno varovano;

(g) "efektivna zapadlost niza pobotov z zapadlostjo več kot eno leto na podlagi metode internih modelov" (*Effective Maturity*) je razmerje med vsoto pričakovane izpostavljenosti v času trajanja poslov v nizu pobotov, diskontirane z netvegano stopnjo donosa, in vsoto pričakovane izpostavljenosti v enem letu v nizu pobotov, diskontirane z netvegano stopnjo donosa; ta efektivna zapadlost se lahko prilagodi tako, da odrazi tveganje obnovitve, ki nastane zaradi nadomestitve pričakovane izpostavljenosti z dejansko pričakovano izpostavljenostjo za obdobja predvidevanja, ki trajajo manj kot eno leto;

(h) "pobot med različnimi kategorijami produktov" (*Cross-Product Netting*) je vključitev različnih kategorij produktov v isti niz pobotov na podlagi pravil za pobot med različnimi kategorijami produktov, kot je določeno v 70. členu tega sklepa;

(i) "tekoča tržna vrednost" (*Current Market Value*) je neto tržna vrednost portfelja poslov v nizu pobotov z nasprotno stranko; za izračun tekoče tržne vrednosti se uporabljajo pozitivne in negativne tržne vrednosti poslov.

4. člen

(Pojmi v zvezi s porazdelitvami)

Za namen tega sklepa se upoštevajo naslednje opredelitve porazdelitev:

(a) "porazdelitev tržnih vrednosti" (*Distribution of Market Values*) je napoved verjetnostne porazdelitve neto tržnih vrednosti poslov v nizu pobotov na določen prihodnji datum (obdobje predvidevanja) glede na realizirano tržno vrednost navedenih poslov do trenutka izdelave napovedi;

(b) "porazdelitev izpostavljenosti" (*Distribution of Exposures*) je napoved verjetnostne porazdelitve tržnih vrednosti poslov, pri čemer se za negativne napovedane tržne vrednosti določi vrednost nič;

(c) "na tveganje neobčutljiva porazdelitev" (*Risk-Neutral Distribution*) je porazdelitev tržnih vrednosti poslov ali izpostavljenosti v prihodnjem obdobju, pri čemer se porazdelitev izračuna z uporabo vrednosti, ki že odražajo tveganja, kot je na primer nestanovitnost trga;

(d) "dejanska porazdelitev" (*Actual Distribution*) je porazdelitev tržnih vrednosti poslov ali izpostavljenosti v prihodnjem obdobju, pri čemer se porazdelitev izračuna s preteklimi ali realiziranimi vrednostmi, kakršne so nestanovitnosti, izračunane z uporabo preteklih sprememb cen, tečajev tujih valut in obrestnih mer.

5. člen

(Pojmi v zvezi z merjenjem in vrednotenjem izpostavljenosti)

Za namen tega sklepa se upoštevajo naslednje opredelitve pri merjenju in vrednotenju izpostavljenosti:

(a) "tekoča izpostavljenost" (*Current Exposure*) je tržna vrednost posla oziroma portfelja poslov v okviru niza pobotov z nasprotno stranko, ki bi predstavljala izgubo, če bi prišlo do neplačila nasprotne stranke, ob predpostavki, da v primeru stečaja nasprotne stranke vrednost teh poslov ne bo poplačana. Če je ta tržna vrednost negativna, se ji dodeli vrednost nič;

(b) "končna oziroma največja izpostavljenost" (*Peak Exposure*) je visok percentil porazdelitve izpostavljenosti na kateri koli prihodnji datum pred datumom zapadlosti tistega posla v nizu pobotov, ki ima najdaljšo zapadlost;

(c) "pričakovana izpostavljenost" (*Expected Exposure*) je povprečje porazdelitve izpostavljenosti na kateri koli prihodnji datum pred datumom zapadlosti posla v nizu pobotov, ki ima najdaljšo zapadlost;

(d) "efektivna pričakovana izpostavljenost" (*Effective Expected Exposure*) na določen datum je najvišja pričakovana izpostavljenost, ki nastopi na navedeni datum ali na kateri koli predhodni datum. Za določen datum se lahko opredeli tudi kot večja izmed pričakovane izpostavljenosti na navedeni datum in efektivne izpostavljenosti na predhodni datum;

(e) "pričakovana pozitivna izpostavljenost" (*Expected Positive Exposure* – v nadaljevanju: EPE) je tehtano povprečje pričakovanih izpostavljenosti v določenem časovnem intervalu, pri čemer je utež razmerje, ki ga predstavlja obdobje do zapadlosti posamezne pričakovane izpostavljenosti v celotnem časovnem intervalu. Pri izračunu minimalne kapitalske zahteve se vzame povprečje prvega leta ali, če vse pogodbe v okviru niza pobotov dospejo prej kakor v enem letu, pa povprečje v obdobju do zapadlosti pogodbe z najdaljšo zapadlostjo v nizu pobotov;

(f) "efektivna pričakovana pozitivna izpostavljenost" (*Effective Expected Positive Exposure* – v nadaljevanju: efektivna EPE) je tehtano povprečje efektivne pričakovane izpostavljenosti prvega leta ali, če vse pogodbe v nizu pobotov dospejo prej kakor v enem letu, pa povprečje v obdobju do zapadlosti pogodbe z najdaljšo zapadlostjo v nizu pobotov, pri čemer je utež razmerje, ki ga posamezna pričakovana izpostavljenost predstavlja v celotnem časovnem intervalu;

(g) "popravek vrednotenja zaradi kreditnega tveganja nasprotne stranke" (*Credit Valuation Adjustment*) je popravek vrednotenja po povprečnem (med prodajnim in nakupnim) tržnem tečaju za portfelj poslov/transakcij z nasprotno stranko; ta popravek odraža tržno vrednost kreditnega tveganja nasprotne stranke zaradi neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti; ta popravek lahko odraža tržno vrednost kreditnega tveganja nasprotne stranke ali tržno vrednost kreditnega tveganja nasprotne stranke in banke;

(h) "enostranski popravek vrednotenja zaradi kreditnega tveganja nasprotne stranke" (*One-Sided Credit Valuation Adjustment*) je popravek vrednotenja, ki prikazuje tržno vrednost kreditnega tveganja nasprotne stranke do banke, vendar ne prikazuje tržne vrednosti kreditnega tveganja banke do nasprotne stranke.

6. člen

(Pojmi v zvezi s tveganji, povezanimi s CCR)

Za namen tega sklepa se upoštevajo naslednje opredelitve tveganj, povezanih s CCR:

(a) "tveganje obnovitve" (*Rollover Risk*) je vrednost, za katero je pričakovana pozitivna izpostavljenost podcenjena, kadar se pričakuje, da bodo prihodnji posli z nasprotno stranko redno potekali; dodatna izpostavljenost, ustvarjena z navedenimi prihodnjimi posli, ni vključena v izračun pričakovane pozitivne izpostavljenosti;

(b) "splošno tveganje zaradi neugodnih gibanj" (*General Wrong-Way Risk*) nastopi, kadar obstaja pozitivna korelacija med verjetnostjo neplačila (PD) nasprotnih strank in splošnimi dejavniki tržnega tveganja;

(c) "posebno tveganje zaradi neugodnih gibanj" (*Specific Wrong-Way Risk*) nastopi, kadar obstaja pozitivna korelacija med izpostavljenostjo do določene nasprotne stranke in verjetnostjo neplačila le-te zaradi narave posla s to stranko; šteje se, da je banka izpostavljena posebnim tveganjem zaradi neugodnih gibanj, če se pričakuje, da bo prihodnja izpostavljenost do določene nasprotne stranke visoka, hkrati pa je visoka tudi PD te nasprotne stranke.

2. KAPITALSKA ZAHTEVA ZA TRŽNA TVEGANJA

7. člen

(Izračun kapitalske zahteve)

(1) Kapitalska zahteva za tržna tveganja je enaka vsoti:

(a) kapitalskih zahtev, ki se izračunajo za postavke trgovalne knjige, in sicer za:

– pozicijsko tveganje (v skladu s 15. do 42. členom tega sklepa);

– tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotne stranke (v skladu s 43. do 74. členom tega sklepa);

– tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti na podlagi trgovanja (v skladu s 93. členom tega sklepa);

(b) kapitalskih zahtev, ki se izračunajo za vse postavke (postavke bančne in trgovalne knjige), in sicer za:

– valutno tveganje (v skladu s 75. in 76. členom tega sklepa);

– tveganje spremembe cen blaga (v skladu s 77. do 80. členom tega sklepa).

(2) Banka lahko kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga izračuna tudi z uporabo notranjih modelov (v skladu z 81. do 92. členom tega sklepa) ali z uporabo kombinacije notranjih modelov in metod, določenih v 15. do 42., 75. in 76. ter 77. do 80. členu tega sklepa, vendar le, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije ali pristojnega organa iz druge države članice za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga.

(3) Banka lahko kapitalske zahteve za postavke trgovalne knjige namesto v skladu s 15. do 42. členom tega sklepa izračunava v skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o standardiziranem pristopu) oziroma Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o pristopu IRB), če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) posli trgovanja običajno ne presegajo 5% njenega celotnega poslovanja;

(b) skupna pozicija iz postavk trgovalne knjige običajno ne presega 15 milijonov eurov;

(c) posli trgovanja nikoli ne presežejo 6% njenega celotnega poslovanja in njena skupna pozicija iz postavk trgovalne knjige nikoli ne presega 20 milijonov eurov.

(4) Za namen točke (a) in (c) prejšnjega odstavka se kot celotno poslovanje šteje bilančno in zunajbilančno poslovanje (iz bilance stanja od B.-1 do B.-4). Pri ocenjevanju obsega bilančnega in zunajbilančnega poslovanja se dolžniški instrumenti zajemajo po njihovi tržni vrednosti ali po nominalni vrednosti oziroma odplačni vrednosti, lastniški instrumenti po njihovih tržnih cenah in izvedeni finančni instrumenti glede na nominalno ali tržno vrednost osnovnih instrumentov, na katere se nanašajo. Dolge in kratke pozicije se seštejejo ne glede na njihov predznak.

(5) Za preračun vrednosti poslov trgovanja oziroma skupne pozicije iz tretjega odstavka tega člena v euro se upošteva tržni devizni tečaj.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena lahko Banka Slovenije od banke, ki izpolnjuje pogoje iz navedenega odstavka, z odločbo zahteva, da se kapitalska zahteva za postavke trgovalne knjige izračunava v skladu s 15. do 42., 43. do 74. in 93. členom tega sklepa, če so posli trgovanja pomembni z vidika celotnega poslovanja banke.

8. člen

(Izračun kapitalske zahteve v primeru preseganja omejitev)

(1) Če banka dlje časa presega eno ali obe omejitvi iz točk (a) in (b) tretjega odstavka 7. člena tega sklepa ali če preseže eno ali obe omejitvi iz točke (c) tretjega odstavka 7. člena tega sklepa, mora za postavke trgovalne knjige izračunavati kapitalsko zahtevo v skladu s 15. do 42., 43. do 74. in 93. členom tega sklepa, in ne v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu oziroma v skladu s sklepom o pristopu IRB. Banka mora o navedenih preseganjih omejitev nemudoma obvestiti Banko Slovenije.

(2) Šteje se, da banka dlje časa presega eno ali obe omejitvi iz točk (a) in (b) tretjega odstavka 7. člena tega sklepa, če je v obdobju, za katerega je dolžna poročati Banki Slovenije o izračunu in izpolnjevanju kapitalske zahteve za tržna tveganja, več kot trikrat mesečno presegla eno ali obe navedeni omejitvi.

3. OPREDELITEV TRGOVALNE KNJIGE

9. člen

(Splošno)

(1) Trgovalna knjiga banke zajema vse pozicije v finančnih instrumentih in blagu, ki so namenjene trgovanju ali varovanju drugih postavk trgovalne knjige, ki so proste vseh bremen in se lahko z njimi prosto trguje ali za katere obstaja možnost varovanja pred tveganji.

(2) Pozicije, ki so namenjene trgovanju, so tiste pozicije, ki jih banka namerava v kratkem roku prodati in/ali katerih namen je ustvariti zaslužek iz dejanskih ali pričakovanih kratkoročnih sprememb med nakupno in prodajno ceno ali iz drugih sprememb cene ali obrestne mere. V te pozicije so vključene lastne pozicije in pozicije, ki izhajajo iz storitev za stranke ter vzdrževanja trga.

(3) Namen trgovanja mora biti jasno opredeljen v strategijah, politikah in postopkih, ki jih mora banka vzpostaviti v skladu z 10. členom tega sklepa. Razmejitev med trgovalno in bančno knjigo banke opravi na podlagi objektivnih kriterijev, ki jih dosledno uporablja in jih predhodno opredeli v internem dokumentu.

(4) Banka mora v skladu z 12. in 13. členom tega sklepa vzpostaviti in vzdrževati sisteme in kontrole za upravljanje – vrednotenje svoje trgovalne knjige.

(5) V skladu s 14. členom tega sklepa lahko banka v trgovalno knjigo vključi tudi pozicije za notranje varovanje pred tveganji, in sicer za postavke bančne knjige.

10. člen

(Dokazovanje namena trgovanja)

Banka mora za namene upravljanja pozicij/portfeljev, ki so namenjeni trgovanju, izdelati in upoštevati:

(a) jasno dokumentirano strategijo trgovanja za pozicije/portfelje, ki jo sprejme višje vodstvo in ki vključuje pričakovano obdobje do ponovne prodaje; namen pridobitve finančnega instrumenta oziroma blaga ali sklenitve pogodbe v zvezi s finančnim instrumentom oziroma blagom mora biti znan pred njegovo dejansko pridobitvijo ali sklenitvijo pogodbe; namen trgovanja se dokazuje na podlagi pričakovanj oziroma želja banke za trgovanje in/ali doseganje zaslužka zaradi sprememb cen, obrestnih mer ali preteklih vzorcev delovanja banke in uporabljenih metodologij za merjenje tveganj;

(b) jasno opredeljene politike in postopke za aktivno upravljanje pozicij, ki vključujejo naslednje:

– obstajati mora trgovalna enota, v kateri se odpirajo vse pozicije, ki so namenjene trgovanju;

– limiti so določeni, njihova ustreznost pa se redno spremlja;

– trgovci so neodvisni pri odpiranju/upravljanju pozicije v okviru dogovorjenih limitov in v skladu z dogovorjeno strategijo;

– višje vodstvo je seznanjeno s stanji pozicij v okviru procesa upravljanja s tveganji;

– pozicije se aktivno spremljajo glede na tržne informacije in ocene o možnostih prodaje, sklepanja poslov ali varovanja

pozicije ali z njo povezanih tveganj, vključno z oceno zlasti kvalitete in razpoložljivosti vhodnih tržnih podatkov v procesu vrednotenja, obsega tržnega prometa in obsega pozicij, ki so predmet trgovanja;

(c) jasno opredeljene politike in postopke za spremljanje pozicij v skladu s strategijo trgovanja banke, vključno s spremljanjem prometa in prodajnih pozicij v trgovalni knjigi.

11. člen

(Politike in postopki pri trgovanju)

(1) Banka mora imeti jasno opredeljene politike in postopke za določanje, katere izpostavljenosti je za namen izračuna kapitalskih zahtev treba vključiti v trgovalno knjigo, v skladu s kriteriji, določenimi v 9. členu tega sklepa, in ob upoštevanju sposobnosti in izkušenj, ki jih ima banka na področju upravljanja s tveganji. Skladnost s temi politikami in postopki mora biti v celoti dokumentirana in mora biti predmet rednih pregledov, ki jih izvaja služba notranje revizije.

(2) Banka mora imeti jasno opredeljene politike in postopke za celovito upravljanje trgovalne knjige. Te politike in postopki vključujejo vsaj:

(a) opredelitev poslov, za katere banka meni, da so namenjeni trgovanju in se za namen izračuna kapitalskih zahtev vključujejo v trgovalno knjigo;

(b) obseg tistih postavk, ki se lahko dnevno vrednotijo po tekočih tržnih cenah na aktivnem, dvosmernem likvidnem trgu;

(c) za postavke, ki se vrednotijo z uporabo notranjega modela, obseg, v katerem lahko banka:

– ugotovi vsa pomembna tveganja, povezana s temi postavkami,

– zagotovi varovanje za vsa pomembna tveganja, povezana s temi postavkami, z instrumenti, za katere obstaja aktivni, dvosmerni likvidni trg,

– izpelje zanesljive ocene za ključne predpostavke in parametre, ki se uporabljajo v notranjem modelu,

(d) obseg postavk, za katere banka lahko pripravi vrednotenje za izpostavljenosti, ki so lahko predmet doslednega zunanjega ovrednotenja, in obseg postavk, za katere se to od nje zahteva;

(e) obseg postavk, pri katerih bi lahko pravne omejitve ali druge operativne zahteve ovirale sposobnost banke, da jih v kratkem roku proda ali zanje zagotovi varovanje;

(f) obseg postavk, za katere banka lahko aktivno upravlja s tveganji, in obseg postavk, za katere se to od nje zahteva;

(g) obseg postavk, za katere banka lahko prenaša tveganje ali izpostavljenosti med bančno in trgovalno knjigo, ter kriterije za take prenose.

(3) Banka lahko pozicije, ki predstavljajo postavke iz točk (a), (b) in (c) drugega odstavka 22. člena Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o kapitalu), v trgovalno knjigo vključuje samo, če dokaže, da je aktivni vzdrževalec trga za te pozicije. Banka mora v tem primeru imeti ustrezne sisteme in kontrole za spremljanje trgovanja z instrumenti, ki so lahko sestavina kapitala.

Za namene tega odstavka tega člena je banka aktivni vzdrževalec trga, če lahko dokaže, da vzdržuje stalne nakupne in prodajne cene vrednostnih papirjev in da je pripravljena ter sposobna kadar koli takoj kupiti in prodati vrednostne papirje po javnih dostopnih kotacijah. Poleg tega je banka te transakcije opravljala redno in pogosto z nepovezanimi nasprotnimi strankami po tržnih cenah že najmanj eno leto.

(4) Banka lahko postavke, ki so povezane s trgovanjem in so podobne transakcijam začasne prodaje oziroma odkupa, ter jih vključuje v bančno knjigo, za namen izračuna kapitalskih zahtev vključi v trgovalno knjigo, vendar le, če tako obravnava vse take transakcije. Za ta namen so transakcije, ki so povezane s trgovanjem in so podobne transakcijam začasne prodaje oziroma odkupa, opredeljene kot transakcije, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka 9. člena in 10. člena tega sklepa, ter pri katerih obe strani posla predstavljajo denarna sredstva ali vrednostne papirje, ki jih je mogoče vključiti v trgovalno knjigo. Ne glede na to, kam se vključijo, so vse transakcije, podobne transakcijam začasne prodaje oziroma odkupa, predmet izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje nasprotne stranke (CCR).

12. člen

(Sistemi in kontrole za upravljanje – vrednotenje trgovalne knjige)

(1) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati sisteme in kontrole, ustrezne za zagotavljanje preudarnih in zanesljivih ocen vrednotenja postavk trgovalne knjige. Ta pravila zahtevajo, da banka zagotovi, da uporabljene vrednosti za vsako od njenih pozicij iz trgovalne knjige ustrezno odražajo trenutno tržno vrednost. Ta vrednost vsebuje ustrezno stopnjo gotovosti glede na dinamično naravo pozicij iz trgovalne knjige, glede na potrebe po preudarni pravilnosti (bonitetni trdnosti) in način delovanja ter glede na namen kapitalskih zahtev v zvezi s pozicijami iz trgovalne knjige.

(2) Sistemi in kontrole iz prvega odstavka tega člena morajo vključevati vsaj naslednje elemente:

(a) dokumentirane politike in postopke za proces vrednotenja postavk trgovalne knjige; to vključuje jasno opredeljene odgovornosti različnih področij, vključenih v proces vrednotenja, tržne informacije in preverjanje njihove primernosti, pogostost neodvisnega vrednotenja, časovni okvir končnih cen, postopke za prilagajanje vrednotenj, postopke potrjevanja vrednotenja ob koncu meseca in izredne postopke potrjevanja vrednotenja;

(b) določeno jasno in neodvisno (tj. neodvisno od trgovalne enote) linijo poročanja oddelka, ki je odgovoren za proces vrednotenja; poročanje se izvaja navzgor vse do uprave.

(3) Banka mora postavke trgovalne knjige vrednotiti po tekočih tržnih cenah. Če pa to ni mogoče, mora za vrednotenje teh postavk uporabiti notranji model. Postavke mora vrednotiti vsaj enkrat dnevno.

(4) Vrednotenje po tekočih tržnih cenah pomeni vsaj dnevno vrednotenje pozicij po dostopnih realiziranih cenah, pridobljenih od neodvisnih virov, kot so borzne cene, cene, pridobljene prek aktivnih posrednikov ali kotacije več neodvisnih uglednih borznih posrednikov.

(5) Pri uporabi vrednotenja po tekočih tržnih cenah se upošteva načelo previdnosti v zvezi z nakupnim/prodajnim tečajem, razen če je banka pomemben vzdrževalec trga za določeno vrsto finančnega instrumenta ali blaga in lahko zaključi trgovanje po povprečnem tržnem tečaju (med nakupnim in prodajnim).

(6) Kot vrednotenje z uporabo notranjega modela se šteje vsakršno vrednotenje, ki mora biti opravljeno na podlagi primerjave, ekstrapolirano ali drugače izračunano na podlagi vhodnih tržnih podatkov.

(7) Če banka uporablja notranji model vrednotenja postavk trgovalne knjige, mora izpolnjevati naslednje zahteve:

(a) višje vodstvo mora biti seznanjeno s postavkami trgovalne knjige, ki se vrednotijo z notranjim modelom, in mora razumeti pomen negotovosti, ki zaradi tega nastane pri poročanju o tveganju/učinkovitosti poslovanja;

(b) vhodni tržni podatki morajo biti, kadar je to mogoče, usklajeni s tržnimi cenami, primernost vhodnih tržnih podatkov za določeno pozicijo, ki se vrednoti, in parametrov notranjega modela pa mora biti dovolj pogosto ocenjena;

(c) če so na voljo, je treba uporabiti tiste metodologije vrednotenja, ki predstavljajo sprejeto tržno prakso za določene finančne instrumente ali blago;

(d) če banka notranji model razvije sama, mora slednji temeljiti na ustreznih predpostavkah, ki so jih ocenili in preskusili ustrezno usposobljeni strokovnjaki, ki niso sodelovali v procesu razvoja notranjega modela; pri razvoju in odobritvi ne sme sodelovati trgovalna enota; notranji model mora biti

neodvisno preskušen, kar vključuje potrditev matematičnih izračunov, predpostavk in programske opreme;

(e) vzpostavljeni morajo biti formalni postopki za kontrolo sprememb notranjega modela, varna kopija le-tega pa se shrani in občasno uporabi za preverjanje vrednotenj;

(f) upravljavec s tveganji mora poznati slabosti uporabljenega notranjega modela in jih v največjem možnem obsegu upoštevati pri rezultatih vrednotenja;

(g) notranji model mora biti redno pregledovan, da se določi natančnost njegovega delovanja (npr. pri ocenjevanju kontinuirane ustreznosti predpostavk, analizi dobičkov/izgub glede na dejavnike tveganja, primerjavi dejanskih končnih vrednosti z rezultati notranjega modela).

(8) Poleg dnevnega vrednotenja po tekočih tržnih cenah ali vrednotenja z uporabo notranjega modela se opravi tudi neodvisen pregled cen. To je proces, s katerim se redno potrjujeta natančnost in neodvisnost tržnih cen ter vhodnih tržnih podatkov. Dnevno vrednotenje po tekočih tržnih cenah lahko opravljajo trgovci, potrjevanje tržnih cen in vhodnih podatkov za notranji model pa opravlja organizacijska enota, ki je neodvisna od trgovalne enote, in to najmanj enkrat mesečno (ali pogosteje, glede na naravo trgovalne dejavnosti). Če neodvisni viri oblikovanja cen niso na voljo ali so subjektivni, je primerno uporabiti previdnostne ukrepe, kot je prilagoditev vrednotenja.

13. člen

(Ocena prilagoditev postavk trgovalne knjige)

(1) Ne glede na to, da mora banka postavke iz trgovalne knjige vrednotiti v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja, mora imeti tudi ustrezne postopke za oceno prilagoditev na postavkah trgovalne knjige. Te prilagoditve se upoštevajo samo za namen izračuna kapitala banke v skladu s šestim odstavkom tega člena. Banka mora redno preverjati višino ocenjenih prilagoditev.

(2) Banka mora izdelati oceno prilagoditev na postavkah trgovalne knjige zaradi: nerealiziranih kreditnih razmikov, stroškov zapiranja pozicij, operativnih tveganj, predčasnega zapiranja pozicij, stroškov investiranja in financiranja, prihodnjih administrativnih stroškov in tveganj, ki izhajajo zaradi uporabe notranjega modela.

(3) Če je potrebno, mora banka izdelati oceno prilagoditev tudi za manj likvidne pozicije trgovalne knjige. Pozicije lahko postanejo manj likvidne zaradi dogodkov na trgu ali zaradi razmer pri banki (npr. koncentrirane in/ali zastarele pozicije).

(4) Pri ugotavljanju, ali je za manj likvidne pozicije trgovalne knjige treba izdelati oceno prilagoditev, mora banka upoštevati naslednje dejavnike: časovno obdobje, potrebno za vzpostavitev varovanja pozicije/tveganj znotraj pozicije, nestanovitnost in povprečje razponov prodajnega/nakupnega tečaja, razpoložljivost tržnih kotacij (število in identiteta vzdrževalcev trga), nestanovitnost in povprečje trgovalnih obsegov, koncentracije na trgu, staranje pozicij, obseg, v katerem se vrednotenje opira na uporabo notranjega modela in vpliv drugih tveganj zaradi uporabe notranjega modela.

(5) Če banka za vrednotenje postavk trgovalne knjige uporabi vrednotenje tretje osebe oziroma za vrednotenje uporabi notranji model, sama oceni, ali bo tudi zaradi tega izvedla oceno prilagoditev.

(6) Če je ocenjena višina potrebnih prilagoditev iz prvega odstavka tega člena pomembna, jo mora banka na podlagi točke (c) 12. člena sklepa o kapitalu upoštevati med odbitnimi postavkami pri izračunu temeljnega kapitala. Če pa ocenjena višina potrebnih prilagoditev iz prvega odstavka tega člena ni pomembna, jo mora banka na podlagi 25. člena sklepa o kapitalu upoštevati med odbitnimi postavkami od dodatnega kapitala, namenjenega pokrivanju tržnih tveganj.

Za namen tega odstavka tega člena, se šteje, da je prilagoditev pomembna, če banka opravi prilagoditev na vrednosti pozicij, ki presegajo 2% celotne vrednosti portfelja, na katere se zadevne pozicije nanašajo.

14. člen

(Pozicije notranjega varovanja pred tveganji postavk bančne knjige)

(1) Pozicija notranjega varovanja pred tveganji postavk bančne knjige predstavlja pozicijo, ki bistveno ali povsem izniči tveganje, vsebovano v poziciji ali nizu pozicij iz bančne knjige. Pozicije notranjega varovanja pred tveganji se za namene izračuna kapitalske zahteve lahko vključujejo v trgovalno knjigo pod pogojem, da so namenjene trgovanju in da so pri njih izpolnjene splošne zahteve glede namena trgovanja in vrednotenja iz 10. do 13. člena tega sklepa. Pri tem mora banka upoštevati predvsem naslednje zahteve:

(a) prvotni namen pozicij notranjega varovanja pred tveganji ne sme biti izogibanje ali zmanjšanje kapitalskih zahtev;

(b) postopki notranjega varovanja pred tveganji morajo biti ustrezno dokumentirani in morajo biti predmet posebne notranje odobritve in revizijskih postopkov;

(c) posli notranjega varovanja morajo biti opravljeni po tržnih pogojih;

(d) pretežni del tržnega tveganja, ki izhaja iz pozicij notranjega varovanja pred tveganji, se mora dinamično upravljati znotraj dovoljenih limitov v trgovalni knjigi;

(e) posle notranjega varovanja pred tveganji je treba skrbno spremljati, tako spremljanje se zagotovi z ustreznimi postopki.

(2) Obravnava iz prvega odstavka tega člena se tudi uporablja pri izračunu kapitalske zahteve za stran pozicije notranjega varovanja pred tveganji, ki izhaja iz bančne knjige.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, kadar banka varuje izpostavljenost bančne knjige s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom trgovalne knjige, se šteje, da izpostavljenost bančne knjige za namen izračuna kapitalskih zahtev ni varovana, razen če banka od primernega tretjega dajalca zavarovanja za izpostavljenost bančne knjige kupi kreditni izvedeni finančni instrument, ki izpolnjuje zahteve iz 40. člena sklepa o kreditnih zavarovanjih. Kadar banka kupi tako zavarovanje tretje osebe, ki je za namen izračuna kapitalskih zahtev priznano kot varovanje za postavko bančne knjige, se za namen izračuna kapitalskih zahtev v trgovalno knjigo ne vključi niti notranje varovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom niti varovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom, kupljenim od tretje osebe.

4. IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA POZICIJSKO TVEGANJE

4.1. **Splošne določbe**

15. člen

(Ugotavljanje neto pozicije)

(1) Presežna vrednost dolgih (kratkih) pozicij banke nad njenimi kratkimi (dolgimi) pozicijami v istovrstnih lastniških, dolžniških in zamenljivih vrednostnih papirjih ter enakih izvedenih finančnih instrumentih (terminskih pogodbah, opcijah, nakupnih bonih, kritih nakupnih bonih) je njena neto pozicija v vsakem od teh različnih instrumentov. Pri izračunavanju neto pozicije se pozicije v izvedenih finančnih instrumentih obravnavajo kot pozicije v osnovnih vrednostnih papirjih (oziroma hipotetičnih), v skladu s 17. do 20. členom tega sklepa. Lastni dolžniški instrumenti banke se pri izračunavanju posebnega pozicijskega tveganja ne upoštevajo.

(2) Pobotanje med pozicijo zamenljivih vrednostnih papirjev in pozicijo finančnih instrumentov, v katere je mogoče te zamenljive vrednostne papirje zamenjati, ni mogoče.

(3) Vse neto pozicije v finančnih instrumentih, ki se glasijo na tujo valuto, se, ne glede na njihov predznak, preračunajo v valuto poročanja po veljavnem promptnem deviznem tečaju pred njihovim seštevanjem.

16. člen

(Splošno pravilo za razstavljanje pozicij posebnih instrumentov)

Pozicije posebnih instrumentov, ki so navedeni v 17. do 20. členu tega sklepa, se razstavljajo na hipotetične pozicije na naslednji način:

(a) če je osnovni instrument dolžniški finančni instrument:

– na dolžniški finančni instrument, pri čemer je posebni instrument odvisen od cene (obrestne mere) točno določenega osnovnega dolžniškega instrumenta, na katerega se nanaša; in/ali

– na hipotetične dolžniške instrumente, s katerimi se zajame tveganje obrestne mere, ki izhaja iz prihodnjih plačil in prejetih denarnih tokov (vključujoč hipotetična plačila in prejemke); ker so oblikovani tako, da izrazijo splošno pozicijsko tveganje (in ne posebno pozicijsko tveganje), se imenujejo hipotetični netvegani dolžniški instrumenti;

– na dolžniški finančni instrument in hipotetične dolžniške instrumente skupaj;

(b) če je osnovni instrument lastniški finančni instrument:

– na hipotetične pozicije v posameznih lastniških finančnih instrumentih, v košaricah delniških finančnih instrumentov ali v delniških indeksih;

(c) če je osnovni instrument blago:

– na hipotetične pozicije v blagu, na katerega se nanaša.

17. člen

(Terminske pogodbe na obrestno mero, dogovori o terminski obrestni meri in pogodbe o terminskem nakupu ali prodaji dolžniških finančnih instrumentov)

(1) Terminske pogodbe na obrestno mero, dogovori o terminski obrestni meri ("*Forward Rate Agreements*" – FRA) in pogodbe o terminskem nakupu ali prodaji dolžniških instrumentov se obravnavajo kot kombinacije hipotetičnih dolgih in kratkih pozicij v osnovnih finančnih instrumentih, kot je določeno v drugem do petem odstavku tega člena.

(2) Za namen tega člena dolga pozicija predstavlja pozicijo, v kateri je banka fiksirala obrestno mero, ki jo bo prejela enkrat v prihodnosti, kratka pozicija pa pozicijo, v kateri je fiksirala obrestno mero, ki jo bo enkrat v prihodnosti plačala.

(3) Dolga pozicija terminske pogodbe na obrestno mero se obravnava kot kombinacija kratke pozicije v netveganem brezkuponskem dolžniškem vrednostnem papirju z zapadlostjo enako obdobju do poravnave terminske pogodbe in dolge pozicije v netveganem brezkuponskem dolžniškem vrednostnem papirju z zapadlostjo enako obdobju do poravnave terminske pogodbe, povečanem za dogovorjeno trajanje pogodbe.

(4) Prodan dogovor o terminski obrestni meri (FRA) se obravnava kot dolga pozicija v netveganem brezkuponskem dolžniškem vrednostnem papirju z zapadlostjo enako obdobju do poravnave, povečanem za dogovorjeno/pogodbeno trajanje pogodbe in kratko pozicijo v netveganem brezkuponskem dolžniškem vrednostnem papirju z zapadlostjo, enako datumu poravnave.

(5) Pogodba o terminskem nakupu dolžniškega instrumenta se obravnava kot kombinacija kratke pozicije v netveganem brezkuponskem dolžniškem vrednostnem papirju z zapadlostjo, enako zapadlosti terminske pogodbe, in dolgo (promptno) pozicijo v obveznici, na katero se terminska pogodba nanaša, z zapadlostjo, enako preostali zapadlosti obveznice.

(6) Pri izračunu kapitalskih zahtev za posebno pozicijsko tveganje se pozicije v netveganih brezkuponskih dolžniških vrednostnih papirjih vključijo v prvo kategorijo (utež 0%) v Tabeli 1 28. člena tega sklepa, pozicija v obveznici pa v ustrezno kategorijo postavk v Tabeli 1 28. člena tega sklepa.

(7) Banka lahko kot kapitalsko zahtevo za pogodbe iz prvega odstavka tega člena, s katerimi se trguje na priznanih borzah, naštetih v Prilogi II tega sklepa, uporabi znesek, ki je enak kritju, ki ga za te pogodbe zahteva zadevna borza.

(8) Banka lahko kot kapitalsko zahtevo za pogodbe iz prvega odstavka tega člena, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC) in za katere poravnavo izvajajo priznane klirinške družbe, naštete v Prilogi II tega sklepa, uporabi znesek, enak kritju, ki ga za te pogodbe zahteva zadevna klirinška družba.

18. člen

(Opcije)

(1) Opcije na obrestne mere, dolžniške finančne instrumente, lastniške finančne instrumente, delniške indekse, finančne terminske pogodbe, zamenjave in tuje valute se obravnavajo kot pozicije, katerih vrednost je enaka vrednosti osnovnih instrumentov, na katere se opcije nanašajo, pomnožene s svojimi deltami. Tako določene pozicije se lahko pobotajo z nasprotnimi pozicijami v istovrstnih osnovnih instrumentih, ki so osnovni opcijam. Pozicije v opcijah se pri izračunu kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje obravnavajo kot kombinacije hipotetičnih dolgih in kratkih pozicij oziroma se razstavijo na pozicije v osnovnih instrumentih, na katere se opcije nanašajo. Kapitalska zahteva za izdane opcije, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), se mora izračunati v povezavi z osnovnimi instrumenti, na katere se opcije nanašajo.

(2) Za delto se uporablja kazalec, ki ga izračunava priznana borza iz Priloge II tega sklepa, na kateri se trguje z opcijami. Za opcije, za katere kazalec priznane borze ni razpoložljiv, ali za opcije, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), lahko banka delto izračunava sama, vendar le, če dokaže, da je njen model za izračunavanje delte primeren. Banka Slovenije lahko predpiše metodologijo za izračunavanje delte.

(3) Delta vrednosti pozicij v osnovnih finančnih instrumentih se upošteva pri izračunu kapitalskih zahtev za pozicijska tveganja, in sicer:

(a) kupljena nakupna opcija kot dolga pozicija,

(b) izdana nakupna opcija kot kratka pozicija,

(c) kupljena prodajna opcija kot kratka pozicija,

(d) izdana prodajna opcija kot dolga pozicija.

(4) Poleg izračuna delte je nujno, da se banka zavaruje tudi pred drugimi tveganji, povezanimi z opcijami. Zato mora banka izračunavati dodatne kapitalske zahteve za druga opcijska tveganja, npr. tveganje spremembe delte (gama tveganje) ali nestanovitnosti osnovnega instrumenta (vega tveganje). Za gamo in vego se uporablja kazalec, ki ga izračunava priznana borza iz Priloge II tega sklepa, na kateri se trguje z opcijami. Za opcije, za katere kazalec priznane borze ni razpoložljiv, ali za opcije, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), lahko banka gamo in vego izračunava sama, vendar le, če dokaže, da je njen model za izračunavanje game in vege primeren. Banka Slovenije lahko predpiše metodologijo za izračunavanje game in vege.

(5) Banka lahko kot kapitalsko zahtevo za opcije iz prvega odstavka tega člena, s katerimi se trguje na priznanih borzah, naštetih v Prilogi II tega sklepa, uporabi znesek, enak kritju, ki ga za te opcije zahteva zadevna borza.

(6) Banka lahko kot kapitalsko zahtevo za pogodbe iz prvega odstavka tega člena, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC) in za katere poravnavo izvajajo priznane klirinške družbe, naštete v Prilogi II tega sklepa, uporabi znesek, enak kritju, ki ga za te pogodbe zahteva zadevna klirinška družba.

(7) Banka lahko kot kapitalsko zahtevo za kupljene opcije iz prvega odstavka tega člena, s katerimi se trguje na borzah ali na prostem trgu, uporabi znesek, ki je enak kapitalski zahtevi za finančne instrumente, na katere se te opcije nanašajo. Pri tem tako določena kapitalska zahteva ne presega tržne vrednosti opcij iz prvega odstavka tega člena.

19. člen

(Nakupni boni)

Nakupni boni (*warrants*), ki so vezani na dolžniške in lastniške finančne instrumente, se obravnavajo enako kot opcije.

20. člen

(Zamenjave)

Banka mora zamenjave (npr. medvalutne, obrestne, lastniške) za namene obrestnega tveganja obravnavati na enaki osnovi kot bilančne instrumente. Tako mora obrestno zamenjavo, po kateri prejema spremenljivo obrestno mero in plačuje fiksno obrestno mero, obravnavati kot kombinacijo dolge pozicije v instrumentu s spremenljivo obrestno mero z zapadlostjo, ki je enaka obdobju do naslednje določitve obrestne mere, in kratke pozicije v instrumentu s fiksno obrestno mero z zapadlostjo, ki je enaka zapadlosti zamenjave.

21. člen

(Obravnava prodajalca zavarovanja)

Če ni drugače določeno, se za izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje stranke, ki prevzame tveganje ("prodajalec zavarovanja") uporablja nominalni znesek kreditnega izvedenega finančnega instrumenta. Pri izračunu kapitalske zahteve za posebno pozicijsko tveganje stranke se, razen pri zamenjavi celotnega donosa (*total return swap*), namesto zapadlosti obveznosti upošteva zapadlost kreditnega izvedenega finančnega instrumenta. Pri tem se pozicije določijo na naslednji način:

(a) zamenjava celotnega donosa za splošno pozicijsko tveganje ustvari dolgo pozicijo v referenčni obveznosti in kratko pozicijo v državni obveznici, za katero se pri standardiziranem pristopu za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje uporablja utež tveganja 0% in katere zapadlost je enaka dobi do naslednje določitve obrestne mere; hkrati za posebno pozicijsko tveganje ustvari tudi dolgo pozicijo v referenčni obveznosti;

(b) kreditna zamenjava (*credit default swap*) za splošno pozicijsko tveganje ne ustvari pozicije; za posebno pozicijsko tveganje pa ustvari sintetično dolgo pozicijo v obveznosti referenčnega subjekta, razen če ima izvedeni finančni instrument določeno bonitetno oceno in izpolnjuje pogoje za kvalificiran dolg (dolg kvalificiranega izdajatelja); v takem primeru se ustvari dolga pozicija v izvedenem finančnem instrumentu; če so po kreditni zamenjavi dolgovane tudi obresti ali premija, morajo biti ti denarni tokovi predstavljeni kot hipotetične pozicije v državnih obveznicah;

(c) kreditni zapis (*credit linked note* ali CLN) za eno samo izpostavljenost za splošno pozicijsko tveganje ustvari dolgo pozicijo v tem kreditnem zapisu kot obrestni produkt; za posebno pozicijsko tveganje ustvari sintetično dolgo pozicijo v obveznosti referenčnega subjekta; dodatno ustvari dolgo pozicijo v obveznosti izdajatelja zapisa; če ima kreditni zapis zunanjo bonitetno oceno in izpolnjuje pogoje za kvalificiran dolg, se za posebno pozicijsko tveganje upošteva samo ena dolga pozicija;

(d) kreditni zapis za več izpostavljenosti, ki zagotavlja sorazmerno zavarovanje teh izpostavljenosti, za posebno pozicijsko tveganje poleg dolge pozicije v obveznosti izdajatelja tega kreditnega zapisa ustvari tudi pozicije v obveznostih vseh referenčnih subjektov, in sicer v zneskih, ki predstavljajo delež nominalnega zneska kreditnega zapisa, ti deli pa se določijo sorazmerno glede na delež izpostavljenosti do posameznega referenčnega subjekta v vseh izpostavljenostih, ki so sorazmerno zavarovane s kreditnim zapisom; če je možno izbrati več kot eno obveznost referenčnega subjekta, potem posebno tveganje določa obveznost z največjo utežjo tveganja; če ima kreditni zapis za več izpostavljenosti zunanjo bonitetno oceno in izpolnjuje pogoje za kvalificiran dolg, se za posebno tveganje upošteva samo ena dolga pozicija v tem kreditnem zapisu;

(e) kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi prvega neplačila ustvari pozicijo v višini nominalnega zneska v obveznosti vsakega referenčnega subjekta; če je obseg največjega plačila po kreditnem dogodku nižji od kapitalske zahteve, izračunane v skladu s prejšnjim stavkom, se lahko kot kapitalska zahteva za posebno tveganje uporabi znesek največjega plačila po kreditnem dogodku;

kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi drugega neplačila ustvari pozicijo v višini nominalnega zneska v obveznosti vsakega referenčnega subjekta, razen v eni (v tisti z najnižjo kapitalsko zahtevo za posebno tveganje); če je obseg največjega plačila po kreditnem dogodku nižji od kapitalske zahteve, izračunane v skladu s prejšnjim stavkom, se lahko kot kapitalska zahteva za posebno tveganje uporabi znesek največjega plačila po kreditnem dogodku;

če ima kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi prvega ali drugega neplačila zunanjo bonitetno oceno in izpolnjuje pogoje za kvalificiran dolg, potem mora prodajalec zavarovanja izračunati samo eno kapitalsko zahtevo za posebno pozicijsko tveganje, ki izraža bonitetno oceno kreditnega izvedenega finančnega instrumenta.

22. člen

(Obravnava kupca zavarovanja)

(1) Za stranko, ki prenese kreditno tveganje ("kupec zavarovanja"), se pozicije določijo kot zrcalna slika pozicij prodajalca zavarovanja, razen kreditnega zapisa (ki ne ustvari kratke pozicije v obveznosti izdajatelja). Če v danem trenutku obstaja prodajna opcija v kombinaciji s stopnjevanjem, se tak trenutek obravnava kot zapadlost zavarovanja. V primeru kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi *n*-tega neplačila je kupcem zavarovanja dovoljeno, da izravnajo posebno pozicijsko tveganje za n-1 zavarovanih obveznosti (tj. n-1 zavarovanih obveznosti z najnižjo kapitalsko zahtevo za posebno pozicijsko tveganje).

(2) Banka, ki na osnovi diskontiranega denarnega toka tržno vrednoti in upravlja obrestno tveganje pri izvedenih finančnih instrumentih iz 17. do 20. člena tega sklepa, lahko za izračun pozicij v teh izvedenih finančnih instrumentih uporabi modele občutljivosti. Te modele lahko uporabi tudi za izračun pozicij v obveznicah, ki se namesto prek enega končnega poplačila glavnice amortizirajo do svoje preostale zapadlosti. Tako ugotovljene pozicije se vključijo v izračun kapitalske zahteve za splošno pozicijsko tveganje dolžniških instrumentov.

(3) Banka lahko modele občutljivosti iz drugega odstavka tega člena uporabi samo, če predhodno pridobi dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenije to dovoljenje izda, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) modeli ustvarjajo pozicije, ki so enako občutljive na spremembe obrestne mere kot denarni tokovi osnovnih finančnih instrumentov;

(b) občutljivost se ocenjuje glede na samostojna gibanja vzorca obrestnih mer na krivulji donosa, z vsaj eno točko občutljivosti v vsakem razredu zapadlosti iz Tabele 2 četrtega odstavka 32. člena tega sklepa.

(4) Izpolnjevanje pogojev iz tretjega odstavka tega člena banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

(a) o vrstah finančnih instrumentov, za katere namerava banka uporabiti modele občutljivosti, in o osnovnih informacijah o teh modelih;

(b) dokumentacijo, ki dokazuje, da modeli ustvarjajo pozicije, ki so enako občutljive na spremembe obrestne mere kot denarni tokovi osnovnih finančnih instrumentov;

(c) dokumentacijo, ki dokazuje, da se občutljivost ocenjuje glede na samostojna gibanja vzorca obrestnih mer na krivulji donosa, z vsaj eno točko občutljivosti v vsakem razredu zapadlosti iz Tabele 2 četrtega odstavka 32. člena tega sklepa.

(5) Banka mora pogoje iz tretjega odstavka tega člena izpolnjevati neprekinjeno, vseskozi od izdaje dovoljenja Banke Slovenije naprej.

(6) Natančnejša navodila za sestavo zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo modelov občutljivosti za izračun pozicij v izvedenih finančnih instrumentih oziroma za sestavo zahteve za spremembo tega dovoljenja so navedeni v Prilogi III tega sklepa.

(7) Banka Slovenije banki dovoljenje za uporabo modelov občutljivosti odvzame, če:

(a) banka ravna v nasprotju z odredbo Banke Slovenije ali odredbo Banke Slovenije z dodatnimi ukrepi, s katero ji je bila naložena odprava kršitev pri izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka tega člena;

(b) banka huje krši izpolnjevanje pogojev iz tretjega odstavka tega člena.

23. člen

(Obravnava kupca zavarovanja brez uporabe modelov občutljivosti)

Banka, ki ne uporablja modelov občutljivosti, lahko kot popolnoma izravnane obravnava pozicije v hipotetičnih netveganih dolžniških instrumentih, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov iz 17. do 20. člena tega sklepa in ki izpolnjujejo vsaj naslednje pogoje:

(a) pozicije imajo enako vrednost in se glasijo na isto valuto;

(b) referenčna obrestna mera (za pozicije s spremenljivo obrestno mero) ali kupon (za pozicije s fiksno obrestno mero) pozicij izvedenih finančnih instrumentov ustreza obrestni meri ali kuponu pozicij, s katerimi se izravnavajo (največja razlika med njima je lahko petnajst bazičnih točk);

(c) pozicije zapadejo:

– na isti dan, če je rok preostale zapadlosti izravnavajočih se pozicij krajši od enega meseca,

– največ sedem dni narazen, če je rok preostale zapadlosti izravnavajočih se pozicij med enim mesecem in enim letom,

– največ trideset dni narazen, če je rok preostale zapadlosti izravnavajočih se pozicij daljši od enega leta.

24. člen

(Obravnava vrednostnih papirjev v okviru poslov začasne prodaje oziroma odkupa in posoje oziroma izposoje)

Prenosnik vrednostnih papirjev ali zajamčenih pravic v zvezi z vrednostnimi papirji v okviru poslov začasne prodaje oziroma odkupa in posojevalec vrednostnih papirjev v okviru posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev vključita te vrednostne papirje v izračun svoje kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, če izpolnjujejo pogoje za vključitev v trgovalno knjigo iz 9. člena tega sklepa.

25. člen

(Posebno in splošno pozicijsko tveganje)

(1) Pozicijsko tveganje v zvezi z dolžniškimi ali lastniškimi finančnimi instrumenti (ali dolžniškimi ali lastniškimi izvedenimi finančnimi instrumenti) se za namen izračuna kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje razdeli na dva sestavna dela, in sicer na posebno ter splošno pozicijsko tveganje.

(2) Posebno pozicijsko tveganje je tveganje spremembe cene finančnega instrumenta zaradi dejavnikov v zvezi z njegovim izdajateljem ali, v primeru izvedenega finančnega instrumenta, v zvezi z izdajateljem osnovnega finančnega instrumenta.

(3) Splošno pozicijsko tveganje je tveganje spremembe cene finančnega instrumenta zaradi spremembe ravni obrestnih mer (v primeru tržnega dolžniškega finančnega instrumenta ali dolžniškega izvedenega finančnega instrumenta) ali zaradi cenovnih gibanj na kapitalskem trgu (v primeru lastniškega finančnega instrumenta ali lastniškega izvedenega finančnega instrumenta), ki niso povezana s posebnimi lastnostmi posameznih finančnih instrumentov.

26. člen

(Izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje)

Kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje se izračuna kot vsota kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje dolžniških in lastniških finančnih instrumentov.

4.2. **Dolžniški finančni instrumenti**

27. člen

(Izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje dolžniških finančnih instrumentov)

(1) Banka mora razvrstiti svoje neto pozicije v dolžniških finančnih instrumentih glede na valuto, na katero se glasijo. Kapitalsko zahtevo za splošno in posebno pozicijsko tveganje mora izračunati za neto pozicije v vsaki valuti posebej.

(2) Kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje v zvezi z dolžniškimi finančnimi instrumenti se izračuna kot vsota kapitalske zahteve za posebno in splošno pozicijsko tveganje v zvezi z njimi. Kapitalska zahteva za posebno pozicijsko tveganje v zvezi z dolžniškimi instrumenti se izračuna v skladu z 28. do 30. členom tega sklepa, kapitalska zahteva za splošno pozicijsko tveganje v zvezi z dolžniškimi instrumenti pa v skladu z 31. členom tega sklepa.

28. člen

(Posebno pozicijsko tveganje)

(1) Banka mora vse neto pozicije v dolžniških finančnih instrumentih, izračunane v skladu s prvim odstavkom 15. člena tega sklepa, razvrstiti v ustrezne kategorije dolžniških instrumentov iz Tabele 1 v tem odstavku, in sicer glede na to, kdo je njihov izdajatelj oziroma dolžnik po njih, glede na njihovo zunanjo ali notranjo bonitetno oceno ter glede na njihovo preostalo zapadlost. Tako razvrščene neto pozicije v dolžniških instrumentih mora pomnožiti z utežmi, ki so v skladu s Tabelo 1 iz tega odstavka predpisane za posamezno kategorijo dolžniških instrumentov, v katero spadajo. Kapitalska zahteva za posebno pozicijsko tveganje, povezano z dolžniškimi finančnim instrumenti, se izračuna kot vsota tehtanih neto pozicij v dolžniških finančnih instrumentih (ne glede na to, ali so te neto pozicije dolge ali kratke).

Tabela 1: Kategorije dolžniških finančnih instrumentov in predpisane uteži za izračun kapitalske zahteve za posebno pozicijsko tveganje v zvezi z dolžniškimi instrumenti

	Kategorije dolžniških finančnih instrumentov	Uteži za izračun kapitalske zahteve za posebno pozicijsko tveganje
1	Dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo enote centralne ravni držav ali ki jih izdajo centralne banke, mednarodne organizacije, multilateralne razvojne banke ali enote regionalne ali lokalne ravni držav članic in ki imajo zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI, ki se v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu povezuje s stopnjo kreditne kvalitete 1, ali ki se jim v skladu z navedenimi pravili pripiše utež tveganja 0%.	0%
2	Dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo enote centralne ravni držav ali ki jih izdajo centralne banke, mednarodne organizacije, multilateralne razvojne banke ali enote regionalne ali lokalne ravni držav članic in ki imajo zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI, ki se v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu povezuje s stopnjo kreditne kvalitete 2 ali 3. Dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo institucije in ki imajo zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI, ki se v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu povezuje s stopnjo kreditne kvalitete 1 ali 2. Dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo institucije in ki imajo zunanjo bonitetno oceno priznane ECAI, ki se v skladu z 18. členom sklepa o standardiziranem pristopu povezuje s stopnjo kreditne kvalitete 3. Dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo podjetja in ki imajo zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI, ki se v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu povezuje s stopnjo kreditne kvalitete 1 ali 2. Druge postavke kvalificiranih izdajateljev, opredeljene v 30. členu tega sklepa.	0,25%, če je preostala zapadlost šest mesecev ali manj 1,00%, če je preostala zapadlost več kot šest mesecev in do vključno 24 mesecev 1,60%, če je preostala zapadlost daljša od 24 mesecev
3	Dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo enote centralne ravni držav ali ki jih izdajo centralne banke, mednarodne organizacije, multilateralne razvojne banke ali enote regionalne ali lokalne ravni držav članic ali institucije in ki imajo zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI, ki se v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu povezuje s stopnjo kreditne kvalitete 4 ali 5. Dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo institucije in ki imajo zunanjo bonitetno oceno priznane ECAI, ki se v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu povezuje s stopnjo kreditne kvalitete 3. Dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo podjetja in ki imajo zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI, ki se v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu povezuje s stopnjo kreditne kvalitete 3 ali 4. Izpostavljenosti, ki nimajo zunanje bonitetne ocene primerne ECAI.	8,00%
4	Dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo enote centralne ravni držav ali ki jih izdajo centralne banke, mednarodne organizacije, multilateralne razvojne banke, enote regionalne ali lokalne ravni držav članic ali institucije in ki imajo zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI, ki se v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu povezuje s stopnjo kreditne kvalitete 6. Dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo podjetja in ki imajo zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI, ki se v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu povezuje s stopnjo kreditne kvalitete 5 ali 6.	12,00%

(2) Banka mora za dolžniške finančne instrumente, kjer obstaja povečano tveganje zaradi neustrezne solventnosti izdajatelja ali likvidnosti instrumenta, uporabiti najvišjo utež iz Tabele 1 prvega odstavka tega člena, to je 12%.

29. člen

(Posebna pravila pri izračunu kapitalske zahteve za posebno pozicijsko tveganje)

(1) Banka, ki za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje uporablja pristop IRB, stopnje kreditne kvalitete za namen prvega odstavka tega člena ugotavlja na podlagi ocene PD dolžnikov po izpostavljenosti iz Tabele 1 prvega odstavka 28. člena tega sklepa. Ta PD mora biti enak ali nižji od tistega, ki se v skladu s pravili za tehtanje izpostavljenosti do podjetij iz sklepa o standardiziranem pristopu povezuje z ustrezno stopnjo kreditne kvalitete.

(2) Instrumenti, ki jih izdajo nekvalificirani izdajatelji, prejmejo utež za posebno pozicijsko tveganje v višini 8% ali 12% v skladu s Tabelo 1 prvega odstavka 28. člena tega sklepa. Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da za take instrumente uporablja višjo kapitalsko zahtevo za posebno tveganje in/ali ne dovoli pobotanja za namene opredelitve obsega splošnega tveganja trga med takimi instrumenti in kakršnimi koli drugimi dolžniškimi instrumenti.

(3) Za listinjene izpostavljenosti, ki se v izračunu omejitev posameznih sestavin kapitala v skladu s prvim odstavkom in točko (g) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu odštevajo ali ki so v skladu s pravili Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o listinjenju) tehtajo z utežjo 1250%, mora banka uporabiti kapitalsko zahtevo, ki ni nižja od tiste, ki je rezultat navedenih dveh možnih obravnav listinjenih izpostavljenosti. Za likvidnostne aranžmaje brez bonitetne ocene (*unrated liquidity facilities*) mora banka uporabiti kapitalsko zahtevo, ki ni manjša od tiste, določene v skladu z 18. do 20. in 30. do 33. členom sklepa o listinjenju.

(4) Banka lahko za dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo ali za katere jamčijo enote centralne ravni držav ali, ki jih izdajo centralne banke, mednarodne organizacije, multilateralne razvojne banke ali enote regionalne ali lokalne oblasti držav članic, namesto uteži, predpisanih v Tabeli 1 prvega odstavka 28. člena tega sklepa, uporabi 0%, če so navedeni dolžniški vrednostni papirji nominirani in financirani v domači valuti izdajatelja. 0-odstotno utež lahko v tem primeru uporabi ne glede na kreditno kvaliteto navedenih dolžniških vrednostnih papirjev.

(5) Banka lahko, ne glede na uteži, predpisane v Tabeli 1 prvega odstavka 28. člena tega sklepa, za krite obveznice, opredeljene v 10. točki drugega odstavka 2. člena in 45. členu sklepa o standardiziranem pristopu, uporablja enake uteži kot za postavke kvalificiranih izdajateljev z enako preostalo zapadlostjo kot te krite obveznice, zmanjšane na naslednji način:

(a) če se podrejenim, nezavarovanim izpostavljenostim do izdajatelja za namene izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje dodeli utež tveganja 20%, se ustrezna utež dolžniških finančnih instrumentov iz Tabele 1 prvega odstavka 28. člena tega sklepa (ustrezna utež za postavke kvalificiranih izdajateljev) zmanjša za 50%;

(b) če se podrejenim, nezavarovanim izpostavljenostim do izdajatelja za namene izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje dodeli utež tveganja 50%, se ustrezna utež dolžniških finančnih instrumentov iz Tabele 1 prvega odstavka 28. člena tega sklepa (ustrezna utež za postavke kvalificiranih izdajateljev) zmanjša za 60%;

(c) če se podrejenim, nezavarovanim izpostavljenostim do izdajatelja za namene izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje dodeli utež tveganja 100%, se ustrezna utež dolžniških finančnih instrumentov iz Tabele 1 prvega odstavka 28. člena tega sklepa (ustrezna utež za postavke kvalificiranih izdajateljev) zmanjša za 50%;

(d) če se podrejenim, nezavarovanim izpostavljenostim do izdajatelja za namene izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje dodeli utež tveganja 150%, se ustrezna utež dolžniških finančnih instrumentov iz Tabele 1 prvega odstavka 28. člena tega sklepa (ustrezna utež za postavke kvalificiranih izdajateljev) zmanjša za 33,3%.

30. člen

(Opredelitev drugih postavk kvalificiranega izdajatelja)

Postavke kvalificiranih izdajateljev iz druge kategorije dolžniških finančnih instrumentov v Tabeli 1 prvega odstavka 28. člena tega sklepa zajemajo:

(a) dolge in kratke pozicije v dolžniških finančnih instrumentih, ki imajo zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI, ki ustreza investicijskemu razredu;

Za namen tega sklepa se kot investicijski razred šteje bonitetna ocena med Aaa in Baa pri Moody's, med AAA in BBB pri S&P ter med AAA in BBB- pri Fitch's;

(b) dolge in kratke pozicije v dolžniških finančnih instrumentih, ki imajo zaradi solventnosti izdajatelja PD, ki ustreza investicijskemu razredu iz točke (a) tega odstavka, če banka za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje uporablja pristop IRB;

(c) dolge in kratke pozicije v dolžniških finančnih instrumentih, ki nimajo zunanje bonitetne ocene primerne ECAI in ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

– so dovolj likvidne,

– njihova investicijska kvaliteta je najmanj enakovredna investicijski kvaliteti pozicij iz točke (a) tega odstavka,

– dolžniški finančni instrumenti, v katerih so te pozicije, so uvrščeni vsaj na enem organiziranem trgu države članice ali na priznani borzi iz Priloge II tega sklepa,

(d) dolge in kratke pozicije v dolžniških finančnih instrumentih, ki so jih izdale institucije in ki izpolnjujejo naslednja pogoja:

– so dovolj likvidne,

– njihova investicijska kvaliteta je najmanj enakovredna investicijski kvaliteti pozicij iz točke (a) tega odstavka,

(e) dolge in kratke pozicije v dolžniških finančnih instrumentih, ki so jih izdale institucije in ki imajo zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI, ki v skladu s pravili o standardiziranem pristopu za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 2.

Če Banka Slovenije oceni, da so dolžniški finančni instrumenti, ki se obravnavajo kot postavke kvalificiranih izdajateljev, izpostavljeni previsokemu posebnemu pozicijskemu tveganju, lahko od banke zahteva, da jih pri izračunu kapitalske zahteve ne obravnava več kot postavke kvalificiranih izdajateljev.

31. člen

(Splošno pozicijsko tveganje)

Banka lahko kapitalsko zahtevo za splošno pozicijsko tveganje izračuna z uporabo pristopa, ki temelji na zapadlosti (v skladu z 32. členom tega sklepa), ali z uporabo pristopa, ki temelji na trajanju (v skladu s 33. členom tega sklepa). Izbrani pristop mora banka dosledno uporabljati.

32. člen

(Pristop, ki temelji na zapadlosti)

(1) Postopek za izračun kapitalske zahteve za splošno pozicijsko tveganje je sestavljen iz dveh osnovnih korakov. Prvič, za izračun kapitalske zahteve za splošno pozicijsko tveganje mora banka vse neto pozicije tehtati glede na zapadlost, kakor je določeno v drugem odstavku tega člena. Drugič, ta kapitalska zahteva se zniža, če se v isti razred zapadlosti uvrstijo nasprotne (dolge/kratke) tehtane pozicije. Znižanje te kapitalske zahteve se dovoli, čeprav so nasprotne tehtane pozicije uvrščene v različne razrede zapadlosti, pri čemer je obseg znižanja odvisen od tega, če sta poziciji uvrščeni v isto skupino razredov zapadlosti ali ne, in od posameznih skupin razredov zapadlosti, v katere sta uvrščeni. Obstajajo tri skupine razredov zapadlosti.

(2) Banka svoje neto pozicije ustrezno razvrsti v razrede zapadlosti, opredeljene v stolpcu 2 ali 3 iz Tabele 2 četrtega odstavka tega člena. Razvrščanje izvede na podlagi preostale zapadlosti pri dolžnikih finančnih instrumentih s fiksno obrestno

mero in na podlagi obdobja do naslednje določitve obrestne mere pri dolžniških finančnih instrumentih s spremenljivo obrestno mero. Banka mora tudi ločiti dolžniške finančne instrumente s kuponom z obrestno mero v višini 3% in več ali s kuponom z obrestno mero v višini manj kot 3% in jih ustrezno razvrstiti v stolpec 2 ali 3 v Tabeli 2 četrtega odstavka tega člena. Potem mora vsako pozicijo pomnožiti z ustrezno utežjo iz stolpca 4 v navedeni tabeli.

(3) Banka mora nato izračunati vsoto tehtanih dolgih pozicij in vsoto tehtanih kratkih pozicij v vsakem posameznem razredu zapadlosti. Izravnana tehtana pozicija posameznega razreda zapadlosti je manjša izmed vsote tehtanih dolgih in vsote tehtanih kratkih pozicij v tem razredu zapadlosti, neizravnana tehtana pozicija posameznega razreda zapadlosti pa razlika med njima. Po izravnavanju mora banka izračunati vsoto izravnanih tehtanih pozicij v vseh razredih zapadlosti.

(4) Banka mora nato sešteti neizravnane tehtane dolge oziroma neizravnane tehtane kratke pozicije iz vseh razredov zapadlosti v okviru posamezne skupine razredov zapadlosti. Izravnana tehtana pozicija posamezne skupine zapadlosti je manjša izmed vsote neizravnanih tehtanih dolgih ali vsote neizravnanih tehtanih kratkih pozicij v tej skupini razredov zapadlosti. Neizravnana tehtana pozicija posamezne skupine razredov zapadlosti pa razlika med njima.

Tabela 2: Razvrščanje neto pozicij glede na preostalo zapadlost

Skupine razredov zapadlosti	Razredi zapadlosti		Utež (%)	Domnevana sprememba obrestne mere (%)
	Obrestna mera 3% ali več	Obrestna mera manjša od 3%		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	0 do 1 mesec	0 do 1 mesec	0,00	–
	Nad 1 do 3 mesece	Nad 1 do 3 mesece	0,20	1,00
	Nad 3 do 6 mesecev	Nad 3 do 6 mesecev	0,40	1,00
	Nad 6 do 12 mesecev	Nad 6 do 12 mesecev	0,70	1,00
2	Nad 1 do 2 leti	Nad 1,0 do 1,9 let	1,25	0,90
	Nad 2 do 3 leta	Nad 1,9 do 2,8 let	1,75	0,80
	Nad 3 do 4 leta	Nad 2,8 do 3,6 let	2,25	0,75
3	Nad 4 do 5 let	Nad 3,6 do 4,3 let	2,75	0,75
	Nad 5 do 7 let	Nad 4,3 do 5,7 let	3,25	0,65
	Nad 7 do 10 let	Nad 5,7 do 7,3 let	3,75	0,65
	Nad 10 do 15 let	Nad 7,3 do 9,3 let	4,50	0,60
	Nad 15 do 20 let	Nad 9,3 do 10,6 let	5,25	0,60
	Več kot 20 let	Nad 10,6 do 12,0 let	6,00	0,60
		Nad 12,0 do 20,0 let	8,00	0,60
		Več kot 20,0 let	12,50	0,60

(5) Banka mora nato medsebojno izravnati neizravnani tehtani poziciji skupin razredov zapadlosti 1 in 2, s čimer ugotovi izravnano tehtano pozicijo med skupinama razredov zapadlosti 1 in 2. Nato mora medsebojno izravnati še preostanek neizravnane tehtane pozicije skupine razredov zapadlosti 2 in neizravnano tehtano pozicijo skupine razredov zapadlosti 3, s čimer ugotovi izravnano tehtano pozicijo med skupinama razredov zapadlosti 2 in 3.

(6) Banka lahko spremeni vrstni red izravnavanja iz petega odstavka tega člena tako, da najprej izračuna izravnano tehtano pozicijo med skupinama razredov zapadlosti 2 in 3 in šele nato izravnano tehtano pozicijo med skupinama razredov zapadlosti 1 in 2.

(7) Banka mora nato medsebojno izravnati še preostanek neizravnane tehtane pozicije skupine razredov zapadlosti 1 in preostanek neizravnane tehtane pozicije skupine razredov zapadlosti 3.

(8) Na koncu mora banka sešteti še preostale neizravnane tehtane pozicije, to je pozicije, ki niso bile izravnane v izračunih v skladu s petim do sedmim odstavkom tega člena.

(9) Kapitalska zahteva za splošno pozicijsko tveganje v zvezi z dolžniškimi finančnimi instrumenti se izračuna kot vsota:

(a) 10% vsote izravnanih tehtanih pozicij v vseh razredih zapadlosti;

(b) 40% izravnane tehtane pozicije skupine razredov zapadlosti 1;

(c) 30% izravnane tehtane pozicije skupine razredov zapadlosti 2;

(d) 30% izravnane tehtane pozicije skupine razredov zapadlosti 3;

(e) 40% izravnane tehtane pozicije med skupinama razredov zapadlosti 1 in 2 ter med skupinama razredov zapadlosti 2 in 3;

(f) 150% izravnane tehtane pozicije med skupinama razredov zapadlosti 1 in 3;

(g) 100% preostalih neizravnanih tehtanih pozicij.

33. člen

(Pristop, ki temelji na trajanju)

(1) Pri uporabi pristopa, ki temelji na trajanju, mora banka na podlagi tržne vrednosti dolžniškega finančnega instrumenta s fiksno obrestno mero izračunati njegov donos do zapadlosti, kar je implicirana diskontna stopnja tega instrumenta. Pri dolžniških finančnih instrumentih s spremenljivo obrestno mero mora banka na podlagi tržne vrednosti vsakega posameznega instrumenta izračunati njegov donos za obdobje, ki je enako obdobju do naslednje določitve obrestne mere.

(2) Banka mora nato izračunati modificirano trajanje za vsak dolžniški finančni instrument po naslednji formuli:

$$MD = \frac{D}{(1+r)}$$

Simboli v formuli imajo naslednji pomen:

MD = modificirano trajanje

D = trajanje

r = donos do zapadlosti

C_t = denarni tok v času t

m = celotna zapadlost

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{m} \frac{tC_t}{(1+r)^t}}{\sum_{t=1}^{m} \frac{C_t}{(1+r)^t}}$$

(3) Banka mora nato vsak posamezni dolžniški finančni instrument razvrstiti v ustrezno skupino v Tabeli 3 tega odstavka. Pri tem upošteva modificirano trajanje.

Tabela 3: Razvrščanje dolžniških finančnih instrumentov glede na modificirano trajanje

Skupina	Modificirano trajanje (v letih)	Domnevana sprememba obrestne mere (v%)
(1)	(2)	(3)
1	Večje od 0,0 do vključno 1,0	1,00
2	Večje od 1,0 do vključno 3,6	0,85
3	Večje od 3,6	0,70

(4) Banka mora nato izračunati pozicijo, tehtano s trajanjem, za vsak posamezni dolžniški finančni instrument tako, da pomnoži njegovo tržno ceno z modificiranim trajanjem in ustrezajočimi domnevanimi spremembami obrestne mere, kot je razvidno iz Tabele 3 tretjega odstavka tega člena.

(5) Banka mora ločeno izračunati dolge in kratke pozicije, tehtane s trajanjem, za vsako skupino in jih v okviru posamezne skupine medsebojno izravnati. Izravnana pozicija, tehtana s trajanjem za posamezno skupino, je manjša izmed vsote dolgih pozicij, tehtanih s trajanjem, in vsote kratkih pozicij, tehtanih s trajanjem. Neizravnana pozicija, tehtana s trajanjem, za posamezno skupino pa je razlika med njima. Nato izračun izravnanih in neizravnanih pozicij, tehtanih s trajanjem, nadaljuje v skladu s petim do osmim odstavkom 32. člena tega sklepa.

(6) Kapitalska zahteva za splošno pozicijsko tveganje v zvezi z dolžniškimi finančnimi instrumenti se izračuna kot vsota:

(a) 2% izravnane pozicije, tehtane s trajanjem, za vsako skupino;

(b) 40% izravnanih pozicij, tehtanih s trajanjem, med skupinama 1 in 2 ter med skupinama 2 in 3;

(c) 150% izravnane pozicije, tehtane s trajanjem, med skupinama 1 in 3;

(d) 100% preostalih neizravnanih pozicij, tehtanih s trajanjem.

4.3. **Lastniški finančni instrumenti**

34. člen

(Izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje lastniških finančnih instrumentov)

(1) Kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje v zvezi z lastniškimi finančnimi instrumenti se izračuna kot vsota kapitalske zahteve za posebno pozicijsko tveganje in kapitalske zahteve za splošno pozicijsko tveganje v zvezi s temi instrumenti.

(2) Banka mora ločeno sešteti vse neto dolge pozicije in vse neto kratke pozicije v lastniških finančnih instrumentih, izračunane v skladu s prvim odstavkom 15. člena tega sklepa. Vsota absolutnih vrednosti vseh neto dolgih in vseh neto kratkih pozicij predstavlja skupno bruto pozicijo banke v lastniških finančnih instrumentih. Razlika med vrednostjo vseh neto dolgih in vrednostjo vseh neto kratkih pozicij predstavlja skupno neto pozicijo v lastniških finančnih instrumentih.

35. člen

(Posebno pozicijsko tveganje)

(1) Banka izračuna kapitalsko zahtevo za posebno pozicijsko tveganje v zvezi z lastniškimi finančnimi instrumenti tako, da pomnoži svojo skupno bruto pozicijo v lastniških finančnih instrumentih, kot je opredeljeno v drugem odstavku 34. člena tega sklepa, s 4%.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko banka kapitalsko zahtevo za posebno pozicijsko tveganje izračuna tako, da skupno bruto pozicijo v lastniških finančnih instrumentih pomnoži z 2%, in sicer za tiste lastniške finančne instrumente, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) lastniških finančnih instrumentov ne izdajo izdajatelji, ki so izdali samo take tržne dolžniške finančne instrumente, za katere v skladu s Tabelo 1 prvega odstavka 28. člena tega sklepa velja 8- ali 12-odstotna utež za posebno pozicijsko tveganje ali zanje velja nižja utež le zato, ker so zavarovani;

(b) so visoko likvidni; šteje se, da so visoko likvidni, če so vključeni v katerega od delniških indeksov iz Priloge IV tega sklepa;

(c) nobena posamezna pozicija ne sme presegati 5% vrednosti celotnega portfelja lastniških finančnih instrumentov; izjemoma pa posamezna pozicija lahko predstavlja do 10% vrednosti celotnega portfelja lastniških finančnih instrumentov, vendar le, če vsota takih pozicij ne presega 50% celotnega portfelja lastniških finančnih instrumentov.

36. člen

(Splošno pozicijsko tveganje)

Banka izračuna kapitalsko zahtevo za splošno pozicijsko tveganje v zvezi z lastniškimi finančnimi instrumenti tako, da skupno neto pozicijo, kot je opredeljena v drugem odstavku 34. člena tega sklepa, pomnoži z 8%.

37. člen

(Terminske pogodbe na delniške indekse)

(1) Pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse (to so delta tehtani ekvivalenti opcij v terminskih pogodbah na delniške indekse in delniški indeksi) se obravnavajo kot pozicije

v posameznih lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo indeks. Pozicije, ki se obravnavajo kot pozicije v posameznih lastniških finančnih instrumentih, vključenih v delniške indekse iz Priloge IV tega sklepa, se lahko pobotajo z nasprotnimi pozicijami v istovrstnih lastniških finančnih instrumentih.

(2) Banka, ki je pobotala svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo delniški indeks, na katerega se nanaša terminska pogodba, z eno ali več pozicijami v sami terminski pogodbi na delniški indeks, mora zagotoviti ustrezen kapital za pokrivanje izgube, povzročene zaradi neskladnosti gibanj vrednosti terminske pogodbe na delniški indeks z vrednostmi delnic, ki ga sestavljajo. Banka mora to zagotoviti, čeprav ima nasprotne pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo v zapadlosti, sestavi ali obojem.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se za pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, s katerimi se trguje na borzah in ki se nanašajo na široko razpršene delniške indekse iz Priloge IV tega sklepa, za izračun kapitalske zahteve za splošno pozicijsko tveganje uporablja utež 8%, kapitalska zahteva za posebno pozicijsko tveganje pa se ne izračunava. Take pozicije mora banka vključiti v izračun neto pozicije iz drugega odstavka 34. člena tega sklepa, v izračunu bruto pozicije iz navedene določbe pa se ne upoštevajo.

(4) Če terminska pogodba na delniški indeks ni razstavljena na pozicije v osnovnih finančnih instrumentih, ki sestavljajo indeks, jo mora banka obravnavati kot posamezen lastniški finančni instrument. Kapitalska zahteva za posebno pozicijsko tveganje se ne izračunava za tiste terminske pogodbe na delniške indekse, s katerimi se trguje na borzah in ki se nanašajo na široko razpršene delniške indekse iz Priloge IV tega sklepa.

4.4. **Obravnava izvedbe prve prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa**

38. člen

(Izračun kapitalske zahteve za pozicije iz prve prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa)

(1) Za pozicije, ki izhajajo iz prve prodaje dolžniških ali lastniških finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa, lahko banka za izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje uporablja naslednji postopek:

(a) izračuna neto pozicijo, ki je razlika med celotno obveznostjo iz naslova odkupa in tistim delom pozicije, ki jo je že prenesla na tretje osebe, ki so finančne instrumente odkupile ali so se pogodbeno zavezale k njihovemu odkupu;

(b) zmanjša neto pozicijo v višini redukcijskih faktorjev iz Tabele 4;

Tabela 4: Redukcijski faktorji

delovni dan 0:	100%
delovni dan 1:	90%
delovni dan 2 do 3:	75%
delovni dan 4:	50%
delovni dan 5:	25%
po delovnem dnevu 5:	0%.

(c) za izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje uporabi te zmanjšane pozicije.

(2) Delovni dan 0 je delovni dan, s katerim se banka nepreklicno zaveže prevzeti znano količino finančnih instrumentov po dogovorjeni ceni.

(3) Banka mora vseskozi zagotavljati dovolj kapitala za kritje tveganja možne izgube, ki obstaja od začetka prevzema obveznosti prve prodaje finančnih instrumentov do prvega delovnega dne.

4.5. **Obravnava postavk trgovalne knjige, ki so varovane s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti**

39. člen

(Izračun kapitalske zahteve za posebno pozicijsko tveganje pozicije trgovalne knjige, ki so varovane s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti)

(1) Pri pozicijah trgovalne knjige, ki so varovane s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, se kapitalska zahteva za posebno pozicijsko tveganje lahko zmanjša v skladu z določbami drugega do petega odstavka tega člena.

(2) Kadar se vrednosti obeh strani transakcije vedno gibljeta v nasprotnih smereh in v približno enakem obsegu, se kapitalska zahteva za posebno pozicijsko tveganje ne izračunava za nobeno stran transakcije. Taka obravnava je dopustna v naslednjih primerih:

(a) obe strani transakcije sta sestavljeni iz popolnoma identičnih instrumentov; ali

(b) dolga denarna pozicija je varovana z zamenjavo celotnega donosa (ali obratno), pri čemer se referenčna obveznost in osnovna izpostavljenost (tj. denarna pozicija) popolnoma ujemata; zapadlost zamenjave celotnega donosa je lahko drugačna od zapadlosti osnovne izpostavljenosti.

(3) Kapitalska zahteva za posebno pozicijsko tveganje se lahko zmanjša tudi, kadar se vrednost obeh strani transakcije vedno giblje v nasprotni smeri in kadar obstaja popolno ujemanje glede referenčne obveznosti, zapadlosti referenčne obveznosti in kreditnega izvedenega finančnega instrumenta ter valute, v kateri je izražena osnovna izpostavljenost. Poleg tega ključne lastnosti kreditnega izvedenega finančnega instrumenta ne smejo povzročiti pomembnega odstopanja cenovnih premikov kreditnega izvedenega finančnega instrumenta od cenovnih premikov denarne pozicije.

Če na podlagi transakcije, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega pododstavka, pride do prenosa tveganja, se kapitalska zahteva za posebno pozicijsko tveganje za tisto stran transakcije, za katero se sicer izračunava višja kapitalska zahteva za posebno pozicijsko tveganje, zmanjša za 80%, medtem ko kapitalska zahteva za posebno pozicijsko tveganje za drugo stran transakcije znaša 0.

(4) Kapitalska zahteva za posebno pozicijsko tveganje se lahko delno zmanjša tudi, kadar se vrednosti obeh strani transakcije običajno gibljeta v nasprotnih smereh. Taka obravnava je možna v naslednjih primerih:

(a) kadar gre za pozicije iz točke (b) drugega odstavka tega člena, vendar obstaja neusklajenost naložb med referenčno obveznostjo in osnovno izpostavljenostjo; pri tem pa pozicije izpolnjujejo naslednja pogoja:

– referenčna obveznost se v primeru stečaja poplačuje istočasno (je uvrščena pari passu) ali pozneje (je podrejena) kot osnovna obveznost,

– dolžnik po osnovni in referenčni obveznosti je ista oseba; za obe obveznosti veljata prisilno izvršljivi klavzuli o navzkrižni ugotovitvi neplačila in o navzkrižni takojšnji zapadlosti, ali

(b) kadar gre za pozicije iz točke (a) drugega odstavka tega člena ali tretjega odstavka tega člena, vendar obstaja valutna neusklajenost ali neusklajenost zapadlosti med kreditnim izvedenim finančnim instrumentom in osnovnim instrumentom (valutne neusklajenosti je treba vključiti v običajno poročanje o valutnem tveganju v skladu s 75. in 76. členom tega sklepa; ali

(c) kadar gre za pozicije iz tretjega odstavka tega člena, vendar obstaja neusklajenost naložb v denarni poziciji in kreditnim izvedenim finančnim instrumentom; osnovni instrument mora biti v dokumentaciji o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu vključen med obveznosti, ki jih je treba prenesti.

V primerih iz točk (a), (b) in (c) se kapitalska zahteva za posebno pozicijsko tveganje ne izračunava za obe strani transakcije, ampak samo za tisto stran, za katero je sicer tre-

ba izračunati višjo kapitalsko zahtevo za posebno pozicijsko tveganje.

(5) V vseh drugih primerih, ki niso obravnavani v četrtem odstavku tega člena, se kapitalska zahteva za posebno pozicijsko tveganje izračuna za obe strani transakcije.

4.6. **Obravnava pozicij v enotah kolektivnih naložbenih podjemov, ki se vključujejo v trgovalno knjigo**

40. člen

(Izračun kapitalske zahteve za pozicije v enotah kolektivnih naložbenih podjemov v trgovalni knjigi)

(1) Kapitalska zahteva za pozicije v enotah odprtih kolektivnih naložbenih podjemov – investicijskih skladov (v nadaljevanju: CIU), ki se v skladu z 9. členom tega sklepa vključujejo v trgovalno knjigo, se izračuna v skladu z metodami, določenimi v drugem do četrtem odstavku tega člena in v skladu z 41. in 42. členom tega sklepa.

(2) Ne glede na druge določbe tega poglavja se za izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje (posebno in splošno) za pozicije v enotah CIU uporablja utež v višini 32%. Ne glede na določbe točke (a) drugega odstavka 75. člena ali točke (b) 86. člena tega sklepa, če se v skladu s temi navedenimi določbami uporablja spremenjena obravnava naložb v zlatu (*modified gold treatment* oziroma *modified look through method*), se za izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje (posebno in splošno) in valutno tveganje za pozicije v enotah CIU uporablja utež največ 40%.

(3) Banka lahko izračuna kapitalsko zahtevo za pozicije v enotah CIU, če ustrezajo kriterijem iz prvega odstavka 41. člena tega sklepa z uporabo metod, določenih v prvem do četrtem odstavku 42. člena tega sklepa.

(4) Razen če ni drugače določeno, se ne dovoli nobeno pobotanje med osnovnimi naložbami, ki tvorijo premoženje CIU, in drugimi pozicijami banke.

41. člen

(Pogoji za CIU)

(1) Metode iz 42. člena tega sklepa se lahko uporabljajo za izračun kapitalske zahteve za pozicije v enotah CIU, ki so nadzirane ali imajo sedež v Evropski uniji, če izpolnjujejo naslednje splošne pogoje:

(a) prospekt CIU ali enakovreden dokument mora vsebovati:

– vrste naložb, za katere ima CIU dovoljenje,

– če so določeni naložbeni limiti, relativne limite in metodologije za njihov izračun,

– če je dovoljeno zadolževanje, največja stopnja zadolževanja,

– če so dovoljene naložbe v izvedene finančne instrumente ali pogodbe, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), ali v pogodbe, podobne pogodbam o začasni prodaji oziroma odkupu, politiko omejevanja tveganja nasprotne stranke, ki izhaja iz teh poslov,

(b) CIU mora o svojem poslovanju poročati v obliki polletnih in letnih poročil, da omogoči ocenjevanje sredstev in obveznosti, višine prihodkov in odhodkov v obdobju poročanja;

(c) enote CIU morajo biti na zahtevo imetnika dnevno izplačljive v denarju iz sredstev sklada;

(d) premoženje CIU je ločeno od premoženja družbe za upravljanje CIU;

(e) banka mora izdelati ustrezno oceno tveganosti CIU.

(2) Metode iz 42. člena tega sklepa se lahko uporabljajo tudi za izračun kapitalske zahteve za pozicije v enotah CIU iz primernih tretjih držav iz Priloge V tega sklepa, če izpolnjujejo zahteve iz točk (a) do (e) prvega odstavka tega člena, ali za pozicije v enotah tistih CIU iz primernih tretjih držav, za katere so tako obravnavo dovolili nadzorni organi iz drugih držav članic.

42. člen

(Metode za izračun kapitalske zahteve)

(1) Če ima banka zagotovljeno dnevno spremljanje naložbe, ki sestavljajo premoženje CIU, potem lahko kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje (splošno in posebno) namesto za pozicije v enotah CIU izračuna za pozicije v osnovnih instrumentih, v katere nalaga CIU. To kapitalsko zahtevo izračuna v skladu z metodami, določenimi v tem poglavju (v 15. do 42. členu tega sklepa), ali z internim modelom, če je pridobila ustrezno dovoljenje Banke Slovenije. Pobot med pozicijami v osnovnih instrumentih, v katere nalaga CIU, in drugimi pozicijami banke je dovoljen, če ima banka zadostno število enot CIU, ki omogočajo celoštevilčno hipotetično pozicijo v osnovnih instrumentih CIU.

(2) Banka lahko kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje (splošno in posebno) za pozicije v enotah CIU izračuna v skladu z metodami iz tega poglavja (iz 15. do 42. člena tega sklepa), ali z internim modelom, če je pridobila ustrezno dovoljenje Banke Slovenije. To kapitalsko zahtevo izračuna tako, da jo izračuna za hipotetične pozicije v finančnih instrumentih, ki sestavljajo zunanji indeks ali košarico finančnih instrumentov, ki posnema gibanje vrednosti CIU, če so izpolnjeni:

(a) namen naložbene politike CIU je, da posnema sestavo in gibanje vrednosti obstoječega zunanjega indeksa ali fiksne košarice lastniških ali dolžniških finančnih instrumentov;

(b) med dnevnimi spremembami cen enote CIU in indeksom ali košarico lastniških ali dolžniških finančnih instrumentov, ki jih CIU posnema, se lahko jasno izrazi minimalna korelacija 0,9 v obdobju najmanj šestih mesecev; korelacija v tem primeru pomeni korelacijski koeficient med dnevnimi donosi enote CIU, s katero se trguje na borzi, in indeksom ali košarico lastniških ali dolžniških finančnih instrumentov, ki jih CIU posnema.

(3) Če banka nima zagotovljenega dnevnega spremljanja naložb, ki sestavljajo premoženje CIU, lahko izračunava kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje (splošno in posebno) ob upoštevanju naslednjih pogojev:

(a) predpostavi se, da CIU v največjem dovoljenem obsegu in v okviru svoje naložbene politike najprej vlaga v vrste finančnih instrumentov, za katere obstaja največja kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje (splošno in posebno), nato pa v padajočem vrstnem redu vlaga v vrste finančnih instrumentov z manjšo kapitalsko zahtevo, dokler ne doseže skupnih investicijskih limitov. Pozicija v CIU se obravnava kot neposredna naložba v navedenih naložbah CIU;

(b) za izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje upošteva največjo posredno izpostavljenost, ki jo lahko doseže prek CIU s pozicijami CIU, tako da sorazmerno poveča pozicijo v CIU do največje dovoljene izpostavljenosti v osnovne finančne instrumente, v katere vlaga CIU in ki izhajajo iz naložbene politike;

(c) kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje (splošno in posebno), izračunana v skladu s tem odstavkom, znaša največ toliko, kot je navedeno v drugem odstavku 40. člena tega sklepa.

(4) Kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje (splošno in posebno) v zvezi z naložbami v enote CIU, ki se izračuna v skladu s prvim in tretjim odstavkom tega člena, lahko za banko izračuna in poroča tretja oseba, pod pogojem, da je izračun pravilen in pravočasen.

5. IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TVEGANJE PORAVNAVE IN KREDITNO TVEGANJE NASPROTNE STRANKE

5.1. **Tveganje poravnave**

43. člen

(Kapitalska zahteva za tveganje poravnave)

Banka mora za izračun kapitalske zahteve za tveganje poravnave izračunavati razliko v ceni, ki nastane pri transakci-

jah, kjer finančni instrumenti (dolžniški finančni instrumenti, tuje valute in blago, razen poslov začasne prodaje oziroma odkupa in posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga) niso izročeni na datum poravnave. Razlika v ceni iz prejšnjega stavka predstavlja razliko med dogovorjeno ceno poravnave in trenutno tržno ceno finančnih instrumentov, tujih valut in blaga, ki so predmet posla. Banka izračuna kapitalsko zahtevo za tveganje poravnave tako, da to razliko pomnoži z ustrezno utežjo iz stolpca 2 Tabele 5 tega odstavka.

Tabela 5: Uteži za izračun kapitalske zahteve za tveganje poravnave

Število delovnih dni po dogovorjenem dnevu poravnave	Utež v %
(1)	(2)
5–15	8
16–30	50
31–45	75
46 ali več	100

44. člen

(Izračun kapitalske zahteve zaradi časovne neusklajenosti plačila in izročitve)

(1) Banka mora zagotoviti kapital, kot je določeno v Tabeli 6 tega odstavka, če:

(a) je finančne instrumente, tuje valute ali blago plačala pred njihovim prejetjem ali je finančne instrumente, tuje valute ali blago izročila, preden je prejela plačilo zanje; in

(b) je, v primeru čezmejnih transakcij, od plačila ali izročitve minil en dan ali več.

Tabela 6: Kapitalska obravnava v primeru časovne neusklajenosti plačila in izročitve

Vrsta transakcije		Časovna neusklajenost plačila in izročitve
(1)		(2)
(1)	Do prvega pogodbenega plačila ali prve faze izročitve	Brez kapitalske obravnave
(2)	Od prvega pogodbenega plačila ali prve faze izročitve do največ štiri dni po drugem pogodbenem plačilu ali druge faze izročitve	Obravnavati kot izpostavljenost
(3)	Od 5 delovnih dni po drugem pogodbenem plačilu ali druge faze izročitve do zaključka transakcije	Od kapitala odšteti preneseno vrednost in trenutno nadomestitveno vrednost (če ta obstaja)

(2) Banka, ki uporablja pristop IRB, lahko izpostavljenostim, kjer obstaja časovna neusklajenost plačila in izročitve, kot je določeno v vrstici 2 Tabele 6 prvega odstavka tega člena, dodelijo PD na podlagi zunanje bonitetne ocene nasprotne stranke, če banka v bančni knjigi nima nobenih drugih izpostavljenosti do te nasprotne stranke. Banka, ki uporablja lastne ocene izgube ob neplačilu (v nadaljevanju: LGD) lahko za izpostavljenosti iz vrstice 2 Tabele 6 tega člena uporabi LGD 45%, pod pogojem, da ga uporablja za vse take izpostavljenosti. Kot drugo možnost lahko banka, ki uporablja pristop IRB za izpostavljenosti iz vrstice 2 Tabele 6 prvega odstavka tega člena, uporablja uteži tveganja, določene v sklepu o standardiziranem pristopu pod pogojem, da jih uporablja za vse take izpostavljenosti ali za vse navedene izpostavljenosti uporabi utež tveganja 100%.

(3) Če znesek pozitivne izpostavljenosti iz transakcij, kjer obstaja časovna neusklajenost plačila in izročitve, ni pomemben, lahko banka za te izpostavljenosti uporabi utež tveganja 100%.

(4) V primerih izpada celotnega sistema poravnave ali klirinškega sistema lahko Banka Slovenije odloči, da bankam ni treba izpolnjevati kapitalskih zahtev iz 43. člena tega sklepa in prvega odstavka tega člena. Neporavnani posel s strani nasprotne stranke se v teh razmerah ne šteje kot neplačilo za namene kreditnega tveganja. Ko se nastale okoliščine odpravijo, Banka Slovenije odloči, da morajo banke ponovno izpolnjevati navedene kapitalske zahteve.

5.2. **CCR (kreditno tveganje nasprotne stranke)**

45. člen

(Izračun kapitalske zahteve za CCR)

(1) Banka mora zagotavljati kapital za CCR za izpostavljenosti, ki izvirajo iz:

(a) časovne neusklajenosti plačila in izročitve;

(b) izvedenih finančnih instrumentov, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov;

(c) poslov začasne prodaje oziroma odkupa, posoje oziroma izposoje, ki se nanašajo na finančne instrumente ali blago, ki se vključujejo v trgovalno knjigo;

(d) poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, ki se nanašajo na finančne instrumente ali blago;

(e) poslov z dolgim rokom poravnave.

(2) Časovna neusklajenost plačila in izročitev za namen točke (a) prvega odstavka tega člena se šteje:

(a) če je banka plačala finančne instrumente ali blago, ki ji še niso bili izročeni/ni bilo izročeno, ali pa je izročila vrednostne papirje ali blago, ki ji še niso bili plačani/ni bilo plačano; in

(b) da je, v primeru čezmejnih transakcij, od plačila ali izročitve minil en dan ali več.

(3) Vrednosti izpostavljenosti (razen za izvedene finančne instrumente, posle začasne prodaje oziroma odkupa, posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja in posle z dolgim rokom poravnave) in tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti za izpostavljenosti iz prvega odstavka tega člena se izračunajo v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu oziroma v skladu s sklepom o pristopu IRB. Pri tem mora banka upoštevati pravila iz 46. člena tega sklepa.

(4) Če je kreditni izvedeni finančni instrument, ki je vključen v trgovalno knjigo, sestavni del notranjega varovanja in je priznan kot primerna oblika zavarovanja v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih, se šteje, da CCR za ta kreditni izvedeni finančni instrument ne obstaja.

(5) Kapitalska zahteva za CCR znaša 8% vsote tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

46. člen

(Vrednost izpostavljenosti in tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov)

(1) Za namen tretjega odstavka 45. člena tega sklepa se uporablja seznam izvedenih finančnih instrumentov iz Priloge I tega sklepa.

(2) Za namen tretjega odstavka 45. člena tega sklepa se vrednost izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente, posle začasne prodaje oziroma odkupa, posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja in posle z dolgim rokom poravnave izračuna v skladu s 47. do 74. členom tega sklepa.

(3) Za namen tretjega odstavka 45. člena tega sklepa banka pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti ne sme uporabljati enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, kot je določena s sklepom o kreditnih zavarovanjih.

(4) Za namen tretjega odstavka 45. člena tega sklepa se v primeru poslov začasne prodaje oziroma odkupa in posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, ki so vključeni v trgovalno knjigo, vsi finančni instrumenti in blago, ki so primerni za vključitev v trgovalno knjigo, priznajo kot primerno zavarovanje. Pri izpostavljenostih iz izvedenih finančnih instrumentov, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC) in ki so vključeni v trgovalno knjigo, se lahko kot primerno zavarovanje prizna tudi blago, ki se lahko vključi v trgovalno knjigo. Za namene izračunavanja prilagoditev za nestanovitnost, če so taki finančni instrumenti ali blago, ki niso priznani kot primerni v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih, posojeni, prodani ali zagotovljeni, ali izposojeni, kupljeni ali prejeti kot zavarovanje ali kako drugače, in banka za izračun prilagoditev za nestanovitnost uporablja nadzorniške prilagoditve, se ti instrumenti in blago obravnavajo kot lastniški finančni instrumenti, ki niso vključeni v glavni borzni indeks, pač pa so uvrščeni v kotacijo na priznani borzi.

Če banka za finančne instrumente ali blago, ki v skladu s sklepom, ki ureja kreditna zavarovanja, ne veljajo kot primerno zavarovanje, uporablja lastne ocene prilagoditev za nestanovitnost, mora prilagoditve za nestanovitnost izračunati za vsak posamezni finančni instrument in blago. Če banka v skladu s sklepom, ki ureja pristop IRB za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje, uporablja pristop internih modelov, lahko ta pristop uporabi tudi za postavke trgovalne knjige.

(5) Za namen tretjega odstavka 45. člena tega sklepa se po primernih okvirnih pogodbah o pobotu, ki zajemajo posle začasne prodaje oziroma odkupa in/ali posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga in/ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, lahko medsebojno pobotajo pozicije trgovalne knjige in pozicije bančne knjige samo, če posli izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) vsi posli se vrednotijo dnevno z uporabo tekočih tržnih cen;

(b) vse postavke, ki so izposojene, kupljene ali prejete v okviru teh okvirnih pogodb, se lahko priznajo kot primerno zavarovanje s finančnim premoženjem v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih, ne da bi bilo treba upoštevati četrti odstavek tega člena.

5.3. **Izračun vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente, posle začasne prodaje oziroma odkupa, posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja in posle z dolgim rokom poravnave**

5.3.1. *Izbor metode*

47. člen

(Izbor metode za izračun vrednosti izpostavljenosti)

(1) Banka izračuna vrednost izpostavljenosti za finančne instrumente iz Priloge I tega sklepa z metodo tekoče izpostavljenosti, metodo originalne izpostavljenosti, standardizirano metodo (v nadaljevanju: SM) ali metodo notranjega modela (v nadaljevanju: IMM). Banka, ki ne izpolnjuje pogojev iz tretjega odstavka 7. člena tega sklepa, ne sme uporabljati metode originalne izpostavljenosti. Prav tako metode originalne izpostavljenosti ne sme uporabljati za določanje vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente iz točke 3 Priloge I tega sklepa.

Kombinirana uporaba metode tekoče izpostavljenosti, metode originalne izpostavljenosti, SM ali IMM je mogoča znotraj skupine oseb, ki so povezane na način, določen v 56. členu Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06 in 60/06 – popr.; v nadaljevanju: ZGD-1), vendar ne v okviru ene same pravne osebe. Kombinirana uporaba metode tekoče izpostavljenosti in SM v okviru ene pravne osebe je dovoljena, če se ena izmed omenjenih metod uporablja za primere, določene v tretjem odstavku 52. člena tega sklepa.

(2) Če je banka pridobila ustrezno dovoljenje Banke Slovenije ali pristojnega organa iz druge države članice, lahko z IMM iz 53. do 68. člena tega sklepa določa vrednosti izpostavljenosti za:

(a) finančne instrumente, naštete v Prilogi I tega sklepa,

(b) posle začasne prodaje oziroma odkupa,

(c) posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga,

(d) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja,

(e) posle z dolgim rokom poravnave.

(3) Če banka za izpostavljenost iz bančne knjige ali za izpostavljenost za CCR kupi kreditni izvedeni finančni instrument, lahko izračuna svojo kapitalsko zahtevo za varovano premoženje v skladu s 103. do 110. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih, ali v skladu z drugim odstavkom 51. člena in petim odstavkom 52. člena ali 35. in 36. členom sklepa o pristopu IRB. V teh primerih je vrednost izpostavljenosti za CCR za te kreditne izvedene finančne instrumente enaka nič.

(4) Vrednost izpostavljenosti za CCR iz naslova prodanih kreditnih zamenjav v bančni knjigi, kjer se obravnavajo kot kreditno zavarovanje, ki ga daje banka, in se zanje izračuna kapitalska zahteva za kreditno tveganje za celotni nominalni znesek, je enaka nič.

(5) Na podlagi metode tekoče izpostavljenosti, metode originalne izpostavljenosti, SM ali IMM je vrednost izpostavljenosti do določene nasprotne stranke enaka vsoti vseh vrednosti izpostavljenosti, ki so izračunane za vsak niz pobotov z navedeno nasprotno stranko.

(6) Vrednost izpostavljenosti nič za CCR se lahko pripiše izvedenim finančnim instrumentom, poslom začasne prodaje oziroma odkupa, posoji oziroma izposoji vrednostnih papirjev ali blaga, poslom z dolgim rokom poravnave in poslom kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, ki so neporavnani s centralno nasprotno stranko, in ki jih centralna nasprotna stranka ni zavrnila. Poleg tega se vrednost izpostavljenosti nič lahko pripiše izpostavljenostim za kreditna tveganja do centralnih nasprotnih strank iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, poslov začasne prodaje oziroma odkupa, posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave, poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, ki jih ima banka do centralne nasprotne stranke in so neporavnane. Izpostavljenosti CCR centralne nasprotne stranke do vseh udeležencev, s katerimi posluje, morajo biti dnevno v celoti zavarovane.

(7) Izpostavljenosti iz naslova poslov z dolgim rokom poravnave se lahko izračunajo z uporabo metode tekoče izpostavljenosti, metode originalne izpostavljenosti, SM ali IMM, ne glede na metodo, ki je izbrana za obravnavo izvedenih finančnih instrumentov na prostem trgu in poslov začasne prodaje oziroma odkupa, posojo oziroma izposojo vrednostnih papirjev ali blaga ter poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja. Banka, ki uporablja pristop IRB, lahko pri izračunu kapitalske zahteve za posle z dolgim rokom poravnave trajno uporablja uteži tveganja, ki so predpisane v standardiziranem pristopu, ne glede na pomembnost takih pozicij.

(8) Za metodo tekoče izpostavljenosti in za metodo originalne izpostavljenosti mora banka zagotoviti, da je nominalni (hipotetični) znesek, ki bo upoštevan, primerno merilo tveganja pogodbe/instrumenta. Če na primer pogodba določa multiplikacijo denarnih tokov, se mora nominalni oziroma hipotetični znesek za ta namen prilagoditi tako, da upošteva učinke multiplikacije na strukturo tveganja te pogodbe/instrumenta.

5.3.2. *Metoda tekoče izpostavljenosti*

48. člen

(Izračun vrednosti izpostavljenosti z metodo tekoče izpostavljenosti)

Vrednost izpostavljenosti za finančne instrumente iz Priloge I tega sklepa se v skladu z metodo tekoče izpostavljenosti izračuna na naslednji način:

(a) izračunajo se nadomestitveni stroški za vse pogodbe s pozitivno vrednostjo, tako da se vse pogodbe prevrednotijo z uporabo tekočih cen na trenutne tržne vrednosti; za pogodbe z negativno vrednostjo je trenutna izpostavljenost enaka nič;

(b) izračuna se potencialna bodoča kreditna izpostavljenost za preostali čas do zapadlosti pogodbe, tako da se nominalne vrednosti ali vrednosti osnovnih finančnih instrumentov pomnožijo s konverzijskimi faktorji iz Tabele 7; vrednost potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti se ne izračuna pri »drseči/drseči« enovalutni obrestni zamenjavi, za katero se izračuna le trenutna nadomestitvena vrednost; pogodbe, ki ne spadajo v eno izmed petih kategorij iz Tabele 7 se obravnavajo kakor izvedeni finančni instrumenti na blago, razen plemenitih kovin; pri pogodbah, pri katerih se glavnica večkrat zamenja, se odstotki iz Tabele 7 pomnožijo s številom preostalih plačil, ki jih je v skladu s pogodbo še treba opraviti; pri pogodbah, ki so namenjene poravnavanju zapadlih zneskov po določenih plačilnih datumih in pri katerih so pogoji ponovno določeni tako, da je njihova tržna vrednost na te določene plačilne datume »nič«, je preostala zapadlost enaka času do naslednje ponovne določitev pogojev; pri pogodbah na obrestno mero, ki izpolnjujejo ta merila in pri katerih je preostala zapadlost daljša od enega leta, odstotek ne sme biti nižji od 0,5%.

Tabela 7: Konverzijski faktorji za izračun potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti

Preostala zapadlost	Izvedeni finančni instrumenti na obrestno mero	Izvedeni finančni instrumenti na tujo valuto in zlato	Izvedeni finančni instrumenti na lastniške finančne instrumente	Izvedeni finančni instrumenti na plemenite kovine, razen zlata	Izvedeni finančni instrumenti na blago, razen plemenitih kovin
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Eno leto ali manj	0%	1%	6%	7%	10%
Več kot 1 leto in manj kot 5 let	0,5%	5%	8%	7%	12%
5 let ali več	1,5%	7,5%	10%	8%	15%

Pri izračunu potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti za zamenjave celotnega donosa in kreditne zamenjave se nominalni znesek instrumenta pomnoži z naslednjimi odstotki:

– če je referenčna obveznost taka, da bi se neposredna izpostavljenost banke v tej obveznosti obravnavala kot postavka kvalificiranih izdajateljev iz 28., 29. in 30. člena tega sklepa, se uporabi 5%;

– če je referenčna obveznost taka, da se neposredna izpostavljenost banke v tej obveznosti ne bi obravnavala kot postavka kvalificiranih izdajateljev iz 28., 29. in 30. člena tega sklepa, se uporabi 10%;

– v primeru kreditne zamenjave pa banka, katere izpostavljenost, ki izhaja iz te zamenjave, predstavlja dolgo pozicijo v osnovnem instrumentu, lahko za izračun potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti uporabi 0%, razen če kreditna zamenjava preneha veljati v primeru nesolventnosti osebe, katere izpostavljenost, ki izhaja iz kreditne zamenjave, predstavlja kratko pozicijo v osnovnem instrumentu, čeprav osnovni instrument ni v neplačilu.

Če kreditni izvedeni finančni instrument zagotavlja zavarovanje za "*n*-to neplačilo" izmed več osnovnih obveznosti, se uporabi tisti odstotek iz prve do tretje alineje prejšnjega odstavka, ki se povezuje z obveznostjo z *n*-to najnižjo kreditno kvaliteto; ta pa se določi tako, da se ugotovi, ali bi bila ta obveznost, če bi banka imela neposredno izpostavljenost v tem osnovnem instrumentu, postavka kvalificiranega izdajatelja v skladu z 28., 29. in 30. členom tega sklepa.

(c) vrednost izpostavljenosti je vsota nadomestitvenih stroškov in potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti.

5.3.3. *Metoda originalne izpostavljenosti*

49. člen

(Izračun vrednosti izpostavljenosti z metodo originalne izpostavljenosti)

Vrednost izpostavljenosti za finančne instrumente iz Priloge I tega sklepa se v skladu z metodo originalne izpostavljenosti izračuna na naslednji način:

(a) nominalni zneski vsakega finančnega instrumenta se pomnožijo s konverzijskimi faktorji iz Tabele 8 tega člena; pri izvedenih finančnih instrumentih na obrestno mero lahko banka za namen Tabele 8 tega člena izbere bodisi preostalo zapadlost bodisi originalno zapadlost;

Tabela 8: Konverzijski faktorji za izračun originalne izpostavljenosti

Originalna zapadlost	Izvedeni finančni instrumenti na obrestno mero	Izvedeni finančni instrumenti na tuje valute in zlato
(1)	(2)	(3)
Eno leto ali manj	0,5%	2%
Več kot 1 leto do vključno 2 let	1%	5%
Povečanje konverzijskega faktorja za vsako dodatno leto	1%	3%

(b) tako izračunana originalna izpostavljenost je vrednost izpostavljenosti.

5.3.4. 5.3.4. *SM (standardizirana metoda)*

50. člen

(Izračun vrednosti izpostavljenosti s SM)

(1) SM se lahko uporablja samo za izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC) in za posle z dolgim rokom poravnave. Vrednost izpostavljenosti se izračuna ločeno za vsak niz pobotov. Vrednost izpostavljenosti se izračuna tako, da se odšteje vrednost zavarovanja, kot sledi:

$$\text{vrednost izpostavljenosti} = \beta * \max\left(CMV - CMC; \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| * CCRM_j \right),$$

kjer je:

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

Simboli v formulah imajo naslednji pomen:

β = 1,4;

CMV = tekoča tržna vrednost portfelja poslov v nizu pobotov z nasprotno stranko, brez odbitka vrednosti zavarovanja s premoženjem;

CMV_i = tekoča tržna vrednost posla i;

i = indeks, ki označuje posel;

CMC = tekoča tržna vrednost zavarovanja s premoženjem, dodeljenega nizu pobotov;

CMC_l = tekoča tržna vrednost zavarovanja s premoženjem l;

l = indeks, ki označuje zavarovanje s premoženjem;

j = indeks, ki označuje kategorijo niza varovanj; ti nizi varovanj ustrezajo dejavnikom tveganja, za katere se tveganosti pozicij z nasprotnimi predznaki lahko izravnajo, da se dobi neto tveganost pozicije, na kateri potem temelji mera izpostavljenosti;

RPT_{ij} = tveganost pozicij iz posla i glede na niz varovanja j;

RPC_{lj} = tveganost pozicije iz zavarovanja s premoženjem l glede na niz varovanja j;

$CCRM_j$ = multiplikator CCR iz Tabele 10 52. člena tega sklepa za niz varovanja j;

Zavarovanje s premoženjem, prejeto od nasprotne stranke, ima pozitiven predznak in zavarovanje s premoženjem, dano nasprotni stranki, ima negativen predznak. V okviru metode SM se priznavajo zavarovanja iz 13. člena sklepa o kreditnih zavarovanjih ter četrtega odstavka 46. člena tega sklepa.

(2) Če posel z izvedenim finančnim instrumentom z linearnim profilom tveganja, s katerim se trguje na prostem trgu (OTC), predvideva izmenjavo finančnega instrumenta za plačilo, se plačilni del obravnava kot plačilna stran. Transakcije, ki predvidevajo menjavo plačila za plačilo, so sestavljene iz dveh plačilnih strani. Plačilni strani sta sestavljeni iz bruto plačil, dogovorjenih v pogodbi, vključno z nominalnim zneskom transakcije. Za namene izračunov poslov po SM lahko banka zanemari tveganje obrestne mere iz plačilnih strani s preostalo zapadlostjo manj kakor eno leto. Banka lahko obravnava transakcije, ki jih sestavljata dve plačilni strani, ki sta izraženi v isti valuti, kot en sam agregiran posel (kot na primer zamenjave obrestnih mer). Obravnava, ki velja za plačilne strani, se uporablja za agregirani posel.

(3) Transakcije z linearnim profilom tveganja, pri katerih so osnovni finančni instrumenti lastniški finančni instrumenti (vključno z delniškimi indeksi), zlato, druge plemenite kovine ali drugo blago, se povezujejo s tveganostjo pozicij v ustreznem lastniškem finančnem instrumentu (vključno z delniškim indeksi) ali blagu in s tveganostjo pozicij iz naslova obrestne mere za plačilno stran. Če je plačilna stran izražena v tuji valuti, se poleg tega povezuje še s tveganostjo pozicije v ustrezni valuti.

(4) Transakcije z linearnim profilom tveganja, pri katerih je osnovni finančni instrument dolžniški finančni instrument, se povezujejo s tveganostjo pozicije iz naslova obrestne mere za dolžniški finančni instrument in s tveganostjo pozicije iz naslova obrestne mere za plačilno stran. Transakcije z linearnim profilom tveganja, ki predvidevajo menjavo plačila za plačilo, vključno s terminskimi posli na tujo valuto, se povezujejo s tveganostjo pozicije iz naslova obrestne mere za vsako plačilno stran. Če je osnovni dolžniški finančni instrument izražen v tuji valuti, se dolžniški finančni instrument povezuje s tveganostjo pozicije v tej valuti. Če je plačilna stran nominirana v tuji valuti, se plačilna stran poleg tega povezuje še s tveganostjo pozicije v tej valuti. Vrednost izpostavljenosti zamenjave osnove v tuji valuti je enaka nič.

(5) Velikost tveganosti pozicije iz transakcije z linearnim profilom tveganja je efektivna nominalna vrednost (tržna vrednost, pomnožena s količino) osnovnih finančnih instrumentov (vključno z blagom), izražena v domači valuti banke, razen za dolžniške finančne instrumente.

(6) Za dolžniške finančne instrumente in za plačilne strani je velikost tveganosti pozicije enaka dejanski nominalni vrednosti neplačanih bruto plačil (vključno z nominalnim zneskom), izražena v domači valuti banke in pomnožena z modificiranim trajanjem dolžniškega finančnega instrumenta oziroma plačilne strani.

(7) Velikost tveganosti pozicije iz kreditne zamenjave je nominalna vrednost referenčnega dolžniškega finančnega instrumenta, pomnožena s preostalo zapadlostjo kreditne zamenjave.

(8) Velikost tveganosti pozicije za izvedene finančne instrumente z nelinearnim profilom tveganja, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), vključno z opcijami in opcijami na zamenjavo obrestnih mer (*swaptions*), je enaka delta ekvivalentu efektivne nominalne vrednosti osnovnega finančnega instrumenta v transakciji, razen če je osnovni finančni instrumenti dolžniški finančni instrument.

51. člen

(Izračun tveganosti pozicije z uporabo SM)

(1) Velikost tveganosti pozicije za izvedene finančne instrumente z nelinearnim profilom tveganja, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), vključno z opcijami in opcijami na zamenjavo obrestnih mer (*swaptions*), pri katerih je osnova dolžniški finančni instrument ali plačilna stran, je enaka delta ekvivalentu efektivne nominalne vrednosti finančnega instrumenta ali plačilne strani, pomnožene z modificiranim trajanjem dolžniškega finančnega instrumenta oziroma plačilne strani.

(2) Za določitev tveganosti pozicije se zavarovanje s premoženjem, prejeto od nasprotne stranke, obravnava kot terjatev do nasprotne stranke na podlagi pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu (dolga pozicija), ki zapade na današnji dan, medtem ko se dano zavarovanje s premoženjem obravnava kot obveznost do nasprotne stranke (kratka pozicija), ki zapade na današnji dan.

(3) Banka lahko uporabi naslednje formule za določitev velikosti in predznaka tveganosti pozicije:

(a) za vse finančne instrumente, razen za dolžniške finančne instrumente:

– efektivna nominalna vrednost ali delta ekvivalent nominalne vrednosti = $p_{ref}\frac{\partial V}{\partial p}$

Simboli v formuli imajo naslednji pomen:

p_{ref} = cena osnovnega instrumenta, izražena v referenčni valuti osnovnega instrumenta;

V = vrednost finančnega instrumenta (v primeru opcije: cena opcije; v primeru transakcije z linearnim profilom tveganja: vrednost samega osnovnega instrumenta);

p = cena osnovnega instrumenta, izražena v isti valuti kakor V;

(b) za dolžniške instrumente in plačilne strani vseh transakcij:

– efektivna nominalna vrednost, pomnožena z modificiranim trajanjem; ali

– delta ekvivalent v nominalni vrednosti, pomnožen z modificiranim trajanjem = $\frac{\partial V}{\partial r}$

Simboli v formuli imajo naslednji pomen:

V = vrednost finančnega instrumenta (v primeru opcije: cena opcije; v primeru transakcije z linearnim profilom tveganja: vrednost samega osnovnega instrumenta oziroma plačilne strani);

r = obrestna mera.

Če je V izražena v valuti, ki ni referenčna valuta, potem mora biti vrednost izvedenega finančnega instrumenta konvertirana v referenčno valuto tako, da se pomnoži z ustreznim menjalnim tečajem.

(4) Tveganosti pozicij se razvrščajo v nize varovanj. Za vsak niz varovanja se izračuna absolutni znesek vsote tveganosti pozicij, ki izhajajo iz niza. Vsota se imenuje »neto tveganost pozicije« in je sestavni del formule iz prvega odstavka 50. člena tega sklepa:

neto tveganost pozicije = $\left|\sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj}\right|$

(5) Za tveganosti pozicij iz naslova obrestne mere za denarne depozite, prejete od nasprotne stranke kot zavarovanje s premoženjem, za plačilne strani in za osnovne dolžniške finančne instrumente, za katere se v skladu s Tabelo 1 28. člena tega sklepa uporablja utež 1,60% ali manj, obstaja šest nizov varovanja za vsako valuto, navedenih v Tabeli 9 tega odstavka. Nizi varovanj so opredeljeni s kombinacijo kriterijev »zapadlost« in »odražajoče obrestne mere«.

Tabela 9: Kombinacije nizov varovanj

	Obrestna mera, ki odraža državne obrestne mere	Obrestna mera, ki odraža nedržavne obrestne mere
(1)	(2)	(3)
Zapadlost	Eno leto ali manj	Eno leto ali manj
Zapadlost	Več kot 1 leto do vključno 5 let	Več kot 1 leto do vključno 5 let
Zapadlost	Več kot 5 let	Več kot 5 let

(6) Za tveganost pozicije iz naslova obrestne mere za osnovne dolžniške finančne instrumente ali plačilnih strani, za katere je obrestna mera povezana z referenčno obrestno mero, ki predstavlja splošno tržno raven obrestne mere, je preostala zapadlost čas trajanja do naslednje prilagoditve obrestne mere. V vseh drugih primerih je preostala zapadlost enaka obdobju do zapadlosti osnovnega dolžniškega finančnega instrumenta, v primeru plačilne strani pa preostali čas trajanja transakcije.

(7) Za vsakega izdajatelja referenčnega dolžniškega finančnega instrumenta, ki je osnova za kreditno zamenjavo, obstaja en niz varovanj.

(8) Za tveganosti pozicij iz naslova obrestne mere za denarne depozite, ki so dani nasprotni stranki kot zavarovanje s premoženjem, če nasprotna stranka nima odprtih obveznosti z nizkim posebnim tveganjem, in za osnovne dolžniške finančne instrumente, za katere se v skladu s Tabelo 1 28. člena tega sklepa uporablja utež več kakor 1,60%, obstaja en niz varovanj za vsakega izdajatelja. Kadar plačilna stran posnema tak dolžniški finančni instrument, obstaja tudi en niz varovanj za vsakega izdajatelja referenčnega dolžniškega finančnega instrumenta. Banka lahko razvršča v isti niz varovanj tveganosti pozicij, ki nastanejo iz naslova dolžniških finančnih instrumentov določenega izdajatelja, ali iz naslova referenčnih dolžniških finančnih instrumentov istega izdajatelja, ki jih posnemajo plačilne strani ali ki so osnova za kreditno zamenjavo.

52. člen

(Različni nizi varovanj pri uporabi SM)

(1) Osnovni finančni instrumenti, ki niso dolžniški finančni instrumenti, se razvrščajo v isti niz varovanj le, če so medsebojno enaki ali podobni. V vseh drugih primerih se razvrščajo v različne nize varovanj. Podobnost instrumentov se ugotavlja na naslednji način:

(a) lastniški finančni instrumenti so podobni, če imajo istega izdajatelja; delniški indeks se obravnava kot poseben izdajatelj;

(b) izvedeni finančni instrumenti na plemenite kovine so podobni, če se nanašajo na isto kovino; indeks plemenitih kovin se obravnava kot posebna plemenita kovina;

(c) izvedeni finančni instrumenti na električno energijo so podobni, če se pravice in obveznosti dobave po njih nanašajo na isti interval konice porabe ali interval manjše porabe v katerem koli 24-urnem obdobju;

(d) izvedeni finančni instrumenti na blago so podobni, če se nanašajo na isto blago; indeks na blago se obravnava kot posebno blago.

(2) Multiplikatorji CCR (v nadaljevanju: CCRM) za različne kategorije nizov varovanj so navedeni v Tabeli 10 tega odstavka.

Tabela 10: CCRM

Kategorije nizov varovanj	CCRM
1. Obrestne mere	0,2%
2. Obrestne mere za tveganost pozicij za referenčni dolžniški finančni instrument, ki je osnova za kreditno zamenjavo in za katerega se v skladu s Tabelo 1 28. člena tega sklepa uporablja utež 1,60% ali manj.	0,3%
3. Obrestne mere za tveganost pozicij za dolžniški finančni instrument ali referenčni dolžniški finančni instrument, za katerega se v skladu s Tabelo 1 28. člena tega sklepa uporablja utež več kot 1,60%.	0,6%
4. Menjalni tečaji	2,5%
5. Električna energija	4,0%
6. Zlato	5,0%
7. Lastniški finančni instrument	7,0%
8. Plemenite kovine (razen zlata)	8,5%
9. Drugo blago (razen plemenitih kovin in električne energije)	10,0%
10. Finančni instrumenti, ki so osnovni izvedenim finančnim instrumentom, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), ki ne spadajo v nobeno izmed kategorij od 1 do 9.	10,0%

Finančni instrumenti, ki so osnovni izvedenim finančnim instrumentom, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), iz točke 10 Tabele 10 tega odstavka, se razvrstijo v posebne ločene nize varovanj za vsako kategorijo osnovnega instrumenta.

(3) Za transakcije z nelinearnim profilom tveganja ali za plačilne strani in transakcije, v katerih so osnovni finančni instrumenti dolžniški finančni instrumenti, za katere banka ne more ugotoviti delte oziroma modificiranega trajanja z modelom za izračun kapitalske zahteve za tržna tveganja, za katerega je banka pridobila ustrezno dovoljenje Banke Slovenije, banka uporablja metodo tekoče izpostavljenosti. Pobot se ne priznava. To pomeni, da se vrednost izpostavljenosti določi, kot da obstaja niz pobotov, ki vsebuje samo posamezen posel.

(4) Banka mora imeti vzpostavljene ustrezne postopke, da preveri, ali je posel, ki naj bi se vključil v niz pobotov, vključen v prisilno izvršljiv dvostranski dogovor o pobotu, ki izpolnjuje pogoje, določene v 70. členu tega sklepa.

(5) Banka, ki uporablja zavarovanje s premoženjem za zmanjševanje CCR, mora imeti vzpostavljene ustrezne postopke, da preveri, ali zavarovanje izpolnjuje zahteve sklepa o kreditnih zavarovanjih, preden upošteva učinke tega zavarovanja v svojem izračunu.

5.3.5. *Metoda notranjih modelov (IMM)*

5.3.5.1 Raven uporabe IMM

53. člen

(Splošno)

(1) Banka lahko IMM uporablja le, če je pridobila ustrezno dovoljenje Banke Slovenije oziroma na podlagi odločitve iz tretjega, četrtega in šestega odstavka 291. člena ZBan-1.

(2) Banka lahko IMM uporablja za izračun vrednosti izpostavljenosti iz:

(a) izvedenih finančnih instrumentov iz Priloge I tega sklepa in po izbiri še iz poslov z dolgim rokom poravnave; ali

(b) poslov začasne prodaje oziroma odkupa, posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja in po izbiri še iz poslov z dolgim rokom poravnave; ali

(c) izvedenih finančnih instrumentov iz Priloge I tega sklepa, poslov začasne prodaje oziroma odkupa, posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja in po izbiri še iz poslov z dolgim rokom poravnave.

(3) Ne glede na prvi odstavek 47. člena tega sklepa lahko banka iz uporabe IMM trajno izvzame tiste izpostavljenosti, ki so glede na njihovo velikost in tveganje nepomembne.

54. člen

(Postopna uvedba IMM)

(1) Banka lahko IMM uvede postopoma po različnih vrstah poslov le v skladu z dovoljenjem Banke Slovenije oziroma na podlagi odločitve iz tretjega, četrtega in šestega odstavka 291. člena ZBan-1.

(2) V obdobju postopnega uvajanja IMM lahko banka za izračun vrednosti izpostavljenosti iz poslov, za katere v skladu z dovoljenjem Banke Slovenije oziroma na podlagi odločitve iz tretjega, četrtega in šestega odstavka 291. člena ZBan-1 še ne uporablja IMM, uporablja metodo tekoče izpostavljenosti ali SM. V tem primeru banki tudi ni treba uporabljati posebnega modela.

55. člen

(Kombinirana uporaba)

Če banka nima dovoljenja Banke Slovenije za uporabo IMM za izračun vrednosti izpostavljenosti iz poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), in iz poslov z dolgim rokom poravnave, mora uporabljati metodo tekoče izpostavljenosti ali SM. Za te primere je mogoča tudi kombinirana uporaba metode tekoče izpostavljenosti in SM, vendar le v okviru bančne skupine, ki uporablja IMM na podlagi odločitve iz tretjega, četrtega in šestega odstavka 291. člena ZBan-1, v okviru ene same banke pa je možna le, če je ta banka za namen tretjega odstavka 52. člena tega sklepa dolžna uporabljati metodo tekoče izpostavljenosti.

5.3.5.2 Dovoljenje za uporabo IMM

56. člen

(Pogoji in dokumentacija za izdajo dovoljenja)

(1) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo IMM, če banka izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) izpolnjuje zahteve za pravilen izračun vrednosti izpostavljenosti iz 59. in 60. člena tega sklepa;

(b) izpolnjuje minimalne zahteve za model EPE iz 62. do 67. člena tega sklepa;

(c) izpolnjuje zahteve za ovrednotenje modelov EPE iz 68. člena tega sklepa.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije iz Priloge VI v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

(a) o vrstah poslov, za katere namerava uporabljati IMM (za posle iz točk (a) ali (b) ali (c) drugega odstavka 53. člena tega sklepa), o morebitnem načrtu postopne uvedbe IMM ter o osnovnih informacijah o notranjih modelih;

(b) o izpolnjevanju zahtev za pravilen izračun vrednosti izpostavljenosti iz 59. in 60. člena tega sklepa;

(c) o izpolnjevanju minimalnih zahtev za model EPE iz 62. do 67. člena tega sklepa;

(d) o izpolnjevanju zahtev za ovrednotenje modela EPE iz 68. člena tega sklepa.

(3) Banka mora pogoje iz prvega odstavka tega člena izpolnjevati neprekinjeno, vseskozi od dne izdaje dovoljenja Banke Slovenije za uporabo IMM. Če banka preneha izpolnjevati pogoje iz prvega odstavka tega člena, mora Banki Slovenije predložiti časovni načrt doseganja ponovne skladnosti z zahtevami tega sklepa ali dokazati, da učinek neizpolnjevanja zahtev tega sklepa ni pomemben.

(4) Banka Slovenije v izreku odločbe o izdaji dovoljenja za uporabo IMM izrecno določi, za katere vrste poslov lahko banka uporablja IMM (za posle iz točk (a) ali (b) ali (c) drugega odstavka 53. člena tega sklepa) in ali lahko uporablja lastne ocene α. Če banka po pridobitvi dovoljenja za uporabo IMM namerava uporabo te metode razširiti še na druge vrste poslov ali jo zožiti tako, da nekaterih poslov ne bi več zajemala oziroma ne namerava več uporabljati lastnih ocen α, mora vložiti zahtevo za spremembo zadevnega dovoljenja.

(5) Banka Slovenije v izreku odločbe o izdaji dovoljenja za uporabo IMM izrecno določi načrt postopne uvedbe IMM. V primeru spremembe tega načrta mora banka vložiti zahtevo za spremembo zadevnega dovoljenja.

(6) Natančnejša navodila za sestavo zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo IMM oziroma za sestavo zahteve za spremembo tega dovoljenja so navedena v Prilogi VI tega sklepa.

(7) Določila prvega do šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, kadar nameravajo uporabljati IMM v bančni skupini EU nadrejena banka in njene podrejene institucije ali banka in druge institucije, ki so podrejene EU nadrejenemu finančnemu holdingu in na podlagi 291. člena ZBan-1 skupaj vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo IMM.

(8) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo IMM za izračun vrednosti izpostavljenosti EU nadrejeni banki ali banki, ki jo obvladuje EU nadrejen finančni holding, na podlagi odločitve iz tretjega in četrtega odstavka 291. člena ZBan-1.

(9) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo IMM podrejeni banki s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je vložila zahtevo za izdajo dovoljenja skupaj z EU nadrejeno banko ali banko, ki je podrejena EU finančnemu holdingu, na podlagi odločitve iz tretjega, četrtega in šestega odstavka 291. člena ZBan-1.

57. člen

(Odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za uporabo IMM:

(a) če ravna v nasprotju z odredbo ali z odredbo z dodatnimi ukrepi, s katero ji je bila naložena odprava kršitev pri izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 56. člena tega sklepa;

(b) če huje krši pogoje iz prvega odstavka 56. člena tega sklepa;

(c) če banka ravna v nasprotju z odredbo ali odredbo z dodatnimi ukrepi, s katero je bila naložena odprava kršitev glede nenatančnosti izračuna notranjih modelov;

(2) Banka Slovenije odvzame banki dovoljenje za uporabo IMM v bančni skupini tudi na podlagi odločitve o odvzemu dovoljenja za uporabo IMM v bančni skupini, pri čemer se smiselno upoštevajo tretji, četrti in šesti odstavek 291. člena ZBan-1.

(3) Banka, ki ji je Banka Slovenije odvzela dovoljenje za uporabo IMM, mora z dnem izdaje odločbe o odvzemu tega dovoljenja za izračun vrednosti izpostavljenosti iz zadevnih poslov začeti uporabljati metodo tekoče izpostavljenosti ali SM.

58. člen

(Dovoljenje za prehod iz IMM na metodo tekoče izpostavljenosti ali na SM)

(1) Banka, ki uporablja IMM, lahko to metodo nadomesti z metodo tekoče izpostavljenosti ali SM samo ob predhodni pridobitvi dovoljenja Banke Slovenije. Šteje se, da z izdajo tega dovoljenja preneha dovoljenje Banke Slovenije za uporabo IMM.

(2) Banka Slovenije dovoljenje iz prvega odstavka tega člena izda, če banka izkaže utemeljen razlog za spremembo metode.

(3) Navodila za sestavo zahteve za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena so navedena v Prilogi VII tega sklepa.

5.3.5.3 Vrednost izpostavljenosti

59. člen

(Določanje vrednosti izpostavljenosti)

(1) Vrednost izpostavljenosti se meri na ravni niza pobotov. Model mora podrobno določati porazdelitev napovedi sprememb tržnih vrednosti niza pobotov, ki se lahko pripišejo spremembam tržnih spremenljivk, kot so obrestne mere in devizni tečaji. Model mora nato izračunati vrednost izpostavljenosti za niz pobotov na vsak prihodnji datum glede na spremembe tržnih spremenljivk. Za nasprotne stranke, za katerih izpostavljenosti so dogovorjena kritja (*margined counterparties*), lahko model zajema tudi prihodnja gibanja vrednosti zavarovanja s premoženjem.

(2) Banka lahko vključi primerno zavarovanje s finančnim premoženjem iz 13. člena sklepa o kreditnih zavarovanjih ter četrtega odstavka 46. člena tega sklepa v svoje napovedovalne porazdelitve sprememb tržnih vrednosti niza pobotov, če so za ta zavarovanja s premoženjem izpolnjene zahteve glede količine, kakovosti in podatkov za IMM.

(3) Vrednost izpostavljenosti se izračuna kot zmnožek alfe (α) in efektivne pričakovane pozitivne izpostavljenosti (efektivna EPE):

Vrednost izpostavljenosti = α × efektivna EPE

Simboli v formuli imajo naslednji pomen:

α = 1,4; Banka Slovenije lahko odloči, da se uporablja višja α;

efektivna EPE = ocena pričakovane izpostavljenosti (EE_t) kot povprečne izpostavljenosti na prihodnji datum t, pri čemer je povprečje vzeto iz možnih prihodnjih vrednosti ustreznih dejavnikov tržnega tveganja; notranji model ocenjuje EE na časovni vrsti prihodnjih datumov t_1, t_2, t_3…

(4) Efektivna EE se izračunava kot:

efektivna EE_{tk} = max (efektivna EE_{tk-1}; EE_{tk}),

kjer je:
t_0 = tekoči datum;
efektivna EE_{t0} = tekoča izpostavljenost.

(5) Efektivna EPE je povprečje efektivne EE v prvem letu prihodnje izpostavljenosti. Če vse pogodbe v nizu pobotov zapadejo prej kakor v enem letu, je EPE povprečje pričakovane izpostavljenosti do zapadlosti vseh pogodb v nizu pobotov. Efektivna EPE se izračuna kot tehtano povprečje efektivne EE:

$$Dejanska\ EPE = \sum_{k=1}^{\min(1\text{ leto zapadlosti})} Dejanska\ \mathrm{EEt}_k * \Delta t_k \ ,$$

kjer:

uteži $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ dopuščajo izračun prihodnjih izpostavljenosti na datume, ki niso enakomerno časovno porazdeljeni.

(6) Velikosti EE ali konične izpostavljenosti se izračunajo na podlagi porazdelitve izpostavljenosti, ki upošteva morebitne nenormalnosti v porazdelitvi izpostavljenosti.

(7) Banka lahko za določanje vrednosti izpostavljenosti do vsake nasprotne stranke uporabi mero, ki je bolj konzervativna, kot je zmnožek α in efektivne EPE iz tretjega odstavka tega člena.

60. člen

(Uporaba lastne ocene α)

(1) Ne glede na tretji odstavek 61. člena tega sklepa banka lahko uporablja lastne ocene α, pri čemer α ne sme biti nižja od 1,2. Pri tem se α izračuna kot razmerje med notranjim kapitalom, ki izhaja iz popolne simulacije izpostavljenosti CCR vseh nasprotnih strank (števec), in notranjim kapitalom, izračunanim na podlagi EPE (imenovalec). EPE v imenovalcu se šteje kot določen neplačan znesek dolga. Banka mora dokazati, da njene lastne ocene α v številu zajemajo pomembne vire stohastične odvisnosti razporeditve tržnih vrednosti transakcij ali portfeljev transakcij do vseh nasprotnih strank. Lastne ocene α morajo upoštevati razdrobljenost portfeljev.

(2) Banka mora zagotoviti, da se števec in imenovalec za α izračunata dosledno glede na metodologijo modela, specifikacije parametrov in sestavo portfelja. Uporabljeni pristop za izračun α mora temeljiti na pristopu banke glede notranjega kapitala, mora biti dokumentiran in mora biti predmet neodvisnega ovrednotenja. Poleg tega mora banka preverjati lastne ocene α vsaj vsako četrtletje oziroma pogosteje, če se sestava portfelja spreminja. Banka mora ocenjevati tudi tveganje, ki izhaja iz modela.

(3) Kjer je to primerno, morajo biti nestanovitnosti in korelacije dejavnikov tržnega tveganja, uporabljene v skupni simulaciji tržnega in kreditnega tveganja, pogojene z dejavnikom kreditnega tveganja, da bi prikazale potencialna povečanja nestanovitnosti ali korelacije v obdobju gospodarske recesije.

(4) Če se za niz pobotov uporablja dogovor o kritju, banka uporabi eno od naslednjih meril EPE:

(a) efektivna EPE brez upoštevanja dogovora o kritju;

(b) prag, določen v dogovoru o kritju, če je pozitiven, povečan za pribitek, ki prikazuje potencialno povečanje izpostavljenosti v obdobju kritja za tveganje; pribitek se izračuna kot pričakovano povečanje izpostavljenosti v nizu pobotov, začenši s tekočo izpostavljenostjo nič v obdobju kritja za tveganje; za obdobje kritja za tveganja, ki se uporablja za ta namen, je določen prag petih delovnih dni za nize pobotov, sestavljenih samo iz transakcij začasne prodaje oziroma odkupa ali transakcij, ki so jim podobne, za katere se dnevno oblikuje kritje in se dnevno vrednotijo na podlagi tekočih tržnih cen; za vse druge nize pobotov pa je prag deset delovnih dni;

(c) če notranji model pri ocenjevanju EE zajame učinke kritja, lahko banka EE, izračunan z modelom, uporablja v enačbi iz četrtega odstavka 59. člena tega sklepa.

5.3.5.4 Minimalne zahteve za model EPE

61. člen

(Zahteve za model EPE)

Model EPE banke mora izpolnjevati zahteve iz 62. do 67. člena tega sklepa.

62. člen

(Upravljanje CCR)

(1) Banka mora vzpostaviti kontrolno enoto, ki je pristojna za oblikovanje in izvajanje njenega sistema upravljanja CCR, vključno z začetnim in sprotnim ovrednotenjem modela. Ta enota mora kontrolirati celovitost vhodnih podatkov ter izdelovati in analizirati poročila o rezultatih modela. Ta enota mora ocenjevati tudi odnos med merami izpostavljenosti tveganjem ter kreditnimi in trgovalnimi limiti.

Kontrola enota mora biti samostojna in neodvisna od trgovalnih enot. Enota mora imeti primerno usposobljeno osebje in mora poročati neposredno višjemu vodstvu banke. Delo te enote mora biti tesno vključeno v procese vsakodnevnega upravljanja s kreditnimi tveganji banke. Njeni rezultati morajo biti sestavni del procesa načrtovanja, spremljanja in obvladovanja kreditnega tveganja in celotnega profila tveganosti banke.

(2) Banka mora imeti politike, procese in sisteme upravljanja CCR, ki so zanesljivi in se izvajajo celovito. Zanesljiv okvir upravljanja CCR mora vključevati določitev sprejemljivega obsega CCR, odkrivanje, merjenje, obvladovanje in notranje poročanje o CCR.

(3) Politike banke za upravljanje s tveganji morajo vključevati tržna, likvidnostna, pravna in operativna tveganja, ki jih je mogoče povezati s CCR. Banka ne sme sklepati transakcij z nasprotno stranko, če predhodno ne preveri njene kreditne sposobnosti. Nadalje mora upoštevati tudi kreditno tveganje ob poravnavi in pred poravnavo. Ta tveganja se upravljajo čim bolj celovito na ravni nasprotne stranke (s seštevanjem izpostavljenosti CCR z drugimi kreditnimi izpostavljenostmi) in na ravni celotne banke.

(4) Uprava banke ter višje vodstvo mora biti aktivno vključeno v sistem upravljanje CCR in ga obravnavati kot pomemben vidik poslovanja, kateremu je treba nameniti precejšnja sredstva. Višje vodstvo se mora zavedati omejitev in predpostavk, uporabljenih v modelu, ter vpliva, ki ga lahko imajo na zanesljivost dobljenih podatkov. Poleg tega mora višje vodstvo upoštevati tudi negotovost tržnega okolja ter operativne zahteve za uporabo modela, pri čemer se mora zavedati, kako se vse to odraža v modelu.

(5) Dnevna poročila o izpostavljenosti banke CCR mora pregledovati vodstvo, ki ima dovolj pooblastil, da zniža limite posameznim osebam, ki odobravajo kredite ali trgujejo, in s tem znižajo skupno izpostavljenost CCR.

(6) Notranji kreditni in trgovalni limiti morajo biti sestavni del sistema upravljanja CCR. Kreditni in trgovalni limiti so povezani z modelom merjenja tveganja banke na način, ki je vseskozi dosleden in ga osebe, ki odobravajo kredite in trgujejo, ter višje vodstvo dobro razumejo.

(7) Merjenje CCR banke mora vključevati merjenje dnevne in meddnevne uporabe kreditnih linij. Banka mora meriti tekoče izpostavljenosti z upoštevanjem in brez upoštevanja zavarovanja s premoženjem. Banka mora na ravni portfelja in na ravni nasprotne stranke izračunati in spremljati konično izpostavljenost ali potencialno prihodnjo izpostavljenost (v nadaljevanju: PFE) v intervalu zaupanja, ki ga sama izbere. Banka mora upoštevati velike pozicije ali koncentracije pozicij, ki jih ima po skupinah povezanih nasprotnih strank, po gospodarskih panogah, po trgih itd.

(8) Banka mora imeti vzpostavljen utečen in natančen program testiranja izjemnih situacij kot dodatek k analizi CCR na podlagi vsakodnevnih rezultatov modela. Višje vodstvo mora redno pregledovati rezultate testiranja izjemnih situacij, ki se morajo odražati v politikah CCR in v limitih, ki jih določita vodstvo in uprava. Če testiranje izjemnih situacij pokaže posebno ranljivost v določenih okoliščinah, mora banka takoj sprejeti ustrezne ukrepe.

63. člen

(Dokumentiranosti in kontrola CCR)

(1) Banka mora imeti utečene postopke za zagotavljanje skladnosti delovanja sistema za upravljanje CCR z dokumentiranimi politikami, kontrolami in postopki. Sistem upravljanja CCR banke mora biti natančno dokumentiran in mora zagotavljati razlago empiričnih tehnik, ki se uporabljajo za merjenje CCR.

(2) Sistem upravljanja CCR mora biti predmet neodvisnega pregleda, ki ga opravi služba notranje revizije. Ta pregled vključuje delovanje trgovalnih enot in neodvisne enote za kon-

trolo CCR. Pregled celotnega procesa upravljanja CCR mora potekati redno in mora vključevati najmanj:

(a) primernost dokumentacije sistema upravljanja CCR,

(b) organizacijo kontrolne enote CCR,

(c) vključevanje ukrepov za obvladovanje CCR v dnevno upravljanje s tveganji,

(d) proces odobritve modelov za ocenjevanje tveganj in sisteme ovrednotenja, ki jih uporabljajo zaposleni v trgovalni enoti in zaledni službi,

(e) ovrednotenje vsake pomembne spremembe v procesu merjenja CCR,

(f) obseg CCR, ki ga zajema model,

(g) celovitost sistema obveščanja vodstva,

(h) natančnost in popolnost podatkov o CCR,

(i) preverjanje doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti virov podatkov, na katerih temeljijo notranji modeli, vključno z neodvisnostjo takih virov podatkov,

(j) natančnost in ustreznost predpostavk v zvezi z nestanovitnostjo in korelacijo,

(k) natančnost vrednotenja in izračunov pretvarjanja tveganja,

(l) preverjanje natančnosti modela s pogostim testiranjem za nazaj.

64. člen

(Test uporabnosti)

(1) Porazdelitev izpostavljenosti, oblikovane z modelom in ki se uporablja za izračun efektivne EPE, mora biti vključena v vsakodnevni proces upravljanja CCR banke. Rezultati modela imajo ključno vlogo pri odobravanju kreditov, upravljanju CCR, razporeditvi notranjega kapitala in upravljanju banke.

(2) Banka mora voditi evidenco o uporabi modelov, ki oblikujejo porazdelitev izpostavljenosti do CCR. Tako banka dokaže, da je vsaj eno leto pred pridobitvijo ustreznega dovoljenja Banke Slovenije za uporabo IMM uporabljala model, ki izpolnjuje minimalne zahteve za izračun porazdelitve izpostavljenosti, na kateri temelji izračun EPE.

(3) Model, ki se uporablja za oblikovanje porazdelitve izpostavljenosti CCR, mora biti del okvira upravljanja CCR, ki vključuje določitev sprejemljivega obsega CCR, odkrivanje, merjenje, obvladovanje in notranje poročanje o CCR. Ta okvir mora vključevati merjenje uporabe kreditnih linij (seštevanje izpostavljenosti CCR z drugimi kreditnimi izpostavljenostmi) in razporejanje notranjega kapitala. Poleg EPE mora banka meriti in upravljati tekoče izpostavljenosti. Če je primerno, mora banka meriti tekoče izpostavljenosti z upoštevanjem in brez upoštevanja zavarovanja s premoženjem. Test uporabnosti je izpolnjen, če banka uporablja druge mere CCR, kot sta konična izpostavljenost ali potencialna prihodnja izpostavljenost (PFE), na podlagi porazdelitve izpostavljenosti, ki je oblikovana z istim modelom kot izračun EPE.

(4) Banka mora imeti sistemsko zmogljivost za dnevno ocenjevanje EE, razen če dokaže, da njene izpostavljenosti do CCR upravičujejo manj pogosto izračunavanje. Banka mora izračunavati EE po časovnem načrtu napovedovalnih obdobij, ki primerno prikazujejo časovno strukturo prihodnjih denarnih tokov in zapadlosti pogodb ter na način, ki je skladen s pomembnostjo in sestavo izpostavljenosti.

(5) Izpostavljenost se meri, spremlja in kontrolira do zapadlosti vseh pogodb v nizu pobotov (ne samo v enem letu). Banka mora imeti vzpostavljene postopke za ugotavljanje in kontrolo tveganj do nasprotnih strank, če je izpostavljenost daljša od enega leta. Napovedano povečanje izpostavljenosti je podatek, ki se mora upoštevati v modelu notranjega kapitala banke.

65. člen

(Testiranje izjemnih situacij)

(1) Banka mora vzpostaviti zanesljive procese za testiranje izjemnih situacij, ki se uporabljajo pri interni oceni ustreznosti višine kapitalske zahteve za CCR. Banka mora izračune izjemnih situacij primerjati z izračuni EPE in jih obravnavati v okviru internega procesa ocenjevanja kapitalske ustreznosti (ICAAP). Testiranje izjemnih situacij vključuje tudi ugotavljanje morebitnih dogodkov ali prihodnjih sprememb v gospodarskem okolju, ki bi lahko neugodno vplivale na kreditne izpostavljenosti banke, ter presojo zmožnosti banke, da vzdrži take spremembe.

(2) Banka mora opraviti test izjemnih situacij za svoje izpostavljenosti CCR, vključno z vzajemnim testiranjem dejavnikov tržnega in kreditnega tveganja. Testi izjemnih situacij za CCR morajo upoštevati tveganje koncentracije (do ene same nasprotne stranke ali do skupin nasprotnih strank), tveganje korelacije med tržnim in kreditnim tveganjem ter tveganje, da bi zaprtje pozicij do nasprotne stranke lahko povzročilo premik na trgu. Tako testiranje izjemnih situacij upošteva tudi vpliv na lastne pozicije banke, ki ga imajo taki premiki na trgu, in mora vključiti tak vpliv v svojo oceno CCR.

66. člen

(Upoštevanje tveganja zaradi neugodnih gibanj)

(1) Banka mora primerno upoštevati izpostavljenosti, ki povzročajo veliko stopnjo splošnega tveganja zaradi neugodnih gibanj.

(2) Banka mora imeti vzpostavljene postopke za ugotavljanje, spremljanje in kontrolo primerov posebnega tveganja zaradi neugodnih gibanj, ki nastopi s sklenitvijo posla in se nadaljuje prek celotnega trajanja posla.

67. člen

(Celovitost procesa modeliranja)

(1) Model mora odražati pogoje in lastnosti transakcije pravočasno, celovito in na konzervativen način. Ti pogoji vključujejo najmanj pogodbene nominalne vrednosti, zapadlost, referenčna sredstva, dogovore o kritju in dogovore o pobotu. Pogoji in lastnosti transakcije se hranijo v bazi podatkov, ki se formalno in redno revidira. Proces za priznavanje dogovorov o pobotu zahteva potrditev osebja, usposobljenega za potrditev prisilne izvršljivosti pobota. Neodvisna enota pa mora zagotoviti vnos v bazo podatkov. Prenos pogojev in lastnosti transakcije v model mora biti predmet pregleda, ki ga opravi služba notranje revizije. Med modelom in sistemi baz izvornih podatkov morajo biti vzpostavljeni formalni procesi usklajevanja za sprotno preverjanje, ali so pogoji in lastnosti transakcije pravilno ali vsaj konzervativno izraženi v modelu EPE.

(2) Model mora uporabljati tekoče tržne podatke za izračun tekočih izpostavljenosti. Za ocenjevanje nestanovitnosti in korelacij na podlagi preteklih podatkov mora biti obdobje uporabljenega predhodnega opazovanja podatkov dolgo vsaj tri leta. Podatki se posodabljajo vsako četrtletje ali pogosteje, če so razpoložljivi ustrezni podatki. Podatki morajo obsegati celoten spekter gospodarskih razmer, kot na primer celoten poslovni cikel. Enota, ki je neodvisna od poslovnega dela banke, mora preverjati cene, ki jih je pridobila. Podatki morajo biti pridobljeni neodvisno od poslovnega dela banke, morajo biti pravočasno in celovito vneseni v model in vzdrževani v bazi podatkov. Banka mora imeti tudi dobro razvit proces za preverjanje kvalitete podatkov, s katerim je mogoče odstraniti napačne podatke in/ali anomalije v podatkih. Če se v model vključujejo približki (*proxes*) tržnih podatkov, vključujoč nove produkte, za katere morda niso na voljo podatki za tri pretekla leta, mora imeti banka ustrezne politike za pridobitev primernih približkov podatkov. Banka mora empirično dokazati, da uporabljeni približki tržnih podatkov odražajo tveganje, ki izhaja iz neugodnih gibanj na trgu na konzervativen način. Če model upošteva učinke zavarovanja s premoženjem v spremembah tržne vrednosti niza pobotov, mora banka zagotoviti primerne pretekle podatke za modeliranje nestanovitnosti zavarovanja s premoženjem.

(3) Model mora biti predmet procesa ovrednotenja. Proces mora biti jasno dokumentiran v politikah in postopkih banke. Proces ovrednotenja mora vključevati vrsto testov, s katerimi se preverja celovitost modela, in pogoje, pod katerimi so predpostavke kršene, kar bi lahko povzročilo podcenjevanje vrednosti EPE. Proces ovrednotenja mora vključevati tudi pregled razumljivosti modela.

(4) Banka mora spremljati tveganja, ki izhajajo iz tržnih pogojev, in imeti vzpostavljene procese za prilagajanje svojih ocen EPE, kadar postanejo ta tveganja pomembna. To vključuje naslednje:

(a) banka mora ugotavljati in upravljati izpostavljenosti posebnemu tveganju zaradi neugodnih gibanj;

(b) banka mora za izpostavljenosti s povečanim profilom tveganja po enem letu redno primerjati oceno modela EPE za eno leto z modelom EPE za celotno trajanje izpostavljenosti;

(c) banka mora za izpostavljenosti s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto redno primerjati stroške nadomestitve (tekoča izpostavljenost) in realizirani profil izpostavljenosti in/ali mora hraniti podatke, ki omogočajo tako primerjavo.

(5) Banka mora imeti vzpostavljene postopke za preverjanje, ali je transakcija, preden je vključena v niz pobotov, krita s prisilno izvršljivim dvostranskim dogovorom o pobotu, ki izpolnjuje zahteve iz 69. do 73. člena tega sklepa.

(6) Banka, ki uporablja zavarovanje s premoženjem za zmanjševanje CCR, mora imeti vzpostavljene postopke za preverjanje, ali zavarovanje s premoženjem, preden ga upošteva v svojih izračunih, ustreza zahtevam sklepa, ki ureja kreditna zavarovanja.

5.3.5.5 Zahteve za ovrednotenje modelov EPE

68. člen

(Splošno)

Ovrednotenje modela EPE banke mora izpolnjevati naslednje zahteve:

(a) model mora biti kvalitativno ovrednoten v skladu s 84. do 87. in 89. do 91. členom tega sklepa;

(b) obrestne mere, menjalni tečaji, cene lastniških finančnih instrumentov, cene blaga in drugi dejavniki tržnih tveganj se napovedujejo za dolga časovna obdobja za merjenje izpostavljenosti CCR; učinkovitost modela za napovedovanje dejavnikov tržnih tveganj se mora ovrednotiti skozi daljše časovno obdobje;

(c) modeli za ocenjevanje tveganja, ki se uporabljajo za izračun izpostavljenosti CCR za dani scenarij potencialnih izjemnih situacij, povzročenih z dejavniki tržnih tveganj, morajo biti testirani v okviru procesa ovrednotenja modela; modeli za ocenjevanje tveganosti opcije morajo upoštevati nelinearnost vrednosti opcije glede na dejavnike tržnih tveganj;

(d) model EPE mora zajemati informacije, specifične za posamezno transakcijo/posel, da izpostavljenosti združi na ravni niza pobotov; banka mora preveriti, ali so transakcije razvrščene v ustrezen niz pobotov znotraj modela;

(e) model EPE mora vključevati tudi informacije, specifične za posamezen posel, da zajame učinke kritja; upoštevati mora tekočo vrednost kritja in kritje, ki bo izmenjano med nasprotnima strankama v prihodnosti; tak model mora upoštevati naravo dogovorov o kritju (enostranskih ali dvostranskih), pogostost pozivov k doplačilu kritja, tveganje obdobja kritja, najnižji prag nepokrite izpostavljenosti, ki ga je banka pripravljena sprejeti, in najnižji znesek prenosa; tak model mora bodisi izračunati spremembe tekočih tržnih vrednosti danega zavarovanja s premoženjem ali določiti te spremembe v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih;

(f) statično testiranje za nazaj na podlagi reprezentativnih portfeljev nasprotnih strank je sestavni del procesa ovrednotenja modela; banka mora redno izvajati testiranje za nazaj na več reprezentativnih portfeljih nasprotnih strank (dejansko ali hipotetično); ti reprezentativni portfelji morajo biti izbrani glede na njihovo občutljivost na pomembne dejavnike tveganja in korelacije, katerim je banka izpostavljena.

5.3.6 *Pogodbeno pobotanje (pogodbe o novaciji in pogodbe o pobotu)*

5.3.6.1 Vrste možnega pogodbenega pobotanja

69. člen

(Splošno)

(1) Za namen 69. do 73. člena tega sklepa veljata naslednji opredelitvi pojmov:

(a) "nasprotna stranka" je fizična ali pravna oseba, ki lahko sklene pogodbo o pobotu;

(b) "pogodba o pobotu med različnimi kategorijami produktov" je pisna dvostranska pogodba med banko in nasprotno stranko, ki vzpostavi eno pravno obveznost, s katero so zajete vse vključene dvostranske okvirne pogodbe in transakcije, ki spadajo v različne kategorije produktov.

(2) Za pobot med različnimi kategorijami produktov se kot različne kategorije produktov štejejo:

(a) posli začasne prodaje oziroma odkupa, posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga,

(b) posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja,

(c) instrumenti, našteti v Prilogi I tega sklepa.

(3) Banka lahko za namen zmanjšanja tveganja upošteva naslednje vrste pogodbenega pobotanja:

(a) dvostranske pogodbe o novaciji med banko in nasprotno stranko, po kateri se obstoječe vzajemne terjatve in obveznosti, ki so predmet pogodbe o novaciji, avtomatično spremenijo na način, da med pogodbenima strankama nastane le ena zavezujoča obveznost oziroma terjatev in z nastankom te vse prejšnje obveznosti in terjatve ugasnejo;

(b) dvostranske pogodbe o pobotanju med banko in nasprotno stranko;

(c) pogodbe o pobotu med različnimi kategorijami produktov za banke, če je banka pridobila dovoljenje Banke Slovenije za uporabo IMM za transakcije, za katere se navedena metoda lahko uporablja; pobot med transakcijami, ki jih sklenejo osebe, ki so povezane na način, določen s 56. členom referenčna obveznost se v primeru stečaja poplačuje istočasno (je uvrščena pari passu) ali pozneje (je podrejena) kot osnovna obveznost, referenčna obveznost se v primeru stečaja poplačuje istočasno (je uvrščena pari passu) ali pozneje (je podrejena) kot osnovna obveznost, ZGD-1, se ne priznava za namen izračunavanja kapitalske zahteve.

5.3.6.2 Pogoji za priznavanje pogodb o pobotanju

70. člen

(Splošno)

(1) Banka lahko za namen zmanjšanja tveganja upošteva pogodbe iz 69. člena tega sklepa, samo če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pogodba določa, da za banko v primeru neplačila, stečaja, likvidacije in drugih podobnih okoliščin pri nasprotni stranki nastane ena sama obveznost (v primeru neto negativne tržne vrednosti) oziroma ena sama terjatev (v primeru neto pozitivne tržne vrednosti) do nasprotne stranke, vse prejšnje obveznosti in terjatve, ki so predmet pogodbe, pa ugasnejo;

(b) banka mora razpolagati z neodvisnimi, obrazloženimi pravnimi mnenji, iz katerih izhaja, da vsebina pogodbe ustreza pogojem iz točke (a) tega člena in da bo v primeru pravnega spora pogodba veljaven in zavezujoč pravni vir za pristojna sodišča oziroma druge pristojne organe po:

– pravu države sedeža nasprotne stranke oziroma v primeru vpletenosti podružnice nasprotne stranke ali podružnice banke pa tudi po pravu države, kjer ima podružnica sedež,

– pravu države, veljavnem za posamezne posle, ki so predmet pogodbe,

– pravu države, ki velja za druge pravne akte, potrebne za izvršitev pogodbenega pobotanja,

(c) banka mora vzpostaviti postopke, da zagotovi preverjanje pravne veljavnosti svojega pogodbenega pobotanja glede na možne spremembe relevantnega prava;

(d) banka mora hraniti vso relevantno dokumentacijo;

(e) banka mora učinke pobotanja vključiti v merjenje skupne izpostavljenosti kreditnemu tveganju posamezne nasprotne stranke in mora na tej podlagi upravljati CCR;

(f) kreditno tveganje do vsake nasprotne stranke se sešteje, da se vzpostavi ena sama pravno zavezujoča izpostavljenost za vse transakcije; ta seštevek se upošteva pri določanju kreditnih limitov in pri izračunavanju notranjega kapitala.

(2) Banka za zmanjšanje tveganja ne sme upoštevati pogodbe, ki vsebuje določbo, ki plačilno sposobni stranki omogoča samo omejeno plačilo plačilno nesposobni nasprotni stranki ali ji omogoči, da plačila plačilno nesposobni nasprotni stranki sploh ne izvrši, čeprav je plačilno nesposobna nasprotna stranka neto upnica (t. i. klavzula *walkaway*).

(3) Pogodba o pobotu med različnimi kategorijami produktov mora poleg pogojev iz prvega odstavka tega člena izpolnjevati še naslednje kriterije:

(a) neto vsota iz točke (a) prvega odstavka tega člena mora biti vsota pozitivnih in negativnih vrednosti vsake posamezne dvostranske okvirne pogodbe in pozitivnih in negativnih tekočih tržnih vrednosti posameznih poslov/transakcij (neto znesek med različnimi kategorijami produktov);

(b) pisno in obrazloženo pravno mnenje iz točke (b) prvega odstavka tega člena mora obravnavati veljavnost in prisilno izvršljivost celotne pogodbe o pobotu med različnimi kategorijami produktov v skladu s pogoji pogodbe, in vpliv pogodbe o pobotu na pomembne določbe vseh vključenih dvostranskih okvirnih pogodb; pravno mnenje je splošno priznano v državi članici, v kateri je banka pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev ali s pravnim memorandumom, ki obrazloženo obravnava vse pomembne zadeve;

(c) banka mora s postopkom iz točke (c) prvega odstavka tega člena preverjati tudi, ali je vsaka transakcija, ki naj bila vključena v niz pobotov, upoštevana v pravnem mnenju;

(d) pri upoštevanju pogodbe o pobotu med različnimi kategorijami produktov mora banka še naprej izpolnjevati zahteve za priznanje dvostranskega pobota in tudi zahteve iz sklepa o kreditnih zavarovanjih za priznanje zmanjšanja kreditnega tveganja v zvezi z vsako posamezno vključeno okvirno pogodbo in transakcijo.

5.3.6.3 Učinki priznavanja pogodbenega pobotanja

71. člen

(Splošno)

(1) Če banka za izračun vrednosti izpostavljenosti za finančne instrumente iz Priloge I tega sklepa uporablja SM iz 50. do 52. člena tega sklepa ali IMM iz 53. do 68. člena tega sklepa, se pogodbeni pobot prizna na način, določen v navedenih določbah.

(2) Če banka za izračun vrednosti izpostavljenosti za finančne instrumente iz Priloge I tega sklepa uporablja metodo tekoče izpostavljenosti ali metodo originalne izpostavljenosti, se pogodbeni pobot prizna na način, določen v 72. in 73. členu tega sklepa.

72. člen

(Obravnava pogodb o novaciji pri uporabi metode tekoče izpostavljenosti ali metode originalne izpostavljenosti)

Pri pogodbah o novaciji se namesto bruto zneskov, ki jih zajemajo te pogodbe, tehtajo posamezni neto zneski, ki so posledica teh pogodb o novaciji, in sicer:

(a) pri metodi tekoče izpostavljenosti se lahko nadomestitveni stroški in nominalni zneski ali vrednosti osnovnih instrumentov pridobijo tako, da se upoštevajo pogodbe o novaciji;

(b) pri metodi originalne izpostavljenosti se lahko nominalni zneski instrumentov pridobijo tako, da se upoštevajo pogodbe o novaciji; pri tem se uporabljajo konverzijski faktorji iz Tabele 8 49. člena tega sklepa.

73. člen

(Obravnava pogodb o pobotu pri uporabi metode tekoče izpostavljenosti ali metode originalne izpostavljenosti)

(1) Če banka uporablja metodo tekoče izpostavljenosti, se pogodbe o pobotu obravnavajo na naslednji način:

(a) nadomestitveni stroški iz naslova instrumentov, vključenih v pogodbe o pobotu, se ugotovijo na podlagi hipotetičnega neto zneska, ki je posledica pobotanja; če je posledica pobotanja nastanek neto obveznosti za banko, se nadomestitveni stroški vključijo v izračun v znesku nič;

(b) potencialna bodoča kreditna izpostavljenost iz naslova instrumentov, vključenih v pogodbe o pobotu, se lahko zmanjša, upoštevaje naslednjo formulo:

$$PCE_{red} = 0{,}4 \times PCE_{gross} + 0{,}6 \times NGR \times PCE_{gross}$$

Simboli v formuli imajo naslednji pomen:

PCE_{red} = zmanjšana potencialna bodoča kreditna izpostavljenost za vse pogodbe z isto nasprotno stranko, vključene v pravno veljavno dvostransko pogodbo o pobotu;

PCE_{gross} = vsota vseh potencialnih bodočih kreditnih izpostavljenosti za vse pogodbe z isto nasprotno stranko, ki so vključene v pravno veljavno dvostransko pogodbo o pobotu in so izračunane z množenjem njihovih nominalnih vrednosti z ustreznimi konverzijskimi faktorji iz Tabele 7 48. člena tega sklepa;

NGR =

– ločen izračun: kvocient med neto nadomestitvenimi stroški za vse pogodbe, ki so vključene v pravno veljavno pogodbo o pobotu z določeno nasprotno stranko, in bruto nadomestitvenimi stroški za vse pogodbe, vključene v pravno veljavno pogodbo o pobotu z določeno nasprotno stranko;

– skupni izračun: kvocient med vsoto neto nadomestitvenih stroškov, izračunanih na bilateralni osnovi za vse nasprotne stranke ob upoštevanju pogodb, vključenih v pravno veljavne pogodbe o pobotu, in bruto nadomestitvenimi stroški za vse pogodbe, vključene v pravno veljavne pogodbe o pobotu.

Banka lahko sama izbere, ali bo NGR izračunavala po prvi ali drugi alineji zgoraj, pri čemer mora izbrani način dosledno uporabljati.

Pri izračunu potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti v skladu z zgornjo formulo se lahko popolnoma ustrezajoče si pogodbe, vključene v pogodbo o pobotu, upoštevajo kot ena sama pogodba z nominalnim zneskom, enakim neto prejemkom. Popolnoma ustrezajoče si pogodbe so nestandardizirane terminske pogodbe na tuje valute ali podobne pogodbe, pri katerih je njihov nominalni znesek enak denarnim tokovom, in ti denarni tokovi zapadejo na isti dan ter se poravnajo v celoti ali delno v isti valuti.

(2) Če banka uporablja metodo originalne izpostavljenosti, se pogodbe o pobotu obravnavajo na naslednji način:

(a) pri popolnoma ustrezajočih si pogodbah, vključenih v pogodbo o pobotu, se lahko upoštevajo kot ena sama pogodba z nominalnim zneskom, enakim neto prejemkom; nominalne vrednosti pogodb se pomnožijo z ustreznimi konverzijskimi faktorji iz Tabele 8 49. člena tega sklepa;

(b) pri vseh drugih pogodbah, vključenih v pogodbo o pobotu, se lahko nominalne (hipotetične) vrednosti pogodb pomnožijo z zmanjšanimi konverzijskimi faktorji iz Tabele 11 te točke; pri izvedenih finančnih instrumentih na obrestno mero lahko banka za namen Tabele 11 tega člena izbere bodisi preostalo zapadlost bodisi originalno zapadlost.

Tabela 11: Zmanjšani konverzijski faktorji za izračun originalne izpostavljenosti

Originalna zapadlost	*Izvedeni finančni instrumenti na obrestno mero*	*Izvedeni finančni instrumenti na tuje valute in zlato*
eno leto ali manj	0,35%	1,50%
Več kot 1 leto do vključno 2 let	0,75%	3,75%
Povečanje konverzijskega faktorja za vsako dodatno leto	0,75%	2,25%

5.4 **Posebnosti izračuna pričakovanih izgub po pristopu IRB**

74. člen

(Splošno)

(1) Če banka tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti za namen kapitalske zahteve za tveganje poravnave in CCR izračunava v skladu s pristopom IRB za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje in če CCR ustrezno upošteva pri vrednotenju pozicije, vključene v trgovalno knjigo, znesek pričakovane izgube (*EL*) za izpostavljenost kreditnemu tveganju nasprotne stranke znaša nič. Banka mora biti sposobna dokazati, da CCR ustrezno upošteva pri vrednotenju pozicije, vključene v trgovalno knjigo.

(2) Če banka CCR ni ustrezno upoštevala pri vrednotenju pozicije, vključene v trgovalno knjigo, lahko znesek pričakovane izgube (*EL*) iz tega naslova poračuna z morebitnim presežkom oslabitev/rezervacij, nad zneskom pričakovanih izgub iz bančne knjige (izračunanim v skladu s četrtim odstavkom 15. člena sklepa o pristopu IRB).

6. IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA VALUTNO TVEGANJE

75. člen

(Splošno)

(1) Banka mora izračunavati kapitalsko zahtevo za valutno tveganje, kadar skupna neto pozicija v tujih valutah in neto pozicija v zlatu, izračunani v skladu z drugim odstavkom tega člena, presegata 2% njenega kapitala. V tem primeru banka izračuna kapitalsko zahtevo za valutno tveganje tako, da vsoto neto pozicije v tujih valutah in neto pozicije v zlatu pomnoži z 8%.

(2) Skupna neto pozicija v tujih valutah in neto pozicija v zlatu se za namen kapitalske zahteve za valutno tveganje izračuna na naslednji način:

(a) najprej se izračuna neto odprta pozicija za vsako posamezno valuto, vključno z valuto poročanja in za zlato. Ta neto odprta pozicija je vsota naslednjih postavk (negativnih ali pozitivnih):

– neto promptna pozicija (to so vse aktivne postavke, zmanjšane za pasivne postavke, vključno z obračunanimi razmejenimi obrestmi, v posamezni valuti, za zlato pa neto promptna pozicija v zlatu),

– neto terminska pozicija (vsa predvidena prejeta plačila, zmanjšana za vse predvidene obveznosti oziroma plačila po nestandardiziranih terminskih pogodbah na tuje valute in zlato, vključno s standardiziranimi terminskimi pogodbami na tuje valute, in zlato ter glavnica pri medvalutni zamenjavi obrestnih mer, ki ni upoštevana v promptni poziciji,

– nepreklicne garancije (in drugi podobni instrumenti), ki bodo z veliko verjetnostjo unovčene in za katere obstaja majhna verjetnost poplačila; garancije in akreditivi v posamezni valuti, ki imajo devizno bilančno kritje v tej valuti ali kakršno koli drugačno zavarovanje, unovčljivo v tej valuti, se vključujejo v izračun neto odprte zunajbilančne pozicije v višini svojega nekritega dela; če ima banka za take garancije oziroma akreditive hkrati odobrena okvirna posojila, zajema v izračun neto zunajbilančne pozicije svojo potencialno obveznost le enkrat, čeprav je v zunajbilančni knjigovodski evidenci institucije izkazana dvakrat,

– neto pričakovani prihodki/odhodki, ki še niso dospeli, a so že popolnoma varovani s terminskimi pogodbami na tuje valute; če se banka odloči za tako obravnavo, jo mora dosledno upoštevati,

– neto delta vrednost za celotni znesek opcij na posamezno tujo valuto in zlato,

– tržna vrednost drugih opcij, ki niso vezane na tuje valute in zlato.

Vsaka pozicija, ki jo je banka odprla z namenom, da se zavaruje pred neželenim učinkom spremembe tečaja na kapitalsko ustreznost v postavkah kapitala, se lahko izključi iz izračuna neto odprtih pozicij v tujih valutah. Take pozicije morajo biti netrgovalne ali strukturne pozicije. O njihovi izključitvi in razlogih za izključitev mora banka predhodno obvestiti Banko Slovenije. Banka lahko pozicije, ki so odbitna postavka pri izračunu kapitala, izključi iz izračuna neto odprtih pozicij v tujih valutah.

Za izračun neto odprte pozicije se v primeru CIU upoštevajo njegove dejanske pozicije v tujih valutah. Banka se lahko zanese na poročanje tretje osebe o pozicijah v tujih valutah CIU, pri čemer mora biti zagotovljena pravilnost tega poročila. Če banka ni zmožna ugotoviti pozicij v tujih valutah CIU, se predpostavlja, da je CIU v skladu s svojo naložbeno politiko v tuje valute investiral do največjega dovoljenega obsega, tako da banka za pozicije iz trgovalne knjige upošteva največjo posredno izpostavljenost, ki bi jo lahko dosegla s pozicijami v enotah CIU. To stori tako, da pozicijo v enotah CIU sorazmerno poveča do najvišje izpostavljenosti v osnovnih naložbenih postavkah, ki jo dovoljuje naložbena politika CIU. Predpostavljena pozicija CIU v tujih valutah se obravnava kot ločena valuta, in sicer enako kot se obravnavajo naložbe v zlatu, ob upoštevanju naslednjih popravkov:

– če je znana naložbena politika CIU, se lahko skupna dolga pozicija CIU doda skupni dolgi odprti poziciji v tujih valutah, skupna kratka pozicija CIU pa se lahko doda skupni kratki odprti poziciji v tujih valutah. Pred izračunom ni dovoljeno nobeno pobotanje med temi pozicijami.

Banka lahko pri izračunu neto odprte pozicije v posamezni valuti in zlatu uporabi neto sedanje vrednosti;

(b) nato se neto kratke in neto dolge pozicije v posamezni valuti, razen tiste, ki izhaja iz valute poročanja, ter neto dolga ali neto kratka pozicija v zlatu preračunajo v valuto poročanja na podlagi promptnih tečajev tujih valut; nato se ločeno seštejejo vse neto kratke in vse neto dolge pozicije tako, da dobimo skupno neto kratko pozicijo in skupno neto dolgo pozicijo; večja od obeh vsot predstavlja skupno neto pozicijo banke v tujih valutah.

(3) Neto pozicije v sestavljenih valutah se lahko razdelijo na neto pozicije v valutah, ki te sestavljene valute tvorijo, in sicer po velikosti, ki odraža kvote valut v sestavljenih valutah.

76. člen

(Izračun kapitalske zahteve za pozicije v tujih valutah, vključenih v ERM2)

Banka lahko za pozicije v tujih valutah, ki so vključene v ERM2, izključi iz izračuna po 75. členu tega sklepa. Za te pozicije izračuna kapitalsko zahtevo za valutno tveganje tako, da izračuna izravnane pozicije v teh valutah in jih pomnoži z utežjo, ki znaša najmanj polovico najvišjega dovoljenega gibanja valute, določenega v ERM2. Neizravnane pozicije v teh valutah mora banka obravnavati v skladu s 75. členom tega sklepa.

7. IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TVEGANJE SPREMEMBE CEN BLAGA

77. člen

(Izračun pozicije v blagu)

(1) Blago po tem sklepu vključuje predvsem:

(a) dragocene kovine, kmetijske pridelke, minerale ipd.

(b) izvedene in druge finančne instrumente, ki se nanašajo na blago.

(2) Vse pozicije v blagu ali pozicije v izvedenih finančnih instrumentih na blago se izrazijo v standardnih merskih enotah. Promptna cena vsake vrste blaga mora biti izražena v valuti poročanja, pri čemer se uporabi promptni devizni tečaj.

(3) Pozicije v zlatu ali pozicije v izvedenih finančnih instrumentih na zlato so predmet valutnega tveganja in se obravnavajo skladno z določili tega sklepa za izračun kapitalske zahteve za valutno tveganje.

(4) Pozicije, ki so namenjene izključno financiranju blaga (*stock financing*), se lahko izključijo iz izračuna kapitalske zahteve za tveganje spremembe cen blaga.

(5) Obrestno in valutno tveganje, ki nista obravnavana v 78. do 80. členu tega sklepa, se upoštevata pri izračunu splošnega pozicijskega tveganja za dolžniške finančne instrumente in pri izračunu valutnega tveganja.

(6) Banka se mora zavarovati tudi pred likvidnostnim tveganjem, ki lahko nastane na določenih trgih, kadar kratka pozicija v blagu zapade v poravnavo pred njeno dolgo pozicijo.

(7) Za namen prvega odstavka 80. člena tega sklepa neto pozicija v določenem blagu predstavlja presežek dolgih (kratkih) pozicij nad kratkimi (dolgimi) pozicijami v istem blagu in terminskih pogodbah, opcijah in nakupnih bonih na isto blago.

Banka lahko pozicije v izvedenih finančnih instrumentih na blago obravnava kot pozicije v osnovnem instrumentu v blagu, na katerega se nanašajo, tako kot je to določeno v prvem, drugem in tretjem odstavku 78. člena tega sklepa.

(8) Banka lahko kot pozicije v isti vrsti blaga obravnava naslednje pozicije:

(a) pozicije v različnih podvrstah blaga v primerih, ko so te medsebojno zamenljive,

(b) pozicije v podobnih vrstah blaga, če so te vrste blaga približni substituti in če se med spremembami cen za te vrste blaga za obdobje enega leta ugotovi minimalna korelacija 0,9.

78. člen

(Kapitalska zahteva za posebne instrumente)

(1) Standardizirane in nestandardizirane terminske pogodbe na blago za nakup ali prodajo posamezne vrste blaga se izrazijo kot nominalni zneski standardnih merskih enot in se jim pripiše zapadlost, ki ustreza datumu poravnave iz navedenih pogodb.

Banka lahko kot kapitalsko zahtevo za tveganje spremembe cen blaga za terminske pogodbe na blago, s katerimi se trguje na priznanih borzah, naštetih v Prilogi II tega sklepa, uporabi znesek, ki je enak kritju, ki ga za te pogodbe zahteva zadevna borza.

Banka lahko kot kapitalsko zahtevo za tveganje spremembe cen blaga za izvedene finančne instrumente na blago iz tega odstavka, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC) in za katere izvaja poravnavo priznana klirinška družba iz Priloge II tega sklepa, uporabi znesek, ki je enak kritju, ki ga za te pogodbe zahteva zadevna klirinška družba.

(2) Blagovne zamenjave (*commodity swaps*), kjer ima ena stran transakcije določeno fiksno ceno in druga stran tekočo tržno ceno, se v pristop lestvice zapadlosti, kot je določen v 79. členu tega sklepa, vključujejo kot serije pozicij, enake nominalnemu znesku pogodb, pri katerih posamezna pozicija ustreza vsakemu plačilu po teh zamenjavah. Te pozicije se razporedijo v lestvico dospelosti iz Tabele 12 prvega odstavka 79. člena tega sklepa. Te pozicije se obravnavajo kot dolge pozicije, če banka plačuje določeno fiksno ceno in sprejema tekočo tržno ceno, in kot kratke pozicije, če banka sprejema določeno fiksno ceno in plačuje tekočo tržno ceno.

Blagovne zamenjave, pri katerih se obe strani transakcij nanašata na različni vrsti blaga, se pri pristopu lestvice zapadlosti poročajo v ustreznem delu lestvice.

(3) Opcije na blago ali opcije na izvedene finančne instrumente na blago se morajo obravnavati kot pozicije z vrednostjo, ki je enaka vrednosti osnovnih finančnih instrumentov, na katere se nanašajo, pomnožene z njihovimi deltami. Te pozicije se lahko pobotajo z nasprotnimi pozicijami v istovrstnem osnovnem blagu ali v izvedenem finančnem instrumentu na blago. Za delto se uporablja kazalec, ki ga izračunava priznana borza iz Priloge II tega sklepa, na kateri se trguje z opcijami. Za opcije, za katere kazalec priznane borze ni razpoložljiv, ali za opcije, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), lahko banka delto izračunava sama, vendar le, če dokaže, da je njen model za izračunavanje delte primeren. Banka Slovenije lahko predpiše metodologijo za izračunavanje delte.

Poleg izračuna delte je nujno, da se banka zavaruje tudi pred drugimi tveganji, povezanimi z opcijami. Zato mora banka izračunavati dodatne kapitalske zahteve za druga opcijska tveganja, npr. tveganje spremembe delte (gama tveganje) ali nestanovitnosti osnovnega instrumenta (vega tveganje). Za gamo in vego se uporablja kazalec, ki ga izračunava priznana borza iz Priloge II tega sklepa, na kateri se trguje z opcijami. Za opcije, za katere kazalec priznane borze ni razpoložljiv, ali za opcije, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), lahko banka gamo in vego izračunava sama, vendar le, če dokaže, da je njen model za izračunavanje game in vege primeren. Banka Slovenije lahko predpiše metodologijo za izračunavanje game in vege.

Banka lahko kot kapitalsko zahtevo za izdane opcije na blago, s katerimi se trguje na priznanih borzah, naštetih v Prilogi II tega sklepa, uporabi znesek, ki je enak kritju, ki ga za te opcije zahteva zadevna borza.

Banka lahko kot kapitalsko zahtevo za pogodbe iz prvega odstavka tega člena, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC) in za katere poravnavo izvajajo priznane klirinške družbe, naštete v Prilogi II tega sklepa, uporabi znesek, ki je enak kritju, ki ga za te pogodbe zahteva zadevna klirinška družba.

Banka lahko kot kapitalsko zahtevo za kupljene opcije na blago, s katerimi se trguje na borzah ali na prostem trgu, uporabi znesek, ki je enak kapitalski zahtevi za vrste blaga, na katere se te opcije nanašajo. Pri tem tako določena kapitalska zahteva ne presega tržne vrednosti teh opcij. Kapitalska zahteva za izdano opcijo na blago, s katero se trguje na prostem trgu (OTC), se določi glede na blago, na katero se nanaša.

(4) Nakupni boni (*warrants*), ki se nanašajo na blago, se obravnavajo enako kot opcije na blago iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Banka, ki sklepa pogodbe/posle začasne prodaje ali posoje blaga, po katerih je zavezana prenesti blago ali zajamčene pravice do blaga, mora to blago vključiti v izračun kapitalske zahteve za tveganje spremembe cen blaga.

79. člen

(Izračun kapitalske zahteve z uporabo pristopa lestvice zapadlosti)

(1) Banka mora za vsako vrsto blaga uporabljati svojo lestvico zapadlosti v skladu s Tabelo 12 tega odstavka. Vse pozicije v isti vrsti blaga in vse pozicije, ki se v skladu z osmim odstavkom 77. člena upoštevajo kot pozicije v isti vrsti blaga, se uvrstijo v ustrezen razred zapadlosti. Fizične zaloge blaga se uvrstijo v prvi razred zapadlosti.

Tabela 12: Lestvica zapadlosti za pozicije v blagu

Razredi zapadlosti	Razmik v%
(1)	(2)
0 do vključno 1 mesec	1,50
Več kot 1 mesec do vključno 3 mesece	1,50
Več kot 3 do vključno 6 mesecev	1,50
Več kot 6 do vključno 12 mesecev	1,50
Več kot 1 do vključno 2 leti	1,50
Več kot 2 do vključno 3 leta	1,50
Več kot 3 leta	1,50

(2) Banka lahko pozicije, ki so v skladu z osmim odstavkom 77. člena tega sklepa obravnavane kot pozicije v isti vrsti blaga, pobota in uvršča v ustrezni razred zapadlosti v neto vrednosti. Te pozicije so:

(a) pozicije v pogodbah z istim dnevom zapadlosti,

(b) pozicije v pogodbah, ki zapadejo največ 10 dni narazen, če se s pogodbami trguje na trgih, kjer se dnevno določa datum poravnave.

(3) Banka mora nato izračunati vsoto dolgih in vsoto kratkih pozicij za vsak posamezni razred zapadlosti. Vsota dolgih (kratkih) pozicij, ki se izravnavajo s kratkimi (dolgimi) pozicijami v določenem razredu zapadlosti, je izravnana pozicija v tem razredu zapadlosti, medtem ko je preostala dolga oziroma kratka pozicija neizravnana pozicija v istem razredu zapadlosti.

(4) Del neizravnane dolge (kratke) pozicije za določen razred zapadlosti, ki je izravnana z neizravnano kratko (dolgo) pozicijo v naslednjem razredu zapadlosti, predstavlja izravnano pozicijo med dvema razredoma zapadlosti. Del neizravnane dolge ali kratke pozicije med tema dvema razredoma predstavlja neizravnano pozicijo.

(5) Kapitalska zahteva za vsako vrsto blaga se izračuna na podlagi ustrezne lestvice zapadlosti kot vsota:

(a) vsote izravnanih dolgih in kratkih pozicij, pomnoženih z ustreznim razmikom, kot izhaja iz Tabele 12 prvega odstavka tega člena, in s promptno (*spot*) ceno za blago za vsak razred zapadlosti;

(b) neizravnana pozicija, ki ostane po izravnavi v določenem razredu zapadlosti, se prenese v naslednji razred zapadlosti, kjer se izravnava z neizravnano pozicijo tega razreda; ta neizravnana pozicija, ki se prenese, se pomnoži z 0,6% (*carry rate*) in s promptno ceno za blago;

(c) ostanek neizravnanih pozicij, ki ostane po koncu izravnavanja in se ne more več izravnati, se pomnoži s 15% (*outright rate*) in s promptno ceno za blago.

(6) Skupna kapitalska zahteva za tveganje spremembe cen blaga je vsota kapitalskih zahtev za vsako vrsto blaga, kot se izračuna v skladu s prvim do petim odstavkom tega člena.

80. člen

(Izračun kapitalske zahteve z uporabo enostavnega pristopa)

(1) Kapitalska zahteva za vsako vrsto blaga se izračuna kot vsota:

(a) 15% neto dolge ali kratke pozicije, pomnožene s promptno ceno za blago, in

(b) 3% bruto pozicije, to je vsote dolge in kratke pozicije, pomnožene s promptno ceno za blago.

(2) Skupna kapitalska zahteva za tveganje spremembe cen blaga je vsota kapitalskih zahtev za vsako vrsto blaga, izračunanih v skladu s prvim odstavkom tega člena.

8. UPORABA NOTRANJIH MODELOV ZA IZRAČUN KAPITALSKIH ZAHTEV ZA POZICIJSKO TVEGANJE, VALUTNO TVEGANJE IN/ALI TVEGANJE SPREMEMBE CEN BLAGA

8.1. **Dovoljenje za uporabo notranjih modelov**

81. člen

(Splošno)

Banka lahko z uporabo notranjih modelov ali z uporabo kombinacije notranjih modelov in metod, določenih v 15. do 42., 75. in 76., ter 77. do 80. členu tega sklepa, izračunava kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga, vendar le v skladu z dovoljenjem Banke Slovenije oziroma na podlagi odločitve iz tretjega, četrtega in šestega odstavka 291. člena ZBan-1, za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga in uporabo kombinacije notranjih modelov in metod, določenih v 15. do 42., 75. in 76., ter 77. do 80. členu tega sklepa.

82. člen

(Pogoji in dokumentacija za izdajo dovoljenja)

(1) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga, če banka poleg tega, da je njen sistem upravljanja tveganj ustrezno zasnovan in se izvaja celovito, izpolnjuje še naslednje pogoje:

(a) kvalitativne standarde iz 84. do 87. člena tega sklepa,

(b) kvantitativne standarde iz 88. člena tega sklepa,

(c) ovrednotenje modelov in testiranje za nazaj se izvaja v skladu z 90. in 91. členom tega sklepa,

(d) dodatne pogoje za notranje modele za izračun kapitalske zahteve za posebno pozicijsko tveganje, če jih banka uporablja iz 89. člena tega sklepa.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije iz Priloge VIII v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

(a) o splošnih informacijah o notranjih modelih in kombinirani uporabi notranjih modelov in metod, določenih v 15. do 42., 75. in 76. ter 77. do 80. členu tega sklepa, če se bo banka odločila za tako uporabo;

(b) o izpolnjevanju kvalitativnih standardov iz 84. do 87. člena tega sklepa;

(c) o izpolnjevanju kvantitativnih standardov iz 88. člena tega sklepa;

(d) o izpolnjevanju kriterijev za ovrednotenje notranjih modelov in testiranje za nazaj v skladu z 90. in 91. členom tega sklepa;

(e) o izpolnjevanju dodatnih pogojev za odobritev notranjih modelov za izračun kapitalske zahteve za posebno pozicijsko tveganje iz 89. člena tega sklepa, če jih banka uporablja.

(3) Banka mora pogoje iz prvega odstavka tega člena izpolnjevati neprekinjeno vseskozi od datuma izdaje dovoljenja Banke Slovenije za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga.

(4) V izreku odločbe o izdaji dovoljenja za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga Banka Slovenije določi, ali banka v skladu s 87. členom tega sklepa lahko uporablja empirične korelacije znotraj kategorij tveganj in med njimi ali ne. Banka, ki ne izpolnjuje več pogojev za uporabo teh empiričnih korelacij, mora pri Banki Slovenije nemudoma vložiti zahtevo za spremembo dovoljenja.

(5) V izreku odločbe o izdaji dovoljenja za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga Banka Slovenije določi kombinacijo uporabe notranjih modelov in metod,

določenih v 15. do 42., 75. in 76., ter 77. do 80. členu tega sklepa, če se banka odloči za tako kombinirano uporabo. Če namerava banka spremeniti kombinacijo uporabe notranjih modelov in metod, določenih v 15. do 42., 75. in 76., ter 77. do 80. členu tega sklepa, mora pridobiti novo dovoljenje Banke Slovenije.

(6) Natančnejša navodila za sestavo zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga oziroma za sestavo zahteve za spremembo tega dovoljenja so navedena v Prilogi VIII tega sklepa.

(7) Določila prvega do šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, kadar nameravajo uporabljati notranje modele v bančni skupini EU nadrejena banka in njene podrejene institucije ali banka in druge institucije, ki so podrejene EU nadrejenemu finančnemu holdingu in na podlagi 291. člena ZBan-1 skupaj vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga.

(8) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga EU nadrejeni banki ali banki, ki jo obvladuje EU nadrejen finančni holding, na podlagi odločitve iz tretjega in četrtega odstavka 291. člena ZBan-1.

(9) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga podrejeni banki s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je vložila zahtevo za izdajo dovoljenja skupaj z EU nadrejeno banko ali banko, ki je podrejena EU finančnemu holdingu, na podlagi odločitve iz tretjega, četrtega in šestega odstavka 291. člena ZBan-1.

83. člen

(Odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga:

(a) če banka ravna v nasprotju z odredbo ali z odredbo z dodatnimi ukrepi, s katero ji je bila naložena odprava kršitev pri izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 82. člena tega sklepa;

(b) če banka huje krši pogoje iz prvega odstavka 82. člena tega sklepa;

(c) če banka ravna v nasprotju z odredbo ali odredbo z dodatnimi ukrepi, s katero ji je bila naložena odprava kršitev glede nenatančnosti izračuna notranjih modelov (kadar številna preseganja sprememb dejanskih/hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja glede na spremembe vrednosti portfelja, izračunanih z modelom, kažejo na nenatančnost notranjih modelov).

(2) Banka Slovenije odvzame banki dovoljenje za uporabo naprednega pristopa v bančni skupini tudi na podlagi odločitve o odvzemu dovoljenja za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga v bančni skupini, pri čemer se smiselno upoštevajo tretji, četrti in šesti odstavek 291. člena ZBan-1.

8.2. **Kvalitativni standardi**

84. člen

(Splošno)

Banka, ki uporablja notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga, mora izpolnjevati naslednje kvalitativne standarde:

(a) notranji model mora biti vgrajen v dnevni proces upravljanja s tveganji in se mora uporabljati kot podlaga za poročanje višjemu vodstvu o izpostavljenosti tveganjem;

(b) mora imeti enoto za upravljanje s tveganji, ki mora biti organizacijsko in operativno neodvisna od enot, ki se ukvarjajo s trgovanjem, in mora poročati neposredno višjemu vodstvu banke; ta enota mora biti odgovorna za oblikovanje in vzpostavitev sistema za upravljanje s tveganji, ter za izdelavo in analizo dnevnih poročil o rezultatih modela in ustreznih ukrepih, ki jih je treba sprejeti glede trgovalnih limitov; enota mora opraviti tudi začetno in tekoče ovrednotenje notranjega modela;

(c) uprava banke in višje vodstvo morata biti aktivno vključena v proces upravljanja s tveganji; dnevna poročila enote za upravljane s tveganji morajo pregledati vodilni delavci z zadostnimi pooblastili za ukrepanje v smislu zmanjšanja pozicij posameznih trgovcev in celotne izpostavljenosti tveganjem;

(d) mora imeti zadostno število zaposlenih, usposobljenih za delo z modeli na področju trgovanja, upravljanja s tveganji, revidiranja in zalednih služb;

(e) mora imeti vzpostavljene ustrezne postopke za spremljanje in zagotavljanje skladnosti uporabe modelov z dokumentiranimi notranjimi politikami in kontrolami, ki se nanašajo na celotno delovanje sistema merjenja tveganj;

(f) modeli morajo dajati zanesljive dokaze o zadostni stopnji natančnosti pri merjenju tveganj;

(g) mora pogosto izvajati programe testiranja izjemnih situacij; rezultate tega testiranja mora pregledati višje vodstvo in se morajo odražati v sprejetih politikah in limitih trgovanja; kadar testiranja izjemnih situacij razkrijejo posebno občutljivost na določene okoliščine, mora banka nemudoma sprejeti ukrepe za ustrezno obvladovanje teh tveganj; testiranje izjemnih situacij se zlasti nanaša na nelikvidnost trgov v izjemnih tržnih pogojih, tveganje koncentracije, enosmerne trge (trgi, na katerih prevladuje bodisi ponudba bodisi povpraševanje), tveganje neugodnih dogodkov in tveganje napačnega izbora stopnje neplačila (*jump-to-default risk*), nelinearnost produktov, pozicije, ki jih ni koristno izvršiti (*deep out of the money*), pozicije, ki so predmet velikega cenovnega razkoraka in druga tveganja, ki niso ustrezno zajeta z modelom VaR; testiranje izjemnih situacij mora odražati značilnosti portfeljev in čas, ki bi bil potreben za uvedbo varovanja ali obvladovanje tveganj pri zelo slabih tržnih pogojih;

(h) enota za upravljanje s tveganji mora redno izvajati testiranje za nazaj;

(i) sistem merjenja tveganj mora biti predmet rednih pregledov, ki jih izvaja služba notranje revizije; pregledi morajo pokrivati delovanje enote za upravljanje s tveganji in enote, ki se ukvarja s trgovanjem; vsaj enkrat letno mora banka opraviti celovit pregled procesov upravljanja s tveganji, ki mora vključevati najmanj:

– ustreznost dokumentiranosti sistema in procesov upravljanja s tveganji ter organizacije enote za upravljanje s tveganji,

– vključenost merjenja tržnih tveganj v dnevno upravljanje s tveganji in celovitost sistema obveščanja vodstva,

– proces, ki ga banka uporablja za odobravanje cenovnih modelov in sistemov vrednotenja, ki jih uporabljata enota za trgovanje in zaledna služba,

– obseg tržnih tveganj, zajetih v modele, in ovrednotenje vseh pomembnejših sprememb procesa merjenja tveganj,

– natančnost in popolnost podatkov o pozicijah, natančnost in primernost predpostavk za določanje nestanovitnosti in korelacij ter natančnost vrednotenja in izračunov občutljivosti na tveganja,

– proces preverjanja doslednosti, pravočasnosti, neodvisnosti in zanesljivosti virov podatkov, na katerih temeljijo notranji modeli,

– proces za preverjanje testiranja za nazaj, s katerim se ocenjuje natančnost modela.

85. člen

(Druga tveganja iz opcij)

Modeli morajo natančno zajemati vsa pomembna cenovna tveganja opcij ali opcijam podobnih instrumentov. Vsa pre-

ostala tveganja, ki jih modeli ne zajemajo, morajo biti ustrezno pokrita s kapitalom.

86. člen

(Dejavniki tveganja)

Notranji modeli morajo zajemati zadostno število dejavnikov tveganj, odvisno od stopnje aktivnosti banke na zadevnih trgih, zlasti pa:

(a) obrestno tveganje:

notranji modeli morajo vključiti niz dejavnikov tveganja, ki ustrezajo obrestnim meram v posamezni valuti, v kateri ima banka obrestno občutljive bilančne ali zunajbilančne postavke; banka mora izdelati krivulje donosnosti s splošno sprejetimi metodologijami; za pomembne izpostavljenosti obrestnemu tveganju v pomembnih valutah in na pomembnih trgih se krivulja donosnosti razdeli minimalno na šest razredov zapadlosti tako, da zajema spremembe nestanovitnosti obrestnih mer na krivulji donosnosti; modeli morajo zajeti tudi tveganje nepopolnih korelacijskih gibanj različnih krivulj donosnosti;

(b) valutno tveganje:

notranji modeli morajo vključiti dejavnike tveganja, ki se nanašajo na zlato in posamezne tuje valute, v katerih so pozicije banke izražene;

za CIU se upoštevajo dejanske pozicije CIU v tujih valutah; banka se lahko zanese na poročanje tretje osebe o pozicijah CIU v tujih valutah, pri čemer mora biti zagotovljena pravilnost tega poročila; če banka ni zmožna ugotoviti pozicij CIU v tujih valutah, mora biti pozicija v CIU izločena (*carved out*) in obravnavana v skladu s prvim in drugim odstavkom 75. člena tega sklepa.

(c) tveganje v zvezi z lastniškimi finančnimi instrumenti:

modeli morajo uporabljati poseben dejavnik tveganja vsaj za vsak trg lastniških finančnih instrumentov, na katerem ima banka pomembne pozicije;

(d) tveganje spremembe cen blaga:

modeli morajo uporabljati poseben dejavnik tveganja vsaj za vsako vrsto blaga, v katerem ima banka pomembne pozicije; modeli morajo zajemati tudi tveganje nepopolnih korelacijskih gibanj med podobnimi, vendar neenakimi vrstami blaga in izpostavljenostjo spremembam terminskih cen, ki izhaja iz neusklajenih zapadlosti; modeli morajo upoštevati tudi značilnosti trgov, predvsem datume izročitve in možnosti, ki jih imajo trgovci za zapiranje pozicij.

87. člen

(Uporaba empiričnih korelacij)

Banka lahko uporablja empirične korelacije znotraj kategorij tveganj in med njimi, če je njen sistem za merjenje korelacij zanesljiv in se izvaja celovito.

8.3. **Kvantitativni standardi**

88. člen

(Splošno)

Notranji modeli banke morajo pri izračunu tvegane vrednosti (VaR) upoštevati najmanj naslednje kvantitativne standarde:

(a) tvegana vrednost se mora izračunavati vsaj dnevno;

(b) tvegana vrednost se mora izračunavati z 99-odstotnim enostranskim intervalom zaupanja (efektivna izguba iz poslov trgovanja ne sme presegati izgube, izračunane z modelom, v več kot 1 izmed 100 primerov);

(c) pri izračunu tvegane vrednosti se uporabi faktor, ki odraža nestanovitnost cen za obdobje 10 dni (holding period);

(d) tvegana vrednost se izračuna na osnovi najmanj enoletnega efektivnega obdobja opazovanja podatkov, razen kadar je zaradi pomembnega povečanja nestanovitnosti cen utemeljeno krajše obdobje opazovanja podatkov;

(e) podatke, uporabljene pri izračunu tvegane vrednosti, je treba posodobiti vsaj četrtletno, v primeru večjih sprememb tržnih pogojev pa tudi pogosteje.

8.4. **Dodatni pogoji za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalske zahteve za posebno pozicijsko tveganje**

89. člen

(Splošno)

(1) Če banka notranje modele uporablja tudi za izračun kapitalske zahteve za posebno pozicijsko tveganje iz naslova dolžniških in lastniških finančnih instrumentov, morajo ti modeli izpolnjevati še naslednje pogoje:

(a) morajo odražati preteklo variabilnost cen, ki so zajete v portfelju,

(b) morajo zajeti koncentracijo v smislu velikosti portfelja in spremembe sestave portfelja,

(c) ne smejo biti preveč občutljivi (morajo biti robustni) na neugodna tržna gibanja,

(d) ustreznost modelov mora biti preverjana skozi testiranje za nazaj, katerega namen je oceniti, ali se posebno pozicijsko tveganje zajema natančno,

(e) morajo zajemati bazično tveganje; banka mora dokazati, da je model občutljiv na pomembne značilne razlike med sicer podobnimi, vendar ne identičnimi pozicijami,

(f) morajo zajemati tveganje nastanka nepričakovanih neugodnih dogodkov (*event risk*).

(2) Banka iz prvega odstavka tega člena mora izpolnjevati še naslednje pogoje:

(a) če je banka izpostavljena tveganju nastanka nepričakovanih neugodnih dogodkov (*event risk*), ki ni zajeto v njeni meri VaR (tvegana vrednost), ker presega 10-dnevno obdobje posedovanja finančnih instrumentov in 99-odstotni enostranski interval zaupanja (dogodki »majhna verjetnost – velik vpliv«), mora zagotoviti, da je vpliv takih izjemnih dogodkov vključen v njeni oceni ekonomskega kapitala;

(b) modeli morajo konzervativno oceniti tveganja, ki izhajajo iz manj likvidnih pozicij in pozicij z omejeno preglednostjo cen na podlagi realističnih tržnih scenarijev; poleg tega morajo modeli izpolniti tudi minimalne standarde, ki se nanašajo na podatke; približki podatkov (*proxes*) morajo biti ustrezno konzervativni in se lahko uporabijo samo, če so razpoložljivi podatki nezadostni ali ne odražajo resnične nestanovitnosti pozicije ali portfelja.

(3) Banka iz prvega odstavka tega člena mora pri uporabi modelov upoštevati razvoj tehnik in dobre prakse.

(4) Poleg tega mora banka iz prvega odstavka tega člena vzpostaviti metodo, ki pri izračunu kapitalskih zahtev zajema tveganje neplačila svojih pozicij v trgovalni knjigi, ki preseže tveganje neplačila, zajeto v izračunu na podlagi VaR. Da bi se izognila dvojnemu upoštevanju pri izračunu dodatne kapitalske zahteve za tveganje neplačila (*default charge*), lahko upošteva obseg, v katerem je bilo tveganje neplačila že vključeno v izračun VaR, zlasti za tveganost pozicij, ki bi lahko bile in bi bile zaprte v 10-ih dneh v primeru neugodnih razmer na trgu ali drugih znakov poslabšanja kreditnega okolja. Če banka za presežno tveganje neplačila izračuna dodatno kapitalsko zahtevo, mora imeti vzpostavljene metodologije za ta izračun.

Banka mora dokazati, da njen pristop izpolnjuje standarde ustreznosti na način, primerljiv s pristopom IRB, pod predpostavko nespremenjene stopnje tveganja, in da se po potrebi prilagaja z upoštevanjem vpliva likvidnosti, koncentracije, varovanja in raznolikosti (*optionality*).

Banka, ki ne zajame presežnega tveganja neplačila z notranjimi modeli, mora dodatno kapitalsko zahtevo izračunati na podlagi standardiziranega pristopa ali pristopa IRB.

(5) Za pozicije v denarnih sredstvih ali sintetični izpostavljenosti v listinjenju, za katere bi se uporabljal odbitek, določen v 14., 16. in 22. členu ter 26. in 29. členu sklepa o listinjenju, ali ki se tehtajo z utežjo tveganja 1250%, kakor je določeno v sklepu o listinjenju, se uporablja kapitalska zahteva, ki ni manjša

od zahteve, kot je predvidena z navedenimi določbami. Banka, ki trguje s takimi izpostavljenostmi, lahko uporabi drugačen pristop, če lahko, poleg namena trgovanja, dokaže tudi, da za listinjene izpostavljenosti ali, v primeru sintetičnih listinjenjih, ki se nanašajo izključno na kreditne izvedene finančne instrumente, za listinjene izpostavljenosti kot take ali za njihove sestavne dele tveganja (*risk components*) obstaja dvosmerni likvidni trg. Šteje se, da dvosmerni trg obstaja, če obstajajo neodvisne dobroverne ponudbe za nakup ali prodajo, tako da se lahko cena, ki je razumno povezana z zadnjo prodajno ceno ali s trenutno dobroverno konkurenčno kotacijo povpraševanja ali ponudbe, določi v enem dnevu in po tej ceni tudi poravna v razmeroma kratkem času v skladu s trgovalnimi običaji.

Banka lahko ravna drugače, če ima dovolj tržnih podatkov, da popolnoma zajame koncentrirano tveganje neplačila pri teh izpostavljenosti v svojih notranjih modelih za merjenje presežnega tveganja neplačila v skladu s pravili iz četrtega odstavka tega člena.

8.5. **Ovrednotenje notranjih modelov in testiranje za nazaj**

90. člen

(Procesi ovrednotenja)

Banka mora imeti vzpostavljene ustrezne procese, s katerimi je zagotovljeno, da ustrezno kvalificirane osebe primerno ovrednotijo njene notranje modele, neodvisno od procesa razvoja modelov, ter da sta zagotovljeni konceptualna ustreznost modelov in primerna zajetost vseh pomembnih tveganj. Ovrednotenje mora biti izvedeno ob začetku uporabe modelov in ob vseh večjih spremembah modelov. Ovrednotenje se mora izvajati periodično, zlasti ko pride do večjih strukturnih sprememb na trgu ali v primeru sprememb sestave portfelja, zaradi česar modeli morda niso več ustrezni. Banka mora pri ovrednotenju modelov upoštevati razvoj tehnik in dobre prakse. Ovrednotenje modelov ne sme biti omejeno na testiranje za nazaj, ampak mora vključevati najmanj naslednje:

(a) testiranja, ki dokazujejo, da so vse predpostavke v zvezi z notranjimi modeli ustrezne, in da ne podcenjujejo ali precenjujejo tveganja;

(b) poleg testiranja za nazaj, določenega v 90. in 91. členu tega sklepa, mora banka izvajati tudi lastna testiranja za ovrednotenje notranjih modelov v zvezi s tveganji in strukturami svojih portfeljev;

(c) uporabo hipotetičnih portfeljev, da se dokaže, da so modeli zmožni upoštevati posebne strukturne okoliščine, ki bi lahko nastale, kot sta na primer večje bazično tveganje in tveganje koncentracije.

91. člen

(Testiranje za nazaj)

(1) Banka mora natančnost in delovanje notranjih modelov spremljati s testiranjem za nazaj. Testiranje za nazaj mora za vsak delovni dan zagotoviti primerjavo med enodnevno mero tvegane vrednosti, izračunano na podlagi notranjega modela za izračun pozicij portfelja ob koncu dneva, in enodnevno spremembo vrednosti portfelja.

(2) Banka mora dokazati, da je sposobna izvajati testiranje za nazaj na dejanskih in hipotetičnih spremembah vrednosti portfelja. Testiranje hipotetične spremembe vrednosti portfelja za nazaj temelji na primerjavi med zaključno dnevno vrednostjo portfelja in, ob predpostavki nespremenjenih pozicij, njegovo vrednostjo ob koncu naslednjega dne. Banka mora izvesti potrebne ukrepe za izboljšanje svojih programov testiranja za nazaj, če so ti pomanjkljivi.

Banka mora izvajati testiranje za nazaj na spremembah vrednosti hipotetičnega portfelja trgovanja (z uporabo sprememb vrednosti portfelja, ki bi nastale, če bi pozicije ob zaključku dneva ostale nespremenjene) in na osnovi dejanskih dnevnih dobičkov in izgub iz trgovanja (brez opravnin in čistih prihodkov iz obresti).

8.6. **Izračun kapitalskih zahtev**

92. člen

(Višina kapitalske zahteve)

(1) Kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga je višji znesek izmed:

(a) tvegane vrednosti, izračunane za prejšnji dan, ki se ji po potrebi prišteje dodatna kapitalska zahteva za presežno tveganje neplačila, izračunana v skladu s četrtim odstavkom 89 člena tega sklepa;

(b) povprečja dnevnih tveganih vrednosti preteklih 60 delovnih dni, pomnoženega z multiplikatorjem najmanj 3, popravljenega za plus faktor iz drugega odstavka tega člena, ki se mu, po potrebi, prišteje dodatna kapitalska zahteva za presežno tveganje neplačil, izračunana v skladu s četrtim odstavkom 89. člena.

(2) Multiplikator iz točke (b) prvega odstavka tega člena se poveča za plus faktor med 0 in 1 v skladu s Tabelo 14 tega odstavka, v odvisnosti od števila preseganj z modelom določene tvegane vrednosti, ugotovljenih s testiranjem za nazaj za zadnjih 250 delovnih dni. Preseganja se morajo izračunati konsistentno na podlagi dejanskih in hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja. Preseganje pomeni enodnevno spremembo vrednosti portfelja, ki presega ustrezno enodnevno mero tvegane vrednosti (VaR), izračunane z modelom. Za določitev plus faktorja mora banka število preseganj ugotavljati konsistentno vsaj četrtletno.

Tabela 14: Plus faktorji za preseganje dejanskih/hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja glede na spremembe, izračunane z modelom

Število preseganj	Plus faktor
(1)	(2)
manj kot 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 ali več	1,00

Zaradi sprotnega spremljanja ustreznosti plus faktorja mora banka nemudoma, vendar najpozneje v petih delovnih dneh, obvestiti Banko Slovenije o preseganjih, ugotovljenih na podlagi testiranja za nazaj, ki bi povzročili povečanje plus faktorja.

9. KAPITALSKA ZAHTEVA ZA TVEGANJE PRESEGANJA NAJVEČJIH DOPUSTNIH IZPOSTAVLJENOSTI IZ TRGOVANJA

93. člen

(Izračun kapitalske zahteve)

(1) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti iz postavk trgovalne knjige, če skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s 4. členom Sklepa o veliki izpostavljenosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o veliki izpostavljenosti), presegajo omejitve iz 8. člena sklepa o veliki izpostavljenosti.

(2) Kapitalska zahteva za tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti iz postavk trgovalne knjige se izra-

čuna na podlagi tistih posameznih izpostavljenosti iz postavk trgovalne knjige do posameznih oseb, za katere je treba izračunati najvišjo kapitalsko zahtevo za posebno pozicijsko tveganje in/ali najvišjo kapitalsko zahtevo za tveganje poravnave in CCR ter vsota katerih je enaka znesku preseženih izpostavljenosti iz postavk trgovalne knjige (preseganja iz prvega odstavka 11. člena sklepa o veliki izpostavljenosti).

(3) Če presežna izpostavljenost iz postavk trgovalne knjige obstaja 10 dni ali manj, je dodatna kapitalska zahteva za tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti enaka dvakratniku vsote kapitalskih zahtev za posebno pozicijsko tveganje in/ali tveganje poravnave in CCR, za ustrezajoče izpostavljenosti iz drugega odstavka tega člena.

(4) Če presežna izpostavljenost iz postavk trgovalne knjige obstaja več kot 10 dni, mora banka posamezne izpostavljenosti iz drugega odstavka tega člena razvrstiti v ustrezen razred stolpca 1 Tabele 15 tega odstavka v naraščajočem vrstnem redu (od najmanjše do največje) glede na njihovo kapitalsko zahtevo za posebno pozicijsko tveganje in/ali tveganje poravnave in CCR. Kapitalsko zahtevo izračuna banka kot vsoto kapitalskih zahtev za posebno pozicijsko tveganje in/ali tveganje poravnave in CCR, pomnoženih z ustreznim faktorjem iz stolpca 2 Tabele 15 tega odstavka.

Tabela 15: Faktorji za povečanje kapitalske zahteve za tveganje preseganja največje dopustne izpostavljenosti

Preseganje omejitev glede na kapital	Faktor
(1)	(2)
do 40%	200%
od 40% do 60%	300%
od 60% do 80%	400%
od 80% do 100%	500%
od 100% do 250%	600%
nad 250%	900%

10. POSEBNOSTI PRI IZRAČUNU KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TRŽNA TVEGANJA NA KONSOLIDIRANI PODLAGI

94. člen

(Možnosti pobotanja pozicij)

(1) Za namen izračuna kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje in tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja na konsolidirani podlagi se lahko medsebojno pobota pozicije iz trgovalnih knjig drugih institucij v skladu s pravili iz 15. do 42. člena in/ali 81. do 92. člena tega sklepa oziroma v skladu z določbami sklepa o veliki izpostavljenosti ter 93. člena tega sklepa.

Za namen izračuna kapitalske zahteve za valutno tveganje na konsolidirani podlagi se lahko medsebojno pobota pozicije v tujih valutah s pozicijami v tujih valutah drugih institucij v skladu s pravili iz 75. in 76. člena in/ali 81. do 92. člena tega sklepa.

Za namen izračuna kapitalske zahteve za tveganje spremembe cen blaga na konsolidirani podlagi se lahko medsebojno pobota pozicije v blagu s pozicijami v blagu drugih institucij v skladu s pravili iz 77. do 80. člena in/ali 81. do 92. člena tega sklepa.

(2) Za namen izračuna kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi se lahko pobote iz prvega odstavka tega člena izvaja le z institucijami, ki poslujejo na podlagi dovoljenja Banke Slovenije ali Agencije za trg vrednostnih papirjev. Poleg tega morata biti izpolnjena naslednja pogoja:

(a) navedene institucije morajo imeti na posamični podlagi dovolj kapitala;

(b) navedene institucije morajo imeti sklenjene pogodbe, ki zagotavljajo vzajemno finančno pomoč med njimi.

(3) Poboti iz prvega odstavka tega člena se lahko izvajajo tudi z institucijami, ki poslujejo na podlagi dovoljenja nadzornih organov iz drugih držav članic, če sta pri njih izpolnjena pogoja iz točke (a) in (b) drugega odstavka tega člena in če so zavezane na posamični podlagi izpolnjevati kapitalske zahteve po 18., 20. in 28. členu Direktive 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (v nadaljevanju: Direktiva 2006/49/ES).

(4) Poboti iz prvega odstavka tega člena se lahko izvajajo tudi s podjetji iz primernih tretjih držav, naštetih v Prilogi V tega sklepa, če so pri njih poleg pogojev iz točke (a) in (b) drugega odstavka tega člena izpolnjeni hkrati naslednji pogoji:

(a) če poslujejo na podlagi dovoljenja nadzornega organa iz zadevne primerne tretje države in če ustrezajo definiciji banke ali se uvrščajo med investicijska podjetja primernih tretjih držav;

(b) če na posamični podlagi izpolnjujejo kapitalske zahteve, ki ustrezajo kapitalskim zahtevam, določenim z Direktivo 2006/49/ES;

(c) v zadevnih tretjih državah ni predpisov, ki bi pomembno ovirali sklepanje pogodb za zagotavljanje vzajemne finančne pomoči med osebami znotraj skupine.

11. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

95. člen

(Odlog začetka uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje)

Banka, ki v skladu s 405. členom ZBan-1 odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje do 1. januarja 2008, do navedenega datuma pri izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja:

(a) za namene prvega odstavka 46. člena tega sklepa namesto Priloge I tega sklepa uporablja Prilogo I Sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 85/02, 22/03, 36/04, 68/04, 103/04, 124/04, 62/05, 67/05 in 74/06) in namesto določb 47. do 73. člena tega sklepa uporablja določbe 14. točke in Priloge 3 Sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic;

(b) namesto četrtega odstavka 46. člena tega sklepa uporablja točko 28.2.2 Sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic;

(c) se sklicevanje na 4. člen sklepa o veliki izpostavljenosti v 93. členu tega sklepa bere kot sklicevanje na XI. poglavje Sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic;

(d) se sklicevanje na 8. člena sklepa o veliki izpostavljenosti v 93. členu tega sklepa bere kot sklicevanje na III. poglavje Sklepa o veliki izpostavljenosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 22/03, 65/03 in 44/04).

(2) Banka, ki začne uporabljati standardizirani pristop ali pristop IRB za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje med letom 2007, mora z dnem začetka uporabe omenjenega pristopa začeti v celoti uporabljati določbe tega sklepa.

96. člen

(Uveljavitev in začetek uporabe sklepa)

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007, razen določb, ki se nanašajo na lastne ocene LGD (in CF), ki začnejo veljati 1. januarja 2008.

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

PRILOGA I: VRSTE IZVEDENIH FINANČNIH INSTRUMENTOV

1. IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI NA OBRESTNO MERO

(a) enovalutne zamenjave obrestnih mer (single-currency interest rate swaps),

(b) zamenjave osnove (basis swaps),

(c) dogovori o obrestni meri (forward-rate agreements),

(d) terminske pogodbe na obrestno mero (interest rate futures),

(e) kupljene obrestne opcije (interest rate options purchased),

(f) drugi podobno izvedeni finančni instrumenti.

2. IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI NA TUJE VALUTE IN ZLATO

(a) medvalutne zamenjave obrestnih mer (cross-currency interest rate swaps),

(b) terminski posli na tuje valute (forward foreign-exchange contracts),

(c) terminske pogodbe na tuje valute (currency futures),

(d) kupljene valutne opcije (currency options purchased),

(e) drugi podobni izvedeni finančni instrumenti,

(f) izvedeni finančni instrumenti na zlato, podobni instrumentom iz (a) do (e).

3. POGODBE PODOBNEGA ZNAČAJA

Pogodbe podobnega značaja vključujejo pogodbe, ki so podobne naštetim v točkah 1(a) do (e) in 2(a) do (d), vendar so vezane na drugo osnovo. Vključujejo najmanj naslednje finančne instrumente:

(a) opcije, terminske pogodbe, zamenjave, dogovore o terminski obrestni meri in vsako izvedeno finančno pogodbo, ki se nanaša na vrednostne papirje, na valute, na obrestne mere ali na donos, ali druge izvedene finančne instrumente, finančne indekse ali finančna merila, ki se lahko poravnajo v fizični obliki ali z denarnimi sredstvi;

(b) opcije, terminske pogodbe, zamenjave, dogovore o terminski obrestni meri in vsako izvedeno finančno pogodbo na blago, za katere se izvrši poravnava z denarnimi sredstvi oziroma za katere se za denarno poravnavo odloči ena od strani;

(c) opcije, terminske pogodbe, zamenjave in vsako izvedeno finančno pogodbo na blago, ki se fizično poravna s tem, da se z njimi trguje na borzi in/ali v okviru večstranskega sistema trgovanja (*Multilateral Trading Facilities* – MTF);

(d) opcije, terminske pogodbe, zamenjave, terminski posli in vsako izvedeno finančno pogodbo na blago, ki se fizično poravna in ni obravnavana v točki (c) in s katero se ne trguje za komercialne namene, ki ima značilnosti drugih izvedenih finančnih instrumentov in ki se lahko poravnava prek priznanih kliringških družb ali je predmet dnevnih izravnav;

(e) finančne pogodbe za razlike;

(f) opcije, terminske pogodbe, zamenjave, dogovori o terminski obrestni meri in vsaka izvedena finančna pogodba na vremenske dejavnike, na stroške tovora, na odškodnino zaradi emisij ali na inflacijo ali drugo ekonomsko statistiko, ki se poravnava z denarjem oziroma za katero se za denarno poravnavo odloči ena od strani, ali katera druga izvedena finančna pogodba na premoženje, pravico, obveznosti, indekse in merila, ki niso bile omenjene v tem delu in imajo značilnosti izvedenih finančnih instrumentov z upoštevanjem, da se z njimi trguje na borzi ali v okviru večstranskega sistema trgovanja ali da se poravnavajo prek priznanih kliringških družb oziroma da so predmet dnevnih izravnav.

4. KREDITNI IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI

PRILOGA II: PRIZNANE BORZE IN KLIRINŠKE DRUŽBE

Banke lahko zaprosijo za dodajanje borzne hiše oziroma kliringške družbe na ta seznam.

Priznane borze

Alberta Stock Exchange
American Stock Exchange
Amsterdam Pork and Potato Terminal Market (Termijnmarkt Amsterdam BV)
Amsterdam Stock Exchange (Amsterdamse Effectenbeurs)
Antwerp (Effectenbeursvennootschap van Antwerpen)
Athens Stock Exchange (ASE)
Australian Stock Exchange
Basle Stock Exchange (Basler Effektenborse)
Barcelona Stock Exchange (Bolsa de Valores de Barcelona)
Belgian Futures & Options Exchange (BELFOX)
Berlin Stock Exchange (Berliner Börse)
Bilbao Stock Exchange (Bolsa de Valores de Bilbao)
Bologna Stock Exchange (Borsa Valori de Bologna)
Bordeaux (Bourse de Bordeaux)
Bremen Stock Exchange (Bremer Wertpapierbörse)
Brussels Stock Exchange (Société de la Bourse des Valeurs Mobilières)/ (Effecten Beursvennootschap van Brussel)
Chicago Board of Trade
Chicago Board Options Exchange
Chicago Mercantile Exchange
Coffee, Sugar and Cocoa Exchange Inc.
Copenhagen Stock Exchange (Kobenhavns Fondsbors)
DTB Deutsche Terminbörse
The Dublin Stock Exchange
Dusseldorf Stock Exchange (Rheinisch-Westfalische Börse zu Düsseldorf)
European Options Exchange
Financiele Termijnmarkt, Amsterdam
Finnish Options Exchange
Florence Stock Exchange (Borsa Valori di Firenze)
Frankfurt Stock Exchange (Frankfurter Wertpapierbörse)
Genoa Stock Exchange (Borsa Valori di Genova)
Geneva Stock Exchange (Bourse de Geneve)
Hamburg Stock Exchange (Hanseatische Vertpapier Börse Hamburg)
Hannover (Niedersächsische Börse zu Hannover)
Helsinki Stock Exchange (Helsingin Arvopaperipörssi Osuuskunta)
Hong Kong Futures Exchange
International Petroleum Exchange of London Ltd
Irish Futures & Options Exchange (IFOX)
Kansas City Board of Trade
Lille (Bourse de Lille)
Lisbon Stock Exchange (Bolsa de Valores de Lisbao)
London International Financial Futures & Options Exchange
London Metal Exchange Ltd
London Stock Exchange
Luxembourg Stock Exchange (Société de la Bourse de Luxembourg SA)
Lyon (Bourse de Lyon)
Madrid Stock Exchange (Bolsa de Valores de Madrid)
Marché à Terme International de France (MATIF)
Marché des Options Négociables de Paris (MONEP)
Marseille (Bourse de Marseille)
MEFF Renta Fija
MEFF Renta Variable
Mercato Italiano Derivati (IDEM)
Mercato Italiano Futures (MIF)

Mid American Commodity Exchange
Milan Stock Exchange (Borsa Valori de Milano)
Montreal Exchange
Munich Stock Exchange (Bayerische Börse in München)
Nagoya Stock Exchange
Nancy (Bourse de Nancy)
Nantes (Bourse de Nantes)
Naples Stock Exchange (Borsa Valori di Napoli)
National Association of Securities Dealers Incorporated (NASDAQ)
New York Cotton Exchange
New York Futures Exchange
New York Mercantile Exchange
New York Stock Exchange
OM Stockholm AB
OMLX, The London Securities and Derivatives Exchange Ltd
Oporto Stock Exchange (Bolsa de Valores do Porto)
Osaka Securities Exchange
Oslo Stock Exchange (Oslo Bors)
Pacific Stock Exchange
Palermo Stock Exchange (Borsa Valori de Palermo)
Paris Stock Exchange
Philadelphia Board of Trade
Philadelphia Stock Exchange
Rome Stock Exchange (Borda Valori di Roma)
Singapore International Monetary Exchange Limited (SIMEX)
Stockholm Stock Exchange (Stockholm Fondbörs)
Stock Exchange of Hong Kong Ltd
Stock Exchange of Singapore
Stuttgart Stock Exchange (Baden-Würtembergische Wertpapierbörse zu Stuttgart)
Swiss Futures and Options Exchange (SOFFEX)
Sydney Futures Exchange
Tokyo Stock Exchange
Tokyo International Financial Futures Exchange
Toronto Stock Exchange
Trieste Stock Exchange (Borsa Valori di Trieste)
Turin Stock Exchange (Borsa Valori de Torino)
Valencia Stock Exchange (Bolsa de Valores de Valencia)
Vancouver Stock Exchange
Venice Stock Exchange (Borsa Valori de Venezia)
Vienna Stock Exchange
Zurich Stock Exchange (Zurcher Borse)

Priznane klirinške družbe

Austrian Kontroll Bank (OKB)
Board of Trade Clearing Corporation
Cassa di Compensazione e Garanzia S. p. A (CCG)
Commodity Clearing Corporation
The Emerging Markets Clearing Corporation
European Options Clearing Corporation Holding BV (EOCC)
Guarantee Fund for Danish Options and Futures (Garantifonden for Danske Optioner OG Futures) (FUTOP)
Kansas City Board of Trade Clearing Corporation
Hong Kong Futures Exchange Clearing Corporation Ltd
Hong Kong Securities Clearing Company Ltd
London Clearing House (LCH)
Norwegian Futures & Options Clearing House (Norsk Opsjonssentral A.S.)
N.V. Nederlandse Liquidatiekas (NLKKAS)
OM Stockholm AB (OM)
Options Clearing Corporation
OTOB Clearing Bank AG (OTOB)
Société de Compensation des Marchés Conditionnels (SCMC)
Sydney Futures Exchange Clearing House (SFECH Ltd)

PRILOGA III

Prejemnik:

Banka Slovenije
Slovenska cesta 35
1505 Ljubljana

Vložnik:
(Firma in sedež banke, navedba zakonitih zastopnikov, ki so upravičeni vložiti zahtevo oziroma izdati pooblastilo za vložitev zahteve)

Pooblaščenec[1]:
(Osebno ime oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedež)

ZAHTEVA ZA IZDAJO DOVOLJENJA BANKE SLOVENIJE ZA UPORABO MODELOV OBČUTLJIVOSTI ZA IZRAČUN POZICIJ V IZVEDENIH FINANČNIH INSTRUMENTIH

Kontaktna oseba za obravnavo zahteve	
Delovno mesto	
Naziv	
Telefon	
E-pošta	

Podpisi zakonitih zastopnikov in/ali pooblaščencev

_____

_____

_____

_____

[1] Izpolni se samo, če ga banka ima. V tem primeru mora biti priloženo tudi ustrezno pooblastilo.

UTEMELJITEV ZAHTEVE

ODDELEK – A Dokumentacija o vrstah finančnih instrumentov, za katere nameravate uporabiti model občutljivosti in o osnovnih informacijah o teh modelih, kakor je določeno v točki (a) četrtega odstavka 22. člena tega sklepa.

A1. Priložite preglednico modelov občutljivosti, ki jih nameravate uporabiti, in za vsakega od njih navedite, za katere produkte se bo uporabljal (vrste izvedenih finančnih instrumentov iz 17. do 20. člena tega sklepa, obveznice, ki se namesto enega končnega poplačila glavnice amortizira do svoje preostale zapadlosti).

A2. Opišite modele občutljivosti in metodologijo ocenjevanja občutljivosti.

ODDELEK – B Dokumentacija, ki dokazuje, da modeli ustvarjajo pozicije, ki so enako občutljive na spremembe obrestne mere kot denarni tokovi osnovnih finančnih instrumentov, kakor je navedeno v točki (b) četrtega odstavka 22. člena tega sklepa. Zahtevane informacije in dokumentacijo predložite za vsak model občutljivosti, ki ga nameravate uporabiti.

B1. Opišite model s posebnim poudarkom na metodologiji ocenjevanja občutljivosti.

B2. Kako upoštevate denarne tokove osnovnih finančnih instrumentov pri ocenjevanju občutljivosti?

ODDELEK – C Dokumentacija, ki dokazuje, da se občutljivost ocenjuje glede na samostojna gibanja vzorca obrestnih mer na krivulji donosa z vsaj eno točko občutljivosti v vsakem razredu zapadlosti iz Tabele 2 četrtega odstavka 32. člena tega sklepa, kakor je določeno v točki (c) četrtega odstavka 22. člena tega sklepa. Zahtevane informacije in dokumentacijo predložite za vsak model občutljivosti, ki ga nameravate uporabiti.

C1. Natančno opišite metodologijo oblikovanja lastne krivulje donosa, in sicer:
- kakšno obdobje je upoštevano,
- kateri finančni instrumenti so upoštevani?

C2. Katere predpostavke uporabljate pri oblikovanju sprememb lastne krivulje donosa, kot na primer:
- uporaba pozitivnega ali negativnega premika krivulje donosa in razlaga te uporabe,
- razpon sprememb, ki se upoštevajo (eno ali več bazičnih točk glede na zapadlost in finančni instrument),

koliko razredov zapadlosti oziroma točk, ki predstavljajo krivuljo donosnosti, uporabljate.

C3. Opišite razloge za uporabo posameznih predpostavk pri oblikovanju sprememb lastne krivulje donosa.

C4. Kateri vzorci obrestnih mer se uporabljajo pri ocenjevanju občutljivosti?

C5. Banka naj smiselno doda tudi zahtevano dokumentacijo iz zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga iz Priloge VIII.

PRILOGA IV: ZELO LIKVIDNI DELNIŠKI INDEKSI

Posamezne delnice, vključene v naslednjih indeksih, se štejejo za likvidne:

Države	Indeksi	Države	Indeksi
Avstralija	All Ords	Japonska	Nikkei 225, Nikkei 300, TOPIX
Avstrija	ATX (Austrian Traded Index)	Koreja	Kospi
Belgija	BEL20	Nizozemska	AEX
Kanada	TSE35, TSE 100, TSE 300	Singapur	Straits Time Index
Francija	CAC40, SBF 250	Španija	IBEX 35
Germany	DAX	Švedska	OMX
Evropski	Dow Jones Stoxx 50 Index, FTSE Eurotop 300, MSCI Euro Index	Švica	SMI
Hong Kong	Hang Seng 33	Velika Britanija	FTSE 100, FTSE Mid 250, FTSE All Share
Italija	MIB-30	ZDA	S&P 500, Dow Jones Industrial Average, NASDAQ Composite, Russell 2000

PRILOGA V: SEZNAM PRIMERNIH TRETJIH DRŽAV

Naslednje države se za potrebe tega sklepa obravnavajo kot primerne tretje države:

Avstralija
Kanada
Hong Kong
Japonska
Singapur
Švica
ZDA

PRILOGA VI

Prejemnik:

Banka Slovenije
Slovenska cesta 35
1505 Ljubljana

Vložnik:
(Firma in sedež banke, navedba zakonitih zastopnikov, ki so upravičeni vložiti zahtevo oziroma izdati pooblastilo za vložitev zahteve)

Pooblaščenec[1]:
(Osebno ime oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedež)

ZAHTEVA ZA IZDAJO DOVOLJENJA BANKE SLOVENIJE ZA UPORABO METODE NOTRANJIH MODELOV (IMM) ZA IZRAČUN VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI

Kontaktna oseba za obravnavo zahteve	
Delovno mesto	
Naziv	
Telefon	
E-pošta	

Podpisi zakonitih zastopnikov in/ali pooblaščencev:

_____

_____

_____

_____

[1] Izpolni se samo, če ga banka ima. V tem primeru mora biti priloženo tudi ustrezno pooblastilo.

UTEMELJITEV ZAHTEVE

ODDELEK A – Dokumentacija o vrstah poslov, za katere nameravate uporabljati metodo notranjih modelov (IMM) za izračun vrednosti izpostavljenosti (za posle iz točk (a) ali (b) ali (c) drugega odstavka 53. člena tega sklepa), o morebitnem načrtu postopne uvedbe IMM ter o osnovnih informacijah o notranjih modelih, kakor je določeno v točki (a) drugega odstavka 56. člena tega sklepa.

A1. Pojasnite, ali vlagate to zahtevo za raven skupine ali za posamično raven.

A2. Priložite seznam oseb, ki so vključene v izračun kapitalske zahteve za tržna tveganja z uporabo IMM v skupini, in navedite odgovorne osebe. Če na podlagi 291. člena ZBan-1 pri Banki Slovenije skupaj vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo IMM EU nadrejena banka in njene podrejene institucije ali banka in druge institucije, ki so podrejene EU nadrejenemu finančnemu holdingu, priložite seznam teh oseb ter navedite odgovorne osebe.

A3. Za katere vrste poslov nameravate uporabljati IMM (za posle iz točk (a) ali (b) ali (c) drugega odstavka 53. člena tega sklepa)?

A4. Ali nameravate uporabiti lastne ocene alfe (α)?

A5. Priložite preglednico notranjih modelov, ki jih nameravate uporabiti, in za vsakega od njih navedite:
- za katere posle se bo uporabljal,
- seznam produktov, ki jih ta notranji model pokriva.

A6. Če nameravate IMM uvesti postopno, natančno opišite postopno uvedbo:
- začetek in konec uvedbe,
- vrste poslov, za katere bo IMM uporabljen.

ODDELEK B – Dokumentacija o izpolnjevanju zahtev za pravilen izračun vrednosti izpostavljenosti z uporabo IMM, kakor je določeno v točki (b) drugega odstavka 56. člena tega sklepa.

B1. Celoten opis metodologije za izračun vrednosti izpostavljenosti s primeri izračuna. Banka mora predstaviti:
- izračun vrednosti izpostavljenosti,
- izračun EPE in EE,
- lastno ocenjevanje alfe (α), če jo sama izdeluje,
- spisek uporabljenih predpostavk v izračunih in njihovo analizo,
- uporabljene predpostavke o porazdelitvah sprememb tržnih vrednosti vključenih spremenljivk,
- uporabo dogovorov o kritju in vključevanje vrednosti zavarovanj s premoženjem,
- način upoštevanja EPE.

ODDELEK C - Dokumentacija o izpolnjevanju minimalnih zahtev za model EPE, kakor je določeno v točki (c) drugega odstavka 56. člena tega sklepa. Zahtevane informacije in dokumentacijo predložite za vsak posamezen notranji model, ki ga nameravate uporabiti.

C1. Priložite organizacijsko shemo, s poudarkom na prikazu organizacijske enote, ki je pristojna za oblikovanje in izvajanje sistema upravljanja kreditnega tveganja nasprotne stranke (CCR).

C2. Natančno opišite vse naloge, pooblastila in odgovornosti organizacijskih enot oziroma zaposlenih, ki so povezani z IMM, še posebno enote za kontrolo CCR.

C3. Opišite postopke, ki se uporabljajo za ovrednotenje modela EPE, predvsem pa:
- kontrolo celovitosti vhodnih podatkov,
- izdelavo poročila o analizi rezultatov modela EPE,
- preverjanje odnosa med merami izpostavljenosti tveganjem ter kreditnimi in trgovalnimi limiti.

C4. Opišite linije poročanja enote za kontrolo CCR ter vključenost višjega vodstva v sistem upravljanja CCR.

C5. Priložite dokumentacijo, ki se nanaša na celotno delovanje modela EPE, politike in opis postopkov za spremljanje in zagotavljanje skladnosti uporabe modela EPE z dokumentiranimi notranjimi politikami in kontrolami ter razlago empiričnih tehnik za merjenje CCR.

C6. Priložite primere poročil o izpostavljenosti CCR, poročil o izkoriščenost limitov in spisek prejemnikov poročil, ki jih uporabljajo pri svojem delu.

C7. Opišite sistem povezanosti kreditnih in trgovalnih limitov v okviru sistema upravljanja CCR.

C8. Opišite sistem spremljanja izpostavljenosti CCR s prikazom izračuna konične ali potencialne prihodnje izpostavljenosti.

C9. Priložite letni načrt službe notranje revizije glede pregledov delovanja trgovalnih enot in enot za kontrolo CCR, s poudarkom na:
- dokumentaciji sistema upravljanja CCR,
- organizaciji kontrolne enote CCR,
- vključenosti ukrepov za obvladovanje CCR,
- obsegu CCR, ki jih zajema model,
- celovitosti sistema obveščanja vodstva,
- natančnosti in popolnosti podatkov o CCR,
- natančnosti in ustreznosti predpostavk v zvezi z nestanovitnostjo in korelacijo,
- preverjanju natančnosti modela s testiranjem za nazaj.

C10. Opišite, kako se porazdelitev izpostavljenosti generirana z modelom, vključuje v vsakodnevni proces upravljanja CCR, se upoštevajo rezultati modela EPE pri odobravanju kreditov, pri upravljanju CCR in pri notranji razporeditvi kapitala.

C11. Priložite evidenco o uporabi modela EPE za oblikovanje porazdelitve izpostavljenosti CCR za vsaj eno preteklo leto.

C12. Opišite vključenost modela EPE za oblikovanje porazdelitve izpostavljenosti CCR v samoupravljanje CCR in priložite dokumentacijo o testu uporabnosti.

C13. S kakšno frekvenco se ocenjuje EE? Pojasnite razloge za uporabo te frekvence.

C14. Kako se ugotavlja in kontrolira CCR, kjer je izpostavljenost daljša od enega leta?

C15. Priložite poročila o rezultatih testiranja izjemnih situacij z natančno pisno analizo in s sprejetimi ukrepi in prikazom odnosa rezultatov testiranja izjemnih situacij in limitnega sistema.

C16. Opišite rezultate testov izjemnih situacij za izpostavljenosti CCR s poudarkom na tveganju koncentracije, tveganju korelacije med tržnim in kreditnim tveganjem ter tveganju premika na trgu zaradi zapiranja pozicij.

C17. Opišite način upoštevanja izpostavljenosti, ki povzročajo veliko stopnjo splošnega tveganja zaradi neugodnih gibanj.

C18. Opišite način upoštevanja izpostavljenosti, ki povzročajo veliko stopnjo posebnega tveganja zaradi neugodnih gibanj.

C19. Opišite postopke, ki so vzpostavljeni za priznavanje dogovorov o pobotu.

C20. Kako je zagotovljen vnos lastnosti transakcij v bazo podatkov in kakšni so formalni postopki, ki so vzpostavljeni za sprotno preverjanje pravilnosti pogojev in lastnosti transakcij? Kako se to izraža v modelu EPE?

C21. Opišite način pridobivanja podatkov oziroma približkov, ki se uporabljajo v modelu EPE, dolžino časovne vrste opazovanja, frekvenco posodabljanja, postopek preverjanja cen in kvalitete podatkov oziroma približkov.

C22. Opišite način upoštevanja nestanovitnosti zavarovanja s premoženjem v modelu EPE.

C23. Priložite dokumentacijo o procesu ovrednotenja modela EPE.

C24. Opišite način, kako se prilagajajo ocene modela EPE.

C25. Opišite postopke, ki se uporabljajo za preverjanje, ali je transakcija, vključena v niz pobotov, krita s prisilno izvršljivim dogovorom o pobotu.

C26. Opišite postopke, ki se uporabljajo za preverjanje, ali zavarovanje s premoženjem za zmanjševanje CCR ustreza regulatornim zahtevam.

ODDELEK D – Dokumentacija o izpolnjevanju zahtev za ovrednotenje modelov EPE, kakor je določeno v točki (d) drugega odstavka 56. člena tega sklepa. Zahtevane informacije in dokumentacijo predložite za vsak posamezen notranji model, ki ga nameravate uporabiti.

D1. Opišite, kako je model EPE vključen v dnevni proces upravljanja s tveganji.

D2. Predložite organizacijsko shemo banke s poudarkom na prikazu organizacijskih enot za trgovanje, za upravljanje s tveganji, zalednih služb, službe notranje revizije in drugih enot, ki so povezane z modelom EPE.

D3. Natančno opišite vse naloge, pooblastila in odgovornosti organizacijskih enot oziroma zaposlenih, ki so povezani z modelom EPE.

D4. Opišite naloge višjega vodstva, ki pokriva področje trgovanja, in višjega vodstva, ki pokriva zaledne službe trgovanja in področje upravljanja s tržnimi tveganji.

D5. Priložite dokumentacijo, ki se nanaša na celotno delovanje modela EPE, politike in opis postopkov za spremljanje in zagotavljanje skladnosti uporabe modela EPE z dokumentiranimi notranjimi politikami in kontrolami, in sicer:
- politiko, ki se uporablja za celovito obvladovanje tržnih tveganj;
- podroben opis instrumentov, ki so zajeti v model;
- opis tehnične implementacije modela EPE (strojna in programska oprema) s priročnikom, ki opisuje upravljanje programske opreme za uporabo notranjega modela;

- dokumentacijo, ki opisuje način alokacije posamezne pozicije v bančno ali trgovalno knjigo;
- sklep uprave o odobritvi uporabe modela EPE.

D6. Opišite pristope, ki se uporabljajo za ocenjevanje natančnosti in veljavnosti modela EPE.

D7. Priložite seznam vseh dejavnikov tržnih tveganj, ki se uporabljajo v modelu EPE skupaj z navedbo vira podatkov o dejavnikih (npr. Reuters), navedbo dolžine časovne vrste podatkov in pogostosti pridobivanja tekočih podatkov.

D8. Opišite načrt aktivnosti, ki se izvedejo v primeru težav pri dnevnem zagotavljanju podatkov.

D9. Priložite letni načrt pregledov službe notranje revizije s poudarkom na načrtu pregledov modela EPE in organizacijskih enot, ki so povezane z notranjim modelom.

D10. Priložite ugotovitve službe notranje revizije v zvezi s pregledi modela EPE ter procesov in organizacijskih enot, povezanih z modelom EPE.

D11. Priložite ugotovitve službe notranje revizije o preverjanju kvalitete vhodnih podatkov, ki jih model EPE uporablja.

D12. Opišite, kako se preverja napovedna moč modela EPE glede na dejavnike tržnih tveganj.

D13. Opišite, kako se upoštevajo specifične informacije za posamezno transakcijo ali posel v nizu pobotov (združene izpostavljenosti na ravni niza pobotov, podatki o kritju, podatki o tržni vrednosti zavarovanja s premoženjem oziroma spremembe tržne vrednosti zavarovanja s premoženjem).

D14. Opišite način statičnega testiranja za nazaj na reprezentativnih portfeljih (dejanskih ali hipotetičnih) nasprotnih strank.

PRILOGA VII

Prejemnik:

Banka Slovenije
Slovenska cesta 35
1505 Ljubljana

Vložnik:
(Firma in sedež banke, navedba zakonitih zastopnikov, ki so upravičeni vložiti zahtevo oziroma izdati pooblastilo za vložitev zahteve)

Pooblaščenec[1]:
(Osebno ime oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedež)

ZAHTEVA ZA IZDAJO DOVOLJENJA BANKE SLOVENIJE ZA PREHOD Z METODE NOTRANJIH MODELOV (IMM) NA METODO TEKOČE IZPOSTAVLJENOSTI ALI STANDARDIZIRANO METODO (SM) ZA IZRAČUN VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI

Kontaktna oseba za obravnavo zahteve	
Delovno mesto	
Naziv	
Telefon	
E-pošta	

Podpisi zakonitih zastopnikov in/ali pooblaščencev

_____

_____

_____

_____

[1] Izpolni se samo, če ga banka ima. V tem primeru mora biti priloženo tudi ustrezno pooblastilo.

UTEMELJITEV ZAHTEVE

Splošno o spremembi pristopa, kot je določeno v 58. členu tega sklepa

A1. Utemeljite razlog za prehod z metode notranjih modelov (IMM) na metodo tekoče izpostavljenosti ali standardizirano metodo (SM) za izračun vrednosti izpostavljenosti.

A2 Navedite in utemeljite datum prehoda.

PRILOGA VIII

Prejemnik:

Banka Slovenije
Slovenska cesta 35
1505 Ljubljana

Vložnik:
(Firma in sedež banke, navedba zakonitih zastopnikov, ki so upravičeni vložiti zahtevo oziroma izdati pooblastilo za vložitev zahteve)

Pooblaščenec[1]:
(Osebno ime oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedež)

ZAHTEVA ZA IZDAJO DOVOLJENJA BANKE SLOVENIJE ZA UPORABO NOTRANJIH MODELOV ZA IZRAČUN KAPITALSKIH ZAHTEV ZA POZICIJSKO TVEGANJE, VALUTNO TVEGANJE IN/ALI TVEGANJE SPREMEMBE CEN BLAGA

Kontaktna oseba za obravnavo zahteve	
Delovno mesto	
Naziv	
Telefon	
E-pošta	

Podpisi zakonitih zastopnikov in/ali pooblaščencev:

_____

_____

_____

_____

[1] Izpolni se samo, če ga banka ima. V tem primeru mora biti priloženo tudi ustrezno pooblastilo.

UTEMELJITEV ZAHTEVE

ODDELEK A – Dokumentacija o splošnih informacijah o modelih in morebitni kombinirani uporabi notranjih modelov in drugih metod za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in tveganje spremembe cen blaga, določenih v tem sklepu, kakor je določeno v točki (a) drugega odstavka 82. člena tega sklepa.

A1. Pojasnite, ali vlagate to zahtevo za raven skupine ali za posamično raven.

A2. Priložite seznam oseb, ki so vključene v izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga z uporabo notranjih modelov v skupini, in navedite odgovorne osebe. Če na podlagi 291. člena ZBan-1 pri Banki Slovenije skupaj vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga EU nadrejena banka in njene podrejene institucije ali banka in druge institucije, ki so podrejene EU nadrejenemu finančnemu holdingu, priložite seznam teh oseb ter navedite odgovorne osebe.

A3. Priložite preglednico notranjih modelov, ki jih nameravate uporabiti in za vsakega od njih navedite:
- za izračun katere kapitalske zahteve ga boste uporabili,
- seznam produktov, ki jih ta notranji model pokriva.

A4. Ali nameravate uporabo notranjih modelov kombinirati z uporabo drugih metod za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in tveganje spremembe cen blaga, določenih v tem sklepu? Če nameravate, natančno opišite kombinirano uporabo.

A5. Obrazložite razloge za kombinirano uporabo notranjih modelov in drugih metod za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in tveganje spremembe cen blaga, določenih v tem sklepu.

ODDELEK B – Dokumentacija o izpolnjevanju kvalitativnih standardov za uporabo notranjih modelov, kakor je določeno v točki (b) drugega odstavka 82. člena tega sklepa. Zahtevane informacije in dokumentacijo predložite za vsak posamezen notranji model, ki ga nameravate uporabiti.

B1. Navedite, katera tveganja pokriva notranji model (splošno pozicijsko tveganje, posebno pozicijsko tveganje, valutno tveganje, tveganje spremembe cen blaga).

B2. Opišite, kako je notranji model vključen v dnevni proces upravljanja s tveganji.

B3. Predložite organizacijsko shemo banke s poudarkom na prikazu organizacijskih enot za trgovanje, za upravljanje s tveganji, zalednih služb, službe notranje revizije in drugih enot, ki so povezane z notranjim modelom.

B4. Natančno opišite vse naloge, pooblastila in odgovornosti organizacijskih enot oziroma zaposlenih, ki so povezani z notranjim modelom.

B5. Opišite naloge višjega vodstva, ki pokriva področje trgovanja, in višjega vodstva, ki pokriva zaledne službe trgovanja in področje upravljanja s tržnimi tveganji.

B6. Opišite linije poročanja o rezultatih notranjega modela in navedite uporabnike rezultatov

modela. Priložite primere dnevnih poročil in analize rezultatov notranjega modela.

B7. Priložite dokumentacijo, ki se nanaša na celotno delovanje notranjega modela, politike in opis postopkov za spremljanje in zagotavljanje skladnosti uporabe notranjega modela z dokumentiranimi notranjimi politikami in kontrolami, in sicer:
- politiko, ki se uporablja za celovito obvladovanje tržnih tveganj;
- podroben opis instrumentov, ki so zajeti v model;
- opis tehnične implementacije notranjega modela (strojna in programska oprema) s priročnikom, ki opisuje upravljanje programske opreme za uporabo notranjega modela;
- dokumentacijo, ki opisuje način alokacije posamezne pozicije v bančno ali trgovalno knjigo;
- sklep uprave o odobritvi uporabe notranjega modela.

B8. Podrobno opišite in utemeljite uporabljeni modelski pristop (variančno-kovariačni pristop, historična simulacija, simulacija Monte Carlo) z vsemi prednostmi in slabostmi uporabljene ocenjevalne metode.

B9. Opišite pristope, ki se uporabljajo za ocenjevanje natančnosti in veljavnosti notranjega modela.

B10. Podrobno opišite sistem limitov (določanje, kontrola, ukrepi ob prekoračitvi…).

B11. Natančno opišite način določanja mer občutljivosti.

B12. Priložite seznam vseh dejavnikov tržnih tveganj, ki se uporabljajo v notranjem modelu skupaj z navedbo vira podatkov o dejavnikih (npr. Reuters), navedbo dolžine časovne vrste podatkov in pogostosti pridobivanja tekočih podatkov.

B13. Opišite metode izračuna donosnosti za instrumente, vključene v notranji model, iz dejavnikov tveganja (npr. logaritemski donosi).

B14. Opišite ocenjevalne metode in metodološke osnove za določanje variabilnosti in kovarianc ter podroben opis mer, uporabljenih za določitev ustreznosti variančno-kovariančnih matrik (vključno s preizkusom stabilnosti verjetnostnih porazdelitev).

B15. Natančno opišite način preverjanja kvalitete podatkov.

B16. Opišite načrt aktivnosti, ki se izvedejo v primeru težav pri dnevnem zagotavljanju podatkov.

B17. Priložite letni načrt pregledov službe notranje revizije s poudarkom na načrtu pregledov notranjega modela in organizacijskih enot, ki so povezane z notranjim modelom.

B18. Priložite ugotovitve službe notranje revizije v zvezi s pregledi notranjega modela ter procesov in organizacijskih enot, povezanih z notranjim modelom.

B19. Priložite ugotovitve službe notranje revizije o preverjanju kvalitete vhodnih podatkov, ki jih notranji model uporablja.

ODDELEK C - Dokumentacija o izpolnjevanju kvantitativnih standardov za uporabo notranjih modelov, kakor je določeno v točki (c) drugega odstavka 82. člena tega sklepa. Zahtevane informacije in dokumentacijo predložite za vsak posamezen notranji model, ki ga nameravate uporabiti.

C1. Opišite, kako pogosto se izračunava tvegana vrednost (VaR) in kako pogosto se posodabljajo časovne vrste podatkov.

C2. Opišite postopek za doseganje v skladu s tem sklepom določene stopnje zaupanja in obdobja posedovanja (faktor, ki odraža v skladu s tem sklepom določenega obdobja posedovanja).

C3. Navedite dolžino obdobja opazovanja podatkov in jo obrazložite.

C4. Opišite uporabljene statistične predpostavke o porazdelitvah dejavnikov tržnih tveganj.

ODDELEK D – Dokumentacija o izpolnjevanju kriterijev za ovrednotenje notranjih modelov in testiranje za nazaj, kakor je določeno v točki (d) drugega odstavka 82. člena tega sklepa. Zahtevane informacije in dokumentacijo predložite za vsak posamezen notranji model, ki ga nameravate uporabiti.

D1. Priložite časovni načrt testiranja in rezultatov testiranja implementacije notranjega modela, ki dokazujejo, da vse predpostavke, vključene v notranji model, ne precenjujejo ali podcenjujejo tveganja.

D2. Priložite dokumentacijo, ki dokazuje, da enota za upravljanje s tveganji redno izvaja testiranje za nazaj, pri čemer mora biti jasno razvidno, da je testiranje za nazaj izvedeno v skladu s tem sklepom.

D3. Priložite poročila o rezultatih testiranja za nazaj za zadnjih 250 delovnih dni.

D4. Opišite in pojasnite metode izračunavanja rezultatov trgovanja, ki se uporabljajo pri testiranju za nazaj.

D5. Priložite dokumentacijo, ki dokazuje, da enota za upravljanje s tveganji redno izvaja testiranje izjemnih situacij, pri čemer mora biti jasno razvidno, da je testiranje izjemnih situacij izvedeno v skladu s tem sklepom.

D6. Priložite dokumentacijo o naboru scenarijev izjemnih situacij in podroben opis izključevanja nepomembnih scenarijev izjemnih situacij iz množice možnih scenarijev izjemnih situacij.

D7. Priložite poročila o rezultatih testiranja izjemnih situacij z natančno pisno analizo in s sprejetimi ukrepi.

D8. Opišite metodologije izračunov možnih izgub ob različnih scenarijih v izjemnih situacijah.

D9. Opišite, kako se upoštevajo rezultati testiranja izjemnih situacij pri določanju limitov.

D10. Priložite poročilo o napakah pri procesiranju rezultatov notranjega modela.

D11. Opišite metode in postopke za odkrivanje in preverjanje nenavadnih pojavov (odmik od povprečnih izračunov, ekstremni rezultati, rezultati, ki vzbujajo sum, da so vhodni podatki neustrezni).

D12. Opišite teste, ki se uporabljajo pri (pod)portfeljih za potrditev pravilnosti in popolnosti podatkov o pozicijah.

ODDELEK E – Dokumentacija o izpolnjevanju dodatnih pogojev za odobritev notranjih modelov za izračun kapitalske zahteve za posebno pozicijsko tveganje, kakor je navedeno v točki (e) drugega odstavka 82. člena tega sklepa. Zahtevane informacije in dokumentacijo predložite za vsak posamezen notranji model, ki ga nameravate uporabiti.

E1. Opišite metodo testiranja, ki potrjuje, da je notranji model v glavnem sposoben odražati preteklo variabilnost cen finančnih instrumentov, ki so v portfelju.

E2. Opišite način preverjanja, ki zagotavlja, da je notranji model občutljiv na spremembe v strukturi portfelja. Notranji model mora ustrezno skozi tvegano vrednost odraziti povečano koncentracijo portfelja v posamezen sektor oziroma povečano izpostavljenost do posameznega izdajatelja.

E3. Opišite način preverjanja, ki zagotavlja, da je notranji model sposoben odraziti povečano tveganje v primeru neugodnega ekonomskega okolja.

E4. Priložite poročilo o rezultatih testiranja za nazaj, iz katerih je razvidno, da je notranji model sposoben dovolj natančno zajeti posebno in splošno pozicijsko tveganje.

E5. Opišite način preverjanja, ki zagotavlja, da je notranji model sposoben dovolj natančno zajeti značilne razlike med podobnimi, vendar neenakimi pozicijami.

E6. Opišite način preverjanja, ki zagotavlja, da je notranji model sposoben dovolj natančno zajeti nepričakovane dogodke (sprememba bonitetne ocene izdajatelja = tveganje migracije, združitve, prevzemi…).

E7. Opišite, kako se upravljajo učinki tveganja nepričakovanih dogodkov, ki niso zajeti v tvegani vrednosti (VaR), ki pa morajo biti upoštevani v oceni notranjega kapitala.

E8. Pojasnite, kako se ocenjuje tveganje, ki izhaja iz manj likvidnih pozicij oziroma iz pozicij z omejeno preglednostjo cen.

E9. Opišite metodologijo, ki se uporablja za izračunavanje dodatne kapitalske zahteve za tveganje neplačila pozicij trgovalne knjige, ki presega tveganje neplačila, zajetega v izračunu tvegane vrednosti (VaR) na podlagi notranjega modela.

E10. Opišite metodologijo, ki se uporablja za izračun kapitalske zahteve za sintetične izpostavljenosti, ki izhajajo iz sintetična listinjenja.

PRILOGA IX: KAPITALSKE ZAHTEVE ZA GAMA IN VEGA TVEGANJE V ZVEZI Z OPCIJAMI

Kadar banka izdaja opcije in za izračun kapitalske zahteve za tveganja v zvezi z opcijami ne uporablja notranjih modelov za vrednotenje opcij, lahko kapitalsko zahtevo za opcije izračunava z delta-plus pristopom. Ker delta-plus pristop ne pokriva vseh tveganj, povezanih z opcijami, mora banka izračunavati dodatno kapitalsko zahtevo za druga ne-delta tveganja (gama in vega tveganje), in sicer ločeno za vsako pozicijo v opcijah (tudi za varovane pozicije).

Banka mora za izračun kapitalske zahteve za gama in vega tveganja portfelja opcij individualne pozicije v opcijah agregirati po kategorijah tveganja. Gama in vega učinki tveganja individualnih pozicij se lahko pobotajo le znotraj posamezne kategorije tveganja, in sicer:

- pri opcijah na tujo valuto in zlato, zlato in vsak par tujih valut predstavljajo ločeno kategorijo tveganja;
- pri opcijah na delnice, delnice posameznih trgov ene države predstavljajo svojo kategorijo tveganja. Če delnica kotira na več trgih v različnih državah, je ustrezen trg tisti z največjim obsegom trgovanja v tej delnici oziroma trg, kjer ima izdajatelj sedež;
- pri opcijah na obveznice in obrestno mero predstavlja vsaka valuta in vsak razred zapadlosti (iz pristopa, ki temelji na zapadlosti oziroma pristopa, ki temelji na trajanju) svojo kategorijo tveganja.

1. Delta tveganje

Delta (δ) opcije predstavlja spremembo cene opcije v primeru majhne spremembe cene osnovnega instrumenta. Matematično je delta prvi parcialni odvod funkcije cene opcije glede na ceno osnovnega instrumenta.

$$\delta = \frac{\partial \text{ cene opcije}}{\partial \text{ cene osnovnega instrumenta}}$$

Pozicije v opcijah se pri izračunu kapitalske zahteve za pozicijsko in valutno tveganje obravnavajo kot kombinacije hipotetičnih dolgih in kratkih pozicij oziroma se razstavijo na pozicije v osnovnih finančnih instrumentih. Nato se te pozicije pomnožijo z ustrezno delto, kar predstavlja delto vrednost pozicije. Delta vrednosti pozicij se upoštevajo pri izračunu kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje v skladu s tretjim odstavkom 18. člena tega sklepa in valutno tveganje v skladu s 75. in 76. členom tega sklepa.

2. Gama tveganje

Gama (γ) opcije predstavlja relativno spremembo delte opcije v primeru manjše spremembe cene osnovnega instrumenta. Matematično je gama drugi parcialni odvod funkcije cene opcije glede na ceno osnovnega instrumenta. Za izračun gama tveganja je treba izračunati t. i. gama učinek, ki izhaja iz razširitve Taylorjeve vrste za funkcijo cene opcije:

$$\textit{gama učinek} = \frac{1}{2} \times \textit{pozicija} \times \gamma \times (\Delta B)^2$$

ΔB iz zgornje enačbe predstavlja pričakovano spremembo cene osnovnega instrumenta, medtem ko se pozicija določi glede na vrsto instrumenta (glej Tabelo 1).

Tabela 1

	Delnice	*Tuja valuta*	*Obrestne mere*	*Obveznice*
pozicija	Posamezna delnica	Nominalna vrednost	Nominalna vrednost	Nominalna vrednost/100
ΔB (pristop, ki temelji na zapadlosti)	Tržna vrednost × 0,08	Tržna vrednost × 0,08	Domnevana sprememba obrestne mere iz Tabele 2	Utež iz Tabele 2 × terminska cena obveznice
ΔB (pristop, ki temelji na trajanju)	Tržna vrednost × 0,08	Tržna vrednost × 0,08	Domnevana sprememba obrestne mere iz Tabele 3	Trajanje × domnevana sprememba obrestne mere iz Tabele 3 × terminska cena obveznice

Tabela 2

Skupina	*Razred*		*Utež*	*Domnevana sprememba obrestne mre*
	obr. mera 3% ali več	*obr. mera manjša od 3%*		
1	0 do 1 mesec	0 do 1 mesec	0,00	-
1	Nad 1 do 3 mesece	Nad 1 do 3 mesece	0,20	1,00
1	Nad 3 do 6 mesecev	Nad 3 do 6 mesecev	0,40	1,00
1	Nad 6 do 12 mesecev	Nad 6 do 12 mesecev	0,70	1,00
2	Nad 1 do 2 leti	Nad 1,0 do 1,9 let	1,25	0,90
2	Nad 2 do 3 leta	Nad 1,9 do 2,8 let	1,75	0,80
2	Nad 3 do 4 leta	Nad 2,8 do 3,6 let	2,25	0,75
3	Nad 4 do 5 let	Nad 3,6 do 4,3 let	2,75	0,75
3	Nad 5 do 7 let	Nad 4,3 do 5,7 let	3,25	0,70
3	Nad 7 do 10 let	Nad 5,7 do 7,3 let	3,75	0,65
3	Nad 10 do 15 let	Nad 7,3 do 9,3 let	4,50	0,60
3	Nad 15 do 20 let	Nad 9,3 do 10,6 let	5,25	0,60
3	več kot 20 let	Nad 10,6 do 12,0 let	6,00	0,60
3		Nad 12,0 do 20,0 let	8,00	0,60
3		Več kot 20,0 let	12,50	0,60

Tabela 3

Skupina	*Modificirano trajanje (v letih)*	*Domnevana sprememba obrestne mere (v %)*
1	0,0 do 1,0	1,00
2	Nad 1,0 do 3,6	0,85
3	Več kot 3,6	0,70

Agregacija gama učinkov

Za izračun kapitalske zahteve za gama tveganje portfelja opcij je treba najprej sešteti posamezne gama učinke znotraj posamezne kategorije tveganja, tako da dobimo bodisi pozitiven bodisi negativen neto gama učinek za vsako kategorijo tveganja. Absolutna vrednost vsote vseh negativnih neto gama učinkov po posameznih kategorijah tveganja predstavlja kapitalsko zahtevo za gama tveganje.

3. Vega tveganje

Vega (Λ) opcije predstavlja spremembo cene opcije zaradi majhne spremembe nestanovitnosti cene osnovnega instrumenta. Matematično je vega prvi parcialni odvod funkcije cene opcije glede na

nestanovitnost cene osnovnega instrumenta. Za izračun vega je treba izračunati t. i. vega učinek, ki izhaja iz razširitve Taylorjeve vrste za funkcijo cene opcije:

$$Vega\ učinek = \ pozicija \times \Lambda \times \frac{nestanovitnost}{4}$$

Domneva se sprememba nestanovitnosti v višini ene četrtine trenutne nestanovitnosti (± 25 %).

Agregacija vega učinkov

Za izračun kapitalskih zahtev za vega tveganje portfelja opcij je treba najprej sešteti posamezne vega učinke znotraj posamezne kategorije tveganja, tako da dobimo bodisi pozitiven bodisi negativen neto vega učinek za vsako kategorijo tveganja. Absolutna vrednost vsote vseh neto vega učinkov predstavlja kapitalsko zahtevo za vega tveganje.

Banka mora biti poleg zgoraj omenjenih tveganj pozorna še na druga tveganja v povezavi z opcijami, na primer na ro tveganje (tveganje spremembe vrednosti opcije glede na spremembo obrestne mere) in teta tveganje (tveganje spremembe vrednosti opcije glede na čas).

5662. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje za banke in hranilnice

Na podlagi 6. točke 129. člena in 405. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje za banke in hranilnice

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. **Vsebina sklepa in opredelitve pojmov**

1. člen

(Vsebina sklepa)

(1) Ta sklep podrobneje določa pristope za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje ter splošne in posebne pogoje za njihovo uporabo v bankah in hranilnicah (v nadaljevanju: bankah). Ti pogoji so tesno povezani s stopnjevano zahtevnostjo izračuna kapitalske zahteve za operativno tveganje in pripadajočo stopnjo doseženega razvoja upravljanja z operativnim tveganjem.

(2) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen

(Opredelitve pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v določbah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06; v nadaljevanju: ZBan-1), kot na primer:

(a) nadrejena banka v prvem odstavku 26. člena,

(b) EU nadrejena banka v tretjem odstavku 26. člena,

(c) EU nadrejen finančni holding v četrtem odstavku 26. člena,

(d) operativno tveganje v 112. členu.

(2) Za namen tega sklepa veljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) "uprava" je uprava v dvotirnem sistemu upravljanja banke oziroma so izvršni direktorji upravnega odbora v enotirnem sistemu upravljanja banke;

(b) "višje vodstvo" je vodstvena raven, ki je neposredno podrejena upravi banke in odgovorna za sprejemanje tekočih poslovno-operativnih odločitev v zvezi s poslovanjem banke, za upravljanje s tveganji ter izvajanje odločitev, ki jih sprejme uprava banke.

2. METODOLOGIJE

2.1. **Pristopi za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje in dovoljenja**

3. člen

(Metodologije)

(1) Kapitalska zahteva za operativno tveganje banke je znesek, izračunan po:

(a) enostavnem pristopu ali

(b) standardiziranem pristopu ali

(c) naprednem pristopu.

(2) Banka mora uporabljati enostavni pristop, če ne uporablja ali ne sme uporabljati drugega pristopa za izračun kapitalske zahteve.

(3) Banka mora pred začetkom uporabe naprednega pristopa pridobiti dovoljenje Banke Slovenije. Pogoji za pridobitev dovoljenja za uporabo naprednega pristopa pri izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje so navedeni v pododdelku 2.5.2. tega sklepa, natančnejša navodila za sestavo zahteve za pridobitev tega dovoljenja pa v prilogi I tega sklepa.

(4) Banka lahko, če pridobi ustrezno dovoljenje Banke Slovenije, tudi kombinira uporabo različnih pristopov: naprednega in standardiziranega ali naprednega in enostavnega pristopa, izjemoma pa tudi standardiziranega in enostavnega pristopa. Pogoji za izdajo ustreznih dovoljenj Banke Slovenije so navedeni v 27. in 29. členu tega sklepa, natančnejša navodila za sestavo zahtev za izdajo teh dovoljenj pa v prilogah III, IV in V tega sklepa.

2.2. **Omejitve pri spremembi pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje**

4. člen

(Prehod na nižje razvit pristop)

(1) Banka, ki za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje uporablja standardizirani pristop, lahko preide na enostavni pristop samo ob predhodni pridobitvi dovoljenja Banke Slovenije.

(2) Banka, ki za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje uporablja napredni pristop, lahko preide na enostavni ali standardizirani pristop samo ob predhodni pridobitvi dovoljenja Banke Slovenije. Z izdajo tega dovoljenja preneha dovoljenje Banke Slovenije za uporabo naprednega pristopa.

(3) Banka Slovenije izda dovoljenja iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena, če banka izkaže utemeljen razlog za spremembo pristopa. Banka Slovenije v izreku odločbe o izdaji teh dovoljenj določi datum prehoda na nižje razvit pristop.

(4) Navodilo za sestavo zahteve za izdajo dovoljenja iz prvega in drugega odstavka tega člena je navedeno v prilogi II tega sklepa.

2.3. **Enostavni pristop**

2.3.1. *Kapitalska zahteva za operativno tveganje, izračunana po enostavnem pristopu*

5. člen

(Splošno)

Kapitalska zahteva za operativno tveganje, izračunana po enostavnem pristopu, je enaka 15% osnove za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje iz 6. člena tega sklepa.

2.3.2. *Osnova za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje*

6. člen

(Metodologija izračuna)

(1) Osnova za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje, izračunana po enostavnem pristopu, je triletno povprečje vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov.

(2) Triletno povprečje iz prvega odstavka tega člena se izračuna na podlagi zadnjih treh let pred letom, za katerega se izračuna kapitalska zahteva za operativno tveganje. Če revidirani podatki o čistih prihodkih iz prvega odstavka tega člena niso na voljo, se uporabijo nerevidirani podatki.

(3) Če je v danem obdobju opazovanja iz drugega odstavka tega člena vsota čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov negativna ali enaka nič, se mora ta podatek pri izračunu triletnega povprečja izvzeti. Osnova za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje se izračuna kot vsota pozitivnih rezultatov vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov po posameznih letih deljeno s številom pozitivnih opazovanj.

7. člen

(Upoštevanje postavk)

Pri izračunu vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov po prvem odstavku 6. člena tega sklepa mora banka uporabiti naslednje postavke (v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi in Sklepom o poslovnih knjigah in letnih poročilih bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 64/05 in 45/06; v nadaljevanju: sklep o poslovnih knjigah):

(a) Prihodki iz obresti

(b) Odhodki iz obresti

(c) Prihodki iz dividend

(d) Prihodki iz opravnin (provizij)

(e) Odhodki za opravnine (provizije)

(f) Čisti dobički/izgube iz finančnega poslovanja, ki vključujejo:

– Čiste dobičke/izgube iz finančnih sredstev in obveznosti, namenjenih trgovanju

– Čiste realizirane dobičke/izgube od finančnih sredstev in obveznosti, ki niso merjeni po pošteni vrednosti skozi izkaz poslovnega izida, če izhajajo iz postavk trgovalne knjige

– Čiste dobičke/izgube iz finančnih sredstev in obveznosti, pripoznanih po pošteni vrednosti skozi izkaz poslovnega izida, če izhajajo iz postavk trgovalne knjige

– Spremembe poštene vrednosti pri obračunavanju varovanj pred tveganji

– Čiste dobičke/izgube iz tečajnih razlik, če izhajajo iz postavk trgovalne knjige in če niso vključeni v eno izmed predhodno naštetih alinej točke (f) tega člena

(g) Drugi čisti poslovni dobički.

8. člen

(Izključitve)

Pri izračunu vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov iz 7. člena tega sklepa se izključijo postavke, ki vsebinsko ustrezajo prihodkom iz izrednih ali nerednih postavk oziroma prihodkom iz naslova zavarovalnih zahtevkov, kot jih določa Direktiva 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih poročilih in konsolidiranih letnih poročilih bank in drugih finančnih institucij.

9. člen

(Obravnava zunanjih izvajalcev)

Odhodki za opravnine (provizije) zunanjim izvajalcem vključujejo opravnine (provizije), plačane nadrejeni ali podrejeni družbi banke ali podrejeni družbi nadrejene družbe, ki je hkrati nadrejena tudi banki, medtem ko se odhodki za opravnine drugim zunanjim izvajalcem ne vključujejo v odhodke za opravnine (provizije). Odhodki za opravnine (provizije) zunanjim izvajalcem se vključijo v osnovo za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje (se vključujejo v odhodke za opravnine (provizije)), če gre za plačilo osebi, ki je subjekt nadzora v skladu z določili Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij oziroma je nadzor te osebe po vsebini enakovreden nadzoru, kot ga zahteva navedena direktiva.

2.3.3. *Upravljanje z operativnim tveganjem*

10. člen

(Splošni standardi upravljanja z operativnim tveganjem)

Banka, ki uporablja enostavni pristop, mora izpolnjevati splošne standarde upravljanja s tveganji v skladu s Sklepom o upravljanju s tveganji in izvajanju procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o upravljanju s tveganji).

2.4. **Standardizirani pristop za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje**

2.4.1. *Kapitalska zahteva, izračunana po standardiziranem pristopu*

11. člen

(Poslovna področja)

(1) Kapitalska zahteva za operativno tveganje, izračunana po standardiziranem pristopu, je povprečje letnih kapitalskih zahtev za zadnja tri poslovna leta pred letom, za katerega se izračuna kapitalska zahteva za operativno tveganje. Če je posamezna letna kapitalska zahteva negativna, se ji za namene izračuna triletnega povprečja dodeli vrednost nič.

(2) Letna kapitalska zahteva se izračuna kot vsota kapitalskih zahtev za vsa poslovna področja, našteta v četrtem odstavku tega člena. Kapitalska zahteva za posamezno poslovno področje se v vsoto (letno kapitalsko zahtevo) vključuje s svojim pozitivnim in negativnim predznakom.

(3) Kapitalska zahteva za posamezno poslovno področje je enaka zmnožku odstotka, določenega za to poslovno področje, in njegove osnove za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje.

(4) Poslovna področja s pripadajočimi odstotki za izračun posamične kapitalske zahteve so določena v tabeli 1.

Tabela 1: Kapitalska zahteva po poslovnih področjih

Zap. št.	Poslovno področje	Vrste dejavnosti	Kapitalska zahteva v odstotkih
1.	Podjetniško financiranje in finančno svetovanje	Prva prodaja finančnih instrumentov in/ali ponudba finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa Storitve, povezane z izvedbo prvih prodaj vrednostnih papirjev Investicijsko svetovanje Svetovanje podjetjem na področju strukture kapitala, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve, povezane z združitvami in nakupi podjetij Raziskave na področju investicij in finančna analiza ter druge oblike splošnih priporočil v zvezi s posli s finančnimi instrumenti	18 %

Zap. št.	Poslovno področje	Vrste dejavnosti	Kapitalska zahteva v odstotkih
2.	Trgovanje in prodaja na veliko	Trgovanje za svoj račun Posli posredovanja na denarnem trgu Sprejemanje in prenos naročil v zvezi z enim ali več finančnimi instrumenti Izvrševanje naročil za stranke Ponudba finančnih instrumentov brez obveznosti odkupa Upravljanje večstranskega sistema trgovanja	18 %
3.	Posli z vrednostnimi papirji na drobno (Posli s posameznimi fizičnimi osebami ali s pravnimi osebami, ki ne ustrezajo merilom za velike gospodarske družbe iz petega odstavka 55. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06 in 60/06 – popr.; v nadaljevanju ZGD-1) in ki jih je v skladu s 4. členom Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o standardiziranem pristopu) mogoče uvrstiti v kategorijo izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno.)	Sprejemanje in prenos naročil v zvezi z enim ali več finančnimi instrumenti Izvrševanje naročil za stranke Ponudba finančnih instrumentov brez obveznosti odkupa	12 %
4.	Komercialno bančništvo	Zbiranje depozitov in drugih vračljivih sredstev Kreditiranje Finančni zakup Osebna jamstva in prevzete obveznosti	15 %
5.	Bančništvo na drobno (Posli s posameznimi fizičnimi osebami ali s pravnimi osebami, ki ne ustrezajo merilom za velike gospodarske družbe iz petega odstavka 55. člena ZGD-1 in ki jih je v skladu s 4. členom sklepa o standardiziranem pristopu mogoče uvrstiti v kategorijo izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno.)	Zbiranje depozitov in drugih vračljivih sredstev Kreditiranje Finančni zakup Osebna jamstva in prevzete obveznosti	12 %
6.	Plačila in poravnava	Storitve plačilnega prometa Izdajanje in upravljanje plačilnih instrumentov	18 %
7.	Agentske storitve	Hramba in administrativne storitve povezane s finančnimi instrumenti za račun strank, vključno s skrbništvom in sorodnimi storitvami, kot je upravljanje denarnih sredstev/zavarovanja	15 %
8.	Upravljanje premoženja	Upravljanje portfeljev Storitve upravljanja investicijskih skladov (UCITS) Druge oblike upravljanja premoženja	12 %

2.4.2. *Osnova za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje*

12. člen

(Metodologija izračuna)

(1) Osnova za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje, izračunana po standardiziranem pristopu, se izračuna za vsako poslovno področje posebej in za vsako leto, ki se upošteva pri izračunu povprečja iz prvega odstavka 11. člena tega sklepa, posebej.

(2) Osnova za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje, za posamezno poslovno področje, izračunana po standardiziranem pristopu, je vsota čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov.

(3) Če revidirani podatki o čistih prihodkih iz drugega odstavka tega člena niso na voljo, se uporabijo nerevidirani podatki.

(4) Za izračun vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov po drugem odstavku tega člena se uporablja metodologija iz 7. do 9. člena tega sklepa.

2.4.3. *Načela za oblikovanje poslovnih področij*

13. člen

(Politike in kriteriji za oblikovanje poslovnih področij)

Banka mora razviti in dokumentirati posebne politike in kriterije za oblikovanje poslovnih področij. Kriteriji za oblikovanje morajo biti ustrezno pregledovani ter se prilagajati novim ali spreminjajočim se poslovnim dejavnostim in tveganjem. Načela za oblikovanje poslovnih področij so:

(a) vse dejavnosti morajo biti razporejene v poslovna področja na način, ki ne omogoča njihovega podvajanja ali izpuščanja;

(b) dejavnost, ki ne more biti brez težav razporejena v posamezno poslovno področje, vendar pa predstavlja pomožno funkcijo dejavnosti, mora biti dodeljena poslovnemu področju, ki ga podpira. Če pomožna dejavnost podpira več kakor eno poslovno področje, je treba uporabiti objektivne kriterije razporejanja (npr. sorazmerna razporeditev po interni metodologiji);

(c) če dejavnost ne more biti razporejena v določeno poslovno področje, jo je treba razporediti v poslovno področje z najvišjim odstotkom kapitalske zahteve. V isto poslovno področje se razporedijo tudi vse povezane pomožne dejavnosti;

(d) banka lahko za določitev osnove za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje po posameznih poslovnih področjih uporabi tudi lastne metode oblikovanja cen. Stroški, ki nastanejo na enem poslovnem področju, gredo pa v breme drugega poslovnega področja, se lahko prerazporedijo poslovnemu področju, kateremu pripadajo, na primer z uporabo načina, ki temelji na notranjih transfernih cenah med obema poslovnima področjema;

(e) razporejanje dejavnosti v poslovna področja za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje mora biti skladno z opredelitvami poslovnih področij, ki jih banka uporablja za namen tržnega in kreditnega tveganja;

(f) za politiko oblikovanja poslovnih področij je odgovorno višje vodstvo pod nadzorom uprave;

(g) proces oblikovanja poslovnih področij mora biti predmet neodvisnega pregleda, ki ga izvaja služba notranje revizije in/ali zunanja revizijska družba.

2.4.4. *Pogoji za uporabo standardiziranega pristopa*

14. člen

(Kvalifikacijski kriteriji)

(1) Banka mora poleg splošnih standardov upravljanja z operativnim tveganjem v skladu s sklepom o upravljanju s tveganji izpolnjevati tudi naslednje kvalifikacijske kriterije:

(a) imeti mora dobro dokumentiran sistem upravljanja z operativnim tveganjem ter jasno določene odgovornosti v okviru tega sistema. S sistemom se ugotovijo izpostavljenosti banke operativnemu tveganju ter sledijo ustrezni podatki o operativnem tveganju vključno s podatki o pomembni izgubi;

(b) sistem upravljanja z operativnim tveganjem mora biti predmet rednih in neodvisnih pregledov, ki jih izvaja služba notranje revizije in/ali zunanja revizijska družba;

(c) sistem ocenjevanja operativnega tveganja mora biti tesno vključen v procese upravljanja s tveganji. Njegov rezultat mora biti sestavni del procesa spremljanja in kontroliranja profila operativne tveganosti banke;

(d) vzpostaviti mora sistem vodstvenega poročanja, s katerim se ustreznim strukturam v banki zagotavljajo poročila o operativnem tveganju. Vzpostavljeni morajo biti postopki za ustrezno ukrepanje glede na informacije, vsebovane v teh poročilih.

(2) Izpolnjevanje kvalifikacijskih kriterijev iz prvega odstavka tega člena mora biti sorazmerno značilnostim, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravlja banka.

(3) Banka mora imeti dokumentacijo o izpolnjevanju kvalifikacijskih kriterijev iz prvega odstavka tega člena ter jo na zahtevo predložiti Banki Slovenije.

2.5. **Napredni pristop**

2.5.1. *Kapitalska zahteva, izračunana po naprednem pristopu*

15. člen

(Sistem merjenja operativnega tveganja)

Kapitalska zahteva za operativno tveganje po naprednem pristopu temelji na lastnem sistemu merjenja operativnega tveganja.

2.5.2. *Pogoji za uporabo naprednega pristopa*

2.5.2.1. Kvalitativni kvalifikacijski kriteriji

16. člen

(Splošno)

Banka mora poleg splošnih standardov upravljanja z operativnim tveganjem v skladu s sklepom o upravljanju s tveganji izpolnjevati tudi naslednje kvalitativne kvalifikacijske kriterije:

(a) sistem merjenja operativnega tveganja mora tesno vključiti v vsakodnevne procese upravljanja s tveganji;

(b) imeti mora neodvisno funkcijo upravljanja z operativnim tveganjem;

(c) vzpostaviti mora redno poročanje vodstvenim strukturam o izpostavljenostih operativnemu tveganju ter o preteklih izgubah. Vzpostavljeni morajo biti postopki za sprejemanje ustreznih korektivnih ukrepov;

(d) imeti mora dobro dokumentiran sistem upravljanja s tveganji. Banka mora imeti vzpostavljene tudi redne postopke za zagotavljanje skladnosti s tem sistemom ter izdelane politike za obravnavo neskladnosti;

(e) procesi upravljanja z operativnim tveganjem in sistem merjenja operativnega tveganja morajo biti predmet rednih pregledov, ki jih izvaja služba notranje revizije in/ali zunanja revizijska družba;

(f) pri potrditvi primernosti (validaciji) sistema merjenja operativnega tveganja se ugotavlja, ali je:

– banka sama zadovoljivo potrdila primernost sistem merjenja operativnega tveganja,

– zagotovljena preglednost in dostopnost podatkovnih tokov in procesov, povezanih s sistemom merjenja operativnega tveganja.

2.5.2.2. Kvantitativni kvalifikacijski kriteriji

17. člen

(Proces)

(1) Banka mora pri izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje upoštevati pričakovane in nepričakovane izgube,

razen če lahko dokaže, da je pričakovana izguba obvladovana na drug ustrezen način. Merjenje operativnega tveganja mora zajeti vse potencialno resne dogodke z repa statistične distribucije izgube, pri čemer mora doseči standard stabilnosti, primerljiv z 99,9 odstotnim intervalom zaupanja skozi obdobje enega leta.

(2) Sistem merjenja operativnega tveganja mora imeti nekatere ključne elemente, da izpolni standard stabilnosti iz prvega odstavka tega člena. Ti elementi so: notranji podatki, zunanji podatki, analize scenarijev in dejavniki, ki odražajo poslovno okolje in notranje kontrolne sisteme, kot je določeno od 18. do 21. člena tega sklepa. Banka mora imeti dobro dokumentiran pristop za določanje ustreznega razmerja med temi štirimi elementi v sistemu merjenja operativnega tveganja.

(3) Sistem merjenja operativnega tveganja banke mora zajemati vse glavne dejavnike tveganja, ki vplivajo na obliko repa statistične distribucije ocenjenih izgub.

(4) Korelacije pri izgubah iz operativnega tveganja po posameznih ocenah operativnega tveganja se lahko priznajo samo, če banka dokaže, da so njihovi sistemi merjenja korelacij stabilni, da se izvajajo celovito in da upoštevajo negotovost, ki obkroža vse take ocene korelacij, zlasti v obdobjih izjemnih okoliščin. Banka mora ovrednotiti svoje predpostavke o korelacijah z uporabo ustreznih kvantitativnih in kvalitativnih tehnik.

(5) Sistem merjenja operativnega tveganja mora biti notranje konsistenten. Sistem merjenja operativnega tveganja ne sme večkrat zajemati kvalitativnih ocen ali zavarovanj, priznanih na drugih področjih okvira kapitalske ustreznosti.

18. člen

(Notranji podatki)

(1) Dolžina predhodnega opazovanega obdobja za merjenje operativnega tveganja mora znašati najmanj pet let. Ko banka prvič preide na napredni pristop, je lahko dolžina predhodnega opazovanega obdobja tri leta.

(2) Banka mora razporediti svoje pretekle notranje podatke o izgubi po poslovnih področjih, opredeljenih v četrtem odstavku 11. člena tega sklepa, in po različnih vrstah škodnih dogodkov. Vrste in opredelitve škodnih dogodkov so:

(a) "notranja goljufija" je dejanje, ki povzroči izgubo zaradi poneverbe, odtujitve lastnine ali izogibanja predpisom ali internim aktom banke ter v katerega je vpletena vsaj ena notranja oseba. Kot notranja oseba se za namene tega sklepa šteje vsaka oseba, ki na podlagi pogodbenega razmerja opravlja posamezne naloge za banko;

(b) "zunanja goljufija" je dejanje, ki povzroči izgubo zaradi poneverbe, odtujitve lastnine ali izogibanja predpisom in ki ga je povzročila tretja oseba. Kot tretja oseba se za namene tega sklepa šteje vsaka oseba, ki ni notranja oseba iz točke (a) tega člena;

(c) "ravnanje v zvezi z zaposlovanjem in varnostjo pri delu" je dejanje, ki povzroči izgubo zaradi neskladnosti s predpisi ali pogodbami, ki urejajo zaposlovanje, zdravje ali varnost pri delu ter zaradi izplačil odškodninskih zahtevkov v zvezi z osebnimi poškodbami. V opredelitev so vključena tudi dejanja prepovedane diskriminacije;

(d) "stranke, produkti in poslovna praksa" vključujejo dejanja, ki povzročijo izgubo zaradi nenamernega neizpolnjevanja ali malomarnega izpolnjevanja pogodbenih obveznosti do določenih strank (vključno z neizpolnjevanjem zahtev v zvezi z zaupnostjo in ustreznostjo poslovanja) ter izgube iz naslova narave ali sestave produkta;

(e) "škoda na premičnem in nepremičnem premoženju" vključuje dejanja oziroma dogodke, ki povzročijo izgubo zaradi uničenja, poškodb ali izgube premičnega in nepremičnega premoženja zaradi naravnih nesreč in drugih dogodkov;

(f) "poslovne motnje in izpadi sistemov" vključujejo dejanja oziroma dogodke, ki povzročijo izgubo zaradi poslovnih motenj ali izpada sistemov;

(g) "izvedba, dostava in upravljanje procesov" vključujejo dejanja oziroma dogodke, ki povzročijo izgubo zaradi neuspele obdelave poslov ali upravljanja s postopki v razmerjih z nasprotnimi strankami in prodajalci.

(3) Banka mora izdelati objektivne kriterije za razporejanje izgub iz operativnega tveganja po določenih poslovnih področjih in vrstah škodnih dogodkov. Izgube iz operativnega tveganja, ki so povezane s kreditnim tveganjem in so bile v preteklosti vključene v notranje zbirke podatkov o kreditnem tveganju, morajo biti evidentirane v zbirkah podatkov o operativnem tveganju in ločeno označene. Takšne izgube niso predmet kapitalske zahteve za operativno tveganje, dokler se za namene izračuna kapitalske zahteve obravnavajo v okviru kreditnega tveganja. Izgube iz operativnega tveganja, ki so povezane s tržnimi tveganji, se vključujejo v izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje.

(4) Notranji podatki o izgubah banke morajo biti celoviti v tem smislu, da zajemajo vse bistvene dejavnosti ter izpostavljenosti in geografske lokacije. Banka mora biti sposobna utemeljiti, da katere koli izključene dejavnosti ali izpostavljenosti, posamezno in v kombinaciji, nimajo materialno pomembnega vpliva na celotne ocene operativnega tveganja. Prav tako mora banka opredeliti ustrezne spodnje meje izgub za namen zbiranja podatkov o notranjih izgubah.

(5) Banka mora zbirati tako podatke o bruto zneskih izgube, o datumih dogodkov, morebitnih povračilih od bruto zneskov izgube in določene opisne informacije o dejavnikih ali vzrokih škodnega dogodka. Bruto izguba je znesek prvotne izgube brez upoštevanja kakršnih koli povračil iz naslova pripadajočega dogodka.

(6) Banka mora izdelati natančne kriterije za razporejanje podatkov o izgubi iz naslova dogodka v centralizirani funkciji ali dejavnosti, ko vpliva izguba na več kot eno poslovno področje oziroma ko nastane iz naslova več povezanih dogodkov skozi čas.

(7) Banka mora imeti dokumentirane postopke za ocenjevanje ustreznosti preteklih podatkov o izgubi vključno s situacijami, pri katerih se lahko uporabijo popravki teh podatkov zaradi spremenjenih pogojev za nastanek škode iz naslova operativnega tveganja. Določeno mora biti tudi, do katerega obsega se lahko zadevni popravki uporabijo in kdo je pooblaščen za sprejemanje takih odločitev.

19. člen

(Zunanji podatki)

Banka mora pri merjenju operativnega tveganja uporabljati ustrezne zunanje podatke, zlasti če je utemeljeno pričakovati, da je izpostavljena sicer ne tako pogostim, vendar potencialno velikim izgubam. Banka mora imeti sistematičen proces za določanje situacij, za katere je treba v sistemu merjenja operativnega tveganja uporabljati zunanje podatke in metodologije za uporabo teh podatkov. Pogoji in prakse za uporabo zunanjih podatkov se morajo redno preverjati, prav tako pa morajo biti tudi dokumentirani in predmet rednih in neodvisnih pregledov, ki jih izvaja služba notranje revizije in/ali zunanja revizijska družba.

20. člen

(Analiza scenarijev)

Banka mora uporabljati analize scenarijev na podlagi strokovnih mnenj v povezavi z zunanjimi podatki z namenom ovrednotenja svoje izpostavljenosti do zelo resnih dogodkov. Te ocene je treba zaradi zagotavljanja njihove utemeljenosti v ustreznih časovnih presledkih ponovno oceniti na podlagi primerjave s preteklimi podatki o dejanski izgubi.

21. člen

(Dejavniki poslovnega okolja in dejavniki sistema notranjih kontrol)

(1) Sistem merjenja operativnega tveganja mora na ravni celotne banke zajeti ključne dejavnike poslovnega okolja in dejavnike sistema notranjih kontrol, ki lahko spremenijo profil operativne tveganosti.

(2) Banka mora biti sposobna upravičiti izbiro vsakega dejavnika iz prvega odstavka tega člena v tem smislu, da je ta pomemben nosilec tveganja, in sicer na podlagi izkušenj in ocene strokovnjakov zadevnih poslovnih področij.

(3) Banka mora dobro utemeljiti odzivnost ocen tveganja na spremembe dejavnikov ter relativno utež različnih dejavnikov. Poleg zaznavanja sprememb tveganja zaradi izboljšav sistema notranjih kontrol mora okvir zajeti tudi potencialna povečanja tveganja zaradi večje kompleksnosti dejavnosti ali povečanega obsega poslovanja.

(4) Banka mora imeti ustrezno dokumentirano metodologijo zajemanja dejavnikov poslovnega okolja in sistema notranjih kontrol, ki je predmet neodvisnega pregleda s strani službe notranje revizije. To metodologijo in rezultate je treba v ustreznih časovnih presledkih ponovno oceniti na podlagi primerjave s preteklimi podatki o notranji izgubi in ustreznimi zunanjimi podatki.

2.5.3. *Učinek zavarovalne police ali druge oblike zavarovanja pred operativnim tveganjem na izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje*

22. člen

(Upoštevanje učinkov zavarovalne police)

(1) Banka lahko pod pogoji iz drugega in tretjega odstavka tega člena ter 23. člena tega sklepa pri izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje na podlagi naprednega pristopa upošteva učinke zavarovalne police.

(2) Zavarovalnica, ki je izdala zavarovalno polico banki, ima dovoljenje pristojnega nadzornega organa, za izvajanje zavarovalnih ali pozavarovalnih dejavnosti in bonitetno oceno primerne zunanje bonitetne institucije, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do institucij po standardiziranem pristopu za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 3.

(3) Zavarovalna polica in politika banke za uporabo zavarovalnih polic morata izpolnjevati naslednje pogoje:

(a) zavarovalna polica mora imeti začetno obdobje veljavnosti najmanj eno leto. Za police s preostalim obdobjem veljavnosti, krajšim od enega leta, mora banka opraviti proporcionalne odbitke pri vrednotenju, ki odražajo iztekajoče se preostalo obdobje veljavnosti police. Zavarovalna polica s preostalim obdobjem veljavnosti 90 dni ali manj se ne sme upoštevati pri izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje;

(b) zavarovalna polica mora imeti minimalni odpovedni rok 90 dni;

(c) kritje po zavarovalni polici ne sme biti izključeno zaradi nadzorniških dejanj, stečaja ali likvidacije. Ta določila se ne nanašajo na dogodke, ki so se pojavili po uvedbi stečajnega ali likvidacijskega postopka v zvezi z banko, pod pogojem da v zavarovalni polici obstaja možnost izključitve kritja denarne kazni ali globe, ki so posledica dejanj pristojnih organov;

(d) pri izračunu učinka zavarovalne police je treba korektno upoštevati razmerje med zavarovalnim kritjem in dejansko verjetnostjo in obsegom izgube;

(e) kot zavarovalnica lahko nastopa samo oseba, ki ni povezana z banko. Če kot zavarovalnica nastopa oseba, ki je povezana z banko, je mogoče zavarovalno polico upoštevati le pod pogojem, da se pridobi pozavarovanje od zavarovalnice, ki ni povezana z banko;

(f) banka mora imeti dobro utemeljeno in dokumentirano politiko uporabe zavarovalnih polic kot instrumentov za zavarovanje pred operativnim tveganjem;

(g) metodologija za priznavanje zavarovanja pred operativnim tveganjem z zavarovalno polico mora pri izračunu upoštevnega obsega zavarovanja upoštevati:

– preostalo obdobje veljavnosti police, če je to krajše od enega leta, kakor je navedeno v točki (a) tega odstavka,

– pogoje za preklic police, ki ima preostalo obdobje veljavnosti krajše od enega leta,

– neusklajenosti kritij zavarovalnih polic,

– negotovost plačil.

(4) Banka lahko pri izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje po naprednem pristopu upošteva tudi drugo obliko zavarovanja pred operativnim tveganjem, če dokaže, da je z njeno pomočjo operativno tveganje znatno zmanjšano.

23. člen

(Omejitev)

Zmanjšanje kapitalske zahteve za operativno tveganje zaradi priznanja učinkov zavarovalne police ali druge oblike zavarovanja pred operativnim tveganjem ne sme presegati 20% kapitalske zahteve za operativno tveganje pred priznanjem zavarovalne police ali druge oblike zavarovanja pred operativnim tveganjem.

2.5.4. *Dovoljenje za uporabo naprednega pristopa*

24. člen

(Pogoji in dokumentacija za izdajo dovoljenja)

(1) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje, če banka izpolnjuje kvalifikacijske kriterije iz pododdelka 2.5.2. tega sklepa.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije iz priloge I v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

(a) o splošnih informacijah,

(b) o izpolnjevanju kvalitativnih kvalifikacijskih kriterijev za napredni pristop,

(c) o izpolnjevanju kvantitativnih kvalifikacijskih kriterijev za napredni pristop,

(d) o uporabi zavarovalne police ali druge oblike zavarovanja pred operativnim tveganjem,

(e) o samooceni, ki potrjuje skladnost banke s kvalifikacijskimi kriteriji za napredni pristop.

(3) Banka mora pogoje iz prvega odstavka tega člena izpolnjevati neprekinjeno vseskozi od datuma izdaje dovoljenja Banke Slovenije za uporabo naprednega pristopa.

(4) Natančnejša navodila za sestavo zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje so navedena v prilogi I tega sklepa.

(5) Določila prvega do četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, kadar nameravajo uporabljati napredni pristop v skupini EU nadrejena banka in njene podrejene institucije ali banka in druge institucije, ki so podrejene EU nadrejenemu finančnemu holdingu in na podlagi 291. člena ZBan-1 skupaj vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo naprednega pristopa.

(6) Zahteva za izdajo dovoljenja iz petega odstavka tega člena mora poleg dokumentacije iz drugega odstavka tega člena vključevati tudi:

(a) opis in utemeljitev metodologije za morebitno porazdelitev kapitalske zahteve v bančni skupini,

(b) pojasnilo ali kako so učinki razpršitve operativnega tveganja zajeti v sistemih merjenja operativnega tveganja v bančni skupini.

(7) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo naprednega pristopa EU nadrejeni banki ali banki, ki jo obvladuje EU nadrejen finančni holding na podlagi odločitve iz tretjega in četrtega odstavka 291. člena ZBan-1. Pri tem v dovoljenju določi ali in v kolikšnem obsegu lahko ta EU nadrejena banka z njenimi podrejenimi institucijami ali ta banka z drugimi institucijami, ki so podrejene EU nadrejenemu finančnemu holdingu, skupaj izpolnjujejo kvalifikacijske kriterije iz pododdelka 2.5.2. tega sklepa.

(8) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo naprednega pristopa podrejeni banki s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je vložila zahtevo za izdajo dovoljenja skupaj z EU nadrejeno banko ali banko, ki je podrejena EU finančnemu holdingu, na podlagi odločitve iz tretjega, četrtega in šestega odstavka 291. člena ZBan-1.

25. člen

(Odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije odvzame banki dovoljenje za uporabo naprednega pristopa:

(a) če ravna v nasprotju z odredbo ali odredbo z dodatnimi ukrepi, s katero ji je bila naložena odprava kršitev pri izpolnjevanju pogojev iz pododdelka 2.5.2. tega sklepa;

(b) če huje krši pogoje iz pododelka 2.5.2. tega sklepa.

(2) Banka Slovenije odvzame banki dovoljenje za uporabo naprednega pristopa tudi na podlagi odločitve o odvzemu dovoljenja za uporabo naprednega pristopa v bančni skupini, pri čemer se smiselno upoštevata tretji, četrti in šesti odstavek 291. člena ZBan-1.

2.6. **Kombinirana uporaba različnih pristopov za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje**

26. člen

(Splošno)

(1) Kombinirana uporaba različnih pristopov za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje pomeni, da banka pri izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje sešteva delne kapitalske zahteve za operativno tveganje, izračunane po različnih pristopih (za posamezna poslovna področja in/ali podružnice).

(2) Kombinirana uporaba različnih pristopov za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje je dovoljena le, če banka pridobi ustrezno dovoljenje Banke Slovenije.

(3) Praviloma je mogoča kombinacija naprednega in standardiziranega pristopa ali naprednega in enostavnega pristopa, izjemoma pa tudi standardiziranega in enostavnega pristopa.

2.6.1. *Dovoljenje za kombinirano uporabo naprednega in standardiziranega pristopa ali naprednega in enostavnega pristopa*

27. člen

(Pogoji in dokumentacija za izdajo dovoljenja)

(1) Banka Slovenije izda dovoljenje za kombinirano uporabo naprednega in standardiziranega pristopa ali dovoljenje za uporabo naprednega in enostavnega pristopa, če sta izpolnjena naslednja dva pogoja:

(a) zajeta so vsa operativna tveganja banke. Uporabljena metodologija merjenja operativnega tveganja ustrezno zajema različne dejavnosti, geografske lokacije, vse osebe ali dele oseb ali druge, notranje določene primerne delitve;

(b) za dejavnosti banke, za katere se uporablja napredni pristop, morajo biti izpolnjeni kvalifikacijski kriteriji iz pododdelka 2.5.2. tega sklepa, za dejavnosti, za katere se uporablja standardizirani pristop, pa morajo biti izpolnjeni kvalifikacijski kriteriji iz pododdelka 2.4.4. tega sklepa.

(2) Zaradi doseganja učinkovitega upravljanja z operativnim tveganjem mora banka izpolnjevati še naslednja dva pogoja:

(a) pomemben delež operativnega tveganja banke je zajet z naprednim pristopom in/ali

(b) banka se zaveže, da bo napredni pristop razširila na pomembni del svojega poslovanja v časovnem okviru, dogovorjenem z Banko Slovenije.

(3) Izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

(a) prikaz, kako so zajeta vsa operativna tveganja banke, in prikaz, kako uporabljena metodologija merjenja operativnega tveganja zajema različne dejavnosti, geografske lokacije ali druge, notranje določene primerne delitve;

(b) prikaz dejavnosti, za katere se uporablja napredni pristop in kako so pri teh dejavnostih izpolnjeni kvalifikacijski kriteriji iz pododdelka 2.5.2. tega sklepa.

(4) Natančnejša navodila za sestavo zahteve za izdajo dovoljenja za kombinirano uporabo naprednega in standardiziranega pristopa ali dovoljenja za kombinirano uporabo naprednega in enostavnega pristopa so navedena v prilogah III in IV tega sklepa.

28. člen

(Odvzem dovoljenja)

Banka Slovenije odvzame dovoljenje za kombinirano uporabo naprednega in standardiziranega pristopa ali naprednega in enostavnega pristopa:

(a) če banka ravna v nasprotju z odredbo ali odredbo z dodatnimi ukrepi, s katero ji je bila naložena odprava kršitev pri izpolnjevanju pogojev iz prvega in drugega odstavka 27. člena tega sklepa;

(b) če banka huje krši pogoje iz prvega in drugega odstavka 27. člena tega sklepa.

2.6.2. *Dovoljenje za kombinirano uporabo standardiziranega in enostavnega pristopa*

29. člen

(Pogoji in dokumentacija za izdajo dovoljenja)

(1) Banka Slovenije izda dovoljenje za kombinirano uporabo standardiziranega in enostavnega pristopa samo v izjemnih okoliščinah, kot je na primer nedavni prevzem nove dejavnosti in/ali družbe, ki zahteva prehodno obdobje za uvedbo standardiziranega pristopa. V izreku odločbe o izdaji dovoljenja za kombinirano uporabo standardiziranega ali enostavnega pristopa Banka Slovenije določi tudi rok v katerem mora banka uvesti standardizirani pristop za vsa poslovna področja in/ali podružnice.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

(a) dokazilo o nastanku izjemnih okoliščin in njihov opis,

(b) časovni načrt uvedbe standardiziranega pristopa za vsa poslovna področja in/ali podružnice.

(3) Natančnejša navodila za sestavo zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za kombinirano uporabo standardiziranega in enostavnega pristopa so navedena v prilogi V tega sklepa.

30. člen

(Odvzem dovoljenja)

Banka Slovenije odvzame dovoljenje za kombinirano uporabo standardiziranega in enostavnega pristopa, če banka ne uvede standardiziranega pristopa za vsa poslovna področja in/ali podružnice v časovnem okviru, določenem v dovoljenju Banke Slovenije za kombinirano uporabo standardiziranega in enostavnega pristopa.

3. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

31. člen

(Poslovno področje "Trgovanje in prodaja na veliko")

Banka, ki uporablja standardizirani pristop za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje in pri kateri osnova za izračun kapitalske zahteve za poslovno področje "Trgovanje in prodaja na veliko" dosega vsaj 50% skupne vrednosti osnove za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje za vsa poslovna področja, lahko do 31. decembra 2012 za zadevno poslovno področje uporabi 15%.

32. člen

(Odlog začetka uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje)

(1) Banka, ki v skladu s 405. členom ZBan-1 odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske

zahteve za kreditno tveganje do 1. januarja 2008, do navedenega datuma ni dolžna izračunavati kapitalske zahteve za operativno tveganje.

(2) Banka, ki začne uporabljati standardizirani pristop ali pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje tekom leta 2007, mora z dnem začetka uporabe omenjenega pristopa začeti uporabljati tudi določbe tega sklepa.

33. člen

(Uporaba drugih predpisov)

(1) Banka, ki bo do 1. januarja 2008 kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje samo še delno izračunavala v skladu s Sklepom o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 85/02, 22/03, 36/04, 68/04, 103/04, 124/04, 62/05, 67/05 in 74/06), kapitalsko zahtevo za operativno tveganje na podlagi enostavnega ali standardiziranega pristopa zmanjša za odstotek, ki predstavlja delež izpostavljenosti, za katere se kapitalska zahteva še izračunava v skladu z navedenim sklepom, v celotni izpostavljenosti.

(2) Za poslovni leti 2004 in 2005 se pri izračunu vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov namesto postavk iz prvega odstavka 7. člena tega sklepa uporabijo vsebinsko ustrezne postavke po Slovenskih računovodskih standardih ter sklepu o poslovnih knjigah.

34. člen

(Uveljavitev in začetek uporabe sklepa)

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007, razen določb iz oddelka 2.5. tega sklepa, ki začnejo veljati 1. januarja 2008.

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

PRILOGE

Priloga I: Zahteva za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje

Priloga II: Zahteva za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za prehod z višjega na nižje razvit pristop za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje

Priloga III: Zahteva za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za kombinirano uporabo naprednega in standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje

Priloga IV: Zahteva za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za kombinirano uporabo naprednega in enostavnega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje

Priloga V: Zahteva za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za kombinirano uporabo standardiziranega in enostavnega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje

PRILOGA I

Prejemnik:

Banka Slovenije
Slovenska cesta 35
1505 Ljubljana

Vložnik:
(Firma in sedež banke, navedba zakonitih zastopnikov, ki so upravičeni vložiti zahtevo oziroma izdati pooblastilo za vložitev zahteve)

Pooblaščenec[1]:
(Osebno ime oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedež)

ZAHTEVA ZA IZDAJO DOVOLJENJA BANKE SLOVENIJE ZA UPORABO NAPREDNEGA PRISTOPA ZA IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA OPERATIVNO TVEGANJE

Kontaktna oseba za obravnavo zahteve	
Delovno mesto	
Naziv	
Telefon	
E-pošta	

Podpis zakonitih zastopnikov in/ali pooblaščencev

_____

_____

_____

_____

[1] Izpolni se samo, če ga banka ima. V tem primeru mora biti priloženo tudi ustrezno pooblastilo.

UTEMELJITEV ZAHTEVE

ODDELEK A – Dokumentacija o splošnih informacijah, kot je določeno v točki (a) drugega odstavka 24. člena tega sklepa (oz. spremno pismo)

A1. Priložite seznam vseh notranjih dokumentov v zvezi z naprednim pristopom, ki so po vašem mnenju pomembni za njegovo razumevanje. Seznam naj vsebuje kratek opis vsebine posameznega dokumenta ter datum njegovega zadnjega ažuriranja.
Opomba: Posameznih dokumentov iz te točke ni treba priložiti, razen če ni to izrecno zahtevano v procesu izdaje tega dovoljenja.

A2. Pojasnite razloge za uporabo naprednega pristopa.

A3. Pojasnite, ali vlagate to zahtevo za raven skupine ali za posamično raven.

A4. Priložite seznam oseb, ki so vključene v izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje po naprednem pristopu v skupini, in navedite odgovorne osebe. Če na podlagi 291. člena ZBan-1 pri Banki Slovenije skupaj vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo naprednega pristopa EU nadrejena banka in njene podrejene institucije ali banka in druge institucije, ki so podrejene EU nadrejenemu finančnemu holdingu, priložite seznam teh oseb ter navedite odgovorne osebe.

A5. Opišite, katere dejavnosti in/ali operativna tveganja so zajeta s sistemom merjenja operativnega tveganja.

A6. Ali je metodologija modela za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje enaka za vse dejavnosti in/ali vrste operativnih tveganj ali pa se razlikuje po posameznih poslovnih področjih? V zadnjem primeru obrazložite razlike.

ODDELEK B – Dokumentacija o izpolnjevanju kvalitativnih kvalifikacijskih kriterijev za napredni pristop, kot je določeno v točki (b) drugega odstavka 24. člena tega sklepa (oziroma kontrolno okolje sistema merjenja operativnega tveganja, postopki implementacije in IT - infrastruktura)

B1. Opišite pristop k zagotavljanju tesne povezanosti med sistemom merjenja operativnega tveganja ter vsakodnevnimi procesi upravljanja s tveganji.

B2. Opišite pristop k upravljanju z operativnim tveganjem.

B3. Opišite vlogo uprave na področju upravljanja z operativnim tveganjem. Iz opisa mora biti razvidno, katera področja upravljanja z operativnim tveganjem so delegirana na druge vodstvene ravni.

B4. Na kratko opišite:
(a) vlogo neodvisne funkcije upravljanja z operativnim tveganjem ter pojasnite, kako zagotavljate njeno neodvisnost;
(b) vlogo višjega vodstva pri upravljanju z operativnim tveganjem.

B5. Opišite obstoječe poročevalske tokove o izpostavljenostih operativnemu tveganju ter o preteklih izgubah. Pojasnite, kako in kako pogosto se poroča organu vodenja, funkcijam upravljanja s tveganji ter službi notranje revizije. Priložite splošno shemo poročevalskih tokov o operativnem tveganju.

B6. Opišite naravo in obseg informacije o operativnem tveganju za posamezne vodstvene ravni. Priložite primer izdelave informacije, ki izhaja iz modela za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje in ki je namenjena najvišji vodstveni ravni. Pojasnite, kako se določa vsebina informacije o operativnem tveganju in kako se taka informacija prepozna kot ustrezna za namen poročanja določenim vodstvenim ravnem.

B7. Opišite proces sprejemanja odločitev na področju operativnega tveganja. Pojasnite, kako deluje ta proces na različnih ravneh organizacije v praksi.

B8. Opišite pristop k dokumentiranju sistema upravljanja s tveganji. Pojasnite kako zagotavljate kvaliteto oblikovane dokumentacije, njeno ažurnost, popolnost in ustreznost.

B9. Opišite pristop k zagotavljanju skladnosti s sistemom upravljanja s tveganji. Priložite politike za obravnavo neskladnosti.

B10. Opišite vlogo službe notranje revizije na področju operativnega tveganja.

B11. Opišite vlogo zunanje revizijske družbe na področju operativnega tveganja.

B12. Pojasnite, na kakšni podlagi lahko višje vodstvo sprejme odločitev, da je določen proces potrditve primernosti (validacije) sistema merjenja operativnega tveganja zadovoljiv oziroma nezadovoljiv.

B13. Pojasnite, kako sta zagotovljena preglednost in dostopnost podatkovnih tokov in procesov, povezanih s sistemom merjenja operativnega tveganja.

ODDELEK C – Dokumentacija o izpolnjevanju kvantitativnih kvalifikacijskih kriterijev za napredni pristop, kot je določeno v točki (c) drugega odstavka 24. člena tega sklepa (oziroma uporabljani ali načrtovani sistemi merjenja operativnega tveganja in notranji modeli)

C1. Opišite statistične parametre in predpostavke, na katerih temelji model za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje.

C2. Ali upošteva model za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje tudi pričakovano izgubo? Če ne upošteva, opišite način obvladovanja pričakovane izgube.

C3. Opišite načelo za določanje standarda stabilnosti ter ga utemeljite.

C4. Opišite način za doseganje predpisanega standarda stabilnosti.

C5. Opišite značilnosti štirih elementov sistema za merjenje operativnega tveganja ter pojasnite način določanja ustreznega razmerja med njimi. Če je bil določen element izključen iz sistema merjenja operativnega tveganja, pojasnite pristop k njegovi ponovni poznejši obravnavi.

C6. Opišite pristop k zajemanju glavnih dejavnikov tveganja, ki vplivajo na obliko repa statistične distribucije ocenjenih izgub.

C7. Opišite pristop k uporabi korelacij pri izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje ter utemeljite njihovo uporabo.

C8. Opišite metodologije za ocenjevanje korelacij ter podajte empiričen dokaz, na katerem te metodologije temeljijo.

C9. Opišite način vključevanja korelacij v model za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje.

C10. Opišite proces potrjevanja primernosti (validacije) predpostavk, na katerih temeljijo korelacije.

C11. Opišite pristop k zagotavljanju veljavnosti, ustreznosti in natančnosti predpostavk, na katerih temeljijo korelacije v času.

C12. Opišite pristop k zagotavljanju izpolnjevanja predpisanih zahtev za vsakega izmed štirih elementov sistema merjenja operativnega tveganja.

C13. Kako zagotavljate, da so štirje elementi in pripadajoči statistični parametri zanesljivi in verodostojni?

C14. Ali obravnavate izgube iz operativnega tveganja, ki so povezane s kreditnim tveganjem v okviru operativnega ali v okviru kreditnega tveganja?

C15. Priložite politiko razporejanja izgub iz operativnega tveganja po določenih poslovnih področjih in vrstah škodnih dogodkov. Posebej pojasnite načelo za porazdelitev izgube, če le-ta obsega več poslovnih področij hkrati.

C16. Opišite pristop k zbiranju in upravljanju notranjih in zunanjih podatkov. Priložite prikaz organizacijske sheme procesov zbiranja in hrambe teh podatkov.

C17. Opišite pristop k ovrednotenju izpostavljenosti do zelo resnih dogodkov.

C18. Opišite način zajemanja podatkov na področju dejavnikov poslovnega okolja in dejavnikov sistema notranjih kontrol.

C19. Opišite načelo določanja pomembnih nosilcev operativnega tveganja, na podlagi katerih lahko upravičite izbiro posameznih dejavnikov poslovnega okolja in dejavnikov sistema notranjih kontrol.

ODDELEK D – Dokumentacija o uporabi zavarovalne police ali druge oblike zavarovanja pred operativnim tveganjem, kot je določeno v točki (d) drugega odstavka 24. člena tega sklepa

D1. Ali nameravate pri izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje upoštevati zavarovanje z zavarovalno polico oziroma druge oblike zavarovanja pred operativnim tveganjem? V primeru upoštevanja zavarovanja z zavarovalno polico pojasnite podlago za to odločitev glede na posamezne pogoje iz 22. člena tega sklepa za uporabo zavarovalnih polic.

D2. Katera zavarovalnica je izdala zadevno(-e) zavarovalno(-e) polico(-e)?

D3. Opišite metodologijo za priznavanje zavarovanja pred operativnim tveganjem z zavarovalno polico.

D4. Priložite politiko uporabe zavarovalnih polic ali drugih oblik zavarovanja pred operativnim tveganjem.

ODDELEK E – Dokumentacija, ki na podlagi samoocene potrjuje skladnost s kvalifikacijskimi kriteriji za napredni pristop, kot je določeno v točki (e) drugega odstavka 24. člena tega sklepa (oziroma samoocena)

E1. Opišite izveden proces samoocenjevanja z vidika posameznih kvalifikacijskih kriterijev za napredni pristop.

E2. Katera poslovna področja/operacije so bila izključena iz samoocenjevanja in zakaj? Odgovor oblikujte v povezavi z opredelitvijo vašega koncepta bistvenosti.

ODDELEK F – Dokumentacija o opisu metodologije za porazdelitev kapitalske zahteve v bančni skupini, kot je določeno v šestem odstavku 24. člena tega sklepa.

F1. Opišite in utemeljite metodologijo za porazdelitev kapitalske zahteve v bančni skupini. Če določene osebe v bančni skupini izračunavajo kapitalsko zahtevo za operativno tveganje na posamični ravni, priložite njihov seznam.

F2. Opišite in utemeljite morebitno uporabo in obseg razpršitvenih učinkov v sistemih merjenja operativnega tveganja v bančni skupini.

PRILOGA II

Prejemnik:

Banka Slovenije
Slovenska cesta 35
1505 Ljubljana

Vložnik:
(Firma in sedež banke, navedba zakonitih zastopnikov, ki so upravičeni vložiti zahtevo oziroma izdati pooblastilo za vložitev zahteve)

Pooblaščenec[1]:
(Osebno ime oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedež)

ZAHTEVA ZA IZDAJO DOVOLJENJA BANKE SLOVENIJE ZA PREHOD Z VIŠJEGA NA NIŽJE RAZVIT PRISTOP ZA IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA OPERATIVNO TVEGANJE

Kontaktna oseba za obravnavo zahteve	
Delovno mesto	
Naziv	
Telefon	
E-pošta	

Podpis zakonitih zastopnikov in/ali pooblaščencev

_____

_____

_____

_____

[1] Izpolni se samo, če ga banka ima. V tem primeru mora biti priloženo tudi ustrezno pooblastilo.

UTEMELJITEV ZAHTEVE

1. Označite vrsto prehoda z višjega na nižje razvit pristop za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje:

   a) nadomestitev standardiziranega z enostavnim pristopom ☐

   b) nadomestitev naprednega z enostavnim pristopom ☐

   c) nadomestitev naprednega s standardiziranim pristopom ☐

2. Utemeljite razlog za nadomestitev pristopa, ki ga trenutno uporablja banka, z nižje razvitim pristopom.

3. Navedite datum prehoda in ga utemeljite.

PRILOGA III

Prejemnik:

Banka Slovenije
Slovenska cesta 35
1505 Ljubljana

Vložnik:
(Firma in sedež banke, navedba zakonitih zastopnikov, ki so upravičeni vložiti zahtevo oziroma izdati pooblastilo za vložitev zahteve)

Pooblaščenec[1]:
(Osebno ime oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedež)

ZAHTEVA ZA IZDAJO DOVOLJENJA BANKE SLOVENIJE ZA KOMBINIRANO UPORABO NAPREDNEGA IN STANDARDIZIRANEGA PRISTOPA ZA IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA OPERATIVNO TVEGANJE

Kontaktna oseba za obravnavo zahteve	
Delovno mesto	
Naziv	
Telefon	
E-pošta	

Podpis zakonitih zastopnikov in/ali pooblaščencev

_____

_____

_____

_____

[1] Izpolni se samo, če ga banka ima. V tem primeru mora biti priloženo tudi ustrezno pooblastilo.

UTEMELJITEV ZAHTEVE

ODDELEK A – Prikaz, kako so zajeta vsa operativna tveganja banke, in prikaz, kako uporabljena metodologija merjenja operativnega tveganja zajema različne dejavnosti, geografske lokacije ali druge, notranje določene primerne delitve, kot je določeno v točki (a) tretjega odstavka 27. člena tega sklepa

A1. Ali so zajeta vsa operativna tveganja?

A2. Opišite metodologijo merjenja operativnega tveganja po notranje uveljavljenih delitvah (dejavnosti, geografske lokacije in drugo).

A3. Obrazložite, ali je pomemben delež operativnega tveganja zajet z naprednim pristopom za primer.

A4. V obliki izjave predlagajte datum, do katerega nameravate napredni pristop razširiti na bistveni del svojega poslovanja.

ODDELEK B – Prikaz dejavnosti, za katere se uporablja napredni pristop in kako so pri teh dejavnostih izpolnjeni kvalifikacijski kriteriji iz pododdelka 2.5.2. tega sklepa, kot je določeno v točki (b) tretjega odstavka 27. člena tega sklepa

B1. Priložite seznam dejavnosti, ki bodo uporabljale napredni pristop.

B2. Priložite odgovore na vprašanja in zahtevano dokumentacijo iz priloge I tega sklepa, izpolnjeno za dejavnosti, ki bodo uporabljale napredni pristop.

B3. Priložite seznam dejavnosti, ki bodo uporabljale standardizirani pristop.

PRILOGA IV

Prejemnik:

Banka Slovenije
Slovenska cesta 35
1505 Ljubljana

Vložnik:
(Firma in sedež kreditne institucije, navedba zakonitih zastopnikov, ki so upravičeni vložiti zahtevo oziroma izdati pooblastilo za vložitev zahteve)

Pooblaščenec[1]:
(Osebno ime oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedež)

ZAHTEVA ZA IZDAJO DOVOLJENJA BANKE SLOVENIJE ZA KOMBINIRANO UPORABO NAPREDNEGA IN ENOSTAVNEGA PRISTOPA ZA IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA OPERATIVNO TVEGANJE

Kontaktna oseba za obravnavo zahteve	
Delovno mesto	
Naziv	
Telefon	
E-pošta	

Podpis zakonitih zastopnikov in/ali pooblaščencev

_____

_____

_____

_____

[1] Izpolni se samo, če ga banka ima. V tem primeru mora biti priloženo tudi ustrezno pooblastilo.

UTEMELJITEV ZAHTEVE

ODDELEK A – Prikaz, kako so zajeta vsa operativna tveganja banke, in prikaz, kako uporabljena metodologija merjenja operativnega tveganja zajema različne dejavnosti, geografske lokacije ali druge, notranje določene primerne delitve, kot je določeno v točki (a) tretjega odstavka 27. člena tega sklepa

A1. Ali so zajeta vsa operativna tveganja?

A2. Opišite metodologijo merjenja operativnega tveganja po notranje uveljavljenih delitvah (dejavnosti, geografske lokacije in drugo).

A3. Obrazložite, ali je pomemben delež operativnega tveganja zajet z naprednim pristopom.

A4. V obliki izjave predlagajte datum, do katerega nameravate napredni pristop razširiti na bistveni del svojega poslovanja.

ODDELEK B – Prikaz dejavnosti, za katere se uporablja napredni pristop in kako so pri teh dejavnostih izpolnjeni kvalifikacijski kriteriji iz pododdelka 2.5.2. tega sklepa, kot je določeno v točki (b) tretjega odstavka 27. člena tega sklepa

B1. Priložite seznam dejavnosti, ki bodo uporabljale napredni pristop.

B2. Priložite odgovore na vprašanja in zahtevano dokumentacijo iz priloge I tega sklepa, izpolnjeno za dejavnosti, ki bodo uporabljale napredni pristop.

B3. Priložite seznam dejavnosti, ki bodo uporabljale enostavni pristop.

PRILOGA V

Prejemnik:

Banka Slovenije
Slovenska cesta 35
1505 Ljubljana

Vložnik:
(Firma in sedež banke, navedba zakonitih zastopnikov, ki so upravičeni vložiti zahtevo oziroma izdati pooblastilo za vložitev zahteve)

Pooblaščenec[1]:
(Osebno ime oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedež)

ZAHTEVA ZA IZDAJO DOVOLJENJA BANKE SLOVENIJE ZA KOMBINIRANO UPORABO STANDARDIZIRANEGA IN ENOSTAVNEGA PRISTOPA ZA IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA OPERATIVNO TVEGANJE

Kontaktna oseba za obravnavo zahteve	
Delovno mesto	
Naziv	
Telefon	
E-pošta	

Podpis zakonitih zastopnikov in/ali pooblaščencev

_____

_____

_____

_____

[1] Izpolni se samo, če ga banka ima. V tem primeru mora biti priloženo tudi ustrezno pooblastilo.

UTEMELJITEV ZAHTEVE

ODDELEK A – Dokazilo o nastanku izjemnih okoliščin in njihov opis, kot je določeno v točki (a) drugega odstavka 29. člena tega sklepa

A1. Pojasnite okoliščine, zaradi katerih načrtujete kombinirano uporabo standardiziranega in enostavnega pristopa.

A2. Priložite seznam poslovnih področij in/ali podružnic, ki bodo uporabljale standardizirani pristop.

A3. Priložite seznam poslovnih področij in/ali podružnic, ki bodo uporabljale enostavni pristop.

ODDELEK B – Časovni načrt uvedbe standardiziranega pristopa za vsa poslovna področja in/ali podružnice, kot je določeno v točki (b) drugega odstavka 29. člena tega sklepa

B1. Navedite in obrazložite datum, do katerega nameravate razširiti standardizirani pristop na vsa poslovna področja in/ali podružnice.

5663. **Sklep o poročanju o kapitalu in kapitalskih zahtevah bank in hranilnic**

Na podlagi 11. točke 129. člena in 194. člena ZBan-1 (Uradni list RS, št. 131/06) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o poročanju o kapitalu in kapitalskih zahtevah bank in hranilnic

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta sklep predpisuje podrobnejšo vsebino, obliko in način izpolnjevanja ter posredovanja poročil o kapitalu in kapitalskih zahtevah za posamezna tveganja, ki jih banke in hranilnice (v nadaljevanju: banke) izračunavajo upoštevaje določbe naslednjih sklepov:

(a) Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklepa o kapitalu),

(b) Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklepa o standardiziranem pristopu),

(c) Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklepa o pristopu IRB),

(d) Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklepa o listinjenju),

(e) Sklepa o kreditnih zavarovanjih (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklepa o kreditnih zavarovanjih),

(f) Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklepa o tržnih tveganjih),

(g) Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklepa o operativnem tveganju) ter

(h) Sklepa o nadzoru bank in hranilnic na konsolidirani podlagi (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklepa o konsolidiranem nadzoru).

(2) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen

(1) V skladu z obveznostjo poročanja iz 1. člena tega sklepa mora banka predložiti naslednja poročila o:

(a) kapitalu in kapitalskih zahtevah v obliki obrazca CA,

(b) kapitalski zahtevi za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu v obliki obrazca CR SA,

(c) kapitalski zahtevi za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov v obliki obrazcev CR IRB in CR EQU IRB,

(d) kapitalski zahtevi za kreditno tveganje pri listinjenju v obliki obrazcev CR SEC SA, CR SEC IRB in CR SEC Details,

(e) kapitalski zahtevi za tržna tveganja v obliki obrazcev MKR SA TDI, MKR SA TDI-a, MKR SA TDI-b, MKR SA EQU, MKR SA FX, MKR SA COM, MKR IM, MKR IM Details in CR TB SETT ter

(f) kapitalski zahtevi za operativno tveganje v obliki obrazcev OPR in OPR Bruto izgube.

(2) Obrazci iz prvega odstavka tega člena so sestavni del sklepa.

3. člen

(1) Banka iz 3. člena sklepa o konsolidiranem nadzoru mora poročila o kapitalu in kapitalskih zahtevah v obliki predpisanih obrazcev posredovati tudi na konsolidirani podlagi, upoštevaje določila navedenega sklepa.

(2) V poročilih iz prvega odstavka tega člena mora banka naslov obrazcev dopolniti z besedo "konsolidirano" in "ime bančne skupine".

2. NAVODILA ZA IZPOLNJEVANJE POROČIL O KAPITALU IN KAPITALSKIH ZAHTEVAH

2.1. **Poročilo o kapitalu in kapitalskih zahtevah**

4. člen

2.1.1. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitala in kapitalske zahteve (v nadaljevanju: CA)*

(1) Obrazec CA vsebuje podrobne informacije o sestavinah in izračunu kapitala banke. Kapital banke se izračuna kot vsota temeljnega kapitala, dodatnega kapitala I in dodatnega kapitala II, pri čemer se v skladu s sklepom o kapitalu upoštevajo odbitne postavke ter razmerja in omejitve med posameznimi sestavinami kapitala ter učinki, ki izhajajo iz uporabe Mednarodnih standardov računovodskega poročanja (v nadaljevanju: MSRP). V obrazcu so povzete tudi informacije o kapitalskih zahtevah, interni oceni kapitala in nekatere dodatne informacije.

(2) Obrazec CA se uporablja za poročanje na posamični in konsolidirani podlagi. Polja oziroma vrstice, ki se zaradi uporabe računovodskih standardov oziroma nivoja konsolidacije ne uporabijo, ostanejo prazna. Prazna ostanejo tudi polja oziroma vrstice označena s sivo barvo.

(3) Postavke **1.1 – 1.1.5.4.2c** zajemajo sestavine **temeljnega kapitala** banke, pri čemer se nekatere vrstice uporabljajo izključno za namen poročanja na konsolidirani podlagi, nekatere vrstice pa za namen nevtralizacije nekaterih učinkov vrednotenja po pošteni vrednosti, ki izhajajo iz MSRP.

(4) Postavke **1.2 – 1.2.3.1** zajemajo sestavine **dodatnega kapitala I** banke, pri čemer nekatere vrstice izpolnjujejo le banke, ki izračunavajo kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov (v nadaljevanju: po pristopu IRB), nekatere vrstice pa se izpolnjujejo z namenom vključevanja nekaterih učinkov vrednotenja po pošteni vrednosti, ki izhajajo iz MSRP.

(5) Postavke **1.3 – 1.3.11a** zajemajo odbitne **postavke od temeljnega in dodatnega kapitala I.**

(6) Postavka **1.4** predstavlja vsoto temeljnega kapitala banke (za namen kapitalske ustreznosti) ob upoštevanem zmanjšanju za odbitne postavke iz 22. člena sklepa o kapitalu.

(7) Postavka **1.5** predstavlja vsoto dodatnega kapitala I banke (za namen kapitalske ustreznosti) ob upoštevanem zmanjšanju za odbitne postavke iz 22. člena sklepa o kapitalu.

(8) Postavke **1.6 – 1.6.7** zajemajo sestavine **dodatnega kapitala II**.

(9) Postavke **1.8.2 – 1.8.3** zajemajo dodatne informacije.

(10) Obrazec CA v delu izračuna kapitala vsebuje 79 vrstic, katerih vsebina je naslednja:

(1) **Vrstica 1 – SKUPAJ KAPITAL (za namen kapitalske ustreznosti)**

Vrstica "Skupaj kapital (za namen kapitalske ustreznosti)" predstavlja vsoto postavk v vrsticah **1.1, 1.2, 1.3** in **1.6** oziroma vsoto postavk v vrsticah **1.4, 1.5** in **1.6**, v kateri je izkazan znesek kapitala kot vsota temeljnega kapitala, dodatnega kapitala I in dodatnega kapitala II, ob upoštevanju vseh omejitev in odbitnih postavk.

(2) **Vrstica 1.1 – *TEMELJNI KAPITAL***

Vrstica "Temeljni kapital" predstavlja vsoto postavk v vrsticah **1.1.1, 1.1.2, 1.1.4** in **1.1.5**, v kateri je izkazan znesek temeljnega kapitala, kot je opredeljen v prvem odstavku 7. člena sklepa o kapitalu.

(3) **Vrstica 1.1.1 – Vmesna vsota I**

Vrstica "Vmesna vsota I" predstavlja vsoto postavk v vrsticah **1.1.1.1, 1.1.1.2** in **1.1.1.3.**

(4) **Vrstica 1.1.1.1 – *Vplačani osnovni kapital***

Vrstica "Vplačani osnovni kapital" se delno nanaša na točko (a) 9. člena sklepa o kapitalu, v katero se vnese znesek vplačanih navadnih delnic po nominalni vrednosti. V to postavko niso zajete prednostne nekumulativne delnice.

(5) **Vrstica 1.1.1.2 – *(-) Lastne delnice***

Vrstica "(-) Lastne delnice" se nanaša na točko (a) 12. člena sklepa o kapitalu. Z negativnim predznakom se vnese vsota zneska navadnih lastnih delnic in z navadnimi lastnimi delnicami izenačenih delnic po 251. in 252. členu Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06 in 60/06 – popr.).

(6) **Vrstica 1.1.1.3 – *Kapitalske rezerve***

Vrstica "Kapitalske rezerve" se delno nanaša na točko (b) 9. člena sklepa o kapitalu, v katero se vnese znesek kapitalskih rezerv, povezanih z navadnimi delnicami.

(7) **Vrstica 1.1.2 – Vmesna vsota II**

Vrstica "Vmesna vsota II" predstavlja vsoto postavk v vrsticah **1.1.2.1, 1.1.2.2, 1.1.2.3, 1.1.2.4a, 1.1.2.4.b, 1.1.2.5** in **1.1.2.6.**

(8) **Vrstica 1.1.2.1 – *Rezerve in zadržani dobiček ali izguba***

Vrstica "Rezerve in zadržani dobiček ali izguba" se nanaša na točki (a) in (b) prvega odstavka 10. člena sklepa o kapitalu, v katero se vnese znesek rezerv iz dobička ter znesek zadržanega dobička ali zadržane izgube, ob izpolnjenih pogojih, ki so opredeljeni v sklepu o kapitalu. Izključijo se učinki vrednotenja, ki so zajeti znotraj postavke **1.1.2.6**.

Pri izračunu kapitala na konsolidirani podlagi se v to vrstico vnesejo tudi zneski iz naslova prve konsolidacijske razlike, prevedbene razlike, ki so vsebovane v konsolidacijskih razlikah in druge razlike, ki izhajajo iz vključitve določenih pravic udeležbe v konsolidacijo, iz točk (b), (c) in (d) prvega odstavka in drugega odstavka 11. člena sklepa o konsolidiranem nadzoru in so po Sklepu o poslovnih knjigah in letnih poročilih bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 64/05 in 45/06) izkazane znotraj skupine presežkov iz prevrednotenja kot uskupinjevalni popravek kapitala.

(9) **Vrstica 1.1.2.2 – *Manjšinski deleži***

Vrstica "Manjšinski deleži" se nanaša na točko (a) prvega odstavka ter drugi odstavek 11. člena sklepa o konsolidiranem nadzoru, v katero se vnese vsota manjšinskih deležev iz naslova navadnih delnic in prednostnih nekumulativnih delnic v povezavi s točko (a) 9. člena sklepa o kapitalu ter manjšinskih deležev iz naslova inovativnih instrumentov v povezavi z 11. členom sklepa o kapitalu. Izključijo se učinki vrednotenja, ki so zajeti znotraj postavke **1.1.2.6**.

(10) **Vrstica 1.1.2.2* –** Ne-inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev

Vrstica "Ne-inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev" se nanaša na del manjšinskih deležev v povezavi s točko (a) 9. člena sklepa o kapitalu ter postavko **1.1.5.2**, v katero se vnese manjšinske deleže iz naslova prednostnih nekumulativnih delnic.

(11) **Vrstica 1.1.2.2.** – Inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev

Vrstica "Inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev" se nanaša na del manjšinskih deležev v povezavi z 11. členom sklepa o kapitalu ter postavke **1.1.5.3**, v katero se vnese manjšinske deleže iz naslova inovativnih instrumentov.

(12) **Vrstica 1.1.2.3 – *Revidirani dobiček med letom***

Vrstica "Revidirani dobiček med letom" predstavlja vsoto postavk v vrsticah **1.1.2.3.01** in **1.1.2.3.02**.

(13) **Vrstica 1.1.2.3.01 –** Revidirani dobiček med letom

Vrstica "Revidirani dobiček med letom" se nanaša na točko (c) prvega odstavka 10. člena sklepa o kapitalu, v katero se vnese znesek dobička med letom oziroma čisti dobiček poslovnega leta, če so izpolnjeni pogoji iz sklepa o kapitalu.

(14) **Vrstica 1.1.2.3.02 –** Del revidiranega dobička med letom, ki je predmet bonitetnih filtrov

Vrstica "Del revidiranega dobička med letom, ki je predmet bonitetnih filtrov" je del dobička med letom iz točke (c) prvega odstavka 10. člena sklepa o kapitalu, ki je zaradi učinkov vrednotenja predmet bonitetnih filtrov. Z nasprotnim predznakom se vnese učinke vrednotenja, ki so zajeti znotraj postavke **1.1.2.6** (1.1.2.6.11).

(15) **Vrstica 1.1.2.4a – *(-) Izid med letom za izračun (nerevidirani)***

Vrstica "(-) Izid med letom za izračun (nerevidirani)" predstavlja manjšega od zneskov [(1.1.2.4a.01 + 1.1.2.4a.02); 0].

(16) **Vrstica 1.1.2.4a.01 –** Izid med letom za izračun (nerevidirani)

Vrstica "Izid med letom za izračun (nerevidirani)" se nanaša na dobiček med letom, zmanjšan za morebitne vmesne (delne) dividende izplačane med letom, davke in druge obveznosti, ki bremenijo dobiček in ki ga banka izkazuje v obdobju poročanja, vendar ne šteje v izračun kapitala, ker niso izpolnjeni pogoji iz točke (c) 10. člena sklepa o kapitalu oziroma na nerevidirano izgubo med letom v skladu s točko (c) 12. člena sklepa o kapitalu.

(17) **Vrstica 1.1.2.4a.02 –** Del izida med letom za izračun (nerevidirani), ki je predmet bonitetnih filtrov

Vrstica "Del izida med letom za izračun (nerevidirani), ki je predmet bonitetnih filtrov" je del nerevidiranega dobička ali izgube med letom, ki je zaradi učinkov vrednotenja predmet bonitetnih filtrov. Z nasprotnim predznakom se vnese učinke vrednotenja, ki so zajeti znotraj postavke **1.1.2.6** (1.1.2.6.11).

(18) **Vrstica 1.1.2.4b *Čista izguba poslovnega leta (revidirana)***

Vrstica "Čista izguba poslovnega leta (revidirana)" predstavlja vsoto postavk **1.1.2.4b.01** in **1.1.2.4b.02**.

(19) **Vrstica 1.1.2.4b.01 –** (-) Čista izguba poslovnega leta (revidirana)

Vrstica "(-) Čista izguba poslovnega leta (revidirana)" se nanaša na točko (c) 12. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese znesek čiste izgube poslovnega leta.

(20) **Vrstica 1.1.2.4b.02 –** Del čiste izgube poslovnega leta (revidirana), ki je predmet bonitetnih filtrov

Vrstica "Del čiste izgube poslovnega leta (revidirana), ki je predmet bonitetnih filtrov" je del čiste izgube poslovnega leta, ki je zaradi učinkov vrednotenja predmet bonitetnih filtrov. Z nasprotnim predznakom se vnese učinke vrednotenja, ki so zajeti znotraj postavke **1.1.2.6** (1.1.2.6.11).

(21) **Vrstica 1.1.2.5 – *(-) Neto dobički iz naslova kapitalizacije prihodnjih donosov listinjenih izpostavljenosti***

Vrstica "(-) Neto dobički iz naslova kapitalizacije prihodnjih donosov listinjenih izpostavljenosti" se nanaša na točko (c) tretjega odstavka 10. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese znesek neto dobičkov iz naslova kapitalizacije prihodnjih donosov listinjenih izpostavljenosti.

(22) **Vrstica 1.1.2.6 – *Presežki iz prevrednotenja (PP) – bonitetni filtri***

Vrstica "Presežki iz prevrednotenja (PP) – bonitetni filtri" predstavlja vsoto postavk iz vrstic **1.1.2.6.01, 1.1.2.6.02, 1.1.2.6.11, 1.1.2.6.12, 1.1.2.6.13** in **1.1.2.6.14.**

(23) **Vrstica 1.1.2.6.01 –** PP v zvezi s finančnimi sredstvi RZP – delnice in deleži

Vrstica "PP v zvezi s finančnimi sredstvi RZP – delnice in deleži" se v povezavi s točko (a) tretjega odstavka 10. člena sklepa o kapitalu nanaša na neto učinke iz naslova presežka iz prevrednotenja (v nadaljevanju: PP) v zvezi s finančnimi sredstvi, razpoložljivimi za prodajo (v nadaljevanju: RZP) – delnice in deleži in izkazanimi po pošteni vrednosti, v katero se vnese

znesek neto PP v zvezi z delnicami in deleži RZP, izkazanimi po pošteni vrednosti in po posamični osnovi. Če banka izkazuje negativne neto PP v zvezi z delnicami in deleži RZP, se vnese znesek z negativnim predznakom.

Pri izračunu kapitala na konsolidirani podlagi se v tej vrstici upošteva tudi pripadajoči del manjšinskih deležev iz tega naslova.

(24) **Vrstica 1.1.2.6.02 –** Popravek PP v zvezi s finančnimi sredstvi RZP – delnice in deleži

Vrstica "Popravek PP v zvezi s finančnimi sredstvi RZP – delnice in deleži" se v povezavi s točko (a) tretjega odstavka 10. člena sklepa o kapitalu nanaša na popravek neto učinkov vrednotenja, v katero se vnese z negativnim predznakom pozitivne učinke iz PP v zvezi z delnicami in deleži RZP izkazanimi po pošteni vrednosti in po posamični osnovi. Če banka izkazuje izključno negativne učinke iz tega naslova, se vnese vrednost 0.

Pri izračunu kapitala na konsolidirani podlagi se v tej vrstici upošteva tudi pripadajoči del manjšinskih deležev iz tega naslova.

(25) **Vrstica 1.1.2.6.11 –** Učinki vrednotenja v zvezi z naložbenimi nepremičninami

Vrstica "Učinki vrednotenja v zvezi z naložbenimi nepremičninami" se v povezavi s točko (b) tretjega odstavka 10. člena sklepa o kapitalu nanaša na neto kumulativne učinke iz naložbenih nepremičnin merjenih po modelu poštene vrednosti. Vnese se znesek neto kumulativnih učinkov iz naložbenih nepremičnin merjenih po modelu poštene vrednosti, po posamični osnovi, ki so sicer izkazani znotraj rezerv in zadržanega dobička ali izgube (vključno z dobičkom med letom) ali čiste izgube poslovnega leta oziroma izgube med letom. Če banka izkazuje negativne neto kumulativne učinke iz naložbenih nepremičnin merjenih po modelu poštene vrednosti, se vnese znesek z negativnim predznakom.

Pri izračunu kapitala na konsolidirani podlagi se v tej vrstici upošteva tudi pripadajoči del manjšinskih deležev iz tega naslova.

(26) **Vrstica 1.1.2.6.12 –** Popravek učinkov vrednotenja v zvezi z naložbenimi nepremičninami

Vrstica "Popravek učinkov vrednotenja v zvezi z naložbenimi nepremičninami" se v povezavi s točko (b) tretjega odstavka 10. člena sklepa o kapitalu nanaša na kumulativne učinke iz naložbenih nepremičnin, merjenih po modelu poštene vrednosti, po posamični osnovi. Z negativnim predznakom se vnese znesek kumulativnih dobičkov iz naložbenih nepremičnin, merjenih po modelu poštene vrednosti, po posamični osnovi, ki so sicer izkazani znotraj rezerv in zadržanega dobička ali izgube (vključno z dobičkom med letom) ali čiste izgube poslovnega leta oziroma izgube med letom. Če banka izkazuje izključno kumulativne izgube iz tega naslova, se vnese vrednost 0.

Pri izračunu kapitala na konsolidirani podlagi se v tej vrstici upošteva tudi pripadajoči del manjšinskih deležev iz tega naslova.

(27) **Vrstica 1.1.2.6.13 –** PP v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi

Vrstica "PP v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi" se v povezavi s točko (b) 15. člena sklepa o kapitalu nanaša na neto kumulativne učinke iz PP v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi. Vnese se znesek neto učinkov iz PP v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi, vrednotenimi po modelu poštene vrednosti, po posamični osnovi.

Pri izračunu kapitala na konsolidirani podlagi se v tej vrstici upošteva tudi pripadajoči del manjšinskih deležev iz tega naslova.

(28) **Vrstica 1.1.2.6.14 –** Popravek PP v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi

Vrstica "Popravek PP v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi" se v povezavi s točko (b) 15. člena sklepa o kapitalu nanaša na kumulativne pozitivne učinke iz PP v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi. Z negativnim predznakom se vnese znesek kumulativnih pozitivnih učinkov iz PP v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi vrednotenimi po modelu poštene vrednosti, po posamični osnovi.

Pri izračunu kapitala na konsolidirani podlagi se v tej vrstici upošteva tudi pripadajoči del manjšinskih deležev iz tega naslova.

(29) **Vrstica 1.1.4 – Ostale sestavine temeljnega kapitala**

Vrstica "Ostale sestavine temeljnega kapitala" predstavlja vsoto postavk v vrsticah **1.1.4.1** in **1.1.4.2**.

(30) **Vrstica 1.1.4.1 –** ***Ne-inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev***

Vrstica "Ne-inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev" se nanaša na točko (a) 9. člena sklepa o kapitalu, v katero se vnese znesek vplačanih prednostnih nekumulativnih delnic po nominalni vrednosti, ne glede na predpisane omejitve. Postavka prednostnih nekumulativnih delnic se za ugotavljanje višine temeljnega kapitala poveča za kapitalske rezerve povezane s temi delnicami in zmanjša za lastne delnice, ki imajo značilnost temeljnega kapitala, pri čemer se upoštevajo pravila iz točke (a) 12. člena sklepa o kapitalu.

(31) **Vrstica 1.1.4.2 –** ***Inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev***

Vrstica "Inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev" se nanaša na 11. člen sklepa o kapitalu. Vnese se celoten znesek inovativnih instrumentov, ne glede na predpisane omejitve iz točke (g) drugega odstavka 5. člena sklepa o kapitalu.

(32) **Vrstica 1.1.5 – (-) Ostale odbitne postavke temeljnega kapitala**

Vrstica "(-) Ostale odbitne postavke temeljnega kapitala" predstavlja vsoto postavk iz vrstic **1.1.5.1, 1.1.5.2, 1.1.5.3** in **1.1.5.4.**

(33) **Vrstica 1.1.5.1 –** ***(-) Neopredmetena dolgoročna sredstva***

Vrstica "(-) Neopredmetena dolgoročna sredstva banke" se nanaša na točko (b) 12. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese znesek neopredmetenih dolgoročnih sredstev banke, vključno s presežkom iz prevrednotenja.

(34) **Vrstica 1.1.5.2 –** ***(-) Presežek ne-inovativnih instrumentov***

Vrstica "(-) Presežek ne-inovativnih instrumentov" se nanaša na omejitev iz točke (b) drugega odstavka 5. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese presežek sestavin iz vrstice 1.1.2.2* in 1.1.4.1 nad predpisano omejitvijo.

(35) **Vrstica 1.1.5.3 –** ***(-) Presežek inovativnih instrumentov***

Vrstica "(-) Presežek inovativnih instrumentov" se nanaša na omejitev iz točke (g) drugega odstavka 5. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese presežek sestavin iz vrstice 1.1.2.2** in 1.1.4.2 nad predpisano omejitvijo.

(36) **Vrstica 1.1.5.4 –** ***(-) Druge deželno specifične odbitne postavke***

Vrstica "(-) Druge deželno specifične odbitne postavke" zajema postavko v vrstici **1.1.5.4.2.**

(37) **Vrstica 1.1.5.4.2 –** (-) Ostalo

Vrstica "(-) Ostalo" predstavlja negativno vsoto postavk v vrsticah **1.1.5.4.2a, 1.1.5.4.2b** in **1.1.5.4.2c.**

(38) **Vrstica 1.1.5.4.2a –** Neizkazane oslabitve in rezervacije zaradi zamika v knjiženju

Vrstica "Neizkazane oslabitve in rezervacije zaradi zamika v knjiženju" se nanaša na drugo alinejo točke (d) 12. člena sklepa o kapitalu. Vnese se znesek oslabitev finančnih sredstev, merjenih po metodi odplačne vrednosti in rezervacij za prevzete obveznosti po zunajbilančnih postavkah na podlagi MSRP, če zaradi zamika v knjiženju po stanju na dan, za katerega se izračunava kapital, še niso izkazane.

(39) **Vrstica 1.1.5.4.2b –** Razlika med izkazanimi oslabitvami in rezervacijami po MSRP in sklepom o ocenjevanju izgub

Vrstica "Razlika med izkazanimi oslabitvami in rezervacijami po MSRP in sklepom o ocenjevanju izgub" se nanaša na tretjo alinejo točke (d) 12. člena sklepa o izračunu kapitala. Vnese se razliko med izkazanimi oslabitvami finančnih sredstev, merjenih po metodi odplačne vrednosti in rezervacijami za prevzete obveznosti po zunajbilančnih postavkah na podlagi lastne metodologije po MSRP, in zneskom ugotovljenih oslabitev oziroma rezervacij, izračunanih v skladu s Sklepom o ocenjevanju izgub iz kreditnega tveganja bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 67/05, 97/06 in 121/06).

(40) **Vrstica 1.1.5.4.2c –** Drugi PP

Vrstica "Drugi PP" se nanaša na prvo alinejo točke (d) 12. člena sklepa o kapitalu, v katero se s pozitivnim predznakom vnese znesek drugih negativnih (neto) PP, ki niso povezani z odbitnimi postavkami temeljnega kapitala in ne štejejo kot sestavina dodatnega kapitala I oziroma se ne upoštevajo v izračun kapitala.

(41) **Vrstica 1.2 –** ***DODATNI KAPITAL I***

Vrstica "Dodatni kapital I" predstavlja vsoto postavk v vrsticah **1.2.1**, **1.2.2** in **1.2.3**, v kateri je izkazan znesek dodatnega kapitala I ob upoštevanju omejitev, kot je opredeljen v prvem odstavku 13. člena sklepa o kapitalu.

(42) **Vrstica 1.2.1 – Vmesna vsota III**

Vrstica "Vmesna vsota III" predstavlja vsoto postavk v vrsticah **1.2.1.1, 1.2.1.2**, **1.2.1.6** in **1.2.1.7**.

(43) **Vrstica 1.2.1.1 –** ***Presežek posameznih sestavin temeljnega kapitala, ki se lahko prenese v dodatni kapital I***

Vrstica "Presežek posameznih sestavin temeljnega kapitala, ki se lahko prenese v dodatni kapital I" predstavlja znesek postavke v vrstici **1.1.5.3.** Nanaša se na točko (g) drugega odstavka 5. člena in 18. člen sklepa o kapitalu in predstavlja presežek iz naslova inovativnih instrumentov, ki se lahko vključi v dodatni kapital I. Vnese se znesek presežka iz naslova inovativnih instrumentov z negativnim predznakom.

(44) **Vrstica 1.2.1.2 –** ***Popravki PP v temeljnem kapitalu, ki se prenesejo v dodatni kapital I – bonitetni filtri***

Vrstica "Popravki PP v temeljnem kapitalu, ki se prenesejo v dodatni kapital I – bonitetni filtri" predstavlja vsoto postavk v vrsticah **1.2.1.2.01, 1.2.1.2.03** in **1.2.1.2.04.**

(45) **Vrstica 1.2.1.2.01 –** Popravek PP v zvezi z finančnimi sredstvi RZP – delnice in deleži

Vrstica "Popravek PP v zvezi s finančnimi sredstvi RZP – delnice in deleži" se nanaša na točko (a) 15. člena sklepa o kapitalu, v katero se s pozitivnim predznakom vnese del zneska iz postavke **1.1.2.6.02**.

(46) **Vrstica 1.2.1.2.03 –** Popravek učinkov vrednotenja v zvezi z naložbenimi nepremičninami

Vrstica "Popravek učinkov vrednotenja v zvezi z naložbenimi nepremičninami" se nanaša na točko (c) 15. člena sklepa o kapitalu, v katero se s pozitivnim predznakom vnese del zneska iz postavke **1.1.2.6.12**.

(47) **Vrstica 1.2.1.2.04 –** Popravek PP v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi

Vrstica "Popravek PP v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi" se nanaša na točko (b) 15. člena sklepa o kapitalu, v katero se s pozitivnim predznakom vnese del zneska iz postavke **1.1.2.6.14**.

(48) **Vrstica 1.2.1.6 –** ***Hibridni instrumenti in prednostne kumulativne delnice***

Vrstica "Hibridni instrumenti in prednostne kumulativne delnice" se nanaša na 17. in 19. člen sklepa o kapitalu. Vnese se celoten znesek hibridnih instrumentov, ne glede na omejitve iz drugega odstavka 5. člena sklepa o kapitalu ter znesek vplačanih prednostnih kumulativnih delnic po nominalni vrednosti. Postavka prednostnih kumulativnih delnic se za ugotavljanje višine dodatnega kapitala I poveča za kapitalske rezerve povezane s temi delnicami in zmanjša za lastne delnice, ki imajo značilnost dodatnega kapitala I, pri čemer se upoštevajo pravila iz točke (a) prvega odstavka 12. člena sklepa o kapitalu.

(49) **Vrstica 1.2.1.7 –** ***Presežek oslabitev in rezervacij po pristopu IRB***

Vrstica "Presežek oslabitev in rezervacij po pristopu IRB" se nanaša na 16. člen sklepa o kapitalu. Vnese se pozitivno razliko med zneskom oslabitev in rezervacij za izpostavljenosti, ki so oblikovane skladno z MSRP ter zneskom pričakovane izgube, ki je izračunan v skladu s četrtim odstavkom 15. člena sklepa o pristopu IRB, vendar največ v višini 0,6% zneska tveganjem prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih po pristopu IRB.

(50) **Vrstica 1.2.2 – Vmesna vsota IV**

Vrstica "Vmesna vsota IV" predstavlja vsoto postavk v vrsticah **1.2.2.2, 1.2.2.3** in **1.2.2.5.**

(51) **Vrstica 1.2.2.2 –** ***Prednostne kumulativne delnice s fiksnim donosom***

Vrstica "Prednostne kumulativne delnice s fiksnim donosom" se nanaša na 21. člen sklepa o kapitalu, v katero se vnese znesek vplačanih prednostnih kumulativnih delnic s fiksnim donosom po nominalni vrednosti, ne glede na omejitve iz drugega odstavka 5. člena sklepa o kapitalu. Postavka prednostnih kumulativnih delnic s fiksnim donosom se za ugotavljanje višine dodatnega kapitala poveča za kapitalske rezerve povezane s temi delnicami in zmanjša za lastne delnice, ki imajo značilnost dodatnega kapitala I, pri čemer se upoštevajo pravila iz točke (a) prvega odstavka 12. člena sklepa o kapitalu.

(52) **Vrstica 1.2.2.3 –** ***Podrejeni dolg I***

Vrstica "Podrejeni dolg I" se nanaša na 20. člen sklepa o kapitalu, v katero se vnese celoten znesek podrejenega dolga, ne glede na omejitve iz drugega odstavka 5. člena sklepa o kapitalu. Če banka vključuje podrejeni dolg v dodatni kapital I z diskontom, se vnese znesek podrejenega dolga z upoštevanjem diskonta.

(53) **Vrstica 1.2.2.5 –** ***(-) Presežek posameznih sestavin dodatnega kapitala I***

Vrstica "(-) Presežek posameznih sestavin dodatnega kapitala I" se nanaša na omejitev iz točke (c) drugega odstavka 5. člena sklepa o kapitalu. Z negativnim predznakom se vnese presežek iz postavke **1.2.2.2** in **1.2.2.3**, kar predstavlja presežek prednostnih kumulativnih delnic s fiksnim donosom in podrejenega dolga I glede na predpisano omejitev.

(54) **Vrstica 1.2.3 – (-) Zmanjšanje dodatnega kapitala I**

Vrstica "(-) Zmanjšanje dodatnega kapitala I" se nanaša na kategorijo v vrstici **1.2.3.1**.

(55) **Vrstica 1.2.3.1 –** ***(-) Presežek dodatnega kapitala I***

Vrstica "(-) Presežek dodatnega kapitala I" se nanaša na omejitev iz točke (a) drugega odstavka 5. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese znesek presežka dodatnega kapitala I nad predpisano omejitvijo.

(56) **Vrstica 1.3 –** ***(-) ODBITNE POSTAVKE OD TEMELJNEGA IN DODATNEGA KAPITALA I***

Vrstica "(-) Odbitne postavke od temeljnega in dodatnega kapitala I" predstavlja vsoto postavk **1.3.1, 1.3.2, 1.3.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.3.7, 1.3.8, 1.3.9, 1.3.10** in **1.3.11** oziroma vsoto postavk **1.3.T1*** in **1.3.T2*.**

(57) **Vrstica 1.3.T1* –** *(-) Odbitne postavke od temeljnega kapitala*

Vrstica "(-) Odbitne postavke od temeljnega kapitala" se nanaša na prvi odstavek 22. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese znesek odbitnih postavk iz drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu.

(58) **Vrstica 1.3.T2* –** *(-) Odbitne postavke od dodatnega kapitala I*

Vrstica "(-) Odbitne postavke od dodatnega kapitala I" se nanaša na prvi odstavek 22. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese znesek odbitnih postavk iz drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu.

(59) **Vrstica 1.3.1 – (-) Naložbe v druge kreditne ali finančne institucije, ki posamično presegajo 10% osnovnega kapitala druge kreditne ali finančne institucije**

Vrstica "(-) Naložbe v druge kreditne ali finančne institucije, ki posamično presegajo 10% osnovnega kapitala druge kreditne ali finančne institucije" se nanaša na točko (a) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese celoten znesek neposrednih naložb iz tega naslova.

Pri izračunu kapitala na konsolidirani podlagi se v to vrstico vključijo tudi naložbe bančne skupine v kapital podrejenih oseb (finančne institucije, družbe za upravljanje, družbe za pomožne storitve), ki so na podlagi 7. člena sklepa o konsolidiranem nadzoru izključene iz konsolidacije.

(60) **Vrstica 1.3.2 – (-) Naložbe v inovativne in hibridne instrumente ter podrejeni dolg drugih kreditnih ali finančnih institucij, v katerih je banka pridobila več kot 10% osnovnega kapitala**

Vrstica "(-) Naložbe v inovativne in hibridne instrumente ter podrejeni dolg drugih kreditnih ali finančnih institucij, v katerih je banka pridobila več kot 10% osnovnega kapitala" se nanaša na točko (b) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese znesek naložb iz tega naslova.

(61) **Vrstica 1.3.3 – (-) Presežek naložb v druge kreditne ali finančne institucije, ki posamično ne presegajo 10% osnovnega kapitala druge kreditne ali finančne institucije**

Vrstica "(-) Presežek naložb v druge kreditne ali finančne institucije, ki posamično ne presegajo 10% osnovnega kapitala druge kreditne ali finančne institucije" se nanaša na točko (c) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese znesek naložb iz tega naslova.

(62) **Vrstica 1.3.4 – (-) Udeležbe v zavarovalnicah, pozavarovalnicah, pokojninskih družbah in zavarovalnih holdingih**

Vrstica "(-) Udeležbe v zavarovalnicah, pozavarovalnicah, pokojninskih družbah in zavarovalnih holdingih" se nanaša na točko (d) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese celoten znesek neposrednih naložb iz tega naslova.

(63) **Vrstica 1.3.5 – (-) Naložbe v finančne instrumente zavarovalnic, pozavarovalnic, pokojninskih družb ali zavarovalnih holdingov, v katerih je banka udeležena**

Vrstica "(-) Naložbe v finančne instrumente zavarovalnic, pozavarovalnic, pokojninskih družb ali zavarovalnih holdingov, v katerih je banka udeležena" se nanaša na točko (e) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese celoten znesek naložb iz tega naslova.

(64) **Vrstica 1.3.7 – (-) Zneski izpostavljenosti za pozicije v listinjenju**

Vrstica "(-) Zneski izpostavljenosti za pozicije v listinjenju" se nanaša na točko (g) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese znesek izpostavljenosti iz tega naslova.

(65) **Vrstica 1.3.8 – (-) Primanjkljaj oslabitev in rezervacij po pristopu IRB ter pričakovana izguba iz naslova lastniških instrumentov po pristopu IRB**

Vrstica "(-) Primanjkljaj oslabitev in rezervacij po pristopu IRB ter pričakovana izguba iz naslova lastniških instrumentov po pristopu IRB" se nanaša na točko (f) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese vsota zneskov iz tega naslova.

(66) **Vrstica 1.3.9 – (-) Preseganja omejitev naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja**

Vrstica "(-) Preseganja omejitev naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja" se nanaša na točko (j) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese znesek preseganj iz tega naslova.

(67) **Vrstica 1.3.10 – (-) Prenesena vrednost finančnih instrumentov, tujih valut in blaga**

Vrstica "(-) Prenesena vrednost finančnih instrumentov, tujih valut ali blaga" se nanaša na točko (h) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese znesek iz tega naslova.

(68) **Vrstica 1.3.11 – (-) Druge deželno specifične odbitne postavke**

Vrstica "(-) Druge deželno specifične odbitne postavke" zajema postavko v vrstici **1.3.11a** in se izkazuje z negativnim predznakom.

(69) **Vrstica 1.3.11a –** Prilagoditev na postavkah trgovalne knjige

Vrstica "Prilagoditev na postavkah trgovalne knjige" se nanaša na točko (i) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu, v katero se vnese ocenjena višina potrebnih prilagoditev na postavkah trgovalne knjige.

(70) **Vrstica 1.4 –** ***SKUPAJ TEMELJNI KAPITAL (za namen kapitalske ustreznosti)***

Vrstica "Skupaj temeljni kapital (za namen kapitalske ustreznosti)" predstavlja vsoto postavk **1.1** in **1.3.T1***, v kateri je izkazan znesek temeljnega kapitala ob upoštevanem zmanjšanju za odbitne postavke iz 22. člena sklepa o kapitalu.

(71) **Vrstica 1.5 –** ***SKUPAJ DODATNI KAPITAL I (za namen kapitalske ustreznosti)***

Vrstica "Skupaj dodatni kapital I (za namen kapitalske ustreznosti)" predstavlja vsoto postavk **1.2** in **1.3.T2***, v kateri je izkazan znesek dodatnega kapitala I ob upoštevanem zmanjšanju za odbitne postavke iz 22. člena sklepa o kapitalu.

(72) **Vrstica 1.6 –** ***DODATNI KAPITAL II (tržna tveganja)***

Vrstica "Dodatni kapital II (tržna tveganja)" predstavlja vsoto postavk **1.6.3**, **1.6.5**, **1.6.6** in **1.6.7**, v kateri je izkazan znesek dodatnega kapitala II ob upoštevanju omejitev, kot je opredeljeno v prvem odstavku 23. člena sklepa o kapitalu.

(73) **Vrstica 1.6.3 – Podrejeni dolg II**

Vrstica "Podrejeni dolg II" se nanaša na 24. člen sklepa o kapitalu. Vnese se celoten znesek podrejenega dolga, ne glede na omejitve iz drugega odstavka 5. člena sklepa o kapitalu.

(74) **Vrstica 1.6.5 – (-) Presežek podrejenega dolga II**

Vrstica "(-) Presežek podrejenega dolga II" se nanaša na omejitve iz točke (e) in (f) drugega odstavka 5. člena sklepa o kapitalu, v katero se z negativnim predznakom vnese presežek podrejenega dolga II, nad predpisanima omejitvama.

(75) **Vrstica 1.6.6 – (-) Deželno specifične odbitne postavke od dodatnega kapitala II**

Vrstica "(-) Deželno specifične odbitne postavke od dodatnega kapitala II" zajema postavko v vrstici **1.6.6a** in se izkazuje z negativnim predznakom.

(76) **Vrstica 1.6.6a –** Prilagoditve na postavkah trgovalne knjige

Vrstica "Prilagoditve na postavkah trgovalne knjige" se nanaša na 25. člen sklepa o kapitalu, v katero se vnese ocenjena višina potrebnih prilagoditev na postavkah trgovalne knjige.

(77) **Vrstica 1.6.7 – (-) Neizkoriščeni razpoložljivi dodatni kapital II**

Vrstica "(-) Neizkoriščeni razpoložljivi dodatni kapital II" predstavlja večjega od zneskov ([1.6.3.+1.6.5+1.6.6-2.3; 0]), v kateri je izkazan znesek neizkoriščenega dodatnega kapitala II, kot razlika med podrejenim dolgom II (ob upoštevanju omejitev) ter vsoto kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in tveganje sprememb cen blaga. Če je razlika negativna, se vnese vrednost 0.

(78) **Vrstica 1.8.2 –** ***Bruto znesek podrejenega dolga I***

Vrstica "Bruto znesek podrejenega dolga I" se nanaša na 20. člen sklepa o kapitalu. Vnese se celotna vrednost podrejenega dolga, ne glede na omejitve in vključevanje v izračun kapitala z diskontom.

(79) **Vrstica 1.8.3 –** ***Minimalni osnovni kapital***

Vrstica "Minimalni osnovni kapital" se nanaša na 42. oziroma 382. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06), v katero se vnese najnižji znesek osnovnega kapitala banke.

2.2. **Poročilo o kapitalski zahtevi za kreditno tveganje in kreditno tveganje nasprotne stranke po standardiziranem pristopu**

5. člen

2.2.1. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje in kreditno tveganje nasprotne stranke po standardiziranem pristopu (v nadaljevanju: CR SA)*

(1) Banka, ki nima dovoljenja Banke Slovenije za uporabo pristopa IRB, mora izpolniti obrazec CR SA za vsako kategorijo izpostavljenosti iz prvega odstavka 4. člena sklepa o standardiziranem pristopu, razen za pozicije v listinjenju.

(2) Banka, ki ima dovoljenje Banke Slovenije za uporabo pristopa IRB, mora izpolniti obrazec CR SA za vsako kategorijo izpostavljenosti iz prvega odstavka 17. člena sklepa o pristopu IRB, za katero v skladu z določbami navedenega sklepa uporablja standardizirani pristop, razen za pozicije v listinjenju.

(3) Pri izpolnjevanju obrazca banka ne izpolnjuje polj, ki so označena s sivo barvo.

(4) Obrazec CR SA vsebuje 22 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

Stolpec 1 – Originalna vrednost izpostavljenosti pred uporabo konverzijskih faktorjev

V stolpec 1 se vnese po posameznih vrsticah skupna originalna vrednost izpostavljenosti ter razčlenitev te vrednosti glede na tip izpostavljenosti (postavke sredstev, zunajbilančne postavke, izvedeni fin. instrumenti …) in glede na uteži tveganja (0%, 10%, 20%, 35%, 50%, 75%, 100%, 150%, 200% ...).

Ločeno se vnesejo postavke sredstev in zunajbilančne postavke, ki se ne upoštevajo pri izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja, po njihovi bruto knjigovodski vrednosti, to je brez upoštevanja (knjigovodsko izkazanih) oslabitev in konverzijskih faktorjev ter brez upoštevanja učinkov kreditnih zavarovanj, razen stvarnih kreditnih zavarovanj v obliki okvirnih pogodb o pobotu.

Ločeno se vnesejo tudi posli financiranja vrednostnih papirjev in posli z dolgim rokom poravnave ter izvedeni finančni instrumenti, pri katerih se vrednost izpostavljenosti izračuna po eni izmed metod iz oddelka 5.3 sklepa o tržnih tveganjih. V primeru okvirnih pogodb o pobotu, ki zajemajo posle začasne prodaje oziroma odkupa in/ali posle posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga in/ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, kot primernih oblik stvarnega kreditnega zavarovanja, se upoštevajo učinki zmanjšanja kreditnega tveganja, izračunani v skladu s pododdelkom 3.1.3 sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Stolpec 2 – Od tega: iz naslova kreditnega tveganja nasprotne stranke(CRR)

Pri izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge I sklepa o tržnih tveganjih, poslih začasne prodaje oziroma odkupa VP ali blaga, poslih posoje oziroma izposoje VP ali blaga, poslih z dolgim rokom poravnave ter poslih kreditiranja za povečevanje trgovalnega portfelja se originalna izpostavljenost izračuna po eni izmed metod iz oddelka 5.3 sklepa o tržnih tveganjih.

Stolpec 3 – Oslabitve, povezane z originalno izpostavljenostjo

Vnese se znesek oslabitev za postavke sredstev v skladu z MSRP.

Stolpec 4 – Neto vrednost izpostavljenosti

Vnese se neto vrednost izpostavljenosti, ki se izračuna kot razlika med originalno izpostavljenostjo iz stolpca 1 in zneskom oslabitev iz stolpca 3.

Stolpci 5 do 10 – Kreditna zavarovanja z učinkom zamenjave na izpostavljenost

Stolpci 5 do 10 se nanašajo na stvarna in osebna kreditna zavarovanja, ki zmanjšujejo kreditno tveganje ene ali več izpostavljenosti z zamenjavo izpostavljenosti, kot je določeno v odsekih 3.1.4.1 in 3.2.2.2 sklepa o kreditnih zavarovanjih oziroma tako, da se utež tveganja za zavarovani del izpostavljenosti zamenja z utežjo tveganja, veljavno za zavarovanje oziroma dajalca zavarovanja.

Stolpca 5 in 6 – Osebna kreditna zavarovanja: Prilagojene vrednosti (G_A)

Vnese se vrednost osebnih kreditnih zavarovanj, prilagojena za morebitno valutno neusklajenost in neusklajenost zapadlosti, izračunana v skladu s 107. do 109. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih (G_A). Ločeno se prikaže prilagojena vrednost **osebnih jamstev v stolpcu 5** in prilagojena vrednost **kreditnih izvedenih finančnih instrumentov v stolpcu 6**.

Stolpca 7 in 8 – Stvarna kreditna zavarovanja

Stolpca 7 in 8 se nanašata na stvarna kreditna zavarovanja (brez okvirnih pogodb o pobotu, ki so upoštevane že pri originalni izpostavljenosti). Kreditni zapisi in bilančni pobot se v skladu s 45. in 46. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih obravnavajo kot zavarovanje z bančnimi vlogami. V **stolpec 7** se vnese vrednost finančnega premoženja, izračunana po **enostavni metodi za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem**, ki je opredeljena v odseku 3.1.4.1 sklepa o kreditnih zavarovanjih, v **stolpec 8** pa vrednost **drugih stvarnih kreditnih zavarovanj**, kot so opredeljena v pododdelku 3.1.7 sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Stolpca 9 in 10 – Zamenjava izpostavljenosti zaradi kreditnega zavarovanja

Celotni odlivi v stolpcu 9 se nanašajo na zavarovani del neto izpostavljenosti, ki se odšteje od kategorije izpostavljenosti dolžnika oziroma od kategorije dolžnikov z isto utežjo tveganja in/ali iz istega bonitetnega razreda in/ali skupine. Ta znesek se vnese v stolpec prilivov v obrazec CR SA za kategorijo izpostavljenosti / razred uteži tveganja / bonitetni razred in/ali skupino, veljavno za stvarno kreditno zavarovanje oziroma dajalca osebnega zavarovanja (kot je določeno v 64., 107., 108. členu sklepa o kreditnih zavarovanjih).

Celotni prilivi v stolpcu 10 se nanašajo na znesek zavarovanega dela neto izpostavljenosti, ki je bila odšteta iz obrazca CR SA od kategorije izpostavljenosti dolžnika oziroma od kategorije dolžnikov z isto utežjo tveganja in/ali iz istega bonitetnega razreda in/ali skupine. Ta znesek se vnese k vrednosti izpostavljenosti do dolžnikov iz kategorije izpostavljenosti/razreda uteži tveganja/bonitetnega razreda in/ali skupine, veljavne za stvarno kreditno zavarovanje oziroma dajalca osebnega zavarovanja (kot je določeno v 64., 107., 108. členu sklepa o kreditnih zavarovanjih).

Stolpec 11 – Neto izpostavljenost po upoštevanju učinkov kreditnih zavarovanj in pred uporabo konverzijskih faktorjev

Vnese se znesek izpostavljenosti po upoštevanju prilivov in odlivov zaradi kreditnega zavarovanja z učinkom zamenjave na izpostavljenost, ki se izračuna tako, da se od zneska neto izpostavljenosti iz stolpca 4 odštejejo celotni odlivi iz naslova kreditnih zavarovanj iz stolpca 9 in prištejejo celotni prilivi iz naslova kreditnih zavarovanj iz stolpca 10.

Stolpci 12 do 14 – Kreditna zavarovanja, ki učinkujejo na vrednost izpostavljenosti: Razvita metoda za zavarovanje s finančnim premoženjem

Stolpci 12 do 14 se nanašajo na izračun prilagojene vrednosti izpostavljenosti in stvarnega kreditnega zavarovanja, izračunane po razviti metodi za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, kot je opredeljena v odseku 3.1.4.2 sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Stolpec 12 – Nestanovitnosti prilagojena vrednost izpostavljenosti

Vnese se nestanovitnosti prilagojena vrednost izpostavljenosti, izračunana po formuli $(E_{VA} – E) = E \times H_E$ v skladu z 69. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Stolpec 13 – Zavarovanje s finančnim premoženjem: Prilagojena vrednost (C_{VAM})

Vnese se prilagojena vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem, izračunana v skladu s 115. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih oziroma po formuli $C_{VAM} = C \times (1-H_C-H_{FX}) \times (t-t^*)/(T-t^*)$. Pri poslih, vključenih v trgovalno knjigo, se kot primerno zavarovanje upoštevajo finančni instrumenti in blago v skladu s 4. odstavkom 46. člena sklepa o tržnih tveganjih.

Stolpec 14 – Prilagoditve za nestanovitnost in zapadlost

Izračunava / vnese se prilagoditve za nestanovitnost in za neusklajenost zapadlosti v skladu s 66., 67. in 115. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih oziroma po formuli $(C_{VAM} – C) = C \times [(1-H_C-H_{FX}) \times (t-t^*)/(T-t^*) - 1]$, kjer se vpliv prilagoditve za nestanovitnost izračuna po formuli $(C_{VA} – C) = C \times [(1-H_C-H_{FX}) - 1]$, vpliv prilagoditve za neusklajenost zapadlosti pa po formuli $(C_{VAM} – C_{VA}) = C \times [(1-H_C-H_{FX}) \times (t-t^*)/(T-t^*) - 1]$.

Stolpec 15 – Polno prilagojena vrednost izpostavljenosti (E*)

Vnese se polno prilagojena vrednost izpostavljenosti, ki upošteva nestanovitnost izpostavljenosti in učinke zavarovanja s finančnim premoženjem v skladu s 60., 69. in 87. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih in se izračuna tako, da se znesku v stolpcu 11 prišteje znesek iz stolpca 12 in odšteje znesek iz stolpca 13.

Stolpci 16 do 19 – Razvrstitev polno prilagojenih vrednosti zunajbilančnih postavk glede na konverzijske faktorje

V **stolpec 0%** se vnese vrednost zunajbilančnih postavk, ki so v skladu s Prilogo II sklepa o standardiziranem pristopu razvrščene med zunajbilančne postavke z zelo nizkim tveganjem;

V **stolpec 20%** se vnese vrednost zunajbilančnih postavk, ki so v skladu s Prilogo II sklepa o standardiziranem pristopu razvrščene med zunajbilančne postavke z nizkim tveganjem;

V **stolpec 50%** se vnese vrednost zunajbilančnih postavk, ki so v skladu s Prilogo II sklepa o standardiziranem pristopu razvrščene med zunajbilančne postavke s srednjim tveganjem;

V **stolpec 100%** se vnese vrednost zunajbilančnih postavk, ki so v skladu s Prilogo II sklepa o standardiziranem pristopu razvrščene med zunajbilančne postavke z visokim tveganjem.

Stolpec 20 – Vrednost izpostavljenosti

Vnese se vrednost neto izpostavljenosti po upoštevanju učinkov kreditnih zavarovanj in konverzijskih faktorjev. Pri zunajbilančnih postavkah se tako od zneska v stolpcu 15 odšteje znesek iz stolpca 16, 80% zneska iz stolpca 17 in 50% zneska iz stolpca 18, za ostale tipe izpostavljenosti pa je znesek v stolpcu 20 enak znesku v stolpcu 15.

Stolpec 21 – Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti

Vrednostim izpostavljenosti iz stolpca 20 se dodeli utež tveganja v skladu s 5. členom sklepa o standardiziranem pristopu glede na kategorijo izpostavljenosti oziroma glede na njihovo stopnjo kreditne kvalitete. Tveganjem prilagojen znesek izpostavljenosti po posameznih tipih izpostavljenosti oziroma po posameznih razredih uteži tveganja je seštevek zmnožkov posameznih izpostavljenosti z ustreznimi utežmi znotraj določenega tipa izpostavljenosti oziroma razreda uteži tveganja.

Stolpec 22 – Kapitalska zahteva za kreditno tveganje

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje se izračuna najmanj v višini 8% vsote tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti, kot je določeno v tretjem odstavku 1. člena sklepa o standardiziranem pristopu.

(5) Obrazec CR SA vsebuje vrstice, katerih vsebina je naslednja:

SKUPAJ

V vrstici SKUPAJ banka poroča skupni znesek po posameznih stolpcih, ki predstavlja seštevek zneskov vrstic po posameznih stolpcih glede na tip izpostavljenosti ali glede na uteži tveganja.

RAZČLENITEV SKUPNE IZPOSTAVLJENOSTI GLEDE NA TIP IZPOSTAVLJENOSTI:

Skupna izpostavljenost se razčleni glede na tip izpostavljenosti in se prikaže ločeno po posameznih vrsticah, kot sledi:

– **Postavke sredstev**

Postavke sredstev, ki se ne upoštevajo pri izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja, in niso vključene v nobenega od ostalih tipov izpostavljenosti.

– **Zunajbilančne postavke**

Zunajbilančne postavke, ki se ne upoštevajo pri izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja, razen postavk, ki se nanašajo na posle financiranja vrednostnih papirjev oziroma posle z dolgim rokom poravnave ali posle, ki so predmet pogodbenega pobota med različnimi kategorijami produktov in se prikažejo posebej.

– **Posli financiranja vrednostnih papirjev in posli z dolgim rokom poravnave**

Posli začasne prodaje oziroma odkupa in posli posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, posli kreditiranja za povečevanje trgovalnega portfelja ter posli z dolgim rokom poravnave, kot so definirani v 2. členu sklepa o standardiziranem pristopu.

– **Izvedeni finančni instrumenti**

Izvedeni finančni instrumenti, kot so navedeni v Prilogi I sklepa o tržnih tveganjih.

– **Pogodbeni pobot med različnimi kategorijami produktov (Contractual cross product netting)**

Pogodbe o pobotu in novaciji, kot so opredeljene in pod pogoji iz 69. in 70. člena sklepa o tržnih tveganjih.

RAZČLENITEV SKUPNE IZPOSTAVLJENOSTI GLEDE NA UTEŽI TVEGANJA:

Skupna izpostavljenost se razčleni glede uteži tveganja iz II. poglavja sklepa o standardiziranem pristopu in se prikaže ločeno po posameznih utežeh tveganja (0%, 10%, 20%, 35%, 50%, 75%, 100%, 150%, 200%, druge uteži tveganja).

Zapadle postavke

Zapadle postavke, kot so definirane v 7. točki drugega odstavka 2. člena sklepa o standardiziranem pristopu.

Brez bonitetne ocene imenovane zunanje bonitetne institucije

Neocenjene izpostavljenosti, kot so definirane v 14. točki drugega odstavka 2. člena sklepa o standardiziranem pristopu.

Zavarovano s poslovnimi nepremičninami

Izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami, ki jim ustreza utež tveganja 50% v skladu s pododdelkom 2.9.2 sklepa o standardiziranem pristopu.

Zavarovano z nepremičninami

Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami, ki jim ustreza utež tveganja 100% v skladu z oddelkom 2.9 sklepa o standardiziranem pristopu.

6. člen

2.2.2. *Povezava obrazca CR SA z obrazcem CA*

Polje v vrstici SKUPAJ in 22. stolpcu predstavlja skupno kapitalsko zahtevo za posamezno kategorijo izpostavljenosti. Skupna kapitalska zahteva se vnese v ustrezno vrstico v obrazcu CA, kot je prikazano v Tabeli 1.

Tabela 1

Kategorija izpostavljenosti	**Polje v obrazcu CR SA**	**Vrstica v obrazcu CA**
SA kategorije izpostavljenosti brez pozicij v listinjenju:		2.1.1.1a
– do enot centralne ravni držav in centralnih bank	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.01
– do enot regionalne in lokalne ravni držav	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.02
– do oseb javnega sektorja	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.03
– do multilateralnih razvojnih bank	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.04
– do mednarodnih organizacij	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.05
– do institucij	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.06
– do podjetij	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.07
– iz naslova bančništva na drobno	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.08
– zavarovane z nepremičninami	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.09
– zapadle postavke	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.10
– regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.11
– iz naslova naložb v krite obveznice	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.12
– do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.13
– iz naslova naložb v investicijske sklade	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.14
– ostale izpostavljenosti	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1a.15
IRB kategorije izpostavljenosti brez pozicij v listinjenju:		2.1.1.1b
– do enot centralne ravni držav in centralnih bank	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1b.01
– do institucij	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1b.02
– do podjetij	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1b.03
– iz naslova bančništva na drobno	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1b.04
– iz naslova lastniških instrumentov	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1b.05
– druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti	Vrstica SKUPAJ, stolpec 22	2.1.1.1b.06

2.3. **Poročilo o kapitalski zahtevi za kreditno tveganje, kreditno tveganje nasprotne stranke in tveganje poravnave po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov**

7. člen

2.3.1. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje, kreditno tveganje nasprotne stranke in tveganje poravnave po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov (v nadaljevanju: CR IRB)*

(1) Banka mora izpolniti obrazec CR IRB za vsako kategorijo izpostavljenosti, za katero uporablja pristop IRB, razen za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov. Kategorija izpostavljenosti, za katero poroča, se navede v polju "**IRB kategorija izpostavljenosti**".

(2) Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF) za kategorije izpostavljenosti do enot centralnih ravni držav in centralnih bank, do institucij, do podjetij in iz naslova bančništva na drobno, mora v polju "Lastne ocene LGD (in CF)" navesti DA oziroma NE, če ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF). V kolikor banka uporablja lastne ocene LGD (in CF) in nadzorniško določene ocene LGD (in CF), mora zagotoviti ločena poročila po posameznih kategorijah in/ali skupinah izpostavljenostih, posebej za lastne ocene in posebej za nadzorniško določene ocene LGD (in CF).

(3) Za izpostavljenosti in/ali kategorije izpostavljenosti, ki so stalno izvzete iz pristopa IRB, mora banka uporabljati pravila za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu, kar vključuje tudi poročanje teh izpostavljenosti in/ali kategorij izpostavljenosti v skladu z obrazcem CR SA.

(4) Pri izpolnjevanju obrazca banka ne izpolnjuje polj, ki so označena s sivo barvo.

(5) Kadar banka uporablja veliko število bonitetnih razredov ali skupin lahko, ob predhodnem soglasju Banke Slovenije, poroča po manjšem številu bonitetnih razredov ali skupin (npr. združi posamezne bonitetne razrede ali skupine).

(6) Obrazec CR IRB vsebuje 27 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

Stolpec 1 – Notranji bonitetni sistem

Stolpec "Notranji bonitetni sistem" se nanaša na sedmi odstavek 13. člena ter prvi in drugi odstavek 19. člena sklepa o pristopu IRB.

Če banka uporablja en bonitetni sistem ali enotno bonitetno lestvico za vse dolžnike, se navedejo ocene PD za bonitetne razrede bonitetnega sistema ali ocene PD enotne bonitetne lestvice. Če banka uporablja večvrstne bonitetne sisteme in več bonitetnih lestvic dolžnikov, se morajo bonitetni razredi dolžnikov in/ali skupin razvrstiti tako, da so bonitetni razredi dolžnikov in/ali skupin urejeni od najnižjih ocen PD do najvišjih ocen PD po bonitetnem razredu in/ali skupini.

Stolpec 1 – PD po bonitetnih razredih in/ali skupinah (%)

V stolpec 1 se za vsak posamezen bonitetni razred in/ali skupino vnese ocena PD, ki je dodeljena določenemu bonitetnemu razredu dolžnika in/ali skupini v skladu s 47., 71. in 96. členom sklepa o pristopu IRB.

V vrstico "Skupaj" se vnese z izpostavljenostjo tehtana povprečna ocena PD za kategorijo izpostavljenosti, po kateri se poroča. V vrstice "postavke sredstev", "zunajbilančne postavke", "posli financiranja vrednostnih papirjev in posli z dolgim rokom poravnave", "izvedeni finančni instrumenti", "pogodbeni pobot med različnimi kategorijami produktov", "izpostavljenosti razvrščene v bonitetne razrede ali skupine: skupaj" in "tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev: skupaj " se vnese z izpostavljenostjo tehtana povprečna ocena PD za vsako navedeno vrstico.

Stolpec 2 – Originalna vrednost izpostavljenosti pred uporabo CF

Vnese se vrednost izpostavljenosti, ki ne upošteva (knjigovodsko izkazanih) oslabitev in rezervacij, CF in učinkov kreditnih zavarovanj, razen stvarnih kreditnih zavarovanj v obliki

okvirnih pogodb o pobotu, katerih izračun učinkov je opredeljen v sklepu o kreditnih zavarovanjih.

Natančnejši način izračunavanja vrednosti izpostavljenosti je opredeljen v 14. členu, prvem odstavku 79. člena ter 121. členu sklepa o pristopu IRB, pri čemer se:

– učinek bilančnega pobota kreditov in depozitov (tretji odstavek 14 člena sklepa o pristopu IRB), prikaže ločeno kot stvarno kreditno zavarovanje;

– uporaba CF (osmi do enajsti odstavek 14. člena sklepa o pristopu IRB) prikaže ločeno;

– pri poslih financiranja vrednostnih papirjev in poslih z dolgim rokom poravnave, pogodbenem pobotu med različnimi kategorijami produktov ter izvedenih finančnih instrumentih, originalna vrednost izpostavljenosti izračuna po eni izmed metod iz oddelka 5.3. sklepa o tržnih tveganjih.

Izpostavljenosti, ki so predmet dvojnega neplačila, se razvrstijo skladno z oceno PD dolžnika.

Stolpec 3 – Od tega: iz naslova kreditnega tveganja nasprotne stranke

Pri izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge I sklepa o tržnih tveganjih, poslih financiranja vrednostnih papirjev in poslih z dolgim rokom poravnave se originalna vrednost izpostavljenosti izračuna po eni izmed metod iz oddelka 5.3. sklepa o tržnih tveganjih.

Stolpci 4 do 8 – Kreditna zavarovanja z učinkom zamenjave na izpostavljenost

Stolpci od 4 do 8 se nanašajo na osebna in stvarna kreditna zavarovanja, ki zmanjšujejo kreditno tveganje ene ali več izpostavljenosti z zamenjavo izpostavljenosti. V stolpce od 4 do 6 se vnesejo zneski osebnih in stvarnih kreditnih zavarovanj. Skupna vrednost zavarovanja, ki je predmet zamenjave, je prikazana v stolpcih 7 in 8 (celotni odlivi, celotni prilivi).

OSEBNA KREDITNA ZAVAROVANJA

Stolpec 4 – Osebna jamstva

Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), vnese prilagojeno vrednost osebnega jamstva (G_A) v skladu s 110. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), vnese nominalno vrednost osebnega jamstva ob upoštevanju minimalnih zahtev osebnih jamstev in primernih dajalcev osebnih jamstev v skladu s 35. in 99. členom sklepa o pristopu IRB. Če se učinki osebnega jamstva odražajo v oceni LGD, se vnese nominalna vrednost osebnega jamstva v stolpcu 13.

Stolpec 5 – Kreditni izvedeni finančni instrumenti

Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), vnese prilagojeno vrednost kreditnega izvedenega finančnega instrumenta (G_A) v skladu s 110. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), vnese nominalno vrednost kreditnega izvedenega finančnega instrumenta ob upoštevanju minimalnih zahtev kreditnih izvedenih finančnih instrumentov v skladu s 36. členom sklepa o pristopu IRB. Če se učinki kreditnega izvedenega finančnega instrumenta odražajo v oceni LGD, se vnese nominalna vrednost kreditnega izvedenega finančnega instrumenta v stolpcu 14.

DRUGA STVARNA KREDITNA ZAVAROVANJA

Stolpec 6 – Druga stvarna kreditna zavarovanja

Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), vnese vrednost drugega stvarnega kreditnega zavarovanja v skladu s 100. do 102. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), mora kot primerne oblike drugega stvarnega kreditnega zavarovanja upoštevati tiste, ki izpolnjujejo minimalne zahteve, navedene v 25. in 27. členu sklepa o kreditnih zavarovanjih. Če se učinki drugega stvarnega kreditnega zavarovanja odražajo v oceni LGD, se vnese vrednost drugega stvarnega kreditnega zavarovanja v stolpcu 15.

Stolpca 7 in 8 – Zamenjava izpostavljenosti zaradi kreditnega zavarovanja

Stolpca "Zamenjava izpostavljenosti zaradi kreditnega zavarovanja" se nanašata na prvi in drugi odstavek 110. člena sklepa o kreditnih zavarovanjih oziroma četrti odstavek 53. člena in tretji odstavek 103. člena sklepa o pristopu IRB.

Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), za zavarovani del izpostavljenosti upošteva PD dajalca osebnega kreditnega zavarovanja. V primeru, da se dajalec osebnega kreditnega zavarovanja obravnava po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje na osnovi stalnih izvzetij iz pristopa IRB ali postopne uvedbe, se zavarovani del izpostavljenosti iz stolpca "Celotni odlivi" prenese v obrazec CR SA v stolpec "Celotni prilivi".

V primeru, da je osnovna izpostavljenost, ki se obravnava po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje na osnovi stalnih izvzetij iz pristopa IRB ali postopne uvedbe, zavarovana z osebnim kreditnim zavarovanjem, pri čemer se dajalec tega zavarovanja obravnava po pristopu IRB, se zavarovani del izpostavljenosti iz obrazca CR SA iz stolpca "Celotni odlivi" prenese v stolpec "Celotni prilivi".

Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), lahko učinke osebnih kreditnih zavarovanj prizna tako, da prilagodi ocene PD in/ali LGD, pri čemer utež tveganja pridobljena s tako prilagojenim PD ali LGD ne sme biti nižja od uteži tveganja za primerljive neposredne izpostavljenosti do izdajatelja osebnega jamstva.

Stolpca 7, 8 – Celotni odlivi, Celotni prilivi

Stolpec "Celotni odlivi" je enak vsoti četrtega, petega in šestega stolpca. Vsota je enaka zavarovanemu delu originalne izpostavljenosti pred uporabo CF in se odšteje od kategorije izpostavljenosti dolžnika in kadar je primerno, od uteži tveganja ali bonitetnega razreda dolžnika in/ali skupine.

Stolpec "Celotni prilivi" je enak vsoti danih zneskov zavarovanj s strani dajalcev kreditnega zavarovanja, ki se prištejejo kategoriji izpostavljenosti dajalca kreditnega zavarovanj, in če je primerno, njegovi uteži tveganja ali bonitetnemu razredu dolžnika in/ali skupine.

Odlivi in prilivi se lahko izvajajo tudi znotraj iste kategorije izpostavljenosti, kar pomeni med bonitetnimi razredi dolžnikov in/ali skupin, med utežmi tveganja pri posebnih kreditnih aranžmajih, in če je primerno, znotraj istega bonitetnega razreda in/ali skupine ali znotraj iste uteži tveganja pri posebnih kreditnih aranžmajih.

Stolpec 9 – Vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinkov kreditnih zavarovanj za namen zamenjave in pred uporabo CF

Vnese se znesek originalne vrednosti izpostavljenosti pred uporabo CF iz 2. stolpca, zmanjšan za vrednost odlivov iz 7. stolpca in povečan za vrednost prilivov iz 8. stolpca. Rezultat je znesek izpostavljenosti po upoštevanju učinkov kreditnih zavarovanj za namen zamenjave in pred uporabo CF.

Stolpca 10 in 12 – Od tega: zunajbilančne postavke

V stolpec 10 se vnese vrednost zunajbilančnih postavk, ki so vključene v vrednost izpostavljenosti iz stolpca 9, pred uporabo CF. V stolpec 12 se vnese vrednost zunajbilančnih postavk, ki so vključene v vrednost izpostavljenosti iz stolpca 11, po uporabi CF.

Stolpec 11 – Vrednost izpostavljenosti

Vnese se vrednost izpostavljenosti, ki je enaka vrednosti izpostavljenosti iz stolpca 9, pomnoženi z ustreznim CF.

Stolpci 13 do 19 – Kreditna zavarovanja, ki se upoštevajo v oceni LGD (brez upoštevanja dvojnega neplačila)

V stolpcih se ne upoštevajo učinki kreditnih zavarovanj, ki so že bili upoštevani v stolpcih od 4 do 8.

Stolpci od 13 do 19 se nanašajo na 88., 95. in 99. člen sklepa o kreditnih zavarovanjih oziroma četrti odstavek 54. člena in drugi odstavek 104. člena sklepa o pristopu IRB za *osebna kreditna zavarovanja* ter četrti in osmi odstavek 33. člena sklepa o pristopu IRB za *stvarna kreditna zavarovanja*.

Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), mora izračunati LGD v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih.

Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), lahko učinke osebnih kreditnih zavarovanj prizna tako, da prilagodi ocene

PD in/ali LGD, pri čemer utež tveganja, pridobljena s tako prilagojenim PD ali LGD, ne sme biti nižja od uteži tveganja za primerljive neposredne izpostavljenosti do izdajatelja osebnega jamstva. Pri priznavanju učinkov stvarnih kreditnih zavarovanj, mora banka upoštevati minimalne zahteve za lastne ocene LGD glede zavarovanja s premoženjem.

OSEBNO KREDITNO ZAVAROVANJE

Stolpec 13 – Osebna jamstva

Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), vnese prilagojeno vrednost osebnega jamstva (G_A) v skladu s 110. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), vnese nominalno vrednost osebnega jamstva ob upoštevanju minimalnih zahtev osebnih jamstev in primernih dajalcev osebnih jamstev v skladu s 35. in 99. členom sklepa o pristopu IRB. Vnese se zgolj nominalna vrednost osebnega jamstva, ki se ne odraža v oceni PD.

Stolpec 14 – Kreditni izvedeni finančni instrumenti

Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), vnese prilagojeno vrednost kreditnega izvedenega finančnega instrumenta (G_A) v skladu s 110. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), vnese nominalno vrednost kreditnega izvedenega finančnega premoženja ob upoštevanju minimalnih zahtev kreditnih izvedenih finančnih instrumentov v skladu s 36. členom sklepa o pristopu IRB. Vnese se zgolj nominalna vrednost kreditnega izvedenega finančnega instrumenta, ki se ne odraža v oceni PD.

STVARNO KREDITNO ZAVAROVANJE

Stolpec 15 – Drugo stvarno kreditno zavarovanje

Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), vnese vrednost drugega stvarnega kreditnega zavarovanja v skladu s 100. do 102. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), mora kot primerne oblike drugega stvarnega kreditnega zavarovanja upoštevati tiste, ki izpolnjujejo minimalne zahteve, navedene v 25. in 27. členu sklepa o kreditnih zavarovanjih. Vnese se zgolj nominalna vrednost drugega stvarnega kreditnega zavarovanja, ki se ne odraža v oceni PD.

Stolpec 16 – Primerno zavarovanje s finančnim premoženjem

Za transakcije trgovalne knjige primerno zavarovanje s finančnim premoženjem vključuje finančne instrumente in blago, kot so opredeljeni v četrtem odstavku 46. člena sklepa o tržnih tveganjih. Kreditni zapisi in bilančni pobot se pri izračunu učinkov na zmanjševanje kreditnega tveganja obravnavajo kot zavarovanje z bančnimi vlogami pri banki.

Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), v stolpec vnese znesek C_{VAM}, ki je nestanovitnosti prilagojena vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem (C_{VA}), dodatno prilagojena zaradi neusklajenosti zapadlosti, kot je določeno v 12., 13. in 69. členu sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), upošteva zavarovanje s finančnim premoženjem v svojih ocenah LGD. V stolpec se vnese ocenjena tržna vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem v skladu s četrtim in osmim odstavkom 33. člena sklepa o pristopu IRB.

Stolpci 17 do 19 – Ostalo primerno zavarovanje s premoženjem

Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), mora upoštevati primernost in vrednotenje zavarovanja s premoženjem v skladu z drugim odstavkom 11. člena, 16. členom, prvim odstavkom 18. člena, 20. členom, 22. členom in 89. do 94. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), upošteva ostalo primerno zavarovanje s premoženjem v svojih ocenah LGD v skladu s četrtim in osmim odstavkom 33. člena sklepa o pristopu IRB. Upoštevajo se tudi ostala zavarovanja s premoženjem, ki so upoštevana v oceni LGD, v kolikor izpolnjujejo minimalne zahteve v okviru drugega poglavja sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Stolpec 17 – Nepremičnine

Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), upošteva primernost in vrednotenje zavarovanja z nepremičninami v skladu s 16. in 89. do 92. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih. Kot primerno zavarovanje z nepremičninami se šteje tudi zakup nepremičnin (22. člen sklepa o kreditnih zavarovanjih). Vnese se vrednost nepremičnin, vključno z vrednostjo zakupljenih nepremičnin.

Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), vnese ocenjeno tržno vrednost zavarovanja z nepremičninami v skladu s četrtim do osmim odstavkom 33. člena sklepa o pristopu IRB.

Stolpec 18 – Premičnine

Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), upošteva primernost in vrednotenje zavarovanja s premičninami v skladu z 20. in 94. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih. Kot primerno zavarovanje s premičninami se šteje tudi zakup premičnin (22. člen sklepa o kreditnih zavarovanjih). Vnese se tržna vrednost premičnin, vključno z vrednostjo zakupljenih premičnin.

Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), vnese ocenjeno tržno vrednost zavarovanja s premičninami v skladu s četrtim do osmim odstavkom 33. člena sklepa o pristopu IRB.

Stolpec 19 – Denarne terjatve

Banka, ki ne uporablja lastnih ocen LGD (in CF), upošteva primernost in vrednotenje zavarovanja z denarnimi terjatvami v skladu s 18. in 93. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih. Vnese se nominalni znesek denarnih terjatev.

Banka, ki uporablja lastne ocene LGD (in CF), vnese ocenjeno tržno vrednost zavarovanja z denarnimi terjatvami v skladu s četrtim do osmim odstavkom 33. člena sklepa o pristopu IRB.

Stolpec 20 – Izpostavljenosti, ki so predmet dvojnega neplačila: Osebno kreditno zavarovanje

Vnese se nominalna vrednost osebnega jamstva in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, ki pokrivajo izpostavljenosti, ki so predmet dvojnega neplačila ter izpolnjujejo pogoje iz 31. in 42. člena sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Stolpec 21 – Z izpostavljenostjo tehtana povprečna ocena LGD (%)

Vnese se z vrednostjo izpostavljenosti tehtana povprečna ocena LGD v odstotkih, v kateri so upoštevani vsi učinki kreditnih zavarovanj na zmanjšanje kreditnega tveganja. Banka mora za izpostavljenosti, ki so predmet dvojnega neplačila, upoštevati LGD v skladu s petim odstavkom 54. člena, za neplačane izpostavljenosti pa deveti odstavek 33. člena sklepa o pristopu IRB.

Stolpec 22 – Z izpostavljenostjo tehtana povprečna zapadlost (v dnevih)

Vnese se z izpostavljenostjo tehtana povprečna zapadlost v dnevih v skladu s 55. in 86. členom sklepa o pristopu IRB.

Stolpec 23 – Tveganjem prilagojena vrednost izpostavljenosti

Vnese se vrednost tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti, izračunana v skladu z drugim odstavkom 51. člena ter prvim do petim odstavkom 52. člena sklepa o pristopu IRB za kategorijo *izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, do institucij in do podjetij* oziroma izračunana v skladu s prvim odstavkom 102. člena sklepa o pristopu IRB za kategorijo *izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno*.

Stolpec 24 – Kapitalska zahteva

Kapitalska zahteva se izračuna najmanj v višini 8% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti iz 23. stolpca.

Stolpec 25 – Znesek pričakovane izgube

Vnese se znesek pričakovane izgube v skladu z točko (o) prvega odstavka 2. člena sklepa o pristopu IRB, ki opredeljuje pričakovano izgubo ter v skladu s 57., 63., 88., 106., 129. ter 143. do 145. členom sklepa o pristopu IRB, ki opredeljujejo izračun pričakovane izgube.

Stolpec 26 – Oslabitve in rezervacije

Vnesejo se zneski oblikovanih oslabitev in rezervacij po posameznih vrsticah v skladu s četrtim odstavkom 15. člena sklepa o pristopu IRB.

Stolpec 27 – Število dolžnikov

Vnese se število dolžnikov po posameznih vrstah izpostavljenosti in bonitetnih razredih ali skupinah v skladu s prvim in tretjim odstavkom 43. člena ter 92. členom sklepa o pristopu IRB.

(7) Obrazec CR IRB vsebuje vrstice, katerih vsebina je naslednja:

SKUPAJ

V vrstici "Skupaj" banka poroča skupni znesek po posameznih stolpcih, pri čemer se skupni znesek razčleni po:

a.) tipih izpostavljenosti;

– postavke sredstev,

– zunajbilančne postavke,

– posli financiranja vrednostnih papirjev in posli z dolgim rokom poravnave,

– izvedeni finančni instrumenti,

– pogodbeni pobot med različnimi kategorijami produktov,

b.) bonitetnih razredih dolžnikov in/ali skupin.

Vrednosti polj v vrstici "Skupaj" morajo biti enake seštevku po posameznih tipih izpostavljenosti.

Vrednosti polj v vrstici "Skupaj" morajo biti enake seštevku vrstic:

– izpostavljenosti razvrščene v bonitetne razrede dolžnikov ali skupine: skupaj;

– posebni kreditni aranžmaji z nadzorniško določenimi utežmi tveganja: skupaj (če banka poroča po kategoriji izpostavljenosti do podjetij);

– izpostavljenosti, ki so nastale zaradi časovnih neusklajenosti plačila in izročitve ter za katere se uporablja utež tveganja po standardiziranem pristopu ali utež tveganja 100%: skupaj;

– tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev: skupaj.

POSTAVKE SREDSTEV

Postavke sredstev, ki se ne upoštevajo pri izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja, in niso vključene v nobeno od ostalih vrst izpostavljenosti (iz točke (a)).

ZUNAJBILANČNE POSTAVKE

Zunajbilančne postavke, ki se ne upoštevajo pri izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja, razen postavk, ki se nanašajo na posle financiranja vrednostnih papirjev in posle z dolgim rokom poravnave ali posle, ki so predmet pogodbenega pobota med različnimi kategorijami produktov.

POSLI FINANCIRANJA VREDNOSTNIH PAPIRJEV IN POSLI Z DOLGIM ROKOM PORAVNAVE

Vrstica se nanaša na točke (j) do (m) prvega odstavka 2. člena (posli začasne prodaje/začasnega odkupa in posli posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga), točko (i) drugega odstavka 2. člena (posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja) sklepa o tržnih tveganjih, ki opredeljuje posle za financiranje vrednostnih papirjev ter točko (h) drugega odstavka 2. člena sklepa o tržnih tveganjih, ki opredeljuje posle z dolgim rokom poravnave.

IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI

Vrstica se nanaša na Prilogo I sklepa o tržnih tveganjih.

POGODBENI POBOT MED RAZLIČNIMI KATEGORIJAMI PRODUKTOV

Vrstica se nanaša na 69. in 70. člen sklepa o tržnih tveganjih.

BONITETNI RAZRED DOLŽNIKA ALI SKUPINE

Vrstica se nanaša na tretji odstavek 42. člena in drugi odstavek 91. člena sklepa o pristopu IRB.

Izpostavljenosti, ki so predmet tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, se ne poročajo po bonitetnih razredih ali skupinah, temveč se njihovi zneski ločeno vnesejo v vrstico "Tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev: skupaj".

POSEBNI KREDITNI ARANŽMAJI Z NADZORNIŠKO DOLOČENIMI UTEŽMI TVEGANJA

Vrstice se izpolnjujejo samo pri kategoriji izpostavljenosti do podjetij in se nanašajo na drugi do četrti odstavek 62. člena sklepa o pristopu IRB. Vnesejo se vrednosti po posameznih stolpcih glede na ustrezno utež tveganja.

OD TEGA: V BONITETNEM RAZREDU 1

Vnese se vrednosti po posameznih stolpcih za tiste izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev v bonitetnem razredu 1, ki so tehtane z ugodnejšo utežjo tveganja (s 50% namesto s 70%).

IZPOSTAVLJENOSTI, KI SO NASTALE ZARADI ČASOVNIH NEUSKLAJENOSTI PLAČILA IN IZROČITVE TER ZA KATERE SE UPORABLJA UTEŽ TVEGANJA PO STANDARDIZIRANEM PRISTOPU ALI UTEŽ TVEGANJA 100%

Vrstica se nanaša na zadnji stavek drugega odstavka in tretji odstavek 44. člena sklepa o tržnih tveganjih.

TVEGANJE ZMANJŠANJA VREDNOSTI ODKUPLJENIH DENARNIH TERJATEV: SKUPAJ

Vrstica se nanaša na točko (h) prvega odstavka 2. člena sklepa o pristopu IRB, kjer je to tveganje opredeljeno ter 83. in 125. člen sklepa o pristopu IRB, kjer je opredeljen izračun uteži tveganja.

8. člen

2.3.2. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje iz naslova lastniških instrumentov po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov (v nadaljevanju: CR EQU IRB)*

(1) Banka mora izpolniti obrazec CR EQU IRB za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, za katero uporablja pristop IRB.

(2) Pri izpolnjevanju obrazca banka ne izpolnjuje polj, ki so označena s sivo barvo.

(3) Obrazec CR EQU IRB vsebuje 15 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

Stolpec 1 – Notranji bonitetni sistem

Stolpec 1 se nanaša na sedmi odstavek 13. člena ter prvi in drugi odstavek 19. člena sklepa o pristopu IRB.

Če banka uporablja en bonitetni sistem ali enotno bonitetno lestvico za vse dolžnike, se navedejo ocene PD za bonitetne razrede bonitetnega sistema ali ocene PD enotne bonitetne lestvice. Če banka uporablja večvrstne bonitetne sisteme in več bonitetnih lestvic dolžnikov, se morajo bonitetni razredi dolžnikov razvrstiti tako, da so bonitetni razredi dolžnikov urejeni od najnižjih ocen PD do najvišjih ocen PD po bonitetnem razredu.

Stolpec 1 – PD po bonitetnih razredih (%)

Stolpec se izpolnjuje samo, kadar se uporablja pristop PD/LGD. Za vsak posamezen bonitetni razred se vnese ocena PD, ki je dodeljena določenemu bonitetnemu razredu dolžnika v skladu s 47., 71. in 96. členom sklepa o pristopu IRB, pri čemer se morajo upoštevati minimalne vrednosti PD pri kategoriji izpostavljenosti do podjetij iz 135. člena istega sklepa. V vrstico "Pristop PD/LGD: skupaj" se vnese z izpostavljenostjo tehtana povprečna ocena PD za vsak bonitetni razred dolžnika.

Stolpec 2 – Originalna vrednost izpostavljenosti pred uporabo CF

Vnese se originalna vrednost izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov pred uporabo CF, ki se pri pristopu na osnovi enostavnih uteži tveganja izračuna v skladu z prvim odstavkom 133. členom sklepa o pristopu IRB, pri pristopu PD/LGD pa je enaka njeni knjigovodski vrednosti.

Stolpci 3 do 6 – Kreditna zavarovanja z učinkom zamenjave na izpostavljenost

Banka lahko za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov prizna učinke osebnega kreditnega zavarovanja v skladu s pravili iz sklepa o kreditnih zavarovanjih. Stolpca 3 in 4 se nanašata na osebna kreditna zavarovanja, ki zmanjšujejo kreditno tveganje ene ali več izpostavljenosti z zamenjavo izpostavljenosti. Vrednost zavarovanja, ki je predmet zamenjave, je prikazana v stolpcih 5 in 6 (celotni odlivi, celotni prilivi).

Stolpca 3 in 4 – Osebna kreditna zavarovanja

Vnese se prilagojeno vrednost osebnega kreditnega zavarovanja (G_A) v skladu s 110. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih in tretjim odstavkom 133. člena, tretjim odstavkom 134. člena in drugim odstavkom 138. člena sklepa o pristopu IRB. Ločeno se prikaže prilagojena vrednost **osebnih jamstev v stolpcu 3** in prilagojena vrednost **kreditnih izvedenih finančnih instrumentov v stolpcu 4**.

Stolpca 5 in 6 – Zamenjava izpostavljenosti zaradi kreditnega zavarovanja

Stolpca 5 in 6 se nanašata na prvi in drugi odstavek 110. člena sklepa o kreditnih zavarovanjih. Za zavarovani del izpostavljenosti se upošteva PD dajalca osebnega kreditnega zavarovanja. V primeru, da se dajalec osebnega kreditnega zavarovanja obravnava po standardiziranem pristopu na osnovi stalnih izvzetij iz pristopa IRB ali postopne uvedbe, se zavarovani del izpostavljenosti iz stolpca "Celotni odlivi" prenese v obrazec CR SA v stolpec "Celotni prilivi".

Stolpca 5, 6 – Celotni odlivi, Celotni prilivi

Stolpec "Celotni odlivi" je enak vsoti tretjega in četrtega stolpca. Vsota je enaka zavarovanemu delu originalne izpostavljenosti pred uporabo CF in se odšteje od kategorije izpostavljenosti dolžnika, in kadar je primerno, od uteži tveganja ali bonitetnega razreda dolžnika.

Stolpec "Celotni prilivi" je enak vsoti danih zneskov zavarovanj s strani dajalcev kreditnega zavarovanja, ki se prištejejo kategoriji izpostavljenosti dajalca kreditnega zavarovanja, in če je primerno, njegovi uteži tveganja ali bonitetnemu razredu dolžnika.

Odlivi in prilivi se lahko izvajajo tudi znotraj iste kategorije izpostavljenosti, kar pomeni med bonitetnimi razredi dolžnikov (pristop PD/LGD), med utežmi tveganja (pristop enostavnih uteži tveganja), in če je primerno, znotraj istega bonitetnega razreda ali znotraj iste uteži tveganja.

Stolpec 7 – Vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinkov kreditnih zavarovanj za namen zamenjave in pred uporabo CF

Vnese se znesek originalne vrednosti izpostavljenosti pred uporabo CF iz 2. stolpca, zmanjšan za vrednost odlivov iz 5. stolpca in povečan za vrednost prilivov iz 6. stolpca. Rezultat je znesek izpostavljenosti po upoštevanju učinkov kreditnih zavarovanj za namen zamenjave in pred uporabo CF.

Stolpca 8 in 10 – Od tega: zunajbilančne postavke

V stolpec 8 se vnese vrednost zunajbilančnih postavk, ki so vključene v vrednost izpostavljenosti iz stolpca 7, pred uporabo CF. V stolpec 10 se vnese vrednost zunajbilančnih postavk, ki so vključene v vrednost izpostavljenosti iz stolpca 9, po uporabi CF.

Stolpec 9 – Vrednost izpostavljenosti

Vnese se vrednost izpostavljenosti, ki je enaka vrednosti izpostavljenosti iz stolpca 7, pomnoženi z ustreznim CF.

Stolpec 11 – Z izpostavljenostjo tehtana povprečna ocena LGD (%)

Stolpec se nanaša samo na izračun kapitalske zahteve po pristopu PD/LGD. Vnese se z izpostavljenostjo tehtana povprečna ocena LGD v odstotkih v skladu s 136. členom sklepa o pristopu IRB. Vrednosti LGD so dane in znašajo 65% za izpostavljenosti iz naslova naložb v kapital nejavnih družb, ki so dovolj razpršene in 90% za vse druge izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

Stolpec 12 – Tveganjem prilagojena vrednost izpostavljenosti

Vnese se vrednost tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti, izračunana v skladu s 133., 134. ter prvim odstavkom 138. člena sklepa o pristopu IRB.

Stolpec 13 – Kapitalska zahteva

Kapitalska zahteva se izračuna najmanj v višini 8% tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti iz stolpca 12.

Stolpec 14 – Znesek pričakovane izgube

Vnese se znesek pričakovane izgube, izračunane po pristopu enostavnih uteži tveganja in po pristopu PD/LGD v skladu s 143. in 144. členom sklepa o pristopu IRB. Znesek pričakovane izgube, kjer se tveganjem prilagojeni zneski izpostavljenosti izračunajo s pristopom notranjih modelov, znašajo nič.

Stolpec 15 – Oslabitve in rezervacije

Vnesejo se zneski oblikovanih oslabitev in rezervacij po posameznih vrsticah v skladu s četrtim odstavkom 15. člena sklepa o pristopu IRB.

(4) Obrazec CR EQU IRB vsebuje vrstice, katerih vsebina je naslednja:

SKUPAJ

Vrednosti polj v vrstici "Skupaj" morajo biti enake skupnemu seštevku po bonitetnih razredih instrumentov, če banka uporablja pristop PD/LGD, po utežeh tveganja, če banka uporablja pristop enostavnih uteži tveganja ter po pristopu notranjih modelov, če ga banka uporablja.

PRISTOP PD/LGD

Vrstica se nanaša na 134. člen sklepa o pristopu IRB.

BONITETNI RAZRED DOLŽNIKOV

Vrstica se nanaša na tretji odstavek 42. člena sklepa o pristopu IRB.

PRISTOP ENOSTAVNIH UTEŽI TVEGANJA

Vrstica se nanaša na 133. člen sklepa o pristopu IRB.

PRISTOP NOTRANJIH MODELOV

Vrstica se nanaša na prvi odstavek 138. člena sklepa o pristopu IRB.

9. člen

2.3.3. *Povezava obrazcev CR IRB in CR EQU IRB z obrazcem CA*

2.3.3.1. Povezava obrazca CR IRB z obrazcem CA

Polje v 1. vrstici (Skupaj) in 24. stolpcu (Kapitalska zahteva) predstavlja **skupno kapitalsko zahtevo** za posamezno kategorijo izpostavljenosti. Skupna kapitalska zahteva se vnese v ustrezno vrstico v obrazcu CA.

Tabela 1: Povezava obrazca CR IRB z obrazcem CA

Kategorija izpostavljenosti	Lastne ocene LGD (in CF)	Polje v obrazcu CR IRB	Vrstica v obrazcu CA
– do enot centralne ravni držav in centralnih bank	NE	1. vrstica, 24. stolpec	2.1.2.1.01
– do enot centralne ravni držav in centralnih bank	DA	1. vrstica, 24. stolpec	2.1.2.2.01
– do institucij	NE	1. vrstica, 24. stolpec	2.1.2.1.02
– do institucij	DA	1. vrstica, 24. stolpec	2.1.2.2.02
– do podjetij	NE	1. vrstica, 24. stolpec	2.1.2.1.03
– do podjetij	DA	1. vrstica, 24. stolpec	2.1.2.2.03
– iz naslova bančništva na drobno	/	1. vrstica, 24. stolpec	2.1.2.2.04
– druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti	/	/	2.1.2.5.

2.3.3.2. Povezava obrazca CR EQU IRB z obrazcem CA

Polje v 1. vrstici (Skupaj) in 13. stolpcu (Kapitalska zahteva) predstavlja **skupno kapitalsko zahtevo** za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov. Skupna kapitalska zahteva se vnese v ustrezno vrstico v obrazcu CA.

Tabela 2: Povezava obrazca CR EQU IRB z obrazcem CA

Kategorija izpostavljenosti	**Polje v obrazcu CR IRB**	**Vrstica v obrazcu CA**
– iz naslova lastniških instrumentov	1. vrstica, 13. stolpec	2.1.2.3.

2.3.3.3. Povezava obrazca CR IRB in CR EQU IRB z obrazcem CA

Presežek oziroma primanjkljaj oblikovanih oslabitev in rezervacij

Vrstici **1.2.1.7 in 1.3.8 v obrazcu CA** predstavljata presežek oziroma primanjkljaj oslabitev in rezervacij nad zneski pričakovane izgube.

Vrednosti v prvi vrstici (Skupaj) in 25. in 26. stolpcu obrazca CR IRB ter 14. stolpcu obrazca CR EQU IRB predstavljajo osnovo za izračun presežka oziroma primanjkljaja oblikovanih oslabitev in rezervacij nad zneski pričakovane izgube.

Če je oblikovanih oslabitev in rezervacij več kot zneskov pričakovane izgube, se presežek oslabitev in rezervacij vnese v vrstico 1.2.1.7 obrazca CA v skladu s točko (b) 14. člena sklepa o kapitalu.

Če je oblikovanih oslabitev in rezervacij manj kot zneskov pričakovane izgube, se primanjkljaj oslabitev in rezervacij vnese v vrstico 1.3.8 obrazca CA v skladu s točko (f) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu.

Tabela 3: Povezava obrazcev CR IRB in CR EQU IRB z obrazcem CA

Kategorija izpostavljenosti	**Polje v obrazcu CR IRB**	**Vrstica v obrazcu CA**
– do enot centralne ravni držav in centralnih bank	1. vrstica, 25. stolpec	1.3.8, 1.2.1.7
– do enot centralne ravni držav in centralnih bank	1. vrstica, 26 stolpec	1.3.8, 1.2.1.7
– do institucij	1. vrstica, 25. stolpec	1.3.8, 1.2.1.7
– do institucij	1. vrstica, 26 stolpec	1.3.8, 1.2.1.7
– do podjetij	1. vrstica, 25. stolpec	1.3.8, 1.2.1.7
– do podjetij	1. vrstica, 26 stolpec	1.3.8, 1.2.1.7
– iz naslova bančništva na drobno	1. vrstica, 25. stolpec	1.3.8, 1.2.1.7
– iz naslova bančništva na drobno	1. vrstica, 26 stolpec	1.3.8, 1.2.1.7
Kategorija izpostavljenosti	**Polje v obrazcu CR EQU IRB**	**Vrstica v obrazcu CA**
– iz naslova lastniških instrumentov	1. vrstica, 14. stolpec	1.3.8

2.4. **Poročilo o kapitalski zahtevi za kreditno tveganje pri listinjenju**

10. člen

2.4.1. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju po standardiziranem pristopu (v nadaljevanju: CR SEC SA)*

(1) Banka mora izpolniti obrazec CR SEC SA za izpostavljenosti iz naslova poslov listinjenja, za katere uporablja standardizirani pristop, ločeno po izpostavljenostih iz naslova tradicionalnega in sintetičnega listinjenja, kar opredeli v polju "Vrsta listinjenja". Pri določitvi vrste listinjenja banka upošteva opredelitve pojmov v 2. členu sklepa o listinjenju.

(2) Poročanje je odvisno od vloge, ki jo banka prevzame v procesu listinjenja, zato se postavke poročanja razlikujejo glede na to, ali je banka izvorna banka, investitor ali sponzor v skladu z opredelitvami pojmov v 2. in 3. členom sklepa o listinjenju.

(3) Banka v obrazcu ne izpolnjuje polj, ki so označena s sivo barvo.

(4) Postavke, označene z (-), banka vnese z negativnim predznakom.

(5) Obrazec CR SEC SA vsebuje 33 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

Stolpec 1 – Skupna vrednost skupine osnovne izpostavljenosti

Stolpec 1 izpolnjujejo samo banke, ki so v listinjenju prevzele vlogo izvorne banke. V stolpec 1 se vnese trenutna vrednost skupine osnovne izpostavljenosti, ki je bil podlaga za izvedbo posla listinjenja.

V stolpec 1 se po posameznih vrsticah vnesejo ločeno bilančne postavke sredstev in zunajbilančne postavke, po njihovi bruto knjigovodski vrednosti, ob upoštevanju, da:

a) postavke sredstev ne upoštevajo knjigovodsko izkazanih oslabitev;

b) zunajbilančne postavke ne upoštevajo oblikovanih rezervacij za prevzete obveznosti;

c) zunajbilančne postavke ne upoštevajo konverzijskih količnikov;

d) postavke sredstev in zunajbilančne postavke ne upoštevajo učinkov kreditnih zavarovanj, razen stvarnih kreditnih

zavarovanj v obliki okvirnih pogodb o pobotu (upoštevajo se primerne okvirne pogodbe o pobotu, ki se nanašajo na več izvedenih finančnih instrumentov, izdanih isti SSPE).

V primeru obnavljajočih se izpostavljenosti z možnostjo predčasnega odplačila je potrebno v ustrezni vrstici navesti znesek "udeležba investitorja", ki se izračuna v skladu z 41. členom sklepa o listinjenju.

Stolpci 2 do 4 – Sintetično listinjenje: kreditno zavarovanje listinjene izpostavljenosti

Stolpci 2 do 4 se nanašajo na kreditna zavarovanja v sintetičnem listinjenju, v skladu z opredelitvami oddelka 2.4. sklepa o listinjenju in sklepom o kreditnih zavarovanjih, s katerimi se doseže tranširanje listinjene izpostavljenosti. Stolpce izpolnjuje samo izvorna banka v sintetičnem listinjenju.

Stolpca 2 in 3 se nanašata na stvarna in osebna kreditna zavarovanja, kot je določeno v odsekih/pododdelkih 3.1.4.1., 3.1.4.2., 3.1.7., 3.2.2.2., 4.2.1. in 4.2.3. sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Stolpec 2 – (-)Stvarna kreditna zavarovanja (Cvam)

Vnese se vrednost stvarnega kreditnega zavarovanja kot je določeno v poglavju 3. sklepa o kreditnih zavarovanjih. Pri zavarovanju s finančnim premoženjem, ko banka uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja, se vnese nestanovitnosti prilagojena vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem, dodatno prilagojena za nestanovitnost zapadlosti, kot določeno v poglavju 3. in 4. sklepa o kreditnih zavarovanjih in s pododdelkom 2.4.1. sklepa o listinjenju. Kreditni zapisi se v skladu s 45. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih obravnavajo kot stvarna kreditna zavarovanja.

Stolpec 3 – (-)Osebna kreditna zavarovanja: Prilagojene vrednosti (G_A)

Vnese se vrednost osebnih kreditnih zavarovanj, prilagojena za morebitno valutno neusklajenost in neusklajenost zapadlosti, izračunana v skladu z oddelkom 3.2. in poglavjem 4. sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Stolpec 4 – Vrednost zadržanih ali reodkupljenih kreditnih zavarovanj

Vnese se vrednost stvarnih kreditnih zavarovanj, ki jih izvorna banka kot kupec zavarovanja bodisi zadrži ali jih ponovno odkupi od dajalcev zavarovanj. Učinek nadzorniških prilagoditev, opredeljenih v 70. in 71. členu sklepa o kreditnih zavarovanjih, se pri izračunu vrednosti zadržanih ali reodkupljenih kreditnih zavarovanj ne upošteva.

Stolpec 5 – Pozicije v listinjenju: vrednost skupine osnovne izpostavljenosti pred uporabo konverzijskih količnikov

Stolpec 5 vključuje bruto knjigovodske vrednosti posameznih pozicij v listinjenju brez oslabitev in brez uporabe konverzijskih količnikov.

Izvorna banka, ki uporablja sintetično listinjenje, ta znesek izračuna kot vsoto stolpcev 1, 2, 3 in 4, pri čemer se upoštevajo negativne vrednosti stolpcev 2 in 3. Vnese se torej znesek izpostavljenosti po upoštevanju prilivov in odlivov zaradi kreditnega zavarovanja, s katerim je bilo doseženo tranširanje.

Stolpec 6 – (-) Oslabitve

Vnese se znesek oslabitev za bilančne postavke sredstev v skladu z MSRP.

Stolpec 7 – Neto vrednost izpostavljenosti z upoštevanjem oslabitev

Vnese se neto vrednost izpostavljenosti, ki se izračuna kot seštevek izpostavljenosti iz stolpca 5 in zneska oslabitev iz stolpca 6, brez uporabe konverzijskih količnikov.

Stolpci 8 do 13 se izpolnjujejo le v primeru pridobitve dodatnega zavarovanja, ki ni upoštevano v stolpcih 2 do 4.

Stolpci 8 do 11 – Kreditna zavarovanja z učinkom zamenjave izpostavljenosti

Stolpci 8 do 11 se nanašajo na stvarna in osebna kreditna zavarovanja kot je določeno v poglavju 3. sklepa o kreditnih zavarovanjih, kjer pride do zmanjšanja kreditnega tveganja na podlagi zamenjave izpostavljenosti, oziroma tako, da se utež tveganja za zavarovani del izpostavljenosti zamenja z utežjo tveganja zavarovanja oziroma dajalca zavarovanja.

Stolpec 8 – Osebna kreditna zavarovanja: Prilagojene vrednosti (G_A)

Vnese se vrednost osebnih kreditnih zavarovanj, prilagojena za morebitno valutno neusklajenost in neusklajenost zapadlosti, izračunana v skladu z oddelkom 3.2. in poglavjem 4. sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Stolpec 9 – Stvarna kreditna zavarovanja

Vnese se vrednost stvarnega kreditnega zavarovanja kot je določeno v poglavju 3. sklepa o kreditnih zavarovanjih. Pri zavarovanju s finančnim premoženjem stolpec izpolni samo banka, ki uporablja enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, kot je opredeljeno v odseku 3.1.4.1. sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Stolpca 10 in 11 – Zamenjava izpostavljenosti zaradi kreditnega zavarovanja

Stolpec 10 – Celotni odlivi

Vnese se zavarovani znesek izpostavljenosti pri tisti vlogi (izvorna banka, investitor ali sponzor), kjer se upošteva kot odliv (prejeto kreditno zavarovanje) in je enak seštevku stolpcev 8 in 9. Isti znesek se v **stolpcu 11 – Celotni prilivi** vnese pri tisti vlogi (izvorna banka, investitor ali sponzor), kjer se upošteva kot priliv (dano kreditno zavarovanje).

Stolpec 12 – Neto vrednost izpostavljenosti po kreditnih zavarovanjih z učinkom zamenjave in pred uporabo konverzijskih količnikov

Vnese se znesek neto izpostavljenosti po upoštevanju odlivov in prilivov zaradi kreditnega zavarovanja z učinkom zamenjave na izpostavljenost, ki se izračuna tako, da se od zneska neto izpostavljenosti iz stolpca 7 odštejejo celotni odlivi iz stolpca 10 in prištejejo celotni prilivi iz stolpca 11.

Stolpec 13 – (-) Kreditna zavarovanja, ki učinkujejo na vrednost izpostavljenosti: razvita metoda za zavarovanje s finančnim premoženjem (Cvam)

Upošteva se le vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem, izračunana **po razviti metodi za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem**, kot je opredeljeno v odseku 3.1.4.2. in pododdelku 4.2.2. sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Pri razviti metodi za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem se pri tržni vrednosti zavarovanja s premoženjem, zaradi upoštevanja nestanovitnosti cen, uporabijo prilagoditve za nestanovitnost, kot je to določeno v 70. do 86. členu sklepa o kreditnih zavarovanjih in v pododdelku 2.4.1. sklepa o listinjenju.

Stolpec 14 – **Polno prilagojena vrednost izpostavljenosti (E*)** se izračuna kot seštevek stolpcev 12 in 13.

Stolpci 15 do 18 – Razvrstitev polno prilagojenih vrednosti zunajbilančnih postavk (E*) glede na konverzijske količnike

Polno prilagojene vrednosti zunajbilančnih postavk (E*) iz stolpca 14 se razvrstijo v ustrezne stolpce 15 do 18 glede na vrednost konverzijskega količnika, ki se določi na podlagi 13., 18., 19. in 20. člena sklepa o listinjenju.

Stolpec 19 – Vrednost izpostavljenosti

Vnese se vrednost neto izpostavljenosti po upoštevanju učinkov kreditnih zavarovanj in konverzijskih količnikov.

Pri zunajbilančnih postavkah je vrednost v stolpcu 19 seštevek zmnožkov nominalnih zneskov polno prilagojenih postavk (E*) v stolpcih 15 do 18 z ustreznimi konverzijskimi količniki. Pri bilančnih postavkah se v ta stolpec vnese vrednost iz stolpca 14.

Stolpec 20 – (-) Odbitne postavke od kapitala

Vnese se vrednost pozicij v listinjenju, katerim je dodeljena utež tveganja 1250% in jih banka odšteje od kapitala v skladu z 22. členom sklepa o listinjenju, namesto da bi izračunala tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti.

Stolpec 21 – Vrednost izpostavljenosti, ki se ji dodeli utež tveganja

Vnese se seštevek stolpcev 19 in 20.

Stolpci 22 do 29 – Razvrstitev vrednosti izpostavljenosti glede na uteži tveganja

Stolpci 22 do 25 – Ocenjena izpostavljenost (stopnje kreditne kakovosti od 1 do 4)

Vnesejo se pozicije v listinjenju z bonitetnimi ocenami primerne ECAI v skladu s poglavjem 3. sklepa o listinjenju. Stopnje kreditne kvalitete bo banka dodelila posameznim izpostavljenostim glede na bonitetno oceno primerne ECAI v skladu s Sklepom o priznavanju zunanjih bonitetnih institucij (Uradni list RS, št. 135/06). Izpostavljenost s stopnjo kreditne kvalitete, določeno na podlagi bonitetne ocene primerne ECAI, se vnese v ustrezen stolpec glede na utež tveganja iz 14. člena sklepa o listinjenju.

Stolpec 26 – 1250% (Ocenjena izpostavljenost)

Vnese se pozicija v listinjenju z bonitetno oceno primerne ECAI, ki se ji dodeli utež tveganja v višini 1250% v skladu s 14. členom sklepa o listinjenju.

Stolpec 27 – 1250% (Neocenjena izpostavljenost)

Vnese se pozicija brez bonitetne ocene primerne ECAI, ki se ji v skladu s 16. členom sklepa o listinjenju dodeli utež 1250%.

Stolpca 28 do 29 – Izpostavljenost z utežmi tveganja iz skupine osnovne izpostavljenosti

Vnesejo se pozicije brez bonitetne ocene primerne ECAI, kjer se uteži tveganja pridobijo iz skupine osnovne izpostavljenosti v skladu s 16. in 17. členom sklepa o listinjenju.

Stolpec 29 – Od katerih: tranša 2. izgube v ABCP

Vnese se tisti del neocenjene izpostavljenosti iz **stolpca 28**, ki ima v skladu s 17. členom sklepa o listinjenju, kot del programa ABCP, posebno obravnavo.

Stolpec 30 – Tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti

Vnese se tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti, ki je seštevek zmnožkov posameznih izpostavljenosti iz stolpcev 22 do 29 z ustreznimi utežmi, vendar brez upoštevanja izpostavljenosti, ki se obravnavajo v skladu s 15. in 44. členom sklepa o listinjenju.

Stolpec 31 – Skupna kapitalska zahteva pred uporabo "cap"

"Cap" predstavlja maksimalno kapitalsko zahtevo za tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju, ki so določeni v skladu s 15. in 44. členom sklepa o listinjenju. Kapitalska zahteva za kreditno tveganje pri listinjenju se izračuna najmanj v višini 8% vsote tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti iz stolpca 30.

Stolpec 32 – (-) Memorandumske postavke: kapitalske zahteve, ki ustrezajo odlivom iz listinjenja po standardiziranem pristopu v druge kategorije izpostavljenosti

Stolpec izpolnjuje samo izvorna banka, ki vnese kapitalske zahteve za izpostavljenosti iz stolpca 30, ki zaradi uporabe kreditnih zavarovanj presegajo kapitalske zahteve za osnovne izpostavljenosti, kot če te ne bi bile listinjena ("cap"). Ta kapitalske zahteve ustrezajo odlivom kapitalske zahteve za listinjene izpostavljenosti v druge kategorije izpostavljenosti. Pri izračunu te postavke se upoštevajo omejitve iz 15. in 44. člena sklepa o listinjenju.

Stolpec 33 – Skupna kapitalska zahteva po uporabi "cap"

Vnese se skupna kapitalska zahteva po upoštevanju omejitev iz 15. in 44. člena sklepa o listinjenju. Stolpec 33 se izračuna kot seštevek vrednosti v stolpcih 31 in 32.

(6) Banka mora poročati o skupni izpostavljenosti iz naslova listinjenja po posameznih stolpcih poročila in v vrsticah razčleniti obseg svoje aktivnosti glede na vloge, ki jih prevzema v listinjenju.

(7) Obrazec CR SEC SA vsebuje 17 vrstic, v katerih je razčlenjena skupna izpostavljenost iz 1. vrstice:

Vrednosti polj v 1. vrstici "Skupna izpostavljenost" morajo biti enake seštevkom skupne izpostavljenosti banke po posameznih vlogah, ki jih prevzema v listinjenju, in sicer kot:

a) izvorna banka

b) investitor

c) sponzor.

Skupna izpostavljenost v listinjenju po posameznih vlogah se nadalje razčleni po:

a) postavkah sredstev, znotraj teh pa po posameznih segmentih kreditnega tveganja glede na vrstni red poplačila (izpolnjujeta izvorna banka in investitor);

b) zunajbilančnih postavkah in izvedenih finančnih instrumentih (izpolnjujejo banke v vseh vlogah);

c) obnavljajočih se izpostavljenostih s predčasnim odplačilom (izpolnjuje le izvorna banka).

Po posameznih vrsticah se ločeno vnesejo postavke sredstev, ki upoštevajo različne segmente kreditnega tveganja. Obrazec predvideva delitev tveganja na 3 glavne segmente kreditnega tveganja, in sicer:

a) najvišja postavka kreditnega tveganja, ki se za namen tega navodila opredeli kot najbolj nadrejena tranša v poslu listinjenja;

b) vmesna postavka kreditnega tveganja, v katero se za namen tega navodila vključijo vse ostale tranše, ki niso vključene v najvišjo tranšo ali tranšo prve izgube;

c) postavka prve izgube, vključuje pozicije v tistih tranšah, ki prevzamejo prvi euro izgube, kot npr.: vračljivi popusti za odkupe, zavarovanja s premoženjem ali osebna jamstva pri odkupljenih denarnih terjatvah; podrejeni krediti; kreditno zavarovanje namenjeno tranšam prve izgube. Vendar če tranša prve izgube ne zagotavlja pomembne kreditne izboljšave naslednji tranši v vrstnem redu listinjenja, je potrebno tudi naslednjo tranšo upoštevati kot postavko prve izgube. Ocenjevanje kreditnih izboljšav, ki jih zagotavljajo različne tranše, se nadaljuje, dokler se ne doseže pomembne kreditne izboljšave, zagotovljene s strani postavke prve izgube.

Zunajbilančne postavke vključujejo nečrpan znesek izpostavljenosti, ki ga mora izvorna banka zagotoviti pri likvidnostnih in drugih kreditih, avansiranju serviserjev ter kreditih v primeru splošne tržne motnje, kadar sestavlja posel listinjenja. Pri izvedenih finančnih instrumentih se upoštevajo navedbe drugega odstavka 13. člena sklepa o listinjenju.

Pri obnavljajočih se izpostavljenostih s predčasnim odplačilom se upoštevajo dodatne kapitalske zahteve v skladu s poglavjem 5. sklepa o listinjenju. To vrstico izpolnjujejo le izvorne banke, ki navedejo nominalno vrednost "udeležbe investitorja".

11. člen

2.4.2. *Povezava obrazca CR SEC SA z obrazcem CA*

Polje v 1. vrstici "Skupna izpostavljenost" in 33. stolpcu "Skupna kapitalska zahteva po uporabi CAP" obrazca CR SEC SA predstavlja skupno kapitalsko zahtevo za posamezno vrsto listinjene izpostavljenosti (ločeno za tradicionalno in sintetično). Skupna kapitalska zahteva se vnese v vrstico **2.1.1.2. Pozicije listinjenja po standardiriranem pristopu (SA)** v obrazcu CA.

12. člen

2.4.3. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov (v nadaljevanju: CR SEC IRB)*

(1) Banka mora izpolniti obrazec CR SEC IRB za izpostavljenosti iz naslova poslov listinjenja, za katere uporablja pristop IRB, ločeno po izpostavljenostih iz naslova tradicionalnega in sintetičnega listinjenja, kar opredeli v polju "Vrsta listinjenja". Pri določitvi vrste listinjenja banka upošteva opredelitve pojmov v 2. členu sklepa o listinjenju.

(2) Poročanje je odvisno od vloge, ki jo banka prevzame v procesu listinjenja, zato se postavke poročanja razlikujejo glede na to, ali je banka izvorna oseba, investitor ali sponzor v skladu z opredelitvami pojmov v 2. in 3. členu sklepa o listinjenju.

(3) Banka v obrazcu ne izpolnjuje polj, ki so označena s sivo barvo.

(4) Postavke, označene z (-), banka vnese z negativnim predznakom.

(5) Obrazec CR SEC IRB vsebuje 39 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

Stolpec 1 – Skupna vrednost skupine osnovne izpostavljenosti

Stolpec 1 izpolnjujejo samo banke, ki so v listinjenju prevzele vlogo izvorne banke. V stolpec 1 se vnese trenutna vrednost skupine osnovne izpostavljenosti, ki je bil podlaga za izvedbo posla listinjenja.

V stolpec 1 se po posameznih vrsticah vnesejo ločeno bilančne postavke sredstev in zunajbilančne postavke, po njihovi bruto knjigovodski vrednosti, ob upoštevanju, da:

a) postavke sredstev ne upoštevajo knjigovodsko izkazanih oslabitev;

b) zunajbilančne postavke ne upoštevajo oblikovanih rezervacij za prevzete obveznosti;

c) zunajbilančne postavke ne upoštevajo konverzijskih količnikov;

d) postavke sredstev in zunajbilančne postavke ne upoštevajo učinkov kreditnih zavarovanj, razen stvarnih kreditnih zavarovanj v obliki okvirnih pogodb o pobotu (upoštevajo se primerne okvirne pogodbe o pobotu, ki se nanašajo na več izvedenih finančnih instrumentov, izdanih isti SSPE).

V primeru obnavljajočih se izpostavljenosti z možnostjo predčasnega odplačila je potrebno v ustrezni vrstici navesti znesek "udeležba investitorja", ki se izračuna v skladu z 42. členom sklepa o listinjenju.

Stolpci 2 do 4 – Sintetično listinjenje: kreditno zavarovanje listinjene izpostavljenosti

Stolpci 2 do 4 se nanašajo na kreditna zavarovanja v sintetičnem listinjenju, v skladu z opredelitvami oddelka 2.4. sklepa o listinjenju in sklepom o kreditnih zavarovanjih, s katerimi se doseže tranširanje listinjene izpostavljenosti. Stolpce izpolnjuje samo izvorna banka v sintetičnem listinjenju.

Stolpca 2 in 3 se nanašata na stvarna in osebna kreditna zavarovanja, ki zmanjšujejo kreditno tveganje ene ali več izpostavljenosti, kot je določeno v odseku/pododdelku 3.1.4.2., 3.1.7., 3.2.2.3., 4.2.2. in 4.2.3. sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Stolpec 2 – (-) Stvarna kreditna zavarovanja (Cvam)

Vnese se vrednost stvarnega kreditnega zavarovanja kot je določeno v poglavju 3. sklepa o kreditnih zavarovanjih. Pri zavarovanju s finančnim premoženjem banka uporablja le razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja, zato vnese nestanovitnosti prilagojeno vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem, dodatno prilagojeno za nestanovitnost zapadlosti, kot je določeno v poglavju 3. in 4. sklepa o kreditnih zavarovanjih in s pododdelkom 2.4.1. sklepa o listinjenju. Kreditni zapisi se v skladu s 45. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih obravnavajo kot stvarna kreditna zavarovanja.

Stolpec 3 – (-) Osebna kreditna zavarovanja: Prilagojene vrednosti (G_A)

Vnese se vrednost osebnih kreditnih zavarovanj, prilagojena za morebitno valutno neusklajenost in neusklajenost zapadlosti, izračunana v skladu z oddelkom 3.2. in poglavjem 4. sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Stolpec 4 – Vrednost zadržanih ali reodkupljenih kreditnih zavarovanj

Vnese se vrednost stvarnih kreditnih zavarovanj, ki jih izvorna banka kot kupec zavarovanja bodisi zadrži ali jih ponovno odkupi od dajalcev zavarovanj. Učinek nadzorniških prilagoditev, opredeljenih v 70. in 71. členu sklepa o kreditnih zavarovanjih, se pri izračunu vrednosti zadržanih ali reodkupljenih kreditnih zavarovanj ne upošteva.

Stolpec 5 – Pozicije v listinjenju: vrednost skupine osnovne izpostavljenosti pred uporabo konverzijskih količnikov

Stolpec 5 vključuje bruto knjigovodske vrednosti posameznih pozicij v listinjenju brez oslabitev in brez uporabe konverzijskih količnikov.

Izvorna banka, ki uporablja sintetično listinjenje, ta znesek izračuna kot vsoto stolpcev 1, 2, 3 in 4, pri čemer se upoštevajo negativne vrednosti stolpcev 2 in 3. Vnese se torej znesek izpostavljenosti po upoštevanju prilivov in odlivov zaradi kreditnega zavarovanja, s katerim je bilo doseženo tranširanje.

Stolpci 6 do 11 se izpolnjujejo le v primeru pridobitve dodatnega zavarovanja, s katerim ni doseženo tranširanje in le-to ni upoštevano v stolpcih 2 do 4.

Stolpci 6 do 9 – Kreditna zavarovanja z učinkom zamenjave na izpostavljenost

Stolpci 6 do 9 se nanašajo na stvarna in osebna kreditna zavarovanja kot je določeno v poglavju 3. sklepa o kreditnih zavarovanjih, kjer pride do zmanjšanja kreditnega tveganja na podlagi zamenjave izpostavljenosti, oziroma tako, da se utež tveganja za zavarovani del izpostavljenosti zamenja z utežjo tveganja zavarovanja oziroma dajalca zavarovanja.

Stolpec 6 – Osebna kreditna zavarovanja: Prilagojene vrednosti (G_A)

Vnese se vrednost osebnih kreditnih zavarovanj, prilagojena za morebitno valutno neusklajenost in neusklajenost zapadlosti, izračunana v skladu z oddelkom 3.2. in poglavjem 4. sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Stolpec 7 – Stvarna kreditna zavarovanja

Vnese se vrednost stvarnega kreditnega zavarovanja kot je določeno v poglavju 3. sklepa o kreditnih zavarovanjih. Zavarovanje s finančnim premoženjem se tu ne upošteva, saj je dovoljena le uporaba razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem.

Stolpca 8 in 9 – Zamenjava izpostavljenosti zaradi kreditnega zavarovanja

Stolpec 8 – Celotni prilivi

Vnese se zavarovani znesek izpostavljenosti pri tisti vlogi (izvorna banka, investitor ali sponzor), kjer se upošteva kot odliv (prejeto kreditno zavarovanje) in je enak seštevku stolpcev 8 in 9. Isti znesek se v **stolpcu 11 – Celotni prilivi** vnese pri tisti vlogi (izvorna banka, investitor ali sponzor), kjer se upošteva kot priliv (dano kreditno zavarovanje).

Stolpec 10 – Vrednost izpostavljenosti po kreditnih zavarovanjih z učinkom zamenjave in pred uporabo konverzijskih količnikov

Vnese se znesek izpostavljenosti po upoštevanju odlivov in prilivov zaradi kreditnega zavarovanja z učinkom zamenjave na izpostavljenost, ki se izračuna tako, da se od zneska izpostavljenosti iz stolpca 5 odštejejo celotni odlivi iz stolpca 8 in prištejejo celotni prilivi iz stolpca 9.

Stolpec 11 – (-) Kreditna zavarovanja, ki učinkujejo na vrednost izpostavljenosti: razvita metoda za zavarovanje s finančnim premoženjem (Cvam)

Upošteva se le vrednost zavarovanja s finančnim premoženjem, izračunana **po razviti metodi za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem**, kot je opredeljeno v odseku 3.1.4.2. in pododdelku 4.2.2. sklepa o kreditnih zavarovanjih.

Pri razviti metodi za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem se pri tržni vrednosti zavarovanja s premoženjem, zaradi upoštevanja nestanovitnosti cen, uporabijo prilagoditve za nestanovitnost, kot je to določeno v 70. do 86. členu sklepa o kreditnih zavarovanjih in s pododdelkom 2.4.1. sklepa o listinjenju.

Stolpec 12 – **Polno prilagojena vrednost izpostavljenosti (E*)** se izračuna kot seštevek stolpcev 10 in 11.

Stolpci 13 do 16 – Razvrstitev polno prilagojenih vrednosti zunajbilančnih postavk (E*) glede na konverzijske količnike

Polno prilagojene vrednosti zunajbilančnih postavk (E*) iz stolpca 12 se razvrstijo v ustrezne stolpce 13 do 16 glede na vrednost konverzijskega količnika, ki se določi na podlagi 13., 30., 31. in 32. člena sklepa o listinjenju.

Stolpec 17 – Vrednost izpostavljenosti

Vnese se vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinkov kreditnih zavarovanj in konverzijskih količnikov.

Pri zunajbilančnih postavkah je vrednost v stolpcu 17 seštevek zmnožkov nominalnih zneskov polno prilagojenih postavk (E*) v stolpcih 13 do 16 z ustreznimi konverzijskimi količniki. Pri bilančnih postavkah se v ta stolpec vnese vrednost iz stolpca 12.

Stolpec 18 – (-) Odbitne postavke od kapitala

Vnese se vrednost pozicij v listinjenju, katerim je dodeljena utež tveganja 1250% in jih banka odšteje od kapitala v skladu z 39. členom sklepa o listinjenju, namesto da bi izračunala tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti.

Stolpec 19 – Vrednost izpostavljenosti, ki se ji dodeli utež tveganja

Vnese se seštevek stolpcev 17 in 18.

Stolpci 20 do 34 – Razvrstitev vrednosti izpostavljenosti glede na uteži tveganja

Stolpci 20 do 27 – Metoda bonitetnih ocen (stopnje kreditne kvalitete od 1 do 11 za dolgoročne izpostavljenosti ali od 1 do 3 za kratkoročne izpostavljenosti)

Vnesejo se pozicije v listinjenju z bonitetnimi ocenami primerne ECAI v skladu s poglavjem 3. sklepa o listinjenju ali pozicije s povzeto bonitetno oceno v skladu s 25. členom sklepa o listinjenju. Stopnje kreditne kvalitete bo banka dodelila posameznim izpostavljenostim glede na bonitetno oceno primerne ECAI v skladu s Sklepom o priznavanju zunanjih bonitetnih institucij (Uradni list RS, št. 135/06). Izpostavljenost s stopnjo kreditne kvalitete, določeno na podlagi bonitetne ocene primerne ECAI, se vnese v ustrezen stolpec glede na utež tveganja iz 26. člena sklepa o listinjenju.

Stolpec 28 – 1250% (Ocenjena izpostavljenost)

Vnese se pozicija v listinjenju z bonitetno oceno primerne ECAI oziroma povzeto bonitetno oceno, ki se ji dodeli utež tveganja v višini 1250% v skladu s 25. in 26. členom sklepa o listinjenju.

Stolpec 29 – 1250% (Neocenjena izpostavljenost)

Vnese se pozicija brez bonitetne ocene primerne ECAI oziroma brez povzete bonitetne ocene, ki se ji v skladu s 23. členom sklepa o listinjenju dodeli utež 1250%.

Stolpec 30 – Metoda nadzorniške formule

Vnese se vrednost izpostavljenosti pozicij v listinjenju, pri katerih se utež tveganja izračuna na osnovi metode nadzorniške formule, glede na določila 27., 28., 37. in 38. člena sklepa o listinjenju.

Stolpec 31 – Povprečna utež tveganja (%)

V polje mora vnesti povprečno tehtano utež tveganja celotne listinjene izpostavljenosti, pri katerih se utež tveganja izračuna na osnovi metode nadzorniške formule.

V ta namen banka za pozicije v listinjenju, pri katerih obstaja kreditno zavarovanje in pri katerih se uporablja metoda nadzorniške formule, mora določiti efektivno utež tveganja v skladu s 37. členom, kadar gre za polno zavarovanje pozicij. Za pozicije v listinjenju z delnim kreditnim zavarovanjem banka pri metodi nadzorniške formule uporabi prilagojeni "T" v skladu z 38. členom sklepa o listinjenju.

Stolpec 32 se nanaša na **izpostavljenost z utežmi tveganja skupine osnovne izpostavljenosti.**

Uteži tveganja skupine osnovne izpostavljenosti se uporabljajo za poenostavljeno obravnavo okvirnih likvidnostnih kreditov, pri katerih ni mogoče izračunati "Kirb" v skladu s 33. členom sklepa o listinjenju.

Stolpca 33 in 34 – Metoda notranjega ocenjevanja

V **stolpec 33** se vnese vrednost izpostavljenosti tistih pozicij v listinjenju, ki imajo, kot del programa ABCP, posebno obravnavo po pristopu IRB skladno z določili 29. člena sklepa o listinjenju.

V **stolpcu 34 – Povprečna utež tveganja (%)**

Vnese se povprečno tehtano utež tveganja celotne listinjene izpostavljenosti, za katero se uporablja metoda notranjega ocenjevanja po določilih 29. člena sklepa o listinjenju.

Stolpec 35 – (-) Oslabitve, ki zmanjšujejo tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti

Vnese se znesek oslabitev za postavke sredstev v skladu z MSRP in 39. členom sklepa o listinjenju. Uporaba prvega odstavka 39. člena tega sklepa pride v poštev le za izvorne banke in v tistih primerih, ko se vrednost pozicije v listinjenju ne odšteje od kapitala.

Stolpec 36 – Tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti

Banka izračuna tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti, ki je seštevek zmnožkov posameznih izpostavljenosti iz stolpcev 20 do 34 z ustreznimi utežmi, vendar brez upoštevanja izpostavljenosti, ki se obravnavajo v skladu s 24. in 44. členom sklepa o listinjenju. Od tveganjem prilagojenega zneska odšteje vrednosti iz stolpca 35 in dobljeni znesek vnese v stolpec 36.

Stolpec 37 – Skupna kapitalska zahteva pred uporabo "cap"

"Cap" predstavlja maksimalno kapitalsko zahtevo za tveganjem prilagojene zneske izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju, ki so določeni v skladu s 24. in 44. členom sklepa o listinjenju. Kapitalska zahteva za kreditno tveganje pri listinjenju se izračuna najmanj v višini 8% vsote tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti iz stolpca 36.

Stolpec 38 – (-) Memorandumske postavke: kapitalske zahteve, ki ustrezajo odlivom listinjenja po pristopu IRB v druge razrede izpostavljenosti

Stolpec izpolnjuje samo izvorna banka, ki vnese kapitalske zahteve za izpostavljenosti iz stolpca 30, ki zaradi uporabe kreditnih zavarovanj presegajo kapitalske zahteve za osnovne izpostavljenosti, kot če te ne bi bile listinjene ("cap"). Ta kapitalske zahteve ustrezajo odlivom kapitalske zahteve za listinjene izpostavljenosti v druge kategorije izpostavljenosti. Pri izračunu te postavke se upoštevajo omejitve iz 24. in 44. člena sklepa o listinjenju.

Stolpec 39 – Skupna kapitalska zahteva po uporabi "cap"

Skupna kapitalska zahteva po upoštevanju omejitev iz 24. in 44. člena sklepa o listinjenju. Stolpec 39 se izračuna kot seštevek vrednosti v stolpcih 37 in 38.

(6) Banka mora poročati o skupni izpostavljenosti iz naslova listinjenja po posameznih stolpcih poročila in v vrsticah razčleniti obseg svoje aktivnosti glede na vloge, ki jih prevzema v listinjenju.

(7) Obrazec CR SEC SA vsebuje 17 vrstic, v katerih je razčlenjena skupna izpostavljenost iz 1. vrstice:

Vrednosti polj v 1. vrstici "Skupna izpostavljenost" morajo biti enake seštevkom skupne izpostavljenosti banke po posameznih vlogah, ki jih prevzema v listinjenju, in sicer kot:

a) izvorna banka

b) investitor

c) sponzor.

Skupna izpostavljenost v listinjenju po posameznih vlogah se nadalje razčleni po:

a) postavkah sredstev, znotraj teh pa po posameznih segmentih kreditnega tveganja glede na vrstni red poplačila (izpolnjujeta izvorna banka in investitor);

b) zunajbilančnih postavkah in izvedenih finančnih instrumentih (izpolnjujejo banke v vseh vlogah);

c) obnavljajočih se izpostavljenostih s predčasnim odplačilom (izpolnjuje le izvorna banka).

Po posameznih vrsticah se ločeno vnesejo postavke sredstev, ki upoštevajo različne segmente kreditnega tveganja. Obrazec predvideva delitev tveganja na 3 glavne segmente kreditnega tveganja, in sicer:

a) najvišja postavka kreditnega tveganja, ki se za namen tega navodila opredeli kot najbolj nadrejena tranša v poslu listinjenja;

b) vmesna postavka kreditnega tveganja, v katero se za namen tega navodila vključijo vse ostale tranše, ki niso vključene v najvišjo tranšo ali tranšo prve izgube;

c) postavka prve izgube, vključuje pozicije v tistih tranšah, ki prevzamejo prvi evro izgube, kot npr.: vračljivi popusti za odkupe, zavarovanja s premoženjem ali osebna jamstva pri odkupljenih denarnih terjatvah; podrejeni krediti; kreditno zavarovanje namenjeno tranšam prve izgube. Vendar če tranša prve

izgube ne zagotavlja pomembne kreditne izboljšave naslednji tranši v vrstnem redu listinjenja, je potrebno tudi naslednjo tranšo upoštevati kot postavko prve izgube. Ocenjevanje kreditnih izboljšav, ki jih zagotavljajo različne tranše, se nadaljuje, dokler se ne doseže pomembne kreditne izboljšave, zagotovljene s strani postavke prve izgube.

Zunajbilančne postavke vključujejo nečrpan znesek izpostavljenosti, ki ga mora izvorna banka zagotoviti pri likvidnostnih in drugih kreditih, avansiranju serviserjev ter kreditih v primeru splošne tržne motnje, kadar sestavlja posel listinjenja. Pri izvedenih finančnih instrumentih se upoštevajo navedbe drugega odstavka 13. člena sklepa o listinjenju.

Pri obnavljajočih se izpostavljenostih s predčasnim odplačilom se upoštevajo dodatne kapitalske zahteve v skladu s poglavjem 5. sklepa o listinjenju. To vrstico izpolnjujejo le izvorne banke, ki navedejo nominalno vrednost "udeležbe investitorja".

13. člen

2.4.4. *Povezava obrazca CR SEC IRB z obrazcem CA*

Polje v 1. vrstici "Skupna izpostavljenost" in 39. stolpcu "Skupna kapitalska zahteva po uporabi cap" obrazca CR SEC IRB predstavlja skupno kapitalsko zahtevo za posamezno vrsto listinjene izpostavljenosti (ločeno za tradicionalno in sintetično). Skupna kapitalska zahteva se vnese v vrstico **2.1.2.4. Pozicije listinjenja po pristopu IRB** v obrazcu CA.

14. člen

2.4.5. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Podrobne informacije o listinjenjih pri izvornih osebah in sponzorjih (v nadaljevanju: CR SEC Details)*

(1) Izvorna banka in sponzor sta dolžna poleg poročil v obliki obrazcev CR SEC SA ter CR SEC IRB predložiti podrobno poročilo o sklenjenih poslih listinjenja. Podrobne informacije v obrazcu CR SEC Details morajo biti združljive s tistimi, o katerih banka poroča v obrazcih CR SEC SA ter CR SEC IRB, v sklopih: "Izvorna banka: skupna izpostavljenost" in "Sponzor: skupna izpostavljenost".

(2) Postavke, označene z (-), banka vnese z negativnim predznakom.

(3) Obrazec CR SEC Details vsebuje 29 stolpcev, v katere se vnesejo posamezne pozicije v listinjenju in katerih vsebina je naslednja:

Stolpec 1 – Interna evidenčna številka

Vnese se interna evidenčna številka posameznega posla listinjenja v banki.

Stolpec 2 – Oznaka listinjenja

Vnese se oznaka listinjenja, po kateri je razpoznavna na trgu.

Stolpec 3 – Vrsta listinjenja: (tradicionalno/sintetično)

Banka označi tradicionalna listinjenja s T in sintetična listinjenja s S**,** v skladu z opredelitvami pojmov v 2. členu sklepa o listinjenju.

Stolpec 4 – Vloga kreditne institucije: (sponzor / izvorna banka)

Banka označi listinjenja, pri katerih je prevzela vlogo izvorne banke z O, listinjenja, pri katerih je prevzela vlogo sponzorja pa s S, v skladu z opredelitvami pojmov v 2. členu sklepa o listinjenju.

Stolpca 5 in 6 se nanašata na **pozicije v listinjenju, ki niso del programa ABCP.**

Stolpec 5 – Datum začetka listinjenja

Datum začetka listinjenja je enak datumu zapiranja skupine osnovne izpostavljenosti, kar pomeni, da se opravi prenos kreditnega tveganja (pri sintetičnem listinjenju) oziroma prenos kreditnega tveganja in skupine osnovne izpostavljenosti (pri tradicionalnem listinjenju) na tretje osebe, pri čemer se listinjenja, ki so del programa ABCP, izvzamejo iz tega stolpca.

Stolpec 6 – Skupna vrednost skupine osnovne izpostavljenosti na datum začetka listinjenja

Vnese se vrednost skupine osnovne izpostavljenosti posameznega listinjenja na dan prenosa izpostavljenosti/tveganja na tretje osebe, pri čemer se listinjenja, ki so del programa ABCP, izvzamejo iz tega stolpca. V primeru, da obstaja več prodajalcev skupine osnovne izpostavljenosti v vlogi izvornih bank in/ali sponzorjev v okviru istega listinjenja, se navede le vrednost posla listinjenja, ki se nanaša na banko, ki poroča.

Stolpci 7 do 14 se nanašajo na **skupine osnovne izpostavljenosti** in dajejo podrobne informacije o izpostavljenosti iz stolpca 1 v obrazcu CR SEC SA in CR SEC IRB. V primeru, da obstaja več prodajalcev skupine osnovne izpostavljenosti v vlogi izvornih bank in/ali sponzorjev v okviru istega listinjenja, se navede le vrednost posla listinjenja, ki se nanaša na banko, ki poroča.

Stolpec 7 – Skupna vrednost skupine osnovne izpostavljenosti

Vnese se vrednost skupine osnovne izpostavljenosti posameznega listinjenja na dan prenosa izpostavljenosti/tveganja na tretje osebe, pri čemer se vključijo tudi listinjenja, ki so del programa ABCP. Stolpec 7 je podrobna razčlenitev zneska izpostavljenosti v stolpcu 1 v obrazcih CR SEC SA in CR SEC IRB po posameznih poslih listinjenja. Vsota stolpca 7 je enaka vsoti v stolpcu 1 v obrazcih CR SEC SA oziroma CR SEC IRB v vrstici, ki ustreza banki v vlogi sponzorja in/ali v vlogi izvorne banke.

Stolpec 8 – Delež kreditne institucije (%)

V primeru, da obstaja več prodajalcev skupine osnovne izpostavljenosti v vlogi izvornih bank in/ali sponzorjev v okviru istega listinjenja, izvorna banka in/ali sponzor navede le svoj delež skupine osnovne izpostavljenosti.

Stolpec 9 – Vrsta

Banka mora izbirati med naslednjimi oznakami vrste skupine osnovne izpostavljenosti:

1 – hipoteke na stanovanjskih nepremičninah

2 – hipoteke na poslovnih nepremičninah

3 – terjatve iz naslova kreditnih kartic

4 – terjatve iz naslova lizinga

5 – krediti podjetjem (vključujoč SME, ki se obravnavajo kot podjetja v skladu z 89. členom sklepa o pristopu IRB)

6 – potrošniški krediti

7 – trgovske terjatve

8 – listinjenja (v primeru poslov relistinjenja v skladu s sklepom o listinjenju)

9 – ostale terjatve.

V primeru, da je skupina osnovne izpostavljenosti sestavljena iz več vrst premoženja, se vpiše oznaka vrste premoženja, ki tvori največji delež skupine osnovne izpostavljenosti.

Stolpec 10 – Uporabljen pristop (SA/IRB/mešani)

Banka vnese oznako SA, če uporablja standardizirani pristop; IRB, če uporablja pristop IRB; M, če uporablja oba pristopa pri obravnavi listinjene izpostavljenosti.

Stolpec 11 – Število izpostavljenosti

Opredeli se število osnovnih izpostavljenosti (N) v skupini osnovne izpostavljenosti, v skladu s 26. do 28. členom sklepa o listinjenju. Stolpec izpolnijo le tiste banke, ki uporabljajo pristop IRB za listinjene izpostavljenosti. Banka mora izbirati med naslednjimi oznakami intervala:

(a) N<6

(b) 6<=N<=34

(c) 34<=N<=100

(d) 100<=N<=1000

(e) N>1000.

Stolpec 12 – ELGD %

Izpolnjujejo le banke, ki uporabljajo metodo nadzorniške formule v skladu s 27. in 28. člena sklepa o listinjenju (pristop IRB).

Stolpec 13 – (-) Oslabitve

Razčlenitev stolpca 6 v CR SEC SA ali stolpca 35 v CR SEC IRB po posameznih listinjenjih.

Stolpec 14 – Kapitalske zahteve pred listinjenjem %

Vnesejo se kapitalske zahteve za listinjene izpostavljenosti, kakor da te ne bi bile listinjene, v skladu s 15. ali 24. ali 44. členom sklepa o listinjenju, in sicer v% od skupne vrednosti skupine osnovne izpostavljenosti iz stolpca 7.

Stolpec 15 – Sestava listinjenja: postavka prve izgube

Vnese se tisti del Skupne vrednosti skupine osnovne izpostavljenosti iz stolpca 7, ki se nanaša na postavko prve izgube pri izvorni banki in/ali sponzorju v obrazcih CR SEC SA in CR SEC IRB po posameznih listinjenjih.

Stolpci 16 do 26 se nanašajo na **pozicije v listinjenju pred uporabo konverzijskih količnikov** in so razčlenitev stolpca 5 v obrazcih CR SEC SA in CR SEC IRB po posameznih listinjenjih.

Stolpci 16 do 21 se nanašajo na postavke sredstev in so razčlenitev obrazcev CR SEC SA in CR SEC IRB po posameznih listinjenjih.

Stolpci 22 do 24 se nanašajo na zunajbilančne postavke in so razčlenitev obrazcev CR SEC SA in CR SEC IRB po posameznih listinjenjih.

Stolpec 22 – Neposredni kreditni nadomestki

Vnese se vrednost postavke osebnih jamstev, ki imajo značilnosti kreditnih nadomestkov v skladu s prilogo II. sklepa o standardiziranem pristopu.

Stolpec 23 – Primerni likvidnostni kredit

Vnese se vrednost postavke v skladu z opredelitvijo v 18. členu sklepa o listinjenju.

Stolpec 24 – Drugo

Stolpec obsega vse druge zunajbilančne postavke in izvedene finančne instrumente, ki niso vključeni v stolpca 22 in 23.

Stolpca 25 do 26 se nanašata na postavke, katere je potrebno poročati v skladu s poglavjem 5. sklepa o listinjenju.

Stolpec 25 – Predčasno odplačilo: kontrolirano (DA/NE)

Poroča se skladno s pogoji drugega odstavka 45. člena sklepa o listinjenju.

Stolpec 26 – Predčasno odplačilo: uporabljen konverzijski količnik

Razčlenitev obrazcev CR SEC SA (stolpci 15 do 18) in CR SEC IRB (stolpci 13 do 16) po posameznih listinjenjih.

Stolpec 27 – (-) Vrednost izpostavljenosti kot odbitne postavke kapitala

Razčlenitev obrazcev CR SEC SA (stolpec 20) in CR SEC IRB (stolpec 18) po posameznih listinjenjih.

Stolpec 28 – Skupna kapitalska zahteva pred uporabo "cap"

Razčlenitev obrazcev CR SEC SA (stolpec 31) in CR SEC IRB (stolpec 37) po posameznih listinjenjih.

Stolpec 29 – Skupna kapitalska zahteva po uporabi "cap"

Razčlenitev obrazcev CR SEC SA (stolpec 33) in CR SEC IRB (stolpec 39) po posameznih listinjenjih.

5. **Poročilo o kapitalski zahtevi za tržna tveganja**

15. člen

Banka v obrazcih ne izpolnjuje polj označenih s sivo barvo. Postavke označene z (-) banka vnese z negativnim predznakom.

16. člen

2.5.1. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje dolžniških finančnih instrumentov po standardiziranem pristopu (v nadaljevanju: MKR SA TDI)*

(1) Obrazec MKR SA TDI vsebuje podatke o pozicijah in kapitalski zahtevi za pozicijsko tveganje (splošno in posebno) dolžniških finančnih instrumentov, vključenih v trgovalno knjigo. Kapitalska zahteva se izračuna po standardiziranem pristopu, v skladu s 15. do 42. členom sklepa o tržnih tveganjih.

(2) Banka v obrazec vnese pozicije dolžniških finančnih instrumentov, ki izhajajo iz trgovalne knjige, in sicer za vsako valuto posebej. Banka oznako valute, na katero se nanašajo pozicije v obrazcu, vnese v polje **"Valuta"** v skladu s 27. členom sklepa o tržnih tveganjih. Izračunane kapitalske zahteve po posameznih valutah se morajo za potrebe poročanja sešteti.

(3) Zneski poročanja po posameznih valutah se v obrazec vnesejo v valuti poročanja.

(4) V vrsticah obrazca MKR SA TDI so upoštevana različna tveganja in metodologije izračunov kapitalske zahteve, in sicer:

1. Splošno pozicijsko tveganje: pristop, ki temelji na zapadlosti,
2. Splošno pozicijsko tveganje: pristop, ki temelji na trajanju,
3. Posebno pozicijsko tveganje,
4. Posebni pristop za pozicijsko tveganje za pozicije v enotah premoženja CIU,
5. Pristop, ki temelji na kritju za terminske pogodbe in opcije, s katerimi se trguje na priznanih borzah,
6. Pristop, ki temelji na kritju za terminske pogodbe in opcije, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC),
7. Druga ne-delta tveganja (gama in vega) povezana z opcijami.

(5) Obrazec MKR SA TDI vsebuje 9 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

Stolpca 1 in 2 – Posamezna pozicija (Dolga, Kratka)

Stolpec 1 (Dolga pozicija) in stolpec 2 (Kratka pozicija) se nanašata na drugi odstavek 17. člena sklepa o tržnih tveganjih.

Banka v stolpca 1 in 2 vnese bruto pozicije, brez upoštevanja učinka pobota med instrumenti/pogodbami in brez pozicij, ki izhajajo iz izvedbe prve prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa tretje osebe/stranke iz točke (a) 38. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka razvrsti pozicije v vrsticah od 1.1 do 1.3 glede na preostalo zapadlost pri dolžniških finančnih instrumentih s fiksno obrestno mero in na podlagi obdobja do naslednje določitve obrestne mere pri dolžniških finančnih instrumentih s spremenljivo obrestno mero. Pri razvrščanju mora banka poleg zapadlosti oziroma ponovne določitve obrestne mere upoštevati tudi kuponsko obrestno mero.

Stolpec 3 – (-) Učinek zmanjšanja pozicije, ki izhaja iz prve prodaje dolžniških finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa

Stolpec 3 se nanaša na točki (b) in (c) 38. člena sklepa o tržnih tveganjih, kjer so določeni redukcijski faktorji. Učinek zmanjšanja se izračuna kot razlika med neto pozicijo, ki izhaja iz prve prodaje dolžnikih finančnih instrumentov, in zmanjšano pozicijo, z upoštevanimi redukcijskimi faktorji.

Vrednost učinka zmanjšanja se vnese z negativnim predznakom. Učinek zmanjšanja je odvisen od števila delovnih dni po izvedbi prve prodaje.

Stolpca 4 in 5 – Neto pozicija (Dolga, Kratka)

Stolpec 4 (Neto dolga pozicija) in stolpec 5 (Neto kratka pozicija) se nanašata na neto (dolgo ali kratko) pozicijo, ki izhaja iz prvega odstavka 15. člena sklepa o tržnih tveganjih. Neto pozicija je presežna vrednost dolgih (kratkih) pozicij banke nad njenimi kratkimi (dolgimi) pozicijami v istovrstnih finančnih instrumentih.

Banka vnese vrednost neto oziroma izravnane pozicije znotraj vsakega razreda zapadlosti.

Stolpca 6 in 7 – Zmanjšanje zaradi pozicij trgovalne knjige, ki so varovane s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti (Do neto dolge pozicije, Do neto kratke pozicije)

Stolpec 6 (Do neto dolge pozicije) in stolpec 7 (Do neto kratke pozicije) se nanašata na določbe 39. člena sklepa o

tržnih tveganjih. Zmanjšanje neto pozicije (dolge ali kratke) je posledica odštevanja pozicij, ki so predmet kapitalske zahteve za posebno tveganje in so varovane s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti. Znižanje neto pozicije (dolge ali kratke) je možno le do neto dolge oziroma neto kratke pozicije iz vrstice "Dolžniški finančni instrumenti iz trgovalne knjige".

Stolpec 8 – Pozicije, ki so predmet kapitalske zahteve

Stolpec 8 se nanaša na neto pozicije, ki so predmet kapitalske zahteve in so izračunane po pristopih iz vrstic 1 do 7 tega obrazca. Skupna neto pozicija se izračuna kot seštevek neto pozicij iz vrstic 1 do 7 tega obrazca v vrstici "Dolžniški finančni instrumenti v trgovalni knjigi".

Stolpec 9 – Kapitalska zahteva

Stolpec 9 vsebuje kapitalske zahteve, izračunane kot zmnožek uteži iz stolpca "Utež" in neto pozicij, ki so predmet kapitalske zahteve iz stolpca 8. Skupna kapitalska zahteva je seštevek kapitalskih zahtev iz vrstic 1do 7 tega obrazca in se vnese v vrstico "Dolžniški finančni instrumenti v trgovalni knjigi".

(6) Obrazec MKR SA TDI vsebuje vrstice, katerih vsebina je naslednja:

DOLŽNIŠKI FINANČNI INSTRUMENTI V TRGOVALNI KNJIGI

1 – SPLOŠNO POZICIJSKO TVEGANJE: PRISTOP, KI TEMELJI NA ZAPADLOSTI

Vrstica "Splošno pozicijsko tveganje; pristop, ki temelji na zapadlosti" vsebuje pozicije dolžniških finančnih instrumentov izračunane na podlagi pristopa, ki temelji na zapadlosti, v skladu s prvim do osmim odstavkom 32. člena sklepa o tržnih tveganjih.

1.1 do 1.3 – SKUPINA RAZREDOV ZAPADLOSTI 1, 2 in 3

Vrstica "Skupina razredov zapadlosti" se nanaša na Tabelo 2 četrtega odstavka 32. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka pozicije po posameznih razredih zapadlosti vnese v stolpce od 1 do 5 tega obrazca.

1.a do 1.g – IZRAVNANE TEHTANE POZICIJE OZIROMA PREOSTALE NEIZRAVNANE POZICIJE

Vrstice 1.a do 1.g se nanašajo na tretji do deveti odstavek 32. člena sklepa o tržnih tveganjih in vključujejo:

– izravnane tehtane pozicije pri vseh razredih zapadlosti – vsota A iz obrazca "MKR SA TDI-a";

– izravnane tehtane pozicije iz skupin razredov zapadlosti: 1 – izravnana pozicija B iz obrazca MKR SA TDI-a, 2 – izravnana pozicija C iz obrazca MKR SA TDI-a in 3 – izravnana pozicija D iz obrazca MKR SA TDI-a;

– izravnane tehtane pozicije med skupinama razredov zapadlosti: 1 in 2 – izravnana pozicija E iz obrazca MKR SA TDI-a, 2 in 3 – izravnana pozicija F iz obrazca MKR SA TDI-a ter 1 in 3 – izravnana pozicija H iz obrazca MKR SA TDI-a;

– preostale neizravnane pozicije – preostale neizravnane pozicije G iz obrazca "MKR SA TDI-a".

Banka zgoraj naštete pozicije iz vrstic od 1.a do 1.g (pozicije od A do G iz obrazca MKR SA TDI-a) vnese v stolpec 8 obrazca MKR SA TDI. V te iste vrstice stolpca 9 banka vnese z ustreznimi utežmi iz stolpca "Utež" pomnožene neto pozicije, ki so predmet kapitalske zahteve, iz stolpca 8.

2 – SPLOŠNO POZICIJSKO TVEGANJE: PRISTOP, KI TEMELJI NA TRAJANJU

Vrstica "Splošno pozicijsko tveganje; pristop, ki temelji na trajanju" vsebuje pozicije dolžniških finančnih instrumentov, ki so izračunane na podlagi pristopa, ki temelji na trajanju, v skladu s prvim do petim odstavkom 33. člena sklepa o tržnih tveganjih.

2.1 do 2.3 – SKUPINA 1, 2 in 3

Vrstica "Skupina" se nanaša na Tabelo 3 tretjega odstavka 33. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka v posamezne skupine (v stolpce od 1 do 5 tega obrazca) vnese pozicije glede na Tabelo 3 in izračunano modificirano trajanje posamezne pozicije.

2.a do 2.d – IZRAVNANE POZICIJE, TEHTANE S TRAJANJEM OZIROMA PREOSTALE NEIZRAVNANE POZICIJE

Vrstice 2.a do 2.d se nanašajo na drugi do šesti odstavek 33. člena sklepa o tržnih tveganjih in vključujejo:

– izravnane pozicije, tehtane s trajanjem, za vse skupine razredov zapadlosti – vsota A iz obrazca MKR SA TDI-b;

– izravnane pozicije, tehtane s trajanjem, med skupinama razredov zapadlosti: 1 in 2 – izravnana pozicija B iz obrazca MKR SA TDI-b, 2 in 3 – izravnana pozicija C iz obrazca MKR SA TDI-b ter 1 in 3 – izravnana pozicija D iz obrazca MKR SA TDI-b;

– preostale neizravnane pozicije, tehtane s trajanjem – preostanek neizravnanih pozicij E iz obrazca MKR SA TDI-b.

Banka zgoraj naštete tehtane pozicije iz vrstic od 2.a do 2.d (pozicije od A do E iz obrazca MKR SA TDI-b) vnese v stolpec 8 obrazca MKR SA TDI. V te iste vrstice stolpca 9 banka vnese z ustreznimi utežmi iz stolpca "Utež" pomnožene neto pozicije, ki so predmet kapitalske zahteve, iz stolpca 8.

3 – POSEBNO POZICIJSKO TVEGANJE

Vrstica "Posebno pozicijsko tveganje" vsebuje pozicije dolžniških finančnih instrumentov, ki so predmet izračuna posebnega pozicijskega tveganja v skladu z 28., 29. in 30. členom sklepa o tržnih tveganjih. Posamezne kategorije dolžniških finančnih instrumentov in pripadajoče uteži so predstavljene v Tabeli 1 28. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka v posamezne vrstice (od 3.1 do 3.5), ki so predstavljene v nadaljevanju, vnese pozicije stolpcev od 1 do 9 tega obrazca. V vrstico 3 banka vnese seštevke po posameznih stolpcih iz vrstic od 3.1 do 3.5.

3.1 – DOLŽNIŠKI FINANČNI INSTRUMENTI PRVE KATEGORIJE

Vrstica "Dolžniški finančni instrumenti prve kategorije" se nanaša na Tabelo 1 prvega odstavka 28. člena ter prvi in drugi odstavek 29. člena ali četrti odstavek 29. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka vnese pozicije dolžniških finančnih instrumentov, katerih izdajatelj spada v prvo kategorijo Tabele 1.

3.2 – DOLŽNIŠKI FINANČNI INSTRUMENTI DRUGE KATEGORIJE

Vrstica "Dolžniški finančni instrumenti druge kategorije" se nanaša na Tabelo 1 prvega odstavka 28**. čle**na ter prvi in drugi odstavek 29. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka vnese pozicije dolžniških finančnih instrumentov, katerih izdajatelj spada v drugo kategorijo Tabele 1.

Banka mora pozicije v tej kategoriji razvrstiti v ustrezen razred v vrsticah od 3.2.a do 3.2.c glede na preostalo zapadlost pozicije.

3.3 – DOLŽNIŠKI FINANČNI INSTRUMENTI TRETJE KATEGORIJE

Vrstica "Dolžniški finančni instrumenti tretje kategorije" se nanaša na Tabelo 1 prvega odstavka 28. člena ter prvi in drugi odstavek 29. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka vnese pozicije dolžniških finančnih instrumentov, katerih izdajatelj spada v tretjo kategorijo Tabele 1.

3.4 – DOLŽNIŠKI FINANČNI INSTRUMENTI ČETRTE KATEGORIJE

Vrstica "Dolžniški finančni instrumenti četrte kategorije" se nanaša na Tabelo 1 prvega odstavka 28. člena ter prvi in drugi odstavek 29. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka vnese pozicije dolžniških finančnih instrumentov, katerih izdajatelj spada v četrto kategorijo Tabele 1.

3.5 – LISTINJENE IZPOSTAVLJENOSTI

Vrstica "Listinjene izpostavljenosti" se nanaša na prvi odstavek 28. člena in tretji odstavek 29. člena sklepa o tržnih tveganjih. V to vrstico banka vnese listinjene izpostavljenosti, višino kapitalske zahteve iz stolpca 9 pa banka vnese v skladu s tretjim odstavkom 29. člena sklepa o tržnih tveganjih.

4 – PRISTOP ZA POZICIJSKO TVEGANJE ZA POZICIJE V CIU

Vrstica "Pristop za pozicijsko tveganje za pozicije v CIU" vsebuje pozicije v CIU, ki se izračunajo na podlagi 40. do

42. člena sklepa o tržnih tveganjih. Posebne metode se upoštevajo, kadar pozicije v CIU ali v osnovnih instrumentih niso izračunane na podlagi notranjih modelov v skladu z 81. do 92. členom sklepa o tržnih tveganjih. Banka v to vrstico vnese pozicije v CIU po posameznih stolpcih od 1 do 5 ter stolpcih 8 in 9 tega obrazca.

5 – PRISTOP, KI TEMELJI NA KRITJU ZA TERMINSKE POGODBE IN OPCIJE, S KATERIMI SE TRGUJE NA PRIZNANIH BORZAH

Vrstica "Pristop, ki temelji na kritju za terminske pogodbe in opcije, s katerimi s trguje na priznanih borzah" se nanaša na 17. in 18. člen sklepa o tržnih tveganjih. Banka v to vrstico razporedi pozicije v višini kritja, ki ga za terminske pogodbe in opcije zahtevajo priznane borze, na katerih se z njimi trguje, in sicer v stolpce od 1 do 5 ter stolpca 8 in 9 tega obrazca. V to vrstico banka vnese zneske, če pozicij iz teh pogodb ne razstavlja, ampak za kapitalsko zahtevo uporablja kritje, ki ga zahteva zadevna borza, in kot ga določa sedmi odstavek 17. člena in peti odstavek 18. člena sklepa o tržnih tveganjih.

6 – PRISTOP, KI TEMELJI NA KRITJU ZA TERMINSKE POGODBE IN OPCIJE, S KATERIMI SE TRGUJE NA PROSTEM TRGU (OTC)

Vrstica "Pristop, ki temelji na kritju za terminske pogodbe in opcije, s katerimi s trguje na prostem trgu" se nanaša na 17. in 18. člen sklepa o tržnih tveganjih. Banka v to vrstico razporedi pozicije v višini kritja, ki ga za terminske pogodbe in opcije zahtevajo priznane klirinške hiše, preko katerih se poravnava izvrši, in sicer v stolpce od 1 do 5 ter stolpca 8 in 9 tega obrazca. V to vrstico banka vnese zneske, če pozicij iz teh pogodb ne razstavlja, ampak za kapitalsko zahtevo uporablja kritje, ki ga zahteva zadevna klirinška hiša, in kot ga določa osmi odstavek 17. člena ter šesti odstavek 18. člena sklepa o tržnih tveganjih.

7 – DRUGA NE-DELTA TVEGANJA (GAMA IN VEGA) POVEZANA Z OPCIJAMI

Vrstica "Druga ne-delta tveganja (gama in vega) povezana z opcijami" se nanaša na četrti odstavek 18. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo tudi za druga tveganja (gama in vega), povezana z opcijami, ki jo vnese v stolpec 9 obrazca MKR SA TDI. Ta dodatna kapitalska zahteva se lahko izračunava na podlagi različnih metod.

17. člen

2.5.2. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitalske zahteve za splošno tveganje pri dolžniških finančnih instrumentih – pristop, ki temelji na zapadlosti (v nadaljevanju: MKR SA TDI-a)*

(1) Obrazec MKR SA TDI-a se nanaša na vrstice od 1.a do 1.g obrazca MKR SA TDI in služi za izračun tehtanih pozicij – izravnavanje po razredih in skupinah ter izračun kapitalske zahteve.

(2) Banka mora od stolpca 8 naprej tehtane pozicije izkazovati s pravilnim predznakom (dolge s "+" in kratke z "-").

(3) Ko izravnane in na koncu izravnave preostale neizravnane tehtne pozicije banka sešteje za potrebe nadaljnjega izračuna kapitalske zahteve (oznake od A do H), mora te zneske tehtanih pozicij upoštevati v absolutnem znesku.

(4) Banka izpolni obrazec MKR SA TDI-a za vsako valuto posebej.

(5) Na vsakem obrazcu MKR SA TDI-a banka izračuna tudi "Skupno kapitalsko zahtevo" po enačbi, ki je navedena na samem obrazcu.

(6) Obrazec MKR SA TDI-a vsebuje 13 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

Stolpec 1 – Skupina

Stolpec "Skupina" vsebuje oznake skupin zapadlosti iz obrazca MKR SA TDI, in sicer:

Oznaka 1 se navezuje na vrstico 1.1 Skupina razredov zapadlosti 1 iz obrazca MKR SA TDI,

Oznaka 2 se navezuje na vrstico 1.2 Skupina razredov zapadlosti 2 iz obrazca MKR SA TDI,

Oznaka 3 se navezuje na vrstico 1.3 Skupina razredov zapadlosti 3 iz obrazca MKR SA TDI.

Stolpec 2 – Razred

Stolpec "Razred" vsebuje oznake razredov zapadlosti iz obrazca MKR SA TDI z oznakami od x1 do x15.

Stolpca 3 in 4 – Posamezna neto pozicija (Dolga, Kratka)

V stolpec 3 (Dolga neto pozicija) in stolpec 4 (Kratka neto pozicija) banka smiselno vnese neto pozicije iz stolpcev 4 in 5 obrazca MKR SA TDI, in sicer iz vrstic od 1.1 do 1.3.

Stolpec 5 – Utež

Stolpec "Utež" vsebuje pripadajoče uteži za izračun tehtanih (neto) pozicij po posameznih razredih.

Stolpca 6 in 7 – Tehtana neto pozicija (Dolga, Kratka)

V stolpec 6 (Dolga tehtana neto pozicija) banka vnese zmnožek pozicije iz stolpca 3 in ustrezne uteži iz stolpca 5 in v stolpec 7 (Kratka tehtana neto pozicija) banka vnese zmnožek pozicije iz stolpca 4 in ustrezne uteži iz stolpca 5. Na ta način banka izračuna tehtane pozicije.

Stolpca 8 in 9 – Po razredih (Izravnano, Neizravnano)

Banka po posameznih razredih zapadlosti opravi izravnavo med dolgimi in kratkimi tehtanimi pozicijami iz posameznega razreda (stolpca 6 in 7). Izravnana tehtana pozicija je manjša izmed absolutne dolge oziroma kratke tehtane pozicije v razredu zapadlosti in jo banka vnese v stolpec 8 – Izravnano, medtem ko neizravnano tehtano pozicijo, ki je razlika med večjo tehtano pozicijo in absolutno vrednostjo izravnane pozicije, banka vnese v stolpec 9 – Neizravnano. Banka izravnane tehtane pozicije iz posameznih razredov zapadlosti sešteje pod oznako **A** tega obrazca.

Znesek te izravnave (oznaka A) banka vnese v vrstico 1.a in stolpec 8 obrazca MKR SA TDI.

Stolpca 10 in 11 – Po skupinah (Izravnano, Neizravnano)

Banka nadalje opravi izravnave neizravnanih tehtanih pozicij, ki so ostale neizravnane po izravnani v razredih zapadlosti, znotraj posamezne skupine. Banka posebej sešteje dolge in posebej kratke tehtane pozicije in opravi izravnavo v skupini. Izravnano tehtano pozicijo skupine banka vnese v stolpec 10 – Izravnano in neizravnano tehtano pozicijo skupine v stolpec 11 – Neizravnano. V skupini 1 je izravnana pozicija označena z oznako **B**, v skupini 2 je izravnana pozicija označena z oznako **C** in v skupini 3 je izravnana pozicija označena z oznako **D**.

Znesek izravnave pod oznako B banka vnese v vrstico 1.b, znesek izravnave pod oznako C v vrstico 1.c in znesek izravnave pod oznako D v vrstico 1.d stolpca 8 obrazca MKR SA TDI.

Stolpca 12 in 13 – Med skupinami: Izravnano

Banka lahko opravi izravnave neizravnanih tehtanih pozicij tudi med posameznimi skupinami. Najprej izravna neto pozicije med skupino 1 (B) in skupino 2 (C) in dobi izravnano tehtano pozicijo skupin 1 in 2 (oznaka **E** v stolpcu 12), ostanek te izravnave, ki predstavlja neizravnano pozicijo, banka izravna z neizravnano tehtano pozicijo skupine 3 in dobi izravnano pozicijo med skupinama 2 in 3 (oznaka **F** v stolpcu 12). Neizravnano tehtano pozicijo iz te izravnane lahko banka izravna z neizravnano pozicijo iz skupine 1 (oznaka **H** v stolpcu 13), če ni še bilo izravnave med skupino 1 in 2. Ostanek po zadnji izravnavi in neizravnane pozicije iz skupin (če ni bilo izravnave med skupinami) iz stolpca 11 predstavlja preostalo neizravnano tehtano pozicijo (oznaka **G**). Banka lahko najprej začne izravnavati tehtane pozicije med skupino 3 in skupino 2.

Znesek izravnave pod oznako E banka vnese v vrstico 1.e1, znesek izravnave pod oznako F v vrstico 1.e2 in znesek izravnave pod oznako H v vrstico 1.f stolpca 8 obrazca MKR SA TDI. Preostalo neizravnano pozicijo G banka vnese v vrstico 1.g in stolpec 8 obrazca MKR SA TDI.

18. člen

2.5.3. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitalske zahteve za splošno tveganje pri dolžniških finančnih instrumentih – pristop, ki temelji na trajanju (v nadaljevanju: MKR SA TDI-b)*

(1) Obrazec MKR SA TDI-b se nanaša na vrstice od 2.a do 2.d obrazca MKR SA TDI in služi za izračun tehtanih pozicij – izravnavanje po razredih in skupinah ter izračun kapitalske zahteve.

(2) Banka mora od stolpca 8 naprej tehtane pozicije izkazovati s pravilnim predznakom (dolge s "+" in kratke z "-").

(3) Ko izravnane in na koncu izravnave neizravnane tehtne pozicije banka sešteje za potrebe nadaljnjega izračuna kapitalske zahteve (oznake od A do E), mora te zneske tehtanih pozicij upoštevati v absolutnem znesku.

(4) Banka izpolni obrazec MKR SA TDI-b za vsako valuto posebej.

(5) Na vsakem obrazcu MKR SA TDI-b banka izračuna tudi "Skupno kapitalsko zahtevo" po enačbi, ki je navedena na samem obrazcu.

(6) Obrazec MKR SA TDI-b vsebuje 11 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

Stolpec 1 – Skupina

Stolpec "Skupina" vsebuje oznake skupin zapadlosti iz obrazca MKR SA TD, in sicer:

Oznaka 1 se navezuje na vrstico 2.1 Skupina 1 iz obrazca MKR SA TDI,

Oznaka 2 se navezuje na vrstico 2.2 Skupina 2 iz obrazca MKR SA TDI,

Oznaka 3 se navezuje na vrstico 2.3 Skupina 3 iz obrazca MKR SA TDI.

Stolpca 2 in 3 – Posamezna neto pozicija (Dolga, Kratka)

V stolpec 2 (Dolga neto pozicija) in stolpec 3 (Kratka neto pozicija) banka smiselno vnese neto pozicije iz stolpcev 4 in 5 obrazca MKR SA TDI, in sicer iz vrstic od 2.1 do 2.3.

Stolpec 4 – Domnevna sprememba obrestne mere (v %)

Stolpec 4 vsebuje spremembe obrestnih mer po posameznih skupinah, ki se uporabijo za množenje pozicij v stolpcu 6 ali 7 tega obrazca.

Stolpec 5 – Modificirano trajanje v letih

Banka za posamezne pozicije, ki so razporejene v skupine, izračuna modificirano trajanje, ki ga uporabi za množenje v stolpcu 6 ali 7 tega obrazca.

Stolpca 6 in 7 – Tehtana neto pozicija (Dolga, Kratka)

V stolpec 6 (Dolga tehtana neto pozicija) banka vnese zmnožek pozicije iz stolpca 2, ustrezne domnevne spremembe obrestne mere iz stolpca 4 in pripadajočega modificiranega trajanja pozicije iz stolpca 5. V stolpec 7 (Kratka tehtana neto pozicija) banka vnese zmnožek pozicije iz stolpca 3, ustrezne domnevne spremembe obrestne mere iz stolpca 4 in pripadajočega modificiranega trajanja pozicije iz stolpca 5. Na ta način banka izračuna tehtane pozicije.

Stolpca 8 in 9 – Po skupinah (Izravnano, Neizravnano)

Banka po posameznih skupinah opravi izravnavo med dolgimi in kratkimi tehtanimi pozicijami iz posamezne skupine (stolpca 6 in 7). Banka posebej sešteje dolge in posebej kratke tehtane pozicije in opravi izravnavo v skupini. Izravnana tehtana pozicija je manjša izmed absolutne dolge oziroma kratke tehtane pozicije v razredu zapadlosti in jo banka vnese v stolpec 8 – Izravnano, medtem ko neizravnano tehtano pozicijo, ki je razlika med večjo tehtano pozicijo in absolutno vrednostjo izravnane pozicije, banka vnese v stolpec 9 – Neizravnano. Banka izravnane tehtane pozicije iz posameznih razredov zapadlosti sešteje pod oznako **A** tega obrazca.

Znesek te izravnave (oznaka A) banka vnese v vrstico 2.a in stolpec 8 obrazca MKR SA TDI.

Stolpca 10 in 11 – Med skupinami: Izravnano

Banka opravi izravnave neizravnanih tehtanih pozicij tudi med posameznimi skupinami. Najprej izravna neto pozicije med skupino 1 in skupino 2 in dobi izravnano tehtano pozicijo skupin 1 in 2 (oznaka **B** v stolpcu 10), ostanek te izravnave, ki predstavlja neizravnano pozicijo, banka izravna z neizravnano tehtano pozicijo skupine 3 in dobi izravnano pozicijo med skupinama 2 in 3 (oznaka **C** v stolpcu 10). Neizravnano tehtano pozicijo iz te izravnane lahko banka izravna z neizravnano pozicijo iz skupine 1 (oznaka **D** v stolpcu 11), če še ni bilo izravnave med skupino 1 in 2. Ostanek po zadnji izravnavi in neizravnane pozicije iz skupin (če ni bilo izravnave med skupinami) iz stolpca 9 predstavlja ostalo neizravnano tehtano pozicijo (oznaka **E**). Banka lahko najprej začne izravnavati tehtane pozicije med skupino 3 in skupino 2.

Znesek izravnave pod oznako B banka vnese v vrstico 2.b1, znesek izravnave pod oznako C v vrstico 2.b2 in znesek izravnave pod oznako D v vrstico 2.c stolpca 8 obrazca MKR SA TDI. Preostalo neizravnano pozicijo pod oznako E banka vnese v vrstico 2.d in stolpec 8 obrazca MKR SA TDI.

19. člen

2.5.4. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje lastniških finančnih instrumentov po standardiziranem pristopu (v nadaljevanju: MKR SA EQU)*

(1) Obrazec MKR SA EQU vsebuje podatke o pozicijah in kapitalski zahtevi za pozicijsko tveganje (splošno in posebno) lastniških finančnih instrumentov, vključenih v trgovalno knjigo. Kapitalska zahteva se izračuna po standardiziranem pristopu, v skladu s 15. do 42. členom sklepa o tržnih tveganjih.

(2) Banka mora obrazec MKR SA EQU izpolniti za vsak nacionalni trg, na katerem se trguje z lastniškimi finančnimi instrumenti, ki jih ima banka v trgovalni knjigi. To pomeni, da mora imeti banka ločen izračun za vsak trg, kjer ima odprte pozicije v lastniških finančnih instrumentih. Oznako za posamezen trg vnese v polje **"TRG".**

(3) Obrazec MKR SA EQU vsebuje 7 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

Stolpca 1 in 2 – Posamezna pozicija (Dolga, Kratka)

Stolpec 1 (Dolga pozicija) in stolpec 2 (Kratka pozicija) se nanašata na drugi odstavek 17. člena sklepa o tržnih tveganjih.

Banka v stolpca vnese bruto pozicije, brez upoštevanja učinka pobota med instrumenti/pogodbami in brez pozicij, ki izhajajo iz izvedbe prve prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa tretje osebe/stranke iz točke (a) prvega odstavka 38. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka mora pri vključevanju pozicij v trgovalno knjigo in vrednotenju pozicij upoštevati določila 9. člena ter prvega in tretjega odstavka 12. člena sklepa o tržnih tveganjih.

Stolpec 3 – (-) Učinek zmanjšanja pozicije, ki izhaja iz prve prodaje lastniških finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa

Stolpec 3 se nanaša na točki (b) in (c) prvega odstavka 38. člena sklepa o tržnih tveganjih, kjer so določeni redukcijski faktorji. Učinek zmanjšanja se izračuna kot razlika med neto pozicijo, ki izhaja iz prve prodaje lastniških finančnih instrumentov, in zmanjšano pozicijo, z upoštevanimi redukcijskimi faktorji.

Vrednost učinka zmanjšanja se vnese z negativnim predznakom. Učinek zmanjšanja je odvisen od števila delovnih dni po izvedbi prve prodaje.

Stolpca 4 in 5 – Neto pozicija (Dolga, Kratka)

Stolpec 4 (Neto dolga pozicija) in Stolpec 5 (Neto kratka pozicija) se nanašata na neto (dolgo ali kratko) pozicijo, ki izhaja iz prvega odstavka 15. člena **s**klepa o tržnih tveganjih. Neto

pozicija je presežna vrednost dolgih (kratkih) pozicij banke nad njenimi kratkimi (dolgimi) pozicijami v lastniških finančnih instrumentih.

Banka vnese vrednost neto dolge oziroma kratke pozicije v lastniških finančnih instrumentih.

Stolpec 6 – Pozicije, ki so predmet kapitalske zahteve

Stolpec 6 se nanaša na neto pozicije, ki so predmet kapitalske zahteve, in ki so izračunane po pristopih iz vrstic 1 do 6 tega obrazca. Skupna neto pozicija se izračuna kot seštevek neto pozicij iz vrstic 1 do 6 tega obrazca v vrstici "Lastniški finančni instrumenti v trgovalni knjigi".

Utež (%)

Stolpec "Utež (%)" vsebuje pripadajoče uteži za izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje za neto pozicije pri lastniških finančnih instrumentih.

Stolpec 7 – Kapitalska zahteva

Stolpec 7 vsebuje kapitalske zahteve, izračunane kot zmnožek uteži iz stoplca "Utež (%)" in neto pozicij, ki so predmet kapitalske zahteve iz stolpca 6 tega obrazca. Skupna kapitalska zahteva je seštevek kapitalskih zahtev iz vrstic 1 do 6 tega obrazca in se vnese v vrstico "Lastniški finančni instrumenti v trgovalni knjigi".

(6) Obrazec MKR SA EQU vsebuje vrstice, katerih vsebina je naslednja:

LASTNIŠKI FINANČNI INSTRUMENTI V TRGOVALNI KNJIGI

1 – SPLOŠNO POZICIJSKO TVEGANJE

Vrstica "Splošno pozicijsko tveganje" vsebuje pozicije v lastniških finančnih instrumentih izračunane v skladu s 36. členom ter tretjim in četrtim odstavkom 37. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka v posamezne vrstice (1.1 in 1.2), ki so predstavljene v nadaljevanju, vnese pozicije stolpcev od 1 do 7 tega obrazca. V vrstico 1 banka vnese seštevke po posameznih stolpcih iz vrstic 1.1 in 1.2.

1.1 – TERMINSKE POGODBE NA DELNIŠKE INDEKSE, KI SO PREDMET POSEBNE OBRAVNAVE

Vnese se pozicije v lastniških finančnih instrumentih oziroma terminskih pogodbah na delniške indekse, s katerimi s trguje na priznanih borzah in ki se nanašajo na široko razpršene delniške indekse, ki so predmet posebne obravnave, izračunane v skladu z tretjim in četrtim odstavkom 37. člena sklepa o tržnih tveganjih.

1.2 – DRUGI LASTNIŠKI FINANČNI INSTRUMENTI RAZEN TERMINSKIH POGODB NA DELNIŠKE INDEKSE

Vnese se pozicije v lastniških finančnih instrumentih oziroma drugih lastniških finančnih instrumentih razen terminskih pogodb na delniške indekse, s katerimi s trguje na priznanih borzah in ki se nanašajo na široko razpršene delniške indekse, izračunane v skladu s prvim odstavkom 35. člena sklepa o tržnih tveganjih.

2 – POSEBNO POZICIJSKO TVEGANJE

Vrstica "Posebno pozicijsko tveganje" vsebuje pozicije v lastniških finančnih instrumentih, ki so predmet izračuna posebnega pozicijskega tveganja v skladu s 35. členom in tretjim ter četrtim odstavkom 37. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka v posamezne vrstice (2.1 in 2.2), ki so predstavljene v nadaljevanju, vnese pozicije stolpcev od 1 do 7 tega obrazca. V vrstico 2 banka vnese seštevke po posameznih stolpcih iz vrstic 2.1 in 2.2.

2.1 – VISOKO KVALITETNI, LIKVIDNI IN ŠIROKO RAZPRŠENI PORTFELJI, KI SO PREDMET NIŽJIH KAPITALSKIH ZAHTEV

Vrstica "Kvalitetni, likvidni in široko razpršeni portfelji, ki so predmet nižjih kapitalskih zahtev" se nanaša na drugi odstavek 35. člena sklepa o tržnih tveganjih. Vnese se pozicije lastniških finančnih instrumentov za posebno pozicijsko tveganje, za katere se izračuna kapitalska zahteva kot skupna bruto pozicija pomnožena z 2%, če izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka 35. člena sklepa o tržnih tveganjih.

2.2 – DRUGI LASTNIŠKI FINANČNI INSTRUMENTI (RAZEN VISOKO KVALITETNIH, LIKVIDNIH IN ŠIROKO RAZPRŠENIH PORTFELJEV)

Vrstica "Drugi lastniški finančni instrumenti (razen visoko kvalitetnih, likvidnih in široko razpršenih portfeljev" se nanaša na prvi odstavek 35. člena sklepa o tržnih tveganjih. Vnese se vrednosti drugih lastniških finančnih instrumentov, ki niso iz visoko kvalitetnih, likvidnih in široko razpršenih portfeljev. Kapitalska zahteva za te instrumente se izračuna tako, da se pomnoži skupno bruto pozicijo s 4%.

3 – PRISTOP ZA POZICIJSKO TVEGANJE ZA POZICIJE V CIU

Vrstica »Pristop za pozicijsko tveganje za pozicije v CIU« vsebuje pozicije v CIU, ki se izračunajo na podlagi 40. do 42. člena sklepa o tržnih tveganjih. Posebne metode se upoštevajo, kadar pozicije v CIU ali v osnovnih instrumentih niso izračunane na podlagi notranjih modelov v skladu s 81. do 92. členom sklepa o tržnih tveganjih.

Banka v to vrstico vnese pozicije v CIU po posameznih stolpcih od 1 do 7 tega obrazca.

4 – PRISTOP, KI TEMELJI NA KRITJU ZA TERMINSKE POGODBE IN OPCIJE, S KATERIMI SE TRGUJE NA PRIZNANIH BORZAH

Vrstica »Pristop, ki temelji na kritju za terminske pogodbe in opcije, s katerimi se trguje na priznanih borzah« se nanaša na 17. in 18. člen sklepa o tržnih tveganjih. Banka v to vrstico razporedi pozicije v višini kritja, ki ga za terminske pogodbe in opcije zahtevajo priznane borze, na katerih se z njimi trguje, in sicer v stolpce od 1 do 7 tega obrazca. V to vrstico banka vnese zneske, če pozicij iz teh pogodb ne razstavlja, ampak za kapitalsko zahtevo uporablja kritje, ki ga zahteva zadevna borza, kot to določa sedmi odstavek 17. člena in peti odstavek 18. člena sklepa o tržnih tveganjih.

5 – PRISTOP, KI TEMELJI NA KRITJU ZA TERMINSKE POGODBE IN OPCIJE, S KATERIMI SE TRGUJE NA PROSTEM TRGU (OTC)

Vrstica »Pristop, ki temelji na kritju za terminske pogodbe in opcije, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC)« se nanaša na 17. in 18. člen sklepa o tržnih tveganjih. Banka v to vrstico razporedi pozicije v višini kritja, ki ga za terminske pogodbe in opcije zahtevajo priznane klirinške hiše, preko katerih se poravnava izvrši, in sicer v stolpce od 1 do 7 tega obrazca. V to vrstico banka vnese zneske, če pozicij iz teh pogodb ne razstavlja, ampak za kapitalsko zahtevo uporablja kritje, ki ga zahteva zadevna klirinška hiša, kot to določa osmi odstavek 17. člena in šesti odstavek 18. člena sklepa o tržnih tveganjih.

6 – DRUGA NE-DELTA TVEGANJA (GAMA IN VEGA) POVEZANA Z OPCIJAMI

Vrstica »Druga ne-delta tveganja (gama in vega) povezana z opcijami« se nanaša na četrti odstavek 18. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo tudi za druga tveganja (gama in vega), povezana z opcijami, ki jo vnese v 7. stolpec obrazca MKR SA EQU. Ta dodatna kapitalska zahteva se lahko izračunava na podlagi različnih metod.

20. člen

2.5.5. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitalske zahteve za valutno tveganje po standardiziranem pristopu (v nadaljevanju: MKR SA FX)*

(1) Izračun kapitalske zahteve za valutno tveganje se nanaša na določila 75. in 76. člena sklepa o tržnih tveganjih.

(2) Banka obrazec izpolnjuje tako, da v polje posamezne valute vnese podatke v tisoč EUR, ki jih iz posamezne tuje valute preračuna po tečaju, objavljenem na internetni strani Banke Slovenije na dan poročanja.

(3) Banka najprej izpolni stolpca 1 in 2, od vrstice "Euro" do vrstice "Pozicije CIU v tujih valutah, obravnavanih kot ločene valute". V primeru, da ne uporabi možnosti, ki jo ponuja 76. člen sklepa o tržnih tveganjih, predstavlja seštevek postavk

v stolpcu 1 (brez vrstice "Euro") dolgo pozicijo in jo banka vnese v stolpec 1, vrstica "Vse druge valute (vključno s pozicijami CIU v tujih valutah, obravnavanih kot ločene valute)", kot je navedeno pri razlagi vrstice 4 "Vse druge valute (vključno s pozicijami CIU v tujih valutah, obravnavane kot ločene valute)". Enakovredno seštevek postavk v stolpcu 2 (brez vrstice "Euro") predstavlja kratko pozicijo in jo banka vnese v polje v stolpcu 2, vrstica "Vse druge valute (vključno s pozicijami CIU v tujih valutah, obravnavanih kot ločene valute)". V primeru, da banka uporabi možnost, ki jo ponuja 76. člen sklepa o tržnih tveganjih, seštevka dolgih in kratkih pozicij iz naslova valut, ki so vključene v ERM2, ne prišteje k vrstici "Vse druge valute (vključno s pozicijami CIU v tujih valutah, obravnavanih kot ločene valute)", ampak ju vnese v vrstico "Valute, ki so predmet medvladnih dogovorov".

(4) Banka nato izpolni še polja, ki predstavljajo dolge in kratke pozicije v vrstici "Zlato".

(5) Banka v naslednji fazi izpolnjuje stolpca 5 in 6 v vrsticah od "Valute, ki so predmet medvalutnih dogovorov" do vrstice "Zlato", tako da upošteva še posle, s katerimi se je zavarovala pred nezaželenim učinkom spremembe tečaja na kapitalsko ustreznost v postavkah kapitala, ki jih je prikazala v stolpcih 3 in 4, kot je opredeljeno v prvem pododstavku točke (a) drugega odstavka 75. člena sklepa o tržnih tveganjih.

(6) V primeru, da banka uporabi možnost, ki jo ponuja 76. člen sklepa o tržnih tveganjih, seštevek izravnanega dela pozicij, ki se nanašajo na valute iz vrstice "Valute, ki so predmet medvladnih dogovorov" vnese v celico v stolpcu 9, nanj aplicira utež iz tega člena in rezultat vnese v pripadajočo celico v stolpcu 10. Neizravnani del dolgih in kratkih pozicij pa prišteje k dolgi in kratki poziciji iz vrstice "Vse druge valute (vključno s pozicijami CIU v tujih valutah, obravnavane kot ločene valute)", rezultat pa vnese v stolpca 7 in 8.

(7) Banka izpolni še stolpca 7 in 8 za vrstici "Vse druge valute (vključno s pozicijami CIU v tujih valutah, obravnavane kot ločene valute" in "Zlato", ter ju skladno z določili točke (b) drugega odstavka 75. člena in 76. člena (večji vrednosti) sešteje in primerja s kapitalom iz vrstice 1 obrazca CA. V primeru, da ta znesek presega 2%, je banka dolžna izračunavati kapitalsko zahtevo za valutna tveganja, kar pomeni, da na obe poziciji aplicira utež 8% in rezultat vnese v pripadajoči celici v stolpcu 10.

(8) Nato banka izpolni še vrstico "Druga tveganja ne-delta (gama in vega), povezana z opcijami na tujo valuto" v stolpcih 7 in 8 ter na večjo izmed teh dveh pozicij aplicira utež 100% ter rezultat vnese v pripadajočo celico v stolpcu 10.

(9) Obrazec MKR SA FX vsebuje 10 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

Stolpec 1 – Dolga pozicija

V stolpec 1 banka vnese bruto aktivne pozicije, pričakovana prejeta plačila in podobne postavke (postavke iz aktive), kot je opredeljeno v točki (a) drugega odstavka 75. člena sklepa o tržnih tveganjih.

Stolpec 2 – Kratka pozicija

V stolpec 2 banka vnese bruto pasivne pozicije, zneske, ki jih bo banka plačala in podobne postavke (postavke iz pasive), kot je opredeljeno v točki (a) drugega odstavka 75. člena sklepa o tržnih tveganjih.

Stolpca 3 in 4 – Memorandumske postavke: Varovane pozicije za količnik kapitalske ustreznosti

V stolpca 3 in 4 banka vnese dolge oziroma kratke pozicije, ki so namenjene varovanju pred neželenim učinkom spremembe tečaja na kapitalsko ustreznost v postavkah kapitala, kot je opredeljeno v prvem pododstavku točke (a) drugega odstavka 75. člena.

Stolpca 5 in 6 – Neto pozicija (Dolga, Kratka)

Ko banka od dolge pozicije v posamezni valuti, odšteje kratko pozicijo v tej isti valuti in upošteva še pozicije, ki so namenjene varovanju pred neželenim učinkom spremembe tečaja na kapitalsko ustreznost v postavkah kapitala, dobi bodisi pozitiven rezultat, ki predstavlja neto dolgo pozicijo, bodisi negativen rezultat, ki predstavlja neto kratko pozicijo. Glede na to pri posamezni valuti izpolni stolpec 5 ali stolpec 6.

Stolpci 7, 8 in 9 – Pozicije, ki so predmet kapitalske zahteve

V stolpcih 7 in 8 banka izvede preračune, ki jih ponuja 75. člen sklepa o tržnih tveganjih, nanje pa aplicira pripadajoče uteži. V stolpec 9, in sicer v vrstico 2 "Valute, ki so predmet medvladnih dogovorov" banka vnese izravnano pozicijo valut, vključenih v ERM 2, kot izhaja iz 76. člena sklepa o tržnih tveganjih. Neizravnani del te pozicije banka prenese v vrstico "Skupna valutna pozicija" stolpca 7 ali 8 glede na to, ali je neizravnana pozicija dolga oziroma kratka.

Utež (%)

Tako za vrstico "Vse druge valute (vključno s pozicijami CIU v tujih valutah, obravnavane kot ločene valute" kot tudi za vrstico "Zlato" je predvidena utež 8%, ki jo banka aplicira na večjo izmed dolge in kratke pozicije, kot je določeno v prvem odstavku 75. člena sklepa o tržnih tveganjih. Za vrstico "Druga ne-delta tveganja (gama in vega), povezana z opcijami na tujo valuto" banka na večjo izmed kratke oziroma dolge pozicije aplicira utež 100%. Za vrstico "Valute, ko so predmet medvladnih dogovorov", pa se v primeru, da banka uporabi možnost, ki jo ponuja 76. člen sklepa o tržnih tveganjih, za utež uporabi vrednost, ki jo predvideva ta člen, in sicer v višini najmanj polovice najvišjega dovoljenega gibanja valute, določenega v ERM2.

Stolpec 10 – Kapitalska zahteva

Banka v tem stolpcu izračuna kapitalsko zahtevo kot rezultat posamezne pozicije in pripadajoče uteži ter na vrhu stolpca 10 vpiše seštevek posameznih kapitalskih zahtev.

(10) Obrazec MKR SA FX vsebuje vrstice, katerih vsebina je naslednja:

SKUPNA POZICIJA, KI JE PREDMET KAPITALSKE ZAHTEVE

V to vrstico banka vnese seštevke spodnjih vrstic v posameznih stolpcih, kjer je to potrebno zaradi nadaljnjih izračunov.

2. Valute, ki so predmet medvladnih dogovorov

V to vrstico banka vnese seštevek vrstice "Valute vključene v ERM 2" v primeru, da uporabi možnost, ki jo ponuja 76. člen sklepa o tržnih tveganjih.

4. Vse druge valute (vključno s pozicijami CIU v tujih valutah, obravnavane kot ločene valute)

V to vrstico banka vnese seštevek vrstice "Valute vključene v ERM2" in vseh ostalih vrstic od vrstice "GBP" do vrstice "Pozicije v CIU v tujih valutah, obravnavane kot ločene valute". Če pa je uporabila možnost, ki jo ponuja 76. člen sklepa o tržnih tveganjih, potem v tej vrstici ne upošteva pozicij, ki izhajajo iz valut, vključenih v ERM2, ampak se te pozicije prikažejo v vrstici 2.

5. Zlato

V to vrstico banka vnaša pozicije, ki jih ima v zlatu.

6. Druga ne-delta tveganja (gama in vega), povezana z opcijami na tujo valuto

Ta vrstica se nanaša na peto alinejo drugega odstavka 75. člena sklepa o tržnih tveganjih, nanaša pa se na druga tveganja (gama in vega), povezana z opcijami. To dodatno kapitalsko zahtevo banka lahko izračunava na podlagi različnih metod, ki so določene v 18. členu sklepa o tržnih tveganjih.

Memorandumske postavke: pozicije v tujih valutah Euro

V to vrstico banka vnese pozicije, ki izhajajo iz valute poročanja, čeprav Euro ni predmet kapitalske zahteve.

Valute vključene v ERM2

Ta vrstica se nanaša na valute, vključene v mehanizem deviznih tečajev in trenutno zajemajo valute: DKK, EEK, LTL, CYP, LVL, MTL in SKK.

Vrstice "GBP", "SEK" in "CHF"

Te vrstice se nanašajo pozicije, ki izhajajo iz naštetih valut.

Druge valute držav članic evropskega gospodarskega območja

Ta vrstica se nanaša na druge valute držav članic evropskega gospodarskega območja.

Vrstice "USD", "CAD", "AUD" in "YPY"

Te vrstice se nanašajo na pozicije, ki izhajajo iz naštetih valut.

Druge valute držav nečlanic evropskega gospodarskega območja

Ta vrstica se nanaša na preostale valute, ki niso valute poročanja.

Pozicije CIU v tujih valutah, obravnavane kot ločene valute

Ta vrstica se nanaša na pozicije, ki se nanašajo na CIU in so opredeljene v drugem pododstavku točke (a) drugega odstavka 75. člena sklepa o tržnih tveganjih.

21. člen

2.5.6. *Povezava obrazca MKR SA FX z obrazcem CA*

Banka sešteje posamezne kapitalske zahteve iz stolpca 10, seštevek prikaže v vrstici "Skupna pozicija, ki je predmet kapitalske zahteve", posledično pa ga vnese v vrstico 2.3.1.3 obrazca CA. V primeru, da banka ni zavezana k izpolnjevanju kapitalske zahteve za valutno tveganje, obe celici v omenjenih obrazcih prečrta.

22. člen

2.5.7. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitalske zahteve za tveganje sprememb cen blaga po standardiziranem pristopu (v nadaljevanju: MKR SA COM)*

(1) Obrazec MKR SA COM vsebuje podatke o pozicijah v blagu in kapitalski zahtevi, izračunani po standardiziranem pristopu v skladu z 77. do 80. členom sklepa o tržnih tveganjih.

(2) Banka mora izpolniti obrazec MKR SA COM za vsako vrsto blaga v skladu s petim in šestim odstavkom 79. člena in 80. členom sklepa o tržnih tveganjih. Blago za katero poroča se vnese v polje "Blago". Banka izračuna kapitalsko zahtevo za splošno in posebno tveganje za vsako blago posebej.

(3) Obrazec MKR SA COM vsebuje 8 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

Stolpca 1 in 2 – Posamezna pozicija (Dolga, Kratka)

Stolpec 1 (Dolga pozicija) in stolpec 2 (Kratka pozicija) se nanašata na drugi in osmi odstavek 77. člena ter prvi odstavek 79. člena sklepa o tržnih tveganjih.

Banka v stolpca 1 in 2 vnese bruto pozicije v blagu, brez upoštevanja učinka pobota in brez pozicij, ki izhajajo iz financiranja blaga, ki so posebej vnesene v stolpca 3 in 4.

MEMORANDUMSKE POSTAVKE

Stolpca 3 in 4 – Pozicije iz financiranja blaga (Dolga, Kratka)

Stolpec 3 (Dolga pozicija iz financiranja blaga) in Stolpec 4 (Kratka pozicija iz financiranja blaga) se nanašata na četrti odstavek 77. člena sklepa o tržnih tveganjih. Vnese se vrednosti pozicij, ki so izključno namenjene financiranju blaga, če se slednje upoštevajo v izračunu kapitalske zahteve za tveganje spremembe cen blaga.

Stolpca 5 in 6 – Neto pozicija (Dolga, Kratka)

Stolpec 5 (Neto dolga pozicija) in stolpec 6(Neto kratka pozicija) se nanašata na sedmi odstavek 77. člena sklepa o tržnih tveganjih. Neto pozicija v blagu je presežek dolgih (kratkih) pozicij nad kratkimi (dolgimi) pozicijami v istem blagu in terminskih pogodbah, opcijah in nakupnih bonih (*warrants*) na isto blago.

Banka vnese vrednost neto dolge oziroma neto kratke pozicije.

Stolpec 7 – Pozicije, ki so predmet kapitalske zahteve

Stolpec 7 se nanaša na neto pozicije v blagu, ki so predmet kapitalske zahteve in, ki so izračunane po pristopih iz vrstic 1 do 5 tega obrazca. Skupna neto pozicija se izračuna kot seštevek neto pozicij iz vrstic 1 do 7 tega obrazca v vrstici "Skupne pozicije v blagu".

Utež (%)

Stolpec "Utež (%)" vsebuje pripadajoče uteži za izračun kapitalske zahteve za neto pozicije v blagu.

Stolpec 8 – Kapitalska zahteva

Stolpec 8 vsebuje kapitalske zahteve, izračunane kot zmnožek uteži iz stolpca "Utež (%)" in "Neto pozicij, ki so predmet kapitalske zahteve". Skupna kapitalska zahteva je seštevek kapitalskih zahtev iz vrstic 1a, 1b, 1c, 2a, 2b, 2c, 3a, 3b, 4, 5, 6 in 7 tega obrazca in se vnese v vrstico "Skupne pozicije v blagu".

(4) Obrazec MKR SA COM vsebuje vrstice, katerih vsebina je naslednja:

SKUPNE POZICIJE V BLAGU

Vrstica "SKUPNE POZICIJE V BLAGU" vsebuje pozicije v blagu z ustreznimi utežmi za tržna tveganja v skladu s točko (b) prvega odstavka 7. člena in 77. do 80. členom sklepa o tržnih tveganjih.

1 – PRISTOP LESTVICE ZAPADLOSTI

Vnese se samo pozicije v blagu, za katere se izračunava kapitalska zahteva z uporabo pristopa lestvice zapadlosti v skladu z 79. členom sklepa o tržnih tveganjih.

1.1 do 1.3 SKUPINA RAZREDOV ZAPADLOSTI

Vrstica "Skupina razredov zapadlosti" se nanaša na Tabelo 12 prvega odstavka 79. člena sklepa o tržnih tveganjih. Zapadlosti so razdeljene na skupine razredov zapadlosti z zapadlostmi: zapadlosti do 1 leta, zapadlosti nad 1 letom in do vključno 3 let ter zapadlosti nad 3 leti. Banka v posamezne razrede zapadlosti vnese pozicije v blagu glede na njihove zapadlosti.

1.a – IZRAVNANE DOLGE IN KRATKE POZICIJE ZNOTRAJ VSAKEGA RAZREDA ZAPADLOSTI

Vrstica "Izravnane dolge in kratke pozicije znotraj vsakega razreda zapadlosti" se nanaša na točko (a) petega odstavka 79. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka mora izračunati vsoto dolgih in vsoto kratkih pozicij za vsak posamezni razred zapadlosti. Vsota dolgih (kratkih) pozicij, ki se izravnavajo s kratkimi (dolgimi) pozicijami v določenem razredu zapadlosti, je izravnana pozicija v tem razredu zapadlosti, medtem ko je preostala dolga oziroma kratka pozicija neizravnana pozicija v istem razredu zapadlosti

1.b – IZRAVNANE POZICIJE MED DVEMA RAZREDOMA ZAPADLOSTI

Vrstica "Izravnane pozicije med dvema razredoma zapadlosti" se nanaša na točko (b) petega odstavka 79. člena sklepa o tržnih tveganjih. Po izravnavanju dolgih in kratkih pozicij v posameznih razredih zapadlosti, banka izravna izravnane pozicije med razredi (npr. razred zapadlosti do enega leta z razredom zapadlosti nad enim letom). Izravnana pozicija med dvema razredoma zapadlosti je manjša izmed obeh vrednosti.

1.c – PREOSTALE NEIZRAVNANE POZICIJE

Vrstica "Preostale neizravnane pozicije" se nanaša na točko (c) petega odstavka 79. člena sklepa o tržnih tveganjih. Del neizravnane dolge (kratke) pozicije za določen razred zapadlosti, ki je izravnana z neizravnano kratko (dolgo) pozicijo v naslednjem razredu zapadlosti, predstavlja izravnano pozicijo med dvema razredoma zapadlosti. Del neizravnane dolge ali kratke pozicije med tema dvema razredoma predstavlja neizravnano pozicijo.

3 – ENOSTAVNI PRISTOP: VSE POZICIJE

Vnese se samo pozicije v blagu, za katere se izračunava kapitalska zahteva z uporabo enostavnega pristopa v skladu z 80. členom sklepa o tržnih tveganjih.

4 – PRISTOP, KI TEMELJI NA KRITJU ZA TERMINSKE POGODBE IN OPCIJE, S KATERIMI SE TRGUJE NA PRIZNANIH BORZAH

Vrstica "Pristop, ki temelji na kritju za terminske pogodbe in opcije, s katerimi se trguje na priznanih borzah" se nanaša na drugi pododstavek prvega odstavka 78. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka v to vrstico razporedi pozicije v višini kritja, ki ga zahtevajo priznane borze za terminske pogodbe in opcije na blago, na katerih se z njimi trguje, in sicer v stolpec

od 1 do 6 tega obrazca. V to vrstico banka vnese zneske, če pozicij iz teh pogodb ne razstavlja, ampak za kapitalsko zahtevo uporablja kritje, ki ga zahteva zadevna borza.

5 – PRISTOP, KI TEMELJI NA KRITJU ZA TERMINSKE POGODBE IN OPCIJE, S KATERIMI SE TRGUJE NA PROSTEM TRGU (OTC)

Vrstica "Pristop, ki temelji na kritju za terminske pogodbe in opcije, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC)" se nanaša na tretji pododstavek prvega odstavka 78. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka v to vrstico razporedi pozicije v višini kritja, ki ga zahtevajo priznane klirinške hiše za terminske pogodbe in opcije na blago, preko katerih se poravnava izvrši, in sicer v stolpce od 1 do 6 tega obrazca. V to vrstico banka vnese zneske, če pozicij iz teh pogodb ne razstavlja, ampak za kapitalsko zahtevo uporablja kritje, ki ga zahteva zadevna klirinška hiša.

6 – DRUGA NE-DELTA TVEGANJA (GAMA IN VEGA) POVEZANA Z OPCIJAMI NA BLAGO

Vrstica "Druga ne-delta tveganja (gama in vega) povezana z opcijami na blago" se nanaša na drugi pododstavek tretjega odstavka 78. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo tudi za druga tveganja (gama in vega), povezana z opcijami, ki jo vnese v stolpca 7 in 8 obrazca MKR SA COM. Ta dodatna kapitalska zahteva se lahko izračunava na podlagi različnih metod.

7 – TVEGANJE LIKVIDNOSTI

Vrstica "Tveganje likvidnosti" se nanaša na šesti odstavek 77. člena sklepa o tržnih tveganjih. Poleg drugih tveganj, ki obstajajo za dolžniške finančne instrumente mora biti banka pozorna na tveganje likvidnosti, ko zaradi nezadostne likvidnosti na trgu investitorji težko prodajajo vrednostne papirje po tržnih cenah ali zaradi tega ker kratka pozicija v blagu zapade v poravnavo pred njeno dolgo pozicijo v določenih trgih.

23. člen

2.5.8. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje sprememb cen blaga z uporabo notranjih modelov (v nadaljevanju: MKR IM)*

(1) Obrazec MKR IM vsebuje podatke o izračunani vrednosti VaR (tvegana vrednost) glede na vrsto tržnega tveganja (pozicijsko tveganje dolžniških in lastniških finančnih instrumentov, valutno tveganje, tveganje sprememb cen blaga). Vsebuje tudi informacije o dodatni kapitalski zahtevi za posebno tveganje, številu preseganj itd.

(2) Obrazec MKR IM vsebuje 7 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

Stolpec 1 – Multiplikacijski faktor × Povprečje za VaR za preteklih 60 delovnih dni

Stolpec 1 se nanaša na točko (b) prvega odstavka 92. člena sklepa o tržnih tveganjih. Vnese se izračunano povprečje dnevnih tveganih vrednosti preteklih 60 delovnih dni, pomnoženo z multiplikatorjem in popravljeno za plus faktor, ki je odvisen od števila preseganj.

Stolpec 2 – VaR prejšnjega dne

Stolpec 2 se nanaša na točko (a) prvega odstavka 92. člena sklepa o tržnih tveganjih. Vnese se izračunana tvegana vrednost za prejšnji dan.

Stolpec 3 – Dodatna kapitalska zahteva za posebno tveganje

V stolpec 3 se vnese izračunana vrednost dodatne kapitalske zahteve za posebno tveganje, če ima banka dovoljenje Banke Slovenije za uporabo notranjega modela za izračun kapitalske zahteve za posebno pozicijsko tveganje.

Stolpec 4 – Dodatna kapitalska zahteva zaradi tveganja neplačila

Stolpec 4 se nanaša na 89. člen sklepa o tržnih tveganjih. Vnese se vrednost dodatne kapitalske zahteve zaradi tveganja neplačila. Banka mora, v primeru, da njen notranji model ne zajame presežnega tveganja neplačila, dodatno kapitalsko zahtevo izračunati na podlagi standardiziranega pristopa ali pristopa IRB za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje. Pri izračunu dodatne kapitalske zahteve banka upošteva samo obseg, ki še ni vključen v izračun VaR.

Stolpec 5 – Kapitalska zahteva

Stolpec 5 se nanaša na prvi odstavek 92. člena sklepa o tržnih tveganjih. To je skupni VaR za vse faktorje tveganja z učinki korelacije, kjer je to možno. Vnese se večja izmed vrednosti iz vrstice "Skupne pozicije" in sicer seštevek iz stolpca 1, stolpca 3 in stolpca 4 ali seštevek iz stolpca 2, stolpca 3 in stolpca 4.

Stolpec 6 – Število preseganj (v zadnjih 250 delovnih dnevih)

Stolpec 6 se nanaša na drugi odstavek 92. člena sklepa o tržnih tveganjih. Banka vnese število preseganj, ugotovljenih v zadnjih 250 delovnih dnevih.

Stolpec 7 – Multiplikator oziroma multiplikacijski faktor

Stolpec 7 se nanaša na 92. člen sklepa o tržnih tveganjih. Banka vnese multiplikacijski faktor, ki ga uporablja oziroma ga je določila Banka Slovenije. Najmanjši multiplikacijski faktor je 3.

(3) Obrazec MKR IM vsebuje vrstice, katerih vsebina je naslednja:

SKUPNE POZICIJE

Vrstica "Skupne pozicije" se nanaša na pozicijsko tveganje za dolžniške in lastniške finančne instrumente, obravnavano v 81. členu sklepa o tržnih tveganjih v povezavi s faktorji tveganja, določenimi v 86. členu tega sklepa.

1 – DOLŽNIŠKI FINANČNI INSTRUMENTI

Vrstica "Dolžniški finančni instrumenti" se nanaša na pozicijsko tveganje dolžniških finančnih instrumentov, obravnavano v 81. členu sklepa o tržnih tveganjih v povezavi s faktorji tveganja za obrestno tveganje, določenimi v 86. členu tega sklepa.

1.1 do 1.2 – SPLOŠNO IN POSEBNO TVEGANJE DOLŽNIŠKIH FINANČNIH INSTRUMENTOV

Vrstici "Splošno tveganje dolžniških finančnih instrumentov" in "Posebno tveganje dolžniških finančnih instrumentov" se nanašata na splošno oziroma posebno tveganje, kot sta opredeljena v 25. členu sklepa o tržnih tveganjih. Banka vnese kapitalsko zahtevo za splošno oziroma posebno pozicijsko tveganje dolžniških finančnih instrumentov, izračunano na podlagi notranjega modela.

2 – LASTNIŠKI FINANČNI INSTRUMENTI

Vrstica "Lastniški finančni instrumenti" se nanaša na pozicijsko tveganje lastniških finančnih instrumentov, obravnavano v 81. členu sklepa o tržnih tveganjih v povezavi s faktorji tveganja, določenimi v 86. členu tega sklepa.

2.1 do 2.2. – SPLOŠNO IN POSEBNO TVEGANJE LASTNIŠKIH FINANČNIH INSTRUMENTOV

Vrstici "Splošno tveganje lastniških finančnih instrumentov" in "Posebno tveganje lastniških finančnih instrumentov" se nanašata na splošno oziroma posebno tveganje kot sta opredeljena v 25. členu sklepa o tržnih tveganjih. Banka vnese kapitalsko zahtevo za splošno oziroma posebno pozicijsko tveganje lastniških finančnih instrumentov, izračunano na podlagi notranjega modela.

3 – VALUTNO TVEGANJE

Vrstica "Valutno tveganje" se nanaša na 81. in 86. člen sklepa o tržnih tveganjih. Banka vnese kapitalsko zahtevo za valutno tveganje, izračunano na podlagi notranjega modela.

4 – TVEGANJE SPREMEMBE CEN BLAGA

Vrstica "Tveganje spremembe cen blaga" se nanaša na 81. in 86. člen sklepa o tržnih tveganjih. Banka vnese kapitalsko zahtevo za pozicije v blagu zaradi sprememb cen blaga, izračunano na podlagi notranjega modela.

5 – SKUPNA VREDNOST SPLOŠNEGA TVEGANJA

Vrstica "Skupna vrednost splošnega tveganja" se nanaša na prvi odstavek 92. člena sklepa o tržnih tveganjih (VaR za splošno tveganje za vse faktorje tveganja z upoštevanjem učinkov korelacije, kjer je to potrebno in možno). Vnese se seštevek vrstic 1.1. in 2.1.

6 – SKUPNA VREDNOST POSEBNEGA TVEGANJA

Vrstica "Skupna vrednost posebnega tveganja" se nanaša na 89. člen sklepa o tržnih tveganjih (VaR za posebno pozicijsko tveganje za lastniške in dolžniške finančne instrumente v trgovalni knjigi z upoštevanjem učinkov korelacije, kjer je to potrebno in možno). Vnese se seštevek vrstic 1.2. in 2.2.

24. člen

2.5.9. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Tržno tveganje: notranji modeli (v nadaljevanju: MKR IM Details)*

(1) Obrazec MKR IM Details vsebuje podrobne podatke o izračunani vrednosti VaR, P/L in rezultatih testiranja za nazaj na dnevni osnovi.

(2) Banka obrazec MKR IM Details izpolni za vsak uporabljeni model posebej.

(3) Obrazec MKR IM Details vsebuje 15 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

Stolpec 1 – Koda instrumenta za regulatorni notranji model

Stolpec 1 določa kategorijo instrumenta ali kategorije, ki jih regulatorni model pokriva, in sicer:

1 = lastniški finančni instrumenti;

2 = dolžniški finančni instrumenti;

3 = tuje valute;

4 = blago.

Če je na primer VaR izračunan skupaj za lastniške in dolžniške finančne instrumente ter tuje valute, je potem koda 123.

Stolpec 2 – Koda za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje za lastniške finančne instrumente

V stolpec 2 se vnesejo kode za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje lastniških finančnih instrumentov. Možne kode so:

1 = model ne izračunava posebnega tveganja;

2 = model izračunava posebno tveganje, vključno s tveganjem nastanka nepričakovanih neugodnih dogodkov in tveganjem neplačila (89. člen sklepa o tržnih tveganjih);

3 = model izračunava posebno tveganje, brez tveganja nastanka nepričakovanih neugodnih dogodkov in tveganja neplačila (89. člen sklepa o tržnih tveganjih);

4 = model izračunava posebno tveganje z izračunom za podtrgovalne knjige, ki vsebujejo posebno tveganje (89. člen sklepa o tržnih tveganjih), brez tveganja nastanka nepričakovanih neugodnih dogodkov in tveganja neplačila.

Stolpec 3 – Koda za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje za dolžniške finančne instrumente

V stolpec 3 se vnesejo kode za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje dolžniških finančnih instrumentov. Možne kode so:

1 = model ne izračunava posebnega tveganja;

2 = model izračunava posebno tveganje, vključno s tveganjem nastanka nepričakovanih neugodnih dogodkov in tveganjem neplačila (89. člen sklepa o tržnih tveganjih);

3 = model izračunava posebno tveganje, brez tveganja nastanka nepričakovanih neugodnih dogodkov in tveganja neplačila, z delom VaR, ki se nanaša na posebno tveganje (89. člen sklepa o tržnih tveganjih);

4 = model izračunava posebno tveganje z izračunom za podtrgovalne knjige, ki vsebujejo posebno tveganje (89. člen sklepa o tržnih tveganjih), brez tveganja nastanka nepričakovanih neugodnih dogodkov in tveganja neplačila.

Stolpec 4 – Uporabljena koda za spremembo vrednosti portfelja za izračun števila preseganj

V stolpec 4 se vnese koda sprememb vrednosti portfelja, ki določa vrste rezultatov, ki so uporabljeni za izračun plus-faktorja v skladu z drugim odstavkom 81. člena sklepa o tržnih tveganjih. Možne kode so:

1 = dejanski rezultati trgovanja zadevnih dni (80. člen sklepa o tržnih tveganjih);

2 = hipotetični rezultati trgovanja zadevnih dni glede na pozicije na koncu prejšnjega (trgovalnega) dneva (91. člen sklepa o tržnih tveganjih).

Stolpec 5 – Enostranski interval zaupanja notranjega VaR

Stolpec 5 se nanaša na interval zaupanja uporabljen pri upravljanju s tveganji. Stolpec se izpolni, če izračun notranjega VaR temelji na intervalu zaupanja, ki ni enak 99%.

Stolpec 6 – Obdobje posedovanja notranjega VaR

Stolpec 6 se nanaša na obdobje posedovanja uporabljeno pri upravljanju s tveganji. Stolpec se izpolni, če izračun notranjega VaR temelji na obdobju posedovanja, ki ni 10 dni.

Stolpec 7 – Dan

Stolpec 7 je že vnaprej določen in rangiran od 1 do 92. Banka vnese dnevne podatke za preteklo trimesečje.

Stolpec 8 – Regulatorni VaR (interval zaupanja = 99% in VaR (T=10))

Stolpec 8 se nanaša na VaR izračunan v skladu z določili iz 81. do 92. člena sklepa o tržnih tveganjih, pred uporabo multiplikacijskega faktorja, z obdobjem posedovanja 10 delovnih dni in enostranskim intervalom zaupanja 99%.

Stolpec 9 – Regulatorni VaR (interval zaupanja = 99% in VaR (T=1))

Stolpec 9 se nanaša na VaR izračunan v skladu z določili iz 81. do 92. člena sklepa o tržnih tveganjih, pred uporabo multiplikacijskega faktorja, z obdobjem posedovanja 1 delovni dan in enostranskim intervalom zaupanja 99%.

Stolpec 10 – Dodatna kapitalska zahteva za posebno tveganje

Stolpec 10 se nanaša na dodatno kapitalsko zahtevo za posebno tveganje, kot je določeno v četrtem odstavku 89. člena sklepa o tržnih tveganjih.

Stolpec 11 - Dodatna kapitalska zahteva zaradi tveganja neplačila

Stolpec 11 se nanaša na četrti odstavek 89. člena sklepa o tržnih tveganjih. V ta stolpec banka vnese, če je to potrebno, vrednost dodatne kapitalske zahteve za tveganje neplačila, ki je izračunana zaradi preseganja tveganja neplačila, zajetega z notranjim modelom v izračunu VaR.

Stolpec 12 – Notranji VaR

Stolpec 12 se nanaša na rezultate VaR, ki se uporabljajo za namene upravljanja s tveganji. Banka izračuna notranji VaR samo, če uporablja drugo obdobje posedovanja, kot je tisto iz stolpcev 8 in 9. Izračun za notranji VaR temelji na informacijah iz stolpcev 5 in 6 tega obrazca.

Stolpec 13 – Limit notranjega VaR

Stolpec 13 se nanaša na limite za trgovanje, ki so odobreni trgovcem. Banka mora dnevno preveriti/izračunati limit za notranji VaR. Izračun za limit notranjega VaR temelji na informacijah iz stolpcev 5 in 6 tega obrazca.

Stolpca 14 in 15 – Dejansko uporabljena sprememba vrednosti portfelja za testiranje za nazaj (Hipotetična, Dejanska)

Banka uporabi samo eno od sprememb vrednosti portfelja iz stolpcev 14 oziroma 15.

Stolpec 14 se nanaša na hipotetične spremembe vrednosti portfelja, ki se uporabljajo za testiranje za nazaj, kot določa 91. člen sklepa o tržnih tveganjih. Banka v ta stolpec vnese dnevne hipotetične spremembe portfelja.

Stolpec 15 se nanaša na dejanske spremembe vrednosti portfelja, ki se uporabljajo za testiranje za nazaj, kot določa 91. člen sklepa o tržnih tveganjih. Banka v ta stolpec vnese dnevne dejanske spremembe portfelja.

25. člen

2.5.10. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitalske zahteve za tveganje poravnave v trgovalni knjigi (v nadaljevanju: CR TB SETT)*

(1) Obrazec CR TB SETT vsebuje podatke o neporavnanih transakcijah (poslih pri katerih je prišlo do zamude v

poravnavi) v trgovalni knjigi in izračunu kapitalske zahteve povezane s tveganjem neporavnave.

(2) Obrazec CR TB SETT vsebuje 3 stolpce, katerih vsebina je naslednja:

Stolpec 1 – Neporavnane transakcije po dogovorjeni ceni

Stolpec 1 se nanaša na 43. člen sklepa o tržnih tveganjih. Banka vnese skupni znesek neporavnanih transakcij glede na število dni zamude.

Stolpec 2 – Izpostavljenost, ki nastaja zaradi razlik v cenah kot posledica neporavnanih transakcij

Stolpec 2 se nanaša na 43. člen sklepa o tržnih tveganjih. Banka vnese znesek razlike med dogovorjeno in dejansko oziroma veljavno ceno.

Stolpec 3 – Kapitalska zahteva

V stolpec 3 banka vnese vrednost kapitalske zahteve za tveganje poravnave izračunane na podlagi določb iz 43. do 46. člena sklepa o tržnih tveganjih.

(3) Obrazec CR TB SETT vsebuje vrstice, katerih vsebina je naslednja:

1 – VSOTA NEPORAVNANIH TRANSAKCIJ V TRGOVALNI KNJIGI

Vrstica "Vsota neporavnanih transakcij v trgovalni knjigi" se nanaša na neporavnane transakcije iz trgovalne knjige in izračun kapitalske zahteve za tveganje neporavnave v skladu z določbami iz točke (a) prvega odstavka 7. člena in 43. do 46. člena sklepa o tržnih tveganjih. Kreditno tveganje nasprotne stanke iz 45. do 46. člena sklepa o tržnih tveganjih se obravnava kot del kreditnega tveganja.

1.1 do 1.5 – TRANSAKCIJE V ZAMUDI

Vrstice od 1.1 do 1.5 se nanašajo na različna obdobja zamud transakcij. Banka glede na število dni zamud v vrstice od 1.1 do 1.5 vnese znesek poslov, ki so še neporavnani.

26. člen

2.5.11. *Povezava obrazcev o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja z obrazcem CA*

(1) Skupna kapitalska zahteva iz 1. vrstice (Vsota neporavnanih transakcij v trgovalni knjigi) in 3. stolpca obrazca CR TB SETT se vnese v vrstico 2.2. obrazca CA.

(2) Skupna kapitalska zahteva iz 1. vrstice (Dolžniški finančni instrumenti v trgovalni knjigi) in 9. stolpca obrazca MKR SA TDI se vnese v vrstico 2.3.1.1. obrazca CA

(3) Skupna kapitalska zahteva iz 1. vrstice (Lastniški finančni instrumetni v trgovalni knjigi) in 7. stolpca obrazca MKR SA EQU se vnese v vrstico 2.3.1.2. obrazca CA.

(4) Skupna kapitalska zahteva iz 1. vrstice (Skupna pozicija v valutah neporočanja) in 10. stolpca obrazca MKR SA FX se vnese v vrstico 2.3.1.3. obrazca CA.

(5) Skupna kapitalska zahteva iz 1. vrstice (Skupne pozicije v blagu) in 8. stolpca obrazca MKR SA COM se vnese v vrstico 2.3.1.4. obrazca CA.

(6) Skupna kapitalska zahteva iz 1. vrstice (Skupne pozicije) in 5. stolpca obrazca MKR IM se vnese v vrstico 2.3.2. obrazca CA.

2.6. **Poročilo o kapitalski zahtevi za operativno tveganje (obrazca OPR in OPR Bruto izgube)**

27. člen

2.6.1. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje (v nadaljevanju: OPR)*

(1) Obrazec OPR vsebuje podatke o vsoti čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov, ki jih banka potrebuje za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje po enostavnem in standardiziranem pristopu oziroma za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje pod pogoji kombinirane uporabe različnih pristopov. Za namen izračuna kapitalske zahteve za operativno tveganje po naprednem pristopu vsebuje obrazec OPR še podatke o kombinirani uporabi, zmanjšanju kapitalske zahteve zaradi uporabe zavarovanja ter podatke v zvezi z uporabo metodologije za porazdelitev kapitalske zahteve v okviru bančne skupine.

(2) Banka izpolni obrazec OPR samo v delu, ki se nanaša na izbrani pristop za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje, ki ga uporablja pod pogoji iz 3. člena sklepa o operativnem tveganju.

(3) Pri izpolnjevanju obrazca banka ne izpolnjuje polj, ki so označena s sivo barvo, vključno s polji v stolpcih 4, 5 in 6 iz razdelka III – Krediti in zunajbilančne obveznosti, ki se nanašajo na alternativni standardizirani pristop.

(4) Obrazec OPR vsebuje 13 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

I. POSLI BANKE

Razdelek I vključuje posle banke za katere se izračunava kapitalska zahteva za operativno tveganje po: A – enostavnem pristopu, B – standardiziranem pristopu in C – naprednem pristopu.

A – ENOSTAVNI PRISTOP

II. VSOTA OBRESTNIH IN NEOBRESTNIH PRIHODKOV PO POSLOVNIH LETIH

Razdelek II vključuje stolpce 1, 2 in 3 s podatki o vsoti čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov po posameznih poslovnih letih.

Stolpci 1 do 3 – Poslovno leto (x-3, x-2, x-1)

Stolpci 1 do 3 se nanašajo na:

– 7. člen sklepa o operativnem tveganju, ki podaja natančnejšo razlago vsebine vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov, za namen izračuna kapitalske zahteve za operativno tveganje;

– 8. in 9. člen sklepa o operativnem tveganju, ki določajo natančnejša pravila glede prilagoditve vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov, za namen izračuna kapitalske zahteve za operativno tveganje.

Vnese se vsota čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov za vsako poslovno leto posebej, in sicer:

– v stolpec 1, za poslovno leto x – 3,
– v stolpec 2, za poslovno leto x – 2,
– v stolpec 3, za poslovno leto x – 1,
pri čemer "x" pomeni tekoče poslovno leto.

IV. KAPITALSKA ZAHTEVA

Razdelek IV vključuje stolpec št. 7, s podatkom o višini kapitalske zahteve za operativno tveganje, izračunane po enostavnem pristopu.

Stolpec 7 – Kapitalska zahteva

Stolpec 7 se nanaša na:

– 5. člen sklepa o operativnem tveganju, ki določa način izračuna kapitalske zahteve za operativno tveganje po enostavnem pristopu;

– 6. člen sklepa o operativnem tveganju, ki določa način izračuna osnove za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje po enostavnem pristopu.

Vnese se znesek kapitalske zahteve za operativno tveganje v višini 15% od osnove za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje oziroma kot sledi iz matematične formule:

$$KZ_{ep} = \frac{\left[\sum\left(\check{C}ONP_{1\ldots n}\right)\right]}{n} x\,15\%$$

Kjer je:

KZ$_{ep}$ **=** Kapitalska zahteva za operativno tveganje izračunana po enostavnem pristopu

ČONP **=** Vsota čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov v obdobju preteklih treh poslovnih let

n **=** Število preteklih treh poslovnih let, pri katerih je vsota čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov pozitivna

Osnova za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje se izračuna tako, da se sešteje vrednosti vsot čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov v stolpcih 1, 2 in 3 iz razdelka A – enostavni pristop ter jih deli s tri. Če je vsota čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov v posameznem stolpcu negativna ali enaka nič, se tega podatka pri izračunu triletnega povprečja ne upošteva (podatek se ne upošteva ne v števcu ne v imenovalcu matematične formule za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje).

B – STANDARDIZIRANI PRISTOP

II. VSOTA OBRESTNIH IN NEOBRESTNIH PRIHODKOV PO POSLOVNIH LETIH

Razdelek II vključuje stolpce 1, 2 in 3 s podatki o osnovi za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje po standardiziranem pristopu, po posameznih poslovnih področjih in poslovnih letih. Osnova za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje po standardiziranem pristopu, za posamezno poslovno področje, je vsota čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov tega poslovnega leta.

Stolpci 1 do 3 – Poslovno leto (x-3, x-2, x-1)

Stolpci 1 do 3 se nanašajo na:

– 7. člena sklepa o operativnem tveganju, ki podaja natančnejšo razlago vsebine vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov za namen izračuna kapitalske zahteve za operativno tveganje;

– 8. in 9. člen sklepa o operativnem tveganju, ki določajo natančnejša pravila glede prilagoditve vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov za namen izračuna kapitalske zahteve za operativno tveganje;

– četrti odstavek 11. člena ter 13. člen sklepa o operativnem tveganju, ki določata pravila za oblikovanje poslovnih področij banke pri standardiziranem pristopu.

Vnese se osnova za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje po standardiziranem pristopu (vsota čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov) po posameznih poslovnih področjih za vsako poslovno leto posebej, in sicer:

– v stolpec 1, za poslovno leto x – 3,
– v stolpec 2, za poslovno leto x – 2,
– v stolpec 3, za poslovno leto x – 1,
pri čemer "x" pomeni tekoče poslovno leto.

IV. KAPITALSKA ZAHTEVA

Razdelek IV vključuje stolpec št. 7 s podatkom o višini kapitalske zahteve za operativno tveganje, izračunane po standardiziranem pristopu.

Stolpec 7 – Kapitalska zahteva

Stolpec 7 se nanaša na:

– 11. člen sklepa o operativnem tveganju, ki določa način izračuna kapitalske zahteve za operativno tveganje po standardiziranem pristopu;

– 12. člen sklepa o operativnem tveganju, ki določa način izračuna osnove za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje po standardiziranem pristopu.

Vnese se znesek kapitalske zahteve za operativno tveganje izračunane po standardiziranem pristopu v višini povprečja letnih kapitalskih zahtev za zadnja tri poslovna leta pred letom, za katerega se izračuna kapitalska zahteva za operativno tveganje oziroma, kot sledi iz matematične formule:

$$K_{sp} = \frac{\left\{\sum leta\, 1-3 \max\left[\sum \left(\check{C}ONP_{1-8}\ x\ PP\%_{1-8}\right), 0\right]\right\}}{3}$$

Kjer je:

KZ$_{sp}$ = Kapitalska zahteva za operativno tveganje izračunana po standardiziranem pristopu

ČONP = Vsota čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov v okviru posameznega poslovnega leta za vsako poslovno področje

PP% = Utež tveganja določena za posamezno poslovno področje

Kapitalska zahteva za operativno tveganje izračunana po standardiziranem pristopu se izračuna tako, da se seštevek letnih kapitalskih zahtev za operativno tveganje deli s tri.

Letna kapitalska zahteva za operativno tveganje je seštevek kapitalskih zahtev poslovnih področij v okviru posameznega poslovnega leta. Če je letna kapitalska zahteva za operativno tveganje negativna, se njena vrednost prilagodi na 0 ter hkrati upošteva pri izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje.

Kapitalska zahteva za posamezno poslovno področje, posameznega poslovnega leta je enaka zmnožku odstotka, določenega za to poslovno področje, in njegove osnove za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje. Odstotki po poslovnih področjih so:

1. Podjetniško financiranje in finančno svetovanje: 18%,
2. Trgovanje in prodaja na veliko ima utež tveganja: 18%,
3. Posli z vrednostnimi papirji na drobno: 12%,
4. Komercialno bančništvo: 15%,
5. Bančništvo na drobno: 12%,
6. Plačila in poravnava: 18%,
7. Agentske storitve: 15%,
8. Upravljanje premoženja: 12%.

C – NAPREDNI PRISTOP

II. VSOTA OBRESTNIH IN NEOBRESTNIH PRIHODKOV PO POSLOVNIH LETIH

Razdelek II vključuje stolpce 1, 2 in 3 s podatki o vsoti čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov. Stolpce izpolni banka, ki uporablja kombinacijo naprednega in enostavnega pristopa ali naprednega in standardiziranega pristopa iz 26. člena sklepa o operativnem tveganju.

Stolpci 1 do 3 – Poslovno leto (x-3, x-2, x-1)

Stolpci 1 do 3 se v odvisnosti od uporabljene kombinacije naprednega pristopa z nižje razvitimi pristopi nanašajo na:

– 7. člen sklepa o operativnem tveganju, ki podaja natančnejšo razlago vsebine vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov za namen izračuna kapitalske zahteve za operativno tveganje;

– 8. in 9. člen sklepa o operativnem tveganju, ki določajo natančnejša pravila glede prilagoditve vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov za namen izračuna kapitalske zahteve za operativno tveganje.

– četrti odstavek 11. člena ter 13. člen sklepa o operativnem tveganju, ki določata pravila za oblikovanje poslovnih področij banke pri standardiziranem pristopu.

Vnese se vrednost vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov za tisti del poslov za katere se uporablja enostavni pristop oziroma standardizirani pristop za vsako poslovno leto posebej, in sicer:

– v stolpec 1, za poslovno leto x – 3,
– v stolpec 2, za poslovno leto x – 2,
– v stolpec 3, za poslovno leto x – 1,
pri čemer "x" pomeni tekoče poslovno leto.

IV. KAPITALSKA ZAHTEVA

Razdelek IV vključuje stolpec 7 s podatkom o višini kapitalske zahteve za operativno tveganje, izračunane po naprednem pristopu, kot je določeno v oddelku 2.5. sklepa o operativnem tveganju.

Stolpec 7 – Kapitalska zahteva

Stolpec 7 se nanaša na:

– 15. ter 17. do 21. člen sklepa o operativnem tveganju, ki določajo način izračuna kapitalske zahteve za operativno tveganje po naprednem pristopu;

– 22. in 23. člen sklepa o operativnem tveganju, ki določata pravila za zmanjšanje kapitalske zahteve za operativno tveganje po naprednem pristopu iz naslova učinkov zavarovalne police ali druge oblike zavarovanja pred operativnim tveganjem.

Vnese se znesek kapitalske zahteve za operativno tveganje izračunane po naprednem pristopu. Znesek upošteva zmanjšanje kapitalske zahteve za pričakovano izgubo ter iz naslova priznanja učinkov zavarovanja pred operativnim tveganjem (stolpec 7 = stolpec 9 – stolpec 10 – stolpec 11).

V primeru kombinirane uporabe različnih pristopov se vnese seštevek delnih kapitalskih zahtev, izračunanih po posameznih pristopih.

V. ELEMENTI KAPITALSKE ZAHTEVE IZRAČUNANE PO NAPREDNEM PRISTOPU

Stolpec 8 – Iz naslova metodologije za medsebojno porazdelitev kapitalske zahteve

Stolpec 8 se nanaša na točko (a) šestega odstavka 24. člena sklepa o operativnem tveganju. Vnese se znesek kapitalske zahteve, ki je za banko določen na podlagi metodologije za porazdelitev kapitalske zahteve med članice bančne skupine.

Stolpec 9 – Kapitalska zahteva pred zmanjšanjem zaradi neupoštevanja pričakovane izgube in /ali zaradi priznanja učinkov zavarovanja pred operativnim tveganjem

Vnese se znesek kapitalske zahteve za operativno tveganje, ki ne upošteva zmanjšanja iz naslova pričakovane izgube in/ali priznanja učinkov zavarovanja pred operativnim tveganjem (seštevek vrednosti iz stolpcev 7, 10 in 11).

Stolpec 10 – Zmanjšanje kapitalske zahteve iz naslova neupoštevanja pričakovane izgube

Stolpec 10 se nanaša na prvi odstavek 17. člena sklepa o operativnem tveganju, ki določa pravila upoštevanja pričakovane in nepričakovane izgube pri izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje. Vnese se znesek zmanjšanja kapitalske zahteve iz naslova neupoštevanja pričakovane izgube iz operativnega tveganja, ker je le-ta obvladovana na drug ustrezen način.

Stolpec 11 – Zmanjšanje kapitalske zahteve zaradi priznanja učinkov priznane oblike zavarovanja pred operativnim tveganjem

V stolpec 11 se vnese znesek zmanjšanja kapitalske zahteve iz naslova priznanih učinkov zavarovalne police ali druge oblike zavarovanja pred operativnim tveganjem v skladu s prvim in četrtim odstavkom 22. člena sklepa o operativnem tveganju.

Stolpec 12 – Od tega: zaradi priznanja učinkov zavarovalne police

V stolpec 12 se vnese znesek zmanjšanja kapitalske zahteve iz naslova priznanih učinkov zavarovalne police v skladu s prvim odstavkom 22. člena sklepa o operativnem tveganju.

Stolpec 13 – Odstotek upoštevanja omejitve za zmanjšanje kapitalske zahteve

V Stolpec 13 se vnese odstotek zmanjšanja kapitalske zahteve zaradi priznanja učinkov zavarovalne police ali druge oblike zavarovanja pred operativnim tveganjem v skladu s 23. členom sklepa o operativnem tveganju, ki določa zgornjo mejo zmanjšanja kapitalske zahteve zaradi priznanja učinkov zavarovalne police ali druge oblike zavarovanja pred operativnim tveganjem. Odstotek zmanjšanja kapitalske zahteve ne sme presegati 20% kapitalske zahteve za operativno tveganje pred priznanjem zavarovalne police ali druge oblike zavarovanja pred operativnim tveganjem.

28. člen

2.6.2. *Povezava obrazca OPR z obrazcem CA*

(1) Kapitalska zahteva iz vrstice A-enostavni pristop in 7. stolpca obrazca OPR se vnese v vrstico 2.4.1. obrazca CA.

(2) Kapitalska zahteva iz vrstice B-standardizirani pristop in 7. stolpca obrazca OPR se vnese v vrstico 2.4.2. obrazca CA.

(3) Kapitalska zahteva iz vrstice C-napredni pristop in 7. stolpca obrazca OPR se vnese v vrstico 2.4.3. obrazca CA.

29. člen

2.6.3. *Navodilo za izpolnjevanje obrazca Bruto izgube po poslovnih področjih in vrstah dogodkov (v nadaljevanju: OPR Bruto izgube)*

(1) Obrazec OPR Bruto izgube vsebuje delne in zbirne notranje podatke o izgubah iz operativnega tveganja, ki jih je banka realizirala v preteklem letu. Banka poroča bruto izgube po poslovnih področjih ter po različnih vrstah škodnih dogodkov.

(2) Bruto izguba je znesek prvotne izgube, brez upoštevanja kakršnih koli povračil iz naslova pripadajočega dogodka.

(3) Obrazec OPR Bruto izgube izpolni samo banka, ki uporablja napredni pristop iz oddelka 2.5. sklepa o operativnem tveganju.

(4) Obrazec OPR Bruto izgube vsebuje 10 stolpcev, katerih vsebina je naslednja:

I. RAZPOREDITEV IZGUB PO POSLOVNIH PODROČJIH

Razdelek I vključuje naslednje osnovne vrstice:

1 – podjetniško financiranje in finančno svetovanje,
2 – trgovanje in prodaja na veliko,
3 – posli z vrednostnimi papirji na drobno,
4 – komercialno bančništvo,
5 – bančništvo na drobno,
6 – plačila in poravnava,
7 – agentske storitve,
8 – upravljanje premoženja,
9 – skupaj po poslovnih področjih.

II. VRSTE ŠKODNIH DOGODKOV

Razdelek II vključuje stolpce od 1 do 7 z delnimi in zbirnimi podatki o različnih vrstah škodnih dogodkov iz operativnega tveganja, ki jih je banka realizirala po poslovnih področjih.

Stolpci od 1 do 7 – Vrste škodnih dogodkov

Stolpci od 1 do 7 se nanašajo na drugi odstavek 18. člena sklepa o operativnem tveganju. Vnese se podatke o:

– številu škodnih dogodkov;
– celotnem znesku izgube;
– največji posamični izgubi,

in sicer po vrstah škodnih dogodkov ter posameznih poslovnih področjih.

Število dogodkov. Vnese se število škodnih dogodkov, ki jih je banka realizirala po posameznih poslovnih področjih. Če je škodni dogodek vplival na več poslovnih področij hkrati, ga mora banka poročati samo pri tistih poslovnih področjih, kjer izguba iz operativnega tveganja preseže mejo za zbiranje škodnih dogodkov iz stolpca 9 tega obrazca.

Zbirni podatek o številu škodnih dogodkov po poslovnih področjih (vrstica 9) se nanaša na seštevek škodnih dogodkov vseh poslovnih področij iz naslova posamezne vrste škodnega dogodka v stolpcih od 1 do 7.

Celoten znesek izgube. Vnese se celoten, nezaokrožen znesek izgube iz operativnega tveganja iz naslova posamezne vrste škodnega dogodka, po posameznih poslovnih področjih.

Zbirni podatek o celotnem znesku izgube po poslovnih področjih (vrstica 9) je seštevek celotnih zneskov izgube vseh poslovnih področij iz naslova posamezne vrste škodnega dogodka v stolpcih od 1 do 7.

Največja posamična izguba. Vnese se največja, nezaokrožena posamična izguba, ki je bila realizirana v okviru posameznega poslovnega področja.

Zbirni podatek o največji posamični izgubi po poslovnih področjih (vrstica 9) je največja posamična izguba na poslovnih področjih iz naslova posamezne vrste škodnega dogodka v stolpcih od 1 do 7.

III. SKUPAJ PO VRSTAH DOGODKOV

Razdelek III vključuje stolpec 8 s podatki o različnih vrstah škodnih dogodkov, ki jih je banka realizirala na posameznem poslovnem področju.

Stolpec 8 – Skupaj po vrstah dogodkov

Stolpec 8 predstavlja:

– seštevek števila dogodkov po posameznem poslovnem področju;
– seštevek celotnih zneskov izgube po posameznem poslovnem področju;
– največjo posamično izgubo posamičnega poslovnega področja.

IV. MEJE IZGUB ZA ZBIRANJE DOGODKOV

Razdelek IV vključuje stolpca 9 in 10 s podatki o mejah izgub iz operativnega tveganja, ki jih banka opredeli za namen zbiranja podatkov o notranjih izgubah.

Stolpec 9 – Najnižja meja izgub

Stolpec 9 se nanaša na četrti odstavek 18. člena sklepa o operativnem tveganju. Vnese se znesek spodnje meje izgube za namen zbiranja podatkov o notranjih izgubah po posameznem poslovnem področju.

Stolpec 10 – Najvišja meja izgub

Stolpec 10 se izpolnjuje samo, če banka, za namen zbiranja podatkov o notranjih izgubah v okviru posameznega poslovnega področja, opredeli več meja izgub iz operativnega tveganja, po vrstah škodnih dogodkov. V tem primeru, se vnese najvišjo izmed določenih meja izgub, v okviru posameznega poslovnega področja.

3. POROČANJE

30. člen

(1) Banka mora razviti ustrezne sisteme in postopke za izračun in spremljanje kapitala in kapitalskih zahtev za posamezna tveganja ter zagotoviti pravilno in pravočasno poročanje Banki Slovenije.

(2) Banka mora poročila o kapitalu in kapitalskih zahtevah za posamezna tveganja predložiti Banki Slovenije po stanju na zadnji dan vsakega četrtletja.

(3) Banka pošlje poročila o kapitalu in kapitalskih zahtevah v obliki obrazcev iz 2. člena tega sklepa v papirni obliki in na elektronski način. Obliko in način elektronskega posredovanja obrazcev ureja posebno navodilo. Zneski v obrazcih se vpisujejo v tisoč eurov in odstotki na dve decimalni mesti. V papirni obliki morajo biti obrazci opremljeni z matično številko in imenom banke poročevalke, datumom poročanja, imenom in telefonsko številko kontaktne osebe ter žigom in podpisom odgovorne osebe.

(4) Na posamični podlagi je rok za predložitev poročil o kapitalu in kapitalskih zahtevah po stanju na zadnji dan v letu deseti delovni dan po izteku roka za predložitev nerevidiranih računovodskih izkazov, za druga četrtletja pa je rok do 25. dne v naslednjem mesecu.

(5) Na konsolidirani podlagi je rok za predložitev poročil o kapitalu in kapitalskih zahtevah najkasneje:

– do 31. 3. tekočega leta za stanje na dan 31.12. preteklega leta,

– do 31. 5. za stanje na dan 31. 3. tekočega leta,

– do 31. 8. za stanje na dan 30. 6. tekočega leta,

– do 30.11. za stanje na dan 30. 9. tekočega leta.

(6) V primeru posebne zahteve Banke Slovenije mora banka poročila iz četrtega in petega odstavka tega člena izdelati tudi po stanju na dan in v roku, ki ju določi Banka Slovenije.

(7) Ne glede na določbe drugega, četrtega in petega odstavka tega člena mora banka, ki uporablja napredni pristop, obrazec OPR Bruto izgube izdelati in predložiti le, če to zahteva Banka Slovenije.

4. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

31. člen

(1) Prvo poročilo o kapitalu in kapitalskih zahtevah, v skladu s sklepom o kapitalu, banka izdela po stanju na dan 31. marca 2007 ter ga Banki Slovenije posreduje najkasneje do 15. maja 2007.

(2) Prvo poročilo o kapitalski zahtevi za tržna tveganja, izračunani v skladu s sklepom o tržnih tveganjih, banka izdela po stanju na dan 31. marca 2007 ter ga Banki Slovenije posreduje najkasneje do 15. maja 2007.

(3) Banka, ki v skladu s 405. členom ZBan-1 odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje do 1. januarja 2008 izdela po stanju 31. marca 2008:

– prvo poročilo o kapitalski zahtevi za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu, izračunani v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu,

– prvo poročilo o kapitalski zahtevi za kreditno tveganje pri listinjenju, izračunani v skladu s sklepom o listinjenju ter

– prvo poročilo o kapitalski zahtevi za operativno tveganje, izračunani v skladu s sklepom o operativnem tveganju.

(4) Banka, ki bo začela uporabljati standardiziran pristop oziroma pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje tekom leta 2007, izdela po stanju konec prvega trimesečja, ki sledi trimesečju v katerem je začela navedeni pristop uporabljati:

– prvo poročilo o kapitalski zahtevi za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu oziroma pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov, izračunani v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu oziroma v skladu s sklepom o pristopu IRB,

– prvo poročilo o kapitalski zahtevi za kreditno tveganje pri listinjenju, izračunani v skladu s sklepom o listinjenju ter

– prvo poročilo o kapitalski zahtevi za operativno tveganje, izračunani v skladu s sklepom o operativnem tveganju.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka banka prvo poročilo o kapitalski zahtevi za operativno tveganje, izračunani po naprednem pristopu, izdela po stanju na dan 31. marca 2008.

(6) Ne glede na peti odstavek 30. člena tega sklepa mora banka za leto 2007 predložiti le poročila po stanju na dan 30. 6. 2007 in stanju na dan 31. 12. 2007.

(7) Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

CA

IZRAČUN KAPITALA IN KAPITALSKE ZAHTEVE

Oznaka vrstice	Postavka	Znesek (v tisoč EUR)
1	**SKUPAJ KAPITAL (za namen kapitalske ustreznosti)**	=1.1+1.2+1.3+1.6 =1.4+1.5+1.6
1.1	***TEMELJNI KAPITAL***	=1.1.1+ 1.1.2+1.1.4+1.1.5
1.1.1	**Vmesna vsota I**	=1.1.1.1+1.1.1.2+1.1.1.3
1.1.1*	Ne-inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev	
1.1.1**	Inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev	
1.1.1.1	***Vplačani osnovni kapital***	
1.1.1.2	***(-) Lastne delnice***	
1.1.1.3	***Kapitalske rezerve***	
1.1.1.4	***Drugi instrumenti, ki se vključujejo v kapital***	
1.1.2	**Vmesna vsota II**	=1.1.2.1+1.1.2.2+1.1.2.3+1.1.2.4a+1.1.2.4b+1.1.2.5+1.1.2.6
1.1.2.1	***Rezerve in zadržani dobiček ali izguba***	
1.1.2.2	***Manjšinski deleži***	
1.1.2.2*	Ne-inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev	
1.1.2.2**	Inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev	
1.1.2.3	***Revidirani dobiček med letom***	=1.1.2.3.01+1.1.2.3.02
1.1.2.3.01	Revidirani dobiček med letom	
1.1.2.3.02	Del revidiranega dobička med letom, ki je predmet bonitetnih filtrov	
1.1.2.4a	***(-) Izid med letom za izračun (nerevidirani)***	=Min [(1.1.2.4a.01+1.1.2.4a.02); 0]
1.1.2.4a.01	Izid med letom za izračun (nerevidirani)	
1.1.2.4a.02	Del izida med letom za izračun (nerevidirani), ki je predmet bonitetnih filtrov	
1.1.2.4b	***Čista izguba poslovnega leta (revidirana)***	=1.1.2.4b.01+1.1.2.4b.02
1.1.2.4b.01	(-) Čista izguba poslovnega leta (revidirana)	
1.1.2.4b.02	Del čiste izgube poslovnega leta (revidirana), ki je predmet bonitetnih filtrov	
1.1.2.5	***(-) Neto dobički iz naslova kapitalizacije prihodnjih donosov listinjenih izpostavljenosti***	
1.1.2.6	***Presežki iz prevrednotenja (PP) - bonitetni filtri***	=1.1.2.6.01+1.1.2.6.02+1.1.2.6.11+1.1.2.6.12+1.1.2.6.13+1.1.2.6.14
1.1.2.6.01	PP v zvezi s finančnimi sredstvi RZP - delnice in deleži	
1.1.2.6.02	Popravek PP v zvezi s finančnimi sredstvi RZP - delnice in deleži	
1.1.2.6.03	PP v zvezi s finančnimi sredstvi RZP - krediti	
1.1.2.6.04	Popravek PP v zvezi s finančnimi sredstvi RZP - krediti	
1.1.2.6.05	PP v zvezi s finančnimi sredstvi RZP - dolžniški VP	
1.1.2.6.06	Popravek PP v zvezi s finančnimi sredstvi RZP - dolžniški VP	
1.1.2.6.07	Učinki vrednotenja v zvezi z uporabo opcije poštene vrednosti (sprememba bonitete banke)	
1.1.2.6.08	Popravek učinkov vrednotenja v zvezi z uporabo opcije poštene vrednosti (sprememba bonitete banke)	
1.1.2.6.09	PP v zvezi z varovanjem denarnih tokov	
1.1.2.6.10	Popravek PP v zvezi z varovanjem denanarnih tokov	
1.1.2.6.11	Učinki vrednotenja v zvezi z naložbenimi nepremičninami	
1.1.2.6.12	Popravek učinkov vrednotenja v zvezi z naložbenimi nepremičninami	
1.1.2.6.13	PP v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi	
1.1.2.6.14	Popravek PP v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi	

1.1.2.6.15	Drugi PP	
1.1.2.6.16	Popravek drugih PP	
1.1.3	**Rezervacije za splošna bančna tveganja**	
1.1.4	**Ostale sestavine temeljnega kapitala**	=1.1.4.1+1.1.4.2
1.1.4.1	***Ne-inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev***	
1.1.4.2	***Inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev***	
1.1.4.3	***Dobiček iz naslova prve uporabe MSRP***	
1.1.4.4	***Drugo***	
1.1.5	**(-) Ostale odbitne postavke temeljnega kapitala**	=1.1.5.1+1.1.5.2+1.1.5.3+1.1.5.4
1.1.5.1	***(-) Neopredmetena dolgoročna sredstva***	
1.1.5.2	***(-) Presežek ne-inovativnih instrumentov***	
1.1.5.3	***(-) Presežek inovativnih instrumentov***	
1.1.5.4	***(-) Druge deželno specifične odbitne postavke***	=1.1.5.4.2
1.1.5.4.1	(-) Izguba iz naslova prve uporabe MSRP	
1.1.5.4.2	(-) Ostalo	=1.1.5.4.2a+1.1.5.4.2b+1.1.5.4.2c
1.1.5.4.2a	Neizkazane oslabitve in rezervacije zaradi zamika v knjiženju	
1.1.5.4.2b	Razlika med izkazanimi oslabitvami in rezervacijami po MSRP in sklepom o ocenjevanju izgub	
1.1.5.4.2c	Drugi PP	
1.2	***DODATNI KAPITAL I***	=1.2.1+1.2.2+1.2.3
1.2.1	**Vmesna vsota III**	=1.2.1.1+1.2.1.2+1.2.1.6+1.2.1.7
1.2.1.1	***Presežek posameznih sestavin temeljnega kapitala, ki se lahko prenese v dodatni kapital I***	= -1.1.5.3
1.2.1.2	***Popravki PP v temeljnem kapitalu, ki se prenesejo v dodatni kapital I - bonitetni filtri***	=1.2.1.2.01+1.2.1.2.03+1.2.1.2.04
1.2.1.2.01	Popravek PP v zvezi s finančnimi sredstvi RZP - delnice in deleži	
1.2.1.2.02	Popravek PP v zvezi s finančnimi sredstvi RZP - dolžniški VP	
1.2.1.2.03	Popravek učinkov vrednotenja v zvezi z naložbenimi nepremičninami	
1.2.1.2.04	Popravek PP v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi	
1.2.1.2.05	Drugi popravki PP	
1.2.1.3	***Revalorizacijske rezerve***	
1.2.1.4	***Popravki vrednosti za standardizirani pristop***	
1.2.1.5	***Drugo***	
1.2.1.6	***Hibridni instrumenti in prednostne kumulativne delnice***	
1.2.1.7	***Presežek oslabitev in rezervacij po pristopu IRB***	
1.2.1.8	***Deželno specifične postavke dodatnega kapitala I***	
1.2.2	**Vmesna vsota IV**	=1.2.2.2+1.2.2.3+1.2.2.5
1.2.2.1	***Obveznosti članov zadrug***	
1.2.2.2	***Prednostne kumulativne delnice s fiksnim donosom***	
1.2.2.3	***Podrejeni dolg I***	
1.2.2.4	***Deželno specifične postavke dodatnega kapitala II***	
1.2.2.5	***(-) Presežek posameznih sestavin dodatnega kapitala I***	
1.2.3	**(-) Zmanjšanje dodatnega kapitala I**	=1.2.3.1
1.2.3.1	***(-) Presežek dodatnega kapitala I***	
1.2.3.2	***(-) Druge deželno specifične odbitne postavke dodatnega kapitala***	

1.3	***(-) ODBITNE POSTAVKE OD TEMELJNEGA IN DODATNEGA KAPITALA I***	Σ1.3.i ,, i = 1 do 11 tudi=1.3.T1*+1.3.T2*
1.3.T1*	*(-) Odbitne postavke od temeljnega kapitala*	
1.3.T2*	*(-) Odbitne postavke od dodatnega kapitala I*	
1.3.1	**(-) Naložbe v druge kreditne ali finančne institucije, ki posamično presegajo10% osnovnega kapitala druge kreditne ali finančne institucije**	
1.3.2	**(-) Naložbe v inovativne in hibridne instrumente ter podrejeni dolg drugih kreditnih ali finančnih institucij, v katerih je banka pridobila več kot 10% osnovnega kapitala**	
1.3.3	**(-) Presežek naložb v druge kreditne ali finančne institucije, ki posamično ne presegajo 10% osnovnega kapitala druge kreditne ali finančne institucije**	
1.3.4	**(-) Udeležbe v zavarovalnicah, pozavarovalnicah, pokojninskih družbah in zavarovalnih holdingih**	
1.3.5	**(-) Naložbe v finančne instrumente zavarovalnic, pozavarovalnic, pokojninskih družb ali zavarovalnih holdingov, v katerih je banka udeležena**	
1.3.6	**(-) Deželno specifične odbitne postavke od temeljnega in dodatnega kapitala I**	
1.3.LE	*Opomba:* *Višina kapitala za izračun omejitev v povezavi z veliko izpostavljenostjo (dodatni kapital II ni uporabljen) in naložbami v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja*	=1.1+(1.2-1.2.1.7)+1.3.1+1.3.2+1.3.3+1.3.4+1.3.5+1.3.6
1.3.7	**(-) Zneski izpostavljenosti za pozicije v listinjenju**	
1.3.8	**(-) Primanjkljaj oslabitev in rezervacij po pristopu IRB ter pričakovana izguba iz naslova lastniških instrumentov po pristopu IRB**	
1.3.9	**(-) Preseganja omejitev naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja**	
1.3.10	**(-) Prenesena vrednost finančnih instrumentov, tujih valut in blaga**	
1.3.11	**(-) Druge deželno specifične odbitne postavke**	
1.3.11a	Prilagoditev na postavkah trgovalne knjige	
1.4	***SKUPAJ TEMELJNI KAPITAL (za namen kapitalske ustreznosti)***	=1.1+1.3.T1*
1.5	***SKUPAJ DODATNI KAPITAL I (za namen kapitalske ustreznosti)***	=1.2+1.3.T2*
1.6	***DODATNI KAPITAL II (tržna tveganja)***	=1.6.3+1.6.5+1.6.6+1.6.7
1.6.1	**Presežek dodatnega kapitala I, ki se lahko uporabi za izpolnjevanje kapitalskih zahtev za tržna tveganja**	
1.6.2	**Dobički iz trgovalne knjige**	
1.6.3	**Podrejeni dolg II**	
1.6.4	**(-) Nelikvidna aktiva**	
1.6.5	**(-) Presežek podrejenega dolga II**	
1.6.LE	*Opomba:* *Višina kapitala za izračun omejitev v povezavi z veliko izpostavljenostjo, kadar se uporabi dodatni kapital II*	=1.3.LE+1.3.9+1.3.10+1.6.1+1.6.2+1.6.3+1.6.5
1.6.6	**(-) Deželno specifične odbitne postavke od dodatnega kapitala II**	
1.6.6a	Prilagoditve na postavkah trgovalne knjige	
1.6.7	**(-) Neizkoriščeni razpoložljivi dodatni kapital II**	=-Max[(1.6.3+1.6.5+1.6.6-2.3); 0]
1.7	***(-) ODBITNE POSTAVKE OD CELOTNEGA KAPITALA***	=1.7.1+1.7.2
1.7.1	**Deželno specifične odbitne postavke od celotnega kapitala**	
1.7.2	**Udeležbe v zavarovalnicah**	
1.8 **1.8.1**	**DODATNE INFORMACIJE:** ***Presežek (+) / primanjkljaj (-) oslabitev in rezervacij po pristopu IRB***	=1.8.1.1+1.8.1.2
1.8.1.1	*Znesek oslabitev in rezervacij po pristopu IRB*	
1.8.1.1*	*Skupinske oslabitve*	
1.8.1.1**	*Posamične oslabitve*	
1.8.1.1***	*Presežki iz prevrednotenja*	
1.8.1.2	*(-) Pričakovane izgube po pristopu IRB*	
1.8.2	***Bruto znesek podrejenega dolga I***	

1.8.3	***Minimalni osnovni kapital***	
2	**KAPITALSKE ZAHTEVE**	=2.1+2.2+2.3+2.4+2.5+2.6
2a	***Od katerih: Investicijske družbe po členu 20(2) and 24 Direktive 2006/49/EC***	
2b	***Od katerih: Investicijske družbe po členu 20(3) and 25 Direktive 2006/49/EC***	
2c	***Od katerih: Investicijske družbe po členu 45b Direktive 2006/49/EC***	
2.1	***VSOTA KAPITALSKIH ZAHTEV ZA KREDITNO TVEGANJE, TVEGANJE NASPROTNE STRANKE IN TVEGANJE PORAVNAVE***	=2.1.1+2.1.2
2.1.1	**Standardizirani pristop (SA)**	CR SA obrazec na nivoju celotne izpostavljenosti. =2.1.1.1a ali 2.1.1.1b+2.1.1.2 2.1.1.1a. ali 2.1.1.1b (nacionalni nadzornik lahko v primeru hkratne uporabe SA in IRB pristopa alternativno zahteva uporabo IRB kategorij izpostavljenosti za poročanje kap. zahtev za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu)
2.1.1.1a	***SA kategorije izpostavljenosti brez pozicij listinjenja***	CR SA obrazec na nivoju celotne izpostavljenosti. (SA kategorije izpostavljenosti iz 4. člena Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu brez pozicij listinjenja) $\sum$ 2.1.1.1.ia , i = 1 do 15
2.1.1.1a.01	Enote centralne ravni države ali centralne banke	CR SA.
2.1.1.1a.02	Enote regionalne ali lokalne ravni držav	CR SA.
2.1.1.1a.03	Osebe javnega sektorja	CR SA.
2.1.1.1a.04	Multilateralne razvojne banke	CR SA.
2.1.1.1a.05	Mednarodne organizacije	CR SA.
2.1.1.1a.06	Institucije	CR SA.
2.1.1.1a.07	Podjetja	CR SA.
2.1.1.1a.08	Bančništvo na drobno	CR SA.
2.1.1.1a.09	Zavarovano z nepremičninami	CR SA.
2.1.1.1a.10	Zapadle postavke	CR SA.
2.1.1.1a.11	Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	CR SA.
2.1.1.1a.12	Krite obveznice	CR SA.
2.1.1.1a.13	Kratkoročne terjatve do institucij in podjetij	
2.1.1.1a.14	Naložbe v investicijske sklade	CR SA.
2.1.1.1a.15	Ostale izpostavljenosti	CR SA
2.1.1.1b	***IRB kategorije izpostavljenosti brez pozicij listinjenja***	CR SA obrazec na nivoju celotne izpostavljenosti +2.1.1.1.06b $\sum$ 2.1.1.1.ib, i = 1 do 6 Glej opombo k postavki 2.1.1.
2.1.1.1b.01	Enote centralne ravni države in centralne banke	CR SA.
2.1.1.1b.02	Institucije	CR SA.
2.1.1.1b.03	Podjetja	CR SA.
2.1.1.1b.04	Bančništvo na drobno	CR SA.
2.1.1.1b.05	Lastniški instrumenti	CR SA.
2.1.1.1b.06	Druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti	CR SA
2.1.1.2	***Pozicije listinjenja SA***	CR SEC SA
2.1.2	**Pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov (IRB)**	=2.1.2.1+2.1.2.2+2.1.2.3+2.1.2.4+2.1.2.5
2.1.2.1	***Nadzorniško določene ocene LGD (in CF)***	CR IRB
2.1.2.1.01	Enote centralne ravni države in centralne banke	CR IRB
2.1.2.1.02	Institucije	CR IRB
2.1.2.1.03	Podjetja	CR IRB
2.1.2.2	***Lastne ocene LGD (in CF)***	CR IRB
2.1.2.2.01	Enote centralne ravni države in centralne banke	CR IRB
2.1.2.2.02	Institucije	CR IRB

2.1.2.2.03	Podjetja	CR IRB
2.1.2.2.04	Bančništvo na drobno	CR IRB
2.1.2.3	***Kategorija izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov***	CR EQU IRB
2.1.2.4	***Pozicije listinjenja in listinjene izpostavljenosti***	CR SEC IRB
2.1.2.5	***Druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti***	CR IRB
2.2	***TVEGANJE PORAVNAVE***	CR TB SETT
2.3	***VSOTA KAPITALSKIH ZAHTEV ZA POZICIJSKO TVEGANJE, VALUTNO TVEGANJE IN TVEGANJE SPREMEMB CEN BLAGA***	=2.3.1+2.3.2
2.3.1	**Pozicijsko tveganje, valutno tveganje in tveganje sprememb cen blaga izračunano po standardiziranih pristopih**	=2.3.1.1+2.3.1.2+2.3.1.3+2.3.1.4
2.3.1.1	***Dolžniški finančni instrumenti***	MKR SA TDI
2.3.1.2	***Lastniški finančni instrumenti***	MKR SA EQU
2.3.1.3	***Tuje valute***	MKR SA FX
2.3.1.4	***Blago***	MKR SA COM
2.3.2	**Pozicijsko tveganje, valutno tveganje in tveganje sprememb cen blaga izračunano z uporabo notranjih modelov.**	=MKR IM
2.4	***KAPITALSKA ZAHTEVA ZA OPERATIVNO TVEGANJE***	=2.4.1+2.4.2+2.4.3
2.4.1	**Enostavni pristop**	OPR
2.4.2	**Standardizirani pristop**	OPR
2.4.3	**Napredni pristop**	OPR
2.5	***KAPITALSKE ZAHTEVE POVEZANE S STALNIMI SPLOŠNIMI STROŠKI***	Samo za investicijske družbe (členi 20(2), 20(3), 21, 24, 25 in 45b Direktive 2006/49/EC
2.6	***DRUGE IN PREHODNE KAPITALSKE ZAHTEVE***	=2.6.1+2.6.2+2.6.3
2.6.1	**Kapitalske zahteve na podlagi 152. člena Direktive 2006/48/EC**	
2.6.2	**Dodatna zahteva h kapitalskim zahtevah za investicijske družbe**	45 b člen Direktive 2006/49/EC
2.6.3	**Ostale deželno specifične kapitalske zahteve**	Kapitalska zahteva za preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja
3	**MEMORANDUMSKE POSTAVKE:**	
3.1	***Presežek (+) / primanjkljaj (-) kapitala pred uporabo prehodnih določb za kapitalske zahteve***	=1-(2-2.6)
3.1.a	***Količnik kapitalske ustreznosti (%) pred uporabo prehodnih določb za kapitalske zahteve***	=1/(2-2.6)*8%
3.2	***Presežek (+) / primanjkljaj (-) kapitala***	=1-2
3.2.a	***Količnik kapitalske ustreznosti (%)***	=1/2*8%
3.3	***Presežek (+) / Primanjkljaj (-) kapitala upoštevaje proces nadzorniškega pregledovanja***	
3.3.a	***Količnik kapitalske ustreznosti (%) upoštevaje proces nadzorniškega pregledovanja***	
3.4	***Interna ocena presežka (+) / Primanjkljaja (-) kapitala***	=3.3.1-3.3.2
3.4.1	***Interna ocena kapitala***	
3.4.2	***Interna ocena kapitalskih zahtev***	

CR SA

IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA KREDITNO TVEGANJE IN KREDITNO TVEGANJE NASPROTNE STRANKE PO STANDARDIZIRANEM PRISTOPU

SA / IRB kategorija izpostavljenosti:

v tisoč EUR

	ORIGINALNA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI PRED UPORABO KONVERZIJSKIH FAKTORJEV		OSLABITVE, POVEZANE Z ORIGINALNO IZPOSTAVLJENOSTJO	NETO VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI	KREDITNA ZAVAROVANJA Z UČINKOM ZAMENJAVE NA IZPOSTAVLJENOST						NETO IZPOSTAVLJENOST PO UPOŠTEVANJU CRM IN PRED UPORABO KONVERZIJSKIH FAKTORJEV	KREDITNA ZAVAROVANJA, KI UČINKUJEJO NA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI: RAZVITA METODA ZA ZAVAROVANJE S FINANČNIM PREMOŽENJEM			POLNO PRILAGOJENA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI (E*)	RAZVRSTITEV POLNO PRILAGOJENIH VREDNOSTI ZUNAJBILANČNIH POSTAVK GLEDE NA KONVERZIJSKE FAKTORJE				VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI	TVEGANJEM PRILAGOJEN ZNESEK IZPOSTAVLJENOSTI	KAPITALSKA ZAHTEVA
		OD TEGA: IZ NASLOVA KREDITNEGA TVEGANJA NASPROTNE STRANKE (CRR)			OSEBNA KREDITNA ZAVAROVANJA: PRILAGOJENE VREDNOSTI (G_A)		STVARNA KREDITNA ZAVAROVANJA		ZAMENJAVA IZPOSTAVLJENOSTI ZARADI KREDITNEGA ZAVAROVANJA			NESTANOVITNOSTI PRILAGOJENA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI	ZAVAROVANJE S FINANČNIM PREMOŽENJEM: PRILAGOJENA VREDNOST (Cvam)	PRILAGODITVE ZA NESTANOVITNOST IN ZAPADLOST		0%	20%	50%	100%			
					OSEBNA JAMSTVA	KREDITNI IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI	FINANČNO PREMOŽENJE: ENOSTAVNA METODA	DRUGA STVARNA KREDITNA ZAVAROVANJA	CELOTNI ODLIVI	CELOTNI PRILIVI												
	1	2	3	4=1-3	5	6	7	8	9	10	11=4-9+10	12	13	14	15=11+12-13	16	17	18	19	20=15-16-0,8*17-0,5*18	21	22
SKUPAJ																						**Povezava z obrazcem CA**
RAZČLENITEV SKUPNE IZPOSTAVLJENOSTI GLEDE NA TIP IZPOSTAVLJENOSTI:																						
Postavke sredstev																						
Zunajbilančne postavke																						
Posli financiranja vrednostnih papirjev in posli z dolgim rokom poravnave																						
Izvedeni finančni instrumenti																						
Pogodbeni pobot med različnimi kategorijami produktov																						
RAZČLENITEV SKUPNE IZPOSTAVLJENOSTI GLEDE NA UTEŽI TVEGANJA:																						
0%																						
10%																						
20%																						
35%																						
50%																						
od tega: zapadle postavke (a)																						
brez bonitetne ocene imenovane ECAI																						
zavarovano s poslovnimi nepremičninami (a)																						
75%																						
100%																						
od tega: zapadle postavke (a)																						
brez bonitetne ocene imenovane ECAI																						
zavarovano z nepremičninami (a)																						
150%																						
od tega: zapadle postavke (a)																						
200%																						
Druge uteži tveganja																						

(a) Izpolni banka, ki ima dovoljenje Banke Slovenije za uporabo pristopa IRB.

CR IRB

IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA KREDITNO TVEGANJE, KREDITNO TVEGANJE NASPROTNE STRANKE IN TVEGANJE PORAVNAVE PO PRISTOPU IRB

IRB kategorija izpostavljenosti:

Lastne ocene LGD (in CF) :

v tisoč EUR

	NOTRANJI BONITETNI SISTEM	ORIGINALNA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI PRED UPORABO CF		KREDITNA ZAVAROVANJA Z UČINKOM ZAMENJAVE NA IZPOSTAVLJENOST					VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI PO UPOŠTEVANJU VIŠINOV KREDITNIH ZAVAROVANJ ZA NAMEN ZAMENJAVE IN PRED UPORABO CF		VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI		KREDITNA ZAVAROVANJA, KI SE UPOŠTEVAJO V OCENI LGD (BREZ UPOŠTEVANJA DVOJNEGA NEPLAČILA)							IZPOSTAVLJENOSTI, KI SO PREDMET DVOJNEGA NEPLAČILA	Z IZPOSTAVLJENOSTJO TEHTANA POVPREČNA OCENA LGD (%)	Z IZPOSTAVLJENOSTJO TEHTANA POVPREČNA ZAPADLOST (V DNEVIH)	TVEGANJE PRILAGOJENA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI	KAPITALSKA ZAHTEVA	MEMORANDUMSKE POSTAVKE		
				OSEBNA KREDITNA ZAVAROVANJA		DRUGA STVARNA KREDITNA ZAVAROVANJA	ZAMENJAVA IZPOSTAVLJENOSTI ZARADI KREDITNEGA ZAVAROVANJA						UPORABA LASTNIH OCEN LGD: OSEBNO KREDITNO ZAVAROVANJE		STVARNO KREDITNO ZAVAROVANJE											
	PD PO BONITETNIH RAZREDIH IN/ALI SKUPINAH (%)		OD TEGA: IZ NASLOVA KREDITNEGA TVEGANJA NASPROTNE STRANKE	OSEBNA JAMSTVA	KREDITNI IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI		CELOTNI ODLIVI	CELOTNI PRILIVI		OD TEGA: ZUNAJBILANČNE POSTAVKE		OD TEGA: ZUNAJBILANČNE POSTAVKE	OSEBNA JAMSTVA	KREDITNI IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI	UPORABA LASTNIH OCEN LGD: DRUGO STVARNO KREDITNO ZAVAROVANJE	PRIMERNO ZAVAROVANJE S FINANČNIM PREMOŽENJEM	OSTALO PRIMERNO ZAVAROVANJE S PREMOŽENJEM			OSEBNO KREDITNO ZAVAROVANJE					ZNESEK PRIČAKOVANE IZGUBE	OSLABITVE IN REZERVACIJE	ŠTEVILO DOLŽNIKOV
																		NEPREMIČNINE	PREMIČNINE	DENARNE TERJATVE								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9=2-7+8	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
1. SKUPAJ																								**Povezava z obrazcem CA**			
RAZČLENITEV SKUPNE IZPOSTAVLJENOSTI GLEDE NA TIP IZPOSTAVLJENOSTI																											
Postavke sredstev																											
Zunajbilančne postavke																											
Posli financiranja vrednostnih papirjev in posli z dolgim rokom poravnave																											
Izvedeni finančni instrumenti																											
Pogodbeni pobot med različnimi kategorijami produktov																											
1.1 IZPOSTAVLJENOSTI RAZVRŠČENE V BONITETNE RAZREDE DOLŽNIKOV ALI SKUPIN: SKUPAJ																											
RAZČLENITEV SKUPNE IZPOSTAVLJENOSTI PO BONITETNIH RAZREDIH DOLŽNIKOV IN/ALI SKUPIN::																											
BONITETNI RAZRED DOLŽNIKA ALI SKUPINE (a): 1																											
2																											
...																											
N																											
1.2 POSEBNI KREDITNI ARANŽMAJI Z NADZORNIŠKO DOLOČENIMI UTEŽMI TVEGANJA (b): SKUPAJ																											
RAZČLENITEV SKUPNE IZPOSTAVLJENOSTI IZ NASLOVA POSEBNIH KREDITNIH ARANŽMAJEV Z NADZORNIŠKO DOLOČENIMI UTEŽMI TVEGANJA:																											
UTEŽ TVEGANJA: 0%																											
50%																											
70%																											
Od tega: v bonitetnem razredu 1																											
90%																											
115%																											
250%																											
1.3 ALTERNATIVNA OBRAVNAVA: ZAVAROVANO Z NEPREMIČNINAMI																											
1.4 IZPOSTAVLJENOSTI, KI SO NASTALE ZARADI ČASOVNIH NEUSKLAJENOSTI PLAČILA IN IZROČITVE TER ZA KATERE SE UPORABLJA UTEŽ TVEGANJA PO STANDARDIZIRANEM PRISTOPU ALI UTEŽ TVEGANJA 100%: SKUPAJ																											
1.5 TVEGANJE ZMANJŠANJA VREDNOSTI ODKUPLJENIH DENARNIH TERJATEV: SKUPAJ																											

(a) Vrstni red od najnižjega do najvišjega glede na oceno PD dodeljeno bonitetnemu razredu dolžnika ali skupini. PD neplačnikov je 100%.

(b) Ta vrstica se upošteva pri posebnih kreditnih aranžmajih, pri kategoriji izpostavljenosti do podjetij ter pri kategorijah izpostavljenosti Skupaj

CR EQU IRB

IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA KREDITNO TVEGANJE IZ NASLOVA LASTNIŠKIH INSTRUMENTOV PO PRISTOPU IRB

v tisoč EUR

	NOTRANJI BONITETNI SISTEM	ORIGINALNA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI PRED UPORABO CF	KREDITNA ZAVAROVANJA Z UČINKOM ZAMENJAVE NA IZPOSTAVLJENOST				VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI PO UPOŠTEVANJU UČINKOV KREDITNIH ZAVAROVANJ ZA NAMEN ZAMENJAVE IN PRED UPORABO CF		VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI		Z IZPOSTAVLJENOSTJO TEHTANA POVPREČNA OCENA LGD (%)	TVEGANJEM PRILAGOJENA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI	KAPITALSKA ZAHTEVA	MEMORANDUMSKE POSTAVKE:	
			OSEBNA KREDITNA ZAVAROVANJA		ZAMENJAVA IZPOSTAVLJENOSTI ZARADI KREDITNEGA ZAVAROVANJA			OD TEGA: ZUNAJBILANČNE POSTAVKE		OD TEGA: ZUNAJBILANČNE POSTAVKE				ZNESEK PRIČAKOVANE IZGUBE	OSLABITVE IN REZERVACIJE
	PD PO BONITETNIH RAZREDIH (%)		OSEBNA JAMSTVA	KREDITNI IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI	CELOTNI ODLIVI	CELOTNI PRILIVI									
	1	2	3	4	5	6	2-5+6	8	9	10	11	12	13	14	15
SKUPAJ:													**Povezava z obrazcem CA**		
1. PRISTOP PD/LGD: SKUPAJ															
RAZČLENITEV SKUPNE IZPOSTAVLJENOSTI PO BONITETNIH RAZREDIH DOLŽNIKOV:															
BONITETNI RAZRED DOLŽNIKOV(a): 1															
2															
.....															
N															
2. PRISTOP ENOSTAVNIH UTEŽI TVEGANJA: SKUPAJ															
RAZČLENITEV SKUPNE IZPOSTAVLJENOSTI PO UTEŽEH TVEGANJA:															
UTEŽ TVEGANJA: 190%															
290%															
370%															
3. PRISTOP NOTRANJIH MODELOV															

(a) Vrstni red od najnižjega do najvišjega glede na oceno PD dodeljeno bonitetnemu razredu dolžnika

CR SEC SA

IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA KREDITNO TVEGANJE PRI LISTINJENJU PO STANDARDIZIRANEM PRISTOPU

Vrsta listinjenja:

v tisoč EUR

	SKUPNA VREDNOST SKUPINE OSNOVNIH IZPOSTAVLJENOSTI	SINTETIČNO LISTINJENJE - KREDITNO ZAVAROVANJE LISTINJENE IZPOSTAVLJENOSTI			POZICIJE V LISTINJENJU	(-) OSLABITVE	NETO VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI Z UPOŠTEVANJEM OSLABITEV	KREDITNA ZAVAROVANJA Z UČINKOM ZAMENJAVE NA IZPOSTAVLJENOST				NETO VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI PO KREDITNIH ZAVAROVANJIH Z UČINKOM ZAMENJAVE IN PRED UPORABO KONVERZIJSKIH KOLIČNIKOV	(-) KREDITNA ZAVAROVANJA, KI UČINKUJEJO NA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI S RAZVITA METODA ZA ZAVAROVANJE S FINANČNIM PREMOŽENJEM (Cvam)	POLNO PRILAGOJENA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI (E*)	RAZVRSTITEV POLNO PRILAGOJENIH VREDNOSTI ZUNAJBILANČNIH POSTAVK (E*) GLEDE NA KONVERZIJSKE KOLIČNIKE				VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI	(-) ODBITNE POSTAVKE OD KAPITALA	VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI, NI SE JI DODELI UTEŽ TVEGANJA	RAZVRSTITEV VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI GLEDE NA UTEŽI TVEGANJA									TVEGANJEM PRILAGOJENI ZNESEK IZPOSTAVLJENOSTI	SKUPNA KAPITALSKA ZAHTEVA PRED UPORABO CAP	MEMORANDUMSKE POSTAVKE: KAPITALSKE ZAHTEVE, KI USTREZAJO ODLUKVOM LISTINJENJA PO SA PRISTOPU V DRUGE RAZREDE IZPOSTAVLJENOSTI	SKUPNA KAPITALSKA ZAHTEVA PO UPORABI CAP
		(-) STVARNA KREDITNA ZAVAROVANJA (Cvam)	(-) SKUPAJ ODLIVI	VREDNOST ZADRŽANIH ALI REDOKUPLJENIH KREDITNIH ZAVAROVANJ	VREDNOST SKUPINE OSNOVNIH IZPOSTAVLJENOSTI PRED PRED KONVERZIJSKIMI KOLIČNIKI			OSEBNA KREDITNA ZAVAROVANJA - PRILAGOJENE VREDNOSTI (Gaj)	STVARNA KREDITNA ZAVAROVANJA	ZAMENJAVA IZPOSTAVLJENOSTI ZARADI KREDITNIH ZAVAROVANJ						0%	>0% IN <=20%	>20% IN <=50%	>50% IN <=100%				20%	50%	100%	350%	OCENJENA IZPOSTAVLJENOST	NEOCENJENE NA IZPOSTAVLJENOST		OD KATERIH: TRANŠA 2: IZGUBE V ABCP				
			OSEBNA KREDITNA ZAVAROVANJA - PRILAGOJENE VREDNOSTI (Gaj)							(-) SKUPAJ ODLIVI	SKUPAJ PRILIVI	PRED UPORABO KONVERZIJSKIH KOLIČNIKOV	(Cvam)																				
	1	2	3	4	5	6	7=5+6	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21=19+20	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33
SKUPNA IZPOSTAVLJENOST																																	Povezava z obrazcem CA
IZVORNA BANKA: SKUPNA IZPOSTAVLJENOST																																	
POSTAVKE SREDSTEV																																	
NAJVIŠJA POSTAVKA KREDITNEGA TVEGANJA																																	
VMESNA POSTAVKA KREDITNEGA TVEGANJA																																	
POSTAVKA PRVE IZGUBE																																	
ZUNAJBILANČNE POSTAVKE IN IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI																																	
OBNAVLJAJOČE SE IZPOSTAVLJENOSTI Z MOŽNOSTJO PREDČASNEGA ODPLAČILA																																	
INVESTITOR: SKUPNA IZPOSTAVLJENOST																																	
POSTAVKE SREDSTEV																																	
NAJVIŠJA POSTAVKA KREDITNEGA TVEGANJA																																	
VMESNA POSTAVKA KREDITNEGA TVEGANJA																																	
POSTAVKA PRVE IZGUBE																																	
ZUNAJBILANČNE POSTAVKE IN IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI																																	
SPONZOR: SKUPNA IZPOSTAVLJENOST																																	
POSTAVKE SREDSTEV																																	
ZUNAJBILANČNE POSTAVKE IN IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI																																	

CR SEC IRB

IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA KREDITNO TVEGANJE PRI LISTINJENJU PO PRISTOPU NA PODLAGI NOTRANJIH BONITETNIH SISTEMOV

Vrsta listinjenja:

v tisoč EUR

	SKUPNA VREDNOST SKUPINE OSNOVNE IZPOSTAVLJENOSTI	SINTETIČNO LISTINJENJE: KREDITNO ZAVAROVANJE LISTINJENE IZPOSTAVLJENOSTI			POZICIJE V LISTINJENJU	KREDITNA ZAVAROVANJA Z UČINKOM ZAMENJAVE NA IZPOSTAVLJENOST				VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI PO KREDITNIH ZAVAROVANJIH Z UČINKOM ZAMENJAVE IN PRED UPORABO KONVERZIJSKIH KOLIČNIKOV	(-) KREDITNA ZAVAROVANJA, KI UČINKUJEJO NA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI: RAZVITA METODA ZA ZAVAROVANJE S FINANČNIM PREMOŽENJEM (Cvam)	POLNO PRILAGOJENA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI (E*)	RAZVRSTITEV POLNO PRILAGOJENIH VREDNOSTI ZUNAJBILANČNIH POSTAVK (E*) GLEDE NA KONVERZIJSKE KOLIČNIKE				VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI	(-) ODBITNE POSTAVKE OD KAPITALA	VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI, KI SE JIH DODELI UTEŽ TVEGANJA	RAZVRSTITEV VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI GLEDE NA UTEŽI TVEGANJA																	(-) OSLABITVE, KI ZMANJŠUJEJO TVEGANJEM PRILAGOJENE ZNESKE IZPOSTAVLJENOSTI	TVEGANJEM PRILAGOJENI ZNESKI IZPOSTAVLJENOSTI	SKUPNA KAPITALSKA ZAHTEVA PRED UPORABO CAP	MEMORANDUMSKE POSTAVKE: KAPITALSKE ZAHTEVE, KI USTREZAJO ODLIVOM LISTINJENJA PO PRISTOPU IRB V DRUGE RAZREDE IZPOSTAVLJENOSTI	SKUPNA KAPITALSKA ZAHTEVA PO UPORABI CAP
		(-) STVARNA KREDITNA ZAVAROVANJA (Cvam)	(-) SKUPAJ ODLIVI	VREDNOST ZADRŽANIH ALI RECIKLIRANIH KREDITNIH ZAVAROVANJ	VREDNOST SKUPINE OSNOVNIH IZPOSTAVLJENOSTI PRED PRED KONVERZIJSKIM KOLIČNIKI	OSEBNA KREDITNA ZAVAROVANJA PRILAGOJENE VREDNOSTI (Ga)	STVARNA KREDITNA ZAVAROVANJA	ZAMENJAVA IZPOSTAVLJENOSTI ZARADI KREDITNIH ZAVAROVANJ (CRM)																																	
			OSEBNA KREDITNA ZAVAROVANJA PRILAGOJENE VREDNOSTI (Ga)					(-) SKUPAJ ODLIVI	SKUPAJ PRILIVI																															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19=17+18	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39
SKUPNA IZPOSTAVLJENOST																																						Povezava z obrazcem CA
IZVORNA BANKA: SKUPNA IZPOSTAVLJENOST																																						
POSTAVKE SREDSTEV																																						
NAJVIŠJA POSTAVKA KREDITNEGA TVEGANJA																																						
VMESNA POSTAVKA KREDITNEGA TVEGANJA																																						
POSTAVKA PRVE IZGUBE																																						
ZUNAJBILANČNE POSTAVKE IN IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI																																						
OBNAVLJAJOČE SE IZPOSTAVLJENOSTI Z MOŽNOSTJO PREDČASNEGA ODPLAČILA																																						
INVESTITOR: SKUPNA IZPOSTAVLJENOST																																						
POSTAVKE SREDSTEV																																						
NAJVIŠJA POSTAVKA KREDITNEGA TVEGANJA																																						
VMESNA POSTAVKA KREDITNEGA TVEGANJA																																						
POSTAVKA PRVE IZGUBE																																						
ZUNAJBILANČNE POSTAVKE IN IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI																																						
SPONZOR: SKUPNA IZPOSTAVLJENOST																																						
POSTAVKE SREDSTEV																																						
ZUNAJBILANČNE POSTAVKE IN IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI																																						

CR SEC Details

PODROBNE INFORMACIJE O LISTINJENJIH PRI IZVORNIH OSEBAH IN SPONZORJIH

v tisoč EUR

INTERNA EVIDENČNA ŠTEVILKA	OZNAKA LISTINJENJA	VRSTA LISTINJENJA: (TRADICIONALNO / SINTETIČNO)	VLOGA KREDITNE INSTITUCIJE: (SPONZOR / IZVORNA OSEBA)	POZICIJE V LISTINJENJU, KI NISO DEL PROGRAMA ABCP		SKUPINA OSNOVNE IZPOSTAVLJENOSTI								SESTAVA LISTINJENJA	POZICIJE V LISTINJENJU PRED UPORABO KONVERZIJSKIH KOLIČNIKOV												(-) VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI KOT ODBITNE POSTAVKE KAPITALA	SKUPNA KAPITALSKA ZAHTEVA PRED UPORABO CAP	SKUPNA KAPITALSKA ZAHTEVA PO UPORABI CAP
															POSTAVKE SREDSTEV						ZUNAJBILANČNE POSTAVKE IN IZVEDENI FINANČNI INSTRUMENTI			PREDČASNO ODPLAČILO				
															NAJVIŠJA POSTAVKA		VMESNA POSTAVKA		POSTAVKA PRVE IZGUBE									
				DATUM ZAČETKA LISTINJENJA	SKUPNA VREDNOST SKUPINE OSNOVNE IZPOSTAVLJENOSTI NA DATUM ZAČETKA LISTINJENJA	SKUPNA VREDNOST	DELEŽ KREDITNE INSTITUCIJE (%)	VRSTA	UPORABLJEN PRISTOP (SA/IRB/MEŠANI)	ŠTEVILO IZPOSTAVLJENOSTI	ELGD %	(-) OSLABITVE	KAPITALSKE ZAHTEVE PRED LISTINJENJEM %	POSTAVKA PRVE IZGUBE	OCENJENA	NEOCENJENA	OCENJENA	NEOCENJENA	OCENJENA	NEOCENJENA	NEPOSREDNI KREDITNI NADOMESTKI	PRIMERNI LIKVIDNOSTNI KREDIT	DRUGO	KONTROLIRANO (DA/NE)	UPORABLJENI KONVERZIJSKI KOLIČNIK			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	Ž	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
...														...														

MKR SA TDI

IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA POZICIJSKO TVEGANJE DOLŽNIŠKIH FINANČNIH INSTRUMENTOV PO STANDARDIZIRANEM PRISTOPU

Valuta:

v tisoč EUR

		POZICIJE									
		POSAMEZNA POZICIJA		(-) UČINEK ZMANJŠANJA POZICIJE, KI IZHAJA IZ PRVE PRODAJE DOLŽNIŠKIH FINANČNIH INSTRUMENTOV Z OBVEZNOSTJO ODKUPA	NETO POZICIJA		(-) ZMANJŠANJE ZARADI POZICIJ TRGOVALNE KNJIGE, KI SO VAROVANE S KREDITNIMI IZVEDENIMI FINANČNIMI INSTRUMENTI		POZICIJE, KI SO PREDMET KAPITALSKE ZAHTEVE	UTEŽ (%)	KAPITALSKA ZAHTEVA
		DOLGA	KRATKA		DOLGA	KRATKA	DO NETO DOLGE POZICIJE	DO NETO KRATKE POZICIJE			
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)		(9)
DOLŽNIŠKI FINANČNI INSTRUMENTI V TRGOVALNI KNJIGI											Povezava z obrazcem CA
1 Splošno pozicijsko tveganje: pristop, ki temelji na zapadlosti (*)											
1.1 Skupina razredov zapadlosti 1											
0 ≤ 1 meseca	(x1)										
> 1 ≤ 3 mesecev	(x2)										
> 3 ≤ 6 mesecev	(x3)										
> 6 ≤ 12 mesecev	(x4)										
1.2 Skupina razredov zapadlosti 2											
> 1 ≤ 2 (1,9 za obrestno mero manjšo od 3%) let	(x5)										
> 2 ≤ 3 (> 1,9 ≤ 2,8 za obrestno mero manjšo od 3%) let	(x6)										
> 3 ≤ 4 (> 2,8 ≤ 3,6 za obrestno mero manjš od 3%) let	(x7)										
1.3 Skupina razredov zapadlosti 3											
> 4 ≤ 5 (> 3,6 ≤ 4,3 za obrestno mero manjšo od 3%) let	(x8)										
> 5 ≤ 7 (> 4,3 ≤ 5,7 za obrestno mero manjšo od 3%) let	(x9)										
> 7 ≤ 10 (> 5,7 ≤ 7,3 za obrestno mero manjšo od 3%) let	(x10)										
> 10 ≤ 15 (> 7,3 ≤ 9,3 za obrestno mero manjšo od 3%) let	(x11)										
> 15 ≤ 20 (> 9,3 ≤ 10,6 za obrestno mero manjšo od 3%) let	(x12)										
> 20 (> 10,6 ≤ 12,0 za obrestno mero manjšo od 3%) let	(x13)										
(> 12,0 ≤ 20,0 za obrestno mero manjšo od 3%) let	(x14)										
(> 20 za obrestno mero manjšo od 3%) let	(x15)										
1.a Izravnana tehtana pozicija iz vseh skupin razredov zapadlosti	(A)									10,00	
1.b Izravnana tehtana pozicija iz skupine razredov zapadlosti 1	(B)									40,00	
1.c Izravnana tehtana pozicija iz skupine razredov zapadlosti 2	(C)									30,00	
1.d Izravnana tehtana pozicija iz skupine razredov zapadlosti 3	(D)									30,00	
1.e1 Izravnana tehtana pozicija med skupinama razredov zapadlosti 1 in 2	(E)									40,00	
1.e2 Izravnana tehtana pozicija med skupinama razredov zapadlosti 2 in 3	(F)									40,00	
1.f Izravnana tehtana pozicija med skupinama razredov zapadlosti 1 in 3	(H)									150,00	
1.g Preostale neizravnane tehtane pozicije	(G)									100,00	
2 Splošno pozicijsko tveganje: pristop, ki temelji na trajanju (**)											
2.1 Skupina 1	(0 ≤ 1,0 leta)										
2.2 Skupina 2	(>1,0 do ≤ 3,6 let)										
2.3 Skupina 3	(> 3,6 let)										
2.a Izravnana pozicija, tehtana s trajanjem, iz vseh skupin	(A)									2,00	
2.b1 Izravnana pozicija, tehtana s trajanjem, med skupinama 1 in 2	(B)									40,00	
2.b2 Izravnana pozicija, tehtana s trajanjem, med skupinama 2 in 3	(C)									40,00	
2.c Izravnana pozicija, tehtana s trajanjem, med skupinama 1 in 3	(D)									150,00	
2.d Preostale neizravnane pozicije, tehtane s trajanjem	(E)									100,00	
3 Posebno pozicijsko tveganje											
3.1 Dolžniški finančni instrumenti prve kategorije										0,00	
3.2 Dolžniški finančni instrumenti druge kategorije											
3.2.a S preostalo zapadlostjo ≤ 6 mesecev										0,25	
3.2.b S preostalo zapadlostjo > 6 mesecev in ≤ 24 mesecev										1,00	
3.2.c S preostalo zapadlostjo > 24 mesecev										1,60	
3.3 Dolžniški finančni instrumenti tretje kategorije										8,00	
3.4 Dolžniški finančni instrumenti četrte kategorije										12,00	
3.5 Listinjene izpostavljenosti, ki so predmet tehtanja z utežjo 1250% ali zmanjšani in likvidnostni aranžmaji brez bonitetne ocene											
4 Pristop za pozicijsko tveganje za pozicije v enotah premoženja CIU											
5 Pristop, ki temelji na kriju za terminske pogodbe in opcije, s katerimi se trguje na priznanih borzah											
6 Pristop, ki temelji na kriju za terminske pogodbe in opcije, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC)											
7 Druga ne-delta tveganja (gama in vega) povezana z opcijami											

(*) Oznake na desni strani se nanašajo na obrazec **MKR SA TDI-a**
(**) Oznake na desni strani se nanašajo na obrazec **MKR SA TDI-b**

MKR SA TDI - a

IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA SPLOŠNO TVEGANJE PRI DOLŽNIŠKIH FINANČNIH INSTRUMENTIH (pristop, ki temelji na zapadlosti)

Izračun tehtanih pozicij, izravnavanje po razredih in skupinah ter izračun kapitalske zahteve

Valuta:

v tisoč EUR

Skupina	Razred	Posamezna neto pozicija (iz MKR SA TDI, vrstice od 1.1 do 1.3)		Utež (v %)	Tehtana neto pozicija		Po razredih		Po skupinah		Med skupinami	
		Dolga	Kratka		Dolga	Kratka	Izravnano	Neizravnano	Izravnano	Neizravnano	Izravnano	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	x1			0,00%								
1	x2			0,20%					B			
1	x3			0,40%								
1	x4			0,70%							Sk. 1 in 2	
2	x5			1,25%							E	
2	x6			1,75%					C			Sk. 1 in 3
2	x7			2,25%								H
3	x8			2,75%							Sk. 2 in 3	
3	x9			3,25%							F	
3	x10			3,75%								
3	x11			4,50%					D			
3	x12			5,25%								
3	x13			6,00%								
3	x14			8,00%								
3	x15			12,50%								

Skupaj _____ **A** **G**

Skupna kapitalska zahteva = 10% A + 40% B + 30% (C+D) + 40% (E+F) + 100% G + 150% H = _____

Tabela se izpolni za vsako valuto posebej.

IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA SPLOŠNO TVEGANJE PRI DOLŽNIŠKIH FINANČNIH INSTRUMENTIH (pristop, ki temelji na trajanju)

Izračun tehtanih pozicij, izravnavanje po razredih in skupinah ter izračun kapitalske zahteve

Valuta:

v tisoč EUR

Skupina	Posamezna neto pozicija (iz MKR SA TDI, vrstice od 2.1 do 2.3)		Domnevana sprememba obrestne mere (v %)	Modificirano trajanje v letih	Tehtana neto pozicija		Po skupinah		Med skupinami	
	Dolga	Kratka			Dolga	Kratka	Izravnano	Neizravnano	Izravnano	
1	2	3	4	5	6=2x4x5	7=3x4x5	8	9	10	11
1 (0 ≤ 1,0 leta)			1,00						Sk. 1 in 2	
2 (>1,0 do ≤ 3,6 let)			0,85						B	Sk 1 in 3 / D
3 (> 3,6 let)			0,70						Sk. 2 in 3 / C	

Skupaj _____ **A** **E**

Skupna kapitalska zahteva = 2% A + 40% (B+C) + 150% D + 100% E = _____

Tabela se izpolni za vsako valuto posebej.

MKR SA EQU **IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA POZICIJSKO TVEGANJE LASTNIŠKIH FINANČNIH INSTRUMENTOV PO STANDARDIZIRANEM PRISTOPU**

Trg:

v tisoč EUR

	POZICIJE						UTEŽ (%)	KAPITALSKA ZAHTEVA
	POSAMEZNA POZICIJA		(-) UČINEK ZMANJŠANJA POZICIJE, KI IZHAJA IZ PRVE PRODAJE LASTNIŠKIH FINANČNIH INSTRUMENTOV Z OBVEZNOSTJO ODKUPA	NETO POZICIJA		POZICIJE, KI SO PREDMET KAPITALSKE ZAHTEVE		
	DOLGA	KRATKA		DOLGA	KRATKA			
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)		(7)
LASTNIŠKI FINANČNI INSTRUMENTI V TRGOVALNI KNJIGI								Povezava z obrazcem CA
1 Splošno pozicijsko tveganje							**8,00**	
1.1 Terminske pogodbe na delniške indekse, ki so predmet posebne obravnave								
1.2 Drugi lastniški finančni instrumenti razen terminskih pogodb na delniške indekse								
2 Posebno pozicijsko tveganje								
2.1 Visoko kvalitetni, likvidni in široko razpršeni portfelji, ki so predmet nižjih kapitalskih zahtev							**2,00**	
2.2 Drugi lastniški finančni instrumenti (razen visoko kvalitetnih, likvidnih in široko razpršenih portfeljev)							**4,00**	
3 Pristop za pozicijsko tveganje za pozicije v enotah premoženja CIU								
4 Pristop, ki temelji na kritju za terminske pogodbe in opcije, s katerimi se trguje na priznanih borzah								
5 Pristop, ki temelji na kritju za terminske pogodbe in opcije, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC)								
6 Druga ne-delata tveganja (gama in vega) za opcije								

MKR SA FX

IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA VALUTNO TVEGANJE PO STANDARDIZIRANEM PRISTOPU

v tisoč EUR

	POSAMEZNA POZICIJA				NETO POZICIJA		POZICIJE, KI SO PREDMET KAPITALSKE ZAHTEVE			UTEŽ (%)			KAPITALSKA ZAHTEVA
	DOLGA	KRATKA	Memorandumske postavke: Varovane pozicije za kapitalski količnik		DOLGA	KRATKA	DOLGA	KRATKA	IZRAVNANO	DOLGA	KRATKA	IZRAVNANO	
			Dolga	Kratka									
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)				(10)
SKUPNA VALUTNA POZICIJA													Povezava z obrazcem CA
1 Valute vključene v drugo fazo EMU												**1,6**	
2 Valute, ki so predmet medvladnih dogovorov													
3 Valute v tesni soodvisnosti												**4,00**	
4 Vse druge valute (vključno s pozicijami CIU v tujih valutah, obravnavane kot ločene valute)										**8,00**	**8,00**		
5 Zlato										**8,00**	**8,00**		
6 Druga tveganja ne-delta (gama in vega, povezana z opcijami na tujo valuto													
Memorandumske postavke: pozicije v tujih valutah													
EUR													
Valute vključene v ERM2													
DKK													
EEK													
LTL													
CYP													
LVL													
MTL													
SKK													
GBP													
SEK													
CHF													
Druge valute držav članic evropskega gospodarskega območja													
USD													
CAD													
AUD													
JPY													
Druge valute držav nečlanic evropskega gospodarskega območja													
Pozicije CIU v tujih valutah, obravnavane kot ločene valute													

MKR SA COM

IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TVEGANJE SPREMEMB CEN BLAGA PO STANDARDIZIRANEM PRISTOPU

Blago:

v tisoč EUR

	POSAMEZNA POZICIJA				NETO POZICIJA		POZICIJE, KI SO PREDMET KAPITALSKE ZAHTEVE	UTEŽ (%)	KAPITALSKA ZAHTEVA
	DOLGA	KRATKA	MEMORANDUMSKE POSTAVKE: Pozicije iz financiranja blaga						
			Dolga	Kratka	DOLGA	KRATKA			
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)		(8)
SKUPNE POZICIJE V BLAGU									Povezava z obrazcem CA
1 Pristop lestvice zapadlosti									
1.1 Skupina razredov zapadlosti do 1 leta									
0 ≤ 1 meseca > 1 ≤ 3 mesecev > 3 ≤ 6 mesecev > 6 ≤ 12 mesecev									
1.2 Skupina razredov zapadlosti nad 1 letom in do vključno 3 let									
> 1 ≤ 2 let > 2 ≤ 3 let									
1.3 Skupina razredov zapadlosti nad 3 leti									
1.a Izravnane dolge in kratke pozicije znotraj vsakega razreda zapadlosti								**1,50**	
1.b Izravnane pozicije med dvema razredoma zapadlosti								**0,60**	
1.c Preostale neizravnane pozicije								**15,00**	
2 Razširjen pristop lestvice zapadlosti									
2.1 Skupina razredov zapadlosti do 1 leta									
0 ≤ 1 meseca > 1 ≤ 3 mesecev > 3 ≤ 6 mesecev > 6 ≤ 12 mesecev									
2.2 Skupina razredov zapadlosti nad 1 letom in do vključno 3 let									
> 1 ≤ 2 let > 2 ≤ 3 let									
2.3 Skupina razredov zapadlosti nad 3 leti									
2.a Izravnane dolge in kratke pozicije znotraj vsakega razreda zapadlosti									
2.b Izravnane pozicije med dvema razredoma zapadlosti									
2.c Preostale neizravnane pozicije									
3 Enostavni pristop: Vse pozicije									
3.a /Neto pozicije								**15,00**	
3.b Bruto pozicije								**3,00**	
4 Pristop, ki temelji na kritju za terminske pogodbe in opcije, s katerimi s trguje na priznanih borzah									
5 Pristop, ki temelji na kritju za terminske pogodbe in opcije, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC)									
6 Druga ne-delta tveganja za opcije na blago									
7 Tveganje likvidnosti									

MKR IM **IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA POZICIJSKO TVEGANJE, VALUTNO TVEGANJE IN/ALI TVEGANJE SPREMEMB CEN BLAGA Z UPORABO NOTRANJIH MODELOV**

v tisoč EUR

	MULTIPLIKACIJSKI FAKTOR x POVPREČJE ZA VaR ZA PRETEKLIH 60 DELOVNIH DNI	VaR PREJŠNJEGA DNE	DODATNA KAPITALSKA ZAHTEVA ZA POSEBNO TVEGANJE	DODATNA KAPITALSKA ZAHTEVA ZARADI TVEGANJA NEPLAČILA	KAPITALSKA ZAHTEVA	Memorandumske postavke:	
						Število preseganj v zadnjih 250 delovnih dnevih	Multiplikacijski faktor
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)=Max [(1),(2)]+(3)+(4)	(6)	(7)
SKUPNE POZICIJE					Povezava z obrazcem CA		
Memorandum postavk: razstavljanje vsakega posameznega tržnega tveganja							
1 Dolžniški finančni instrumenti							
1.1 Splošno tveganje							
1.2 Posebno tveganje							
2 Lastniški finančni instrumenti							
2.1 Splošno tveganje							
2.2 Posebno tveganje							
3 Valutno tveganje							
4 Tveganje spremembe cen blaga							
5 Skupna vrednost splošnega tveganja							
6 Skupna vrednost posebnega tveganja							

MKR IM Details

TRŽNO TVEGANJE: NOTRANJI MODELI

OSNOVNI PODATKI					
REGULATORNI VaR				NOTRANJI VaR	
KODA INSTRUMENTA ZA REGULATORNI NOTRANJI MODEL	KODA IZRAČUNA POSEBNEGA TVEGANJA LASTNIŠKIH FINANČNIH INSTRUMENTOV	KODA IZRAČUNA POSEBNEGA TVEGANJA DOLŽNIŠKIH FINANČNIH INSTRUMENTOV	UPORABLJENA KODA ZA SPREMEMBO VREDNOSTI PORTFELJA ZA IZRAČUN ŠTEVILA PRESEGANJ	ENOSTRANSKI INTERVAL ZAUPANJA NOTRANJEGA VaR (a)	OBDOBJE POSEDOVANJA NOTRANJEGA VaR (b)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)

v tisoč EUR

Dan	REGULATORNI VaR				NOTRANJI VaR (c)	LIMIT NOTRANJEGA VaR	DEJANSKO UPORABLJENA SPREMEMBA VREDNOSTI PORTFELJA ZA TESTIRANJE ZA NAZAJ	
	INTERVAL ZAUPANJA = 99%		DODATNA KAPITASKA ZAHTEVA ZA POSEBNO TVEGANJE	DODATNA KAPITALSKA ZAHTEVA ZARADI TVEGANJA NEPLAČILA			Hipotetična	Dejanska
	VaR (T=10)	VaR (T=1)						
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
…								
…								
91								
92								

(a) Se izpolnjuje v primeru, ko izračun notranjega VaR temelji na intervalu zaupanja, ki je različen od 99 %
(b) Se izpolnjuje v primeru, ko izračun notranjega VaR temelji na investicijskem obdobju 10 dni
(c) Se izpolnjuje v primeru, ko je izračun notranjega VaR različen od točke (8) ali (9)

CR TB SETT **IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TVEGANJE PORAVNAVE V TRGOVALNI KNJIGI**

v tisoč EUR

	NEPORAVNANE TRANSAKCIJE PO DOGOVORJENI CENI	IZPOSTAVLJENOST, KI NASTAJA ZARADI RAZLIK V CENAH KOT POSLEDICA NEPORAVNANIH TRANSAKCIJ	KAPITALSKA ZAHTEVA
	(1)	(2)	(3)
1. Vsota neporavnanih transakcij v trgovalni knjigi			Povezava z obrazcem CA
1.1 Transakcije v zamudi do 4 dni			
1.2 Transakcije v zamudi med 5 in 15 dni			
1.3 Transakcije v zamudi med 16 in 30 dni			
1.4 Transakcije v zamudi med 31 in 45 dni			
1.5 Transakcije v zamudi med 46 in več dni			

OPR

IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA OPERATIVNO TVEGANJE

v tisoč EUR

I. POSLI BANKE	II. VSOTA OBRESTNIH IN NEOBRESTNIH PRIHODKOV PO POSLOVNIH LETIH			III. KREDITI IN ZUNAJBILANČNE OBVEZNOSTI (ALTERNATIVNI STANDARDIZIRANI PRISTOP)			IV. KAPITALSKA ZAHTEVA	V. ELEMENTI KAPITALSKE ZAHTEVE IZRAČUNANE NA PODLAGI NAPREDNEGA PRISTOPA				
	POSLOVNO LETO (x - 3)	POSLOVNO LETO (x - 2)	POSLOVNO LETO (x-1)	POSLOVNO LETO (x - 3)	POSLOVNO LETO (x - 2)	POSLOVNO LETO (x-1)	IZ NASLOVA METODOLOGIJE ZA MEDSEBOJNO PORAZDELITEV KAPITALSKE ZAHTEVE	KAPITALSKA ZAHTEVA PRED ZMANJŠANJEM ZARADI NEUPOŠTEVANJA PRIČAKOVANE IZGUBE IN/ALI ZARADI PRIZNANJA UČINKOV ZAVAROVANJA PRED OPERATIVNIM TVEGANJEM	ZMANJŠANJE KAPITALSKE ZAHTEVE IZ NASLOVA NEUPOŠTEVANJA PRIČAKOVANE IZGUBE	ZMANJŠANJE KAPITALSKE ZAHTEVE ZARADI PRIZNANJA UČINKOV PRIZNANE OBLIKE ZAVAROVANJA PRED OPERATIVNIM TVEGANJEM		ODSTOTEK UPOŠTEVANJA OMEJITVE ZA ZMANJŠANJE KAPITALSKE ZAHTEVE
											OD TEGA: ZARADI PRIZNANJA UČINKOV ZAVAROVALNE POLICE	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9 = 7+10+11	10	11	12	13
A - ENOSTAVNI PRISTOP							Povezava z obrazcem CA						
B - STANDARDIZIRANI PRISTOP							Povezava z obrazcem CA						
POSLOVNA PODROČJA (STANDARDIZIRANI PRISTOP):													
PODJETNIŠKO FINANCIRANJE IN FINANČNO SVETOVANJE													
TRGOVANJE IN PRODAJA NA VELIKO													
POSLI Z VREDNOSTNIMI PAPIRJI NA DROBNO													
KOMERCIALNO BANČNIŠTVO													
BANČNIŠTVO NA DROBNO													
PLAČILA IN PORAVNAVA													
AGENTSKE STORITVE													
UPRAVLJANJE PREMOŽENJA													
POSLOVNA PODROČJA (ALTERNATIVNI STANDARDIZIRANI PRISTOP):													
KOMERCIALNO BANČNIŠTVO													
BANČNIŠTVO NA DROBNO													
C - NAPREDNI PRISTOP							Povezava z obrazcem CA						

OPR Bruto izgube

BRUTO IZGUBE PO POSLOVNIH PODROČJIH IN VRSTAH DOGODKOV

v tisoč EUR

I. RAZPOREDITEV IZGUB PO POSLOVNIH PODROČJIH		II. VRSTE ŠKODNIH DOGODKOV							III. SKUPAJ PO VRSTAH DOGODKOV	IV. MEJE IZGUB ZA ZBIRANJE DOGODKOV	
		NOTRANJA GOLJUFIJA	ZUNANJA GOLJUFIJA	RAVNANJE V ZVEZI Z ZAPOSLOVANJEM IN VARNOSTJO PRI DELU	STRANKE, PRODUKTI IN POSLOVNA PRAKSA	ŠKODA NA PREMIČNEM IN NEPREMIČNEM PREMOŽENJU	POSLOVNE MOTNJE IN IZPADI SISTEMOV	IZVEDBA, DOSTAVA IN UPRAVLJANJE PROCESOV		NAJNIŽJA MEJA IZGUB	NAVIŠJA MEJA IZGUB
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. PODJETNIŠKO FINANCIRANJE IN FINANČNO SVETOVANJE	Število dogodkov										
	Celoten znesek izgube										
	Največja posamična izguba										
2. TRGOVANJE IN PRODAJA NA VELIKO	Število dogodkov										
	Celoten znesek izgube										
	Največja posamična izguba										
3. POSLI Z VREDNOSTNIMI PAPIRJI NA DROBNO	Število dogodkov										
	Celoten znesek izgube										
	Največja posamična izguba										
4. KOMERCIALNO BANČNIŠTVO	Število dogodkov										
	Celoten znesek izgube										
	Največja posamična izguba										
5. BANČNIŠTVO NA DROBNO	Število dogodkov										
	Celoten znesek izgube										
	Največja posamična izguba										
6. PLAČILA IN PORAVNAVA	Število dogodkov										
	Celoten znesek izgube										
	Največja posamična izguba										
7. AGENTSKE STORITVE	Število dogodkov										
	Celoten znesek izgube										
	Največja posamična izguba										
8. UPRAVLJANJE PREMOŽENJA	Število dogodkov										
	Celoten znesek izgube										
	Največja posamična izguba										
9. SKUPAJ PO POSLOVNIH PODROČJIH	Število dogodkov										
	Celoten znesek izgube										
	Največja posamična izguba										

5664. Sklep o upravljanju s tveganji in izvajanju procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala za banke in hranilnice

Na podlagi 9. in 14. točke 129. člena in 405. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o upravljanju s tveganji in izvajanju procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala za banke in hranilnice

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. **Vsebina sklepa in opredelitve pojmov**

1. člen

(Vsebina sklepa)

(1) Ta sklep določa pravila v zvezi z upravljanjem s tveganji v bankah in hranilnicah (v nadaljevanju: bankah), in sicer glede:

(a) organizacijskih zahtev in obravnave tveganj,

(b) sistema upravljanja,

(c) procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala.

(2) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen

(Opredelitve pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v določbah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06; v nadaljevanju: ZBan-1), kot na primer:

(a) družba za upravljanje v 5. členu,

(b) nadrejena banka v prvem odstavku 26. člena,

(c) nadrejeni finančni holding v drugem odstavku 26. člena,

(d) upravljanje s tveganji v 108. členu,

(e) kreditno tveganje v 109. členu,

(f) tržna tveganja v 111. členu,

(g) operativno tveganje v 112. členu,

(h) izvorna banka je izvorna oseba iz šestega odstavka 120. člena,

(i) likvidnostna pozicija v prvem odstavku 184. člena,

(j) tveganje koncentracije v 188. členu,

(k) tveganja, povezana z listinjenjem, v 189. členu.

(2) Ne glede na točko (e) prvega odstavka tega člena za namen tega sklepa kreditno tveganje vključuje tveganje koncentracije, tveganja, povezana z listinjenjem, in deželno tveganje.

(3) Za namen tega sklepa veljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) "profil tveganosti banke" je dokumentiran in kategoriziran zbir kvantitativnih in/ali kvalitativnih ocen merljivih in nemerljivih tveganj, ki jih banka prevzema v okviru svojega poslovanja;

(b) "uprava" je uprava v dvotirnem sistemu upravljanja banke oziroma so izvršni direktorji upravnega odbora v enotirnem sistemu upravljanja banke;

(c) "višje vodstvo" je vodstvena raven, ki je neposredno podrejena upravi banke in odgovorna za sprejemanje tekočih poslovno-operativnih odločitev v zvezi s poslovanjem banke, za upravljanje s tveganji ter izvajanje odločitev, ki jih sprejme uprava banke;

(d) "deželno tveganje" je tveganje nastanka izgube v primeru mednarodnega kreditiranja, ki je povezano z ekonomskim, socialnim in političnim okoljem dolžnikove države. Posebna oblika deželnega tveganja je transferno tveganje, ki obstaja, kadar dolžnikova obveznost ni nominirana v lokalni valuti;

(e) "obrestno tveganje" je tveganje nastanka izgube zaradi neugodnih sprememb obrestnih mer v bančni knjigi;

(f) "likvidnostno tveganje" je tveganje nastanka izgube, ko banka ni sposobna poravnati vseh dospelih obveznosti oziroma ko je banka zaradi nezmožnosti zagotavljanja zadostnih sredstev za poravnavo obveznosti ob dospelosti prisiljena zagotavljati potrebna sredstva s pomembno višjimi stroški od običajnih;

(g) "tveganje ugleda" je tveganje nastanka izgube zaradi negativne podobe, ki jo imajo o banki njeni komitenti, poslovni partnerji, lastniki in investitorji ali nadzorniki;

(h) "strateško tveganje" je tveganje nastanka izgube zaradi nepravilnih poslovnih odločitev banke, neustreznega izvajanja sprejetih odločitev ter premajhne odzivnosti banke na spremembe poslovnega okolja;

(i) "kapitalsko tveganje" se nanaša na neustrezno sestavo kapitala glede na obseg in način poslovanja ali na težave, s katerimi se sooča banka pri pridobivanju svežega kapitala, še posebno ob potrebi po hitrem povečanju kapitala ali ob neugodnih pogojih;

(j) "tveganje dobičkonosnosti" se nanaša na neustrezno sestavo oziroma razpršenost prihodkov ali na nesposobnost banke, da zagotavlja zadostno in stalno raven dobičkonosnosti.

3. člen

(Ukrepi banke za uskladitev z zahtevami tega sklepa)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati primerne, učinkovite in celostne:

(a) strategije prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji,

(b) politike prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji.

(2) Strategije prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji iz točke (a) prvega odstavka tega člena so dokument ali zbir dokumentov, ki vključujejo najmanj:

(a) cilje in splošna načela oziroma usmeritve za prevzemanje tveganj in upravljanje s tveganji,

(b) pristop k upravljanju s posameznimi tveganji,

(c) pristop k izvajanju procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala,

(d) oris načrtov glede pomembnih poslovnih dejavnosti ter opis morebitnih načrtovanih sprememb v poslovni strategiji banke.

Te strategije morajo izražati temeljni odnos banke do tveganj, ki jih prevzema v okviru svojega poslovanja, zaradi preprečevanja kakršnih koli nedoslednosti, nejasnosti in neuravnoteženosti pri njihovem upravljanju.

(3) Politike prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji iz točke (b) prvega odstavka tega člena so dokument ali zbir dokumentov, ki vključujejo najmanj:

(a) metodologijo za ocenjevanje sposobnosti prevzemanja tveganj iz drugega odstavka 6. člena tega sklepa,

(b) organizacijska pravila izvajanja procesa upravljanja s tveganji iz prvega odstavka 15. člena tega sklepa, vključno z njegovim opisom,

(c) pravila ocenjevanja profila tveganosti banke, vključno z metodologijami za ugotavljanje in merjenje oziroma ocenjevanje tveganj iz prvega in drugega odstavka 16. člena tega sklepa,

(d) pravila delovanja sistema notranjih kontrol iz 20. člena tega sklepa,

(e) pravila izvajanja procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz prvega odstavka 29. člena tega sklepa.

Te politike morajo zagotavljati izvajanje strategij prevzemanja in upravljanja s tveganji.

1.2. **Raven izpolnjevanja obveznosti iz tega sklepa**

4. člen

(Raven izpolnjevanja obveznosti iz tega sklepa)

(1) Banka mora določila tega sklepa izpolnjevati na posamični podlagi.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, banka ne izpolnjuje določil iz četrtega poglavja tega sklepa na posamični podlagi, če ima v Republiki Sloveniji položaj podrejene ali nadrejene banke in če je vključena v nadzor na konsolidirani podlagi.

(3) Banka, ki ima položaj nadrejene banke in vse druge osebe v skupini morajo izpolnjevati določila iz tretjega poglavja tega sklepa na konsolidirani podlagi na ravni skupine ali podskupine.

(4) Banka, ki ima položaj nadrejene banke, mora izpolnjevati določila iz četrtega poglavja tega sklepa na konsolidirani podlagi na ravni skupine v obsegu in na način, kot je določeno v 297. členu ZBan-1.

(5) Banka, ki je podrejena finančnemu holdingu s sedežem v Republiki Sloveniji in hkrati vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, mora izpolnjevati določila iz četrtega poglavja tega sklepa na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga v obsegu in na način, kot je določeno v 297. členu ZBan-1.

(6) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic, se peti odstavek tega člena uporablja v skladu in na način, kot je določeno v 287. in 288. členu ZBan-1.

(7) Banka, ki je podrejena banki ali finančnemu holdingu v Republiki Sloveniji in je bodisi sama bodisi njen nadrejeni finančni holding, nadrejena ali udeležena v drugi banki, finančni instituciji ali družbi za upravljanje s sedežem v tretji državi, mora določila iz četrtega poglavja tega sklepa izpolnjevati na konsolidirani podlagi na ravni podskupine.

2. ORGANIZACIJSKE ZAHTEVE IN OBRAVNAVA TVEGANJ

2.1. **Splošni standardi upravljanja s tveganji**

5. člen

(Tveganja)

(1) Tveganja med drugimi vključujejo kreditno tveganje, tržna tveganja, obrestno tveganje, likvidnostno tveganje, operativno tveganje, strateško tveganje, tveganje ugleda, kapitalsko tveganje in tveganje dobičkonosnosti.

(2) Banka mora izpolnjevati splošne standarde upravljanja pri teh tveganjih:

(a) kreditno tveganje,
(b) tržna tveganja,
(c) obrestno tveganje,
(d) operativno tveganje,
(e) likvidnostno tveganje.

Natančnejša merila za izpolnjevanje splošnih standardov upravljanja s posameznimi tveganji so navedena v prilogah od I do V tega sklepa.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena mora banka zagotoviti, da je v vsakem trenutku sposobna upravljati tudi z vsemi drugimi pomembnimi tveganji, ki jih prevzema v okviru svojega poslovanja. Ta tveganja vključujejo tveganja, katerim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena, notranja in zunanja tveganja, merljiva in nemerljiva tveganja, tveganja, ki jih je mogoče nadzorovati, in tveganja, ki jih ni mogoče nadzorovati. Za merljiva tveganja mora banka vzpostaviti metodologije merjenja tveganj, za nemerljiva tveganja pa metodologije ocenjevanja tveganj.

2.2. **Prevzemanje tveganj**

6. člen

(Sposobnost prevzemanja tveganj)

(1) Banka mora zagotoviti, da je vsakokratno prevzemanje pomembnih tveganj v mejah njene sposobnosti prevzemanja tveganj.

(2) Banka mora izdelati metodologijo za ocenjevanje sposobnosti prevzemanja tveganj ter pojasniti predpostavke na katerih temelji ta metodologija. Metodologija mora upoštevati vsa pomembna tveganja, ki jih prevzema v okviru svojega poslovanja. Kjer je primerno, lahko banka upošteva tudi morebitno soodvisnost med temi tveganji. Če določena tveganja niso upoštevana pri ocenjevanju sposobnosti prevzemanja tveganj, mora banka pojasniti, katera so ta tveganja, in utemeljiti razloge za njihovo neupoštevanje.

(3) Banka mora zagotoviti redno ocenjevanje lastne sposobnosti prevzemanja tveganj v skladu z metodologijo iz drugega odstavka tega člena. Ocena sposobnosti prevzemanja tveganj mora biti dokumentirana. Spremljanje prevzemanja tveganj in ocenjevanje sposobnosti prevzemanja tveganj mora biti organizirano neodvisno od organizacijskih enot banke, ki prevzemajo tveganja.

(4) Banka mora preverjati ustreznost metodologije za ocenjevanje lastne sposobnosti prevzemanja tveganj vsaj enkrat na leto ter ob vsaki pomembni spremembi izpostavljenosti prevzetim tveganjem.

3. SISTEM UPRAVLJANJA

7. člen

(Elementi sistema upravljanja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati trden in zanesljiv sistem upravljanja z naslednjimi medsebojno povezanimi elementi:

(a) jasen organizacijski ustroj,
(b) učinkovit proces upravljanja s tveganji,
(c) ustrezen sistem notranjih kontrol.

(2) Sistem upravljanja iz prvega odstavka tega člena mora biti celovit ter sorazmeren z značilnostmi, obsegom in zapletenostmi poslov, ki jih opravlja banka. Sistem upravljanja je celovit, če je vzpostavljen pri vseh pomembnih dejavnostih in organizacijskih enotah banke.

(3) Banka mora zagotoviti redno pregledovanje in razvoj lastnega sistema upravljanja.

3.1. **Organizacijski ustroj**

8. člen

(Splošno)

(1) Banka mora vzpostaviti jasen organizacijski ustroj iz točke (a) prvega odstavka 7. člena tega sklepa. Organizacijski ustroj je jasen, če temelji na natančno opredeljenih, preglednih in doslednih notranjih razmerjih glede odgovornosti.

(2) Organizacijski ustroj banke mora omogočati učinkovito komunikacijo in sodelovanje na vseh organizacijskih ravneh, vključno z ustreznim pretokom informacij navzgor in navzdol.

Pretok informacij navzgor je ustrezen, če omogoča posameznim vodstvenim ravnem dostop do informacij, ki so pomembne za sprejemanje poslovnih odločitev ter odločitev glede upravljanja s tveganji.

Pretok informacij navzdol je ustrezen, če omogoča zaposlenim dostop do znanj glede strategij in politik prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji, ki so pomembne za izpolnjevanje njihovih pristojnosti in nalog.

9. člen

(Preprečevanje nastanka nasprotja interesov)

(1) Organizacijski ustroj mora temeljiti na ustrezni razmejitvi pristojnosti in nalog med vsemi zaposlenimi, vključno z vsemi vodstvenimi ravnmi. Razmejitev pristojnosti in nalog je ustrezna, če:

(a) omejuje in preprečuje nastanek nasprotij interesov,

(b) zagotavlja transparenten in dokumentiran proces sprejemanja vodstvenih odločitev.

(2) Nasprotja interesov, ki izjemoma nastanejo zaradi pomanjkanja kvalificiranih zaposlenih, morajo biti pravočasno ugotovljena ter predmet rednih in neodvisnih pregledov, ki jih izvaja služba notranje revizije.

10. člen

(Kadri)

(1) Banka mora zagotoviti zadostno število kvalificiranih zaposlenih glede na potrebe svojega organizacijskega ustroja, poslovnih dejavnosti ter izpostavljenosti tveganjem. Usposobljenost in izkušnje zaposlenih morajo ustrezati njihovim pristojnostim in odgovornostim ter zahtevnosti nalog, ki jih opravljajo.

(2) Banka mora zagotoviti zamenljivost ključnih zaposlenih. Odsotnost z delovnega mesta ali prekinitev delovnega razmerja s ključnim zaposlenim ne sme dolgoročno negativno vplivati na uveljavljanje strategij in politik prevzemanja in upravljanja s tveganji.

(3) Banka mora zagotoviti, da sistem plačevanja in nagrajevanja organov vodenja in nadzora banke ter preostalih zaposlenih ni v nasprotju s cilji strategije prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji. Struktura in način plačevanja in nagrajevanja morata biti urejena tako, da ne spodbujata organov vodenja ali nadzora banke, višjega vodstva in preostalih zaposlenih k škodljivemu prevzemanju tveganj zaradi na primer maksimiziranja kratkoročnih poslovnih rezultatov.

11. člen

(Organizacijska kultura)

Banka mora vzpostaviti trdno organizacijsko kulturo, ki temelji na visokih strokovnih in etičnih standardih poslovanja ter pozitivnem odnosu zaposlenih do notranjih kontrol. Notranje kontrole morajo biti neločljiv del vseh poslovnih dejavnosti banke. Zaposleni morajo razumeti namen in pomembnost notranjih kontrol ter svoj prispevek k njihovemu učinkovitemu izvajanju.

3.1.1. *Odgovornosti organov vodenja ali nadzora banke na področju upravljanja s tveganji*

12. člen

(Odgovornosti organov vodenja ali nadzora banke)

(1) Odgovornosti organov vodenja ali nadzora banke na področju upravljanja s tveganji vključujejo:

(a) odobritev in pregledovanje strategij in politik prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji,

(b) zagotavljanje ažurnosti strategij in politik prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji v odvisnosti od sprememb v notranjem in zunanjem okolju banke,

(c) zagotavljanje, da so strategije in politike prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji celovite ter da sorazmerno upoštevajo tveganja, ki jih banka prevzema v okviru svojega poslovanja,

(d) spremljanje in redno ocenjevanje učinkovitosti sistema upravljanja,

(e) zagotavljanje jasnega in dokumentiranega procesa sprejemanja pomembnih odločitev ter jasne razmejitve pristojnosti in nalog zaradi vzdrževanja skladnosti z notranjimi odločitvami in postopki,

(f) spodbujanje takšne organizacijske kulture, ki daje poštenemu in neoporečnemu izvajanju poslovnih dejavnosti najvišjo prioriteto.

(2) Odgovornosti iz prvega odstavka tega člena ne smejo biti prenesene na nižje vodstvene ravni ali na zunanje izvajalce.

13. člen

(Odgovornosti višjega vodstva banke)

Odgovornosti višjega vodstva banke na področju upravljanja s tveganji vključujejo:

(a) izdelavo in izvajanje strategij in politik prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji,

(b) obveščanje organov vodenja ali nadzora banke o pomembnih tveganjih, ki jih banka prevzema v okviru svojega poslovanja,

(c) vzpostavitev in vzdrževanje sistema upravljanja,

(d) vzpostavitev postopkov in izdelavo navodil ter usmeritev za izvajanje poslovnih dejavnosti banke,

(e) vzpostavitev in kontroliranje limitov za omejevanje izpostavljenosti tveganjem.

14. člen

(Znanje in izkušnje)

Banka mora zagotoviti, da uprava in višje vodstvo razpolagata z ustreznim znanjem in izkušnjami o tveganjih, ki jih banka prevzema v okviru svojega poslovanja.

3.2. **Upravljanje s tveganji**

15. člen

(Proces upravljanja s tveganji)

(1) Banka mora na temelju strategij in politik prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji vzpostaviti učinkovit proces upravljanja s tveganji iz točke (b) prvega odstavka 7. člena tega sklepa. Proces upravljanja s tveganji vključuje:

(a) postopke ugotavljanja, merjenja oziroma ocenjevanja, obvladovanja in spremljanja tveganj,

(b) notranje poročanje o tveganjih.

Kjer je primerno, morajo postopki iz točke (a) tega odstavka vključevati tudi pravila uvajanja novih produktov ali sistemov ter pravila uporabe zunanjih izvajalcev.

(2) Banka mora zagotoviti, da so pomembna tveganja, ki jih prevzema v okviru svojega poslovanja, zgodaj ugotovljena, celovito obravnavana, spremljana v okviru njenih dnevnih dejavnosti ter pravočasno predstavljena ustreznim vodstvenim ravnem. Učinkovito upravljanje s tveganji zmanjša verjetnost nastanka nepričakovanih izgub ter posledično preprečuje nastanek tveganja ugleda iz naslova teh izgub.

3.2.1. *Postopki ugotavljanja, merjenja oziroma ocenjevanja, obvladovanja in spremljanja tveganj*

16. člen

(Splošno)

(1) Postopki ugotavljanja tveganj morajo vključevati celovito in pravočasno prepoznavanje tveganj, ki jih banka prevzema v okviru svojega poslovanja, ter analizo vzrokov za njihov nastanek. Ugotovljena tveganja morajo biti dokumentirana.

(2) Postopki merjenja oziroma ocenjevanja tveganj morajo vključevati izdelavo kvantitativnih in/ali kvalitativnih ocen za merljiva in/ali nemerljiva tveganja, ki jih je banka ugotovila v postopku ugotavljanja tveganj. Ocene tveganj morajo biti dokumentirane.

(3) Banka mora zagotoviti redno izvajanje postopkov ugotavljanja in merjenja oziroma ocenjevanja tveganj. Za namen vključevanja v proces upravljanja s tveganji morajo ti postopki omogočati zaznavo sprememb v obstoječih tveganjih in nastanek novih tveganj.

(4) Postopki obvladovanja tveganj morajo vključevati ukrepe in pravila za izvajanje ukrepov sprejemanja, zmanjševanja, razpršitve, prenosa in izognitve tveganjem, ki jih je banka ugotovila in izmerila oziroma ocenila.

(5) Postopki spremljanja tveganj morajo vključevati pravila glede odgovornosti, pogostosti in načina spremljanja tveganj, ki jih je banka prevzela v okviru svojega poslovanja. Spremljanje tveganj zagotavlja doseganje želenega profila tveganosti.

17. člen

(Pravila uvajanja novih produktov ali sistemov)

(1) Banka mora za namen upravljanja s tveganji opredeliti, kaj šteje za nov produkt ali sistem. Pomembna tveganja, ki izhajajo iz novega produkta ali sistema, morajo biti pravočasno in celovito obravnavana v procesu upravljanja s tveganji.

(2) Banka mora pred uvedbo novega produkta ali sistema zagotoviti izdelavo analize pripadajočih tveganj. Analiza tveganj mora vključevati opis:

(a) pomembnih tveganj, ki izhajajo iz uvedbe novega produkta ali sistema,

(b) vpliva uvedbe novega produkta ali sistema na sposobnost prevzemanja tveganj,

(c) vpliva uvedbe novega produkta ali sistema na proces upravljanja s tveganji.

18. člen

(Pravila uporabe zunanjih izvajalcev)

(1) Če banka uporablja zunanje izvajalce pri izvajanju svojih poslovnih dejavnosti, morajo politike prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji vključevati tudi politiko uporabe zunanjih izvajalcev. Ta politika mora vključevati najmanj naslednje elemente:

(a) pristop banke k uporabi zunanjih izvajalcev in zagotavljanju ustrezne kakovosti storitev,

(b) osnovna načela oziroma usmeritve glede upravljanja s tveganji iz naslova uporabe zunanjih izvajalcev,

(c) pristop k zagotavljanju neprekinjenega poslovanja v zvezi z dejavnostmi, predanimi v izvajanje zunanjim izvajalcem,

(d) strategijo ukrepanja za primer pričakovane ali nepričakovane prekinitve pogodbenega razmerja z zunanjim izvajalcem.

(2) Banka mora zagotoviti, da uporaba zunanjih izvajalcev ne oslabi:

(a) izvajanja njenih poslovnih dejavnosti,

(b) procesa upravljanja s tveganji,

(c) sistema notranjih kontrol.

Banka mora organizirati uporabo zunanjih izvajalcev na način, ki ji omogoča nepretrgano spremljanje delovanja zunanjih izvajalcev ter upravljanje s tveganji, ki izhajajo iz uporabe zunanjih izvajalcev.

(3) Banka mora imeti dokumentiran načrt uporabe zunanjih izvajalcev. Načrt mora vključevati naslednje elemente:

(a) način upravljanja s tveganji iz naslova uporabe zunanjih izvajalcev,

(b) zagotavljanje učinkovitega poročanja o tveganjih iz naslova uporabe zunanjih izvajalcev,

(c) spremljanje skladnosti delovanja zunanjega izvajalca z veljavno zakonodajo in drugimi predpisi,

(d) vključevanje službe notranje revizije v pregledovanje ustreznosti uporabe in delovanja zunanjih izvajalcev.

(4) Banka mora zagotoviti, da so pogodbene pravice ter obveznosti banke in zunanjega izvajalca natančno opredeljene in razumljive. Pogodbene pravice banke morajo vključevati možnost predčasne prekinitve pogodbenega razmerja z zunanjim izvajalcem na zahtevo banke. Pogodbene obveznosti zunanjega izvajalca morajo vključevati:

(a) zaščito podatkov banke,

(b) skladnost delovanja zunanjega izvajalca z veljavno zakonodajo in drugimi predpisi,

(c) popoln dostop banke do vseh prostorov in podatkov zunanjega izvajalca in njeno neomejeno pravico do pregleda teh prostorov in revizije teh podatkov.

(5) Zunanji izvajalec mora na temelju pogodbe o ravni kakovosti storitev ("Service Level Agreement") zagotoviti z banko dogovorjeno raven kakovost storitev. Pogodba o ravni kakovosti storitev mora vsebovati kvantitativna in/ali kvalitativna merila, na podlagi katerih lahko zunanji izvajalec in banka ocenita ustreznost kakovosti zadevne storitve. Če raven kakovosti storitev ni v skladu s to pogodbo, mora banka nemudoma sprejeti ustrezne korektivne ukrepe.

3.2.2. *Notranje poročanje o tveganjih*

19. člen

(Notranje poročanje o tveganjih)

(1) Banka mora zagotoviti izdelavo rednih poročil o tveganjih, ki jih prevzema v okviru svojega poslovanja. Ta poročila morajo omogočiti sprejemanje vodstvenih odločitev glede ukrepov za obvladovanje tveganj ter spremljanje rezultatov teh ukrepov. V primeru nepričakovanega nastanka pomembne izpostavljenosti tveganjem mora banka zagotoviti tudi izdelavo izrednih poročil o tveganjih.

(2) Poročila o tveganjih iz prvega odstavka tega člena morajo biti:

(a) transparentna; poročila so transparentna, če vsebujejo jasne, razumljive in natančne informacije o tveganjih,

(b) popolna; poročila so popolna, če obravnavajo vsa pomembna tveganja ter skupaj omogočajo celovit pregled nad trenutno izpostavljenostjo tveganjem,

(c) koristna; poročila so koristna, če vsebujejo pomembne informacije o tveganjih,

(d) primerljiva in združljiva; poročila so primerljiva in združljiva, če je njihova oblika čim bolj poenotena glede na informacije, ki jih vsebujejo,

(e) pravočasna; poročila so pravočasna, če omogočajo sprejemanje potrebnih ukrepov v realnem času.

(3) Obseg in podrobnost poročil iz drugega odstavka tega člena morata upoštevati potrebe ciljnih uporabnikov, ki vključujejo vse vodstvene ravni v banki.

3.3. **Sistem notranjih kontrol**

20. člen

(Sistem notranjih kontrol)

(1) Sistem notranjih kontrol iz točke (c) prvega odstavka 7. člena tega sklepa vključuje:

(a) notranje kontrole,

(b) službo notranje revizije.

(2) Banka mora zagotoviti, da sistem notranjih kontrol vključuje tudi preverjanje pravilnosti administrativnih in računovodskih postopkov.

(3) Kjer je primerno, vključuje sistem notranjih kontrol tudi funkcijo zagotavljanja skladnosti delovanja banke in funkcijo zagotavljanja varnosti informacij.

Funkcija zagotavljanja skladnosti delovanja banke mora ugotavljati in ocenjevati tveganje skladnosti, kateremu je ali bi mu lahko bila banka izpostavljena. Tveganje skladnosti je tveganje nastanka izgube zaradi zakonskih sankcij in ukrepov nadzornih organov, ki jih lahko banka utrpi iz naslova namernega ali nenamernega neskladja z veljavno zakonodajo, standardi in kodeksi ter notranjimi akti.

Funkcija zagotavljanja varnosti informacij deluje na področju varovanja informacij in izvaja postopke varovanja informacijskih sistemov z vidika preprečevanja nepooblaščenega dostopa do ali spremembe informacij v hrambi, obdelavi ali prenosu vključno z ugotavljanjem in zmanjševanjem takih groženj ter dokumentiranjem izvedenih ukrepov.

3.3.1. *Notranje kontrole*

21. člen

(Struktura notranjih kontrol in izvajanje notranjih kontrolnih dejavnosti)

(1) Banka mora vzpostaviti učinkovito strukturo notranjih kontrol, na katerih temelji izvajanje notranjih kontrolnih dejavnosti. Notranje kontrolne dejavnosti se morajo izvajati na ravni

vsake finančne storitve ter v okviru dnevnih poslovnih dejavnosti banke, vključno s spremljanjem delovanja informacijskih sistemov ter delovanja zaposlenih banke.

(2) Banka mora zagotoviti delovanje vzpostavljenih notranjih kontrol. Bistvene ugotovitve notranjih kontrolnih dejavnosti ter pripadajoči ukrepi morajo biti ustrezno dokumentirani.

(3) Notranje kontrole vključujejo najmanj:

(a) poročanje,

(b) delovne postopke,

(c) limite za omejevanje izpostavljenosti tveganjem,

(d) fizične kontrole.

22. člen

(Poročanje)

(1) Banka mora zagotoviti notranje in zunanje poročanje iz točke (a) tretjega odstavka 21. člena tega sklepa, ki poleg poročil o tveganjih vključuje tudi:

(a) podatke o poslovanju banke,

(b) podatke o skladnosti delovanja banke z veljavno zakonodajo, standardi in kodeksi ter notranjimi akti,

(c) podatke o zunanjem poslovnem okolju banke ter zunanjih razvojnih trendih.

(2) Notranje kontrolne dejavnosti na področju poročanja temeljijo na spremljanju poročil iz prvega odstavka tega člena s strani ustreznih vodstvenih ravni in vključujejo ugotavljanje morebitnih pomanjkljivosti in napak v poročilih ter drugih nepravilnosti v delovanju zaposlenih pri izdelavi poročil.

23. člen

(Delovni postopki)

(1) Banka mora zagotoviti vzpostavitev formalnih delovnih postopkov iz točke (b) tretjega odstavka 21. člena tega sklepa pri izvajanju vseh poslovnih dejavnosti banke.

(2) Delovni postopki iz prvega odstavka tega člena se morajo izvajati na podlagi pisnih navodil in usmeritev, ki vključujejo:

(a) delovna navodila,

(b) pravilnike,

(c) opise poslovnih procesov.

Banka mora zagotoviti ustrezno stopnjo podrobnosti navodil in usmeritev vključno s pravili glede organizacijske in poslovno-operativne strukture banke, sistema dodeljevanja nalog, hierarhije sprejemanja odločitev, pristojnosti in odgovornosti zaposlenih ter izvajanja postopkov. Stopnja podrobnosti teh navodil in usmeritev mora biti odvisna od značilnosti, obsega in zapletenosti poslovnih dejavnosti banke ter pripadajočih tveganj. V primeru kakršnih koli sprememb poslovnih dejavnosti ali pripadajočih procesov morajo biti navodila in usmeritve ustrezno in čim prej ažurirani. Navodila in usmeritve morajo biti ustrezno dokumentirani. Zaposleni morajo biti seznanjeni z vsebino tistih navodil in usmeritev, ki jih potrebujejo za izpolnjevanje vseh svojih delovnih nalog.

(3) Notranje kontrolne dejavnosti na področju postopkov vključujejo ugotavljanje kršitev in drugih nepravilnosti pri izvajanju delovnih postopkov.

24. člen

(Limiti za omejevanje izpostavljenosti tveganjem)

(1) Banka mora vzpostaviti strukturo limitov za omejevanje izpostavljenosti tveganjem iz točke (c) tretjega odstavka 21. člena tega sklepa (v nadaljevanju: limiti). Ti limiti morajo biti vzpostavljeni za merljiva tveganja.

(2) Kjer je primerno, mora banka vzpostaviti sistem odobravanj in potrditev tistih poslovnih transakcij, ki presegajo vzpostavljene limite.

(3) Notranje kontrolne dejavnosti na področju limitov vključujejo preverjanje skladnosti poslovnih transakcij z vzpostavljenimi limiti ter odobravanje in potrditev poslovnih transakcij, ki presegajo te limite.

25. člen

(Fizične kontrole)

(1) Kjer je primerno, mora banka vzpostaviti sistem fizičnih kontrol iz točke (d) tretjega odstavka 21. člena tega sklepa za omejevanje dostopa do premičnega in nepremičnega premoženja banke in za njegovo varovanje.

(2) Notranje kontrolne dejavnosti na področju fizičnih kontrol vključujejo fizične kontrole dostopa, izvajanje načela štirih oči ter redno popisovanje premičnega in nepremičnega premoženja banke.

3.3.1.1. Notranje kontrolne dejavnosti na področju informacijskih sistemov in spremljanja delovanja zaposlenih

26. člen

(Informacijski sistemi)

(1) Banka mora vzpostaviti strategijo razvoja informacijskih sistemov in politiko varnosti informacijskih sistemov. Politika varnosti informacijskih sistemov mora vključevati najmanj:

(a) cilje pri zagotavljanju varnosti informacijskih sistemov;

(b) načela in postopke za zaščito zaupnosti, neoporečnosti in razpoložljivosti informacij; "zaupnost informacij" pomeni, da je informacija dostopna samo pooblaščenim uporabnikom; "neoporečnost informacij" pomeni, da je informacija točna in popolna; "razpoložljivost informacij" pomeni, da imajo pooblaščeni uporabniki v potrebnem času zagotovljen dostop do informacij;

(c) porazdelitev odgovornosti glede varovanja informacijske tehnologije, informacij, shranjenih v informacijskih sistemih banke, ter pripadajoče dokumentacije; "informacijska tehnologija" pomeni strojno in programsko opremo; "strojna oprema" pomeni opredmeteno računalniško in komunikacijsko opremo; "programska oprema" pomeni računalniške programe, postopke in pravila, ki zagotavljajo načrtovano operativnost strojne opreme.

(2) Notranje kontrolne dejavnosti glede informacijskih sistemov vključujejo:

(a) pri izvajanju strategije razvoja informacijskih sistemov: ugotavljanje skladnosti s poslovnimi procesi, kvalitete projektnega načrtovanja, vključenosti ustreznih kadrov ter seznanjenosti različnih vodstvenih ravni s pripadajočo problematiko;

(b) pri zagotavljanju varnosti informacijskih sistemov: logične in fizične kontrole pri dostopanju do informacijskih sistemov;

(c) pri strojni opremi: ugotavljanje njene ustreznosti glede zahtev pripadajočih poslovnih procesov, notranjih in tehničnih standardov ter rednosti njenega vzdrževanja;

(d) pri programski opremi: ugotavljanje njene ustreznosti in uporabe v poslovnih procesih v smislu izpolnjevanja zahtev uporabnikov ter ločevanja funkcij razvoja, vzdrževanja in uporabe programske opreme.

27. člen

(Kadri)

(1) Banka mora zagotoviti kakovost kadrov z vzpostavitvijo ustrezne kadrovske politike.

(2) Notranje kontrolne dejavnosti na področju kadrov vključujejo spremljanje zasedenosti delovnih mest, znanja in strokovnosti zaposlenih ter izvajanja izobraževanja, spremljanje števila zaposlenih za določen čas ter izvajanje nadzora nad njimi.

3.3.2. *Služba notranje revizije*

28. člen

(Splošno)

(1) Služba notranje revizije mora zagotoviti neodvisno, redno ter celovito pregledovanje in ocenjevanje ustreznosti:

(a) sistema upravljanja iz prvega odstavka 7. člena tega sklepa, vključno s pregledovanjem kvalitete notranjih kontrol in

(b) procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz prvega odstavka 29. člena tega sklepa.

(2) Banka mora zagotoviti, da so tudi dejavnosti, predane v izvajanje zunanjim izvajalcem, predmet rednih pregledov, ki jih izvaja služba notranje revizije.

4. PROCES OCENJEVANJA USTREZNEGA NOTRANJEGA KAPITALA

29. člen

(Splošno)

(1) Banka mora na temelju strategij prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji vzpostaviti ustrezen proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala. Proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala je ustrezen, če:

(a) temelji na ugotavljanju in merjenju oziroma ocenjevanju tveganj, oblikovanju zbirne ocene tveganj ter spremljanju pomembnih tveganj, ki jih banka prevzema v okviru svojega poslovanja;

(b) omogoča zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala v razmerju do profila tveganosti banke;

(c) je ustrezno vključen v sistem upravljanja.

Celovit in prevzetim tveganjem prilagojen proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala zagotavlja ohranjanje prevzetih tveganj v mejah sposobnosti banke za prevzemanje tveganj.

(2) Banka mora vzpostaviti proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz prvega odstavka tega člena sorazmerno značilnostim, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravlja.

4.1. **Ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje tveganj, oblikovanje zbirne ocene tveganj ter spremljanje tveganj**

30. člen

(Upoštevanje pomembnih tveganj in drugih predpostavk)

(1) Banka mora na temelju profila tveganosti določiti in kategorizirati pomembna tveganja, ki jih bo upoštevala v procesu ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala.

(2) Kjer je primerno, lahko banka poleg tveganj iz prvega odstavka tega člena uporabi tudi druge predpostavke za ocenjevanje ustreznega notranjega kapitala, vključno z dejavniki, ki določajo ugled banke na trgu, načrti, ki izhajajo iz poslovne strategije banke, in notranjimi cilji v zvezi z zunanjo bonitetno oceno banke.

(3) Banka mora utemeljiti in dokumentirati svoje odločitve glede upoštevanja ali neupoštevanja posameznih tveganj oziroma uporabe drugih predpostavk v procesu ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala.

31. člen

(Metodologije merjenja oziroma ocenjevanja tveganj)

(1) Banka mora določiti in/ali izdelati ustrezne metodologije merjenja oziroma ocenjevanja tveganj za namen izdelave mer oziroma ocen posameznih tveganj. Metodologije so ustrezne, če vključujejo:

(a) uporabo pristopov za izračun kapitalskih zahtev v skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06), Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu IRB za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06), Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06), Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06) in/ali

(b) dokumentirane notranje metodologije banke in/ali

(c) druge ustrezne metodologije merjenja oziroma ocenjevanja tveganj.

(2) Če banka ugotovi, da mera oziroma ocena določenega tveganja iz prvega odstavka tega člena ne odraža dejanske izpostavljenosti banke do tega tveganja, lahko to oceno prilagodi navzgor ali navzdol.

(3) Banka mora utemeljiti in dokumentirati:

(a) uporabo posameznih metodologij merjenja oziroma ocenjevanja tveganj iz prvega odstavka tega člena,

(b) ocene nemerljivih tveganj,

(c) kakršne koli prilagoditve ocen tveganj iz drugega odstavka tega člena.

32. člen

(Zbirna ocena tveganj banke)

(1) Banka mora na temelju mer oziroma ocen posameznih tveganj izdelati zbirno oceno tveganj.

(2) Banka mora določiti ustrezno notranjo metodologijo za izdelavo zbirne ocene tveganj. Metodologija je ustrezna, če omogoča seštevanje primerljivih mer oziroma ocen tveganj ter, kjer je primerno, ustrezne prilagoditve zbirne ocene tveganj navzdol ali navzgor.

4.2. **Zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala v razmerju do profila tveganosti**

33. člen

(Pristop k zagotavljanju ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka mora opredeliti ustrezne notranje cilje pri zagotavljanju ustreznega notranjega kapitala. Notranji cilji so ustrezni, če opredeljujejo najmanj pristop k zagotavljanju notranjega kapitala:

(a) v času rednega poslovanja banke,

(b) ob izrednih razmerah.

Notranji cilji iz točke (a) prvega pododstavka tega člena morajo upoštevati ustrezno varovanje interesov delničarjev, organov vodenja ali nadzora ter drugih zaposlenih v banki. Varovanje teh interesov je ustrezno, če dostopnost do ustreznega notranjega kapitala omogoča zaščito pred dogodki, ki bi lahko ogrozili normalno izvajanje dejavnosti banke. Banka lahko opredeli tudi notranje cilje glede pokrivanja sicer manj pomembnih tveganj, ki pa se pogosto realizirajo.

Notranji cilji iz točke (b) prvega pododstavka tega člena morajo upoštevati ustrezno varovanje interesov vlagateljev banke. Varovanje teh interesov je ustrezno, če dostopnost do ustreznega notranjega kapitala banke omogoča poplačilo upnikov banke.

(2) Banka mora pri opredelitvi notranjih ciljev pri zagotavljanju ustreznega notranjega kapitala upoštevati tudi svojo sposobnost glede dostopa do notranjega kapitala.

34. člen

(Vrste notranjega kapitala)

Banka mora določiti vrsto kapitala, s katerim zagotavlja ustrezni notranji kapital.

35. člen

(Ocena ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka mora zagotoviti, da je ocenjeni ustrezni notranji kapital vedno usklajen z njeno sposobnostjo prevzemanja tveganj. Ocenjeni ustrezni notranji kapital je lahko različen od zneska kapitala iz 4. člena Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06). Če je ocenjeni ustrezni notranji kapital manjši od zneska kapitala iz 4. člena Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06),

mora banka zagotavljati kapital v višini, ki ga izračuna v skladu z navedenim sklepom.

(2) Banka mora zagotoviti ocenjevanje ustreznosti notranjega kapitala in njegove razporeditve vsaj enkrat na leto ter ob vsaki pomembni spremembi izpostavljenosti tveganjem.

4.3. **Vključitev procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala v sistem upravljanja**

36. člen

(Uporaba sistema upravljanja s tveganji)

Banka mora zagotoviti vključitev procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala v sistem upravljanja na podlagi uporabe rezultatov tega procesa pri sprejemanju poslovnih odločitev, odločitev glede upravljanja s tveganji ter odločitev glede notranje razporeditve ocenjenega ustreznega notranjega kapitala.

5. DOKUMENTACIJA

37. člen

(Dokumentacija)

(1) Banka mora zagotoviti sistematično dokumentiranje pomembnih elementov sistema upravljanja in procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (v nadaljevanju: dokumentacija), predvsem pa:

(a) strategije in politike prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji,

(b) navodila in usmeritve za izvajanje postopkov upravljanja s tveganji ter postopkov za izvajanje poslovnih dejavnosti,

(c) najpomembnejše ukrepe in odločitve organov vodenja ali nadzora banke ter višjega vodstva, ki so pomembni za uskladitev banke s tem sklepom.

(2) Stopnja podrobnosti dokumentacije mora biti sorazmerna z značilnostmi, obsegom in zapletenostmi poslov, ki jih banka opravlja in stopnji posameznih tveganj, ki jih prevzema v okviru svojega poslovanja.

(3) Banka mora zagotoviti varnost, popolnost in ažurnost dokumentacije.

6. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

38. člen

(Odlog začetka uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje)

(1) Banka, ki v skladu s 405. členom ZBan-1 odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje do 1. januarja 2008, do tega datuma ne izpolnjuje določb iz četrtega poglavja tega sklepa.

(2) Banka, ki začne uporabljati standardizirani pristop ali pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje tekom leta 2007, mora z dnem začetka uporabe omenjenega pristopa začeti uporabljati tudi določbe iz četrtega poglavja tega sklepa.

39. člen

(Uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007.

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

PRILOGE: ORGANIZACIJSKE ZAHTEVE IN OBRAVNAVA TVEGANJ

Priloga I: Splošni standardi upravljanja s kreditnim tveganjem

Priloga II: Splošni standardi upravljanja s tržnimi tveganji

Priloga III: Splošni standardi upravljanja z obrestnim tveganjem

Priloga IV: Splošni standardi upravljanja z operativnim tveganjem

Priloga V: Splošni standardi upravljanja z likvidnostnim tveganjem

PRILOGA I: Splošni standardi upravljanja s kreditnim tveganjem

1. ORGANIZACIJSKE ZAHTEVE GLEDE KREDITNEGA TVEGANJA

(1) Banka mora zagotoviti jasno razmejitev pristojnosti in nalog med enoto komercialnega poslovanja in enoto upravljanja s kreditnim tveganjem ter med enoto komercialnega poslovanja in zaledno službo, vključno z vodstvenimi ravnmi.

(2) Banka mora vzpostaviti jasno in dosledno organizacijsko strukturo odločanja o odobritvi kredita. Pojem kredit zajema vsak posel, pri katerem se pojavi kreditno tveganje.

(3) S posamezno odločitvijo o odobritvi kredita se morata strinjati enota komercialnega poslovanja in enota upravljanja s kreditnim tveganjem, pri čemer se upošteva značilnost, zapletenost in tveganje obravnavanega kredita. Kadar odločitev o odobritvi kredita z vidika tveganja ni pomembna, lahko o njej odloči le enota komercialnega poslovanja.

(4) V primeru nestrinjanja enote komercialnega poslovanja in enote upravljanja s kreditnim tveganjem glede odobritve kredita mora banka zagotoviti upoštevanje vzpostavljenih pravil odločanja.

(5) Banka mora zagotoviti, da oblikovanje oslabitev oziroma rezervacij ni v pristojnosti enote komercialnega poslovanja.

2. OBRAVNAVA KREDITNEGA TVEGANJA

2.1. **Kreditni proces**

(1) Banka mora vzpostaviti ustrezen kreditni proces. Kreditni proces je ustrezen, če vključuje proces odobritve kredita, proces spremljave kredita, proces zgodnjega odkrivanja povečanega kreditnega tveganja in proces razvrščanja dolžnika in/ali izpostavljenosti.

(2) Če banka uporablja zavarovanja, mora upoštevati preostalo tveganje. Preostalo tveganje je tveganje manjše učinkovitosti zavarovanj od pričakovane.

2.1.1. *Proces odobritve kredita*

(1) Banka mora pred odobritvijo kredita oceniti in analizirati vse pomembne dejavnike, ki vplivajo na oceno tveganja dolžnika in/ali izpostavljenosti. Metodologija dodelitve ocene tveganja dolžnika in/ali izpostavljenosti mora upoštevati vrednost in zahtevnost posameznega kredita.

(2) Banka mora kot primaren vir poplačila kredita upoštevati plačilno sposobnost dolžnika, pri čemer sprejeta zavarovanja za posamezen kredit predstavljajo sekundarni vir poplačila kredita.

(3) Banka mora pred odobritvijo kredita oceniti vrednost in pravno veljavnost zavarovanja. Če je vrednost zavarovanja v veliki meri odvisna od finančnega stanja dajalca osebnega

zavarovanja, ki je tretja oseba, mora banka oceniti tudi tveganje te osebe.

(4) Banka mora izdelati politiko sprejemljivih vrst zavarovanj ter določiti metodologijo ocenjevanja vrednosti zavarovanja.

2.1.2. *Proces spremljave kredita*

(1) Proces spremljave vključuje spremljavo posameznega kredita, dolžnika in zavarovanj.

(2) Banka mora po odobritvi kredita zagotoviti redno spremljanje izpolnjevanja pogojev, ki izhajajo iz kreditne pogodbe. V primeru namenskih kreditov mora banka zagotoviti spremljanje porabe odobrenih sredstev v dogovorjene namene.

(3) Banka mora ves čas trajanja kredita spremljati poslovanje dolžnika, pri čemer upošteva tveganost zadevnega dolžnika in/ali izpostavljenosti.

(4) Banka mora zagotoviti spremljavo in ocenjevanje vrednosti ter pravne veljavnosti zavarovanja v ustreznih časovnih razmikih, ki so odvisni od vrste zavarovanja.

(5) Če banka pridobi notranje ali zunanje informacije, ki nakazujejo na znatno povečanje tveganja dolžnika in/ali izpostavljenosti ter zavarovanja, jih mora nemudoma ponovno oceniti. Enote, ki so vključene v proces upravljanja kreditnega tveganja, morajo biti o zadevnih informacijah čim prej obveščene.

2.1.2.1. Analiza kreditnega portfelja

Banka mora redno izvajati analize kreditnega portfelja, vključno z ocenami prihodnjih trendov. Rezultate teh analiz mora banka upoštevati pri oblikovanju strategij in politik prevzemanja in upravljanja s kreditnim tveganjem ter ugotavljati njihovo ustreznost.

2.1.2.2. Podrobnejša spremljava kreditov in obravnava problematičnih kreditov

(1) Banka mora opredeliti merila za obravnavo dolžnika in/ali izpostavljenosti, ki zahteva podrobnejšo spremljavo. Take izpostavljenosti in/ali dolžnike mora banka redno pregledovati zaradi določitve načina njihove nadaljnje obravnave.

(2) Banka mora opredeliti merila za predajo dolžnika in/ali izpostavljenosti enoti za izterjavo problematičnih kreditov.

(3) Če so merila za predajo izpostavljenosti iz prejšnjega odstavka izpolnjena, mora banka oceniti, ali je prestrukturiranje izpostavljenosti zadevnega dolžnika smiselno. Če je prestrukturiranje izpostavljenosti zadevnega dolžnika smiselno, mora banka oblikovati ustrezen načrt prestrukturiranja ter spremljati njegovo izvajanje in učinke.

(4) Če je dolžnik v stečajnem postopku, mora banka zagotoviti, da so ustrezne službe in/ali zunanji izvajalci vključeni v proces unovčenja zavarovanja, če je izpostavljenost zavarovana.

2.1.3. *Proces zgodnjega odkrivanja povečanega kreditnega tveganja*

(1) Banka mora vzpostaviti proces zgodnjega odkrivanja povečanega kreditnega tveganja, ki omogoča pravočasno ugotavljanje dolžnikov, ki izkazujejo povečano tveganje. Kjer je primerno, lahko banka določene kredite izvzame iz procesa zgodnjega odkrivanja povečanega kreditnega tveganja.

(2) Banka mora določiti ustrezne kvalitativne in kvantitativne kazalnike zgodnjega ugotavljanja povečanega kreditnega tveganja.

2.1.4. *Proces razvrščanja dolžnika in/ali izpostavljenosti*

(1) Za namen ocenjevanja kreditnega tveganja mora banka vzpostaviti ustrezen proces razvrščanja dolžnikov in/ali izpostavljenosti v bonitetne razrede in/ali skupine. Proces je ustrezen, če temelji na kvantitativnih in, kjer je mogoče, kvalitativnih merilih ter upošteva bistvene značilnosti posameznega dolžnika in/ali izpostavljenosti. Merila morajo zagotavljati jasno razvrščanje tveganj v ustrezne bonitetne razrede in/ali skupine.

(2) Banka mora zagotoviti redno spremljanje in ugotavljanje primernosti procesa razvrščanja ter oblikovati oslabitve oziroma rezervacije v skladu z Mednarodnimi standardi računovodskega poročanja.

2.2. **Obravnava tveganja koncentracije**

(1) Banka mora zagotoviti ustrezne metodologije ugotavljanja in merjenja tveganja koncentracije. Te metodologije vključujejo najmanj:

(a) mere koncentracije, ki se nanašajo na posamezne osebe,

(b) mere koncentracije, ki se nanašajo na celoten kreditni portfelj,

(c) vzpostavitev strukture limitov.

(2) Banka mora zagotoviti ustrezne metodologije obvladovanja in spremljanja tveganja koncentracije. Te metodologije vključujejo najmanj:

(a) aktivno upravljanje kreditnega portfelja,

(b) prilagajanje limitov,

(c) prenos kreditnega tveganja na drugo osebo, ki lahko zajema neposredno prodajo sredstev ali posredno prodajo prek listinjenja, kreditne izvedene finančne instrumente in zavarovanja.

2.3. **Obravnava tveganj, povezanih z listinjenjem**

2.3.1 *Likvidnostni načrti*

Banke, ki listinijo obnavljajoče se izpostavljenosti z možnostjo predčasnega odplačila, morajo vzpostaviti likvidnostne načrte za odpravljanje posledic načrtovanega in predčasnega odplačila.

PRILOGA II: Splošni standardi upravljanja s tržnimi tveganji

1. ORGANIZACIJSKE ZAHTEVE GLEDE TRŽNIH TVEGANJ

(1) Banka mora zagotoviti jasno operativno in organizacijsko ločitev enote za trgovanje od zaledne službe, vključno z vodstvenimi ravnmi. Kjer je primerno, mora banka zagotoviti tudi organizacijsko ločitev zaledne službe od funkcij upravljanja s tveganji in računovodstva.

(2) Operativna ločitev enote za trgovanje od zaledne službe vključuje vzpostavitev ustreznih varnostnih in delovnih postopkov, pravil dostopanja do informacijske tehnologije ter fizične ločitve zadevnih prostorov.

1.1. **Enota za trgovanje**

(1) Banka mora zagotoviti, da so pred vsako sklenitvijo posla dogovorjene vse pomembne sestavine posla, vključno s pripadajočimi pogoji posla.

(2) Banka mora zagotoviti, da se posli, ki niso v skladu s tržnimi pogoji, ne izvajajo. Ne glede na to lahko banka dovoli sklenitev takšnega posla, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) posel temelji na podlagi izrecne in utemeljene zahteve stranke, pri čemer mora biti dogovorjen odklon od tržnih pogojev jasno razviden iz dokumentacije posla,

(b) iz zaključnice je razviden opis odklonov od tržnih pogojev; banka mora o njih obvestiti stranko.

O pomembnih poslih, ki niso v skladu s tržnimi pogoji, morata biti obveščena uprava banke ter odgovorno višje vodstvo.

(3) Banka mora zagotoviti, da je trgovanje zunaj poslovnih prostorov dovoljeno samo v okviru ustreznih notranjih pravil za trgovanje. Ta pravila so ustrezna, če so z njimi določeni pooblaščeni trgovci, predmet in obseg poslov ter način izvajanja in poročanja poslov. Trgovec mora o poslu, ki je bil sklenjen zunaj poslovnih prostorov, nemudoma in v primerni pisni obliki poročati banki.

(4) Banka mora zagotoviti snemanje vseh pogovorov trgovcev, ki se nanašajo na posle trgovanja.

(5) Banka mora po sklenitvi vsakega posla zagotoviti izdelavo zaključnice, ki vključuje vse pomembne podatke o poslu. Zaključnica in preostali dokumenti o poslu morajo biti v najkrajšem možnem času posredovani zaledni službi. Posli, ki so sklenjeni po zaključku delovnega časa zaledne službe morajo biti vključeni v dnevne pozicije trgovanja in posebej označeni. Zaključnica in preostali dokumenti o poslu morajo biti v tem primeru nemudoma oziroma takoj, ko je mogoče, posredovani organizacijski enoti, ki je neodvisna od enote za trgovanje.

(6) Banka mora zagotoviti, da lahko trgovec vnaša podatke o poslu v informacijski sistem samo pod svojo identifikacijsko številko. Čas vnosa v informacijski sistem ter identifikacijska številka trgovca morata biti določena samodejno.

1.2. **Zaledna služba**

(1) Na temelju dokumentacije enote za trgovanje mora banka zagotoviti proces pošiljanja in prejemanja potrditev sklenjenih poslov ter nadaljnje obdelave poslov, ki ga izvaja zaledna služba.

(2) Banka mora zagotoviti, da je vsak sklenjeni posel nemudoma pisno potrjen, ustrezno evidentiran ter vključen v notranja poročila o sklenjenih poslih.

(3) Banka mora zagotoviti preverjanje sprotnosti in popolnosti prihajajočih potrditev sklenjenih poslov s strani nasprotne stranke. Prihajajoče potrditve sklenjenih poslov s strani nasprotne stranke morajo biti usmerjene neposredno na zaledno službo. Nasprotna stranka mora biti nemudoma obveščena o manjkajočih ali nepopolnih potrditvah sklenjenega posla.

(4) Banka mora zagotoviti redno spremljanje procesa sklepanja poslov enote za trgovanje, vključno s preverjanjem:

(a) popolnosti dokumentacije o sklenjenem poslu in njene pravočasne predložitve zaledni službi,

(b) usklajenosti podatkov o sklenjenem poslu s podatki na potrditvah poslov, izpisi iz elektronskih trgovalnih sistemov ter drugimi viri,

(c) upoštevanja vzpostavljenih limitov za omejevanje izgub,

(d) skladnosti sklenjenih poslov s tržnimi pogoji poslovanja,

(e) odklonov od notranjih pravil trgovanja,

(f) usklajenosti evidenc o poslih med enoto za trgovanje ter službami, ki so neodvisne od enote za trgovanje.

(5) Spremembe ali preklice podatkov o sklenjenih poslih mora pregledati služba, ki je neodvisna od enote za trgovanje. Razlike v podatkih o sklenjenih poslih, ugotovljenih v procesu zaledne obdelave, mora nemudoma obravnavati služba, ki je neodvisna od enote za trgovanje.

2. OBRAVNAVA TRŽNIH TVEGANJ

(1) Banka mora zagotoviti, da tveganja, ki izhajajo iz trgovalnih dejavnosti, obravnava služba, ki je neodvisna od enote za trgovanje.

(2) Merjenje tveganj iz naslova trgovanja vključuje ocenjevanje izgube ob normalnih okoliščinah na trgu ter izgube ob izjemnih okoliščinah na trgu. Banka mora zagotoviti primerjavo rezultatov merjenja tveganj iz naslova trgovanja z višino kapitala in prihodki banke.

(3) Limiti za omejevanje izgub morajo upoštevati višino kapitala in prihodke banke. Struktura limitov za omejevanje izgub mora temeljiti na oceni višine tveganj ter največje dovoljene izgube. Banka mora zagotoviti redno prilagajanje limitov glede na rezultate testiranja izjemnih situacij. Limiti morajo pokrivati vsako transakcijo trgovanja. Preseganje limitov mora predhodno odobriti pooblaščena oseba.

(4) Spremljanje tveganj, ki izhajajo iz trgovalnih dejavnosti, vključuje dnevno spremljanje podatkov o:

(a) pozicijah trgovanja, izkoriščenosti in preseganju limitov,

(b) rezultatih trgovanja.

(5) Poročila, na podlagi katerih banka spremlja podatke o pozicijah trgovanja in limitih, morajo vključevati prikaz odprte pozicije po vrsti transakcije ali tveganju ali po organizacijski enoti ali portfelju, pregled pripadajočih limitov ter stopnjo njihove izkoriščenosti. Spremljanje prekoračitev limitov mora biti organizirano na dnevni ravni, in sicer znotraj ter ob koncu trgovalnega dne. O prekoračitvah limitov mora biti nemudoma obveščena tudi uprava banke.

(6) Poročila, na podlagi katerih banka spremlja podatke o rezultatih trgovanja, morajo vključevati prikaz tekočih in kumulativnih rezultatov na mesečni in letni ravni, razčlenjenih po področjih trgovanja.

PRILOGA III: Splošni standardi upravljanja z obrestnim tveganjem

1. OBRAVNAVA OBRESTNEGA TVEGANJA

(1) Postopek za ocenjevanje obrestnega tveganja mora upoštevati pomembne značilnosti obrestnega tveganja. Predpostavke, ki jih je banka uporabila pri ocenjevanju obrestnega tveganja, morajo biti dokumentirane.

(2) Banka mora pri ocenjevanju obrestnega tveganja upoštevati vse netrgovalne obrestno občutljive postavke ter oceniti:

(a) tveganje, ki izhaja iz časovnega neujemanja aktivnih in pasivnih obrestno občutljivih postavk,

(b) tveganje premika krivulje donosnosti,

(c) bazično tveganje,

(d) tveganje, ki izhaja iz opcij, vgrajenih v obrestno občutljive postavke.

(3) Banka mora določiti višino obrestnega tveganja na temelju učinkov spremembe obrestne mere na:

(a) izkaz poslovnega izida,

(b) sedanjo vrednosti obrestno občutljivih postavk (ekonomsko vrednost kapitala).

(4) Ocenjevanje obrestnega tveganja vključuje ocenjevanje izgube ob normalnih okoliščinah na trgu ter izgube ob izjemnih okoliščinah na trgu.

(5) Banka mora določiti limite za omejevanje izgube glede na višino kapitala in prihodke banke ter hkrati upoštevati rezultate testiranja izjemnih, a verjetnih situacij.

(6) Banka mora določiti obrestno občutljivost postavk, ki nimajo zapadlosti, na podlagi ustreznih analiz.

(7) Banka, ki je pomembno izpostavljena obrestnemu tveganju v različnih valutah, mora oceniti to tveganje za vsako valuto posebej.

(8) Pogostost spremljanja obrestnega tveganja mora biti prilagojena izpostavljenosti banke temu tveganju, velikosti banke ter dejavnostim, ki spreminjajo izpostavljenost banke temu tveganju.

PRILOGA IV: Splošni standardi upravljanja z operativnim tveganjem

1. OBRAVNAVA OPERATIVNEGA TVEGANJA

(1) Banka mora zagotoviti ugotavljanje in ocenjevanje pomembnega operativnega tveganja vsaj enkrat letno.

(2) Banka mora zagotoviti takojšnjo analizo vzrokov realiziranih pomembnih izgub iz operativnega tveganja. Pomembna izguba iz operativnega tveganja mora biti opredeljena v politikah prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji.

(3) Banka mora zagotoviti, da sta o pomembnih izgubah ter izpostavljenostih iz operativnega tveganja obveščena uprava banke ter višje vodstvo banke. To poročilo mora vključevati vsaj opis vrste izgube iz operativnega tveganja, najpomembnejše vzroke za realizacijo škodnega(-ih) dogodka(-ov), obseg izgube ter seznam izvedenih ukrepov. Če je potrebno, mora uprava banke odločiti, ali je treba sprejeti dodatne ukrepe za obvladovanje operativnega tveganja in jih določiti. Banka mora zagotoviti spremljanje uresničevanja sprejetih ukrepov za obvladovanje operativnega tveganja.

2. Načrti neprekinjenega poslovanja in krizni načrti

(1) Banka mora vzpostaviti krizne načrte in načrte neprekinjenega poslovanja za primer delovanja v pogojih hudih motenj poslovanja. Načrt neprekinjenega poslovanja je formalen dokument, ki vključuje postopke zagotavljanja neprekinjenega poslovanja pri pomembnih procesih in sistemih. Krizni načrt je sestavni del načrta neprekinjenega poslovanja ter določa tehnične in organizacijske ukrepe za ponovno vzpostavitev delovanja ter zmanjšanja posledic motenj poslovanja.

(2) Načrt neprekinjenega poslovanja mora ob nastopu hudih motenj poslovanja zagotoviti, da so pomožne zmogljivosti za nadaljevanje poslovnih dejavnosti čim prej na razpolago. Krizni načrt mora ob nastopu hudih motenj poslovanja v primernem časovnem obdobju zagotoviti ponovno vzpostavitev normalnega delovanja motenih dejavnosti banke.

(3) Načrti neprekinjenega poslovanja in krizni načrti morajo vključevati tudi opis komunikacijskih tokov, ki se uporabljajo v pogojih hudih motenj poslovanja.

(4) Banka mora zagotoviti, da so z načrti neprekinjenega poslovanja in kriznimi načrti seznanjeni odgovorni zaposleni.

(5) Banka mora zagotoviti redno testiranje načrtov neprekinjenega poslovanja in kriznih načrtov z namenom ocenjevanja njihove učinkovitosti in primernosti. O rezultatih testiranja morata biti obveščena uprava banke in višje vodstvo.

(6) Banka mora zagotoviti redno ažuriranje načrtov neprekinjenega poslovanja in kriznih načrtov zaradi zagotavljanja njihove skladnosti s trenutnimi poslovnimi dejavnostmi, notranjimi procesi in poslovnimi strategijami.

PRILOGA V: Splošni standardi upravljanja z likvidnostnim tveganjem

1. OBRAVNAVA LIKVIDNOSTNEGA TVEGANJA

(1) Banka mora, upoštevaje svoje posebnosti in glede na stopnjo prevzetega tveganja, ugotavljati, meriti, obvladovati in spremljati likvidnostno tveganje tako, da zagotavlja trajno in pravočasno poravnavanje zapadlih obveznosti.

(2) Banka mora v pisno politiko prevzemanja in upravljanja z likvidnostnim tveganjem vključiti tudi ukrepe za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za nastop nelikvidnosti in redno preverjati pravilnost in ustreznost predpostavk, na podlagi katerih je določila politiko upravljanja z likvidnostjo.

(3) Banka mora v vsakem trenutku zagotavljati ustrezno likvidnostno pozicijo z usklajevanjem dejanskih in potencialnih virov likvidnosti z dejansko in potencialno porabo likvidnih sredstev v istem obdobju.

(4) Banka mora za spremljanje likvidnostnega tveganja in za zagotavljanje ustrezne likvidnostne pozicije upoštevati različne scenarije upravljanja likvidnosti. Na temelju scenarijev upravljanja likvidnosti mora banka določiti način zagotavljanja ustrezne likvidnostne pozicije ob upoštevanju normalnega teka poslovanja (osnovni scenarij) in morebitnih položajev likvidnostnih kriz (scenarij izjemnih situacij). Banka mora zagotoviti redno preverjanje primernosti predpostavk, na katerih temeljijo scenariji upravljanja z likvidnostjo.

(5) Banka mora za zagotavljanje ustrezne likvidnostne pozicije ugotavljati, meriti, obvladovati in spremljati likvidnostno tveganje, vključno z:

(a) načrtovanjem dejanskih in potencialnih denarnih pritokov glede na denarne odtoke in oceno likvidnostnega tveganja z izračunom količnika likvidnosti,

(b) zagotavljanjem likvidnostnemu tveganju primerne višine likvidnih naložb oziroma druge oblike oskrbe z likvidnostjo,

(c) spremljanjem primerne strukture virov sredstev in finančnih sredstev,

(d) ocenjevanjem likvidnostnega tveganja v posamezni valuti, če mu je pomembno izpostavljena,

(e) izračunavanjem kazalcev likvidnosti in s postavljanjem limitov za omejevanje izpostavljenosti likvidnostnemu tveganju,

(f) sprejetjem kriznega načrta za primer morebitnih položajev likvidnostnih kriz.

2. KRIZNI NAČRT

Banka mora izdelati, sprejeti in redno testirati krizni načrt, ki vključuje ustrezne načrte za preprečitev oziroma odpravo vzrokov likvidnostnih kriz, postopke za premostitev in omejevanje posledic občasnih ali dolgotrajnih likvidnostnih kriz ter ukrepe za ponovno vzpostavitev normalnega likvidnostnega položaja.

Krizni načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja je ustrezen, če vključuje najmanj:

(a) postopke zgodnjega ugotavljanja kriznih razmer s popisom kazalcev likvidnosti in drugih indikatorjev, s katerimi banka pravočasno zazna morebitne likvidnostne težave;

(b) popis razmer, ko se uporabi ravnanje za primere položaja likvidnostnih kriz in z določitvijo oseb, ki so odgovorne za prepoznavanje kriznih razmer, ter oseb, ki se o tem obvestijo;

(c) jasno določene pristojnost in odgovornosti za ravnanje v primerih likvidnostnih kriz;

(d) pripravo posebnega poročanja s podatki, kazalci in drugimi informacijami, ki so ključne za ukrepanje v položajih likvidnostnih kriz in za obveščanje znotraj banke;

(e) opis možnosti dostopanja do razpoložljivih ali potencialnih virov likvidnosti ter popis postopkov, ki zagotavljajo dostop do rezervnih virov financiranja oziroma virov, ki se sicer ne uporabljajo v rednem poslovanju;

(f) redno testiranje primernosti načrta za upravljanje z likvidnostnim tveganjem za primere likvidnostnih kriz;

(g) način obveščanja Banke Slovenije o razlogih za ogroženo likvidnost in načrtovanih aktivnostih za njihovo odpravo.

5665. Sklep o nadzoru bank in hranilnic na konsolidirani podlagi

Na podlagi 1. točke 129. člena, 11. točke prvega odstavka 195. člena, 2., 3. in 4. točke 226. člena ter 405. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o nadzoru bank in hranilnic na konsolidirani podlagi

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(Vsebina sklepa)

(1) Ta sklep določa:

(a) podrobnejša pravila o obsegu in načinu konsolidacije za namen izpolnjevanja obveznosti banke in hranilnice (v nadaljevanju: banke) na konsolidirani podlagi, vključno z izračunom kapitala in kapitalskih zahtev za bančno skupino, načinom izračuna obveznosti glede naložb bančne skupine v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja in načinom izračuna obveznosti glede izpostavljenosti bančne skupine;

(b) poročila o posameznih dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za presojo, ali je banka vključena v bančno skupino ter o osebah in načinu povezav v bančni skupini;

(c) podrobnejšo vsebino informacij in obvestil, ki jih morajo podrejene družbe posredovati nadrejeni banki oziroma banki, ki jo obvladuje finančni holding, za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi;

(d) podrobnejšo vsebino informacij in obvestil, ki jih mora nadrejeni finančni holding posredovati podrejeni banki za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi;

(e) podrobnejša pravila o nadzoru nad posli z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami.

(2) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen

(Opredelitev pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v določbah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06; v nadaljevanju: ZBan-1), kot na primer:

(a) banka in kreditna institucija v 13. členu,

(b) investicijsko podjetje in institucija v 14. členu,

(c) finančna institucija v prvem odstavku 15. člena,

(d) finančni holding in mešani poslovni holding v 16. členu,

(e) družba za pomožne storitve v 17. členu,

(f) nadzorni organ je nadzorni organ iz 3. odstavka 19. člena, če ni v posameznih primerih drugače določeno,

(g) udeležba v 24. členu,

(h) nadrejena družba in podrejena družba v 25. členu,

(i) nadrejena banka posamezne države članice v prvem odstavku 26. člena,

(j) nadrejeni finančni holding posamezne države članice v drugem odstavku 26. člena,

(k) EU nadrejena banka in EU nadrejeni finančni holding v 26. členu,

(l) bančna skupina v 31. členu,

(m) podrejena banka v četrtem odstavku 13. člena v povezavi s tretjim odstavkom 221. člena ZBan-1.

(2) Za namen tega sklepa velja naslednja opredelitev pojmov:

(a) "sklepi, ki urejajo izračun kapitalskih zahtev" vključujejo naslednje sklepe:

– Sklep o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o standardiziranem pristopu);

– Sklep o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o pristopu IRB);

– Sklep o izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o operativnem tveganju) in

– Sklep o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o tržnih tveganjih).

(b) "dovoljenja za uporabo naprednih pristopov" vključujejo dovoljenja, navedena iz 1. do 5. točke prvega odstavka 291. člena ZBan-1.

2. OBSEG IN NAČIN KONSOLIDACIJE

3. člen

(Splošno)

(1) Banka s sedežem v Republiki Sloveniji, ki mora na podlagi 131. člena ZBan-1 izpolnjevati obveznosti na konsolidirani podlagi, mora te obveznosti izpolnjevati v obsegu in na način iz tega poglavja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora banka s sedežem v Republiki Sloveniji poleg izpolnjevanja obveznosti na konsolidirani podlagi izpolnjevati tudi obveznosti na posamični podlagi v skladu s 130. členom ZBan-1.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora banka s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je podrejena finančnemu holdingu, izpolnjevati obveznosti na konsolidirani podlagi, kadar je na podlagi 287. in 288. člena ZBan-1 Banka Slovenije pristojna za nadzor nad to banko na konsolidirani podlagi.

4. člen

(Osebe, ki se vključijo v konsolidacijo)

Za namen tega sklepa se v obsegu in na način iz tega poglavja v konsolidacijo na ravni bančne skupine ali bančne podskupine vključijo kreditne institucije, finančne institucije, vključno s finančnimi holdingi, družbe za pomožne storitve in družbe za upravljanje, ne glede na njihov sedež.

5. člen

(Polna in sorazmerna konsolidacija)

(1) Podatki iz računovodskih izkazov in drugih poročil podrejenih oseb iz prvega in šestega odstavka 297. člena ZBan-1 se v konsolidacijo z nadrejeno družbo vključijo po polni konsolidaciji.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primerih po drugem in četrtem odstavku 297. člena ZBan-1 uporabi sorazmerna konsolidacija.

6. člen

(Ravnanje v drugih primerih)

(1) Udeležbe ali kapitalske povezave po petem odstavku 297. člena ZBan-1 se praviloma vrednotijo po Sklepu o poslovnih knjigah in letnih poročilih bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 64/05 in 45/06; v nadaljevanju: sklep o poslovnih knjigah) oziroma po mednarodnih standardih računovodskega poročanja (v nadaljevanju: MSRP), razen če Banka Slovenije v posameznih primerih ne odloči drugače.

(2) V primerih skupin oziroma povezav po 298. členu ZBan-1 Banka Slovenije odloči, ali in kako se opravi konso-

lidacija glede na namen nadzora nad banko iz 222. člena ZBan-1.

(3) Uporaba metode oziroma načina, ki ni polna ali sorazmerna konsolidacija, ne pomeni, da je s tem posamezna oseba vključena v nadzor na konsolidirani podlagi.

7. člen

(Možnost izključitve oseb iz konsolidacije)

(1) Banka iz 3. člena tega sklepa lahko iz konsolidacije izključi posamezno finančno institucijo, družbo za pomožne storitve ali družbo za upravljanje, ki je podrejena banki ali finančnemu holdingu, oziroma ima banka ali finančni holding v njej udeležbo, če za to pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije izda dovoljenje za izključitev osebe iz konsolidacije, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

(a) če ima ta oseba sedež v tretji državi, v kateri obstajajo pravne ovire za prenos informacij potrebnih za konsolidirani nadzor;

(b) če ta oseba z vidika ciljev nadzora banke ne predstavlja pomembnega učinka in

(c) če bi njena vključitev v konsolidacijo povzročila neprimerne ali zavajajoče rezultate glede na cilje nadzora na konsolidirani podlagi.

(3) Izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka tega člena nadrejena banka ali banka, podrejena finančnemu holdingu, dokazuje Banki Slovenije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja za izključitev oseb iz konsolidacije tako, da poleg navedbe oseb in razlogov za izključitev oseb, predloži tudi dokumentacijo, s katero utemeljuje razloge za izključitev.

(4) Oseba iz prvega odstavka tega člena je lahko izključena iz konsolidacije le, dokler obstajajo pogoji, na podlagi katerih je bilo izdano dovoljenje.

(5) Če o tem predhodno pisno obvesti Banko Slovenije, banka lahko brez pridobitve dovoljenja Banke Slovenije izključi iz konsolidacije finančno institucijo, družbo za pomožne storitve ali družbo za upravljanje, ki je podrejena tej banki ali nadrejenemu finančnemu holdingu, ali ima banka ali finančni holding v njej udeležbo, če bilančna vsota te osebe ne presega manjše od naslednjih vrednosti:

– 10. 000.000 eurov in

– 1% vrednosti bilančne vsote osebe, ki ji je neposredno nadrejena ali ki je v njej udeležena.

(6) Če več oseb izpolnjuje pogoje za izključitev iz točke (b) drugega odstavka in petega odstavka tega člena, morajo biti te osebe kljub temu vključene v konsolidacijo, če skupaj predstavljajo pomemben učinek z vidika ciljev nadzora na konsolidirani podlagi.

(7) Naložbo bančne skupine v kapital podrejenih oseb, ki so na podlagi tega člena izključene iz konsolidacije, je potrebno v izračunu kapitala bančne skupine upoštevati pri odbitnih postavkah temeljnega in dodatnega kapitala I.

3. NAČIN IZRAČUNA KAPITALA IN KAPITALSKIH ZAHTEV ZA BANČNO SKUPINO

8. člen

(Splošno)

(1) Izpolnjevanje obveznosti bank glede minimalnega kapitala iz 131. člena ZBan-1 na konsolidirani podlagi pomeni, da se obveznost izpolnjevanja nanaša na bančno skupino ali bančno podskupino glede na raven uporabe iz navedenega člena.

(2) Določila drugih predpisov, na katere se v posameznih členih tega poglavja sklicuje ta sklep, se uporabljajo s smiselno prilagoditvijo za bančno skupino tako, da se namesto posamezne osebe razume bančna skupina oziroma bančna podskupina (v nadaljevanju: bančna skupina), razen če ni v tem sklepu drugače določeno.

3.1. **Kapital bančne skupine**

9. člen

(Višina kapitala)

Kapital bančne skupine mora vedno dosegati najmanj znesek, ki je enak vsoti na konsolidirani podlagi izračunanih kapitalskih zahtev iz 136. člena ZBan-1.

10. člen

(Izračun kapitala)

(1) Kapital bančne skupine se izračuna na podlagi podatkov iz konsolidiranih računovodskih izkazov bančne skupine, ki so sestavljeni v skladu s sklepom o poslovnih knjigah in v obsegu ter na način iz 2. poglavja tega sklepa.

(2) Pri izračunu kapitala bančne skupine se za bančno skupino smiselno upoštevajo določila glede sestavin, omejitev in odbitnih postavk v kapitalu na podlagi Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o kapitalu).

11. člen

(Vključitev konsolidacijskih razlik v izračun kapitala na konsolidirani podlagi)

(1) Ne glede na določila 10. člena tega sklepa se v izračunu kapitala na konsolidirani podlagi lahko upoštevajo tudi naslednje konsolidacijske razlike:

(a) manjšinski deleži, če se uporabi polna konsolidacija;

Manjšinski deleži se izkažejo v okviru postavk, v katerih se zajemajo v izračunu kapitala na posamični podlagi in morajo izpolnjevati lastnosti posameznih sestavin kapitala, skladno s sklepom o kapitalu.

(b) prve konsolidacijske razlike;

(c) prevedbene razlike, ki so vsebovane v konsolidacijskih rezervah in

(d) druge razlike, ki izhajajo iz vključitve določenih pravic udeležbe v konsolidacijo.

(2) Če je katerakoli od postavk iz prvega odstavka tega člena debetna postavka, se mora v izračunu kapitala na konsolidirani podlagi odšteti.

3.2. **Kapitalske zahteve za bančno skupino**

12. člen

(Splošno)

(1) Banka, ki mora na podlagi 131. člena ZBan-1 izračunavati kapitalske zahteve na konsolidirani podlagi, te izračuna kot vsoto na ravni bančne skupine izračunanih kapitalskih zahtev iz prvega odstavka 136. člena ZBan-1.

(2) Pri izračunu kapitalskih zahtev na ravni bančne skupine se smiselno uporabijo določila sklepov, ki urejajo izračun kapitalskih zahtev za posamezna tveganja za banke in hranilnice, če s tem sklepom ni določeno drugače.

(3) Če je za uporabo določenega pristopa ali kombinacijo pristopov za izračun kapitalskih zahtev za posamezno tveganje potrebno dovoljenje Banke Slovenije, je potrebno pridobiti dovoljenje Banke Slovenije tudi za izračun na konsolidirani podlagi.

(4) Določila sklepov, ki urejajo izračun kapitalskih zahtev, se za bančno skupino smiselno uporabljajo tudi za pridobitev dovoljenj v zvezi s prehodi oziroma kombinacijo pristopov.

13. člen

(Kapitalska zahteva za kreditno tveganje)

(1) Kapitalska zahteva za kreditno tveganje za bančno skupino se izračuna po standardiziranem pristopu ali po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov (v nadaljevanju: pristop IRB) na konsolidirani podlagi.

(2) Pri izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu se uporabljajo določila sklepa

o standardiziranem pristopu na ravni bančne skupine tako, da so podlaga za izračun podatki iz konsolidiranega stanja finančnega položaja banke ali finančnega holdinga. Pri tem se kapitalska zahteva izračuna na stanje izpostavljenosti skupine, kot da gre za eno osebo.

(3) Pri izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu IRB se smiselno uporabljajo določila sklepa o pristopu IRB in določila 16. člena tega sklepa.

(4) V izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu IRB je potrebno zajeti vse izpostavljenosti bančne skupine do nasprotne stranke, ki so osebe zunaj bančne skupine in osebe, ki so na podlagi 7. člena tega sklepa izključene iz konsolidacije. Za vse morebitne "notranje" izpostavljenosti, to je izpostavljenosti med osebami v bančni skupini, ki so vključene v konsolidacijo in se pojavijo bodisi zato, ker so stalno izvzete, ali ker so prehodno izvzete iz izračuna po pristopu IRB za izračun kapitalske zahteve, se ne glede na določila 8. točke 5. člena sklepa o standardiziranem pristopu uporabi utež tveganja 0%.

14. člen

(Kapitalska zahteva za operativno tveganje)

(1) Kapitalska zahteva za operativno tveganje za bančno skupino se izračuna po enostavnem pristopu, standardiziranem pristopu ali naprednem pristopu na konsolidirani podlagi.

(2) Pri izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje po enostavnem pristopu se uporabljajo določila sklepa o operativnem tveganju na ravni bančne skupine tako, da so podlaga za izračun podatki iz konsolidiranega izkaza poslovnega izida banke ali finančnega holdinga.

(3) Uporaba določil iz drugega odstavka tega člena pomeni, da se osnova za izračun kapitalske zahteve iz poglavja 2.3.2 sklepa o operativnem tveganju izračuna z uporabo podatkov za čiste prihodke bančne skupine.

(4) Pri izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje po standardiziranem pristopu se uporabljajo določila sklepa o operativnem tveganju na ravni bančne skupine tako, da so podlaga za izračun podatki iz konsolidiranega izkaza poslovnega izida nadrejene banke ali nadrejenega finančnega holdinga.

(5) Uporaba določil iz četrtega odstavka tega člena na konsolidirani podlagi pomeni:

– da se načela za oblikovanje poslovnih področij uporabijo na ravni bančne skupine, za kar morajo vse osebe v skupini zagotoviti podatke banki iz 3. člena tega sklepa;

– da se osnova za izračun kapitalske zahteve, ki je za posamezna poslovna področja opredeljena v 12. členu sklepa za operativno tveganje, izračuna na podlagi podatkov za čiste prihodke bančne skupine, kot da gre za eno osebo;

– da so v skupini stalno izpolnjeni splošni standardi upravljanja s tveganji in izpolnjeni kvalifikacijski kriteriji iz 14. člena sklepa o operativnem tveganju.

15. člen

(Kapitalska zahteva za tržna tveganja)

(1) Kapitalska zahteva za tržna tveganja se za bančno skupino izračuna kot vsota kapitalskih zahtev iz pododdelka 4.5.3. ZBan-1 za postavke trgovalnih knjig, za valutna tveganja in tveganja spremembe cen blaga na ravni bančne skupine.

(2) Banka iz 3. člena tega sklepa mora izračunavati in izpolnjevati kapitalske zahteve iz tega člena na konsolidirani podlagi, če bančna skupina izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 7. člena oziroma 75. člena sklepa o tržnih tveganjih, ne glede na to, da ta banka na posamični podlagi ni zavezana k izračunavanju in izpolnjevanju kapitalskih zahtev iz prvega odstavka tega člena.

(3) Posamezne kapitalske zahteve iz prvega odstavka tega člena se izračunajo za nadrejeno osebo ter podrejene osebe posebej in se šele nato seštejejo. Pobotanja pozicij trgovalnih knjig in pobotanje pozicij v tujih valutah ali blagu med različnimi osebami v skupini niso mogoča, razen, če so opravljena v skladu s 94. členom sklepa o tržnih tveganjih.

(4) Pri izračunu posameznih kapitalskih zahtev iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo določila sklepa o tržnih tveganjih. Ne glede na prvi stavek tega odstavka se kapitalske zahteve za posamezne osebe v skupini, ki imajo sedež v drugi državi članici ali tretji državi, lahko izračunavajo v skladu z metodologijo, ki velja v državi sedeža te posamezne osebe, če je ta usklajena z metodologijo iz Direktive 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij.

(5) Če metodologija izračuna kapitalskih zahtev za tržna tveganja, ki jih predpišejo organi, pristojni za nadzor posameznih oseb, ni vsebinsko primerljiva z metodologijo iz četrtega odstavka tega sklepa, so postavke iz trgovalne knjige te osebe skupaj s postavkami bančne knjige vključene v izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje na konsolidirani podlagi.

16. člen

(Pridobitev dovoljenja EU nadrejene banke za uporabo naprednih pristopov)

(1) Banka s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je EU nadrejena banka ali podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu, mora za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi pridobiti dovoljenje Banke Slovenije v skladu z določili sklepov, ki urejajo izračun kapitalskih zahtev.

(2) Banka iz prvega odstavka tega člena predloži skupaj s podrejenimi institucijami zahtevo, ki je na podlagi 291. člena ZBan-1 skupna zahteva za pridobitev dovoljenj skupini, to je dovoljenja za izračun kapitalske zahteve na konsolidirani podlagi in za izračun kapitalskih zahtev za posamezne institucije na posamični podlagi.

(3) V primeru prejema zahteve iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije sodeluje z organi, pristojnimi za nadzor drugih institucij v skupini v skladu z določili 291. člena ZBan-1 in smernicami, ki jih izda Odbor evropskih bančnih nadzornikov.

4. NAČIN IZRAČUNA OBVEZNOSTI GLEDE NALOŽB BANČNE SKUPINE V KVALIFICIRANE DELEŽE V OSEBAH NEFINANČNEGA SEKTORJA

17. člen

(Splošno)

(1) Naložbe bančne skupine v kvalificirane deleže v posamezno osebo nefinančnega sektorja in vsota kvalificiranih deležev bančne skupine v osebah nefinančnega sektorja ne smejo presegati omejitev iz 170. člena ZBan-1.

(2) Za namen izračuna izpolnjevanja obveznosti iz prvega odstavka tega člena se izračun kapitala bančne skupine prilagodi na način iz drugega in tretjega odstavka 2. člena Sklepa o naložbah bank in hranilnic v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o kvalificiranih deležih) tako, da se namesto sestavin kapitala banke v navedenem izračunu upoštevajo sestavine oziroma postavke kapitala bančne skupine.

(3) Omejitve kvalificiranih deležev iz prvega odstavka tega člena bančna skupina lahko presega le pod pogoji iz 5. člena sklepa o kvalificiranih deležih, ki se v tem primeru smiselno uporabijo za bančno skupino.

5. NAČIN IZRAČUNA OBVEZNOSTI GLEDE IZPOSTAVLJENOSTI BANČNE SKUPINE

18. člen

(Splošno)

(1) Izpostavljenost bančne skupine do posameznih oseb ali skupine povezanih oseb ne sme presegati omejitev iz prve-

ga in tretjega odstavka 165. člena in prvega odstavka 166. člena ZBan-1.

(2) Za namen tega sklepa se izpostavljenost bančne skupine do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb izračuna na podlagi postavk sredstev in zunajbilančnih postavk iz konsolidiranega stanja, ki ustrezajo opredelitvi skupne izpostavljenosti iz četrtega odstavka 4. člena Sklepa o veliki izpostavljenosti (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o veliki izpostavljenosti) in se nanašajo na posamezno osebo ali skupino povezanih oseb.

(3) Ne glede na določila drugega odstavka tega člena lahko banka, ki je na podlagi 2. poglavja tega sklepa dolžna izpolnjevati določila o veliki izpostavljenosti na konsolidirani podlagi, pri izračunu izpostavljenosti iz postavk trgovanja medsebojno pobota pozicije iz svoje trgovalne knjige ter pozicije iz trgovalnih knjig drugih oseb, ki so vključene v izračun izpostavljenosti na konsolidirani podlagi, v skladu s pogoji iz 94. člena sklepa o tržnih tveganjih.

(4) Ne glede na določila drugega odstavka tega člena Banka Slovenije lahko zahteva, da se za popolnejši izračun izpostavljenosti bančne skupine k izpostavljenosti, izračunani na podlagi drugega odstavka tega člena, prišteje še izpostavljenost do oseb, ki so izključene iz konsolidacije.

6. VSEBINA IN OBSEG INFORMACIJ, KI JIH PODREJENE OSEBE IN NADREJENI FINANČNI HOLDING POSREDUJEJO ZA KONSOLIDACIJO

19. člen

(Posredovanje informacij podrejenih družb)

(1) Podrejene družbe morajo po prvem odstavku 289. člena ZBan-1 nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding, posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(2) Med informacije iz prvega odstavka tega člena spadajo zlasti:

(a) računovodsko poročilo, poslovno poročilo in revizorjevo poročilo družb, če obstaja;

(b) četrtletna računovodska poročila (bilanca stanja, izkaz poslovnega izida);

(c) seznam delničarjev oziroma imetnikov poslovnih deležev in drugih pravic;

(d) seznam članov organov vodenja in nadzora družb, z njimi povezane osebe na podlagi razmerja tesne povezanosti in njihovi ožji družinski člani ter njihovo članstvo v organih vodenja in nadzora drugih oseb;

(e) podrobnejše informacije v zvezi s posameznimi sestavinami kapitala, ki so potrebne za presojo, ali ustrezajo lastnostim in pogojem za vključitev v izračun kapitala na konsolidirani podlagi, na primer:

– zneske posameznih vrst delnic;

– lastnosti oziroma pogodbe v zvezi z morebitnimi podrejenimi ali inovativnimi instrumenti;

– zneske posredno pridobljenih lastnih delnic (delnic vseh oseb skupine) in pridobljenih lastnih delnic (delnic oseb v skupini) v zastavo;

– razčlenitev zneskov morebitnih presežkov iz prevrednotenja, ki se morajo odštevati v izračunu kapitala.

(f) znesek naložb v delnice ali deleže ali druge kapitalske instrumente posameznih kreditnih, finančnih institucij, zavarovalnic, pozavarovalnic, pokojninskih družb in drugih oseb, ki so potrebni za izračun odbitnih postavk v izračunu kapitala ali v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti glede omejitev naložb bančne skupine v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja;

(g) podatke, ki jih banka iz 3. člena tega sklepa zahteva v zvezi z izračunom kapitalskih zahtev v odvisnosti od uporabe pristopa za izračun kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi;

(h) zneske izpostavljenosti iz bančne in trgovalne knjige do posameznih oseb in do skupine povezanih oseb ter

(i) druge podatke, ki so potrebni za izpolnjevanje obveznosti na konsolidirani podlagi.

20. člen

(Posredovanje informacij nadrejenih finančnih holdingov)

(1) Nadrejeni finančni holding mora po drugem odstavku 289. člena ZBan-1 svoji podrejeni banki posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(2) Med informacije iz prvega odstavka spadajo zlasti poročila, dejstva in podatki iz drugega odstavka 19. člena tega sklepa.

7. NADZOR POSLOV Z MEŠANIM POSLOVNIM HOLDINGOM

21. člen

(Splošno)

(1) Banka, ki je podrejena mešanemu poslovnemu holdingu, mora imeti vzpostavljene ustrezne postopke za upravljanje in spremljanje tveganj v skladu s 175. členom ZBan-1, ki izhajajo iz poslov z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami.

(2) Banka Slovenije vsaki posamezni banki, ki je podrejena mešanemu poslovnemu holdingu, določi roke, način, vrsto in vrednost poslov z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi drugimi podrejenimi družbami, ki jih mora poročati Banki Slovenije.

(3) Banka Slovenije pri nadzoru poslov z mešanim poslovnim holdingom iz prvega odstavka tega člena opravlja zlasti nadzor izpolnjevanja postopkov iz prvega odstavka tega člena z namenom ugotavljanja izpostavljenosti banke tveganju škodljivih vplivov, tveganju nasprotja interesov in tveganju nespoštovanja oziroma izogibanja določbam ZBan-1.

8. POROČANJE BANKI SLOVENIJE

22. člen

(Splošno)

(1) Banka iz 3. člena tega sklepa mora razviti sistem in postopke za izračun in spremljanje kapitala, kapitalskih in drugih zahtev v skupini tako, da se zagotovi pravilno in pravočasno poročanje Banki Slovenije o izpolnjevanju obveznosti na konsolidirani podlagi.

(2) Nadrejena banka in vse druge osebe v bančni skupini morajo na podlagi sedmega odstavka 131. člena in petega odstavka 289. člena vzpostaviti in uresničevati na ravni skupine tak sistem upravljanja s tveganji iz 124. člena ZBan-1, da je omogočena nemotena priprava vseh podatkov in informacij, pomembnih za nadzor na konsolidirani podlagi.

8.1. **Poročilo o sestavi bančne skupine**

23. člen

(Obveznost za pripravo poročila o sestavi bančne skupine)

Banka, ki ima položaj nadrejene banke Republike Slovenije, oziroma banka, podrejena finančnemu holdingu, mora pripraviti in Banki Slovenije posredovati poročilo o sestavi bančne skupine zaradi presoje, ali in v kakšnem obsegu je skupina predmet konsolidiranega nadzora po tem sklepu.

24. člen

(Vsebina poročila o sestavi skupine)

(1) Poročilo o sestavi bančne skupine iz 23. člena tega sklepa mora vsebovati seznam oseb, navedbo določenih informacij oziroma podatkov o osebah v skupini ter opis povezav med osebami v skupini.

(2) Podatki o osebah v bančni skupini morajo obsegati najmanj:

– naziv, matično številko, vrsto dejavnosti, bilančno vsoto;

– osnovni kapital oseb, delež skupine v kapitalu in/ali glasovalnih pravicah in seznam drugih oseb, ki so kvalificirani imetniki v teh osebah;

– člane organov oseb, navedbo njihovega morebitnega članstva v organih drugih oseb, vključno z dejavnostjo drugih oseb;

– navedbo organa, pristojnega za izvajanje nadzora nad posamezno osebo, zlasti za osebe v drugi državi;

– navedbo, ali se opravlja revizijski pregled in naziv revizijske družbe;

– seznam najpogostejših poslov, ki jih osebe opravljajo za druge osebe v skupini;

– način konsolidacije oseb za namen tega sklepa;

– morebitne dodatne informacije, potrebne za pregled nad strukturo skupine in povezavami v skupini.

(3) V prikazu iz drugega odstavka tega člena je potrebno navesti tudi osebe v bančni skupini, ki na podlagi tega sklepa niso predmet konsolidacije, to je:

– osebe, ki niso osebe iz 4. člena tega sklepa, in

– osebe, ki so na podlagi 7. člena tega sklepa izvzete iz konsolidacije z oznako razloga izključitve in utemeljitvijo, da razlogi za izključitev še vedno obstajajo.

(4) Kapitalske povezave med osebami v skupini je potrebno prikazati v obliki preglednega organigrama oziroma shematskega prikaza, iz katerega mora biti razvidno neposredno in posredno imetništvo v kapitalu ali glasovalnih pravicah ali drug način povezave, s katero nadrejena oseba obvladuje ali izvaja prevladujoč ali pomemben vpliv nad osebo oziroma je z njo povezana s skupnim vodenjem.

25. člen

(Roki za predložitev poročila)

(1) Banka iz 23. člena tega sklepa mora predložiti Banki Slovenije poročilo o sestavi bančne skupine po stanju na zadnji dan vsakega polletja. Rok za predložitev poročila o sestavi skupine na zadnji dan v letu je 31. januarja naslednjega leta, za stanje na dan 30. junija pa 31. julija tekočega leta.

(2) Banki iz prvega odstavka tega člena ni potrebno predložiti Banki Slovenije poročila o sestavi skupine, če v sestavi skupine in povezavah med osebami v skupini ni prišlo do pomembnih sprememb glede na predhodno poročevalsko obdobje, vendar mora o tem dejstvu Banko Slovenije obvestiti v rokih iz prvega odstavka tega člena.

(3) V primeru posebne zahteve Banke Slovenije mora banka iz 3. člena tega sklepa poročila izdelati in predložiti tudi po stanju na dan in v roku, ki ju določi Banka Slovenije.

26. člen

(Obveščanje o spremembi v skupini)

Nadrejena banka, finančni holding ali mešani poslovni holding mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsaki spremembi v strukturi skupine in drugih dejstvih, ki so pomembna za nadzor na konsolidirani podlagi.

8.2. **Konsolidirani računovodski izkazi bančne skupine in revidirana letna poročila**

27. člen

(Predložitev nerevidiranih konsolidiranih računovodskih izkazov bančne skupine)

(1) Za namen nadzora na konsolidirani podlagi banka iz 3. člena tega sklepa predloži Banki Slovenije nerevidirano konsolidirano bilanco stanja in nerevidirani izkaz poslovnega izida (v nadaljevanju: konsolidirana računovodska izkaza) bančne skupine, sestavljena na način in v obsegu iz 4. poglavja tega sklepa, v obliki predpisanih shem, ki so priloga sklepa o poslovnih knjigah.

(2) Banka iz prvega odstavka tega člena mora pri sestavljanju konsolidiranih računovodskih izkazov za namen tega sklepa zagotoviti potrebno preglednost in na zahtevo Banke Slovenije predložiti dodatna poročila za pojasnjevanje konsolidiranih računovodskih izkazov.

(3) Pojasnjevanje poročil iz drugega odstavka tega člena pomeni, da se poročila sestavljajo z nazornim prikazom združevanja pomembnih in sorodnih postavk iz računovodskih izkazov nadrejene in podrejenih oseb, ki so vključene v konsolidacijo po tem sklepu, njihovih medsebojnih razmerij, izločitev le teh in prikazom razlik in preračunov pri prevedbi podatkov v konsolidirane izkaze.

(4) Banka iz 3. člena tega sklepa mora poročila iz prvega odstavka tega člena predložiti Banki Slovenije po stanju na zadnji dan vsakega četrtletja. Rok za predložitev poročil je najpozneje:

– do 31. marca tekočega leta za stanje na dan 31. decembra preteklega leta;

– do 31. maja za stanje na dan 31. marca tekočega leta;

– do 31. avgusta za stanje na dan 30. junija tekočega leta in

– do 30. novembra za stanje na dan 30. septembra tekočega leta.

(5) V primeru posebne zahteve Banke Slovenije mora banka iz 3. člena tega sklepa poročila iz prvega odstavka tega člena izdelati in predložiti tudi po stanju na dan in v roku, ki ga določi Banka Slovenije.

8.3. **Predložitev drugih poročil**

28. člen

(Splošno)

(1) Banka iz 3. člena tega sklepa mora Banki Slovenije v rokih in na način, kot je določen v posameznem sklepu, predložiti poročila o:

(a) izračunu kapitala in kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi v obliki obrazcev, ki so sestavni del Sklepa o poročanju o kapitalu in kapitalskih zahtevah bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06);

(b) veliki izpostavljenosti v obliki obrazcev, ki so sestavni del sklepa o veliki izpostavljenosti;

(c) o naložbah v kvalificirane deleže skupine v osebah nefinančnega sektorja v obliki obrazcev, ki so sestavni del sklepa o kvalificiranih deležih.

(2) V poročilih iz prvega odstavka tega člena se naslov poročila dopolni z besedo »konsolidirano«.

9. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

29. člen

(Uporaba določb)

(1) Z dnem, ko začne veljati ta sklep, preneha veljati Sklep o nadzoru bank in hranilnic na konsolidirani osnovi (Uradni list RS, št. 109/99).

(2) Ne glede na določila 25. člena tega sklepa predloži banka prvo poročilo o bančni skupini v skladu s 24. členom

tega sklepa po stanju na dan 31. marca 2007 najpozneje do 30. aprila 2007.

(3) Ne glede na določila četrtega odstavka 27. člena tega sklepa mora banka predložiti konsolidirana računovodska izkaza za leto 2007 le po stanju na dan 30. junija 2007 in 31. decembra 2007.

(4) Banka, ki v skladu s 405. členom ZBan-1 odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje, uporablja prehodne določbe, sklepa o veliki izpostavljenosti in sklepov, ki urejajo izračun kapitalskih zahtev tudi za namen tega sklepa.

30. člen

(Veljavnost določb)

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007.

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

5666. Sklep o razkritjih s strani bank in hranilnic

Na podlagi četrtega odstavka 204. člena in 405. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o razkritjih s strani bank in hranilnic

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. **Vsebina sklepa in opredelitev pojmov**

1. člen

(Vsebina sklepa)

(1) Ta sklep določa:

(a) banke in hranilnice (v nadaljevanju: banke), ki so zavezane k razkritjem,

(b) obseg, način in pogostnost razkritij,

(c) vrste razkritij.

(2) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen

(Ukrepi banke za uskladitev z zahtevami tega sklepa)

Banka mora oblikovati jasno politiko za izpolnjevanje zahtev glede razkritij in vzpostaviti ter uresničevati politike za ocenjevanje ustreznosti teh razkritij, ki obsegajo tudi presojo in preverjanje ustreznosti vsebine in pogostnosti teh razkritij.

3. člen

(Opredelitev pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v določbah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06; v nadaljevanju: ZBan-1), kot na primer:

(a) kreditna institucija v tretjem odstavku 13. člena,

(b) institucija v tretjem odstavku 14. člena,

(c) država članica v prvem odstavku 18. člena,

(d) tretja država v drugem odstavku 18. člena,

(e) EU nadrejena banka v tretjem odstavku 26. člena,

(f) EU nadrejeni finančni holding v četrtem odstavku 26. člena.

(2) Za namen tega sklepa veljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) za razkritja je bistvena tista informacija, ki bi, če bi bila izpuščena ali napačno navedena, spremenila ali vplivala na oceno ali odločitev uporabnika, ki to informacijo uporablja za sprejemanje ekonomskih odločitev;

(b) poslovno skrivnost banke predstavljajo informacije, katerih odkrivanje javnosti bi zmanjšalo njen konkurenčni položaj; to lahko vključuje informacije o produktih in sistemih, ki bi, v primeru njihovega odkritja konkurentom, zmanjšale njihovo vrednost;

(c) zaupna informacija je tista informacija, ki se nanaša na pogodbeno stranko banke in za katero je s predpisi določena obveznost varovanja njene zaupnosti.

1.2. **Banke, ki so zavezane k razkritjem, in raven razkritij**

4. člen

(Splošno)

(1) Banka, ki ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi znotraj EU, mora zahteve tega sklepa izpolnjevati na posamični podlagi (ni v bančni skupini znotraj EU).

(2) Banka, ki ima položaj EU nadrejene banke, mora zahteve tega sklepa izpolnjevati na podlagi njenega konsolidiranega finančnega položaja. Banka, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu, mora zahteve tega sklepa izpolnjevati na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga v primerih, ko je na podlagi 287. in 288. člena ZBan-1 Banka Slovenije pristojna za nadzor nad to banko na konsolidirani podlagi.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena mora podrejena banka, ki je pomembna za bančni sistem Republike Slovenije, kot je opredeljeno v 5. členu tega sklepa (v nadaljevanju: pomembna podrejena banka), razkriti informacije iz 12. in 13. člena tega sklepa, in sicer

(a) če ima položaj nadrejene družbe bančne podskupine znotraj Republike Slovenije: na konsolidirani podlagi,

(b) drugih primerih: na posamični podlagi.

5. člen

(Določitev pomembne podrejene banke)

(1) Pomembna podrejena banka iz tretjega odstavka 4. člena tega sklepa je tista, ki jo kot tako z odločbo določi Banka Slovenije. Banka Slovenije navedeno odločbo izda, če sta pri banki podani naslednji okoliščini:

(a) je podrejena EU nadrejeni banki ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu;

(b) je pomembna za bančni sistem Republike Slovenije.

(2) O tem, ali je banka pomembna za bančni sistem Republike Slovenije, Banka Slovenije odloči predvsem ob upoštevanju naslednjih meril:

(a) njen tržni delež, merjen po bilančni vsoti, znaša 5 ali več odstotkov;

(b) vrste storitev/poslov, ki jih opravlja;

(c) tipi komitentov;

(d) geografska struktura poslovanja;

(e) ima podrejene institucije, ki jih je mogoče šteti za pomembne z vidika finančnega sistema.

(3) Če se po izdaji odločbe o določitvi pomembne podrejene banke okoliščini iz prvega odstavka tega člena spremenita tako, da banka ni več podrejena EU nadrejeni banki ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali da banka ni več pomembna za bančni sistem Republike Slovenije, Banka Slovenije na

zahtevo zadevne pomembne podrejene banke izda odločbo, s katero razveljavi odločbo o določitvi pomembne podrejene banke.

(4) Pomembna podrejena banka mora v okviru zahteve iz tretjega odstavka tega člena predložiti dokaze, da okoliščini iz prvega odstavka tega člena pri njej nista več podani.

6. člen

(Dovoljenje za opustitev razkritij)

(1) Banka Slovenije lahko banki iz prvega in drugega odstavka 4. člena tega sklepa dovoli, da v celoti ali deloma opusti razkritja v skladu s tem sklepom. Banka Slovenije to dovoljenje izda, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) razkritja izvede banki nadrejena družba iz tretje države na konsolidirani podlagi;

(b) razkritja iz točke (a) tega odstavka so enakovredna razkritjem po tem sklepu.

(2) Banka izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

(a) dokazila, da je podrejena nadrejeni družbi iz tretje države;

(b) izvoda razkritij nadrejene družbe iz tretje države.

(3) Banka Slovenije v izreku odločbe o izdaji dovoljenja določi, da je banka v celoti oproščena izvajati razkritja po tem sklepu, oziroma določi zmanjšani obseg informacij, ki jih mora banka razkrivati po tem sklepu.

(4) Banka, ki je pridobila dovoljenje za delno ali celotno opustitev razkritij po tem sklepu, mora Banki Slovenije dokazila iz drugega odstavka tega člena predlagati tudi po njegovi pridobitvi, in sicer enkrat letno, najpozneje do septembra tekočega leta za preteklo leto.

(5) Če Banka Slovenije ob ponovni predložitvi dokumentacije v skladu s četrtim odstavkom tega člena ugotovi, da pogoji iz prvega odstavka tega člena niso več izpolnjeni, odvzame dovoljenje za celotno ali delno opustitev razkritij v skladu s tem sklepom.

(6) Če Banka Slovenije ob ponovni predložitvi dokumentacije v skladu s četrtim odstavkom tega člena ugotovi, da razkritja, ki jih izvaja banki nadrejena družba iz tretje države, obsegajo manj informacij, kot je upoštevano v dovoljenju za celotno ali delno opustitev razkritij po tem sklepu, to dovoljenje ustrezno spremeni.

(7) Če se razkritja, ki jih izvaja banki nadrejena družba iz tretje države, po pridobitvi dovoljenja za delno opustitev razkritij po tem sklepu spremenijo tako, da obsegajo več informacij, kot je upoštevano v dovoljenju, lahko banka ob ponovni predložitvi dokumentacije v skladu s četrtim odstavkom tega člena vloži zahtevo za ustrezno spremembo tega dovoljenja.

1.3. **Obseg, način in pogostnost razkritij**

7. člen

(Obseg razkritij)

(1) Banka iz prvega ali drugega odstavka 4. člena tega sklepa mora javno objaviti vse informacije iz drugega poglavja tega sklepa.

(2) Pomembna podrejena banka mora javno objaviti informacije iz 12. in 13. člena tega sklepa.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko banka opusti razkritje ene ali več informacij iz 10. do 23. člena tega sklepa, če te informacije niso bistvene.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko banka opusti razkritje ene ali več informacij iz drugega poglavja tega sklepa, če imajo te značilnost zaupnih informacij ali poslovne skrivnosti. V takem primeru mora navesti, da teh informacij ni razkrila in razkriti splošnejšo informacijo o tem, razen če bi imelo tudi tako splošnejše razkritje značilnost zaupne informacije ali poslovne skrivnosti.

8. člen

(Način razkrivanja in preverjanja informacij)

(1) Banka mora razkritja objaviti na svojih javnih spletnih straneh, hkrati z objavo revidiranega letnega poročila. Če so informacije iz drugega poglavja tega sklepa vključene v revidirano letno poročilo ali javno objavljene po pravilih borze oziroma za druge namene, jih ni potrebno posebej objaviti na javnih spletnih straneh banke.

(2) Razkritja mora revidirati pooblaščeni revizor, ne glede na to, kje so javno objavljena.

9. člen

(Pogostnost razkritij)

(1) Banka mora razkritja objaviti najmanj enkrat letno.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora banka vse ali nekatere informacije razkriti več kot enkrat letno, če sama presodi, da je to potrebno predvsem glede na naslednje značilnosti njenega poslovanja:

(a) obseg poslovanja;

(b) raznovrstnost poslov;

(c) prisotnost v več državah;

(d) vključenost v finančne sektorje;

(e) udeležba na mednarodnih finančnih trgih;

(f) udeležba v mednarodnih plačilnih, poravnalnih in kliriških sistemih.

(3) Če banka oceni, da so potrebna pogostejša razkritja kot enkrat letno, mora pri teh razkritjih posebno skrbno pretehtati potrebo po razkrivanju predvsem informacij iz točk (b) in (e) 12. člena in točk (b) do (e) 13. člena tega sklepa, informacij o izpostavljenosti tveganjem in drugih informacij, ki se lahko hitro spremenijo. V tem primeru lahko verodostojnost javno objavljenih informacij preveri služba notranje revizije banke.

(4) Pogostejše razkrivanje lahko z ukrepom nadzora zahteva tudi Banka Slovenije, če oceni, da je to potrebno glede na značilnosti poslovanja banke, naštete v drugem odstavku tega člena.

(5) Z ukrepom nadzora iz četrtega odstavka tega člena Banka Slovenije določi:

(a) obseg informacij, ki jih mora banka razkriti;

(b) rok za izvedbo razkritja;

(c) način preverjanja verodostojnosti razkritij.

2. VRSTE RAZKRITIJ

10. člen

(Politika in cilji upravljanja s tveganji)

Banka mora razkriti politiko in cilje upravljanja s tveganji za vsako vrsto tveganj posebej, vključno z razkritji, ki izhajajo iz 10. do 23. člena tega sklepa. Ta razkritja morajo vključevati:

(a) strategije in procese za upravljanje s tveganji;

(b) strukturo in organizacijo ustreznih funkcij upravljanja s tveganji ali druge ustrezne rešitve;

(c) obseg in lastnosti notranjega poročanja o tveganjih in sistemov merjenja tveganj;

(d) politike za varovanje pred tveganji in za njihovo zmanjševanje ter strategije in procese za spremljanje učinkovitosti načinov za varovanje pred tveganji in njihovo zmanjševanje.

11. člen

(Informacije o osebah, vključenih v razkritja)

Banka mora razkriti naslednje informacije o osebah, vključenih v razkritja:

(a) firmo banke, ki je dolžna izvesti razkritja po tem sklepu;

(b) opis razlik med konsolidacijo za računovodsko poročanje in konsolidacijo za potrebe nadzora na konsolidirani podlagi, s kratkim opisom oseb:

– ki so polno konsolidirane,

– ki so sorazmerno konsolidirane,

– v katerih ima banka naložbe, ki se odštevajo od kapitala,

– ki niso niti konsolidirane niti odštete od kapitala;

(c) morebitne trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali za poravnavo obveznosti med nadrejeno osebo in njenimi podrejenimi družbami;

(d) skupni znesek, za katerega je kapital nižji od zahtevanega minimuma v vseh podrejenih družbah, ki niso vključene v konsolidacijo, in firmo oziroma firme teh podrejenih družb.

12. člen

(Kapital)

V zvezi s kapitalom mora banka razkriti naslednje informacije:

(a) ključne informacije o posameznih kategorijah kapitala in lastnostih njihovih sestavin;

(b) znesek temeljnega kapitala, z ločenim razkritjem vseh postavk, ki sestavljajo temeljni kapital, in odbitnih postavk pri izračunu temeljnega kapitala;

(c) skupni znesek dodatnega kapitala I in skupni znesek dodatnega kapitala II, kot sta opredeljena s Sklepom o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o kapitalu) in kot se v skladu z navedenim sklepom lahko upošteva pri izračunu kapitala banke;

(d) odbitne postavke od temeljnega kapitala in dodatnega kapitala I, z ločenim razkritjem postavke, določene v točki (f) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu;

(e) znesek kapitala iz 3. člena sklepa o kapitalu, zmanjšan za odbitne postavke iz 22. člena sklepa o kapitalu in ob upoštevanju razmerij ter omejitev med posameznimi sestavinami kapitala, določenih v drugem odstavku 5. člena sklepa o kapitalu.

13. člen

(Minimalne kapitalske zahteve in proces ocenjevanja potrebnega notranjega kapitala)

V zvezi z minimalnimi kapitalskimi zahtevami in procesom ocenjevanja potrebnega notranjega kapitala mora banka razkriti naslednje informacije:

(a) povzetek pristopa k ocenjevanju ustreznosti notranjega kapitala banke, potrebnega z vidika njenih tekočih in načrtovanih dejavnosti;

(b) če izračunava kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu, znesek kapitalske zahteve za vse kategorije izpostavljenosti, kot so opredeljene v 4. členu Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o standardiziranem pristopu);

(c) če izračunava kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov (v nadaljevanju: pristop IRB), znesek kapitalske zahteve za vse kategorije izpostavljenosti, kot so opredeljene v prvem odstavku 17. člena Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o pristopu IRB);

Pri kategoriji izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno se ta zahteva nanaša na vrste izpostavljenosti, ki ji ustrezajo posebne korelacije, opredeljene v prvem, četrtem in petem odstavku 102. člena sklepa o pristopu IRB.

Pri kategoriji izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov se ta zahteva nanaša na:

– vse pristope, določene v 133., 134. in 138. členu sklepa o pristopu IRB;

– izpostavljenosti, s katerimi se trguje na borzi, izpostavljenosti iz naslova naložb v kapital nejavnih družb, če so dovolj razpršene, in druge izpostavljenosti;

– izpostavljenosti, ki so stalno izvzete iz pristopa IRB;

– izpostavljenosti, ki so prehodno izvzete iz pristopa IRB v 157. členu sklepa o pristopu IRB;

– kapitalsko zahtevo za tržna tveganja, izračunano v skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o tržnih tveganjih);

– kapitalsko zahtevo za operativno tveganje, izračunano v skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06).

14. člen

(Kreditno tveganje nasprotne stranke (CCR))

V zvezi z izpostavljenostjo kreditnemu tveganju nasprotne stranke iz točke (g) 2. člena sklepa o tržnih tveganjih, mora banka razkriti naslednje informacije:

(a) opis metodologije za določanje notranjega kapitala in limitov izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke;

(b) opis politik zavarovanja s premoženjem;

(c) opis politik obvladovanja izpostavljenosti zaradi neugodnih gibanj (wrong-way risk exposures);

(d) opis učinkov poslabšanja bonitete banke na povečanje obsega zavarovanj s premoženjem, ki ga mora zagotoviti banka;

(e) o bruto pozitivno pošteni vrednosti pogodb, prihodkov iz pobota, pobotanih tekočih kreditnih izpostavljenostih, zavarovanjih s premoženjem, s katerimi razpolaga banka, in neto kreditni izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov;

Neto kreditna izpostavljenost izvedenih finančnih instrumentov je kreditna izpostavljenost na podlagi poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti, pri čemer je potrebno upoštevati ugodnosti iz prisilno izvršljivih pogodb o pobotu in ugodnosti iz dogovorov o zavarovanju s premoženjem.

(f) opis metode izračuna vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente, posle začasne prodaje oziroma odkupa, posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja in posle z dolgim rokom poravnave, določene v 48. do 68. členu sklepa o tržnih tveganjih, ki jo uporablja;

(g) nominalno vrednost kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, ki se uporabljajo za varovanje in porazdelitev tekoče kreditne izpostavljenosti po vrstah kreditne izpostavljenosti;

(h) nominalno vrednost poslov s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, pri čemer mora biti ločeno prikazana vrednost teh instrumentov za lastni portfelj in ločeno prikazane vrednosti teh instrumentov za stranke; navedba vrst kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, ki je nadalje razčlenjena na kupljene in prodane;

(i) oceno α, če je banka pridobila dovoljenje Banke Slovenije za uporabo lastne ocene α.

15. člen

(Kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev)

V zvezi z izpostavljenostjo kreditnemu tveganju in tveganju zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev mora banka razkriti naslednje informacije:

(a) opredelitev zapadlih in oslabljenih postavk za računovodske namene;

(b) opis metodologije prevrednotenja postavk in rezervacij;

(c) skupni znesek izpostavljenosti, zmanjšan za oslabitve oziroma rezervacije, brez upoštevanja učinkov kreditnih zavarovanj ter povprečni znesek izpostavljenosti v poročevalskem obdobju, razčlenjen po vseh kategorijah izpostavljenosti;

(d) porazdelitev izpostavljenosti po pomembnih geografskih področjih, razčlenjenih na pomembne kategorije izpostavljenosti, po potrebi tudi dodatne podrobnosti;

(e) porazdelitev izpostavljenosti glede na gospodarsko panogo ali vrsto komitentov, razčlenjenih na kategorije izpostavljenosti, po potrebi pa tudi dodatne podrobnosti;

(f) razčlenitev vseh kategorij izpostavljenosti po preostali zapadlosti do enega leta in nad enim letom, po potrebi pa tudi dodatne podrobnosti;

(g) za pomembne gospodarske panoge ali vrste komitentov po stanju konec leta naslednje podatke:

– znesek zapadlih izpostavljenosti in v okviru tega znesek oslabljenih izpostavljenosti,

– znesek prevrednotenja in rezervacij,

– znesek ukinjenih prevrednotenj in rezervacij;

(h) znesek oslabljenih izpostavljenosti in znesek zapadlih izpostavljenosti, razčlenjen glede na pomembna geografska območja, vključno z zneski oslabitev in rezervacij v zvezi z vsakim geografskim območjem, če je mogoče;

(i) prikaz sprememb prevrednotenj in prikaz sprememb rezervacij, pri čemer morata oba prikaza obsegati:

– opis prevrednotenj in rezervacij po vrstah sredstev,

– stanje prevrednotenj in rezervacij na začetku poročevalskega obdobja,

– znesek povečanja v poročevalskem obdobju,

– znesek zmanjšanja v poročevalskem obdobju,

– stanje prevrednotenj in rezervacij na koncu poročevalskega obdobja.

16. člen

(Dodatna razkritja banke, ki uporablja standardizirani pristop)

Banka, ki izračunava kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu, mora za vsako kategorijo izpostavljenosti iz 4. člena sklepa o standardiziranem pristopu razkriti naslednje informacije:

(a) firme imenovanih zunanjih bonitetnih institucij (v nadaljevanju: ECAI) ali izvoznih agencij (v nadaljevanju: ECA) in razloge za njihovo morebitno zamenjavo;

(b) navedbo ECAI ali ECA, katerih bonitetne ocene so uporabljene pri posamezni kategoriji izpostavljenosti;

(c) splošen opis procesa določanja uteži tveganja posameznim izpostavljenostim na podlagi razpoložljivih bonitetnih ocen dolžnika in njegovih finančnih instrumentov;

(d) navedba vzporeditve bonitetnih ocen posamezne imenovane ECAI ali ECA s stopnjo kreditne kvalitete iz sklepa o standardiziranem pristopu, če gre za vzporeditev, ki je Banka Slovenije javno ne objavlja;

(e) vrednosti izpostavljenosti in vrednosti izpostavljenosti z upoštevanjem učinkov kreditnih zavarovanj, razčlenjenih po stopnjah kreditne kvalitete v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu in Sklepom o kreditnih zavarovanjih (Uradni list RS, št. 135/06), in vrednosti odbitnih postavk od kapitala.

17. člen

(Dodatna razkritja banke, ki uporablja pristop IRB)

Banka, ki za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje uporablja pristop IRB, mora razkriti izpostavljenosti:

(a) razvrščene v posamezne bonitetne razrede, kot so opredeljeni v drugem odstavku 62. člena sklepa o pristopu IRB,

(b) ki se jim pripišejo uteži tveganja, določene v prvem odstavku 133. člena sklepa o pristopu IRB.

18. člen

(Razčlenitev kapitalske zahteve za tržna tveganja)

Banka, ki izračunava kapitalsko zahtevo za tržna tveganja, mora razkriti kolikšen del kapitalske zahteve odpade na posamezno vrsto tveganja (znesek).

19. člen

(Dodatna razkritja banke, ki uporablja notranje modele za izračun kapitalske zahteve za tržna tveganja)

Banka, ki izračunava svoje kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga z uporabo notranjih modelov, mora razkriti naslednje informacije:

(a) za vsak zajeti portfelj:

– značilnosti uporabljenih notranjih modelov,

– opis testiranja izjemnih situacij,

– opis uporabljenih metod za testiranje za nazaj in za potrditev (validacijo) natančnosti in doslednosti notranjih modelov ter opis postopkov modeliranja;

(b) opis sistemov in kontrol za upravljanje – vrednotenje trgovalne knjige v skladu z 12. in 13. členom sklepa o tržnih tveganjih.

20. člen

(Operativno tveganje)

V zvezi z operativnim tveganjem mora banka razkriti naslednje informacije:

(a) pristop, ki ga uporablja za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje;

(b) opis metodologije naprednega pristopa, če ga banka uporablja, vključno z opisom notranjih in zunanjih elementov, upoštevanih pri merjenju operativnega tveganja. V primeru kombinirane uporabe mora razkriti kateri pristop uporablja za posamezno poslovno področje in/ali podružnico.

21. člen

(Naložbe v lastniške vrednostne papirje, ki niso vključeni v trgovalno knjigo)

V zvezi z naložbami v lastniške vrednostne papirje, ki niso vključeni v trgovalno knjigo, mora banka razkriti naslednje informacije:

(a) glede namena naložb, vključno z odnosom do kapitalskih dobičkov in strateških razlogov, uporabljene računovodske tehnike in metode vrednotenja ter morebitne spremembe računovodskih usmeritev;

(b) knjigovodsko vrednost naložb, pošteno vrednost naložb in, za vrednostne papirje, s katerimi se trguje na borzi, primerjavo s tržno ceno, če se slednja bistveno razlikuje od poštene vrednosti;

(c) vrste, naravo in zneske izpostavljenosti iz naslova vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na borzi, izpostavljenosti iz naslova naložb v kapital nejavnih družb, če so dovolj razpršene, in drugih izpostavljenosti;

(d) kumulativno realizirane dobičke in izgube iz prodaj naložb v lastniške vrednostne papirje v poročevalskem obdobju;

(e) skupni znesek nerealiziranih dobičkov ali izgub in kateri koli od teh zneskov, ki ga banka vključuje v temeljni ali dodatni kapital I.

22. člen

(Obrestno tveganje iz postavk, ki niso vključene v trgovalno knjigo)

V zvezi z obrestnim tveganjem iz postavk, ki niso vključene v trgovalno knjigo, mora banka razkriti naslednje informacije:

(a) naravo obrestnega tveganja in ključne predpostavke (vključno s predpostavkami o predčasnih odplačilih kreditov

in gibanju vpoglednih vlog) in frekvenco merjenja obrestnega tveganja;

(b) vpliv na prihodke oziroma drugo mero vrednosti, uporabljeno pri upravljanju obrestnega tveganja v primeru naglega zvišanja ali znižanja obrestne mere po pomembnejših valutah.

23. člen

(Listinjenje)

V zvezi z listinjenjem mora banka razkriti naslednje informacije:

(a) cilje, ki jih želi banka doseči z dejavnostjo listinjenja;

(b) vloge, ki jih banka prevzema v procesu listinjenja;

(c) obseg aktivnosti banke v posamezni vlogi iz točke (b) tega odstavka;

(d) pristope, ki jih uporablja za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti;

(e) povzetek računovodskih politik za listinjenje, ki vključuje informacije o:

– tem, ali se posli obravnavajo kot prodaje ali financiranja,

– pripoznavanju dobičkov pri prodaji,

– ključnih predpostavkah za vrednotenje zadržanih obresti,

– obravnavi sintetičnih listinjenj, če ta informacija ni zajeta v drugih računovodskih politikah;

(f) imena ECAI, ki se uporabljajo za ocenjevanje pozicij v listinjenju, in vrste izpostavljenosti, za katere se uporablja posamezna agencija;

(g) skupno stanje pozicij v listinjenju, za katere velja okvir listinjenja (razčlenjen na tradicionalno in sintetično listinjenje), po vrstah izpostavljenosti;

(h) za pozicije v listinjenju, za katere velja okvir listinjenja:

– razčlenitev zapadlih postavk in postavk, ki jih je banka oslabila oziroma oblikovala rezervacije po vrstah izpostavljenosti in

– izgube, ki jih je banka pripoznala v poročevalskem obdobju;

(i) skupni znesek zadržanih ali kupljenih pozicij v listinjenju, razčlenjenih glede na vrsto izpostavljenosti;

(j) skupni znesek zadržanih ali kupljenih pozicij v listinjenju, razčlenjen v razumno število razredov uteži tveganja. Pozicije, ki so bile tehtane s 1250%, ali odštete od kapitala, se razkrijejo ločeno;

(k) skupni znesek obnavljajočih se izpostavljenosti v listinjenju, razčlenjen glede na udeležbo izvorne banke in udeležbo investitorjev;

(l) povzetek dejavnosti listinjenja v poročevalskem obdobju, vključno z zneskom listinjenih izpostavljenosti, razčlenjenih glede na vrsto izpostavljenosti, in pripoznanimi dobički ali izgubami iz prodaje, razčlenjenimi po vrstah izpostavljenosti.

24. člen

(Pristop IRB)

Banka, ki za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje uporablja pristop IRB, mora razkriti naslednje informacije:

(a) o datumu izdaje dovoljenja za uporabo pristopa IRB in morebitnem postopnem uvajanju pristopa IRB;

(b) obrazložitev in pregled:

– strukture notranjih bonitetnih sistemov in primerjava notranjih bonitetnih ocen z zunanjimi,

– notranjih ocen parametrov tveganja, ki se ne uporabljajo samo za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu IRB, temveč tudi za druge namene,

– procesa za priznavanje kreditnih zavarovanj in upravljanja z njimi,

– mehanizmov upravljanja in nadzora notranjih bonitetnih sistemov, vključno z opisom njihove neodvisnosti, zanesljivosti in preverjanja njihove ustreznosti;

(c) opis notranjega bonitetnega procesa, ločeno za naslednje kategorije izpostavljenosti:

– do enot centralne ravni držav in centralnih bank,

– do institucij,

– do podjetij, vključno z majhnimi in srednje velikimi družbami (SME), posebnimi kreditnimi aranžmaji in odkupljenimi denarnimi terjatvami, ki spadajo v to kategorijo,

– iz naslova bančništva na drobno, ločeno po vrstah izpostavljenosti, za katere se v skladu s 102. členom sklepa o pristopu IRB, uporabljajo različne korelacije,

– iz naslova lastniških instrumentov;

Poleg tega mora banka opisati vrste izpostavljenosti, ki so vključene v kategorije izpostavljenosti iz točke (c), opredelitve, metode in podatke za ocenjevanje in potrditev primernosti PD in, kjer je primerno LGD (in CF), vključno s predpostavkami, uporabljenimi pri izdelavi ocen teh parametrov tveganja, ter opise pomembnih odstopanj od opredelitve neplačila, kakor je določeno v 28. do 31. členu sklepa o pristopu IRB, vključno z opisom vpliva teh odstopanj.

(d) vrednosti izpostavljenosti za vsako od kategorij izpostavljenosti, navedenih v prvem odstavku 17. člena sklepa o pristopu IRB; vrednosti izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, do institucij in do podjetji, kjer banka uporablja lastne ocene LGD (in CF), se razkrijejo ločeno od vrednosti izpostavljenosti, za katere banka ne uporablja lastnih ocen;

(e) za kategorije izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, do institucij, do podjetij in iz naslova lastniških instrumentov, razčlenjene na zadostno število bonitetnih razredov dolžnikov (vključno z bonitetnimi razredi neplačnikov), ki omogočajo razumno razlikovanje kreditnega tveganja:

– skupni znesek izpostavljenosti ločeno, po postavkah sredstev in zunajbilančnih postavkah,

– za banke, ki uporabljajo lastne ocene LGD, z izpostavljenostmi tehtano povprečje LGD v odstotkih,

– z izpostavljenostmi tehtano povprečje uteži tveganja,

– za banke, ki uporabljajo lastne ocene CF, znesek zunajbilančne izpostavljenosti in z izpostavljenostmi tehtano povprečje vrednosti izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti;

(f) za kategorijo izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno in za vsako od vrst izpostavljenosti iz četrte alinee točke (c) tega člena, bodisi razkritja iz točke (e) tega člena (če je mogoče na ravni skupine izpostavljenosti), bodisi analizo izpostavljenosti (po postavkah sredstev in zunajbilančnih postavkah) glede na zadostno število razredov EL, ki omogočajo razumno razlikovanje kreditnega tveganja (če je mogoče na ravni skupine izpostavljenosti);

(g) oslabitve oziroma rezervacije, oblikovane v poročevalskem obdobju, za vsako kategorijo izpostavljenosti (za izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno, za vsako vrsto izpostavljenosti iz četrte alineje točke (c) tega člena) in primerjavo s predhodnim poročevalskim obdobjem;

(h) opis dejavnikov, ki so vplivali na stopnjo izgube v poročevalskem obdobju (na primer, da so bile pri banki stopnje neplačila, dejanski LGD in dejanski CF višji od povprečnih v predhodnem poročevalskem obdobju);

(i) ocene banke v primerjavi z dejanskimi rezultati skozi daljše obdobje. To mora vključevati najmanj informacijo o ocenah izgub glede na dejanske izgube v vsaki kategoriji izpostavljenosti (za izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno za vsako vrsto izpostavljenosti iz četrte alinee točke (c) tega člena) skozi obdobje, ki je dovolj dolgo, da omogoča razumno oceno učinkovitosti notranjih bonitetnih procesov za vsako kategorijo izpostavljenosti (za izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno, za vsako vrsto izpostavljenosti iz četrte

alineje točke (c) tega člena). Če je primerno, mora banka te informacije nadalje razčleniti tako, da izdela analizo stopenj neplačila in, v primeru bank, ki uporabljajo lastne ocene LGD (in CF), tudi analizo dejanskih LGD in dejanskih CF glede na ocene teh parametrov tveganja.

25. člen

(Kreditna zavarovanja)

Banka, ki uporablja kreditna zavarovanja, mora razkriti naslednje informacije:

(a) politike in procese za uporabo bilančnega pobota ter obseg uporabe te vrste zavarovanja;

(b) politike in procese za vrednotenje zavarovanja s premoženjem in upravljanje z njim;

(c) opis glavnih vrst zavarovanja s premoženjem, ki jih banka sprejema;

(d) pomembnejše vrste dajalcev osebnih jamstev in nasprotnih strank v poslih s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti ter njihovo boniteto;

(e) informacije o koncentraciji tržnega ali kreditnega tveganja v okviru sprejetih kreditnih zavarovanj;

(f) banka, ki za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje uporablja standardizirani pristop ali pristop IRB, vendar brez lastnih ocen LGD (in CF), za vsako kategorijo izpostavljenosti skupno vrednost izpostavljenosti (po bilančnem pobotu, če se slednji uporablja), ki je zavarovana s premoženjem in to po uporabi prilagoditev za nestanovitnost;

(g) za vsako kategorijo izpostavljenosti skupno vrednost izpostavljenosti (po bilančnem pobotu, če se slednji uporablja), ki je zavarovana z osebnimi jamstvi ali kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti. Za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov se ta zahteva nanaša na vsakega od pristopov, določenih v 133., 134. in 138. členu sklepa o pristopu IRB.

26. člen

(Operativno tveganje – napredni pristop)

Banka, ki izračunava kapitalsko zahtevo za operativno tveganje po naprednem pristopu, mora opisati uporabo zavarovanj za namen zmanjševanja operativnega tveganja.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

27. člen

(Uporaba sklepa)

(1) Banka, ki v skladu s 405. členom ZBan-1 odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje do 1. januarja 2008, do navedenega datuma ni dolžna razkrivati informacij po:

(a) točki (a), (b), (c) in (e) 13. člena tega sklepa,

(b) 14. členu tega sklepa,

(c) 15. členu tega sklepa,

(d) 16. členu tega sklepa,

(e) 20. členu tega sklepa,

(f) 23. členu tega sklepa,

(g) 25. členu tega sklepa.

(2) Banka, ki bo do 1. januarja 2008 kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje samo še deloma izračunavala v skladu s Sklepom o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 85/02, 22/03, 36/04, 68/04, 103/04, 124/04, 62/05, 67/05 in 74/06; v nadaljevanju: sklep o kapitalski ustreznosti), do navedenega datuma ni dolžna razkrivati informacij po:

(a) točki (b) 13. člena tega sklepa;

(b) 15. členu tega sklepa, kolikor se nanašajo na izpostavljenosti, za katere kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje izračunava v skladu s sklepom o kapitalski ustreznosti;

(c) 16. členu tega sklepa;

(d) 23. členu tega sklepa, vendar le, če je kategorija izpostavljenosti "pozicije v listinjenju in listinjene izpostavljenosti" v celoti izvzeta iz pristopa IRB (preko stalnih izvzetij ali postopne uvedbe);

(e) 25. členu tega sklepa, vendar le za tisti del izpostavljenosti, pri katerem kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje izračunava v skladu s sklepom o kapitalski ustreznosti.

(3) Banka, ki začne uporabljati standardizirani pristop ali pristop IRB za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje tekom leta 2007, mora z dnem pričetka uporabe omenjenega pristopa začeti uporabljati tudi določbe tega sklepa.

28. člen

(Uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

5667. Sklep o naložbah bank in hranilnic v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja

Na podlagi 8. točke 129. člena in 194. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o naložbah bank in hranilnic v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(Vsebina in namen sklepa)

(1) Ta sklep določa podrobnejša pravila v zvezi z naložbami banke in hranilnice (v nadaljevanju: banke) v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja, in sicer:

(a) izračun omejitev naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja in izjeme pri ugotavljanju izpolnjevanja omejitev;

(b) obravnavo preseganja omejitev naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja;

(c) pravila glede izračunavanja, spremljanja in poročanja o naložbah v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja.

(2) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen

(Opredelitev pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v določbah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06; v nadaljevanju: ZBan-1), kot na primer:

(a) kvalificirani delež v 23. členu;

(b) osebe nefinančnega sektorja v 169. členu.

(2) Za namen tega sklepa je "kapital banke" seštevek temeljnega kapitala in dodatnega kapitala I iz drugega oziroma tretjega poglavja Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o kapitalu),

zmanjšan za odbitne postavke iz drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu, razen odbitnih postavk iz točke (f), (g) in (j).

(3) Banka, ki izračunava kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov, pri izračunu dodatnega kapitala I iz drugega odstavka tega člena ne sme upoštevati pozitivne razlike med zneskom oslabitev in rezervacij za izpostavljenosti, ki so oblikovane skladno z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja, in zneskom pričakovane izgube, ki je izračunan v skladu s četrtim odstavkom 15. člena Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06).

2. OMEJITEV NALOŽB IN IZJEME

3. člen

(Omejitev naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja)

(1) Kvalificirani delež banke v posamezni osebi nefinančnega sektorja ne sme presegati 15% kapitala banke.

(2) Vsota vseh kvalificiranih deležev banke v osebah nefinančnega sektorja ne sme presegati 60% kapitala banke.

4. člen

(Izjeme od omejitev naložb)

Pri izračunu omejitev iz 3. člena tega sklepa se ne upoštevajo:

(a) kvalificirani deleži v kapitalu v prvih treh letih po pridobitvi, ki jih je banka pridobila namesto izpolnitve denarne obveznosti osebe nefinančnega sektorja v postopku finančnega prestrukturiranja te osebe;

(b) kvalificirani deleži v kapitalu, ki jih je banka pridobila zaradi izvedbe storitev prve prodaje teh delnic za izdajatelja (*underwriting*);

(c) kvalificirani deleži v kapitalu, ki jih je banka pridobila za račun stranke pri opravljanju storitev za to stranko;

(d) kvalificirani deleži v kapitalu, ki jih je banka pridobila z namenom nadaljnje prodaje.

3. PRESEGANJE OMEJITEV NALOŽB

5. člen

(Preseganje omejitev naložb v kvalificirane deleže)

(1) Banka lahko presega omejitve iz naslova kvalificiranih deležev iz 3. člena tega sklepa, če je znesek preseganja omejitve v celoti pokrit s kapitalom. V tem primeru znesek preseganja omejitve postane odbitna postavka v izračunu kapitala, ki se od temeljnega in dodatnega kapitala I odšteva v skladu s točko (j) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu:

(a) če banka presega omejitve iz prvega odstavka 3. člena tega sklepa, je odbitna postavka seštevek preseganj kvalificiranih deležev v posamezne osebe nefinančnega sektorja nad predpisano omejitvijo;

(b) če banka presega omejitev iz drugega odstavka 3. člena tega sklepa, je odbitna postavka presežek vsote kvalificiranih deležev nad predpisano omejitvijo;

(c) če banka presega obe omejitvi iz prvega in drugega odstavka 3. člena tega sklepa, je odbitna postavka večji od zneskov, izračunanih po točkah (a) in (b) tega odstavka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena banki ni potrebno zmanjšati kapitala za odbitno postavko po točki (j) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenije to dovoljenje izda, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) pri banki so izkazane izjemne okoliščine, na katere ne more vplivati;

(b) banka bo povečala svoj kapital ali sprejela druge enakovredne ukrepe za uskladitev z omejitvami iz 3. člena tega sklepa.

(3) Izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka tega člena banka dokazuje s predložitvijo naslednje dokumentacije v okviru zahteve za izdajo dovoljenja:

– dokazilo o nastanku izjemnih okoliščin iz točke (a) drugega odstavka tega člena;

– časovni načrt uskladitve z omejitvami iz 3. člena tega sklepa;

– opis ukrepov za uskladitev z omejitvami iz 3. člena tega sklepa.

(4) V izreku odločbe o izdaji dovoljenja iz drugega odstavka tega člena Banka Slovenije določi obdobje za uskladitev z omejitvami iz 3. člena tega sklepa ter ukrepe, ki jih mora banka izvesti zaradi uskladitve.

(5) Če banka zahtevo za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka tega člena vloži nemudoma po prekoračitvi omejitev iz 3. člena tega sklepa, velja, da v času trajanja postopka o izdaji tega dovoljenja ne krši predpisanih omejitev.

(6) Ne glede na peti odstavek 377. člena ZBan-1 predhodno obvestilo Banki Slovenije za dovoljenje po drugem odstavku tega člena ni potrebno.

4. IZRAČUNAVANJE IN POROČANJE O NALOŽBAH

6. člen

(Izračun omejitev naložb na posamični in konsolidirani podlagi)

(1) Banka iz drugega in tretjega odstavka 130. člena ZBan-1 mora izpolnjevati obveznosti, določene s tem sklepom, na posamični podlagi.

(2) Banka iz 131. člena ZBan-1 mora obveznosti, določene s tem sklepom, izpolnjevati tudi na konsolidirani podlagi na način iz 17. člena Sklepa o nadzoru bank in hranilnic na konsolidirani podlagi (Uradni list RS, št. 135/06).

(3) Banka iz drugega odstavka tega člena, ki je podrejena finančnemu holdingu, mora obveznosti, določene s tem sklepom, izpolnjevati na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga, kadar je na podlagi 287. in 288. člena ZBan-1 Banka Slovenije pristojna za nadzor nad to banko na konsolidirani podlagi.

7. člen

(Poročanje o naložbah v kvalificirane deleže)

(1) Banka mora zagotoviti pravilno in pravočasno poročanje Banki Slovenije o:

(a) vrednosti posameznih naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja;

(b) vrednosti skupnega obsega naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja;

(c) izpolnjevanju omejitev iz 3. člena tega sklepa in njihovih preseganjih.

(2) Poročilo iz prvega odstavka tega člena banka predloži na obrazcu z oznako NAL, ki je sestavni del tega sklepa.

(3) Banka mora za izpolnitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena Banki Slovenije predložiti poročilo iz drugega odstavka tega člena po stanju na zadnji dan vsakega četrtletja. Rok za predložitev omenjenega poročila po stanju na zadnji dan v letu je deseti delovni dan po izteku roka za predložitev nerevidiranih računovodskih izkazov, za druga četrtletja pa je rok do 25. dne v naslednjem mesecu.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena mora banka iz drugega in tretjega odstavka 6. člena tega sklepa za izpolnitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena na konsolidirani podlagi Banki Slovenije predložiti poročilo iz drugega odstavka

tega člena po stanju na zadnji dan vsakega četrtletja. Rok za predložitev je najpozneje:

– do 31. marca tekočega leta za stanje na dan 31. decembra preteklega leta,

– do 31. maja za stanje na dan 31. marca tekočega leta,

– do 31. avgusta za stanje na dan 30. junija tekočega leta in

– do 30. novembra za stanje na dan 30. septembra tekočega leta.

Naslov poročila iz drugega odstavka tega člena se dopolni z besedo "konsolidirano".

(5) V primeru posebne zahteve Banke Slovenije mora banka poročilo iz drugega in četrtega odstavka tega člena izdelati in predložiti tudi po stanju na dan in v roku, ki ju določi Banka Slovenije.

5. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

8. člen

(Uporaba določb)

(1) Z dnem, ko začne veljati ta sklep, preneha veljati Sklep o ugotavljanju in poročanju vrednosti naložb bank in hranilnic v kapital nefinančnih organizacij in opredmetena osnovna sredstva (Uradni list RS, št. 42/99, 85/02 in 94/05).

(2) Ne glede na četrti odstavek 7. člena tega sklepa mora banka iz drugega in tretjega odstavka 6. člena tega sklepa za leto 2007 predložiti le poročila po stanju na dan 30. junija 2007 in 31. decembra 2007.

9. člen

(Veljavnost določb)

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007.

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

Obrazec NAL

_____
(banka)

P O R O Č I L O

o naložbah v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja
po stanju na dan _____

I. Kvalificirani deleži v osebah nefinančnega sektorja

(v tisoč EUR)

Kvalificirani deleži v osebah nefinančnega sektorja:	Naložba		% od kapitala	Vrednost naložbe, ki je izjema od omejitev po 4. členu sklepa	Oznaka izjeme[1]	Prilagojeni znesek za izračun	% od kapitala	Znesek preseganja[2]
	knjigov. vrednost	kvalif. delež v %						
naziv osebe nefinančnega sektorja	1	2	3 = 1/K	4	5	6 = 1 – 4	7 = 6/K	8
Seštevek						(D)		(C)

II. Kapital banke

Kapital banke po drugem in tretjem odstavku 2. člena sklepa (K) = _____

A (15% od K) = _____

B (60% od K) = _____

III. Odbitna postavka pri izračunu kapitala = večji izmed zneskov preseganj iz C oziroma D iz točke I

Vsota zneskov posamičnega preseganja (znesek iz C v I. delu) = _____ Dovoljenje DA / NE

Znesek skupnega preseganja (razlika med D in B) = _____ Dovoljenje DA / NE

Odbitna postavka po 5. členu sklepa = _____

Datum:
Sestavil:
Telefon:

Žig in podpis odgovorne osebe

[1] Vpiše se oznaka izjeme (kot a, b, c ali d) od omejitev naložb po 4. členu sklepa.

[2] Vpiše se znesek preseganja v delu, ki presega znesek iz A v II. delu. Izpolni se le tista vrstica, kjer znesek iz stolpca 5 presega znesek iz A v II. delu.

5668. Sklep o veliki izpostavljenosti bank in hranilnic

Na podlagi 7. točke 129. člena, 194. člena in 405. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o veliki izpostavljenosti bank in hranilnic

1. člen

(Vsebina sklepa)

(1) Ta sklep določa pravila v zvezi z veliko izpostavljenostjo bank in hranilnic (v nadaljevanju: bank), in sicer:

(a) opredelitve teh pojmov za namen tega sklepa:

– izpostavljenost;

– izpostavljenost iz postavk trgovalne knjige in skupna izpostavljenost;

– velika izpostavljenost;

– kapital banke;

(b) navedbo omejitev izpostavljenosti in mogočih zmanjšanj pri ugotavljanju izpolnjevanja omejitev;

(c) pravila glede izračunavanja, spremljanja in poročanja izpostavljenosti.

(2) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

(3) Ta sklep se smiselno uporablja tudi za podružnice bank tretjih držav. Pri smiselni uporabi določb tega sklepa se kot kapital upošteva zavarovanje iz tretjega odstavka 103. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06; v nadaljevanju: ZBan-1).

1. OPREDELITVE POJMOV

2. člen

(Pojmi, ki so uporabljeni v pomenu, opredeljenem v ZBan-1)

Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v določbah ZBan-1, kot na primer:

(a) banka v prvem odstavku 13. člena;

(b) institucija v tretjem odstavku 14. člena;

(c) družbe, povezane s skupnim vodenjem v 29. členu;

(d) skupina povezanih oseb v 30. členu;

(e) izpostavljenost do posamezne osebe v drugem odstavku 113. člena;

(f) posamezna oseba v drugem odstavku 163. člena;

(g) osebe v posebnem razmerju z banko v 164. členu;

(h) tveganje koncentracije v 188. členu.

3. člen

(Izpostavljenost)

(1) Izpostavljenost je vsaka postavka sredstev ali zunajbilančna postavka, za katero se v skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o tržnih tveganjih) ne izračunava kapitalske zahteve za tržna tveganja.

(2) Pri izračunavanju izpostavljenosti se upošteva knjigovodska vrednost postavke sredstev (je zmanjšana za oblikovane oslabitve) oziroma zunajbilančne postavke.

Izpostavljenost, ki izhaja iz poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti iz Priloge I sklepa o tržnih tveganjih, se izračunava v skladu z eno izmed metod, določenih v Poglavju V sklepa o tržnih tveganjih. Ob pridobitvi dovoljenja Banke Slovenije se za ta namen lahko uporabi tudi metoda notranjih modelov (IMM) iz 5.3.5. podpoglavja sklepa o tržnih tveganjih.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se pri ugotavljanju izpostavljenosti ne upoštevajo tiste postavke, ki so v skladu z 22. členom Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o kapitalu) odbitna postavka pri izračunu kapitala banke, namenjenem pokrivanju kapitalskih zahtev oziroma izpolnjevanju zahtev, določenih z drugimi predpisi.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena izpostavljenost ne vključuje:

(a) v primeru poslov s tujimi valutami izpostavljenosti, ki nastane med običajnim potekom poravnave, to je v dveh dneh;

(b) v primeru poslov nakupa ali prodaje vrednostnih papirjev izpostavljenosti, ki nastane med običajnim potekom poravnave, to je v petih delovnih dneh od plačila ali izročitve vrednostnih papirjev, kar nastopi prej.

4. člen

(Izpostavljenost iz postavk trgovalne knjige in skupna izpostavljenost)

(1) Ne glede na opredelitev izpostavljenosti iz 3. člena tega sklepa mora banka, ki je zavezana izračunavati in izpolnjevati kapitalsko zahtevo za tržna tveganja v skladu s sklepom o tržnih tveganjih, ugotavljati tudi izpostavljenost iz postavk trgovalne knjige ter skupno izpostavljenost do posamezne osebe.

(2) Izpostavljenost do posamezne osebe iz postavk trgovalne knjige se izračuna kot seštevek:

(a) presežka (pozitivnega) dolgih pozicij nad kratkimi pozicijami v vseh finančnih instrumentih, ki jih izdajo posamezne osebe, pri čemer se neto pozicije v posameznem finančnem instrumentu izračunajo v skladu s 15. členom sklepa o tržnih tveganjih;

(b) neto izpostavljenosti iz naslova odkupa dolžniških ali lastniških finančnih instrumentov posamezne osebe zaradi priprave in izvedbe prve prodaje dolžniških ali lastniških finančnih instrumentov, pri čemer se neto izpostavljenosti izračunajo v skladu z 38. členom sklepa o tržnih tveganjih;

Banka mora vzpostaviti ustrezne sisteme za spremljanje in kontrolo svojih izpostavljenosti zaradi priprave in izvedbe prve prodaje dolžniških ali lastniških finančnih instrumentov že med nepreklicnim prevzemom obveznosti odkupa in prvim delovnim dnem zaradi narave tveganj, izhajajočih iz tega posla.

(c) izpostavljenosti do posamezne osebe iz naslova poslov, sporazumov ali pogodb zaradi kreditnega tveganja nasprotne stranke, izračunane v skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o standardiziranem pristopu), pri čemer se mora upoštevati tudi 46. člen sklepa o tržnih tveganjih.

(3) Izpostavljenost do skupine povezanih oseb iz postavk trgovalne knjige je vsota izpostavljenosti iz postavk trgovalne knjige do posameznih oseb, ki sestavljajo skupino povezanih oseb.

(4) Skupna izpostavljenost do posamezne osebe je vsota izpostavljenosti, kot je opredeljena v prvem odstavku 3. člena tega sklepa, to je izpostavljenosti iz postavk bančne knjige in izpostavljenosti iz postavk trgovalne knjige, kot je opredeljena v drugem odstavku tega člena.

5. člen

(Velika izpostavljenost)

(1) Velika izpostavljenost banke do posamezne osebe je izpostavljenost banke do te osebe, ki dosega ali presega 10% kapitala banke.

(2) Pri banki, ki ugotavlja izpostavljenost v skladu s 4. členom tega sklepa, je velika izpostavljenost skupna izpostavlje-

nost do posamezne osebe, ki dosega ali presega 10% kapitala banke.

(3) Pri ugotavljanju velike izpostavljenosti iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena banka ne sme upoštevati mogočih izvzetij in zmanjšanj iz 12. do 14. člena tega sklepa.

6. člen

(Ugotavljanje skupine povezanih oseb)

(1) Pri ugotavljanju skupine povezanih oseb iz 2. točke prvega odstavka 30. člena ZBan-1 mora banka presojati zlasti osebe z naslednjimi oblikami povezav:

(a) pravne osebe, ki imajo skupne imetnike poslovnih deležev, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih so udeleženi pri upravljanju ali v kapitalu teh oseb;

(b) družbe, povezane s skupnim vodenjem;

(c) osebe, ki so medsebojno gospodarsko povezane in odvisne in teh povezav ni mogoče nadomestiti v kratkem času;

(d) posamezne fizične osebe in njihove ožje družinske člane;

(e) fizične osebe in pravne osebe, v katerih so te fizične osebe člani uprave, člani nadzornega sveta oziroma drugega organa vodenja ali nadzora ali prokuristi oziroma imajo kako drugače pomemben vpliv pri upravljanju teh pravnih oseb;

(f) fizične osebe, ki kot zasebniki opravljajo dejavnost (npr. samostojni podjetniki posamezniki), in njihove ožje družinske člane.

(2) Pri ugotavljanju oseb, ki tvorijo skupino povezanih oseb, se povezave z enotami centralne ravni Republike Slovenije iz 1. točke drugega odstavka 2. člena o standardiziranem pristopu ne upoštevajo.

7. člen

(Kapital banke)

(1) Za namen tega sklepa je kapital banke seštevek temeljnega kapitala in dodatnega kapitala I iz drugega oziroma tretjega poglavja sklepa o kapitalu, zmanjšan za odbitne postavke iz točk od (a) do (e) in od (h) do (j) drugega odstavka 22. člena sklepa o kapitalu.

Banka, ki izračunava kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov, pri izračunu dodatnega kapitala I iz prvega pododstavka tega odstavka ne sme upoštevati pozitivne razlike med zneskom oslabitev in rezervacij za izpostavljenosti, ki so oblikovane skladno z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja, in zneskom pričakovane izgube, ki je izračun v skladu s četrtim odstavkom 15. člena Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o pristopu IRB).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko banka, ki ugotavlja izpostavljenost v skladu s 4. členom tega sklepa, v izračunu kapitala upošteva tudi dodatni kapital II, izračunan v skladu s sklepom o izračunu kapitala, pri čemer mora banka izpolnjevati vse omejitve izpostavljenosti iz postavk bančne knjige brez upoštevanja dodatnega kapitala II.

2. OMEJITVE IZPOSTAVLJENOSTI IN MOGOČA ZMANJŠANJA

8. člen

(Največja dopustna izpostavljenost)

(1) Izpostavljenost banke do posamezne osebe, kot je opredeljena s tem sklepom, ne sme presegati 25% kapitala banke.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena izpostavljenost banke do teh oseb ne sme presegati 20% kapitala banke:

(a) do njene nadrejene družbe;

(b) do posamezne osebe, ki jo banka posredno ali neposredno obvladuje, in

(c) do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb, ki jo posredno ali neposredno obvladuje ista oseba kot banko.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena izpostavljenost banke do posamezne osebe, ki ima položaj osebe v posebnem razmerju z banko, ne sme presegati 20% kapitala banke.

(4) Pri banki, ki ugotavlja izpostavljenost v skladu s 4. členom tega sklepa, se omejitve izpostavljenosti iz prvega do tretjega odstavka tega člena nanašajo na skupno izpostavljenost banke do posamezne osebe.

9. člen

(Omejitev vsote izpostavljenosti)

(1) Vsota vseh velikih izpostavljenosti banke ne sme presegati 800% kapitala banke.

(2) Vsota vseh izpostavljenosti banke do oseb v posebnem razmerju z banko ne sme presegati 200% kapitala banke.

(3) Pri banki, ki ugotavlja izpostavljenost v skladu s 4. členom tega sklepa, se omejitve vsote izpostavljenosti iz prvega in drugega odstavka tega člena nanašajo na skupno izpostavljenost banke do posamezne osebe.

10. člen

(Prekoračitev omejitev izpostavljenosti v izjemnih okoliščinah)

(1) Banka mora vedno izpolnjevati omejitve največje dopustne izpostavljenosti iz 8. člena tega sklepa in vsote vseh izpostavljenosti iz 9. člena tega sklepa.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora banka, če preseže omejitve največje dopustne izpostavljenosti iz 8. člena tega sklepa oziroma omejitve vsote vseh izpostavljenosti iz 9. člena tega sklepa, zaradi združitve dveh pravnih oseb oziroma zaradi drugih vzrokov, na katere ne more vplivati, o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o prekoračitvi omejitev izpostavljenosti).

(3) Obvestilo o prekoračitvi omejitev izpostavljenosti mora obsegati opis ukrepov, ki jih bo banka opravila zaradi uskladitve z omejitvami iz 8. oziroma 9. člena tega sklepa in roke, v katerih bo te ukrepe opravila.

(4) Banka Slovenije lahko v primeru iz drugega odstavka tega člena banki z odredbo naloži:

(a) rok za uskladitev z omejitvami iz 8. oziroma 9. člena tega sklepa;

(b) način izvedbe ukrepov, ki jih predlaga banka v obvestilu o prekoračitvi omejitev izpostavljenosti, ali izvedbo drugih ukrepov;

(c) način obravnavanja prekoračitev omejitev izpostavljenosti.

11. člen

(Preseganje omejitev izpostavljenosti iz naslova postavk trgovalne knjige)

(1) Ne glede na prvi odstavek 10. člena tega sklepa lahko banka presega omejitve največje dopustne izpostavljenosti iz 8. člena tega sklepa oziroma omejitve vsote vseh velikih izpostavljenosti iz 9. člena tega sklepa, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) preseganje omejitev (v nadaljevanju: presežna izpostavljenost) izhaja izključno iz postavk trgovalne knjige, pri čemer banka v celoti izpolnjuje omejitve izpostavljenosti iz postavk bančne knjige, določene v 8. in 9. členu tega sklepa, merjene na kapital, ki ne vključuje dodatnega kapitala II;

(b) banka izpolnjuje kapitalsko zahtevo za tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja, izračunano v skladu s 93. členom sklepa o tržnih tveganjih;

(c) izpostavljenost iz postavk trgovalne knjige do posamezne osebe, pri kateri obstaja presežna izpostavljenost 10 dni ali manj, ne sme preseči 500% kapitala banke;

(d) vsota vseh presežnih izpostavljenosti, ki obstajajo več kot 10 dni, ne sme presegati 600% kapitala banke.

(2) Banka se ne sme namerno izogibati kapitalskim zahtevam za tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja iz točke (b) prvega odstavka tega člena, ko presežne izpostavljenosti obstajajo več kot 10 dni, z začasnim prenosom zadevnih izpostavljenosti na drugo osebo oziroma s sklepanjem navideznih poslov za odpravo presežnih izpostavljenosti med desetdnevnim obdobjem in ustvarjanjem novih izpostavljenosti po izteku tega obdobja.

(3) Banka mora vzpostaviti sistem, ki zagotavlja, da se vsak prenos z učinkom iz drugega odstavka tega člena nemudoma sporoči Banki Slovenije.

12. člen

(Izvzetja za namen ugotavljanja izpolnjevanja omejitev izpostavljenosti)

(1) Za namen 12. do 15. člena tega sklepa se uporabljajo opredelitve pojmov, kot jih določajo sklep o standardiziranem pristopu, sklep o pristopu IRB in Sklep o kreditnih zavarovanjih (Uradni list RS, št. 135/06; v nadaljevanju: sklep o kreditnih zavarovanjih).

Ne glede na prvi pododstavek tega odstavka osebna jamstva vključujejo tudi kreditne izvedene finančne instrumente, priznane kot primerno zavarovanje v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih, razen kreditnih zapisov.

(2) Pri ugotavljanju izpolnjevanja omejitev iz 8. in 9. člena tega sklepa lahko banka v celoti izvzame oziroma zmanjša naslednje izpostavljenosti:

(a) terjatve do enot centralne ravni držav in do centralnih bank, katerim bi bila brez upoštevanja zavarovanja dodeljena utež tveganja 0% v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu;

(b) terjatve do mednarodnih organizacij ali multilateralnih razvojnih bank, katerim bi bila brez upoštevanja zavarovanja dodeljena utež tveganja 0% v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu;

(c) terjatve, zavarovane z izrecnimi osebnimi jamstvi enot centralne ravni držav, centralnih bank, mednarodnih organizacij, multilateralnih razvojnih bank ali oseb javnega sektorja, če bi bila nezavarovanim terjatvam do teh oseb dodeljena utež tveganja 0% v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu;

(d) druge izpostavljenosti, ki se lahko štejejo kot izpostavljenosti do oseb iz točke (c) tega odstavka ali za katere jamčijo osebe iz točke (c) tega odstavka, če bi bila nezavarovanim terjatvam do teh oseb dodeljena utež tveganja 0% v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu;

(e) izpostavljenosti, zavarovane z dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki jih izdajo enote centralne ravni držav, centralne banke, mednarodne organizacije, multilateralne razvojne banke, enote regionalne ali lokalne ravni držav članic ali osebe javnega sektorja, če dolžniški vrednostni papirji predstavljajo terjatev do izdajatelja, ki bi ji bila dodeljena utež tveganja 0% v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu;

(f) izpostavljenosti, zavarovane z vlogami, položenimi pri banki, ki izračunava izpostavljenost, ali njeni nadrejeni ali podrejeni banki;

Upoštevajo se tudi denarna sredstva, prejeta iz naslova kreditnega zapisa, ki ga izda banka, in krediti banke in depoziti pri njej, ki so predmet bilančnega pobota, priznanega v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih.

(g) izpostavljenosti, zavarovane s potrdili o vlogah, ki jih izda banka, ki izračunava izpostavljenost, ali njena nadrejena ali podrejena banka, in ki so v hrambi pri eni izmed njih;

(h) naložbe v krite obveznice pod pogoji, določenimi s sklepom o standardiziranem pristopu;

(i) izpostavljenosti, zavarovane z vrednostnimi papirji, ki niso zajeti v točki (e) tega odstavka, pod pogoji, določenimi v tretjem odstavku tega člena;

(j) izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami ali z delnicami v finskih stanovanjsko nepremičninskih družbah, ki poslujejo v skladu s finskim Zakonom o nepremičninskih družbah iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo, in izpostavljenosti iz naslova poslov finančnega zakupa stanovanjskih nepremičnin, če so izpolnjeni pogoji za dodelitev uteži tveganja 35% v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu, vendar največ do 50% vrednosti zadevne stanovanjske nepremičnine;

Za namen te točke je potrebno vrednost stanovanjske nepremičnine izračunati vsaj enkrat letno na osnovi standardov vrednotenja, določenih z zakonom ali drugim predpisom. Za stanovanjske nepremičnine se štejejo stanovanjske nepremičnine, kot so določene v 5. točki drugega odstavka 2. člena sklepa o standardiziranem pristopu, ki so v neposredni posesti posojilojemalca ali ki so v neposredni posesti posojilojemalčevega najemnika.

(k) izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami, in izpostavljenosti iz naslova poslov finančnega zakupa poslovnih nepremičnin, če so izpolnjeni pogoji za dodelitev uteži tveganja 50% v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu, vendar največ do 50% vrednosti zadevne poslovne nepremičnine;

(l) zunajbilančne postavke z nizkim tveganjem, kot so opredeljene v Prilogi II sklepa o standardiziranem pristopu, vendar največ do 50% njihove vrednosti;

(m) zunajbilančne postavke z zelo nizkim tveganjem, kot so opredeljene v Prilogi II sklepa o standardiziranem pristopu, če je v sporazumu ali pogodbi določeno, da jo je mogoče realizirati le ob pogoju, da ne povzroči preseganja omejitev iz 8. in 9. člena tega sklepa;

(3) Za namen točke (i) drugega odstavka tega člena morajo vrednostni papirji, ki se uporabljajo kot zavarovanje, izpolnjevati naslednje pogoje:

(a) vrednoteni morajo biti po tržnih cenah;

(b) vrednost zavarovanja mora presegati vrednost zavarovane izpostavljenosti, in sicer za:

– 50% pri dolžniških vrednostnih papirjih, katerih izdajatelji so institucije, enote regionalne ali lokalne ravni držav članic in multilateralne razvojne banke, razen tistih, ki se jim dodeli utež tveganja 0% v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu;

– 150% pri delnicah;

– 100% pri vseh drugih vrednostnih papirjih;

Znesek izpostavljenosti, ki ni zavarovan pod pogoji iz prvega pododstavka točke (b) tega odstavka, se v celoti šteje v izpostavljenost.

(c) z njimi se mora bodisi trgovati na borzi ali pa morajo biti dejansko prenosljivi in morajo redno kotirati na organiziranem trgu, na katerem je mogoče v vsakem trenutku preveriti njihovo objektivno ceno za ugotovitev izpolnjevanja pogojev iz prvega pododstavka točke (b) tega odstavka;

(d) njihova zapadlost mora biti usklajena z zapadlostjo izpostavljenosti;

(e) ne smejo biti sestavina kapitala banke.

(4) Osebna in stvarna kreditna zavarovanja, zaradi katerih se lahko izpostavljenosti izvzamejo ali zmanjšajo v skladu z drugim odstavkom tega člena, morajo biti opredeljena kot primerna in izpolnjevati vse minimalne zahteve v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih, da se lahko upoštevajo pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu.

13. člen

(Izračun izpostavljenosti pri banki, ki uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem)

(1) Banka, ki uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem v skladu s sklepom o kreditnih zavarovanjih, lahko pri ugotavljanju izpolnjevanja omejitev iz 8. in 9. člena tega sklepa namesto celotnega izvzetja ali zmanjšanja izpostavljenosti iz točk (e), (f), (g) in (i) 12. člena tega sklepa uporabi vrednost, ki je nižja od vrednosti izpostavljenosti, vendar ni nižja od polno prilagojene vrednosti izpostavljenosti do posameznih oseb.

Polno prilagojena vrednost izpostavljenosti (E*) iz prvega pododstavka tega odstavka se izračuna v skladu z 69. členom sklepa o kreditnih zavarovanjih.

(2) Banka, ki uporablja pristop iz prvega odstavka tega člena, mora izvajati redne teste izjemnih situacij v povezavi s tveganjem koncentracije, ki morajo vključevati tveganja iz naslova mogočih sprememb na trgu, ki bi lahko škodljivo vplivale na kapitalsko ustreznost banke, in tveganja iz naslova unovčevanja zavarovanja s premoženjem v izjemnih situacijah.

Če test izjemnih situacij pokaže manjšo unovčljivo vrednost sprejetega zavarovanja s premoženjem, kakor bi se upoštevala na podlagi pristopov iz prvega odstavka tega člena, mora banka pri izračunu vrednosti izpostavljenosti zaradi ugotavljanja izpolnjevanja omejitev iz 8. in 9. člena tega sklepa upoštevati ustrezno zmanjšano vrednost zavarovanja.

(3) Banka, ki uporablja pristop iz prvega odstavka tega člena, mora v svojo strategijo oziroma politiko za upravljanje s tveganjem koncentracije vključiti naslednje:

(a) politike in postopke za obravnavo tveganja iz naslova neusklajenosti med zapadlostjo izpostavljenosti in kreditnega zavarovanja za navedene izpostavljenosti;

(b) politike in postopke za primere, ko test izjemnih situacij pokaže manjšo unovčljivo vrednost prejetega zavarovanja, kakor bi se upoštevala na podlagi pristopa iz prvega odstavka tega člena;

(c) politike in postopke v povezavi s tveganjem koncentracije, ki izhaja iz uporabe kreditnih zavarovanj, še posebej glede velikih posrednih izpostavljenosti (npr. do posameznega izdajatelja vrednostih papirjev, ki se upoštevajo kot zavarovanje).

14. člen

(Izpostavljenost banke do institucij)

(1) Pri izračunavanju izpostavljenosti do institucij lahko banka pri ugotavljanju izpolnjevanja omejitev iz 8. in 9. člena tega sklepa:

(a) izvzame izpostavljenosti do institucij z zapadlostjo eno leto ali manj;

(b) uporabi utež 20% za izpostavljenosti do institucij z zapadlostjo več kot eno leto in manj kot tri leta;

(c) uporabi utež 50% za izpostavljenosti do institucij z zapadlostjo več kot tri leta, ob pogoju, da te izpostavljenosti predstavljajo dolžniški finančni instrumenti, ki so dejansko prenosljivi in dnevno kotirajo na borzi oziroma drugem organiziranem trgu, ali pa so izdajo teh dolžniških finančnih instrumentov odobrili pristojni organi države članice, kjer ima sedež institucija, izdajateljica teh instrumentov;

(2) Nobena od izpostavljenosti iz prvega odstavka tega člena ne sme sestavljati kapitala teh institucij.

(3) Kot institucije se za namen tega člena štejejo tudi investicijska podjetja iz primernih tretjih držav ter priznane borze in klirinške družbe, na katerih se trguje s finančnimi instrumenti, kot so opredeljene v sklepu o tržnih tveganjih.

15. člen

(Obravnava izpostavljenosti v primeru zavarovanja z osebnim jamstvom ali vrednostnimi papirji)

(1) Kadar je izpostavljenost do posamezne osebe zavarovana z osebnim jamstvom tretje osebe ali z vrednostnimi papirji pod pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 12. člena tega sklepa, se izpostavljenost do te osebe obravnava kot:

(a) izpostavljenost do dajalca osebnega jamstva;

(b) izpostavljenost do izdajatelja vrednostnih papirjev, ki se uporabljajo kot zavarovanje.

(2) Za obravnavo izpostavljenosti do dajalca osebnega jamstva iz točke (a) prvega odstavka tega člena morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) kadar je osebno jamstvo denominirano v valuti, drugačni od valute osnovne izpostavljenosti, se znesek pokrite izpostavljenosti izračuna v skladu z določbami za obravnavo valutne neusklajenosti pri osebnih zavarovanjih, ki jo določa sklep o kreditnih zavarovanjih;

(b) neusklajenost med zapadlostjo osnovne izpostavljenosti in zapadlostjo osebnega jamstva se obravnava v skladu z določbami za obravnavo neusklajenosti zapadlosti, ki jo določa sklep o kreditnih zavarovanjih;

(c) delno kritje se prizna v skladu z obravnavo, ki jo določa sklep o kreditnih zavarovanjih.

(3) Kadar se učinki zavarovanja priznajo na način iz prvega odstavka 13. člena tega sklepa, lahko banka zavarovani del izpostavljenosti obravnava kot izpostavljenost do dajalca zavarovanja.

3. IZRAČUNAVANJE, SPREMLJANJE IN POROČANJE O IZPOSTAVLJENOSTIH

16. člen

(Izračun in izpolnjevanje obveznosti na posamični in konsolidirani podlagi)

(1) Vsaka banka mora izpolnjevati vse obveznosti glede izpostavljenosti, določene s tem sklepom, na posamični podlagi.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora banka iz 131. člena ZBan-1 na ravni Republike Slovenije izpolnjevati obveznosti, določene s tem sklepom, tudi na konsolidirani podlagi, kot določa Sklep o nadzoru bank in hranilnic na konsolidirani podlagi (Uradni list RS, št. 135/06).

17. člen

(Spremljanje velikih izpostavljenosti)

Banka mora razviti ustrezen informacijski sistem ter vzpostaviti in dosledno uresničevati primerne administrativne in računovodske postopke in ustrezen sistem notranjih kontrol za ugotavljanje in spremljanje velikih izpostavljenosti in njihovih sprememb ter za preverjanje njihove skladnosti s politikami banke glede teh izpostavljenosti.

18. člen

(Poročanje o izpostavljenostih Banki Slovenije)

(1) Banka mora zagotoviti pravilno in pravočasno poročanje Banki Slovenije o:

(a) velikih izpostavljenostih do posameznih oseb in skupin povezanih oseb oziroma velikih skupnih izpostavljenostih do posameznih oseb in skupin povezanih oseb;

(b) vsoti vseh velikih izpostavljenosti oziroma vsoti vseh velikih skupnih izpostavljenosti;

(c) izpostavljenostih do oseb v posebnem razmerju z banko oziroma skupnih izpostavljenostih do oseb v posebnem razmerju z banko in o njihovi vsoti;

(d) izpolnjevanju omejitev iz 8. in 9. točke tega sklepa in njihovih morebitnih prekoračitvah.

(2) Za namen poročanja o izpostavljenostih iz točke (a) prvega odstavka tega člena se v skladu s tretjim odstavkom 5. člena tega sklepa ne smejo upoštevati mogoča izvzetja in zmanjšanja iz 12. do 14. člena tega sklepa.

Ne glede na prvi pododstavek tega odstavka se kreditna zavarovanja v obsegu in pod pogoji iz 12. in 13. člena tega sklepa lahko upoštevajo pri izračunavanju izpostavljenosti iz naslova poslov začasne prodaje oziroma odkupa ter posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga.

(3) Banka mora Banko Slovenije četrtletno obveščati o vseh preseganjih največjih dopustnih izpostavljenosti iz naslova postavk trgovalne knjige iz 11. člena tega sklepa v preteklih treh mesecih. Za vsak primer preseganja je potrebno sporočiti znesek preseganja in ime osebe, pri kateri je prišlo do preseganja ter čas trajanja preseganja.

(4) Banka mora za izpolnitev obveznosti iz prvega in tretjega odstavka tega člena Banki Slovenije predložiti poročila o izpostavljenosti, in sicer po stanju na zadnji dan vsakega četrtletja. Rok za predložitev omenjenih poročil po stanju na zadnji dan v letu je deseti delovni dan po izteku roka za predložitev nerevidiranih računovodskih izkazov, za druga četrtletja pa je rok do 25. dne v naslednjem mesecu.

(5) Poročila iz četrtega odstavka tega člena banka predloži na obrazcih z oznako IZP, banka, ki je v skladu s sklepom o tržnih tveganjih zavezana k izračunavanju in izpolnjevanju kapitalske zahteve za tržna tveganja, pa na obrazcih z oznako IZP-trg. Obrazci z oznako IZP oziroma IZP-trg so sestavni del tega sklepa.

(6) Ne glede na četrti odstavek tega člena mora banka iz drugega odstavka 16. člena tega sklepa za izpolnitev obveznosti iz prvega in tretjega odstavka tega člena na konsolidirani podlagi Banki Slovenije predložiti poročila iz petega odstavka tega člena po stanju na zadnji dan vsakega četrtletja. Rok za predložitev je najpozneje:

(a) do 31. marca tekočega leta za stanje na dan 31. decembra preteklega leta;

(b) do 31. maja za stanje na dan 31. marca tekočega leta;

(c) do 31. avgusta za stanje na dan 30. junija tekočega leta;

(d) do 31. novembra za stanje na dan 30. septembra tekočega leta.

Naslov poročil iz petega odstavka tega člena se dopolni z besedo konsolidirano.

(7) V primeru posebne zahteve Banke Slovenije mora banka poročila iz petega in šestega odstavka tega člena izdelati tudi po stanju na dan in v roku, ki ju določi Banka Slovenije.

4. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

19. člen

(Uporaba določb)

(1) Banka, ki v skladu s 405. členom ZBan-1 odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje do 1. januarja 2008, do tega dne smiselno uporablja Sklep o veliki izpostavljenosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 22/03, 65/03, 44/04) in določbe XI. poglavja Sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 85/02, 22/03, 36/04, 68/04, 103/04, 124/04, 62/05, 67/05 in 74/06).

(2) Pri smiselni uporabi določb iz prvega odstavka tega člena:

(a) se kot kapital upošteva kapital, izračunan v skladu s sklepom o kapitalu;

(b) je največja dopustna izpostavljenost do nadrejene družbe 20% kapitala banke, razen v primeru iz 406. člena ZBan-1;

(c) se za spremljanje in poročanje izpostavljenosti do oseb v posebnem razmerju z banko ne glede na točko 8.2 Sklepa o veliki izpostavljenosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 22/03, 65/03, 44/04) upoštevajo vse izpostavljenosti banke do fizičnih oseb;

(d) se pri poročanju o izpostavljenostih do oseb v posebnem razmerju z banko ne uporablja peti odstavek 6. točke Sklepa o veliki izpostavljenosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 22/03, 65/03, 44/04).

(3) Banka, ki začne uporabljati standardizirani pristop ali pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje tekom leta 2007, mora z dnem začetka uporabe omenjenega pristopa začeti uporabljati tudi določbe tega sklepa. V tem primeru banka izdela prva poročila iz četrtega odstavka 18. člena tega sklepa po stanju ob koncu prvega trimesečja, ki sledi trimesečju, v katerem je začela uporabljati določbe tega sklepa.

(4) Ne glede na šesti odstavek 18. člena tega sklepa mora banka za leto 2007 predložiti konsolidirana poročila le po stanju na dan 30. junija 2007 in 31. decembra 2007.

20. člen

(Veljavnost določb)

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007.

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

Obrazec IZP

_____
(banka)

POROČILO O VELIKI IZPOSTAVLJENOSTI
na dan _____

v tisoč EUR

I. Izračun omejitev:

Znesek kapitala banke[1] po stanju na dan poročanja		=	_____
Velika izpostavljenost	≥ 10% kapitala banke	≥	_____
Največja dopustna izpostavljenost	- v višini 25% kapitala banke	=	_____
	- v višini 20% kapitala banke	=	_____
Vsota izpostavljenosti	- v višini 800% kapitala banke	=	_____
	- v višini 200% kapitala banke	=	_____

II. Vsota velikih izpostavljenosti

	število[2] oseb	seštevek[2] zneskov	% od kapitala
1. iz obr. IZP-1 - Posamezne osebe	_____	_____	_____
2. iz obr. IZP-1 - Skupine povezanih oseb	_____	_____	_____
Skupaj 1 + 2	_____	_____	_____

III. Prekoračitve:[3]

Datum: Žig in podpis odgovorne osebe

Sestavil:
Telefonska številka:

---

[1] Kapital banke izračunan ob upoštevanju 7. člena tega sklepa.

[2] Upoštevajo se vse osebe, pri katerih izpostavljenost iz stolpca 5 obrazca IZP-1 presega 10% kapitala banke.
Vključena mora biti tudi izpostavljenost do oseb v posebnem razmerju z banko, če izračunani znesek presega 10% kapitala banke.

[3] Navedejo se prekoračitve omejitev izpostavljenosti (oseba, znesek iz stolpca 5 obrazca IZP-1, % od kapitala iz stolpca 6 obrazca IZP-1 in razlogi za prekoračitev).

Obrazec IZP-1

_____
(banka)

VELIKE IZPOSTAVLJENOSTI
na dan _____

v tisoč EUR

Zap. štev.	Naziv osebe	Matična številka ali druga oznaka	Izpostavljenost po 3. členu sklepa	% od kapitala	Izpostavljenost po 2. poglavju sklepa	% od kapitala	Predpisana omejitev
	1	2	3	4	5	6	7
	I. Posamezne osebe: . . . Skupaj posamezne osebe **II. Skupine povezanih oseb:** . . . Skupaj skupina . . . Skupaj vse skupine **III. Skupaj I. + II.**						

V stolpec 1 se vnesejo vse posamezne osebe, skupine povezanih oseb (z navedbo posameznih oseb znotraj skupine) in osebe v posebnem razmerju z banko, pri katerih znesek iz stolpca 3 presega ali je enak 10% kapitala. Posamezna oseba, ki je vključena v II. del v skupino povezanih oseb, se v I. delu ne navaja, čeprav bi izpostavljenost do nje presegala 10% kapitala banke.
V stolpec 2 se vpiše matična številka ali druga oznaka v skladu z Navodilom za izvajanje sklepa o ocenjevanju izgub iz kreditnega tveganja bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 96/05, 45/06 in 74/06; v nadaljevanju: navodilo za izvajanje sklepa o ocenjevanju izgub).
V stolpec 3 se vnese znesek izpostavljenosti, to je postavk sredstev oziroma zunajbilančnih postavk, izračunan v skladu s 3. členom tega sklepa.
V stolpec 4 se vpiše izračunani odstotek izpostavljenosti iz stolpca 3 glede na kapital banke.
V stolpec 5 se vnese znesek izpostavljenosti, izračunan v skladu z 2. poglavjem tega sklepa.
V stolpec 6 se vpiše izračunani odstotek izpostavljenosti iz stolpca 5 glede na kapital banke.
V stolpec 7 se vpiše 25% ali 20% glede na to, katera omejitev iz 8. točke tega sklepa velja za posamezno osebo oziroma skupino povezanih oseb. Pri skupini povezanih oseb v II. delu se predpisana omejitev vpiše le v vrstici - skupaj skupina.

Obrazec IZP-2

_____
(banka)

IZPOSTAVLJENOST DO OSEB V POSEBNEM RAZMERJU Z BANKO
na dan _____

v tisoč EUR

Zap. štev.	Naziv osebe *	Matična številka ali druga oznaka	Izpostavljenost po 3. členu sklepa	Izpostavljenost po 2. poglavju sklepa	% od kapitala
	1	2	3	4	5
	I. Posamezne osebe: . . . **II. Skupine povezanih oseb:** . . . **Skupaj I. + II.**				

V stolpec 1 se vnesejo vse posamezne osebe in skupine povezanih oseb (z navedbo posameznih oseb znotraj skupine) iz 164. člena ZBan-1.
V stolpec 2 se vpiše matična številka ali druga oznaka v skladu z navodilom za izvajanje sklepa o ocenjevanju izgub.
V stolpec 3 se vnese znesek izpostavljenosti, to je postavk sredstev oziroma zunajbilančnih postavk, izračunan v skladu s 3. členom tega sklepa.
V stolpec 4 se vnese znesek izpostavljenosti, izračunan v skladu z 2. poglavjem tega sklepa.
V stolpec 5 se vpiše izračunani odstotek izpostavljenosti iz stolpca 4 glede na kapital banke.

* Fizičnih oseb ni potrebno navajati poimensko.

Obrazec IZP-trg

_____
(banka)

POROČILO O VELIKI SKUPNI IZPOSTAVLJENOSTI
na dan _____

v tisoč EUR

I. Izračun omejitev:

Znesek kapitala banke[1] po stanju na dan poročanja		=	_____
Velika skupna izpostavljenost	≥ 10% kapitala banke	≥	_____
Največja dopustna skupna izpostavljenost	- v višini 25% kapitala banke	=	_____
	- v višini 20% kapitala banke	=	_____
Vsota skupnih izpostavljenosti	- v višini 800% kapitala banke	=	_____
	- v višini 200% kapitala banke	=	_____

II. Vsota velikih skupnih izpostavljenosti

	število[2] oseb	seštevek[2] zneskov	% od kapitala
1. iz obr. IZP-trg 1 - Posamezne osebe	_____	_____	_____
2. iz obr. IZP-trg 1 - Skupine povezanih oseb	_____	_____	_____
Skupaj 1 + 2	_____	_____	_____

III. Prekoračitve in preseganja:[3]

Datum: Žig in podpis odgovorne osebe

Sestavil:
Telefonska številka:

---

[1] Kapital banke izračunan ob upoštevanju 7. člena tega sklepa.

[2] Upoštevajo se vse osebe, pri katerih izpostavljenost iz stolpca 7 obrazca IZP-trg 1 presega 10% kapitala banke.
Vključena mora biti tudi izpostavljenost do oseb v posebnem razmerju z banko, če izračunani znesek presega 10% kapitala banke.

[3] Navedejo se prekoračitve omejitev skupne izpostavljenosti (oseba, znesek iz stolpca 7 obrazca IZP-trg 1, % od kapitala iz stolpca 8 obrazca IZP-trg 1in razlogi za prekoračitev) ter preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti iz naslova postavk trgovalne knjige (oseba, znesek in čas trajanja preseganja).

Obrazec IZP-trg 1

_____
(banka)

VELIKE SKUPNE IZPOSTAVLJENOSTI
na dan _____

v tisoč EUR

Zap. štev.	Naziv osebe	Matična številka ali druga oznaka	Izpostavljenost iz postavk bančne knjige	Izpostavljenost iz postavk trgovalne knjige	Skupna izpostavljenost	% od kapitala	Skupna izpostavljenost po 2. poglavju sklepa	% od kapitala	Predpisana omejitev
	1	2	3	4	5=3+4	6	7	8	9
	I. Posamezne osebe:								
	.								
	.								
	.								
	Skupaj posamezne osebe								
	II. Skupine povezanih oseb:								
	.								
	.								
	.								
	Skupaj skupina								
	.								
	.								
	.								
	Skupaj vse skupine								
	III. Skupaj I. + II.								

V stolpec 1 se vnesejo vse posamezne osebe, skupine povezanih oseb (z navedbo posameznih oseb znotraj skupine) in osebe v posebnem razmerju z banko, pri katerih znesek iz stolpca 5 presega ali je enak 10% kapitala banke. Posamezna oseba, ki je vključena v II. del v skupino povezanih oseb, se v I. delu ne navaja, čeprav bi izpostavljenost do nje presegala 10% kapitala banke.
V stolpec 2 se vpiše matična številka ali druga oznaka v skladu z navodilom za izvajanje sklepa o ocenjevanje izgub.
V stolpec 3 se vnesejo zneski iz stolpca 3 obrazca IZP-trg 3 (izpostavljenost iz postavk bančne knjige).
V stolpec 4 se vnesejo zneski iz stolpca 6 obrazca IZP-trg 4 (izpostavljenost iz postavk trgovalne knjige).
V stolpec 5 se vnesejo seštevki zneskov iz stolpcev 3 in 4 (skupna izpostavljenost).
V stolpec 6 se vpiše izračunani odstotek izpostavljenosti iz stolpca 5 glede na kapital banke.
V stolpec 7 se vnese znesek skupne izpostavljenosti, izračunan v skladu z 2. poglavjem tega sklepa.
V stolpec 8 se vpiše izračunani odstotek izpostavljenosti iz stolpca 7 glede na kapital banke.
V stolpec 9 se vpiše 25% ali 20% glede na to, katera omejitev iz 8. točke tega sklepa velja za posamezno osebo oziroma skupino povezanih oseb.
Pri skupini povezanih oseb v II. delu se predpisana omejitev vpiše le v vrstici - skupaj skupina.

Obrazec IZP-trg 2

_____
(banka)

IZPOSTAVLJENOST DO OSEB V POSEBNEM RAZMERJU Z BANKO
na dan _____

v tisoč EUR

Zap. štev.	Naziv osebe *	Matična številka ali druga oznaka	Skupna izpostavljenost po 4. členu sklepa	Skupna izpostavljenost po 2. poglavju sklepa	% od kapitala
	1	2	3	4	5
	I. Posamezne osebe: . . . **II. Skupine povezanih oseb:** . . . **Skupaj I. + II.**				

V stolpec 1 se vnesejo vse posamezne osebe in skupine povezanih oseb (z navedbo posameznih oseb znotraj skupine) iz 164. člena Zban-1.
V stolpec 2 se vpiše matična številka ali druga oznaka v skladu z navodilom za izvajanje sklepa o ocenjevanju izgub.
V stolpec 3 se vnese znesek skupne izpostavljenosti, to je vsote izpostavljenosti iz postavk bančne knjige in postavk trgovalne knjige, izračunane v skladu s 4. členom tega sklepa.
V stolpec 4 se vnese znesek skupne izpostavljenosti, izračunan v skladu z 2. poglavjem tega sklepa.
V stolpec 5 se vpiše izračunani odstotek skupne izpostavljenosti iz stolpca 4 glede na kapital banke.

* Fizičnih oseb ni potrebno navajati poimensko.

Obrazec IZP-trg 3

_____
(banka)

IZPOSTAVLJENOST IZ POSTAVK BANČNE KNJIGE
na dan _____

v tisoč EUR

Zap. štev.	Naziv osebe	Matična številka ali druga oznaka	Izpostavljenost iz postavk bančne knjige	Izpostavljenost iz postavk bančne knjige po 2. poglavju sklepa	% od kapitala	Predpisana omejitev
	1	2	3	4	5	6
	I. Posamezne osebe: . . . Skupaj posamezne osebe **II. Skupine povezanih oseb:** . . . Skupaj skupina . . . Skupaj vse skupine **III. Skupaj I. + II.**					

V stolpec 1 se vnesejo vse posamezne osebe, skupine povezanih oseb (z navedbo posameznih oseb znotraj skupine) in osebe v posebnem razmerju z banko, pri katerih znesek iz stolpca 5 obrazca IZP-trg 1 presega ali je enak 10% kapitala banke. Posamezna oseba, ki je vključena v II. del v skupino povezanih oseb, se v I. delu ne navaja, čeprav bi izpostavljenost do nje presegala 10% kapitala banke.
V stolpec 2 se vpiše matična številka ali druga oznaka v skladu z navodilom za izvajanje sklepa o ocenjevanju izgub.
V stolpec 3 se vnese znesek izpostavljenosti, ki spadajo med postavke bančne knjige po sklepu o tržnih tveganjih, izračunan v skladu s 3. členom tega sklepa.
V stolpec 4 se vnese znesek izpostavljenosti iz postavk bančne knjige, izračunan v skladu z 2. poglavjem tega sklepa.
V stolpec 5 se vpiše izračunani odstotek izpostavljenosti iz stolpca 4 glede na kapital banke.
V stolpec 6 se vpiše 25% ali 20% glede na to, katera omejitev iz 8. točke tega sklepa velja za posamezno osebo oziroma skupino povezanih oseb.

_____
(banka)

Obrazec IZP-trg 4

IZPOSTAVLJENOST IZ POSTAVK TRGOVALNE KNJIGE
na dan _____

v tisoč EUR

Zap. štev.	Naziv osebe	Matična številka ali druga oznaka	Pozicije v finančnih instrumentih	Pozicije v finančnih instrumentiih zaradi priprave in izvedbe prve prodaje z obveznostjo odkupa	Izpostavljenosti zaradi kreditnega tveganja nasprotne stranke	Izpostavljenost iz postavk trgovalne knjige
	1	2	3	4	5	6=3+4+5
	I. Posamezne osebe: . . . Skupaj posamezne osebe **II. Skupine povezanih oseb** . . . Skupaj skupina . . . Skupaj vse skupine **III. Skupaj I. + II.**		*Dolge* *Kratke* *Vsota neto dolgih pozicij*	*Obveznost odkupa* *Preneseno na tretjo osebo* *Razlika*		

V stolpec 1 se vnesejo vse posamezne osebe, skupine povezanih oseb (z navedbo posameznih oseb znotraj skupine) in osebe v posebnem razmerju z banko, pri katerih znesek iz stolpca 5 obrazca IZP-trg 1 presega ali je enak 10% kapitala. Posamezna oseba, ki je vključena v II. del v skupino povezanih oseb, se v I. delu ne navaja, čeprav bi izpostavljenost do nje presegala 10% kapitala banke.
V stolpec 2 se vpiše matična številka ali druga oznaka v skladu z navodilom za izvajanje sklepa o ocenjevanju izgub.
V stolpec 3 se vpiše vrednost dolgih in kratkih pozicij v vseh finančnih instrumentih, izdanih s strani posamezne osebe, pri čemer se neto pozicije v posameznem finančnem instrumentu izračunajo v skladu s 15. členom sklepa o tržnih tveganjih. Za izračun izpostavljenosti do posamezne osebe iz naslova pozicij v različnih finančnih instrumentih je potrebno sešteti neto dolge pozicije v različnih finančnih instrumentih teh oseb.
V stolpec 4 se vpiše znesek izpostavljenosti iz naslova obveznosti odkupa finančnih instrumentov posamezne osebe zaradi priprave in izvedbe njihove prve prodaje, zmanjšan za znesek finančnih instrumentov, že prenesenih na tretje osebe ter izračunana neto izpostavljenost iz tega naslova (razlika).
V stolpec 5 se vpiše znesek izpostavljenosti do posamezne osebe iz naslova poslov, sporazumov ali pogodb zaradi kreditnega tveganja nasprotne stranke, izračunan v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu in 46. členom sklepa o tržnih tveganjih.
V stolpec 6 se vpiše vsota zneskov iz stolpcev 3, 4 in 5, ki predstavlja izpostavljenost iz postavk trgovalne knjige.

OBČINE

JESENICE

5669. Pravilnik za vrednotenje letnega programa športa v Občini Jesenice

Na podlagi 7. člena Zakona o športu (Uradni list RS, št. 22/98 in 15/03) in 13. člena Statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 1/06) je Občinski svet Občine Jesenice na 2. redni seji dne 14. 12. 2006 sprejel

P R A V I L N I K
za vrednotenje letnega programa športa v Občini Jesenice

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

S Pravilnikom za vrednotenje letnega programa športa v Občini Jesenice Občina Jesenice določa pogoje in postopke razdelitve sredstev, namenjenih za sofinanciranje letnega programa športa v občini Jesenice, ki jih predvideva odlok o proračunu Občine Jesenice za tekoče leto (proračun).

2. člen

(višina sredstev)

Sredstva se zagotavljajo v proračunu Občine Jesenice v višini, ki je določena z odlokom o proračunu Občine Jesenice za posamezno leto.

II. POSTOPEK DODELJEVANJA FINANČNIH SREDSTEV

3. člen

(postopek dodelitve sredstev)

Postopek dodeljevanja finančnih sredstev vodi občinska uprava na podlagi javnega razpisa v skladu s pozitivno zakonodajo.

Besedilo javnega razpisa, razpisno dokumentacijo, datum objave javnega razpisa in razpisni rok določi župan s sklepom. Razpisni rok se časovno prilagaja postopku prijave in sprejemanja občinskega proračuna.

4. člen

Sredstva se dodelijo na podlagi javnega razpisa. Postopek dodelitve sredstev in spremljanje namenske porabe poteka po naslednjem zaporedju:

1. imenovanje komisije za odpiranje vlog;
2. imenovanje strokovne komisije;
3. priprava in objava javnega razpisa za dodeljevanje sredstev občinskega proračuna za programe;
4. zbiranje vlog izvajalcev programov;
5. odpiranje prejetih vlog;
6. obravnava vlog in strokovno ocenjevanje prispelih vlog;
7. sprejem odločitve in obveščanje;
8. obravnava pritožb vlagateljev;
9. sklepanje pogodb;
10. spremljanje izvajanja pogodb in namenskega koriščenja sredstev in
11. obravnava poročil o izvedenih programih.

5. člen

(priprava in objava javnega razpisa)

Javni razpis se objavi v javnem glasilu in na spletni strani Občine Jesenice.

Objava mora vsebovati:

1. navedbo naročnika javnega razpisa;
2. pravno podlago za izvedbo javnega razpisa;
3. namen, za katere se dodeljujejo sredstva oziroma predmet javnega razpisa;
4. pogoje, ki jih morajo izpolnjevati vlagatelji za kandidiranje na javnem razpisu ter pogoje za pridobitev sredstev;
5. višino sredstev za posamezen športni program;
6. merila za vrednotenje programov;
7. določitev obdobja, v katerem morajo biti porabljena dodeljena sredstva;
8. obliko, rok in način oddaje prijav;
9. potrebno dokumentacijo za prijavo;
10. kraj, čas in osebo, pri kateri lahko zainteresirani dvignejo razpisno dokumentacijo;
11. datum odpiranja vlog in
12. rok, v katerem bodo vlagatelji obveščeni o izidu javnega razpisa.

6. člen

(razpisna dokumentacija)

Razpisno dokumentacijo pripravi občinska uprava z vsemi podatki, ki omogočajo vlagateljem izdelati popolno vlogo.

Razpisna dokumentacija vsebuje:

1. podatke o programu, ki je predmet razpisa;
2. okvirno višino sredstev, ki so na razpolago za predmet javnega razpisa;
3. obrazec vloge z navodili;
4. način določanja deleža, ki ga prejme posamezni vlagatelj;
5. osnutek pogodbe;
6. navedba potrebnih dokumentov, ki jih mora vlagatelj predložiti kot dokazilo, da izpolnjuje pogoje za kandidiranje na razpisna sredstva;
7. navedba vrste meril s pomočjo katerih se med tistimi, ki izpolnjujejo pogoje izberejo prejemniki sredstev, način njihove uporabe in pomen posameznih meril;
8. navedba o tem, kdo s sklepom odloči o dodelitvi sredstev in kdo o pritožbi zoper ta sklep.

7. člen

Vsaka vloga, ki prispe na javni razpis mora vsebovati:

– podatke o vlagatelju;
– navedbo programov za katere vlagatelj kandidira;
– opis načrtovanih programov;
– druge zahtevane podatke iz razpisne dokumentacije.

8. člen

(komisija za odpiranje vlog)

Postopek odpiranja vlog vodi tričlanska komisija (dva izmed uradnikov občinske uprave in en predstavnik Zavoda za šport Jesenice), ki jo imenuje in razrešuje, župan.

Naloge komisije za odpiranje vlog so:

– ugotovitev ali so vloge pravočasne;
– ali jih je podal vlagatelj, ki izpolnjuje v javnem razpisu določene pogoje in
– ali so popolne glede na besedilo javnega razpisa.

Po preteku razpisnega roka, komisija za odpiranje vlog odpre po vrstnem redu prispele predloge in ugotovi njihovo formalno popolnost.

Komisija za odpiranje vlog v roku 8 (osmih) dni od dneva odpiranja vlog pozove vlagatelje, ki so oddali nepopolne vloge za dopolnitev.

Vloge, ki niso pravočasne ali niso bile dopolnjene v danem roku ali jih ni vložila upravičena oseba, zavrže prisojni organ občinske uprave s sklepom.

Zoper sklep iz prejšnjega odstavka je možna pritožba v roku 8 (osmih) dni od dneva vročitve sklepa. O pritožbi odloča župan Občine Jesenice. Zoper odločitve župana pritožba ni možna. Možno je sprožiti upravni spor pred pristojnim sodiščem.

Komisija o svojem delu sestavi skupno poročilo, ki mora vsebovati:

– število prispelih vlog za sofinanciranje;

– število formalno nepopolnih vlog in navedbo posameznih nepopolnih vlog vlagateljev;

– število popolnih vlog;

– šifro vloge, vlagatelja in naslov programa.

Skupno poročilo skupaj s popolnimi vlogami komisija za odpiranje vlog predloži strokovni službi Zavoda za šport Jesenice, ki pripravi predlog izbora programov in delitev razpoložljivih proračunskih sredstev za programe športa. Predlog strokovne službe Zavoda za šport Jesenice obravnava strokovna komisija, ki jo imenuje in razrešuje župan občine.

9. člen

(strokovna komisija)

Strokovno komisijo sestavlja 5 (pet) članov:

– en predstavnik občinske uprave;

– en predstavnik pristojnega odbora;

– trije predstavniki športa, ki jih predlaga Športna zveza Jesenice in Zavod za šport Jesenice.

Predsednika strokovne komisije izvolijo člani izmed sebe. Predsedniki in člani komisije ne smejo biti z vlagatelji interesno povezani v smislu poslovne povezanosti ali sorodstvenega razmerja, razen v primeru, da komisije ni mogoče sestaviti drugače.

Naloge strokovne komisije:

– vrednotenje programov, skladno z merili;

– določitev višine dodeljenih sredstev posameznim vlagateljem;

– sestava zapisnika o delu;

– priprava predlogov, mnenj in pobud za spremembe pravilnika, oziroma meril za vrednotenje športnih programov;

– priprava poročila o delu komisije in

– sodelovanje pri pripravi letnega programa športa v občini Jesenice.

Strokovna komisija predlog prejemnikov in višino sredstev skupaj z zapisnikom, predloži direktorju občinske uprave oziroma osebi, ki je od nje pooblaščena, za sprejetje odločitve o dodelitvi sredstev.

10. člen

(sprejem odločitve in obveščanje)

Na podlagi predloga komisije iz prejšnjega člena, direktor občinske uprave oziroma pooblaščena oseba, odloči o dodelitvi sredstev z zbirno odločbo, ki jo posreduje vsem vlagateljem. V obrazložitvi mora navesti razloge za svojo odločitev.

11. člen

(merila za dodeljevanje sredstev)

Sredstva se dodeljujejo na podlagi vnaprej določenih meril za posamezen športni program. Pogoje, merila in normative za izvajanje letnega programa športa v občini Jesenice, sprejme Odbor za šolstvo, kulturo in šport. Merila se od dneva objave javnega razpisa do odločitve o dodelitvi sredstev ne smejo spremeniti.

12. člen

(reševanje zadev v pritožbenem roku)

Vlagatelj lahko vloži zoper zbirno odločbo pritožbo v roku 15 (petnajst) dni od vročitve odločbe. Pritožbo se lahko vloži pri organu, ki je izdal odločbo na prvi stopnji. Pritožnik mora natančno opredeliti razloge, zaradi katerih je pritožba vložena. Predmet pritožbe ne morejo biti merila, postavljena za ocenjevanje vlog. O pritožbi odloča župan. Vložena pritožba zadrži podpis pogodb z izbranimi vlagatelji. Odločitev župana je dokončna, možno pa je sprožiti upravni spor pred pristojnim sodiščem.

13. člen

(sklepanje pogodb)

Po pravnomočnosti odločbe se sklene z izbranimi vlagatelji pogodba o sofinanciranju programa. Pogodba mora obvezno vsebovati

– naziv in naslov izvajalca;

– vsebino in obseg programa;

– terminski plan porabe sredstev;

– višino dodeljenih sredstev;

– določilo, da je vlagatelj upravičen do nakazila dodeljenih sredstev pod pogojem, da ima poravnane vse obveznosti do Občine Jesenice;

– način nadzora nad namensko porabo sredstev;

– določilo, da mora izvajalec ob nenamenski porabi sredstev, prejeta sredstva vrniti skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi.

Izbrani predlagatelji morajo podpisati pogodbo iz prejšnjega odstavka tega člena v 8 (osmih) dneh od dneva vročitve te pogodbe, v nasprotnem primeru se smatra, da odstopa od pogodbe.

14. člen

(spremljanje izvajanja pogodb)

Prejemniki sredstev morajo po opravljenih nalogah oziroma v določenih časovnih razdobjih, določenih s pogodbo, Oddelku za družbene dejavnosti in splošne zadeve, predložiti dokazila o izpolnitvi prevzetih obveznosti v skladu s pogodbo, ter vsebinsko poročilo o izvedbi programov. V kolikor prejemniki ne izpolnjujejo obveznosti, določenih s pogodbo, se jim sredstva ukinejo, že prejeta sredstva pa mora prejemnik vrniti v občinski proračun, skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi. Če prejemnik sredstev ne vrne v določenem roku, se izvebe postopek izterjave.

Občinska uprava lahko kadarkoli preveri namensko porabo sredstev, za izvajanje nadzora lahko župan pooblasti tudi strokovno komisijo. O izvedbi kontrole namenske porabe sredstev, se sestavi zapisnik, katerega izvajalec nadzora predloži županu.

Če izvajalec do rokov dogovorjenih s pogodbo ne predloži vsebinskega poročila in dokazil se smatra, da programa ni izvajal, zato je dolžan nemudoma vrniti vsa prejeta skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi.

15. člen

(smiselna uporaba ZUP)

Za vsa ostala vprašanja postopka, ki niso določena v tem pravilniku, se smiselno uporabljajo določbe Zakona o splošnem upravnem postopku.

III. POGOJI ZA KANDIDIRANJE NA JAVNEM RAZPISU

16. člen

(izvajalci športnih programov)

Izvajalci športnih programov so:

– športna društva;

– zveze športnih društev, ki jih ustanovijo društva za posamezna področja oziroma športne panoge;

– zavodi, gospodarske družbe, zasebniki in druge organizacije, ki so na podlagi zakonskih predpisov registrirane za opravljanje dejavnosti na področju športa;

– ustanove, ki so ustanovljene za opravljanje dejavnosti v športu in so splošno koristne in neprofitne:
– javni zavodi s področja športa, vzgoje in izobraževanja iz občine Jesenice;
Športna društva in njihova združenja imajo pod enakimi pogoji prednost pri izvajanju nacionalnega programa.

17. člen

(pravica do sofinanciranja)

Pravico do sofinanciranja programov športa imajo izvajalci športnih programov, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:
– da imajo sedež in pretežno delujejo v Občini Jesenice in imajo v svoji dejavnosti registrirano športno dejavnost ter so registrirani v skladu z Zakonom o društvih;
– da so najmanj dve leti registrirani za upravljanje športne dejavnosti;
– da imajo za prijavljene športne programe, urejeno vadbo najmanj 36 tednov v letu, razen v primeru, ko kandidirajo za sredstva za izvedbo enkratnih športnih prireditev;
– da podajo poročilo o realizaciji letnega programa športa za preteklo leto in poročilo o namembnosti porabe sredstev;
– da predložijo zapisnik o rednem letnem občnem zboru za preteklo leto;
– da imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske (izvajalce z ustrezno strokovno izobrazbo ali strokovno usposobljene za opravljanje te dejavnosti) in organizacijske pogoje za uresničevanje športnih programov, navedenih v vlogi;
– da imajo urejeno evidenco članstva za programe, za katere kandidirajo na javnem razpisu, evidenco o registriranih tekmovalcih ter evidenco o plačani članarini;
– da športna društva s svojimi ekipami v ekipnih športih, svoje tekme pretežno igrajo na območju Občine Jesenice.

18. člen

(vsebina sofinanciranja)

Sofinancira se naslednja vsebina športnih programov:
A. INTERESNA ŠPORTNA VZGOJA OTROK IN MLADINE
B. ŠPORTNA VZGOJA OTROK IN MLADINE, USMERJENIH V KAKOVOSTNI IN VRHUNSKI ŠPORT
C. ŠPORTNA VZGOJA OTROK IN MLADINE S POSEBNIMI POTREBAMI (Z MOTNJAMI V RAZVOJU)
D. VRHUNSKI ŠPORT
E. KAKOVOSTNI ŠPORT
F. ŠPORTNA REKREACIJA
G. ŠPORT INVALIDOV
H. ŠOLANJE IN IZPOPOLNJEVANJE STROKOVNIH KADROV
I. DELOVANJE ZVEZ ŠPORTNIH DRUŠTEV
J. INFORMATIKA IN ZALOŽNIŠTVO V ŠPORTU
K. PROPAGANDNA DEJAVNOST V ŠPORTU
L. ŠPORTNE PRIREDITVE

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

19. člen

Z dnem, ko začne veljati ta pravilnik, preneha veljati Pravilnik za vrednotenje programov športa v Občini Jesenice, z dne 26. 9. 2002 (Uradni list RS, št. 86/02).

20. člen

(veljavnost)

Pravilnik se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 671-5/2006
Jesenice, dne 14. decembra 2006

Župan
Občine Jesenice
Tomaž Tom Mencinger l.r.

KRIŽEVCI

5670. Sklep o začasnem financiranju Občine Križevci v obdobju januar–marec 2007

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02 in 56/02-ZJU in 110/02 – ZDT-B) in na podlagi 29. člena Statuta Občine Križevci (Uradni list RS, št. 27/99, 17/01 in 74/02) je župan Občine Križevci 19. 12. 2006 sprejel

S K L E P
o začasnem financiranju Občine Križevci v obdobju januar–marec 2007

1. člen

S tem sklepom se določa in ureja začasno financiranje Občine Križevci v obdobju od 1. januarja do 31. marca 2007.

2. člen

V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine, sorazmerne s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za leto 2006.
Lahko se nadaljuje izvajanje in financiranje investicij, ki so sprejete v proračunu za leto 2006.

3. člen

V obdobju začasnega financiranja se lahko prejemki in izdatki občine povečajo za namenske prejemke in izdatke, ki so tako opredeljeni s 43. členom ZJF oziroma odlokom o proračunu, če niso načrtovani v začasnem financiranju.

4. člen

Finančni načrti neposrednih uporabnikov se določijo do ravni proračunskih postavk – podkontov) in so priloga k temu sklepu ter se objavijo na oglasni deski občine.

5. člen

Po preteku začasnega financiranja se v tem obdobju realizirani prihodki in odhodki, porabljeni na podlagi tega sklepa, vključijo v proračun za leto 2007 in se morajo izkazati v njegovem zaključnem računu.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. januarja 2007 dalje.

Št. 403/06-1667
Križevci pri Ljutomeru, dne 19. decembra 2006

Župan
Občine Križevci
Ozvald Tučič l.r.

TABOR

5671. Sklep o zvišanju cen programov predšolske vzgoje v Vzgojno-izobraževalnem zavodu osnovna šola Vransko – Tabor, vrtec Tabor

Občinski svet Občine Tabor je na podlagi 30. in 31. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05) na 1. seji dne 20. 11. 2006 sprejel

S K L E P
o zvišanju cen programov predšolske vzgoje v Vzgojno-izobraževalnem zavodu osnovna šola Vransko – Tabor, vrtec Tabor

1. člen

Cene programov v Vzgojno-izobraževalnem zavodu osnovna šola Vransko – Tabor, vrtec Tabor se od 1. 11. 2006

dalje zvišajo za 2% v primerjavi s cenami v decembru 2005. Tako znašajo cene programov na predšolskega otroka v Občini Tabor za

Ekonomska cena v SIT

Program	Povišanje za 2% (od 1. 11. 2006 dalje)
Dnevni program (6–9 ur in vsi obroki prehrane)	
– za otroke v oddelkih prvega starostnega obdobja	90.764,30
– za otroke v oddelkih drugega starostnega obdobja	79.176,90
Poldnevni program (4–6 ur)	
– za otroke v oddelkih prvega starostnega obdobja	75.322,50
– za otroke v oddelkih drugega starostnega obdobja	65.726,10

2. člen

Cene programov iz 1. člena se uporabljajo za izračun plačila staršev za otroka, vključenega v izbran program predšolske vzgoje, kot časovno določa 1. člen tega sklepa. Od 1. 11. 2006 na območju občine Tabor preneha veljati Sklep o zvišanju cen programov predšolske vzgoje v Vzgojno-izobraževalnem zavodu osnovna šola Vransko – Tabor, Vrtec Tabor (Uradni list RS, št. 43/06).

3. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS.

Št. 03201-III01/2006
Tabor, dne 20. novembra 2006

Župan
Občine Tabor
Vilko Jazbinšek l.r.

5672. **Sklep o začasnem financiranju potreb iz proračuna Občine Tabor**

Na podlagi 32. in 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02 in 56/02) in 29. člena Statuta Občine Tabor (Uradni list RS, št. 120/06) je župan Občine Tabor dne 8. 12. 2006 sprejel

S K L E P
o začasnem financiranju potreb iz proračuna Občine Tabor

1. člen

Do sprejetja proračuna Občine Tabor za leto 2007 se financiranje funkcij Občine Tabor ter njihovih nalog in drugih s predpisi določenih namenov začasno nadaljuje na podlagi proračuna Občine Tabor za leto 2006.

2. člen

V obdobju začasnega financiranja se uporabljajo sredstva do višine, sorazmerne s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za leto 2006, razen sredstev za naloge, opredeljene z zakonskimi predpisi, ki se uporabljajo v višini, določeni z zakonom.

3. člen

V okviru začasnega financiranja se dovoljuje financiranje investicij v teku.

4. člen

Prihodki in odhodki v času začasnega financiranja so sestavni del proračuna Občine Tabor za leto 2007.

5. člen

Obdobje začasnega financiranja po tem sklepu traja od 1. 1. 2007 do sprejetja proračuna Občine Tabor za leto 2007 oziroma največ tri mesece, to je do 31. 3. 2007.

6. člen

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. januarja 2007 dalje.

Št. 410-001/2006
Tabor, dne 8. decembra 2006

Župan
Občine Tabor
Vilko Jazbinšek l.r.

TRŽIČ

5673. **Sklep o začasnem financiranju Občine Tržič v letu 2007**

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) in 29. člena Statuta Občine Tržič (Uradni list RS, št. 15/99, 20/01 in 79/01) je župan Občine Tržič dne 15. 12. 2006 sprejel

S K L E P
o začasnem financiranju Občine Tržič v letu 2007

1. člen

S tem sklepom se določa začasno financiranje Občine Tržič do sprejetja proračuna Občine Tržič za leto 2007 oziroma največ tri mesece, to je od 1. januarja do 31. marca 2007.

2. člen

Začasno financiranje temelji na proračunu Občine Tržič za leto 2006. V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine, sorazmerne s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za leto 2006.

3. člen

V obdobju začasnega financiranja se za izvrševanje začasnega financiranja uporabljajo določila zakona o javnih financah in odloka o proračunu Občine Tržič za leto 2006.

4. člen

Po preteku začasnega financiranja se v tem obdobju plačane obveznosti vključijo v proračun za leto 2007.

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007 dalje.

Št. 4101-142/2006-51
Tržič, dne 15. decembra 2006

Župan
Občine Tržič
mag. Borut Sajovic l.r.

VIDEM

5674. Sklep o začasnem financiranju Občine Videm v obdobju januar–marec 2007

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) in 10. člena Statuta Občine Videm (Uradni list RS, št. 18/99, 117/00, 109/01, 93/02, 13/03, 52/05) je župan Občine Videm dne 12. 12. 2006 sprejel

S K L E P
o začasnem financiranju Občine Videm v obdobju januar–marec 2007

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina sklepa)

S tem sklepom se določa in ureja začasno financiranje Občine Videm (v nadaljevanju: občina) v obdobju od 1. januarja do 31. marca 2007 (v nadaljnjem besedilu: obdobje začasnega financiranja).

2. člen

(podlaga za začasno financiranje)

Začasno financiranje temelji na proračunu občine za leto 2006. Obseg prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in drugih izdatkov občine je določen v skladu z Zakonom o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B; v nadaljevanju: ZJF) in Odlokom o proračunu Občine Videmza leto 2006 (Uradni list RS, št. 99/06; v nadaljevanju: odlok o proračunu).

2. VIŠINA IN STRUKTURA ZAČASNEGA FINANCIRANJA

2. člen

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V obdobju začasnega financiranja se prihodki in drugi prejemki ter odhodki in izdatki splošnega dela proračuna določijo v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v EUR
	Skupina/Podskupina kontov/Konto/ Podkonto	Proračun januar marec 2007
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	**695.094**
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	290.012
70	DAVČNI PRIHODKI	225.153
	700 Davki na dohodek in dobiček	212.271
	703 Davki na premoženje	10.560
	704 Domači davki na blago in storitve	2.322
	706 Drugi davki	
71	NEDAVČNI PRIHODKI	64.859
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	14.316
	711 Takse in pristojbine	1.407
	712 Denarne kazni	489
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	14.371
	714 Drugi nedavčni prihodki	34.276
72	KAPITALSKI PRIHODKI	42.113
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	42.113
	721 Prihodki od prodaje zalog	
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	
73	PREJETE DONACIJE	
	730 Prejete donacije iz domačih virov	
	731 Prejete donacije iz tujine	
74	TRANSFERNI PRIHODKI	362.969
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	362.969
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	**627.115**
40	TEKOČI ODHODKI	220.955
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	44.633
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	7.919
	402 Izdatki za blago in storitve	167.539
	403 Plačila domačih obresti	864
	409 Rezerve	
41	TEKOČI TRANSFERI	219.506
	410 Subvencije	1.972
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	149.470
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	4.854
	413 Drugi tekoči domači transferi	63.210
	414 Tekoči transferi v tujino	
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	149.709
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	149.709
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	36.945
	431 Investicijski transferi	35.890
	432 Investicijski transferi	1.055
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.)	
	(PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ)	
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	
	750 Prejeta vračila danih posojil	
	751 Prodaja kapitalskih deležev	
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	
	440 Dana posojila	
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	

C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	
50	ZADOLŽEVANJE	
	500 Domače zadolževanje	
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	
55	ODPLAČILA DOLGA	
	550 Odplačila domačega dolga	
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	67.979
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	
	9009 Splošni sklad za drugo	330.638

V obdobju začasnega financiranja se lahko prejemki in izdatki občine povečajo za namenske prejemke in izdatke, ki so tako opredeljeni s 43. členom ZJF oziroma odlokom o proračunu, če niso načrtovani v začasnem financiranju.

3. člen

(posebni del proračuna)

Finančni načrti neposrednih uporabnikov se določijo do ravni proračunskih postavk – kontov (varianta: proračunskih postavk – podkontov) in so priloga k temu sklepu ter se objavijo na spletni strani občine (varianta: na oglasni deski občine).

3. IZVRŠEVANJE ZAČASNEGA FINANCIRANJA

4. člen

(uporaba predpisov)

V obdobju začasnega financiranja se za izvrševanje začasnega financiranja uporabljajo ZJF, pravilnik, ki ureja postopke za izvrševanje proračuna Republike Slovenije, zakon, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije in odlok o proračunu.

5. člen

(prevzemanje in plačevanje obveznosti)

V obdobju začasnega financiranja lahko neposredni uporabniki prevzemajo in plačujejo obveznosti iz istih proračunskih postavk kot v proračunu preteklega leta.

Neposredni uporabniki lahko v obdobju začasnega financiranja prevzemajo in plačujejo obveznosti v breme svojega finančnega načrta samo v okviru pravic porabe iz svojega finančnega načrta, določenega v posebnem delu proračuna.

Nove proračunske postavke lahko neposredni uporabnik odpre le na podlagi 41., 43. in 44. člena ZJF.

4. OBSEG ZADOLŽEVANJA OBČINE V OBDOBJU ZAČASNEGA FINANCIRANJA

6. člen

(obseg zadolževanja občine)

V obdobju začasnega financiranja se občina Videm ne bo zadolževala.

5. KONČNA DOLOČBA

7. člen

(uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije (ali v uradnem glasilu občine), uporablja pa se od 1. januarja 2007 dalje.

Št. 450-3777/2006
Videm pri Ptuju, dne 12. decembra 2006

Župan
Občine Videm
Friderik Bračič l.r.

5675. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2007

Na podlagi 30. člena Statuta Občine Videm (Uradni list RS, št. 18/99, 117/00, 109/01 in 13/03) in 21. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča, je Občinski svet Občine Videm na 2. redni seji, dne 19. 12. 2006 sprejel

S K L E P
o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2007

1. člen

Vrednost točke, za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju občine Videm v letu 2007 znaša 0,30 SIT oziroma 0,00125 EUR.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. januarja 2007.

Št. 35-3764-07/06
Videm pri Ptuju, dne 19. decembra 2007

Župan
Občine Videm
Friderik Bračič l.r.

VRHNIKA

5676. Sprememba programa priprave za spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta za del območja urejanja V3P/3 Unichem v Sinji Gorici

Na podlagi 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr., 58/03 – ZZK-1) in 20. člena Statuta Občine Vrhnika (Uradni list RS, št. 99/99, 39/00, 36/01, 77/06) je župan Občine Vrhnika sprejel

S P R E M E M B O P R O G R A M A P R I P R A V E
za spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta za del območja urejanja V3P/3 Unichem v Sinji Gorici

1. člen

V Programu priprave za spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta za del območja urejanja V3P/3 Unichem v Sinji

Gorici (Uradni list RS, št. 121/06) se zaradi širitve načrtovane ureditve v prostor spremeni ureditveno območje, in sicer se odstavek, ki se glasi:

»Ureditveno območje zajema zemljišče lastniških parcel št. 3065/16, 3063/6, 3078/1, 3071/2, 3065/9, 3065/10, 3065/8, 3065/7, 3113/2, 3069/2, 3067/1, 3067/4, 3066/5, 3067/3, 3067/2; vse v k.o. Blatna Brezovica in 2362, k.o. Stara Vrhnika.« spremeni tako, da se glasi:

»Ureditveno območje zajema zemljišče parcel št. 3065/16, 3063/6, 3061/10, 3078/1, 3071/2, 3065/9, 3065/10, 3065/8, 3065/7, 3113/2, 3069/2, 3067/1, 3067/4, 3066/5, 3067/3, 3067/2, 3065/1, 3064/5 in 3065/19, vse v k.o. Blatna Brezovica in 2362, k.o. Stara Vrhnika.«

2. člen

Ta sprememba programa priprave začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-26/2006 (5/06)
Vrhnika, dne 4. decembra 2006

Župan
Občine Vrhnika
dr. Marjan Rihar l.r.

ZAVRČ

5677. Odlok o spremembah Odloka o proračunu Občine Zavrč za leto 2006

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/97, 10/98 in 74/98), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) in 15. člena Statuta Občine Zavrč (Uradni list RS, št. 64/99, 98/04) in proračuna Občine Zavrč za leto 2006 (Uradni list RS, št. 4 z dne, 13. 1. 2006) je Občinski svet Občine Zavrč na 2. redni seji dne 14. 12. 2006 sprejel

O D L O K
o spremembah Odloka o proračunu Občine Zavrč za leto 2006

1. SPLOŠNA DOLOČILA

1. člen

Odlok o proračunu Občine Zavrč za leto 2006 se v 2. členu spremeni tako, da se glasi:

»Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v SIT
	Skupina/Podskupina kontov	Proračun leta 2006
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	237.069.000
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	84.760.000
70	DAVČNI PRIHODKI	66.398.000
	700 Davki na dohodek in dobiček	46.110.000
	703 Davki na premoženje	12.735.000
	704 Domači davki na blago in storitve	7.553.000
71	NEDAVČNI PRIHODKI	18.362.000
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	2.887.000
	711 Takse in pristojbine	600.000
	712 Denarne kazni	292.000
	714 Drugi nedavčni prihodki	14.583.000
72	KAPITALSKI PRIHODKI	716.000
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	140.000
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	576.000
73	PREJETE DONACIJE	0
	730 Prejete donacije iz domačih virov	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	151.593.000
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	130.833.000
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna EU	20.760.000
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	264.949.000
40	TEKOČI ODHODKI	59.883.000
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	17.336.500
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	2.781.000
	402 Izdatki za blago in storitve	38.011.500
	403 Plačila domačih obresti	1.754.000
	409 Rezerve	0
41	TEKOČI TRANSFERI	92.968.000
	410 Subvencije	0
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	53.695.000
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	10.806.000
	413 Drugi tekoči domači transferi	28.467.000
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	108.347.000
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	108.347.000
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	3.751.000
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	1.900.000
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	1.851.000
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ) (I. – II.)	–27.880.000
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	440 Dana posojila	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. – V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0

VIII.	ODPLAČILO DOLGA	10.396.000
55	ODPLAČILA DOLGA	10.396.000
	550 Odplačila domačega dolga	10.396.000
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII)	–38.276.000
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	–10.396.000
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	27.880.000
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. 2005	40.276.000
	9009 Splošni sklad za drugo	40.276.000

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk-podskupin kontov in načrt razvojnih programov sta prilogi k temu odloku in se objavita na oglasni deski Občine Zavrč.«.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 403-02-2/05-1
Zavrč, dne 14. decembra 2006

Župan
Občine Zavrč
Miran Vuk l.r.

ZREČE

5678. Sklep o začasnem financiranju Občine Zreče v letu 2007

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02), 29. člena Statuta Občine Zreče (Uradni list RS, št. 28/99, 11/01, 81/02, 100/03, 85/04, 76/06) in 90. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Zreče (Uradni list RS, št. 28/99, 11/01, 100/03) izdaja župan Občine Zreče

S K L E P
o začasnem financiranju Občine Zreče v letu 2007

1

V letu 2007 se financiranje funkcij Občine Zreče in njenih nalog začasno nadaljuje na podlagi proračuna Občine Zreče za leto 2006. Začasno financiranje traja do sprejema proračuna za leto 2007 oziroma najdlje do 31. marca 2007. V obdobju začasnega financiranja neposredni uporabniki proračuna ne smejo povečevati števila zaposlenih glede na stanje na dan 31. 12. 2006.

2

V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine, sorazmerne s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za preteklo leto. Že sprejete obveznosti v skladu s sklepi občinskega sveta se financirajo glede na plan.

3

Po preteku začasnega financiranja se v tem obdobju plačane obveznosti vključijo v proračun za leto 2007.

4

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS in se uporablja od 1. 1. 2007.

Št. 41000-0002/2006-3
Zreče, dne 14. decembra 2006

Župan
Občine Zreče
mag. Boris Podvršnik l.r.

ŽALEC

5679. Sklep o začasnem financiranju proračuna Občine Žalec za leto 2007

Na podlagi 57. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in dopolnitve), 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 in 110/02) in 36. člena Statuta Občine Žalec (Uradni list RS, št. 37/99, 43/00, 37/01, 25/02, 5/03, 29/03, 134/04, 16/05, 94/05 in 23/06) je župan Občine Žalec dne 11. decembra 2006 sprejel

S K L E P
o začasnem financiranju proračuna Občine Žalec za leto 2007

1. člen

Do sprejetja proračuna Občine Žalec za leto 2007 se financiranje funkcij Občine Žalec ter njihovih nalog in drugih s predpisi določenih namenov začasno nadaljuje na podlagi proračuna Občine Žalec za leto 2006 in za iste programe kot v letu 2006.

2. člen

V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine, sorazmerne s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za leto 2006.

3. člen

Po preteku začasnega financiranja se v tem obdobju plačane obveznosti vključijo v proračun za leto 2007.

4. člen

V obdobju začasnega financiranja se lahko nadaljuje izvajanje investicij, ki so bile vključene v proračun leta 2006.

5. člen

Obdobje začasnega financiranja po tem sklepu traja od 1. 1. 2007 do sprejetja proračuna Občine Žalec za leto 2007 oziroma največ tri mesece, to je do 31. 3. 2007.

6. člen

Z odločitvijo o začasnem financiranju Občine Žalec za leto 2007 župan obvesti občinski svet in nadzorni odbor.

7. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007.

Št. 403-04-0001/2006-4 20
Žalec, dne 11. decembra 2006

Župan
Občine Žalec
Lojze Posedel l.r.

VSEBINA

BANKA SLOVENIJE

5655. Sklep o izračunu kapitala bank in hranilnic 15013

5656. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice 15020

5657. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za banke in hranilnice 15033

5658. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju 15096

5659. Sklep o kreditnih zavarovanjih 15107

5660. Sklep o priznavanju zunanjih bonitetnih institucij 15127

5661. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice 15144

5662. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje za banke in hranilnice 15197

5663. Sklep o poročanju o kapitalu in kapitalskih zahtevah bank in hranilnic 15217

5664. Sklep o upravljanju s tveganji in izvajanju procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala za banke in hranilnice 15270

5665. Sklep o nadzoru bank in hranilnic na konsolidirani podlagi 15280

5666. Sklep o razkritjih s strani bank in hranilnic 15285

5667. Sklep o naložbah bank in hranilnic v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja 15290

5668. Sklep o veliki izpostavljenosti bank in hranilnic 15294

OBČINE

JESENICE

5669. Pravilnik za vrednotenje letnega programa športa v Občini Jesenice 15307

KRIŽEVCI

5670. Sklep o začasnem financiranju Občine Križevci v obdobju januar–marec 2007 15309

TABOR

5671. Sklep o zvišanju cen programov predšolske vzgoje v Vzgojno-izobraževalnem zavodu osnovna šola Vransko – Tabor, vrtec Tabor 15309

5672. Sklep o začasnem financiranju potreb iz proračuna Občine Tabor 15310

TRŽIČ

5673. Sklep o začasnem financiranju Občine Tržič v letu 2007 15310

VIDEM

5674. Sklep o začasnem financiranju Občine Videm v obdobju januar–marec 2007 15311

5675. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2007 15312

VRHNIKA

5676. Sprememba programa priprave za spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta za del območja urejanja V3P/3 Unichem v Sinji Gorici 15312

ZAVRČ

5677. Odlok o spremembah Odloka o proračunu Občine Zavrč za leto 2006 15313

ZREČE

5678. Sklep o začasnem financiranju Občine Zreče v letu 2007 15314

ŽALEC

5679. Sklep o začasnem financiranju proračuna Občine Žalec za leto 2007 15314

Izdali smo

prof. dr. Ljubo Bavcon

izzivi in odzivi

človekove pravice · kriminalitetna politika
kazensko pravo · mednarodno kazensko pravo

»Teoretično sem sicer vedel, da prizadevanj za uresničitev človekovih pravic ni in ne more biti nikoli konec, a nisem si predstavljal, da bo tako hitro minilo navdušenje za nosilna gesla družbene preobrazbe iz konca osemdesetih let in začetka devetdesetih let prejšnjega stoletja … Vrednotam, kot so: pluralna demokracija, delitev oblasti, strpnost, vladavina prava in učinkovito pravno varstvo človekovih pravic kot krona demokratične pravne države, so naklonjeni samo zelo redki trenutki v zgodovini človeštva.«

Te misli smo iztrgali iz uvoda prof. Bavcona h knjižni izdaji člankov in razprav, ki jih je objavil v minulih dveh desetletij. Antologijo enega najbolj plodovitih in zvestih avtorjev je založniška hiša Uradni list izdala ob 60-letnici.

ZALOŽBA
Uradni list
Republike Slovenije

Cena: **6000** SIT z DDV (25,04 EUR)

Slovenska ul. 9, 1000 Ljubljana
Spletna trgovina: **www.uradni-list.si**
Naročite po faksu: **01/425 14 18**

NAROČILNICA

S tem nepreklicno naročam

• IZZIVI IN ODZIVI

– vezana izdaja **6000** SIT (25,04 EUR) Štev. izvodov

Podjetje Oddelek

Davčna št. Davčni zavezanec DA NE

Ulica in številka Kraj

Datum Podpis in žig

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – direktor dr. Janez Pogorelec • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor mag. Damjan Žugelj • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče • Naročnina za leto 2006 je 26.400 SIT · 110,17 EUR (brez davka), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 72.600 SIT · 302,95 EUR • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi …) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 • Internet: http://www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767